

مۇقاۋىنى جالالىدىن بەھرام لاھىيلىگەن

صَلَاةُ الرَّسُولِ ﷺ

سالاهىدىن

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى =

سالاهىدىن

جۇرچى زەيدان

نۇمۇرى: M10098.981

باھاسى: 0.98 يۈەن

سالالەھىدىن

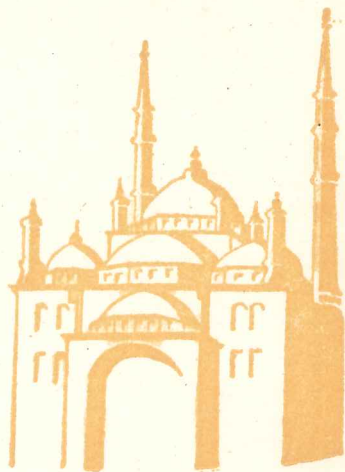
— ئىسمائىلىيە پىرقىسىنىڭ ئىچكى سىرى

ئاپتورى: (لۇۋان) جۇرچى زەيدان

تەرجىمانى: مامۇت سابىت

مەسئۇل مۇھەررىرى: توختى باقى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

كىتابخانلارغا

«سالاھىددىن» — ئىسلام تارىخىغا دائىر تارىخىي پوۋىست.

بۇ پوۋىستتا مۇھىم ئىككى تارىخىي ۋەقە بايان قىلىندۇ. ئۇنىڭ بىرىسى شىئە مەزھىبىدىكى فاتىمىيە خەلىپىلىگىنىڭ يىمىرىلىپ، سەلجۇق تۈركلىرىنىڭ ئەييۇپ سۇلالىسى تىكىلىنىشىدىن ئىبارەت. شۇنىڭدىن كېيىن، سۇننى مەزھىبىدىكى ئابباسى خەلىپىلىگى مەۋجۇت بولۇپ تۇرسىمۇ، لېكىن ئەرەپ زىمىنىدىكى ئەمىلىي ھوقۇق تۈركلەرنىڭ قولىدا بولدى.

ئىككىنچىسى، شىئە مەزھىبىدىكى ئىسمائىلىيە پىرقىسى سالاھىددىنى ئۆلتۈرۈشكە ئىككى قېتىم ئۇرۇنغان (بۇ پوۋىستتا بىر قېتىملىقى تىلغا ئېلىندۇ) بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ سۈيىقەستى ئەمەلگە ئاشمايدۇ. سالاھىددىن ئىسمائىلىيلەرنىڭ ئىمامى راشىد دىن سىنانغا قارشى كۈرەش قىلىشقا بەل باغلايدۇ ۋە ئۆزىنىڭ مۇھاپىزەتچىسى باتۇر ئىمادىددىن راشىد دىن سىناننىڭ قەلئەسىگە ئەۋەتىدۇ، لېكىن ئىمادىددىن ئۇنى ئۆلتۈرۈش پۇرسىتىگە ئىگە بولالمايدۇ. ئۇ فاتىمىيە خەلىپىلىگىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئۈچۈن خەلىپىلىكنى قولغا كىرگۈزۈۋېلىشقا ئۇرۇنغان سۈيىقەستچى ۋە ئىككى يۈزلىمە ئەبۇ ھەسەننى ئۆلتۈرۈپ مىسىرغا سالامەت قايتىپ كېلىپ، فاتىمىيە خەلىپىلىگىنىڭ ئاخىرقى خەلىپىسى ئازىدلىدىنلىلانىڭ ھەمىشەرىسىگە ئۆيلىنىدۇ.

يۇقۇرقى ئىككى تارىخىي ۋەقەنىڭ جەريانى مۇرەككەپ كۈرەشلەر بىلەن داۋام قىلىدۇ ۋە بۇ كۈرەشلەر ئەدىبىي شەكىلدە

ئىخچام، چۈشەنچىلىك بايان قىلىنىدۇ، ۋەقەنىڭ ئاساسىي قەھەرىمانلىرى بىر نەچچىلا كىشى بولۇپ، ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە خاس مەيدانى، خۇسۇسىيىتى ۋە پائالىيەتلىرى روشەن تەسۋىرلىنىدۇ. ئەسەرنىڭ باش قەھرىمانى سالاھىددىن ئەييۇبى سەلجۇق تۈركلىرىدىن بولۇپ، ئۇ 1138 - يىلى تىگىرىس دەرياسى بويى-دىكى تەكرىتتە تۇغۇلغان، 1193 - يىلى 2 - ئاينىڭ 19 - كۈنى دەمەشقتە قاراكېزىك بىلەن 55 يېشىدا ۋاپات بولغان. ئۇنىڭ قەۋرىسى دەمەشقتىكى ئۆمەييە جامەسىنىڭ يېنىدا.

سالاھىددىن ياۋروپالىق ئەھلى سەلىپنىڭ بەيتۇلمۇ - قەددەسىنى تارتىۋېلىش نامى بىلەن شەرققە قىلغان كەڭ كۆلەملىك تاجاۋۇزغا قارشى كۈرەشتە داڭقى چىققان قەھرىمان ھەمدە شۇ دەۋردە مەسىلىنى تېج يول بىلەن ھەل قىلىش، ھەققانىيەتنى ياقلاش، ئۆز نەپسىگە چوغ تارتىماسلىق بىلەن شۆھرەت قازانغان سەركەردە بولۇپ، ئەرەپ ۋە ياۋروپا تارىخلىرىدا ئالاھىدە تىلغا ئېلىنىپ كەلدى. بۇنىڭ پاكىتى شۇكى، ئۇ بەيتۇلمۇ قەددەسىنى ئەھلى سەلىپتىن قايتۇرۇپ ئالغاندا قولغا چۈشكەن ياۋروپالىق ئەسەرلەردىن بىرىنىڭ كەمبەغەل ئەسىرىنى ھەقسىز قويۇۋەتكەن (ئۇ دەۋردە ئەسەرلەردىن تۆلەم ئېلىپ قويۇپ بېرىلەتتى).

ئۇ مىسىر، غەربىي ئافرىقا، ئۇبىيە، غەربىي ئەرەبىستان، پەلەستىن، ئوتتۇرا سۈرىيە قاتارلىق كەڭ رايوننى سۈرىنغان بولسىمۇ، لېكىن ۋاپات بولغاندا، ئۇنىڭ بىساتىدىن ئاران 47 دەرخەم (كۈمۈش پۇل) 1 دىنار (ئالتۇن پۇل) چىققان. خەزىنىدىكى دۇنيا - دەپىنىنى ئىلىم - مەرىپەت ئىشلىرىغا، مەكتەپ - مەدرىسە قۇرۇلۇشىغا، سۇ ئىنشائاتلىرى قۇرۇلۇشىغا، مىسىر شەھىرىنىڭ سېپىل قۇرۇلۇشىغا ۋە باشقا جامائەت ئىشلىرىغا سەرپ قىلغان. قول ئاستىدىكى مۇلازىملارغا، ھەربىي قوشۇنغا بۆلۈپ بەرگەن.

بۇ ئەسەر تارىخ ئۆگىنىشتە قوشۇمچە ماتېرىيال بولۇش بىلەن بىللە، تارىخىي پوۋېست، رومان يېزىشتىمۇ مەلۇم ئۆلگىلىك قىممەتكە ئىگە.

بۇ ئەسەرنىڭ ئاپتورى «رامىزاننىڭ ئون يەتتىسى»، «قۇرەيش قىزى» قاتارلىق تارىخىي پوۋېستلارنىڭ ئاپتورى جۇرچى زەيدان بولۇپ، ئۇ 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا ئۆتكەن ئەرەپ تارىخشۇناسى ۋە پىروژىچىسى.

مامۇت ساپىت

ئاساسلىق شەخسلەر

ئازىدىلىدىنلا

— فاتىمىيە سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى خەلىپىسى
مەلىكە سەيپىدە

— خەلىپە ئازىدىلىدىنلانىڭ ھەمىشەسى
سالامەتتىن ئەييۇبى (قىسقارتىپ سالامەتتىن دىيىلىدۇ)

— مىسر سۇلتانى
نەجمەتتىن ئەييۇبى (قىسقارتىپ نەجمەتتىن دىيىلىدۇ)

— سالامەتتىننىڭ دادىسى
باھائەتتىن قاراۋۇش (قىسقارتىپ باھائەتتىن دىيىلىدۇ)

— سالامەتتىننىڭ مەھرەم بېگى
ئىمادەتتىن

— سالامەتتىننىڭ خاس مەھرەمى
ئىسماھەللىكارى

— سالامەتتىننىڭ يېقىن كىشىسى
ئەبۇ ھەسەن

— خەلىپىنىڭ كۈشەندىسى
نۇردەتتىن زەھكى (قىسقارتىپ نۇردەتتىن دىيىلىدۇ)

— شام (سۈرىيە)نىڭ سۇلتانى
راشەدەتتىن سىنان (قىسقارتىپ راشەدەتتىن دىيىلىدۇ)

— ئىسمائىلىيەلەرنىڭ ئىمامى
ئابدۇرەھىم

— ئىسمائىلىيەلەرنىڭ مۇرىدى، ئىمادەتتىننىڭ دوستى

مۇندەرىجە

1	تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈش
4	خەلىپە ئازىدلىدىنلا ۋە سالاھىدىدىن
27	ئەبۇ ھەسەن ۋە ھەشەشىنلار
59	مەلىكە سەيبىدە
98	ئىمادىدىن
147	ئىيساھەككارى ۋە باھائىدىن قاراقۇش
197	فاتىمىيە سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرى
246	سۇلتان نۇرىدىن
315	ئەبۇ ھەسەننىڭ ئۆلتۈرۈلۈشى
337	ئاشىق - مەشۇقلارنىڭ مۇرات - مەقسەتلىرىگە يېتىشى

تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈش

جەۋھەر سىقىللىقى قوماندانلىقىدىكى ئەرەپ قوشۇنى ھىجرىيە يىلىنىڭ 358 - يىلى ① ھىجرىيە پەتىھى قىلىندى. ھىجرىيەنىڭ ئابباسىيەلەردىن بولغان ئەخشىدى سۇلالىسى مۇنقەرر بولۇپ، ھىجرىيە فاتىمىيە سۇلالىسى تىكلەندى. ئىسلام قوشۇنى يىراققا يۈرۈش قىلغاندىن بۇيان، ھىجرىيە تۇنجى قېتىم مۇستەقىل دۆلەتكە ئايلاندى. بۇ دۆلەت قاھىرە خەلىپىسىدىن باشقا ھەرقانداق ئوپۇز ئىگىسىنى ئېتىراپ قىلمايتتى.

فاتىمىيە سۇلالىسى ئىسلام دىنىنىڭ شىئە مەزھىبى ئاساسىدىكى دۆلەت بولۇپ، پادىشاھى خەلىپە دەپ ئاتىلاتتى. فاتىمىيە سۇلالىسىنىڭ ھىجرىيە ئون بىر خەلىپىسى ئۆتتى ئۇلار ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ 200 يىلدىن كۆپرەك (ھىجرىيەنىڭ 358 - يىلىدىن 567 - يىلىغىچە) ھۆكۈم سۈردى. بۇ سۇلالەنىڭ تۇنجى خەلىپىسى مۇئەزرىدىن ئىسلام، ئاخىرقى خەلىپىسى ئازىد لىدىن ئىدى.

شىئە مەزھىبىگە مەنسۇپ فاتىمىيە سۇلالىسىنىڭ خەلىپىلىرى ھىجرىيە ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقاندا، سۈننى مەزھىبىدىكى ئابباسىيە خەلىپىلىرى داۋاملىق باغداتتا ھۆكۈم سۈرمەكتە ئىدى. ئەندەلۇس دىيارىدىكى مەرۋانلارمۇ بۇ چاغدا باش كۆتىرىپ،

① مىلادىيەنىڭ 622 - يىلى ھىجرىيەنىڭ 1 - يىلى ھىساپلىنىدۇ. بۇ يەردىكى ھىجرىيەنىڭ 358 - يىلى مىلادىيەنىڭ 980 - يىلىغا توغرا كېلىدۇ.

ئۇمەۋىيە خەلىپىلىكىنى قۇردى. شۇنىڭ بىلەن ئىسلام پادىشاھلىقىدا بىر بىرىگە قارىمۇ - قارشى ئۈچ بۆلەك ۋەزىيەت مەيدانغا كەلدى. ھەرقايسى تەرەپ ئۆز خەلىپىسىنى قانۇنلۇق ئەلخولافە ئەلراشىدۇن. - ت)، باشقا خەلىپىلەرنى قانۇنسىز دىيىشەتتى. ئۈچ خەلىپە ئوتتۇرىسىدا ئۈزلۈكسىز ئۇرۇش بولۇپ تۇردى. ھەرقايسىسى باشقا خەلىپىلىكنى ئۆزىگە قوشۇۋېلىپ، ھاكىم مۇتلەقلىغىنى ئىشقا ئاشۇرۇشنى كۆزلەيتتى. بۇلارنىڭ ئىچىدە باغدات خەلىپىسى بىلەن قاھىرە خەلىپىسى ئوتتۇرىسىدىكى تالاش - تارتىش ئالاھىدە گەۋدىلىنىپ تۇراتتى. سۈننى مەزھىبى بىلەن شىئە مەزھىبى ئوتتۇرىسىدىكى ئىختىلاپ ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى سىياسى توقۇنۇشنى تېخىمۇ كەسكىنلەشتۈرۈۋەتتى.

بۇ كىتابتا بايان قىلغان ھىكايىمىز فاتىمىيە سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى خەلىپىسى ئازىدلىدىنلىلا دەۋرىدە يۈز بەرگەن. ئازىد لىكتاسما، بوشاڭ خەلىپە ئىدى. ھاكىمىيەت ئىشلىرى ھوقۇقلۇق ۋەزىرلەرنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدى. ئۇلار ھوقۇقتىن پايدىلىنىپ خەلىپىنى ئالدايتتى، بىر بىرىنىڭ پېيىگە چۈشەتتى، بىر بىرى بىلەن پۈت تېپىشەتتى، بۇنىڭ نەتىجىسىدە مەملىكەتنى ئۇزاق مۇددەت جاھالەت قاپلاپ كەتتى، خەلق كۈن كەچۈرەلمەيدىغان بولۇپ قالدى، مەملىكەت ئېغىر ۋەيرانچىلىققا ئۇچرىدى. لېكىن خەلىپە بۇنىڭغا ھىچقانداق چارە - تەدبىر قوللانمىدى ۋە ھىچنەمە قىلالىدى.

خەلىپە ئازىد لىدىنلىلا مىسىرغا ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان چاغدا، ئوغۇز ئۇرۇغىدىن بولغان سالجۇقلار ئىراق بىلەن ئىراندا ئۆزلىرىنىڭ تەسىر كۈچىنى كېڭەيتىپ ۋە بۇ رايونلاردا خانلىقلارنى تەسىس قىلىپ ھەرقايسىسى ئۆز ئالدىغا ھۆكۈم سۈرۈشتى. بۇلارنىڭ ئىچىدە شامدا ① نۇرىدىن زەنگى سۇلتان

① سۈرىيە قەدىمقى زاماندا شام دەپ ئاتىلىدۇ.

ئىدى. ئۇنىڭ قول ئاستىدا چەۋەنداز، جەڭگە ماھىر بىر تۈركۈم كۆرد سەركەردىلەر ۋە يىڭىتلەر بار ئىدى، ئۇلارنىڭ ئىچىدە نەجىددىن ئەييۇبى بىلەن ئۇنىڭ ئىنىسى ئەسەددىن مەشھۇر سەركەردىلەردىن بولۇپ، نۇرىددىن زەنگىنىڭ ئەمىر - ئەمىرلىرى ئىچىدە يۇقۇرى نەسەپلىك كىشىلەر ئىدى.

مىسىردىكى فاتىمىيە سۇلالىسىنىڭ ۋەزىر - ۋۇزىرلىرى ئارىسىدىكى سىياسى قاراشنىڭ ئوخشاش بولماسلىقى تۈپەيلىدىن توقۇنۇش يۈز بەرگەنلىكى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ياۋروپالىق ئەھلى سەلىپنىڭ^① تەھدىدى ئارقىسىدا، ئوردا تېخىمۇ پاراكەندىلىك ئىچىدە ئىدى. خەلىپە ئازىد لىدىنىللا شامغا ئەلچى ئەۋەتىپ، سۇلتان نۇرىددىن زەنگىدىن ياردەم سورىدى ۋە ئۇنىڭ قوشۇن ئەۋەتىپ بۇ يەرنىڭ ۋەزىيىتىنى ئىزغا سېلىشقا ياردەملىشىشىنى ئۆتۈندى. فاتىمىيە سۇلالىسىگە ئۇزاقتىن بېرى كۆز تىكىپ تۇرغان سۇلتان نۇرىددىن زەنگى بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ مىسىرنى بىراقلا ئۆز قولىغا ئېلىش نىيىتىگە كەلدى - دە، قوماندان ئەسەددىن باشچىلىقىدا مىسىرغا ياردەمگە قوشۇن ئەۋەتتى، بۇ قوشۇن مىسىر ۋەزىيىتىنى تېزلا كونتۇرۇل قىلدى. بۇ چاغدا ياۋروپالىق ئەھلى سەلىپنىڭ تاجاۋۇزچىلىق ئوتى لاۋىلىداپ يانماقتا ئىدى. سۇلتان نۇرىددىن زەنگى ئەسەددىننى مىسىردا تۇرىدىغان ۋەزىر، ئۇنىڭ جىيەن ئوغلى سالاھىددىننى ئۇنىڭ نايىبى قىلىپ تەيىنلىدى. ئەسەددىن ھىجىرىيەنىڭ 564 - يىلى ۋاپات بولدى، سالاھىددىن تاغىسى ئەسەددىننىڭ ئورنىغا ۋەزىر بولدى. سالاھىددىن شۇ ۋاقىتتىن باشلاپ، مىسىردا ئۆزى ئۈچۈن تولۇق مۇستەقىل دۆلەت قۇرۇش نىيىتىدە بىر قاتار تەدبىرلەرنى قوللاندى.

بۇ كىتاپتىكى ھىكايىمىزنىڭ تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈشى ئەنە شۇ.

① ئەھلى سەلىپ — بەيتۇلمۇقەددەس يەنى ئىرۇسالىمنى مۇسۇلمانلاردىن قايتۇرۇپ ئېلىشى ئۈچۈن ياۋروپادىن غازاتقا ئاتلانغان خىرىستىيان مۇخلىسلىرى — تەرجىمان.

خەلىپە ئازىد ئىدىنىللا ۋە سالاھىدىدىن

— ئۇخلاۋەرمەي قوپ ئەمدى، بۇرادەر، قاھىرە تازا قىزىپ كەتتى، ئادەملەر مىغلىدىشىپ - پاتىپاراقلىشىپ يۈرىدۇ، بېرىپ ئىشەكلىرىڭدىن خەۋەر ئال، — دىدى ھەسەن تاغا تاتلىق ئۇيقۇدا ياتقان ئېشەك بىدىگى ئۆمەرگە ۋاقىراپ.

— ھە، نىمە دىدىڭ؟ — دىدى ئۆمەر ئۇيقۇلۇق كۆزلىرىنى ئۇۋۇلاپ، — نىمە بولدى، نىمە دەيسىەن؟ ئۆز زامانىدا فۇستاتقا ① ئوت كەتكەندەك، قاھىرەگە ئوت كىتىپتىمۇ - يا؟ تايىملىق يەنە بېشىمىزغا جانغا تېگىدىغان ئالۋاڭ - ياساق چۈشكەندۇ. ماقۇل، ئۇنداق بولسا، ئىشەكلىرىمنى ئېغىلغا سولىشىپ بەرگىن، كۆردلار بىلەن تۈركلەر بۇلاپ كەتمسۇن يەنە ...

— ئۇنداق دىمە، ئۆمەر، — دىدى ھەسەن تاغا ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈپ، — كۆردلار ئوسدان ئادەملەر جۇمۇ بۇرۇن تارتقان كۈنلىرىمىزنى ئۇنتۇپ قالدىڭمۇ؟ ئۇ كۈنلەردە قىلغان - ئەتكىنىڭنىڭ ھەممىسى گۇنا ئىدى، سەللا بىخەستەلىك قىلساڭ، باج جەزىمانە قوياقتى، كىمكى يۈرىڭى قاپتەك قىلىپ «ئەبۇ بەكرى»، «ئۆمەر» دىگەن ئىككى خەلىپىنىڭ ئېتىسى ئاغزىغا ئالسا، پىشكەللىككە ئۇچرىغىنى ئۇچرىغان ئىدى.

① قاھىرە شەھىرى فۇستات شەھىرى ئاساسىغا قۇرۇلغان. تارىختا فۇستات شەھىرى ئوت ئاپىتىدە كۆيۈپ كەتكەن، كېيىن قايتا قۇرۇلۇپ، قاھىرەنىڭ بىر رايونى بولۇپ قالغان.

— راست دىدىڭ، — دىدى ئۆمەر، — ئاتا — ئانا مائا
«ئۆمەر» دەپ ئىسىم قويۇپ قويغانلىغىغا ھازىرغىچە پۇشايان
يەيدۇ. چۈنكى ھەچكىم مېنى ئېتىمىنى ئاتاپ چاقىرالمىدۇ، ئەگەر
ئېھتىياتسىزلىق قىلىپ ئېتىمىنى ئاتاپ قالىدىغانلا بولسا، ئۇنىڭغا
جەريمانە قويۇلاتتى. بۈگۈن يەنە نىمە ئىش بوپتۇ؟ نىمىشقا
مېنى ئىشەكلىرىڭگە قارا دەيسەن؟

— ئاڭلىشىمچە، — دىدى ھەسەن تاغا، — خەلىپە ئازىد
بۈگۈن شەھەردىن چىقىدىكەن، ئۇنىڭ تۈرك ياساۋۇللىرىمۇ ھەمرا
بولۇپ چىققۇدەك. ئۇلارنى سېنىڭ ئىشەكلىرىڭگە كۆزى چۈشۈپ
قىلىپ بۇلاپ كەتمەيدۇ دىگىلى بولمايدۇ، شۇڭا ئېھتىيات
قىلغىنىڭ تۈزۈك.

— خەلىپىنىڭ شەھەردىن چىقىشىنىڭ مەن بىلەن نىمە
مۇناسىۋىتى بار؟ ئۇ بىزدىن يىراق تۇرسا! — دىدى ئۆمەر.
— بىراق ئۇلار فۇتۇھ دەرۋازىسىدىن چىقىپ بىز
تەرەپكە قاراپ كېلىۋېتىپتۇ، — دىدى ھەسەن.
— نىمە؟ ئۇلار فۇتۇھ دەرۋازىسىدىن چىقىسا نەگە
بارىدىغاندۇ؟ — دىدى يەنە ئۆمەر.

— ئۇلار نەجمىدىن ئەييۇبىنىڭ ئالدىغا چىقىدىكەن، —
دىدى ھەسەن.

— خەلىپەم، نەجمىدىن ئەييۇبىنىڭ ئالدىغا چىقىدىكەن
دەيسەن؟ ئۇ كىم؟ — دەپ سورىدى ئۆمەر چۈشەنمەي.
— ئۇ ۋەزىر سالاھىددىننىڭ دادىسى، ئوغلىنى كۆرۈش
ئۈچۈن ئاتايىن شامدىن كەپتۇ، — دىدى ھەسەن.

— يائىلا، — دىدى ئۆمەر ھەيران بولۇپ، — شۇنداق
سەلتەنەتلىك خەلىپە بىر ۋەزىرنىڭ دادىسىنىڭ ئالدىغا چىقىسا، تاغا،
بۇ زادى ئاڭلاپ باقمىغان غەلىتە ئىش ئىكەن. فاتىمىيە سۇلالىسى
نىڭ خەلىپىلىرىدىن قايسىبىرى ئۇلارغا مۇشۇنداق ئېگىلىپ باققان!

— ۋاي بۇرادەر، — دىدى ھەسەن، — ھازىرقى كۈنىدە ئەھۋال باشقىچە بولۇپ قالدى، خەلىپىنىڭ قورۇق ئاتىسى بار قالدى. ئۇ ئەمىلىيەتتە بىر قورچاق، ھوقۇقنىڭ ھەممىسى ھىلىقى كۈردىنىڭ قولىدا. ھەي، بىچارە ئازىدا!

— بىچارە دىدىڭمۇ؟ — دىدى ئۆمەر، — ئۇ بىزدىنمۇ بىچارىمىدۇ؟ مېنىڭچە، خەلىپىدىن كۆرە بۇ كۈرد ياخشىراق چىقىپ قالسىمۇ ئەجەپ ئەمەس!

— بۇ كۈردىنىڭ خەلىپىدىن ياخشىراق ئىكەنلىكىنى نىمە بىلەن چۈشەندۈرسەن؟ — دىدى ھەسەن.

— خەلىپە بىزنىڭ يىلىمىزنى شوراشتىن باشقىنى بىلمەيدۇ، ئۇلەر - تىرىلىشىمىز بىلەن كارى يوق! كۈرد بولامدۇ، ئېرەپ بولامدۇ، ياكى ھىندى بولامدۇ، ئىشقىلىپ خەلىقنى ئەزمىسىلا بولدى، قانداق دەيسەن؟ — دىدى ئۆمەر.

— ئۈنۈڭىنى پەس قىل! — دىدى ھەسەن، — ئۇلار كېلىپ قالاي دىدى، ناغرا - دۇمباقنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىمىدىڭمۇ؟ ھەر ھالدا ئىشەكلىرىڭنى كۆزدىن ئېرىراق قويغىن!

— ماقۇل، مەن كېتەي، — دىدى ئۆمەر، — بىراق، خەلىپىنىڭ ئاتلىقلىرى ناھايىتى سۈزلۈك ئىشىش، كۆرسە ئادەمنىڭ تېنى ئەيمىنىمىش؛ ئۇلارنىڭ ئۈنچە - مەرۋايىتىلار بىلەن بىزەلگەن كىمخاپ - تەتىللا تون، سەر - پايلىرى كىشىنىڭ كۆزلىرىنى چاقىنتىۋېتەرمىش، مۇشۇ پۇرسەتتە تازا بىر كۆرۈۋالمايمىزمۇ.....

— ماقۇل، بىللە بېرىپ كۆرەيلى، — دىدى ھەسەن.

— ياق، — دىدى ئۆمەر، — ئاۋال ئىشەكلەرنى ئىشغىلغا سولىشىپ بەرگىن. ئاندىن ئىككىمىز ئىگىز يەرگە چىقىپ كۆرسەك تېخىمۇ ئوبدان بولمامدۇ!

— ماقۇل، ئەمىسە ئىشەكلەرنى ھەيدەيلى، — دىدى ھەسەن.

ئىككىسى ئىشەكلەرنى ئېغىلغا سولدى، ئۆزلىرى ئۆيىنىڭ
ئۆگزىسىگە چىقىپ، خەلىپە ئاتلىقلىرىنىڭ كېلىشىنى كۈتتى.
بۇ چاغدا ھەسەن:

— خەلىپە ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى شاھ قەسىرىدىن چىققاندىن
كېيىن ھايال ئۆتمەيلا فۇتۇھ دەروازىسىدىن چىقىدۇ، ئاتلىقلارنىڭ
تاقۇر - تاقۇر، ۋاراڭ - چۇرۇڭىنى ئاڭلىمىدىڭمۇ؟ —
دىدى ئۆمەرگە.

— ھەئە، ئاڭلىدىم، — دىدى ئۆمەر، — بىز بۇ يەردە
تۇرساق، بىزگە خېيىم - خەتەر يېتەرمۇ؟
— ياق، — دىدى ھەسەن، — سەن راستىن سەل قورققاندىك
تۇرسەن.

— تاغا، زاڭلىق قىلما، — دىدى ئۆمەر، — «بىلان
چاققان ئادەم ئاغامچىدىن قورقۇپتۇ» دىگەندەك، يۈرەك ئالدى
بولۇپ كەتكەن ئادەممەن. مۇشۇنچىۋالا سەپ تارتىپ مىڭلىداپ
چىققان ئەسكەرلەردىن نىمە ياخشىلىق كېلىدۇ دەيسەن؟! يەنىلا
خەلققە بالايى - ئاپەت كېلىدۇ!
— ئاتلىقلار كەلدى، تازا سەپسىلىپ كۆرۈۋالايلى، —
دىدى ھەسەن.

— ۋاھ، قارا، نىمە دىگەن ھەيۋەت! رەڭگا - رەڭ بايراقلىرى،
ئادەملەر مىڭلىدايدۇ، نەيزىلەر يالتمىراپ تۇرىدۇ، قوشۇننىڭ
ھەيۋىتى خۇددى نىل دەرياسىنىڭ سۈيىگە ئوخشايدۇ. تاغا، ئۇلار
فۇتۇھ دەروازىسىدىن چىقاي دەپ قالدى. قايسىسى خەلىپە؟
كىمخاپ تون كىيىگەن، ئاق ئارغىماق مىنىگەن ئاشۇ
كىشى خەلىپىمۇ؟

— سەنزە راستىن جاھان كۆرمىگەن ئادەم - دە. كاتتا
كىشىلەر چوڭ سورۇنلارغا ئاشۇنداق دەبدەبە - ئەستەسىلەر بىلەن
ناھايىتى ھەيۋەتلىك چىقىدۇ. قارا، سەپنىڭ ئالدىدا كېلىۋاتقان،

كىمخاپ تونلۇق، ئاق ئارغىماقلىق كىشى خەلپىنىڭ خاس مەھرىمى، ئۇنىڭ ئەتراپىدىكىلەر بەگزادىلەر ۋە مۈلكىي، ھەربىي ئەمىر - ئەمىرا، داڭلىق ئالىم قاتارلىق ئەل كاتتىلىرى. ئەنە ئۇلارنىڭ ئالدىدا ناھايىتى جىق نەغمىچىلەر داپ - دۇمباق، ناغرا - كاناي چېلىپ كېلىۋاتىدۇ، قارا نىمە دىگەن قىزىق! قارا - قارا، ئاۋۇ تەرەپتىكى پۇزۇر كىيىنگەن، كۈمۈش نەقىشلىك ئىگەرلەنگەن ئاتلىقلار تۈرك ياساۋۇلىلار. مانا بۇ ئادەملەر خەلىپە سىرتقا چىققاندىلا ھەمرا بولۇپ چىقىشىدۇ. ئاۋۇ ئالتۇندەك چاقناپ تۇرغان كۈنلۈك ئاستىدىكى كىشىنى كۆردۈڭمۇ، خەلىپە دىگەن ئاشۇ.

— كۈنلۈك توسىۋالدى، ئېنىق كۆرەلمىدىم. ئۇنىڭ مىنگەن ئېتى بىلەن لەپىلدەپ تۇرغان تۇغ - ئەلەملەرنىلا كۆردۈم، ئەمدى ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى شۇنچە ئادەملەر كىملەر؟

— ئالدىرىماي تۇرمامسەن، بىر - بىردىن چۈشەندۈرۈپ قويمەن، ئالدىرىمىساڭمۇ خەلىپىنىڭ ئاتلىقلىرى تېز ئۆتۈپ بولالمايدۇ، - دىدى ھەسەن، - خەلىپىنىڭ ئېتىنى كۆردۈڭمۇ؟ قارا، ئىگىرىگە كالتوتۇن بىلەن گۈل چېكىلگەن قىزىل تاۋار يېپىلغان. ئۇنىڭغا يەنە كۆزىنى چاقىنىتىدىغان بىرمۇنچە گۆھەر قويۇلغان، ئاتنىڭ بويىنىغا بىرقانچە تىزىق ئالتۇن مەزەڭگۈ ئېسىلغان، ئاتنىڭ پاقالچاقلىرىغا يەنە بىرمۇنچە ئالتۇن پايە ئۈزۈك سېلىنغان. بەزىلەر بۇ ئاتتىكى جابدۇق، زىبۇ - زىننەتلەرنى مىڭ دىنارغا پارايدۇ دىيىشىدۇ. باشقا ئەمىر - ئەمىرالار مىنگەن ئاتلاردىمۇ شۇنداق قىممەتلىك زىبۇ - زىننەتلەر بار. بۇ زىبۇ - زىننەتلەرنى ھەر يىلى ھېيت - ئايەملەردە خەلىپە ئۇلارغا ھەدىيە قىلغان.

— تاغا، - دىدى ئۆمەر، - سىز ئوردىدا مەھرىم بولغان، بۇ قىممەتلىك زىبۇ - زىننەتلەر ھەقىقىدە

خېلى جىق بىلىدىغانسىز؟

— راست دىدىڭ، — دىدى ھەسەن، — ئازراق بىلىمەن. بىراق ھازىر ئانچە ئېسىمدە قالماپتۇ، بۇ نەرسىلەرنى كۆرسەڭ كۆزلىرىڭ ئالسىچە كىمەن بولۇپ كېتىدۇ. بۇ ئاجايىپ — غارايىپ دەپى — دۇنيادىن خەلىپىنىڭ قانداق بەھرىمەن بولىدىغانلىغىنى بىلەمسەن؟ قارا، ئۇنىڭغا تۇتۇلغان كۈنلۈكنى، خۇددى ئەلىشېرامغا ئوخشايدۇ، ھەر خىل رەڭدىكى كۈنلۈكلەر بار، ئۇلار ھەر خىل تاۋار — دۇردۇنلاردىن ياسىلىدۇ. ناۋادا خەلىپە ھاۋارەڭ كىيىم كىيگەن بولسا، ئۇنىڭغا ھاۋارەڭ كۈنلۈك تۇتۇلىدۇ؛ ناۋادا خەلىپە قىزىل كىيىم كىيگەن بولسا، ئۇنىڭغا قىزىل كۈنلۈك تۇتۇلىدۇ. كۈنلۈكلەرنىڭ ئالتۇن رەڭلىك پەۋازلىرى شۇنداق يالىتىپ تۇرىدۇكى، كىشىنىڭ كۆزىنى قاماشتۇرىدۇ. كۈنلۈكلەرنىڭ قۇببىسى لىمون رەڭلىك، ئۇنىڭ ئۈستىگە قەممەتلىك گۆھەر ئورنىتىلغان.

— لېكىن بۇنچە-ۋالا ئېغىر كۈنلۈكنى بىرەر ئادەم كۆتەرگەندەك قىلمايدۇ، بۇ قانداق گەپ؟ — دىدى ئۆمەر.
— ئاتلىق نەۋكەردىن بىرسى خەلىپىگە كۈنلۈك تۇتۇپ ياندىشىپ ماڭىدۇ، — دىدى ئۆمەر، — لېكىن ئۇ، كۈنلۈكنىڭ سېپىنى ئىگەر ئۈستىگە تىرەۋالىدۇ، خەلىپىنىڭ ئادەتتىكى ئولتۇرۇشىغا قاراپ كۈنلۈكنى ئۇنىڭغا توغرىلاپ تۇرىدۇ — دە، ئۇنىڭغا ئاپتاپ چۈشۈرمەيدۇ.

— خەلىپىنىڭ بېشىدا پارقىراپ تۇرغان نىمە ئۇ؟ — دەپ سورىدى ئۆمەر يەنە قىزىقىپ.

— ئالدىرىما، گېنىمگە قۇلاق سال، — دىدى ھەسەن ئۇنىڭغا سەۋرىلىك بىلەن چۈشەندۈرۈپ، — خەلىپىنىڭ بېشىدىكى سەللىنى كۆردۈڭمۇ؟ ئۇ ئاق، سوقچاقراق كەلگەن سەللە، ئۇنىڭ ئۈستىدە دۇنيادىن جۈپتى تېپىلمايدىغان، يېڭى چىققان ئاي

شەكىللىك قىزىل ياقۇت بار، پارقىراپ تۇرغان نەرسە ئاشۇ. قىزىل ياقۇت ئۈستىگە يەنە بىر تال بىسابا مەرۋايىتى قوبۇلغان. ئاڭلىشىمچە، بۇ مەرۋايىتنىڭ ئېغىرلىغى 7 دەرھەم^①، ئاۋۇ قىزىل ياقۇتنىڭ ئېغىرلىغى 11 فەما^② كېلەرمىش.

— يا رەببىم! — دىدى ئۆمەر ھاڭ - تاڭ بولۇپ، — خەلىپە بۇنچىۋالا قىممەتلىك ئۈنچە - مەرۋايىتلارنى يىغىپ نىمە قىلىدىغاندۇ؟! بىزنىڭ بۇ ئېلىمىزدە ئاچ - يالىڭاچ ئادەملەر نۇرغۇن. لېكىن خەلىپە ھەددىدىن زىيادە ئەيشى - ئىشرەتلىك، ھەشەمەتلىك تۇرمۇش كەچۈرۈۋاتىدۇ. ھىم، بۇ ئىشلارنى كۆرگەنسېرى ئادەمنىڭ زەردىسى قاينايدۇ!

— ئۆزەڭنى نېسىۋال، — دىدى ھەسەن، — بۇ ئىشلار ئاللاننىڭ ئىرادىسى ۋە ئاللاننىڭ ئۇنىڭغا قىلغان ئىلتىپاتى. قارا، خەلىپىنىڭ سول تەرىپىدىكى سەرۋازنىڭ قولىدىكى ئاق ياغلىقنى كۆردۈڭمۇ؟

ئۆمەر سەرۋازنىڭ قولىدىكى ئاق ياغلىقنى كۆرۈپ:

— ھەئە، كۆردۈم. ئۇ ياغلىقتا نىمە باردۇ؟ — دىدى.

— ياغلىقتا بىر ئالتۇن قۇتا بار، — دىدى ھەسەن تاغا ئۇنىڭغا، — بۇ قۇتىدا مارجاندىن ياسالغان زىبۇ - زىننەتلەر بار. قارا، ئوڭ تەرەپتىكى چەۋەنداز كۆتىرىپ تۇرغان ئالتۇن ساپلىق شەمشەرنى، ئۇنىڭ غىملىسىغا ھەر خىل ياقۇتلار بېكىتىلگەن، شەمشەرنىڭ قىممىتى قانچە بولسا، بۇ شەمشەر ئىگىسىنىڭ مەرتىۋىسىنىڭ قانچىلىكىگىنى بىلدۈرىدۇ. خەلىپىنىڭ ئەتراپىدا قوللىرىدا ئاق ياغلىقلارغا ئورالغان شەمشەرلەرنى تۇتقان نۇرغۇن يىگىتلەرگە قارا. ئۇلار خەلىپىنىڭ ياساۋۇللىرى، خەلىپىنى ئىككى ياندىن قوغداپ، يۈچۈن ئادەملەرنى يېقىن

① بىر دەرھەم 3.12 گىرام.

② بىر فەما 4.68 گىرام.

كەلتۈرمەيدۇ. خەلىپىنىڭ ئالدىدا چىۋىن قوربغۇچىلارنى ئىگىز كۆتىرىپ ماڭغان ئاۋۇ ئىككى كىشى سىلاۋسىيانلار، ئۇلار پاشا - چىۋىن ۋە باشقا ھاشارەتلەرنى قورۇپ ماڭىدۇ.

— قامەتلىك بىر چەۋەندازغا كۆزۈم چۈشتى، ئۇ ھەدەپ سەپ ئارىسىدا ئۇياق - بۇياققا مېڭىپلا يۈرىدۇ، ئۇ كىم؟ — دەپ سورىدى ئۆمەر يەنە.

— ئۇ قاھىرە شەھىرىنىڭ مۈلكىي ئەمەلدارى، خەلىپە سىرتىدا چىققاندا، تەرتىپ ساقلاش، قىستا - قىستاڭچىلىقنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا مەسئۇل. خەلىپىنىڭ كەينىدىكى بىر توپ ئەسكەرلەر قاھىرە شەھىرىنىڭ مۇھاپىزەتچىلىرى.

ئۆمەر بىردىنلا ئەجەپلىنىپ يەنە سورىدى:

— خەلىپە سېپىنىڭ كەينىدە كېلىۋاتقان ئاۋۇ پۇزۇر كىيىملىك كىشى كىم؟

ھەسەن ئۇ كىشىگە قاراپ قويۇپ، ئۆمەرگە دىدى:

— ھە، ۋەزىرى ئەزەم سالاھىددىن دىگەن كىشى شۇ. ئۇنىڭ ئۈچمىسىدىكى كىمخاپ تون ھوقۇقنىڭ بەلگىسى، بۇ توننى خەلىپە ئۇنىڭغا ئۈچ يىل بۇرۇن ھەدىيە قىلغان. ئۇنىڭ بېشىدىكى سەللە كالتۇن يىپتا توقۇلغان، كىمخاپ تونغا كالتۇن يىپتا گۈل چېكىلگەن؛ ئۇنىڭ كەڭ يەڭلىك پەرىجىسى بىلەن بوينىدىكى كى شارىپسىغىمۇ كالتۇن يىپتا گۈل چېكىلگەن؛ ئۇنىڭ بوينىدىكى زۇناردىمۇ ئون مىڭ دىنارلىق ياقۇت بار. ئۇنىڭ شەمشىرى بەش مىڭ دىنارغا، كالتۇن يىپتا ئىشلەنگەن ئىسگەرلىك ئېتى سەككىز مىڭ دىنارغا يارايدۇ، ئاتنىڭ بوينىغا ئىككى يۈز تال ياقۇت ئېسىلغان. قارا، ئاتنىڭ ئۈستىگە تۆت تىزىق ياقۇت مەزەڭگۈ ئېسىلغان، ئاتنىڭ بېشىغا يەنە ھال رەڭ نىمقاپ كىيىپ گۈزۈلگەن. سالاھىددىننىڭ تۇغ - ئەلەملەر ئاستىدا خەلىپىدىنمۇ ھەيۋەتلىك، روھلۇق تۇرغىنىنى قارا. ئۇنىڭ سالاپىتى كىشىدە

ھۆرمەت قوزغايدۇ. ئەمىلىيەتتە ھەممە ئىش، ھەممە ھوقۇق، ئاشۇ كىشىنىڭ قولىدا. ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى بەچچە يۈز ياساۋۇل ئاشۇ كىشى ئۆزى تاللىۋالغان خىل ئەسكەر ۋە سەركەردىلەر. بۇ ئىس كەرلەر ئۇ كىشى سىرتقا چىققاندا ئالدىدا پىش - پىش دەپ ماڭىدۇ. سەپنىڭ كەينىدە يەنە داقا - دۇمباقچىلار بار. ئۇلار يول بويى داقا - دۇمباق، ناغرا - كاناي چېلىپ ئالەمنى چاڭ كەلتۈرۈۋېتىدۇ. سالاھىدىدىن سېپىنىڭ كەينىدە سېپىغا مەرۋايىستلار بىكىتىلگەن نەيزە ۋە قالغان كۆتەرگەن بىر ياساۋۇل بار. ئاڭلىمىشىمچە، بۇ قالغان مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسى ھەمزە ئىبنى ئابدۇلمۇتەلىپتىن قالغان تەۋەرۈك ئىمىش.

ئۆمەر دوستى ھەسەن تاغىنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلاپ ھاڭ - تاڭ قالدى. بولۇپمۇ پەيغەمبەرنىڭ تاغىسىدىن قالغان تەۋەرۈك قالغاننىڭ گېپىنى ئاڭلىغاندا:

— بۇ قالغان راست پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تاغىسىدىن قالغان تەۋەرۈكمىكەن؟ — دەپ سورىدى.

— ھەئە، ھەممە خەق شۇنداق دېيىشىدۇ، — دېدى ھەسەن، — ھاسىل كالام، مەن ساڭا ئېيتسام، سالاھىدىدىننىڭ سېپى تېخى ئۆزۈم زۇن! ئارقىدا يەنە خىل قوراللانغان تۆت مىڭدىن جىق ئەسكەر بار ئۇلارنىڭ ھەممىسى تۈركىيە، كۈزدىستان، ئەزەربەيجانلار. دىن كەلگەن، جەڭگە ماھىر چەۋەنداز ئەزىمەتلەر. ئۆمەر بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ يەنە سورىدى:

— تاغا، توختاپ تۇرۇڭ، مەن يەنە سالاھىدىدىننىڭ يېنىدا كىمخاپ تونلۇق، سالاپەتلىك بىر يىگىتنى كۆردۈم، ئۇ كىم؟ — ئۇ سالاھىدىدىننىڭ ناھايىتى ئىشەنچلىك، گېپىدىن چىقمايدىغان يېقىن كىشىسى، ئۇنىڭ ئېتى ئىمادىدىن، — دېدى ھەسەن.

— نىمىشقا بۇ ئادەملەرنىڭ ئىسمىنىڭ ئاخىرىغا ساپلا «دىن»

كېلىدۇ؟ سىز ماڭا ئېيتىپ بەرگەن ئادەملەردىن ئۈچ كىشىنىڭ ئىسمىنىڭ ئاخىرى «دىن» ئىكەن، مەسىلەن، نۇرىددىن، سالاھىددىن، نەجمىددىن. ئەمدى يەنە بىرسىنىڭ ئېتى ئىمادىددىن ئىكەن، — دەپ سورىدى پەقەت بىلىمەيدىغاندەك قىلىپ.

— بۇ ئۇلارنىڭ ئات قويۇش ئادىتى، ئۇنىڭغا ئەجەپلەنمىسەڭ مۇ بولىدۇ. قارا! سەپ ئاخىر ئۆتۈپ بولدى. بىلىدىغانلىرىمنىڭ ھەممىنى ئېيتىپ بەردىم، خەير — خوش! — دىدى ھەسەن كۈلۈپ. — خوش، ھەسەن تاغا، ئاللا ئامان قىلسۇن! — دىدى ئۆمەر ھاياجانلانغان ھالدا.

ئىككى دوست خوشلاشتى. دەبدەبىلىك ئاتلىقلار سېپى فۇتۇھ دەرۋازىسىدىن چىقىپ كەتتى، ھەممە يەرنى چاڭ — توزاڭ قاپلىدى. ھەممە ئادەم خەلىپىنىڭ سېپىنى قىزىقىپ كۆرۈشتى، لېكىن سالاھىددىننىڭ سېپىنىڭ خەلىپىنىڭكىدىن كۆپ سالاپەتلىك، ھەشە-مەتلىك ئىكەنلىكىنى سەزگەن ئادەملەر ئانچە كۆپ ئەمەس ئىدى. خەلىپىنىڭ ئاتلىق سېپى شەھەردىن چىقىپ، ئۇدۇل مەس-چىدى تىبرىگە كېلىپ، نەجمىددىنلەر بىلەن ئۇچراشتى. نەجمىددىن گە ھەمرا بولۇپ كەلگەنلەر ئىچىدە ئۇنىڭ ئىنىسى شەمشىددىنۇ بار ئىدى. سالاھىددىن دادىسىنى كۆرۈپلا ئاتتىن چۈشۈپ ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۇنى سۆيۈپ قويدى. نەجمىددىن ئوغلىنىڭ ئۈچىسىدىكى شۆھرەتلىك توننى كۆرۈپ، ھاياجانلانغانلىقىدىن كۆزىدىن تاراملاپ ياش كەتتى، ئاللاننىڭ ئىلتىپاتىغا ئارقا — ئارقىدىن شۈكرە ئېيتتى. ئاندىن ناھايىتى ئەيىبنەنگەن ھالدا خەلىپىنىڭ ئىككى قولىنى سۆيىدى ۋە خەلىپىنىڭ ئاتايتىن ئۆزى ئالدىغا چىققانلىغىغا مىننەتدارلىق بىلدۈردى. خەلىپە ئىززەت — ئىكرام بىلەن بىرنەچچە ئېغىز ھەشقاللا — رەھمەت ئېيتتى، لېكىن ئاتتىن چۈشمىدى. ھەر ئىككى تەرەپ كىشىلىرى بىر بىرىگە سالام — تازىم قىلىشقاندىن كېيىن شەھەرگە قايتىشتى. نەجمىددىن ئىگىز

ئارغىماق ئېتىغا مەندى، بىر تەرەپىدە ئوغلى سالاھىدىدىن، بىر تەرەپىدە ياش باتۇر ئىمادىدىن مۇھاپىزەت قىلىنىپ، يول بويى ئېچىلىپ - يېپىلىپ قىزىق پاراڭ بىلەن مېڭىشتى. ئۇلار خەلىپە بىلەن يىدىغان كۆرد تىلىدا سۆزلىشەتتى. ئۇلارنىڭ پارىڭى شام سۇك تانى نۇرىدىن زەنگى بىلەن مەسىر خەلىپىسى ئازىدىلىدىنلا ئۈستىدە بولدى.

شۇ پەيتتە خەلىپە ئازىد ئالتۇن كۈنلۈك ئاستىدا غەم - ئەندىشىگە پاتقان ھالدا كېتىۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئىككى كۆزىدە ياش ئەگىيىتى، كۆرۈنۈشتە غەزىۋىنى باسقاندىك قىلغان بىلەن، كۆڭلىدىكى دەرت - ئەلىمىنى ئاغزىدىن چىقىرالمىتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ خەلىپىلىك تەختىدىن ۋە ئىستىقبالىدىن قاينۇراتتى. ئۇنىڭ ئىختىمى يارسىز ھالدا نەجمىدىننىڭ ئالدىغا چىققانلىقى ئۇنىڭ ئىززەت - نەپىسىگە ۋە خەلىپىلىك ھۆرمىتىگە قاتتىق ئار كەلدى. لېكىن ئۆزىنىڭ نارازىلىقىنى نەجمىدىنلەرگە سەزدۈرمەسلىككە تىرىشاتتى. دەرۋەقە، بۇ ئىش ئۇنىڭغا شۇنچىلىك ئەلەم قىلدىكى، ھەتتا ئاچ - زارلىقتىنمۇ ئېغىر تۇيۇلدى. ئۇ ئالادىن بالا - قازادىن ساقلاشنى تىلەيتتى.

ئاتلىق سەپ كۈن يانغاندا قاھىرەنىڭ شەرقىي چوڭ قەسىرىدە كەلدى. بۇ شەرقىي چوڭ قەسىر ئون نەچچە قەسىردىن تەركىپ تاپقان بىنالار ئىدى. بۇلارنىڭ ئىچىدە قەسىر زۇمىرەت، قەسىر مۇزەففەر، قەسىر ئىقبال، قەسىر بەھرى، قەسىر ھەرىم، قەسىر شەۋك، دارۇلئازارەت، دارۇلئىياپەت، تۇغ - ئەلەم غەزىنىسى، كىتاپ غەزىنىسى دېگەندەك ئاساسلىق بىنالار بار ئىدى.

شەرقىي چوڭ قەسىر قاھىرە شەھىرىنىڭ شەرقىي چېتىدە ئىدى. مەشھۇر ئىسلام ئالى بىلىم يۇرتى بولغان ئەزھەر دارىلىپۇنۇنى ۋە فۇتۇھ دەرۋازىسى ئۇنىڭ شىمالىي تەرىپىگە توغرا كېلەتتى؛ غەربىي قەسىر بۇ شەرقىي چوڭ قەسىرگە يارىشىپ، بىر بىرىنىڭ

كۆركەملىگىنى ئاشۇرۇپ تۇراتتى. بۇ قەسىر شەرقىي چوڭ قەسىر-
دىن كىچىكرەك ئىدى، ئىككى قەسىرنىڭ ئارىلىغىدىكى مەيدان
ئىككى قەسىر مەيدانى دەپ ئاتىلاتتى. غەربىي قەسىرنىڭ غەربىي
يېنىدا كافۇر ناملىق چارباغ بولۇپ، بۇ يەردىن قاھىرە قولتۇغى
كۆرۈنۈپ تۇراتتى، بۇ باغ فاتىمىيە خەلىپىلىرىنىڭ ھەرەم بېغى ئىدى.
شەرقىي چوڭ قەسىر بىنالىرى ئىچىدە ئالاھىدە كۆزگە
تاشلىنىپ تۇرىدىغان قەسىر زەھەپ ھەر دۈشەنبە ۋە پەيشەنبە
كۈنلىرى خەلىپىلەر مۇھىم شەخسلەرنى قوبۇل قىلىدىغان جاي
ئىدى. مۇشۇنداق چاغلاردا ياساۋۇللار ئىككى تەرەپتە سەپ بولۇپ
تۇرۇشۇپ، قاتتىق مۇھاپىزەت قىلىشاتتى.

خەلىپە ئازىد قەسىر زەھەپكە كېلىپ، ئۇنىڭ ئالتۇن دەرۋا-
زىسىدىن پىسىيادە كىردى. ئۇ نەچچە مىڭ مىسقال ئېغىر-
لىقتىكى ئالتۇن تەختكە چىقىپ ئولتۇردى، تەختنىڭ ئۈستىدىكى

30 مىڭ مىسقال ئالتۇن سايبۇن تەختكە يارىشىپ تۇراتتى. قەسىر-
نىڭ ھەممە تاملىرىغا دىگۈدەك تاۋار پەردە تارتىلىغان ئىدى.
قەسىرگە كىرگەن كىشىنىڭ كۆزى ئۇدۇلدا ئولتۇرغان خەلىپىنىڭ
سەللىسىگە چۈشەتتى، چۈنكى ئۇنىڭ سەللىسىدىكى جۇلالىق يا-
قۇت يالت - يۇلت قىلىپ كىشىنىڭ كۆزىنى قاماشتۇراتتى.

خەلىپە تەختتە ئولتۇرغاندىن كېيىن، ۋەزىرى ئەزەم سالاھى-
ددىنمۇ ئۆز ئورنىغا كېلىپ ئولتۇردى. بۈگۈن خەلىپە ئۆزىنىڭ
نەجمىددىنگە بولغان ئالاھىدە ئىلتىپاتىنى نامايەن قىلىش ئۈچۈن،
ئۆزىنىڭ باشقا مۈلكىي ۋە ھەربىي ئەمەلدارلىرىنى بىللە ئېلىپ
كىرمىدى. ئۇ نەجمىددىننى تەكلىپ قىلىشقا ئەمرى قىلدى. نەج-
مىددىن ھۆدەيچىلەرنىڭ چاقىرىغانلىغىنى ئاڭلاپ، ناھايىتى خوش
كەيىپىياتتا كىرىپ كەلدى. خەلىپە تەكەللۇپ بىلەن ئۇنى تۆردىكى
بىر ئورۇنغا تەكلىپ قىلدى. نەجمىددىن ھەشقاللا ئېيتىپ ئولتۇر-
غاندىن كېيىن، خەلىپە باشقا ۋەزىرلەرنىڭ كىرىپ ئولتۇرۇشىغا

ئەمىرى قىلدى. ئوردىنىڭ ئادەتتىكى قائىدىسى بويىچە، ۋەزىرلەر فاتىمىيە خەلىپىلىرىنىڭ ھۇزۇرىغا كىرگەندە، ئاۋال خەلىپىنىڭ قولىنى ۋە پۇتىنى سۆيۈش شەرت ئىدى. لېكىن سالاھىدىن ھازىرغىچە ئۇنداق ئىلمىدى. دادىسىنىمۇ ئۇنداق قىلدۇرمىدى، خەلىپىمۇ بۇنى كۆڭلىگە ئالمىدى.

ھەممەيلىن ئولتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، سالاھىدىن خەلىپىنىڭ جەمەتلىرى ئولتۇرغان يەردە ئوتتۇرا ياشلىق قاۋۇل بىر كىشىنى كۆردى. ئۇنىڭ ئولتۇرغان ئورنى ئانچە كۆزگە تاشلىنىپ تۇرمايتتى، بەلكى كىشىلەرنىڭ كۆزىدىن نېرى بولۇش ئۈچۈن شۇنداق قىلغان بولۇشى كېرەك. سالاھىدىن بۇ كىشىنى ۋەلى ئەھدى ① بولسا كېرەك دەپ پەرەز قىلدى. بىراق ئۇنى زادى كۆرۈپ باقمىغان ئىدى.

ئەمدى ئازىد گەپ باشلىدى. بۇ خەلىپە ھازىر 21 ياش بولسىمۇ، 40 ياش ئەتراپىدىكى كىشىدەك كۆرۈنەتتى. ئۇ 11 يېشىدا خەلىپىلىك تەختىگە چىقتى، لېكىن ھازىرغىچە دەككە - دۈككىدە ئۆتتى. ئۇ گەپ قىلغاندا كۆزى سالاھىدىننى بولمىسىمۇ، لېكىن، ئەينى يىللاردا شام سۇلتانى نۇرىدىن زەڭگىدىن ياردەم سوراپ ئۆزىنى مۇشۇنداق ئاھانەت ۋە خورلۇققا قالدۇرغانلىغىغا پۇشايماي يەپ، قوسغىدا غودۇڭشىيتتى.

— قوماندان، يىراق سەپەردە چارچىغانسىز؟ — دېدى خەلىپە نەجمىددىنگە.

— جاناب ئالىملىرى، سەپىرىم ئوڭۇشلۇق، كۆڭۈللۈك بولدى، — دېدى نەجمىددىن، — چۈنكى ئاللاننىڭ بىزنى ئەڭ ياخشى كۈتۈلۈشكە نېسىپ قىلىدىغانلىغىنى بىلەتتۇق. خەلىپە بۇ گەپنى ئاڭلاپ زورغا كۈلۈپ دېدى:

① ۋەلى ئەھدى — پادىشا جەمەتىدىن كەلگۈسى پادىشاھقا تەيىنلەنگەن كىشى، — تەرجىمان.

— سىلەرنىڭ قەدەم تەشرىپ قىلغىنىڭلاردىن خوشالمەن.
ئۇيىدان دەم ئېلىشىڭلار ئۈچۈن ئەڭ چىرايلىق قەسىر لىۋىلۇنى
تەييارلاشقۇزۇپ قويدۇم. ئۇ يەردە كۆڭۈللۈك باغۇ ئارام بار، سى-
لەرگە مەنزۇر كېلىشى مۇمكىن.

نەجىمدىن خەلىپىگە تەۋەزۇ بىلەن ھەشقاللا - رەھمەت
ئېيتتى ۋە ئۇنى بىرمۇنچە ماختىدى.

ئاندىن، سالاھىدىن گەپ قىستۇردى:

— دادام كېلىپ ھەزرىتى ئالىمىنى بىسەرەمجان قىلىپ
قويدى، ئاتايىن ئۆزلىرى ئالدىغا چىقتىلا. جاناپلىرىنىڭ بۇ ئىل-
تىپاتىنى ھەرگىز ئۇنتۇمايمەن؛ ئۆمرى باقى جاناپلىرىنىڭ
خىزمىتىدە ئۆتۈمىز.

سالاھىدىننىڭ گېپى خەلىپىگە تەسىر قىلدى. ئۇ سەۋلە-
جاننى ① ئېلىپ ئويىناپ ئولتۇردى ۋە گېلىنى بىر - ئىككى
قىقىپ قويۇپ، نەجىمدىن گە:

— دوستۇم نۇرىدىن ئاتا بەگنىڭ ئەھۋالى قانداقراق؟—
ددى.

— ئۇ كىشى ھەر جەھەتتىن ياخشى، — ددى نەجىمدىن
ئىززەت - ئىكرام بىلەن، — جاناپلىرىغا ئۆزىنىڭ سەمىمى سالى-
مىنى ۋە ئەڭ دوستانە مۇھەببىتىنى يەتكۈزۈپ قويۇشۇمنى
تاپىلدى، ئۆزلىرىگە ئۇزۇن ئۆمۈر تىلدى.

— مەن بۇنداق دوستۇمنىڭ بارلىقىدىن خوشالمەن. مەنمۇ
ئۇنىڭغا ئۇزۇن ئۆمۈر تىلەيمەن، — ددى خەلىپە.

نەجىمدىن بۇنىڭغا ئۇلاپلا:

— سۇلتانىمىزنىڭ بىزدىن ئۆزلىرى ئۈچۈن جان پىدالىق
بىلەن خىزمەت قىلىشىمىزنى تەلەپ قىلغانلىقىنى جاناپلىرىغا

① سەۋلەجان — تۈركچە زوكۇن ئايغى دىگەن سۆز. بۇ سۆزنى
ئەرەپلەرمۇ قوبۇل قىلغان. — تەرجىمان.

يەتكۈزۈپ قويۇش مەن ئۈچۈن زور شەرەپ، دىدى.
نەجمىدىننىڭ بۇ گېپى خەلىپىنىڭ يېغىرىغا تەگدى. لېكىن ئۇ
ھىمسىياتىنى بېسىۋېلىپ، نەجمىدىننىڭ لەپىدە بىر قاراپ قويمىدى:
— ئەلەھمدۇلىللا شۇكرى، ئوغلنىڭىز غالىپ قومانداننىڭ
ياردىمى بىلەن، دىدى ۋە سالاھىدىدىنى كۆرسىتىپ، — ئۇر-
غۇن ئۇرۇشتا غەلبە قىلدۇق. ياردىمىڭلار يەتتى، سىلەرنى بۇنىڭ
دىن ئارتۇق ئاۋارە قىلالمايمەن.

خەلىپە ئۆزىنىڭ بويىدىكى بىر زۇننارنى ئالدى، بۇ
زۇننار سالاھىدىدىغا ھەدىيە قىلغان زۇننارغا ئوخشايتتى.
بۇنى نەجمىدىننىڭ ھەدىيە قىلماقچى بولدى.
— بۇ مېنىڭ سىزگە تۇتقان سوغىتىم، ئېلىڭ، بۇ
قېتىمقى زىيارىتىڭىز ئۈچۈن خاتىرە بولۇپ قالسۇن،
چۈنكى سىز ئەڭ ياخشى سۇلتان دەپ ئاتىلىشقا لايىق، دىدى
خەلىپە كۈلۈپ.

نەجمىدىن ئورنىدىن قوپۇپ زۇننارنى ئىززەت - ئىكرام
بىلەن ئېلىپ، ئاۋال خەلىپىنىڭ قولىنى، ئاندىن زۇننارنى سۆيىدى
ۋە ئۇنى ئۆزىنىڭ بويىغا ئاستى.

— جانابى ئالىمىڭ سوغىسىنى ئۆزۈم ئۈچۈن شان -
شۆھرەت دەپ بىلىمەن. لېكىن جانسايلىرىڭىزنىڭ پېقىرىنى «ئەڭ
ياخشى سۇلتان» دېگەنلىرىنى ئاڭلاپ ساراسىمگە چۈشۈپ قالدىم،
چۈنكى مېنى ئارتۇقچە ماختىمۇتتىلە، دىدى.

— مەن سىزنى «ئەڭ ياخشى سۇلتان» دېگىنىم ئۆزىڭىزگە
تولمۇ لايىق كېلىدۇ، خۇددى سىزنىڭ ئوغلنىڭىز «غالىپ
قوماندان» دەپ ئاتىلىشقا لايىق كەلگەندەك، دىدى خەلىپە
ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈپ.

نەجمىدىن بۇ گەپنى ئاڭلىغاندىن كېيىن خەلىپىنىڭ ئارتۇقچە
ماختىشىغا ئۆزىنىڭ لايىق ئەمەسلىكىنى كەينى - كەينىدىن بىلدۈردى.

سالاهىدىدىن بىز يۇقۇرىدا ئېيتىپ ئۆتكەن ئوتتۇرا ياشلىق كىشىگە كۆزىنى ئۈزۈمەي قارايتتى. بۇ كىشىنىڭ خەلىپىنى نىمە گىدۇر ئاگاھلاندىرماقچى بولۇۋاتقانلىغى كۆزلىرىدىن چىقىپ تۇراتتى. بۇ چاغدا خەلىپە ئۆزىنىڭ ئىمىلەرنى قىلىشىنىڭ زۆرۈرلۈكىنى بىلىگەندەك قىلدى - دە، ئاشۇ ئوتتۇرا ياشلىق كىشىنى سالاهىدىدىغا تونۇشتۇرۇپ:

— بۇ كىشىنى سىز تونۇماسلىغىڭىز مۇمكىن. بۇنىڭ ئېتى ئەبۇ ھەسەن، مېنىڭ بىر نەۋرە ئىتىم بولىدۇ، ساياھەتتىن يېقىندىلا قايتىپ كەلدى. — دىدى. ئاندىن ئەبۇ ھەسەنگە: — تونۇشتۇرۇپ يۈرمىسەممۇ بولار. بۇ كىشى مېنىڭ ۋەزىرى ئەزەمم، غالىپ قوماندان، مەشھۇر سالاهىدىدىن دىگەن كىشى بولىدۇ، — دىدى.

ئەبۇ ھەسەن بۇ تونۇشتۇرۇشقا پىسىڭىدا كۈلۈپ قوبۇش بىلەن رەھىمەت بىلدۈردى.
شۇ چاغدا سالاهىدىدىن:

— خەلىپە ئالىملىرىنىڭ ھۆرمەتلىك تۇققىنى بىلەن تونۇش قىيىن مەن ئۈچۈن زور شان - شەرەپتۇر، — دىدى.
نەجمىدىن ئەبۇ ھەسەنگە سىنچىلاپ قارىدى. ئۇ ئەبۇ ھەسەننىڭ ئەپتى - سىياقىدىن ۋە ھەييارلىق بىلەن چاقناپ تۇرغان كۆزلىرىدىن تەپ تارتىپ قالمىدى، خەلىپىنىڭ تونۇشتۇرۇشىغا نىسبەتەن بىلەن رەھىمەت بىلدۈردى.

خەلىپە ئازىد قولىدىكى سەۋلىجاننى دىۋانغا قويۇپ قويدى، ھەممە بىلەن قوبۇل قىلىشىنىڭ ئاياقلاشقانلىغىنى چۈشەندى. ئاۋال نەجمىدىن خوشلاشتى، سالاهىدىدىنمۇ خەلىپىنىڭ قولىنى سۆيۈشكە تەمىشلىۋىدى، خەلىپە ئۇنىڭ سۆيۈشى ئۈچۈن سەمىمى ھالدا قولىنى ئۇراتتى.

نەجمىدىن ۋە ئۇنىڭ ئوغلى خەلىپە بىلەن خوشلىشىپ،

قەسىردىن چىقتى. بۇ ئىككىيلەننىڭ تولۇق قوراللانغان ئىككى
نەۋكەرى قەسىر سىرتىدا ئۇلارنى كۈتۈۋالدى.
قەسىرنىڭ سىرتىدا كۈتۈپ تۇرغان نەۋكەرلەر ئىچىدە
ياش، كېلىشكەن بىر باتۇر بولۇپ، ئۇ ئىمادىدىن ئىدى. ئۇ
سالامىدىننىڭ ئىشەنچلىك ئادىمى بولۇپ، سالامىدىنغا سەمىمى
مى - سادىق ئىدى ۋە ئۇنىڭ يېنىدىن ئايرىلمايتتى، ئۆزى
زىرەك، جەسۇر، سۆزمەن بولۇپ، سالامىدىننىڭ تولۇق
ئىشەنچىسىگە ئىگە ئىدى. سالامىدىن قەسىردىن چىقىپ
خوشال ھالدا:

— ئىمادىدىن قېنى؟ — دەپ تىۋىلىدى. ئىمادىدىن
شۇن كەلدى. ئۇنىڭ زىرەك كۆزلىرى ئېغىزىدىنمۇ ياخشىراق
سۆزلەيتتى. ئۇ ئۇچىسىغا ساۋۇت كىيگەن، بېلىگە ئالتۇن ھەل
بېرىلگەن كەمەر باغلىغان ۋە قىسقا قىلىچ بىلەن خەنجەر
ئاستان ئىدى، ئالتۇن - كۈمۈش يىپىلار بىلەن توقۇلغان سەللى
سى ۋال - ۋۇل قىلىپ چاقناپ تۇراتتى. سالامىدىن ئۇنىڭغا:
— خەلىپە دادامنى قەسىر لوتلۇغا چۈشسۇن دەپ پەرمان
بەردى، مەنمۇ دادامغا ھەمرا بولۇپ شۇ يەردە تۇرىمەن، — دىدى.
ئىمادىدىن دەرھال ئېتىغا مىندى - دە، قەسىر لوتلۇغا يول
باشلاپ ماڭدى. بۇ بىر توپ كىشىلەر ئىككى قەسىر مەيدانىدىن
ۋە غەربىي قەسىردىن ئۆتۈپ، كافۇر باغچىسىغا كەلدى: قەسىر
لوتلۇ قاھىرە قولتۇغىنىڭ ئوڭ قىرغىقىدا ئىدى، سول قىرغى
قىدا «كالا قېرىنى» دەپ ئاتىلىدىغان بىر كۆل بولۇپ، ئۇنىڭ
كەينىدە مەشھۇر «مىستانۇلمە قىسا» دىگەن باغ بار، ئۇنىڭ نېرىسىدا
يەنە ئۆزبېكىيە دىگەن بىر كۆل بولۇپ، ئۇ نىل دەرياسىغا تۇتۇشاتتى.
قەسىر لوتلۇ قاھىرە بويىچە ئەڭ گۈزەل قەسىرلەردىن بىرى ئىدى.
ئۇنىڭ ئىچىدە بۈك - باراقسان بوستانلىق ۋە رەڭگا - رەڭ گۈل
لەر ھۆيىدە ئېچىلىپ تۇرغان چىمەنزارلىق بولۇپ، ھەشەمەتلىك

قەسىرنىڭ زىننىتىگە زىننەت قوشۇپ تۇراتتى. قەسىر بىناسىنىڭ ئىچى قىممەت باھالىق ئېسىل جاھاز - بىساتلار بىلەن سەرەمە جانلاشتۇرۇلغان؛ تارتىلغان پەردىلەرنىڭ ھەممىسى ئالتۇن، كۈمۈش يىنىپلاردىن توقۇلغان؛ ھەرخىل، ھەر قىسىم ئۇنچە - مەرۋا - يىتىلار، پىل چىشى بىلەن سەندەل ياغىچىدىن يونۇپ ياسالغان بۇيۇملار تىزىلغان ئىدى. باغنىڭ ئىچكىرىسىدە رەڭگا - رەڭ قۇشلار بېقىلغان بولۇپ، قۇشلارنىڭ سايراشلىرى باغنىڭ پەيزىنى تېخىمۇ ئاشۇراتتى، قىستىمىسى، بۇ باغنى ھەقىقەتەن بۇ دۇنيانىڭ جەننىتى دېيىشكە بولاتتى. قاھىرە قولتۇغىنىڭ قىر - غاقلىرىغا نۇرغۇنلىغان يۆلەنچۈكلۈك ياغاچ ئورۇندۇقلار قويۇلغان ۋە سايىدايدىغان كىچىك شىپاڭلار سېلىنغان ئىدى.

نەجمىدىن ۋە ئۇنىڭ ئوغلى سالاھىدىن ھەم ھەمراھلىرى مۇشۇ يەرگە كېلىشتى. باش مەھرەم ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىپ ئۇلارنى دەم ئېلىش سارىيىغا باشلاپ كىردى؛ ئۇلار ئولتۇرۇش - قاندىن كېيىن بىرەر سائەتچە ھاردۇق ئېلىشتى. ئۇلار پاراڭ ئا - رىسىدا سەپەردە كۆڭۈل ئېچىش ۋە ئىچ پۇشۇغىنى چىقىرىش ئۈچۈن، ئوقۇغان كىتابلىرى ئۈستىدە توختالدى. بۇ كىتاپلارنىڭ مەزمۇنى ياۋروپالىق ئەھلى سەلىپنىڭ يىراق سەپەرگە ئاتە لانغانلىغىغا مۇناسىۋەتلىك ئىدى. شۇڭا ئۇلارنىڭ پارىڭى ياۋ - روپالىقلارنىڭ سۈرىيە، پەلەستىن ۋە باشقا جايلارغا يۈرگۈزۈۋاتە قان ھەربى يۈرۈشى ئۈستىگە بۇرۇلدى.

كۈن ئولتۇردى. مەھرەملىر ئۇلارغا كەچلىك تاماق تەييار - لىدى. نەجمىدىن، سالاھىدىن، شەمسىدىن ۋە ئۇلارنىڭ ھەمرا - لىرى بىللە تاماق يىيىشتى. تاماقتىن كېيىن باشقىلار نەجمىدىن بىلەن ئوغلىنىڭ مۇھىم ئىش ئۈستىدە قىلىشىدىغان گەپلىرى بارلىغىنى سېزىپ، ھەرقايسىسى ئۆزلىرىگە خاس ھوجرىلارغا قايتىشتى. نەجمىدىن بۇ ئوۋەت مىسىرغا ئوغلى بىلەن مۇھىم بىر

ئىش ئۈستىدە مەسلىھەتلىشىش ئۈچۈنلا كەلگەن ئىدى.
 ھەمراھلىرى چىقىپ كېتىشكەندىن كېيىن، نەجمىدىن شام
 لارنىڭ يورۇغىدا يوپ - يورۇق بولۇپ كەتكەن بۇ ئالىيىتە
 قەسىرنى كۆزدىن كەچۈرۈپ، سۈرىيىنىڭ مەركىزى دەمەشقنىمۇ
 بۇنداق چىرايلىق، پوزۇر قەسىر يوق، دەپ ئويلىدى - دە، ئىخ
 تىيارسىز ھالدا ھوزۇرلانغاندەك بولدى. سالاھىدىدىن دادىسىنىڭ
 يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى.

— بالام، — دىدى نەجمىدىن ئوغلىغا، — خەلىپە بىلەن
 دىدار كۆرۈشكىنىمگە ناھايىتى خوشالمەن. لېكىن سېنىڭ ئۇنى
 ئانچە ھۆرمەت قىلمايدىغانلىغىڭنى سېزىپ قالدىم. ئۇ ھەر ھالدا
 بىر دۆلەتنىڭ سۇلتانى - دە!

— بۇنىڭدىن غەم يېمەڭ، — دىدى سالاھىدىدىن كۈلۈپ، —
 ئۇ خەلىپە بولغىنى بىلەن، ناھايىتى كەلسە مېنىڭ قولۇمدىكى
 بىر ئەسىر، بىر قورچاق، ماڭا ئىتائەت قىلىشى كېرەك.

— قىلىشىمىزغا تېگىشلىك يەنە بىرمۇنچە مۇھىم ئىش
 بار، ھەر ھالدا ئېھتىيات قىلغىنىڭ ياخشى، — دىدى نەجمىدىن
 دىن ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈپ، — تولىمۇ ئېشىپ كەتمەي، بۇ يەردە
 نىڭ ئەنئەنىۋى ئادەتلىرىنى نەزەردە تۇتۇشۇڭ كېرەك. خۇسۇسەن
 خەلىپىنىڭ ئەتراپىدىكى ئادەملەردىن ناھايىتى پەخەس بولۇشۇڭ
 لازىم. ئۆزەڭنى ئابباسىيە خەلىپىسىنىڭ ① ئەمىرىنى بىجا كەلتۈرۈپ
 رۇش ئۇچۇن نۇرىدىن تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن كىشىسىمەن دەپ
 قاراپ، ھۇشۇڭنى يوقىتىپ قويما.

— ئابباسىيە خەلىپىسىنىڭ ئەمىرى نىمىدى؟ — دەپ
 سورىدى سالاھىدىدىن دادىسىدىن.

— ئابباسىيە خەلىپىسى ئۇچۇن مەسرىدا جامائەت پىكىرى

① ئابباسىيە خەلىپىسى — ئابباسىيە سۇلالىسىنىڭ خەلىپىسىنى كۆرسەت
 تىدۇ. مۇشۇ چاغدا ئابباسىيە خەلىپىسى مۇستەدىل ئىدى، — تەرجىمان.

تەييارلا دەپ، نەۋاق خەت يازمىغانىدىم؟ بۇ ئىشنى قانداق قىلدىڭ؟ — دەپ ئوغلدىن سورىدى نەجمىددىن.

سالامىدىن بىر پەس ئويلانغاندىن كېيىن، سىپايە بىر قىپايەت ئېلىپ، دادىسىغا قارىدى ۋە مۇنداق دىدى:

— سىز مېنى ئېھتىياتلىق بىلەن ئىش قىلغىن دەيسىز، يەنە ئابباسىيە خەلىپىسىنىڭ پەرمانىنى قانچىلىك ئىجرا قىلدىڭ؟

دەپ سورىدىڭىز. ماڭا پەرمان قىلىنغان ۋەزىپە، ئەمىلىيەتتە، ئابباسىيە خەلىپىسى مىسىرغا ھۆكۈمرانلىق قىلىشقا ھەقلىق دەپ

تەشۋىق قىلىشتىن ئىبارەت. بۇ، فاتىمىيە سۇلالىسىنىڭ خەلىپىسىنى ئاغدۇرۇش كېرەك دىگەنلىك بولىدۇ. بۇنداق تەشۋىق

قىلىش ياش، بىچارە ئازىدقا نەقەدەر قاتتىق زەربە بولىدۇ دەيسىز! مېنىڭ سۆز — ھەركەتلىرىم ۋە ئۇنىڭغا قىلىدىغان ئىززەت —

ئىكراملىرىم بەلكى ئۇنىڭغا ھەمچىسى ئەھمىيىتى يوق ئىشتۇر. مېنىڭچە، بۇ ياش خەلىپە ئۆزىنىڭ خەلىپە دىگەن نامى بىلەن

مەس بولۇپ يۈرۈۋەرسۇن! بۇ چاغلىق ئىش، ئەمىلىيەتتە، ئەگەر مەن خالايدىغانلا بولسام، مىسىرنى ئۆتكۈزۈپ ئالىدىغانلىغىمنى

ئەتىلا جاكالاۋېرىمەن.

— بالام، — دىدى نەجمىددىن، — سۇلتان نۇرىددىن

بۇ ۋەزىپىنى ئورۇنلىشىڭىنى تولىمۇ ئۈمىت قىلىۋاتىدۇ. ئابباسىيە خەلىپىسى سۇلتان نۇرىددىننى مىسىرنى مۇمكىن قەدەر

تېزىرەك قولغا ئېلىشنى تەلەپ قىلغان. ساڭا تاپشۇرۇلغان ۋەزىپىنى كېچىكتۈرسەڭ، ئابباسىيە خەلىپىسى سۇلتان نۇرىددىننى تە-

لىۋىگە سەل قارىدى دەپ قالىدۇ، شۇڭا سۇلتان نۇرىددىن ساڭا بىر پارچە مەخپى خەت يېزىپ ئاتايىن مەندىن ئەۋەتتى.

خەتنى كۆرۈپ باققىن، — دەپ خەتنى سالامىدىنغا بەردى. سالامىددىن خەتنى ئېچىپ تەپسىلى ئوقۇپ چىقتى. بۇ

خەتتە نۇرىددىن ئۇنىڭدىن ئۆز ۋەزىپىسىنى جىددى ئىجرا قى-

لىشىنى ئۈمىت قىلغان؛ ۋەزىپىنى ئورۇنلىمىسلا، ئالى شان - شە-
رەپكە، يۇقۇرى مەرتىۋىگە ۋە ئىنئامغا ئېرىشىدىغانلىقىنى ۋەدە
قىلغان ھەمدە بۇ ئىش ئۇنىڭ ھازىر كۆڭۈل بۆلۈۋاتقان زور
ئىشى ئىكەنلىكىنى ئىزھار قىلغان.

سالامىدىن خەتكە قارىغىنىچە تۇرۇپ كەتتى ۋە ئۇنىڭ
مەزمۇنىنى مۇلاھىزە قىلدى. دادىسى ئۇنىڭ چىرايمىدىكى ئۆزگە-
رىشكە سەپسىلىپ تۇردى، ئۇغلىنىڭ ھازىر نىمىلەرنى ئويلا-
ۋاتقانلىقىنى تېزلا سېزىۋالغان بولسىمۇ، لېكىن قەستەن؛
— نىمىلەرنى ئويلاۋاتىسەن، خەتتە نىمىلەرنى دەپتۇ؟ —

دەپ سورىدى.

— بايا سىز ئېيتقانلارنى دەپتۇ. ھەممىسى سىزگە
مەلۇملۇق، — دىدى.

— ئابباسىيە خەلىپىسىنىڭ ئەمرىنى ئىجرا قىلىشتا قىيىن
چىلىغىڭ بارمۇ؟

— ياق، بۇ جەھەتتە ھىچقانداق قىيىنچىلىق يوق، لېكىن
سىز باشقا بىر مۇھىم مەسىلىگە سەل قاراۋاتىسىز.

— ھە، چۈشەندىم. سۇلتان نۇرىددىنغا مۇناسىۋەتلىك مەسىلىنى
نەزەردە تۇتۇۋاتامسەن؟ ناۋادا ۋەزىپە ئورۇنلانسا، مەسىر سۈرىيىگە
قارايدۇ، ئۇ چاغدا مەسىرغا كىم ھۆكۈمران بولۇشى كېرەك،
نۇرىددىنمۇ ياكى ...!

بۇ گەپنى ئاڭلاپ، سالامىدىننىڭ كۆزلىرى چاقناپ كەتتى.
ئۇ ھاياجانلانغان ھالدا دادىسىنىڭ گېپىگە ئۇلاپلا:
— ياكى سالامىدىننىڭ ئۆزىمۇ؟ — دىدى.

نەجمىدىن كۈلۈپ كەتتى ۋە:

— ئۈنچە ئالدىراپ كەتتە. بىز ئۈچۈن ئېيتقاندا، ھازىر-
قى مۇھىم ئىش ۋەزىپىنى قانداق ئورۇنلاش، — دىدى.
— ئابباسىيە خەلىپىسىنىڭ تاپشۇرغان ۋەزىپىسىنى قانداق

ئورۇنلاش جەھەتتە ئەھۋالغا قاراپ ئىش قىلىمەن. لېكىن، دادا، مەن سىزنىڭ مۇشۇ ئىش ھەققىدىكى قارىشىڭىزنى بىلىگم كېلىدۇ.

— قانداق قارىشىمنى دىمەكچى بولىسەن؟

— دادا، مېنىڭ مەقسىدىم سىزگە ناھايىتى ئېنىق، لېكىن

سىز ئۆز ئاغزىدىن گەپ ئالماقچى. ماقۇل، مەن دەي. مەن ھەم

مىنى ئورۇنلاشتۇرۇپ قويدۇم. ھوقۇقنى قولغا ئېلىشىمغا تاغام

ئەسەدۇددىن يول ئېچىپ بەردى. پۈتكۈل مىسىرنى قىلىچىم بىز

لەن تىزگىنلىدىم. سۇلتان نۇرىددىن دەمەشەقتە تۇرۇپ، كەڭ كەت

كەن ئىل - زىمىنغا، پۇقرا - رەئىيىلەرگە ئىگە بولدى، ئەمدى

يەنە مىسىرنى ئۆزىگە قاراتماقچى بولسا، بىز ئۇنىڭغا پەرمان

بەردار بولىۋەرسەك ئادىللىق بولمايدۇ - دە! نۇرىددىن بىزدىن

ئۇنچە دانىشمەنمۇ ئەمەس. بىزنىڭمۇ ئۇنىڭ ئالدىدا يەرگە

قاراپ قالىدىغان يېرىمىز يوق. لەشكەر قوماندانى مەن، مەن

سالامىدىن بولمىغان بولسام، مىسىر ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلمىغان بو-

لاتتى. مەنمۇ ئۆزەمنى ئايىاسىيە سۇلالىسىگە سېتىشنى خالىمايمەن.

مىسىرنىڭ ھۆكۈمرانى نۇرىددىن ئەمەس، مەن سالامىدىن

بولۇشۇم كېرەك.

سالامىدىن بارغانسېرى قىزىپ كەتتى. ئۇ دادىسىدىن

نىمە سادا چىقىدىكىن دەپ قاراپ تۇراتتى.

— ھازىرچە ئالدىرىماي تۇر، دىدى نەجمىددىن كۈلۈپ،—

ئۆز ئالدىڭغا شاھلىق ھوقۇقنى يۈرگۈزمەكچى بولۇۋېتىپسەن، لې-

كىن ئۆزەڭنىڭ نۇرىددىن ئەۋەتكەن كىشى ئىكەنلىكىڭىنى، ئۇنىڭ

ئەمىرىگە بوي سۇنۇشۇڭنى ئۇنتۇما.

— دادا، مەن سىزنىڭ رايىڭىزنى بىلىمەكچى، ھازىرچە

باشقا گەپنى قويۇڭ!

نەجمىددىن ئۇنىڭ پىكىرىنى توغرا تاپمىغاندەك قىساقلاپ

كۈلۈپ كەتتى ۋە مۇنداق دىدى:

— كۈچ ھەقىقەت، ھەممە شاھ - سۇلتانلارنىڭ ئەقىدىسى
ئەنە شۇ. لېكىن «ئالدىرىغان قالار» دىگەن گەپ بار. سەن بىر
لەن تاغاڭ ئەسەدۇددىنىنى باشتا نۇرىددىن ئەۋەتكەن، تاۋال بار.
لىق كۈچۈك بىلەن ۋەزىپەگىنى ئادا قىلىپ، جامائەت كەيپىياتى
ھازىرلاپ، فاتىمىيە سۇلالىسىنى ئابباسىيە سۇلالىسىگە ئايلاندۇر-
غىنىڭدىن كېيىنلا، قالغان ئىش ئۈستىدە ئاندىن بىر نەمە دىگە-
لى بولىدۇ، ھازىر نۇرىددىن بىلەن ئۈزەڭگە سوقۇشتۇرىدىغان
ۋاقتىڭ ئەمەس.

نەجمىددىننىڭ گېپى ئوغلنى خېلىلا قايىل قىلدى. شۇڭا
سالاھىددىن يىراقنى كۆزلەپ، كېيىنچە بىر نەمە دېيىش قارارىغا
كەلدى - دە، دادىسىغا:

— قاتتىق چارچىغانسىز، بالدۇرراق ئارام ئېلىڭ! — دىدى،
ئاندىن مۇلازىملارنى دادىسىنى كۈتۈشكە ۋە ئورۇن - كۆرپىسىنى
سېلىپ بېرىپ، چىقىپ دەم ئېلىشقا بۇيرۇدى.

ئەبۇ ھەسەن ۋە ھەشەشەنلار ①

نەجمىددىن ئاتا - بالا ئىككىسى خەلىپە بىلەن خوشامشىپ، قەسىر زەھەپتىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ئەبۇ ھەسەن خەلىپىگە ھەمرا بولۇپ قالدى. خەلىپە ئازىد قەسىردىكى مۇلازىمەتلىرىنى ئۆزىنىڭ كىيىملىرىنى سالدۇرۇپ قويۇشقا بۇيرۇدى. مۇلازىمەتلەر ئۇنىڭ گۆھەر قويۇلغان سەلىسى ۋە ئۈنچە - مارچانلار تاقالغان كىمخاپ تونىنى سالدۇرۇپ، ئۇنىڭ ئۈچىسىنى يېنىكىلىتىپ قويدى. ئۇ ناھايىتى چارچىغان، دەم ئېلىشى كېرەك ئىدى. ھەرەم قىزلىرى ئۇنىڭغا باشقا كىيىملەرنى كىيىدۈرۈپ قويغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ چىرايى تاتىرىپ، ئۆزى بوشامشىپ كەتتى، كۆزلىرىنىڭ قان تومۇرلىرى كۆپۈپ كەتتى - دە، پۈتۈن بەدىنى مۇزلاپ، چىشلىرى كاسىلداپ كەتتى. ئىككى پۇتى دىر - دىر تىرەيتتى، گويا ئورنىدىن قوپالمىغۇدەك قىلاتتى. ئەبۇ ھەسەن دەرھال بېرىپ خەلىپىنى يۆلىدى. ئۇ خەلىپىنىڭ قولىنىڭ ناھايتى قىزىقىشىنى سەزدى - دە، خەلىپىگە ئاپتاپ (ئىسسىق) ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى پەيلىدى.

خەلىپە كىيىملىرىنى يەڭگۈشلىگەندىن كېيىن، ھېرىپ ھالەتتىن كەتكەن ھالدا كارۋاتتا ئوڭدا ياتتى، ئۇنىڭ چىرايى غەم باسقان ئىدى.

① ھەشەشەنلار — شىئە مەزھىبى ئىسمائىلىيە پىرقىسىنىڭ ئىمامى ھەسەن ئىبنى سەبئەھنىڭ بەڭگە مۇرىتلىرى. — تەرجىمان.

— بىر ئاز ياخشى بولۇپ قالغاندەك تۇرامدىلا! — دەپ سوردى ئەبۇ ھەسەن.

— ئۈگىلىرىم قاتتىق ئاغرىۋاتىدۇ، گەجگەم مۇزلاپ كەتتى، ئوشۇقچە قايغۇرۇپ، يۈرىكىمنى ئەلەم مۇجۇغانلىقتىن بولۇۋاتقان بولسا كېرەك! — دېدى خەلىپە ئازىد كۆزلىرىگە ياش ئالغان ھالدا بوغۇلۇپ تۇرۇپ.

— جانابى ئالىملىرى، ھەرقانچە چوڭ ئىش بولسىمۇ، سالا-مەتلىكلىرىنى ئاسراشلىرى تولىمۇ زۆرۈر، — دېدى ئەبۇ ھەسەن شۇ ئان مۇلايىم ئاھاڭدا.

خەلىپە قاتتىق ھاسىراپ تۇرغاچقا، نەسلىكتە سۆزلىدى:
— مەن ئاشۇ كۈردىنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن ئېتىمغا مىنىپ شېھەردىن چىققاندىن باشلاپ مەجەزىم يوقتەك بولۇپ قالدىم، بەدىنىم جۇغۇلداپ تىتىرەك بېسىپلا تۇردى. ھەي-ي، بۇ ئادەم-لەر مېنى كۆزىگە ئىلىمايدۇ، ئۇلار مەندىكى پۈتكۈل ھوقۇقىنى، مال - مۈلۈكىنى تارتىۋالماقچى، شۇنداق بولسىمۇ، ماڭا يەنىلا زور-خا كۈلۈپ، ئۇلارنى ئوچۇق چىراي قارشى ئېلىشىغا توغرا كەلدى.....

ئەبۇ ھەسەن ئۆزىدە ناھايىتى ئىشەنچ ۋە سەۋرى - تاقەت پارلىغىنى كۆرسەتكەندەك، ساقلىنى سىلاپ قويۇپ دېدى:

— جانابى ئالىملىرى، سىز ساقلىساق، سەۋرى قىلساق، ئاللا بىزگە مەدەت بېرىدۇ. جاناپلىرىنىڭ بۇ ھىلىگەرلەرنىڭ ئازاۋىدىن بالدۇر-

راق خالاس بولۇشلىرى ئۈچۈن كېچە - كۈندۈز دۇئا قىلىمەن.

— قاچانغىچە سەۋرى قىلىمەن، ئى ئەبۇ ھەسەن؟ ئۇلارنىڭ

ماڭا قانداق مۇئامىلە قىلىۋاتقانلىغىنى بىلمەيسەن، ئۇلار تىلى

تۈرۈك، دىلى بۇزۇق مۇناپىقلار. بولۇپمۇ ھىلىقى سالاھىدىدىن

قاراپ تۇرۇپ بىزنىڭ مەزۇنمىزنىڭ ئەزان ئېيتىشىنى چەكلىدى،

يۈنى ئاز دەپ، مەسىر قازىسىنى قازىلىقتىن ئېلىپ تاشلىدى، چۈنكى

ئۇ بىزنىڭ مەزھىبىمىزدىكى قازى ئىدى؛ ئاندىن ئۆزىنىڭ شافىئى مەزھىبىدىكى بىر كىشىسىنى قازىلىققا قويدى. سەن سەۋرى قىلىش كېرەك دەيسەن، بۇنىڭغا قانداق سەۋر قىلغىلى بولسۇن؟ ئېبۇ ھەسەن مەجەزى چۇس ئادەم ئىدى، لېكىن خەلىپەنىڭ زارىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئۆزىنى ناھايىتى بىپەرۋا تۇتتى؛ يۈرىكى ئۆرتىلمۇ ئاتقان بولسىمۇ، ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ، ناھايىتى ئەستايىدىل قىياپەتكە كىرىپ مۇنداق دىدى:

— شۇنداق بولسىمۇ، جانايلىرىنى يەنىلا سەۋرى قىلىشقا تەۋبە سىيە قىلىمەن. بۇ ئىشقا مەنمۇ ئۆزلىرىدەك كۆڭۈل بۆلىمەن؛ بۇ ئىش بىزنىڭ ئېتىقادىمىزغا ۋە دۆلىتىمىزنىڭ ھايات - مائارىپىغا مۇناسىۋەتلىك. ئۆزلىرىنىڭ قانداق ئۈمىتلىرى بولسا، ئۆيى بىجا كەلتۈرۈشۈمگە ئىشەنسە، مەن ئۆزلىرىنىڭ سالامەتلىكلىرىدىن ئەنسىرەۋاتمەن. سالامەتلىكلىرىنى ئاسرىسلا، ئوبدان ئازام ئالسىلا. بىرەر ئەھۋال بولۇپ قالسا، ئۆزلىرىگە ئادەم ئەۋەتىپ مەلۇم قىلىمەن.

— شۇنداق بولسۇن، مەن قەسىرنىڭ بارىمەن، — دىدى خەلىپە جۇغ - جۇغ تىستىرەپ تۇرۇپ، ئاندىن ئورنىدىن قوپتى. ئېبۇ ھەسەن دەرھال بېرىپ يۆلىدى. بىرنەچچە خاس مەھرەم ئۇنى يۆلەپ چىقىپ مەپىگە چىقاردى، مەپە قەسىرنىڭ ئىسسىغا يۈرۈپ كەتتى. ئېبۇ ھەسەن خەلىپە بىلەن خوشلاشقاندا، ئۇنىڭغا يەنە بىر قېتىم:

— بىرەر ئەھۋال بولۇپ قالسا، ئۆزلىرىگە ئادەم ئەۋەتىپ خەۋەر قىلىمەن، — دىدى.

قەسىرنىڭ ئايرىم قەسىر بولسىمۇ، لېكىن خەلىپەنىڭ خاھىشى بىلەن چاغدا ئۇ يەرگە بېرىشى ئۈچۈن، قەسىر زەھەپتىن قەسىرنىڭ ئىسسىغا ئۆتۈلگەن يول بار ئىدى. قەسىرنىڭ دەرۋازىسىنى خەلىپە بەلگىلىگەن خاس مەھرەم ساقلايتتى. خاس مەھرەم

رەملەرنىڭ ئىلگىرىكى بېگى خەلىپىنىڭ يېقىن ئادىمى ئىدى. ايكس ئۇ پەرماننى ئورۇنلاشتا سالاھىدىنىڭ چىشىغا تېگىپ قويعانلىقتىن، سالاھىدىدىن ئۇنى چېپىۋېتىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئۆزىنىڭ ئىشەنچلىك كىشىسى باھامىدىن قارا قۇشنى قويغان ئىدى.

خەلىپە ئازىد ئادەتتە مەپە بىلەن قەسەرنى ساغا كەلسە، خاس مەھرەملەر ئۇنى يۆلەپ چۈشۈرۈپ، ئۇنى ئۆزى ئىختىيار قىلغان ھوجرىغا ئەكىرىپ قوياتتى. بۈگۈن ئۇ خاس مەھرەمگە مەلىكە سەييىدىنىڭ ھوجرىسىنى ئىشارەت قىلدى. مەلىكە سەييىدە ئەقىللىق، زىرەك، مۇستەقىل پىكىرلىك قىز بولۇپ، ئىنىسى خەلىپە ئازىدنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر ئىدى. خەلىپە بۇ گۈن ئاچمىسى مەلىكە سەييىدە بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنىڭ پىكىرىنى ئاڭلاپ باقماقچى بولدى.

خاس مەھرەملەر خەلىپە ئازىدنى مەلىكىنىڭ ھوجرىسى ئالدىغا ئېلىپ كېلىشتى. خەلىپە ئىشىكىنى قاقتى، مەلىكە چىقىپ ئۇنى يۆلەپ ھوجرىغا ئېلىپ كىردى. خەلىپە ئولتۇرغاندىن كېيىن، مەلىكە ئۇنىڭغا:

— ئەمىرۇلمۆئمىنن، يېقىندىن بېرى قانداقراق تۇرسەن، سالامەتلىكىڭ قانداق؟ — دىدى.

— پۈتۈن بەدىنىم مۇزلاپ تۇرىدۇ، ھالىم ياخشى ئەمەس، كۆڭلۈم جىمجىتلىقنى خالايدۇ. ئۆيىدە سەندىن باشقا كىشى بولمىسۇن، مۇلازىم قىزلارنى چىقىرىۋەتكىن!

مەلىكە خەلىپىنىڭ تەلىۋى بويىچە مۇلازىم قىزلارنى چىقىرىۋەتتى. مەلىكە سەييىدە ئۆزىنىڭ بۇ خەلىپە ئىنىسىدىن تۆت ياش چوڭ بولۇپ، زىلۋا بويلۇق، سېرىق چاچلىق، ساھىپىجامال قىز ئىدى. ئۇنىڭ ئوتتەك يېنىپ تۇرغان كۆزلىرىگە قارىغان كىشىدە ئۇنىڭغا نەبىئى ھالدا ھۆرمەت تۇيغۇسى قوزغىلاتتى.

مەلىكە سەيپىدە خەلىپىنىڭ يېنىدا ئولتۇردى، ئاندىن ئۇنىڭ بويىنىنى سىلاپ:

— ئۇكام، روھى - رەڭنىڭ سۇنۇق تۇرىدۇ. نىمە كېسەل بولۇپ قالدىڭ؟ ئاغرىق - سىلاق بولۇپ قالساڭ، ھەممىمىز ئەنسىرەيمىز، — دېدى.

خەلىپە بېشىنى مەلىكىنىڭ مۇرىسىگە قويدى ۋە بىر ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ:

— ئىسسىق ئۆتۈپ قالغان ئوخشايمەن، لېكىن ئىللەت يۈرەكتە، — دەپ يۈرىكىنى قولى بىلەن كۆرسەتتى.

خەلىپىنىڭ قولىمۇ ئازاپلىنىۋاتقان ۋە بىئارام بولۇۋاتقانلىقىنى كۆرگەن مەلىكە ئۇنىڭ بېشەنسىنى تۇتۇپ كۆرۈپ، ئىسسىق مەسىنىڭ ئۆرلەپ قالغانلىقىنى بىلدى - دە:

— تىمۇپ چاقىرتايغۇ؟ — دېدى.

— ياق، ئاخشاملىققىچە ئىسسىقنى يېنىپ قالار، ناۋادا كۆزدىن كەتسە، تىمۇپنى ئەۋەتىش كېرەك، — دېدى مەلىكە. لېكىن ئۇنىڭ ساقايىتىمۇ مۇمكىن.

— كېسىلىڭنى ساقايتىدىغان ئاشۇنداق تىمۇپ ھەتتاكى ھىندىستاندا بولسىمۇ مەن ئۇنى جەزمەن ئەكەلدۈرىمەن، بىراق.... — دېدى مەلىكە چاخچاق تەرىزدە.

خەلىپە مەلىكىنىڭ مۇرىسىدىن بېشىنى كۆتىرىپ، مەلىكىگە قارىدى. بۇ چاغدا خەلىپىنىڭ سەللىسى بەرگە چۈشۈپ كەتكەن ئىدى، مەلىكە ئۇنى ئېلىپ خەلىپىنىڭ بېشىغا كىيگۈزۈپ قويدى.

— سەيپىدە، — دېدى خەلىپە، — سەن مەندىكى كېسەلنىڭ نىمە ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ، قەستەن خۇپسەنلىك قىلىۋاتىسەن.

مەلىكە كۈلۈپ كەتتى ۋە:

— كۆڭلۈڭنى چۈشىنىمەن، لېكىن كۈن بويى غەم - غۇسسەگە

پېتىپ يۈرۈشكىمۇ بولمايدۇ - دە! سەۋرى قىلساك ھەممە ئىش ئاستا - ئاستا ئوڭشلىپ كېتىدۇ، - دىدى.

خەلىپە بېشىنى يەنە مەلىكىنىڭ مۇرىسىگە يۆلەپ، مەلىكىنىڭ يۈزىگە يېقىن ئەكىلىپ دېدى:

- مېنىڭ دەردىمنى ھىچكىم بىلمەيدۇ، پەقەت بىر نەۋرە ئاكام ئەبۇ ھەسەن بىلىدۇ. ئۇ بۇ ئىشقا ناھايىتى كۆڭۈل بۆلۈۋاتىدۇ ھەم دەردىمگە سەۋەپ بولۇۋاتقان ئايەتنى تۈگىتىش ئۈچۈن پۈتۈن كۈچىنى ئايىمايدىغانلىغىنى بىلىدۇردى.

مەلىكە سەببىدە ئەبۇ ھەسەن دىگەن ئىسىمىنى ئاڭلاپلا چۆچۈپ كەتتى - دە، چىرايىدا بىردىنلا ئەنسىزلىك ئەكس ئەتتى. خەلىپە ئازىد قۇلىغىنى ئۇنىڭ مەيدىسىگە يېقىپ، ئۇنىڭ يۈزىگە نىڭ سوقۇشىنى تىگىشاۋاتتى، ئەگەر مەلىكە ئۆز ھىسسىياتىنى دەرھال بېسىۋالمىغان بولسا، خەلىپە ئۇنىڭ چىرايىدىكى ئۆزگىرىشنى سېزىپ قالغان بولاتتى.

مەلىكە ئۆزىنى قەستەن بىپەرۋا تۇتۇپ:

- ئۇ نىمىلەرنى دىدى؟ - دەپ سورىدى.

- بىرەر ۋەقە يۈز بېرىپ قالسا، دەرھال شەرىپ جەلىسىنى ئەۋەتىپ ماڭا خەۋەر قىلىدىغانلىغىغا ۋەدە بەردى.

- بۇ كىشىگە ئىشىنەمسەن؟ - دەپ سورىدى مەلىكىگە ئەندىشە بىلەن.

- ئۇنىڭغا ئىشەنمەسلىكىگە نىمە ئاساسىم بار؟ ئۇ سەممى، ئىشەنچلىك ئادەم. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىزنىڭ تۇققىنىمىز، بىزنىڭ ئىشىمىزغا ناھايىتى كۆڭۈل بۆلىدۇ.

مەلىكە بۇ گەپكە قوشۇلمىغان ھالدا بېشىنى چايقاپ، لام-چىم دىمىدى. لېكىن ئىچىدە: «ئۇ بىر مۇناپىق» دىدى.

خەلىپە ئازىد ئۆز ئورۇندۇغىدا ئولتۇردى، ئۆزىگە قىزىتمىسى بىر ئاز يانغاندەك بىلىنىپ، كەيپىياتى بايقىدىن سەل ياخشىلاندى.

— بىر ئاز ئوڭلانغاندەك بولدۇم، سېنىڭچە قانداق؟ —

دىدى ئاچىسىنىڭ قولىنى تۇتۇپ، — ئەبۇ ھەسەندىن گۇمانلاپ خاندەك تۇرسەن، لېكىن كىشىلەردىن ئاساسسىز گۇمانلانماسلىقىمىز لازىم. ئۇ بىزنىڭ بىر نەۋرە ئاكىمىز، بوۋىمىزنىڭ ئۆز پۇش تىدىن بولغان بوغۇنلاردىن بولمىسىمۇ، ھەر ھالدا شاھ نەسلى — دە. — دىگىنىڭدەك بولغاي! — مەلىكە چىرايى تۇتۇلغان

ھالدا ئالتۇندەك ساغۇچ چاچلىرىنى ئويىپ ئولتۇردى.

— ئاچا، ئىمىگە خاپا بولدىڭىز؟ ئۇ سىزنى رەنجىتىپ قويغانىدى؟ مېنىڭچە، ئۇ كىشى بىزگە سەممى — سادىق. بىر كىشىدىن سەۋەپسىز گۇمانلانماسلىق كېرەك — تە!

مەلىكە خەلىپىگە پىسەنتسىزلىك بىلەن كۆزىنىڭ قۇيرۇغىدا قاراپ قويدى ۋە:

— خوداغا شۇكىرى، ئۇنىڭغا ھىچقانداق ھاجىتىم چۈشمەيدۇ، ھەمم قىزىقمايمەن، — دىدى.

— ئۇ بىزنىڭ قېرىندىشىمىز، ئۇنىڭ ھىممىتىنى رەت قىلماسلىقىمىز لازىم.

— ئۇ بىزنىڭ قېرىندىشىمىز ئىكەنلىكىنى، شاھ نەسلى

ئىكەنلىكىنى كىم ئىسپاتلاپ بېرەلەيدۇ؟ — دەپ سورىدى مەلىكە

قىزىققانلىق بىلەن، — مېنىڭچە، ئۇ ئۆزىنى — ئۆزى ئىسپاتلاۋا-

تىدۇ. بىرەر ئادەمگە ئاسانلىقچە ئىشىنىپ كەتمەسلىكىمىز لازىم.

— سەن بۇ ئىشنى بەكمۇ مۇرەككەپ ئويلاپ كېتىپسەن، —

دىدى خەلىپە بۇ ھەقتىكى اگەپلەرنى ئاياقلاشتۇرماقچى بولۇپ.

دەل شۇ چاغدا بىر مەھرەم كىرىپ كەلدى. مەلىكە ئۇنى بىر

ئىشنى خەۋەر قىلغىلى كىردى دەپ پەملەپ:

— نىمە گېپىڭ بار؟ — دىدى.

— شەرىپ جەلس كەلگەن ئىكەن، باھاندىدىن مەھرەم بې-

گى ئۇنى توساپ قويدى، — دىدى مەھرەم.

يا

مەلىكە دەرھال خەلىپىگە قاراپ، ئۇنىڭدىن چارچىغان -
چارچىمىغانلىغىنى، كەلگەن كىشىنى قوبۇل قىلىش - قىلماسلىق
غىنى سورىدى.

— چارچىمىدىم، كىرسۇن، — دىدى خەلىپە.
مەلىكە مەھرەمگە:

— چىقىپ مەھرەم بېگىگە ئېيت، خەلىپە قوبۇل قىلىدۇ،
ئۇنى كىرگۈزسۇن، — دەپ بۇيرۇدى.

مەلىكە ئىنىسىنىڭ شەرىپ جەلىسىنى قوبۇل قىلماقچى
بولغانلىغىدىن تولىمۇ نارازى بولدى، لېكىن ئۆزىنىڭ نارازىلىقى
نى بىلدۈرۈپ قويماسلىق ئۈچۈن، ئۇنى توسمىدى. ئانچە ئۆتمەي،
شەرىپ جەلىس كىردى ۋە خەلىپىگە سالام قىلدى، خەلىپە ئۇنى
ئولتۇرۇشقا ئىشارەت قىلدى. مەلىكە كىچىكىدىن تارتىپ شەرىپ
جەلىس بىلەن تونۇش بولغاچقا، سورۇندىن چىقىپ كەتمەي،
ئىنىسىنىڭ نىمىلەرنى دەيدىغانلىغىنى بىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ يې
نىدا ئولتۇردى.

خەلىپە شەرىپ جەلىسكە سىنىچىلاپ قاراپ چىقىپ، نىمە
ئىش بىلەن كەلگەنلىكىنى سورىدى.

— ئۆزلىرىنىڭ ئىسسىق ئۆتۈپ، بىرئاز ئىنتاپ بولۇپ قال
غانلىقلىرىنى ئەبۇ ھەسەندىن ئاڭلاپ، ئاتايسىن شۇ ئىش ئۈچۈن
كەلدىم. — دىدى شەرىپ جەلىس.

خەلىپە ئۇنىڭ سۆزىدىن خوشال بولۇپ كۈلۈپ قويدى ۋە:
— سېنىڭ قەدەم تەشىرىپ قىلىشىڭ بىلەنلا خېلى ساقى
يىپ قالدىم، ئىسسىتھام يېنىپ كەتتى، ئىشەنمىسەڭ قولۇمنى تۇ
تۇپ باق. راستىنى ئېيت، زادى نىمە ئىش بىلەن كەلدىڭ؟ —
دىدى.

شەرىپ جەلىس خەلىپىنىڭ قولىنى تۇتۇپ كۆرۈپ، دىگەن
دەك ئىسسىتھامنىڭ يانغانلىغىنى بىلدى. لېكىن، مەلىكىنىڭ

ئالدىدا ئېيتىشقا بىئەپ بولىدىغان بىر ئىش باردەك، سىرئاز
ئوگايسىزلىنىۋاتقانلىغى بىلىنىپ قالدى.

مەلىكە دەرھال سېزىپ، ئورنىدىن قوپتى - دە:
— ئەگەر ئىككىڭلارنىڭ سۆزلىشىشىگە بىئەپ بولسا، مەن
چىقىپ كېتەي، — دىدى.

مەلىكىنىڭ ئىنىسى ئۇنىڭ يېشىدىن تارتىپ:
— ئولتۇر، چىقىپ كەتمە! سەندىن بوشۇرىدىغان ھەيچقان
داق ئىشىمىز يوق، — دىدى، ئاندىن شەرىپ جەلىمىنى سۆزلە
دىدى.

— مۇھىم بىر ئىش بىلەن كەلگەن ئىدىم. دەۋەرسەم بولام
دىكىن؟

— دەۋەر، ئەندىشە قىلما. ئەبۇ ھەسەن توغرىشىدىكى ئىش
مۇ؟ ئۇ بىرەر تەدبىر تېپىپتىمۇ؟

— جانابى ئالىلىرى، تاپتىلا. ئەبۇ ھەسەن ئېيىتىدۇ، ئۇ،
دۆلىتىمىزنى قۇتۇلدۇرۇپ قېلىش ئۈچۈن، ھوقۇق تاماسىدا بۇر-
گەن ھېلىقى كىشىنى.....

— ئۇ نىمە دىدى؟ — دەپ سورىدى خەلىپە بىشتاقەت
بولۇپ.

— ئېيتسام، چۆچۈپ كېتىشلىرى مۇمكىن.
خەلىپە شەرىپ جەلىمگە يېقىن كېلىپ:
— ئۇ نىمىلەرنى دىدى؟ — دەپ سورىدى.

* * *

— ئەبۇ ھەسەننىڭ ئېيتىشىچە، قىيىن شارائىتتىن قۇتۇلم
مىز دېسەك، گەپ سالاھىدىدىدا ئىكەن، — دىدى شەرىپ جەلىم
گويا باشقىلار ئاڭلاپ قالمىسۇن دېگەندەك شۇنرلاپ.

— ئۇنداق بولسا، ئەبۇ ھەسەن قانداق قىلىماقچى ئىكەن؟

شەرىپ جەلىس قولىنى بوغۇزىغا ئەكىلىپ:

— ئەبۇ ھەسەن ئۇنى جاپىلمۇ ئەتمەكچى، دەپ بوغۇزلاشنى

ئىشارەت قىلدى.

خەلىپىنىڭ چۆچۈگەنلىكى بىردىنلا چىرايىغا چىقتى، ئۇ:

— ئۇنى كىم ئۆلتۈرىدۇ؟ پۈتكۈل مىسىردا ئۇنىڭ بىر تال

مويىغا تېگەلەيدىغان كىم بار دەيسەن؟ — دىدى.

— سالاھىددىننى ئۇ ئۆزى ئۆلتۈرمەكچى ئەمەس، لېكىن

ئۇنىڭ غايىۋانە ئۆلتۈرۈلۈشىنى ئۈمىت قىلىدۇ.

— بۇنداق بولۇشى مۇمكىنمۇ؟

— مەخسۇس مەخپى ئۆلتۈرۈش بىلەن شوغۇللىنىدىغان

باتىنىيە دىگەن گۇرۇھنىڭ بارلىغىنى ئاڭلىمىغانمىدىلا؟ بۇ گۇرۇھ

ئىسمائىلىيە دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

خەلىپە بۇ قاتىللىق گۇرۇھىنىڭ ئېتىنى ئاڭلاپ قاتتىق

چۆچۈپ كەتتى ۋە:

— بۇ گۇرۇھنىڭ بارلىغىنى ئاڭلىغان. ئوقۇشۇمچە، بۇ گۇرۇھ

رۇھ ئەسلىدە بىزگە ئىتائەت قىلىدىكەن، — دىدى.

— شۇنداق، ئەسلىدە بىز تەرەپتە ئىدى، ھازىر ئەبۇ ھە-

سەن بىلەن مۇناسىۋىتى ناھايىتى يېقىن ئىكەن.

— ئۇلار قاتىللىق قىلىشنى يېقىندىلا ئەمەس، خېلى بۇرۇنلا

باشلىغان. ئېسىمدە قېلىشىچە، ئۇلارنىڭ قاتىللىقلىرىنى سەن ماڭا

بىرنەچچە قېتىم سۆزلەپ بەرگەن ئىدىڭ. ھۆرمەتلىك سۇلتان

ئەمىر جىيۇش، تۈركمەن - ئوغۇزلاردىن بولغان مەشھۇر ۋەزىر

نىزامۇلمۇلۇككە ئوخشاش كىشىلەر ئاشۇ گۇرۇھ تەرىپىدىن ئۆلتۈ-

رۈلگەنلىكىنى سەندىن ئاڭلىغان ئىدىم. بۇ گۇرۇھنىڭ ئىلگىرىكى

ياشلىقى بەھرام ئىكەنمىش.

— ھەق راست، جانابى ئالىمىرى، بۇ گۇرۇھ نۇرغۇن كىشىلەر-

نى ئۆلتۈرگەن، يوشۇرۇن ئۆلتۈرۈش ئۇلارنىڭ كەسپى.

— ھازىرقى باشلىغى كىم؟

— بۇنىڭدىن 150 يىل ئىلگىرى، يەنى جاناپلىرىنىڭ

بوۋىسى تەختتىكى چاغدا، ئۇلارنىڭ باشلىغى ھەسەن ئىبنى سەب

باھ دىگەن كىشى بولغان ئىكەن. شۇ چاغدا ئۇ ئالامۇت قەلئە

سىدە بىر تۈركۈم پىدائىلارنى توپلاپ مۇشۇ ۋەھىمىلىك تەشكى

لاتنى قۇرغان ئىكەن، بۇ تەشكىلاتنىڭ ئەزالىرى ئۇچىغا چىققان

بەگىگىلەر ئىكەن. كېيىن مىسىرغا پارىسلار، ئىراقلىقلار، سۈرىيە

لىكىلەر ھۆكۈمرانلىق قىلغان دەۋرلەردە ئىلگىر - كېيىن بولۇپ

بىرنەچچە باشلىق يەڭگۈشلەنگەن ئىكەن. ھازىرقى باشلىغى راشىد

دىن سىنان دىگەن كىشى. ئۇ ھەلەب شەھىرى يېنىدىكى ساياق

دىگەن مۇستەھكەم تاققا بېكىنىۋېلىپ ئۆزى خان - ئۆزى بەگ

بولماقتا. قول ئاستىدا ئۇنىڭ ئۈچۈن جېنىنى پىدا قىلىدىغان

تەجرىبىلىك چوماقچىلار بار. ئۇ پالانى پادىشانى ياكى پالانى

سۇلتاننى ئۆلتۈرۈڭلار دەپ ئەمرى قىلسىلا، بۇ چوماقچىلار دەرھال بېجا

كەلتۈرىدۇ. راشىددىن سىنان بىلەن ئەبۇ ھەسەننىڭ مۇناسىۋىتى ناھايىتى قويۇق، بىر بىرىنىڭ تەلەپ - ئىلتىماسلىرىنى يەردە قويمايدۇ.

خەلىپە ئازىدىنىڭ كۆزلىرى چەكچىيىپ كەتتى ۋە يەنە مۇنداق دىدى:

— سالاھىددىن ئادەتتەمۇ ناھايىتى ھۇشيار بۇرىدۇ، ئۇنىڭغا يېقىنلىشىش تەس، قاتىل ئۇنىڭغا قانداقمۇ قول سالالسىنۇن!

قول سالغان تەقدىردىمۇ، قۇتۇلۇپ كېتىشى تەس.

— ئۇلار دائىم چاكار، مۇلازىملارچە ياسىنىپ، قۇل، چاكار - لارنىڭ ئارىسىغا كىرىۋالىدۇ - دە، پەيتكە قاراپ ئىش قىلىدۇ.

مەقسەتكە يېتىدىغانلا بولسا، ئۆز تەقدىرىنىڭ قانداق بولۇشىنى پەرۋاينغا ئالمايدۇ، ئۇلار ئۆلۈشتىن قورقمايدۇ، قاتىللىقنى شەرەپ ھېساپلايدۇ.

خەلىپە ئاچىسىدىن گەپ كۈتۈپ ئۇنىڭغا قارىدى. مەلىكىمۇ خىيالغا پېتىپ ئولتۇراتتى. خەلىپە ئۇنىڭغا:

— بۇ ھەقتە سېنىڭ قارىشىڭ قانداق؟ — دېدى.

مەلىكە جاۋاب بەرمىدى.

خەلىپە يەنە شەرىپ جەلىسكە قاراپ:

— ئۇلار قاچان ھەركەت قىلماقچىكەن؟ — دېدى.

شەرىپ جەلىس ساقلىنى سىلاپ بىرنەچچىنى يۆتلىپ قويدى.

ئۇ خەلىپىنىڭ سوئالىغا دىققەت قىلمىدى، لېكىن ئېيتقۇسى

بولسىمۇ ئاغزىدىن چىقىرىشقا پېتىنالمىيۋاتقان باشقا بىر گېپى

باردەك قىلاتتى. مەلىكە ئۇنىڭ كەيپىياتىدىكى ئۆزگىرىشكە دىققەت

قىلدى. شەرىپ جەلىس بىر دەم دىلىغۇل بولۇپ، ئاخىر

مۇنداق دېدى:

— جانابى ئالىملىرى، ئەبۇ ھەسەن بۇ ۋەزىپىنى ئۈستىگە

ئالدىغانلىغىنى بىلدۈردى، لېكىن بىر شەرتى بار ئىكەن. ئۆزلىك

رىگە مەلۇملۇق، ئۇمۇ ئېسىملىزادە، خان جەمەتى، شۇڭا

ئۇ...

ئۇنىڭ مەقسىدىنى دەرھال چۈشەنگەن مەلىكە شۇ ئاندىلا:

— ئۇنىڭ شەرتى خەلىپىدىن كېيىن... ئۇنى ۋەلى ئەھدە

دى دەپ ئېتىراپ قىلىشىمكەن؟ — دېدى.

شەرىپ جەلىس قوپاللىق قىلىپ ئەبۇ ھەسەننىڭ شەرتىنى

ئېيتىپ تاشلىغانلىغىغا پۇشايىمان قىلغاندەك بولۇپ، مۇنداق دېدى:

— راستىنى ئېيتقاندا، ئۇنىڭ بۇ شەرتىنى قوبۇشى ئەخمەق

لىق ھەم قىلچە ئەھمىيەتسىز. چۈنكى، خۇداغا شۈكۈرى، خەلىپە

مىز تېخى ناھايىتى ياش، خۇدا دۆلىتىنى زىيادە، ئۆمرىنى

ئۇزۇن قىلىپ، بىزدىنمۇ ئۇزاق ئۆمۈر كۆرۈشىنى نېسىپ قىلغاي.

ئەبۇ ھەسەن بولسا ئوتتۇرا ياشقا كىرىپ قالغان كىشى. ئۇنىڭ

بۇ شەرتىنى قوبۇشى پەقەت ئۆز كۆڭلىنى تەسكىن تاپتۇرماقتىن

باشقا نەرسە ئەمەس. چۈنكى بۇ ۋەزىپە ناھايىتى خەتەرلىك، ئۇنى ئورۇنلاپ بولغۇچە ئۆزى تىرىك قالامدۇ - يوق، بۇنىڭغا بىر نەمە دېيىش تەس.

— ئۇ مەندىن كېيىن خەلىپە بولماقچىمىكەن؟ — دىدى خەلىپە.

— خۇدا ئۆمرىمىزنى ئۇزۇن قىلغاي. مېنىڭچە، بەزىلەرنىڭ راستىن خەلىپە بولۇشىنى خىيال چاغانىشى ناتايىن، لېكىن ئۇنداق كىشىلەر ۋەلى ئەھدىلىك نامغا ئېرىشسە رازى بولىدۇ. خەلىپىنىڭ بۇ گەپلەرنى مۇلاھىزە قىلىپ، ئارىسالدى بولۇپ قالغانلىغى كۆزلىرىدىن مانا مەن دەپ بىلىنىپ قالدى. ئۇ يەنە شەرىپ جەلىسكە قاراپ:

— سېنىڭ پىكىرىڭ قانداق؟ — دىدى.

— گەپنى ئوچۇق ئېيتقانلىغىم ئۈچۈن جانابى ئالىملىرىدىن (ئەپۇ سورايمەن، — دىدى شەرىپ جەلىس، — مېنىڭچە، ئەگەر ئۇ سالاھىددىنى كۆزىمىزدىن يوقىتىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئەھلىي ھو- قۇقلىرىنى ئەسلىگە كەلتۈرەلمىسلا، ئۇنىڭ شەرتىنى قوبۇل قىلىش ئورۇنسىز بولماس. دەرۋەقە، بىزمۇ ئۇنىڭغا ئۆزلىرىنىڭ ئوغلى ئەمىر داۋۇتنى ۋەلى ئەھدى قىلىشقا ماقۇل بولۇش شەرتىنى قوبۇل قىلىشقا بولىدۇ. شۇنداق بولغاندا، يەنىلا ئۆزلىرىنىڭ ئوغلى داۋۇت ھەقىقى ۋەلى ئەھدى بولىدۇ، ئەبۇ ھەسەن بولسا ئۇرۇق ئاتاقمىلا ۋەلى ئەھدى بولۇپ قېلىۋېرىدۇ.

بۇلارنىڭ گەپ - سۆزلىرىنى ئاڭلاپ ئولتۇرغان مەلىسكە سەيپىدە خەلىپىنىڭ گەپلىرىدىن ئۇنىڭ ئەبۇ ھەسەننىڭ شەرتىنى قوبۇل قىلىدىغانلىغىنى سەزدى - دە، بىئارام بولدى ۋە يىرگەندى. بۇ شەرتتىن نەمە ئۈچۈن يىرگىنىدىغانلىغىنى ئۆزىمۇ ئېيتىپ بېرەلمەيتتى، لېكىن بۇ شەرتتە قانداقتۇ بىر ھىيلە - مەكىن ۋە ئاسىيلىق بارلىغىنى ھېس قىلاتتى. يۈرگىدە بولسا سالاھىددىنى

ئۆلتۈرمەسلىك كېرەك ۋە ئۆلتۈرۈشنىڭمۇ ھاجىتى يوق دەپ قا-
رايتتى. ئۇ ئىنىسىغا:

— سەن سالاھىددىنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئەبۇ
ھەسەننى قويماقچىمۇ؟ — دىدى.

— ياق. ئەگەر ئەبۇ ھەسەن سالاھىددىنى ئۆلتۈرۈۋېتەلسە،
ئۇنىڭغا ۋەلى ئەھدىلىك مەرتىۋە بېرىمەن، لېكىن ئۇ سالاھىددىن
نىڭ ئورنىغا دەسسىيەلمەيدۇ.

— ئوغلۇڭ داۋۇتنى نەگە قويمىسەن؟
— ئەبۇ ھەسەن ئۇنى ۋەلى ئەھدىلىككە تەيىنلەيدۇ.

— ئۇنداق قىلىپ يۈرۈشنىڭ نىمە ھاجىتى بار؟ نىمىشقا
سالاھىددىنى ئۆلتۈرىدىغان گۇنا ئىشنى قىلسەن؟

— نىمىشقا دەمسەن؟ چۈشەنمىدىڭمۇ؟
— چۈشەنگەن بولۇشۇم مۈمكىن، لېكىن جانابى ئالىمنىڭ
ئويىنى بىلىپ باقماقچىمەن.

— سالاھىددىن مېنىڭ ھەممە ھوقۇقۇمنى تارتىۋالدى،
مەندە خەلىپىلىك ھوقۇق ئەمەس، پەقەت خەلىپە دىگەن قۇرۇق
ئاتاقلا قالدى.

— سالاھىددىندىن بۇرۇن سەندە ھوقۇق بولغانىدى،
بۇرۇن ھوقۇقنىڭ ھەممىسى ۋەزىر ئەزەمنىڭ قولىدا بولغانغۇ!
ئۇ چاغلاردىكى ۋەزىر ئەزەم يا ئەرمەن، ياكى تۈرك ئىدى،
كۇردلاردىن بولغان بۇ ۋەزىر ئەزەمنىڭ ئۇلاردىن نىمە پەرقى بار؟
— ئۇ ئۆكتەم، ئۆز بېشىمچى، ھىچكىمنى كۆرسىگە
ئىلمايدۇ...

مەلىكە ئۆز پىكرىنى تېخىمۇ كۈچكە ئىگە قىلىش ئۈچۈن
ئۇنلۇك سۆزلىدى:

— ئۇ ئۆكتەملىك، ئۆز بېشىمچىلىق قىلغان بولسا، پۇقرا-
لارنىڭ ئۈستىدىكى زۇلۇم — سىتەمنى يېنىكلىتىش ئۈچۈن جاھ-

لەتكە ئۆكتەملىك، ئۆز بېشىمچىلىق قىلغان. دەرۋەقە، ئۇ چارە تەدبىر قوللانماقتا، ئۇ بۇنى سۈيىقەست، ھىيىلە - مەكىس بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان كىشىلەرگە ۋە قارا نىيەت ئەبلەخلەرگە تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن قىلىۋاتىدۇ، چۈنكى ئۇلار بۇنىڭغا ھەسەت قىلىدۇ، شۇڭا سەندە ئۇنىڭغا نارازىلىق تۇغدۇرماقچى بولىدۇ. سالاھىد - دىنىنىڭ ئادىمەتچىلىكىنى چۈشىنىش ئانچە قىيىن ئەمەس. ئەينى

ۋاقىتتا سالاھىددىن، ئۇنىڭ تاغىسى ئەسەددىن بىزنى خەۋپ -

خەتەر ئىچىدىن قانداق قۇتقۇزۇپ قالغانلىغىنى ئەسلەپ باقساڭ بولىدۇ. سەن نۇرىددىننىڭ بىزگە ھېسداشلىغىنى قوزغاش ئۈچۈن،

بىز ئاياللارنىڭ چېچىنى نۇرىددىن سۇلتانغا ئەۋەتىپ، ئۇلاردىن

قوشۇن ئەۋەتىپ بىزنى ئەھلى سەلىپنىڭ ئىبلىس چاڭگىلىدىن

قۇتۇلدۇرۇۋېلىشنى ئىلتىماس قىلدىڭ. شۇنىڭ بىلەن ئەسەددىن

بىلەن ئۇنىڭ جىيەن ئوغلى ئاشۇ سالاھىددىنلار كېلىپ بىزنى

قۇتۇلدۇرۇۋالدى. قارا، شۇ چاغدا كېسەۋەتكەن بىر تۇتام چېچىم

ھازىرغىچە قىسقا، - مەلىكە سۆزلەۋېتىپ، ئۆز چېچىنى گۇۋا -

چى قىلماقچى بولۇۋاتقاندەك، چاچلىرىنى سىلاپ قويۇپ سۆزىنى

داۋاملاشتۇردى، - بىز نۇرىددىن سۇلتاننىڭ شەرتى بويىچە، ئۆز

ھۆكۈمرانلىغىمىزدىكى زىمىننىڭ ئۈچتىن بىرىنى ئۇنىڭغا بۆلۈپ

بەردۇق. ئۇلار بىزنى پەرەڭلەرنىڭ بالايى - ئاپىتىدىن قۇتقۇزۇپ

قالدى. بىراق، بىز ئۇلارنىڭ قىلغان ياخشىلىغىنى ئۇنىستۇپ قال

دۇق، شۇ چاغدا سېنىڭ ۋەزىرلىرىڭدىن شاۋەر ئۆز لەۋزىدە تۇر -

ماي، ھەدەپ كەينىگە سۈرگەنلىكتىن، ئاخىر ئۇلار ئۇنى چېپىۋەت -

تى. ئاللا گۇۋا، سالاھىددىن شاۋەرگە قارىغاندا تېخىمۇ ئاق

كۆڭۈل، سادىق. لېكىن بىز تېگىشلىك ساۋاقنى قوبۇل قىلماي،

بىزنى سالاھىددىنغا قارشى تۇرۇشقا كۈشكۈرتۈۋاتقان، سالاھىددىنغا

ھەسەت قىلىدىغان ئەمىر - ئۇمىرلارنىڭ پىتىنە - پاسات ۋە

قۇتراتقۇلۇقلىرىغا بېرىلىپ كېتىۋاتىمىز. ۋاي ئۇكام، باشۇ ئەمىر -
ئۇمىرلارنىڭ شۇ چاغلاردا نىمە ئىشلارنى قىلغىنىنى نىسائەتتە؟
ئۇلار ئەھلى سەلىپلەر بىلەن خەت - پەت ئېلىشىپ،
نىل بىرىكتۈرۈپ، ئېغىز - بۇرۇن ياللىشىپ، سالاھىدىدىن
نى ئۆلتۈرۈش سۈيىقەستىنى پىلانلاشقان. كېيىن سالاھىدىدىن سې-
زىپ قالغان ۋە بىر ئەمەلدارنى ئۆلتۈرۈپ، باشقىلارغا ئىبەرەت
قىلدى. كۈتۈلمىگەندە، بۇ ھەركەت شاھ قەسىرىدىكى باشقا ئەمىر -
ئۇمىرلارنىڭ ئاچچىغىنى كەلتۈرۈپ قويدى. ئۇلار ئەللىك مىڭ ئادەم
يىغىپ، سالاھىدىدىن قارشى چىقتى، شۇنىڭ بىلەن ئىككى تەرەپ
قەسىردە قىلىچىلىشىپ كەتتى. شۇ كۈن زادى ئېسىمدىن چىقماي-
دۇ، شۇ كۈنى بىز قەسىردە ئىدۇق. سەن پىشايۋاندا ئۆلتۈرۈپ،
ئۇلارنىڭ سوقۇشىنى تاماشا قىلدىڭ. ئەمەلدارلىرىڭغا غەيرەت بېرىپ،
ئۇلارنى تېخىمۇ يۈرەكلىك قىلدىڭ. سالاھىدىدىن ئۆز كىشىلىرىنى زىيانغا
ئۇچراتماسلىق ئۈچۈن قەسىرگە ئوت قويۇشقا پەرمان چۈشۈردى...

— شۇ چاغدا مەن سالاھىدىدىنغا قەسىرگە ئوت قويىمىسۇن
دەپ ئادەم ئەۋەتكەن — دىدى خەلىپە مەلىكىنىڭ گېيى-
نى بۆلۈپ.

مەلىكە شۇ چاغدىكى زور ئوت ۋە قەسىمنى تىلغا ئالغاندا
چىرايى بۆلەكچىلا بولۇپ، ئېچىنىشلىق خاتىرىگە غەرق بولۇپ،
ئويغا پاتتى. ئۇنىڭ خەلىپە ئىنىسى ئۇنىڭ كەيپىياتىدىكى ئۇششۇمۇت
ئۆزگىرىشىنى كۆرۈپ ئەجەپلەندى - دە، شەرىپ جەلىسكە قارىدى.
ئۇمۇ مەلىكىنىڭ كەيپىياتىغا سەپسىلىپ تۇراتتى.

مەلىكە سەل ئېسىگە كەلگەندىن كېيىن سۆزىنى
داۋاملاشتۇرۇپ:

— بۇ ئىشلارنى تىلغا ئېلىشتىن نىمە پايدا چىقىدۇ؟ —
دىدى.

— ئەمەس، قانداق قىلساق بولىدۇ؟

→ بۇ گەپلەرنى قويايلى! بۇلارنى ئويلىسام، يۈردىگىم ئاغىرىيدۇ. سەنمۇ ئارام ئالغىن، ساڭا جىمجىتلىق كېرەك. مەلىكە سۆزىنى تۈگىتىپ بېشىغا رومبىلىنى ئارتتى. خەلىپە شۇ ئان:

→ ھازىر كەيپىياتىم ناھايىتى ياخشى، سالامەتلىگىم ھىچ گەپ ئەمەس، خۇداغا شۈكرى، ئىسسىتىم يېنىپ كەتتى، گېپىڭنى دەۋەتكىن، — دىدى.

مەلىكە يانچۇغىدىن بىر تۇتام چاچنى ئالدى ۋە ئۇنى خەلىپىگە بېرىپ:

— بۇ چاچنى تونۇمسەن؟ — دىدى.

— سەن ئۆزۈڭ كېسىپ بەرگەن ئاشۇ بىر تۇتام چاچ ئەمەسمۇ! — دىدى خەلىپە ھەيران بولۇپ، — مەن بۇنى دەمەشقى سۇلتانغا ئەۋەتكەن ئىدىمغۇ، قانداق قىلىپ سېنىڭ قولۇڭغا چۈشۈپ قالدى؟

— بىزنىڭ ئوردا خادىملىرىمىز سالامەتلىكىڭنىڭ كىشىلىرى بىلەن جىدەللىشىپ قالغان كۈنى قولۇمغا چۈشتى.

— قانداق بولۇپ؟

— سالامەتلىكىڭغا ئۆز ئادەملىرىنى قەسىرگە ئوت قويۇشتىن توساشنى ئېيتقان ئىدىم دېدىمغۇ، ئەھۋال راست شۇنداق. بىراق، شۇ چاغدا بىزنىڭ قەسىردە ئىنتايىن ئالاقزادە بولۇپ كەتكەنلىكىمىز ھېلىمۇ يادىمدا. شۇ چاغدا مەن ھوجرامنىڭ يېنىدا لاۋىلداپ ئوت كۆيۈۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ قالدىم، بۇ ئوتنىڭ قەيەردىن تۇتىشىپ قالغىنىنى ئۇقمىدىم. شۇ ئان ساراسىمگە چۈشۈپ ۋاقتىم دىم، لېكىن ئەتراپتا بىرەر مۇ چاكار، مۇلازىم كۆرۈنمىدى، توساتتىمىلا، مۇلازىمچە كېيىنگەن، بۇزىگە نىقاپ تارتقان بىر ئەركىشى ھوجرامدىن ئېتىلىپ چىقتى. ئۇنىڭ بۇ ھوجرىغا قانداق كىرىۋال

خىنىنى بىلىمىدىم. مېنى قۇتقۇزۇۋالدىغان كىشى ئوخشايدۇ دەپ،
ئۇنىڭغا تىكىلىدىم. ئۇنىڭ كىلىگىنى سوراشقا تەمىشلىۋاتقىمىدا
ئۇ قولۇمدىن كاپ قىلىپ تۇتۇپ، ئۆزى بىلەن بىللە مېڭىشقا
سۆرىدى. مەن يۇلغۇنۇپ قولۇمنى تارتىۋالدىم، لېكىن ئۇ قولۇمنى
يەنە تۇتۇۋالدى ۋە مېنى يۈدۈپ ئېلىپ ماڭماقچى بولدى. شۇ
چاغدا ئەتراپتا باشقا ئادەم يوق ئىدى، قورققىنىمىدىن ۋاقىراپ
كەتتىم، لېكىن سىرتتا ۋاراڭ - چۇرۇڭ، گۈلدۈر - گالاپ بەك
قاتتىق بولغاچقا، ئاۋازىمنى ھىچكىم ئاڭلىمىدى. شۇ چاغدا يەنە
بىر ئادەم پەيدا بولۇپ، نىقايلانغان بايقى ئادەمنىڭ مېنى ئېلىپ
مېڭىشىغا باردەملەشتى، يەنە تېخى ماڭا خەنجەر تەڭلەپ قورق-
تىپ، ھېلىقى ئادەم بىلەن مېڭىشقا زورلىدى. قورقۇپ پۇت -
قولۇمدا جان قالمىدى، رومىلىمۇ چۈشۈپ قاپتۇ، چاچلىرىمىمۇ
چۇۋۇلۇپ چاڭگىدەك بولۇپ كېتىپتۇ. دەل شۇ چاغدا، ئۈستۈمتۇتلا
يەنە بىر يىگىت پەيدا بولۇپ قالدى ھەم ماڭا قاراپ كەلدى.
ئۇنىڭ ئۈستۈمۈشىدىن قارىغاندا سالاھىدىنىڭ ئادەملىرىگە ئوخ-
شايتتى. مەن، ئەمدى تۈگەشتىم، دېسەم - دېمەسەم، ئۇمۇ بۇلار-
نىڭ شېرىگى دەپ ئويلىدىم. لېكىن ئۇ خەنجىرىنى كۆتىرىپ
ۋاقىرىغان يېتى بايقى ئىككى مۇتەھەمگە ئېتىلىپ كېلىۋىدى،
ئۇنىڭ ئەلپازىدىن قورققان بۇ ئىككى مۇتەھەم مېنى تاشلاپ
بەدەر قاچتى. خۇددى شىردەك قامەتلىك ھىلىقى يىگىت ماڭاپ
«ھىلىقى ئىككى مۇتەھەم كىملەر، تونۇمسىز؟» دېدى مۇلايىملىق
بىلەن. مەن: «تونۇمايمەن. ئۆزۈڭ كىم؟ نىسە قىلماقچىسەن؟»
دېدىم. «مەلىكە، قورقماڭ! - دېدى ئۇ، - مەن سالاھىدىنىڭ
ئادەملىرىدىن. بايقى ئىككى مۇتەھەمنىڭ سىزنى ئېلىپ قېچىشقا
ئۇرۇنغانلىغىنى كۆرگەن چېغىمدا، سىزنىڭ ئالتۇندەك سېرىق
چاچلىرىڭىزغا كۆزۈم چۈشۈپ، خەلىپىنىڭ خانىدانىدىكى قىز بول-
سا كېرەك دەپ پەرەز قىلدىم - دە، دەرھال كېلىپ سىزنى قۇت-

قۇزۇۋالدىم. ئەلەمدۇلسىلا شۇكى، بۇ مۇنتەھەملەرنى قوغلىۋەتتىم.» مەن ئۇنىڭدىن: «سېرتىكى ئوت ئۇلغىيىپ كېتەرمۇ؟» دەپ سو- رىدىم. ئۇ ماڭا مەن تۇرۇۋاتقان قەسىر ئەتراپىغا ئۆزلىرىنىڭ ئوت قويغىغانلىغىنى، بۇ ئوتنى يامان غەرەزلىك باشقا ئادەملەر قويۇپ، شۇ بۇرسەتتىن پايدىلىنىپ مېنى ئېلىپ قاچماقچى بولغانلىغىنى چۈشەندۈردى.

مەلىكە سۆزلەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، ھاياجانلىنىپ كەت- كەنلىكتىن، مەڭزىلىرى قىپ - قىزىل بولۇپ، ھۆمىدەپ كەتتى. خەلىپە بىلەن شەرىپ جەلىسمۇ پۈتۈن زېھنى بىلەن قۇلاق سالىدى، ئۇلار مەلىكە ئاشۇ يىگىتنى تىلغا ئالغاندا، ئۇنىڭ ھاي- جانلىنىپ كەتكىنىنى سەزدى، لېكىن ئۇنىڭ قەلبىدىكى ئۆزگىرىش- نى چۈشەنمەيتتى. مەلىكە جىمجىتلىققا چۆمگەندە، خەلىپە ئۇنىڭ دىن سورىدى:

— سېنى قۇتقۇزۇۋالغان يىگىت كىم ئىكەن؟ مېنىڭ تۇققى- نىم ئىكەنلىگىڭنى قانداق بىلىدىكەن؟ سەن ھەمىشە ئۆيىدىن چىقىمايدىغان قىز تۇرساڭ، سالاھىدىنىڭ ئادەملىرى سېنى قانداق تونۇيدۇ؟ بۇ غەلىستە بىر ئىش - تە! بۇ زادى قانداق گەپ؟ ئېيتىپ باقە.

مەلىكە ئۇنىڭغا كۆزىنىڭ قۇيرۇغىدا قاراپ قويۇپ دىدى: — جانابى ئالىلىرى، سىلى مېنى ئەيىپلىمەكچىمۇ؟ مەندىن گۇمانلىنىشىڭغا ھېچقانداق ئاساسىڭ يوق. شۇ چاغدا مەنمۇ ئۇنىڭ دىن مېنى قانداق تونۇيدىغانلىغىنى سورىدىم. ئۇ يانچۇغىدىن بىر تۇتام سېرىق چاچنى ئېلىپ ماڭا بېرىپ: «بۇ سىزنىڭ چېچىڭىز- مۇ؟» دىدى. مەن چاچنى ئېلىپ، بېشىمدىكى چېچىم بىلەن سې- لىشتۈرۈپ كۆرسەم، ئوخشاش چىقتى.

— ئۇ سېنىڭ بېشىڭدىكى چېچىڭنى تۇتۇپ كۆردىمۇ؟ — دىدى خەلىپە ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈپ.

— ياق، مەن ئۆزۈم تۇتۇپ سېلىشتۇرۇپ كۆردۈم، ئۇ ئەتتەك يىگىتلەرگە ئوخشىمايدۇ. ئۇنىڭغا مېنىڭ جېنىمنى قۇتقۇرۇپ قالغىنىغا رەھمەت ئېيتتىم، ئۇ مېنىڭ نام-ئابرويۇمنى، ئىپتىدائىي نومۇسۇمنى ساقلاپ قالدى. ئۇ بولمىغان بولسا، ئاشۇ كۈنى ئىككى مۇتەھەمگە قۇربان بولۇپ كەتكەپ بولاتتىم.

— ئۇ ئىككى مۇتەھەمنى تونۇمەن؟
— تونۇيالمىدىم. بىراق، بىرىنى تونۇغاندەك قىلدىم.
— ئۇ كىم؟

— ئېيتىشى خالىمايمەن. خاتا تونۇپ قالغان بولسام، چا-تاق بولىدۇ. شۇڭا بۇ ئىشنى ساڭا تىنماي كەلدىم. بۇ ئىشقا بىر يىلدىن ئاشتى، ساڭا كۆڭۈلسىزلىك كەلتۈرۈشنى خالىمايمەن.

خەلىپە ئازىدىنىڭ چىرايى تۆمۈردەك كۆكۈرىپ كەتتى - دە:
— مۇشۇنداق زور ئىشنى نىمىشقا شۇ چاققىچە ماڭا ئېيتىپ مېنىڭ! كىم ئۇ؟! تېز ئېيت! — دەپ ۋاقىرىدى.

← — ئۇكام، ئاچچىمىڭغا ھاي بەر. ئۆز ۋاقتىدا ۋەقەنى ئەي نەن ئېيتىمىغان ئېكەنمەن، ھازىرمۇ ئېيتالمايمەن. چۈنكى بۇ ئىش ساڭا ئالا - قازا ۋە نەختسىزلىك كەلتۈرىدۇ. خۇدا مېنى ئامان - ئېسەن ساقلاپ قالدى. مۇشۇنىڭ ئۆزى زور بەخت. بىراق مېنىڭ جېنىمغا ئارا تۇرغان ئاشۇ نىجاتچىمنىڭ ئىسمىنى سورتۇپلىشقا ئۈلگۈرەلمىگىنىمگە پۇشايماي قىلىمەن، — مەلىكىنىڭ كۆزلىرى ئوتتەك يېنىپ كەتتى، ئۇ دىئاخەستىلىگىنى ئىنىسىغا بىلىندۈرمەسلىك كە تىرىشاتتى. خەلىپىمۇ ئۇنىڭ ھىسسىياتىدىكى نازۇك ئۆزگىرىشكە دىققەت قىلىمىدى ۋە:

— سېنى قۇتۇلدۇرۇۋالغان كىم؟ — دەپ سورىدى.
— مەن ئۇنى ئەتىسى ساڭا خەۋەر قىلىدۇ ۋە بۇ خىزمەتنى ئۈچۈن سەندىن ئىنتايىن سورايدۇ دەپ ئويلاپ، ئۇنىڭ كىملىكىگىنى سۈرۈشتۈرمىگەن ئىدىم. ئۇنىڭ ئىنتايىن سورىمايدىغانلىقى

خىيالغا كىرىپ چىقمايتكەن. شۇ چاغدا ئۇنىڭغا سىنىچىلاپ سەپسىلىشقا ئوڭىسىز لاندىم. ئۇ مېنى قۇتۇلدۇرۇۋالغاندىن كېيىن، مۇشۇ بىر تۇتام چىچىمنى ماڭا بېرىپ: «مەلىكە، چىچىڭنى ئېلىڭ، بۇنى چىڭ ساقلاڭ، نامەھرەملەرنىڭ قولى تەگمىسۇن. خەلىپەم بۇ چاچنى ياردەم سوراشنىڭ بەلگىسى سۈپىتىدە ئەۋەت- مەسلىگى كېرەك ئىدى» دەپلا چاقماقتەك تېز چىقىمىپ كەتتى. شۇندىن بۇيان ئۇنى كۆرمىدىم.

* * *

خەلىپەنىڭ كەيپى ئۆچكەن، كۆڭلى يەرىشان ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئاغرىقلىغىنى ئۇنتۇدى. ئورنىدىن دەس قوپۇپ، بايقى چاچنى مەلىكىنىڭ قولىدىن تارتىپ ئالدى - دە، ئۇنىڭغا بىردەم سىنىچىلاپ قارىدى، ئاندىن ئۇنى مەلىكىنىڭ بېشىغا قويۇپ، ئۇنىڭ چىچىغا سېلىشتۇرۇپ، شەرىپ جەلىسىگە مۇنداق دېدى:

— قارا، بۇ قانداق گەپ...؟ ھېلىقى يات ئادەم قانداقسىزغا بۇ چاچنى ئېلىپ قەسىرگە كىرگەن؟ ھەي-ي! ئۆزۈمدىن كەتكەن! ياردەم ئالغىمەن دەپ، بۇ چاچنى دەمەشۇ سۇلتانىغا ئەۋەتكەن ئىدىم. بۇ چاچ قانداق بولۇپ ئاشۇ يىگىتنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغان؟ ئۇ، بۇ چاچنى چىڭ ساقلىغاننىڭ ئۈستىگە چاچنىڭ ئىگىسىنىمۇ بىلىدىكەن.

شەرىپ جەلىس ئاچا - ئىنى ئىككىلەننىڭ گەپ - سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، يۈز بەرگەن ۋەقەلەرنى ئۇقۇپ ھاڭۋەقسىپلا قالدى. خەلىپەنىڭ تىم - تىم بولۇۋاتقىنىنى سېزىپ، زەردىسى قاينىغان ھالدا مۇنداق دېدى:

— جانابى ئالىلىرى، پەرىشان بولىمىسىلا، چاچنىڭ ئاشۇ يىگىتنىڭ قولىغا قانداق چۈشۈپ قالغانلىغى چاغلىق ئىش لې

كىن مەلىكىنى ئېلىپ قاچماقچى بولغان ئاشۇ نىقايلىق ئادەمنىڭ كىملىكىنى بىلىش ناھايىتى مۇھىم. يۈرىڭنى قايتەك قىلىپ مەلىكىنى ئېلىپ قېچىشقا جۈرئەت قىلغان زادى كىم ئۇ؟! بۇنداقمۇ ھەددىدىن ئاشقان بارمۇ!

خەلىپە ئازىد ئاچىسىغا قاراپ:

— ئېيتىپ باقە، قانداق ئادەم مېنىڭ پەرمانىمنى بۇزۇپ، قەسىرنىڭ ئىچكى ھوجرىلىرىغا بېسىپ كىرىشكە پىتىنالايدۇ؟ — دىدى.

خەلىپە بۇ گەپنى قاتتىق ھۆمۈدەپ تۇرۇپ تۈگەتتى، كۆزلىرىگە قان قۇيۇلدى. ئۆزىنىڭ ئورنىغا بېرىپ ئولتۇرۇپ، چاچنى مەلىكىگە قايتۇرۇپ بەردى. ئۇ مادارىدىن كەتتى. مەلىكە خەلىپىگە يېقىن كېلىپ، ئۇنى ئۆزىنى بېسىۋېلىشقا دەۋەت قىلدى ۋە ئۇنىڭ پىشانىسىنى سىلاپ تۇرۇپ مۇنداق دىدى:

— ئەزىز ئۇكام، خاپا بولما، ئۇ كىشىنىڭ ئېتىنى ئېيتالمايمەن، كەچۈرگىن. چۈنكى مەن ئۇ كىشىنىڭ كىملىكىنى كۇما-نەن پەملىدىم. گۇمان، كۆپىنچە، بالا - قازا كەلتۈرىدۇ. بۇ جىسنايى شۇملۇقنى قىلغان كىشى ئۆلۈمگە مەھكۇم بولىدۇ. ناۋادا مەن ئۇنى خاتا تونۇپ قالغان بولسام، بۇ ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ.

— بۇ خاتىن زادى كىم، ئېيتىۋەتكىن، خاتىرجەم بول، ۋاقتى كەلمىگىچە، ئۇنى ئالدىراپ جازالىمايمەن.

مەلىكە رومىلىنى تۈزەپ قويۇپ، قولىدىكى چاچنى ئۇيان - بۇيان قىلىپ، لام - جىم دىمەي ئولتۇردى. ئۇنىڭ خەلىپە ئىسمى ئۇنىڭ ئاشۇ ناكەسنىڭ ئىسمىنى ئېيتىشىنى بىتاقەتلىك بىلەن كۈتەتتى، لېكىن مەلىكە يەنىلا ئاغزى پېچەتلىۋېتىلگەن ھەك زۇۋان سۈرمىدى. خەلىپىنىڭ ئاقىتى تاق بولۇپ:

— نىمىلەرنى ئويلاۋاتىسەن؟ نىمىشقا گەپ قىلمايسەن؟ —

ددى.

— يا ئاللا، يەنە ئوبدانراق ئويلىنىۋالمايمۇ؟

— جانابى ئالىلىرى، — ددى ياندا تۇرغان شەرىپ جەلىس، —

مەلىكە ئويلىنىۋالسۇن، رەنجىتىپ قويمىسىلا، بىر دەم تۇرۇپ

ئېيتىپ بېرەر، بۇ ئىشقا ئۇنچە ئالدىراشنىڭ ھاجىتى يوق. ھازىر

ئاشۇ كۈردىن قانداق قۇتۇلۇش ئۈستىدىكى گېپىمىزگە كېلەيلى.

جانابى ئالىلىرى، ئەبۇ ھەسەننىڭ شەرتىگە قانداق قارايدىلا؟

مەلىكە ئەبۇ ھەسەننىڭ ئېتىنى يەنە بىر قېتىم ئاڭلىغاندا،

نېرۋىسى چۆچۈگەندەك، پۈتۈن بەدىنىنى تىترەك بېسىپ كەتتى،

لېكىن ئۇ ئۆز ھىسسىياتىنى بېسىشقا تىرىشىپ، ئۇلارنىڭ سۆھبەت

تىگە قۇلاق سالدى.

— سالاھىددىننى يوقاتسىلا، ئۇنىڭ شەرتىنى ماقۇل كۆرۈپ،

ئۇنى ۋەلى ئەھدىلىككە تەيىنلەيمەن، — ددى خەلىپە شەرىپ

جەلىسكە.

— جانابى ئالىلىرى، ئەگەر ئۇنىڭ شەرتىنى ماقۇل كۆرسە

لە، ئىككىلىك مۇبارەك خەتلەرنى ئايمىغايلا. بولمىسا، ئۇ مې

نىڭ گېپىمگە ئىشەنمەيدۇ.

— ياق، ھاجەت ئەمەس. ئاغزىڭدا ئېيتساڭ بولمۇرىدۇ.

— خوپ، بېرىپ ئېيتاي، بىراق ... — شەرىپ جەلىس

يەنە ئېيتىدىغان گېپى باردەك، ساقلىنى سىلاپ دۇدۇقلاپ قالدى.

— بىراق دەپ قالدىڭغۇ؟ گېپىڭ بولسا ئوچۇق - يورۇق

ئېيتىمۇەزگىن! — ددى خەلىپە شۇئان.

— مەلىكە ئالىلىرىنى رەنجىپ قالارمىكەن دەيمەن، چۈنكى

ئۇ ...

— مېنىڭ رەنجىدىغانلىغىمنى قانداق بىلسەن؟ — دەپ

سورىدى مەلىكە.

— ئەبۇ ھەسەننى ياخشى كۆرمەيدىغانلىقىنى كەپ -
سۆزلىرىدىن پەملىگەن ئىدىم.

— ئۇنى نىمىشقا ياخشى كۆرىدىكەنمەن؟ ئۇ مېنىڭ ياخ-
شى كۆرۈشۈمگە ئەرزىمىدۇ؟ — دېدى مەلىكە شۇئان.

— يوقسۇ، مەلىكە ئاللىرى، بىراق ئۇ قانداقلا بولمىسۇن
ئۆزلىرىنىڭ تۇققىنى، ئۇ مۇشۇنىڭ ئۆزىنىمۇ ئىنتايىن شەرەپ
دەپ بىلىدۇ.

— نىمىشقا؟

شەرەپ جەلئىس خەلىپىگە قاراپ:

— جانابى ئاللىرى ئىجازەت قىلامدىكىن؟ — دېدى.

— دەۋەرگىن، ئەبۇ ھەسەن نىمىلەرنى ئويلايتۇ؟ ئۇ مېنى

ھەرقانداق تەلەپ قويسام ماقۇل دەيدۇ، دەپ قارامدىكەن؟

مەلىكە خەلىپىنىڭ «ھەرقانداق تەلەپ قويسام ماقۇل دەي-

دۇ دەپ قارامدىكەن» دېگەن گېپىنىڭ مەنىسىنى چۈشىمەنتى،

چۈنكى خەلىپە ئەبۇ ھەسەننىڭ مەلىكىگە ئويلىنىش خىيالىنىڭ

بارلىغىنى، لېكىن ئۆزىنىڭ ئۇنى رەت قىلغانلىغىنى مەلىكىگە

ئېيتىپ بەرگەن ئىدى. مەلىكە بىلمىگەن بولۇپ:

— سېنىڭ «ھەرقانداق تەلەپ» دېگەن گېپىڭنىڭ مەنىسى

نېمە؟ — دەپ سورىدى.

— مېنىڭچە، ساڭا ئېنىق.

خەلىپە يەنە شەرەپ جەلئىسگە بۇرۇلۇپ:

— ئەبۇ ھەسەن مېنىڭ رەھىمەت - تازىم ئۈچۈن ئاجامنى

نىكالاپ بېرىشىمنى ئويلايدۇ، شۇنداقمۇ؟ سەن قانداق قارايسەن؟ —

دېدى.

— پېقىرنىڭ كالتە پەممىچە، ئۇنىڭ بىلەن توپلىشىش

ھەممىدىن ئەۋزەل تەدبىردۇر. چۈنكى ئۇ ھەرقانداق كېشىدىن

پەم - پاراسەتلىك، ئۇنىڭ ئۈستىگە جانابى ئاللىرىنىڭ ھۆرمەت

لىك تۇققىنى، ئۆزلىرى ئۈچۈن ئادەم زۆرۈر بولۇۋاتقان ھازىرقى كۈندە، جانابى ئالىملىرىنىڭ خىزمىتىگە مۇشۇنداق ئادەم لازىم. شۇڭا ئۇنىڭ تەلىۋىنى ماقۇل كۆرۈشكە بولىدۇ دەپ قارايمەن. چۈنكى ئۇنىڭ بۇ تەلىۋى قانائەتلىك ئەندۈرۈلسە، ئۇنىڭ باشقا شەرت قويۇشىغا ئورۇن قالمايدۇ. ئۇ ئەزەلدىن مەلىكە ئالىملىرىغا تولىمۇ ئىززەت - ئىكرام ۋە كۆيۈمچانلىق بىلدۈرۈپ كەلدى، مەلىكىگە مۇشەرىپ بولۇش ئۇنىڭ ئەڭ زور ئارزۇسى. دەرۋەقە، ئۇنىڭدىن پايدىلىنىپ، ئىچىمىزدىكى ئاپەتنى يوقىتىش ھەممىدىن مۇھىم ئىش.

مەلىكە بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ، مەقسەتلىك ھالدا ئاۋازىنى پەس چىقىرىپ:

— ئەھۋالدىن قارىغاندا، ئۇنىڭ مېنى نىكاياغا ئېلىشىنى ماقۇل كۆرىدىكەنسىن. شۇنداقسىمۇ، خەلىپە ئىنىمنىڭ پىكرىنى ئاڭلاپ باقاي، — دىدى.

خەلىپە ئۇنى كۆڭلىدىكى گەپنى قىلدى دەپ قارىدى، ئۆزى بولسا ئەبۇ ھەسەن ئارقىلىق سالاھىدىدىن قۇتۇلۇشنى تولىمۇ ئۆمىت قىلاتتى. شۇڭا:

— ھازىرلا ئۆزۈڭ ئۇققاندەك، مېنىڭ قارىشىم شەرىپ جەملىسىنىڭ پىكرىگە ئوخشاش، — دىدى.

— بىراق، بۇ مېنىڭ پىكرىم ئەمەس - تە، — دىدى مەلىكە سوغاققىنا ۋە شۇئان تەتۈر قارىۋالدى.

— قارىغاندا، تېخىچە چۈشىنىپ كېتەلمەيۋاتقاندەك قىلىسەن. ئەبۇ ھەسەن بىزگە شۇنچىلىك مۇھىمكى، ئۇ بىز ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ ۋە بىزنىڭ دۈشمىنىمىزنى كۆزىمىزدىن يوقىتىدۇ، — دىدى خەلىپە يەنە.

— ئۇنىڭ خىزمىتىگە ھاجىتىم چۈشمەيدۇ، مەن ساڭا ئېيتقان ئىدىمغۇ، ياتلىق بولغۇم يۇق دەپ. ئۇنىڭغا ھەشقاللا -

رەھمەت ئېيتماقچى بولساڭ، باشقا ئامال تاپقىن! — لېكىن، — دىدى شەرىپ جەلسى، — مەلىكە ئالىمى رى، مۇبادا ئۆزلىرى ئۇنىڭ ئىلتىماسىنى قوبۇل قىلسىلا، ئۇ ئۆزلىرىنىڭ خەلىپە ئالىملىرىغا قىلغان بىۋاسىتە خىزمەتلىرى پولىدۇ. چۈنكى بىزنى ئەبۇ ھەسەنلا قىيىن ئەھۋالدىن قۇتۇلدۇ- رالايدۇ.

مەلىكە شەرىپ جەلمىگە لەپىدە بىر قاراپ قويۇپ، ئۇنىڭ پىكرىنى لايىق كۆرمىگەن قىياپەتتە:

— ئەبۇ ھەسەن ئىككى يۈزلىمە كاززاپ، ئۇ بىزگە چىن دىلىدىن ياردەم قىلمايدۇ، — دىدى.

شەرىپ جەلسى مۇلايىم كۈلۈپ: — ئۇنى خاتا چۈشىنىپ قاپتىلا، ئۇ خەلىپىمىزگە بېجاندە دىل سادىق كىشى، خانىدان كىشىلىرىنى چىن قەلبىدىن ھۆرمەت قىلىدۇ، — دىدى.

— ياق، خاتا ئېيتىڭ. ئۇ بىزگە سادىق ئەمەس. ئۇنىڭ تىلى تۈزۈك، دىلى بۇزۇق، خوشامەتچىلىككە ئۇستا مۇناپىق ئادەم ئىكەنلىكى ھەممىگە مەلۇملۇق.

خەلىپە مەلىكىنىڭ گەپ - سۆزىنى دادىل قىلىۋەرگىنىنى ياققۇرماي، نارازى ھالدا مۇنداق دىدى:

— سېنىڭلا دىگىنىڭ ھىساپ بولۇۋەرمەيدۇ، نىمە ئاساسىڭ بار؟ بىرنەچچە يىلدىن بۇيان، ئۇ ماڭا ناھايىتى ئىززەت - ئىكرام، يېقىملىق، ساداقەتلىك بىلدۈرۈپ كەلدى. سەن ئۇنى نىمە ئاساستا كاززاپ، مۇناپىق دەپسەنكىن - تاڭ؟

— ئەلۋەتتە ئاساسىم بار. ئات ئۇزۇن يولىدا سىنىلىدۇ ۋە ئادەم ئۇزاق يىلىدا. ئاخىر بىر كۈن مېنىڭ گېيىمگە ئىشىنىسەن، دەيدىغىنىمىزنى دېيىشىپ بولىدۇق، ھەممىمىز چارچىدۇق، دەم ئالغىن. ئەتە ئەھۋالنىڭ ھەممىسىنى ئەينەن ئېيتىپ بېرىمەن.

راست، خەلىپە ئازىد بەك چارچىغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەھلىكىنىڭ گەپلىرى ئۇنى تېخىمۇ پەرىشان قىلىۋەتكەن ئىدى. ئۇ ھازىرچە ئاچىسىنىڭ تەۋسىيىسىنى قوبۇل قىلىپ، بۇ ئىش ئۈستىدە بۆلەك بىر كۈلى سۆزلەشمەكچى بولدى - دە، ئورنىدىن تۇردى، شەرىپ جەلىسىمۇ ئورنىدىن قوپتى. ھەممەيلەن چارچىغان ئىدى، ھەممەيلەن دەم ئېلىشقا چىقىپ كېتىشتى.

* * *

شەرىپ جەلىسىنىڭ كۆزىگە ئۇيقۇ كەلمىدى. ئۇ ئەبۇ ھەسەن تاپشۇرغان ۋەزىپىنى ئورۇنلىيالمىغانلىغى ئۈچۈن تىت - تىت بولۇپ ئۆزىنى باسالماي قالدى.

شەرىپ جەلىس ياشىنىپ قالغان كىشى ئىدى. ئەبۇ ھەسەن ۋەلى ئەھدىلىكىنى ئاسان قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، ئۇنى چىرايلىق گەپلەر بىلەن ئالداپ، خەلىپىنى ئۆزىنىڭ شەرتىگە كۆندۈرۈشكە ئەۋەتكەن ئىدى. لېكىن شەرىپ جەلىسى ئۈنىگۈدىن گۈمانلانمىدى، بەلكى ئۇنى خەلىپىنىڭ سالاھىدىنىڭ تىزگىنىدىن قۇتۇلۇشىغا ياردەم قىلالايدۇ دەپ ئىشەندى. شۇڭا، ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭغا خەلىپە بىلەن كۆرۈشۈشنى ھاۋالە قىلغاندا، ئۇ دەرھاللا ماقۇل دىگەن ھەم بارلىق كۈچ - زېھنى بىلەن خەلىپىنى كۆندۈرمەكچى بولغان ئىدى. چۈنكى ئۇ بۇ ئىشنى ئەمىلىيەتتە خەلىپە ئۈچۈن خىزمەت قىلغانلىغىم بولىدۇ دەپ قارايتتى.

لېكىن ئۇ خەلىپىنى كۆندۈرەلمەي قۇرۇق قول قايتقاندا، ئەبۇ ھەسەنگە نەمە دەپ جاۋاپ بېرىشنى بىلىمەي بېشى قاتتى.

ئەبۇ ھەسەن غەربىي قەسىر يېنىدىكى بىر مېھمانخانىدا تۇراتتى. بۇ مېھمانخانا بۇرۇن مۇزەففەر ئىبنى ئەمرىنىڭ ھۆكۈ-

مەت تەسەررۇپىدىكى بىناسى ئىدى، ئۇ ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن
 كېيىن مېھمانخانا قىلىنغان بۇ مېھمانخانىنىڭ باشلىغى ئىدى
 مەلىك ئىدى. ئەبۇ ھەسەن خەلىپىگە يېقىن بولغاچقا، ئىدى
 مەلىك ئۇنىڭغا ھەر تەرەپلىمە كۆڭۈل بۆلۈپ ئالاھىدە ئېتىۋار
 بەردى، ئۇنىڭغا مەخسۇس بىر يۈرۈش ھوجرا تەييارلاپ بەردى
 ۋە بىرمۇنچە چاكار - مۇلازىمەتلەرنى ئورۇنلاشتۇرۇپ بەر-
 دى. ئەبۇ ھەسەن بۇ يەرنىڭ مۇھىتىغا تولۇمۇ رازى ئىدى. ئۇ
 بۇ يەردە ئۆزىنىڭ قارا نىيىتىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن خالى-
 غىنىچە ھەرىكەت قىلالايتتى. ئۇ نام - شۆھرەت قوغلىشىدىغان
 ئادەم بولۇپ، ھەيلى - مىكىرگە ئۇستا ئىدى، زۆرۈر تېپىلغاندا،
 قاتتىق قىلىشتىن يانمايتتى. ئۇنىڭ يەنە بىر ئۇسۇلى خە-
 شامەتچىلىك ئىدى؛ پەلسەپىسى بولسا «مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن
 ھەرقانداق ۋاسىتىنى قولدىن بەرمەسلىك» ئىدى، ئۇنىڭ دانالىغى
 ئۆز مەقسىدىگە يەتمىگىچە توختىماسلىقتا ئىپادىلەنەتتى. ئۇنىڭ
 قارا نىيىتى شۇ قەدەر ھەددىدىن ئاشقانكى، ئۇ، ئۇزاقتىن بۇيان
 خەلىپىلىكى، ھىچ بولمىغاندا، ۋەلى ئەھدىلىككە ئېرىشىشنى تاما
 قىلىپ كەلدى. مۇشۇ مەقسەتتە، ئۇ ئاش قاتۇرۇپ بىرمۇنچە سۈ-
 يىقەستلەرنى پىلانلىدى، مەلىككە سەيپىدەنى نىكاھقا ئېلىپ،
 ئۇ ئارقىلىق خەلىپىگە تەسىر ئۆتكۈزۈپ، سالاھىيىتىنى ئۆستۈرۈپ،
 ئاندىن ھوقۇقنىڭ يۇقۇرى چوققىسىغا يەشىپ چىقىش ئاشۇ
 سۈيىقەستلەرنىڭ بىرى ئىدى. بۇ ئۇنىڭ كۆڭۈلدىكىدەك ھىساپ -
 چوتى ئىدى. لېكىن ئۇ ئۆزىنىڭ تەلپۈنى مەلىكىنىڭ رەت قىل-
 دىغانلىغىنى ۋە ئۆزىنى ياخشى كۆرمەيدىغانلىغىنى، بەلكى ئۆز-
 دىن قاتتىق ھەزەر ئەيلەيدىغانلىغىنى، ھەتتا ئۆزىنىڭ نەسلى -
 نەسبىدىنمۇ گۇمانلىنىدىغانلىغىنى خىيالىغا كەلتۈرۈپمۇ باقمىغان
 ئىدى.

ئەتىسى شەرىپ جەلىس سەھەر تۇردى - دە، ئەبۇ ھە-

سەنىڭ چاقىرىشىنى كۈتمەيلا، يالاقلاپ مېھمانخانىغا كەلدى. ئەبۇ ھەسەنمۇ ئۇنىڭ كېلىشىگە ئىنتىزار بولۇپ تۇراتتى. بىر مۇلازىم كىرىپ شەرىپ جەلىسنىڭ كەلگەنلىكىنى خەۋەر قىلىشىغا، ئۇ دەرھال قوپۇپ ئۇنى قوبۇل قىلدى ۋە ئۇنىڭ كېلىشىنى كۈتمىگەندەك قىياپەتكە كىرىپ، خەلىپىنىڭ سالامەتلىكىگىنى ئاغزىنىڭ ئۇچىدىلا سوراپ قويدى.

— تۇنۇگۈن ئاخشام ئۇنىڭ كېسلى خېلى ياخشىلىنىپ قالدى، — دىدى شەرىپ جەلىس.

— كېسلىنىڭ يىلتىزى قومۇرۇپ تاشلىنىشى بىلەنلا كېسلىمۇ ياخشى بولۇپ قالغاي.

شەرىپ جەلىس ئۇنىڭ بۇ گەپنى قىلىشتىكى مەقسىدىنى چۈشىنىپ:

— ئەگەر بىز ئۇنىڭ كېسلىنىڭ يىلتىزىنى قومۇرۇپ تاشلىۋېتەلسەك، ئۇنىڭ كېسلى جەزمەن ساقىيىپ كېتىدۇ، — دىدى. — ئىنشائاللا، كېسلىنىڭ يىلتىزىنى جەزمەن قومۇرۇپ تاشلايمىز. خەلىپە ئۇچۇن بارلىق كۈچۈمنى ئايماي خىزمەت قىلىمەن. مەن ئۇنى شۇنچىلىك ياخشى كۆرىمەن ۋە ھۆرمەتلىي مەنكى، مېنىڭ ئىرادەمنى ھەچكىم ئۆزگەرتەلمەيدۇ.

شەرىپ جەلىس ئۇنىڭ ئۆزىنى كۆرسىتىپ قىلغان بۇ مەردانە سۆزلىرىدىن ناھايىتى تەسىرلەندى، لېكىن ئۆزىنىڭ تۇنۇگۈن ئاخشامقى مەغلۇبىيىتىدىن خىجىل بولاتتى. ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭ چىرايىدىن پەرىشان بىر ھالەتنى سەزدى — دە، تەلىۋىمنى مەلىكە رەت قىلغان بولۇشى مۇمكىن دەپ پەرەز قىلدى. شۇنداق بولسىمۇ، ئۆزىنى خەلىپىگە ئىخلاسمەن ۋە ئاق كۆڭۈل كۆرسىتىپ:

— خەلىپە ئالىملىرىنىڭ ئۆزىنى پەرىشان قىلماسلىقىنى تىلەيمەن، جانابى ئالىملىرى ئۆزىنى كۆپ ئاسرىشى، خاتىرجەم داۋالىنىشى لازىم. مېنىڭ گېپىمنى مۇشۇنداق يەتكۈزدۈڭمۇ؟

— شۇنداق يەتكۈزدۈم ھەم ئۆزلىرىنىڭ ئۇ كىشى ئۈچۈن خىزمەت قىلىش ئىرادىلىرىنى تەكىتلىدىم. ئەمما ... شەرىپ جەلىس ئىككىلىنىپ ساقلىنى سىلدى.

ئەبۇ ھەسەن سەل بىتاقەت بولغان ھالدا مۇنداق دىدى:

— سەن گېيىمنى يەتكۈزگەندىن كېيىن، ئۇ، ۋەلى ئەھدى بولۇش شەرتى بىلەن مېنى قىستماقچى بوپتۇ، دەپ قارىغانمىدۇ؟ ۋاھالەنكى، ۋەلى ئەھدى بولمىساممۇ مەيلى. مېنىڭ خەلىپىنى قۇتقۇزۇۋېلىشتىكى مەقسىتىم ۋەلى ئەھدى بولۇش ئەمەس ...

— خۇدا گۇۋا، مەنىمۇ شۇنداق دىدىم. ئەمما مەن سۆزلەپ بولغاندىن كېيىن، ... دىدى شەرىپ جەلىس دەرھال گەپ قىستۇرۇپ.

ئەبۇ ھەسەن قوشۇمىسىنى تۈرگەن ھالدا مۇنداق دىدى:

— ئەھۋالدىن قارىغاندا، ئۇلار مەندىن تېخىچە گۇمانلىنىدەكەن، ئادەمنىڭ ئەقلىگە سىغمايدىغان بىر ئىش - تە. ئا كۈنكى مەخپى كېڭەشنى خەلىپىگە دىدىڭمۇ؟

— يۇقسۇ، دىدىم. چۈنكى سۆھبىتىمىز مەلىكىنىڭ ھوجىرىسىدا ئۆتكۈزۈلگەچكە، دىيىش بىئەپ بولۇپ قالدى.

— مەلىكە سەيىدە سۆھبەتكە قاتناشقانمۇ؟ — دەپ سوردى ئەبۇ ھەسەن شۇئان.

— ھەئە، مەلىكىمۇ بار ئىدى.

— مېنىڭچە، بۇ مەلىكە ئاكسىدىنىمۇ تەرسا، بىراق، مەن ئۇنىڭ ئىنىسىنى ئەيىپلىمىگەندەك، بۇ مەلىكىنىمۇ ئەيىپلىمەيمەن. ۋەلى ئەھدى مەسىلىسىنى ئېيتقىنىڭدىن باشقا، يەنە بىر مەسىلەنى ئېيتتىڭمۇ؟ — ئەبۇ ھەسەن بۇ گەپنى قىلىۋېتىپ ئۇنىڭغا كۆزنى قىسىپ قويدى.

شەرىپ جەلىس پىسىسىڭىدە كۈلۈپ قويۇپ مۇنداق دىدى:

— ھەتتە. باشقا بىر مەسىلە ئۈستىدىمۇ خەلىپە بىلەن سۆھبەتلەشتىم. بۇ مەسىلە مەلىكىگە ئالاقىدار بولغاچقا، مەلىكە ئاڭلاپ، مېنى جاناپۇللىرىنىڭ كەتمىنى چىيىۋاتمىسەن، دىدى.

شەرىپ جەلىس مەلىكىنىڭ سۆزىنى غەرەزلىك ھالدا سىلىق ۋە ئەگىتىپ ئېيتتى. لېكىن ئەبۇ ھەسەن زادىلا مەمنۇن بولمىدى. چۈنكى ئۇ شەرىپ جەلىسنىڭ تىلىنى چاينىشىدىن ئۇنىڭ تۇمشۇ-غىغا يىگەنلىكىنى ھىس قىلغان ئىدى. شۇڭا ئۇنىڭغا:

— مەلىكە بىلەن سۆزلەشكەندە، ئارىسالدى، دەككە - دۈك كىندە بولدۇڭمۇ؟ - دىدى.

— شۇنداق، سەل ئاسىقىپ قالدىم. چۈنكى مەلىكە سۆزلىمەگەندە ھەزەپ دارىتمىلاپ گەپ قىلدى، ساپلا گېپىنىڭ تېگىدە گەپ بار.

— مۆھتىرەم تەقسىرىم، گەپنى توپ - توغرا ئېيتساڭچۇ؟ مەلىكە مېنىڭ تەلىۋىمنى رەت قىلىدىمۇ؟ بىرەر ئىشتىن ئەندىشە قىلامدىكەن ياكى باشقا تەشۋىشى بارمىكەن؟ دەرۋەقە، مەلىكە دىن رەنجىمەيمەن، رەنجىمەم خەلىپىدىن رەنجىمەم بولىدۇ. چۈنكى ئۇنىڭ ماڭا ھاجىتى بار - دە.

— ئۆزلىرىگە كاپالەت بېرىمەن، خەلىپە ئالىملىرىنىڭ ئۆزلىرىگە قارىشى يامان ئەمەس.

ئەبۇ ھەسەن ساقىلىنى سىلاپ تۇرۇپ مۇنداق دىدى:

— بوپتۇ. مەن مەلىكىنى ھەر قانداق ئىشنى توغرا چۈشەندىغان دانىشمەن قىز دەپ قاراپ كەلگەن ئىدىم. ئۆزىنىڭ جا-نىجان مەنپەئەتىگە ئالاقىدار ئىشتا مۇنچىلىك نادانلىق قىلار دەپ ئويلىماپتىكەنمەن، كېيىن پۇشايمان يەپ قالمىسىلا بولدى. مەيلى، مەن يەنىلا خەلىپە ئالىملىرى ئۈچۈن ئىسسىق قېنىمنى ئايىماي خىزمەت قىلىمەن، ناۋادا مەلىكە باشقا دانىشمەندىن بىرنى تاپسا ۋە ئۇنى مېنىڭ ئورنۇمغا دەسسەتسە، بۇ باشقا ئىش.

— راستىنى ئېيتقاندا، مەلىكە باشقا گەپلەرنى قىلىدى،
پەقەتلا، ياتلىق بولغۇم يوق، دىدى خالاس.
ئەبۇ ھەسەن بۇ گەپنى ئاڭلاپ، ئورنىدىن تۇردى ۋە كۈلۈپ
تۇرۇپ:

— ياتلىق بولغۇم يوق دىدىما؟ چىن كۆڭلىدىن ئېيتىمىغان
بولۇشى كېرەك! ياتلىق بولمايدىغانمۇ قىز بولامدۇ؟ پۇشيمان
يەپ قالمىسىلا بولىدىغۇ!

شەرىپ جەلىسىمۇ ئورنىدىن قوپۇپ، ئەبۇ ھەسەننىڭ يەنە
نىمىلەرنى دېيىشىنى كۈتۈپ تۇردى. ئەبۇ ھەسەن سۆزىنى داۋام
قىلىپ مۇنداق دىدى:

— مەن سېنى خەلىپە بىلەن سۆھبەتلىشىشكە ئەۋەتكەنلىك
گىم خەلىپىگە ئايان بولغاچقا، يەنە سېنى چاقىرتىشى تۇرغان
گەپ، ئۇ ساڭا مۇھتاج. ناۋادا خەلىپە بىلەن يەنە كۆرۈشۈپ
قالساڭ، مېنىڭ يەنە بۇرۇنقىدەكلا، ئۇنىڭ مۇقەددەس ۋەزىپىسى
ئۈچۈن بارلىق كۈچۈمنى ئايىماي خىزمەت قىلىدىغانلىغىمنى ئېيتىپ
قويغىن. مەلىكە توغرىسىدىكى گەپنى تىلىڭىغا ئالمىغىن. ئۇنى
ئاللا ئەيىبلەيدۇ.

شەرىپ جەلىس ئەبۇ ھەسەننىڭ كەڭ قوساقلغىدىن قاتتىق
تەسەللىنىپ، ئۇنىڭغا ئاپىرىن ئەيلىدى.

مەلىكە سەيپىدە

شەرىپ جەلمىس ئۆيىدىن چىقىپ كېتىشىگىلا، ئەبۇ ھەسەن دەرىغەزەپ بولۇپ كەتتى. قوللىرىنى ئارقىسىغا قىلىپ، تىنىم تاپماي ئۆي ئىچىدە ئۇياقتىن بۇياققا ماڭاتتى، قاتتىق خىيال سۈرەتتى. گويا كىكىرتىگىگە بىرنەرسە تۇرۇپ قالغاندەك، تۇرۇپ يۆتىلىپ قوياتتى، تۇرۇپ گېلىنى قېقىپ قوياتتى. ئۇ ئىككىگىنى خەپىلەپ تۇتۇپ، سەللىسىنى تۈزەپ قويۇپ، ئۆز - ئۆزىگە غۇدۇڭ شىدى: «ئازىد مېنىڭ ۋەلى ئەھدى بولۇشۇمنى رەت قىلغان بولسا، قاراپ تۇرسۇن، مەن خەلىپە بولۇپ ئۆزەمنى بىر كۆرسىتىپ قوي-مىسام! سەيپىدە دىگەن بۇ پەس ماڭا تېگىشكە ئۈنمىغان بولسا، كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئالدىمغا يىغلاپ كېلىدۇ تېخى. ئۇ مېنى ئۆزىگە ئاشىق دەپ قارىسا كېرەك، مەن ئۇنىڭغا ئاشىق ئەمەس، چىنىنىڭ قەستى شاپتۇلدا دىگەندەك، مېنىڭ مەقسىدىم باشقا يەر. دە. مېنىڭ قەلبىمدە مۇھەببەت يوق، مەن ھىچكىمنى سۆيىمەيمەن. نەن پەقەت خەلىپىلىككەلا ئاشىقمەن. مەن سالامەتتىن ئۆلتۈرۈمەن، لېكىن ئازىد ئۈچۈنمۇ، ياخشىلىقنى بىلمەيدىغان ھىلىقى پەس ئۈچۈنمۇ ئەمەس، ئۆزەم ئۈچۈن ئۆلتۈرمەن. ناۋادا ئاچا - ئىنى ئىككىسى مېنىڭ خەلىپىلىك تەختىگە چىقىشىمغا كاشلا بولىدىغان بولسا، ئۇ ئىككىسىنى ئىككىلەنمەستىن ئۆلتۈرۈۋېتىمەن. بۇنىڭدا مەن ھەقلىق.»

ئۇنىڭ ئاۋازى بارغانسېرى كۈتىرىلىپ كەتتى، ئۆزىنىڭمۇ

بىر ئاز چەكتەن ئېشىپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلىپ، بىردىنلا جىم بولۇپ قالدى.

ئۇ ئىچكىرىكى ئۆيگە كىردى ۋە قولى بىلەن يەرنى زور دەملىك بىلەن كۆرسىتىپ تۇرۇپ «خەپ! بۇ پەسكە ئۆزەمنى بىر تونۇتۇپ، قانداق ئادەم ئىكەنلىكىمنى كۆرسىتىپ، پۇشايماي ئالغىلى قاچا تاپالمايدىغان ھالغا چۈشۈرمەيدىغان بولسام» دىدى.

شۇنىڭ بىلەن ئۇ كىيىملىرىنى يەڭگۈشلەپ، خېچىرىغا مىندى - دە، سالاھىدىن دادا - بالا تۇرغان قەسىر لولۇغا ماڭدى. ئۇ يەردە سالاھىدىننىڭ ئىشەنچلىك كىشىسى ئىيسا ھەككارى بار ئىدى. ئۇ ئەسلىدە شەھرى ھەلەبلىك ئىسلام قانۇن شۇناسى ئىدى. كېيىن سالاھىدىننىڭ تاغىسى ئەسەددىن بىلەن مېسىرغا كەلگەن. سالاھىدىن ئۇنى ناھايىتى ھۆرمەت قىلاتتى ۋە بىرەر ئىش ئۈستىدە ئۇنىڭ بىلەن مەسلىھەتلىشىشەتتى. شۇ چاغلاردا ئەسەددىن بىلەن بىللە كەلگەنلەر ئىچىدە باھائىدىن قارقاقۇش دىگەن بىر ۋەزىر مۇ بار ئىدى. ئەسەددىن ۋاپات بولغاندىن كېيىن، ئىيسا ھەككارى بىلەن باھائىدىن قارقاقۇش بىر ياقىدىن باش چىقىرىپ، سالاھىدىننى ۋەزىر ئەزەملىككە كۆتەردى، ئۇنىڭغا چارە - تەدبىر كۆرسىتىپ، ئۇنىڭ مەسلىھەتچىلىرى ۋە دانىشمەنلىرى بولدى. ئىيسا ھەككارىنىڭ ئەبۇ ھەسەن بىلەن مۇناسىۋىتى يېقىن ئىدى، چۈنكى ئۇ ئەبۇ ھەسەننىڭ تەسىرىدىن پايدىلىنىپ، سالاھىدىن ئۈچۈن خىزمەت قىلىشنى ئويلايتتى. بۇ ئىككىسى دائىم بېرىش - كېلىش قىلىپ تۇراتتى، لېكىن سالاھىدىن ئەبۇ ھەسەن بىلەن تونۇشمايتتى. ئەبۇ ھەسەن مەقسەتلىك ھالدا ئۇنىڭدىن ئۆزىنى قاچۇراتتى.

شۇ تاپتا ئىيسا ھەككارى قەسىر لولۇدا سالاھىدىن ۋە ئۇنىڭ دادىسى نەجمىدىنلەر بىلەن نەجمىدىننىڭ مېسىرغا كې-

لىنىشتىكى ۋەزىپىسىنى قانداق ئورۇنلاش ئۈستىدە كېڭىشىۋال-
تاتتى.

ئەبۇ ھەسەن خېجىرىغا مىنگەن پېتى قەسىر لوتلۇغا بېقىن
كەلدى، ئىچىگە كىرمىدى، چۈنكى ئۇ ئىيسا ھەككارىدا شۇبەھ
تۇغدۇرۇپ قويماسلىق ئۈچۈن، يول ئۈستىدە تاسادىپى ئۇچرىشىپ
قالغان بولۇۋېلىشنى نىيەت قىلغان ئىدى. ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭ
ھەمىشە كۈتۈپخانغا بېرىپ تۇرىدىغانلىغىنى بىلەتتى، كۈتۈپخاندا
بىلىم ھەۋەسكارلىرى ئۈچۈن نۇرغۇن كىتاپلار بار ئىدى. ئالىم -
ئۆلىمالارمۇ دائىم شۇ يەردە ئىلمىي مەسىلىلەر ئۈستىدە كەڭ
سۆھبەت ۋە مۇنازىرىلەرنى ئېلىپ باراتتى. ئىيسا ھەككارى مۇشۇ
ئىلىم ئەھلى ئىچىدىكى پائالىيەتچانراق كىشىلەردىن بىرى
ئىدى.

ئەبۇ ھەسەن قەسىر لوتلۇنىڭ دەرۋازىسىغا كەلگەندە، دەر-
ۋازىۋەندىن ئىيسا ھەككارىنىڭ كۈتۈپخانغا كەتكەنلىكىنى ئۇقتى -
دە، شۇئان خېجىرىنىڭ بېشىنى قايرىپ كۈتۈپخانا تەرەپكە قاراپ
يول ئالدى. كۈتۈپخانا ئىشىگىگە كەلگەندە، ئىشىك باققۇچى
ئۇنى كىرگۈزمىدى. ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭغا:

— تارىخىي كىتاپلارنى ئوقۇغۇم بار ئىدى، ئوقۇپ بولۇپلا
يېنىپ چىقىمەن، — دىدى.

— تەقىسىر، سىزنىڭ كىرىشىڭىزگە بولمايدۇ دىدىمغۇ! —
دىدى ئىشىك باققۇچى.

— مەن كىرىسەم نىمەشقا بولمايدىكەن؟ بايا بىر كىشى
كىرىپ كەتتىمغۇ، — دىدى ئەبۇ ھەسەن رەنجىگەن ھالدا.
— ئۇ كىشى مەشھۇر قانۇنشۇناس ئىيسا ھەككارى
بولمىدۇ.

ئەبۇ ھەسەن ھەيران قالغان بولۇپ دىدى:
— ھە، ئىيسا ھەككارى مۇشۇ يەردىمۇ؟ ئۇ مېنىڭ قەدىم

نايس دوستۇم بولىدۇ. مېنى كىرىمەن دەيدۇ دەپ ئۇنىڭغا خەۋەر قىل.

— سىز كىم بولىسىز؟

— كىرىپ ئۇنىڭغا، ئەبۇ ھەسەن ئۆزلىرى بىلەن كۆرۈشۈش

مەن دەيدۇ، دە.

ئىشىك باققۇچى كىرىپ كېتىپ، بىر دەمدىلا ئىيسا ھەككا-

رى ئىشىك باققۇچى بىلەن بىللە چىقتى. ئۇ ئەبۇ ھەسەننى

كۆرۈپلا، مەرھابا دەپ سالاملاشتى. ئەبۇ ھەسەن دەرھال خېچم

دىن چۈشۈپ، ئۇنىڭغا سالام قىلدى ھەم ئۇشتۇمتۇت ئۇچرىشىپ

قىلىپ خوشال بولغان بولدى. ئاندىن ئىككىسى كۇتۇپخانغا ماڭ-

دى. ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭ ئۇچىسىدىكى سەركەردىچە كىيىمىنى، بىر

شىددىكى سەللىمىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا چاخچاق قىلىپ:

— ئۇچىلىرىدا ھەربى كىيىم، باشلىرىدا سەللى، ئۆزلىرى

ھەربىمۇ ياكى ئۆلىمامۇ؟ — دىدى.

— مەن كۇتۇپخاندا بىر ئۆلىمامەن.

— مەن بۇ يەردە ئۆلىما ئەمەس. شۇنداق بولسىمۇ، كى-

تاپ - پىتاپ كۆرۈپ، ئاز - تولا بىلىم ئالاي دەيمەن. — ئۇ

ئىككىيلەن مۇڭدېشىپ ماڭدى.

ئىيسا ھەككارى ئۇنىڭدىن:

— ئەدبىيات تەتقىق قىلغىلى كەلدىلىمۇ ياكى باشقا بىر

لىمىنىمۇ؟ — دەپ سورىدى.

— ياق. مەن ئەدبىياتقا قىزىقمايمەن، ئۇنىڭ ماڭا پايدى

سى تەگمەيدۇ. مەن تارىخىي مەسىلىلەرگە قىزىقىمەن. بۈگۈن

تۈركمەن ئوغۇزلىرىنىڭ تارىخىنى ئۈگىنىپ باقسىم بار. ئۇلار

پارلاق تارىخقا ئىگە قۇدرەتلىك خەلق.

— مېنىڭچە، بىچارە نىزامۇلمۈلۈكنىڭ ئۆلۈش سەۋىيىنى

بىلىشكە قىزىقسىلا كېرەك!

— يوقسۇ، ئۇ مەسىلىنى تەتقىق قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق،

ئۇ ئايان مەسىلە. ئۇ بىچارە نىزامۇلمۈلۈكنى ئىسمائىلىيە پىرقىد
سىدىكىلەر ئۆلتۈرۈۋەتكەن. شۇنداقمۇ؟ مەن ئوغۇز دۆلىتىنىڭ
كېلىپ چىقىشىغا دائىر مەسىلىلەرگە قىزىقىمەن.
— ئۇنداق بولسا، تارىخ كىتاپلار ساقلىنىدىغان بۆلۈمگە
كىرەيلى.

ئەبۇ ھەسەن ئىيسا ھەككارى بىلەن بىللە تارىخ كىتاپلار
بۆلۈمىگە كىردى. بۇ يەردە يىللار بويىچە رەتلەپ قويۇلغان
بىرمۇنچە تارىخ كىتاپلار بار ئىدى. ئىيسا ھەككارى ئۇنىڭغا
ئوغۇزلار قۇرغان سالجۇقلار دۆلىتىگە مۇناسىۋەتلىك بىر دۆۋە
كىتاپ تېپىپ بەردى. ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭغا:

— مالال كۆرمىسىلە، مانا سالجۇقلار دۆلىتىنىڭ قۇرغۇ-
چىسى توغرىلۇ بەگنىڭ تەرجىمىھالىنى تېپىشىپ بەرمىسىلە. ئۇ
ناھايىتى قايىل كىشى ئىكەندۇق.

ئىيسا ھەككارى بىر ھازا ئىزلەپ، ئاخىرى تاپتى ۋە ئۇنى
ئەبۇ ھەسەنگە بەردى.

— ياردەملىرىگە رەھمەت. ئۆزلىرىنى كۆپ كاشلا قىلىپ
قويدۇم! — دىدى ئەبۇ ھەسەن.

— ئۇنداق بولامدىغان. تاسادىپى ئۇچرىشىپ قالغىنىمىزغا
ناھايىتى خۇرسەن بولدۇم. جاھاننى بىر مەزگىل زىلزىلىگە كەل-
تۈرگەن بۇ تارىخىي شەخسكە مەنمۇ بەك قىزىقىمەن. قېنى
ئولتۇرسىلا!

ئىككىيلەن بىر بىرىگە يېقىن ئولتۇرۇشۇپ، ھەرقايسى
ئۆز قوللىرىدىكى كىتاپنى كۆرۈشكە باشلىدى. ئىيسا ھەككارى
كىتاپنى ۋارقلاپ ئولتۇرۇپ، ئەبۇ ھەسەننىڭ قولىدىكى كىتاپقا

قارايتتى. ئۇ، ئەبۇ ھەسەننىڭ كۆرۈۋېتىپ مەلۇم بەتكە كەلگەندە پۈتۈن زېھنى بىلەن بېرىلىپ كەتكەنلىكىنى ھەمدە بېشىنى لىڭ شىتىپ ئايرىپ ئوقۇغانلىغىنى سەزگەندە، شۇ بەتتە نىمە دېيىلگەنلىكىنى بىلىشكە ناھايىتى تەقەززا بولۇپ كەتتى. ئەبۇ ھەسەن ئاشۇ بىر ئابزاسنى كۆرۈپ بولۇپ، كىتاپنى قويۇپ قويۇپ، باشقا بىر كىتاپنى ئالدى. بۇ چاغدا ئىيسا ھەككارى ئاشۇ كىتاپنى قولغا ئالدى ۋە ئەبۇ ھەسەننى بۇنى سەزەمدى دەپ قارىدى. ئىيسا ھەككارى ھېلىقى بەتنى ئېچىپ ئەستايىدىل ئوقۇشقا باشلىدى. بۇ بەتتە ھىجرىيىنىڭ 454 - يىلى تۈرك سۇلتانى توغرىل بەگنىڭ ئابباسىيە خەلىپىلىرىدىن قائم بىئەمرۇللانىڭ قىزىغا ئۆيلىنىش تەلپۈنى قويغانلىغى ھىكايە قىلىنغان ئىدى. شۇ چاغدا، بەزى ۋەزىرلەر خەلىپىگە: «توغرىل بەگنىڭ بۇ تەلپىنى قويۇشتىكى ھەقىقى مەقسىدى خەلىپىلىكنى تارتىۋېلىش» دەپ مەسئەلەت بېرىپ، خەلىپىگە ئېھتىيات قىلىشنى تەۋسىيە قىلىشقان. خەلىپىنىڭ بېشى قانغان. كېيىن ئۇ سۇلتان توغرىل بەگكە خەت يېزىپ، ئۇنىڭ بۇ تەلپىنى قول ئۈزۈشىنى ئۆتۈنگەن. لېكىن توغرىل بەگ ئۇنىڭ ئىلتىماسىنى رەت قىلىپ، ئۇنىڭ قىزىغا ئۆيلىنىشتە چىڭ تۇرغان ۋە ئاخىر خەلىپىنىڭ قىزىغا ئۆيلەنگەن، بىراق، ئىش تەتۈر كېلىپ، شۇ يىلى توغرىل بەگ ۋاپات بولغان، خەلىپىنىڭ قىزىدىن پەرزەنت قالمايغان.

ئىيسا ھەككارى بۇ باپنى ناھايىتى بېرىلىپ ئوقۇدى. ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭغا يەرنىڭ تېگىدىن قارايتتى، ئۇنىڭ بۇ باپنى ئوقۇپ بولغىنىنى سەزگەندە، ئۇنىڭغا:

— توغرىل بەگ قالتىس كىشى ئىكەن. ئۇ ئۆزىنىڭ باتۇر-لۇغى ۋە ئەقىل - پاراستى بىلەن سۈرىيە ۋە ئىراق رايونلىرىغا ھۆكۈمرانلىق قىلىدىغان دۆلەت قۇرغان، — دىدى.

— شۇنداق، — دىدى ئىيسا ھەككارى، — ئۇ ھەقىقەتەن

قالتىسى كىشى ئىكەن. مۇشۇ باپنى ئوقۇغاندىن كېيىن ئۇنىڭغا تەھسىن - ئاپىرىن ئەيلەپ قالدىم. مېنىڭچە، توغرۇل بەگلا شۇنداق شىجائەت قىلالىغان، باشقىلار شۇنداق قىلىشنى خىيال قىلىسىمۇ، ئۇنىڭدەك قىلىش ھەرگىز قولىدىن كەلمىگەن بولاتتى.

ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭغا تېخىمۇ يېقىن ئولتۇرۇپ ئەستايىدە دىللىق بىلەن مۇنداق دىدى:

— راست دەيلا. پەقەت توغرۇل بەگلا خەلىپىنىڭ قىزىغا ئۆيلىنىشنى تەلەپ قىلىشقا جۈرئەت قىلالىغان. ئۇنىڭ مەقسىدى كەلگۈسىدە خەلىپىلىككە ۋارىسلىق قىلىدىغان بىرەر ئوغۇل بەر-زەنت كۆرۈش ئىدى، چۈنكى مەلىكىدىن بولغان ئوغۇل خەلىپىگە قانداش بولاتتى. مانا بۇنى توغرۇل بەگنىڭ خەلىپىلىكىنى قولغا كەلتۈرۈش يولىدىكى زور تەدبىرى ئىدى، دېيىشكە بولىدۇ. بىراق، خەلىپە ئۇنىڭ سۈيىقەستىنى ئاخىر قانداق مەغلۇپ قىلىپ، ئابىدا-سىيە سۇلالىسىنىڭ ھۆكۈمرانلىق ئورنىنى ساقلاپ قالغانلىقىنى خەلىپە بىلەمدىلا؟

— تاسادىپى ئەھۋال يۈز بەرگەنلىكتىن خەلىپە قۇتۇلۇپ قالغان.

— توغرۇل بەگنى تاسادىپى ئۆلگەن دەپ قارامدىلا؟ دۇنيادا مۇنداقمۇ قاتتىق كېلىدىغان ئىش بولامدۇ؟ مەن كېسىپ ئېيتالايمەنكى، توغرۇل بەگنى ئۇلار زەھەر بېرىپ ئۆلتۈرگەن. بۇ، خەلىپىنىڭ ئۆز نام - ئاتىغىنى ساقلاپ قېلىش ۋە سۈيىقەستىنى مەغلۇپ قىلىش يولىدىكى ئەڭ ئەپسۇس ئۇسۇلى.

— گەپلىرى ئورۇنلۇق. بىراق، خەلىپە بۇ ئىشنى قانداق ئېلىپ بارغان؟

— شۇ چاغدىكى خەلىپە قائىم بىسئەمرۇللا توغرۇل بەگنى ئۆلتۈرۈۋېتىشنى نىيەت قىلغان بولسىمۇ، لېكىن نارازىلىقىنى بىلدۈرمىگەن، توغرۇل بەگنىڭ قارا نىيىتىگە پەرۋا قىلمىغان

بولۇۋالغان. لېكىن جاسارەتلىك، پاراسەتسىز، بەزەر دائىرىسى تار
بۇ تۈرك ئاخىر سۈيىقەستكە ئۇچرىغان.

ئىيسا ھەككارى سالاھىدىدىغا سادىق بولۇپ، ئۇنىڭغا دائىم
چارە - تەدبىر كۆرسىتىپ تۇراتتى؛ بەزى تارىخىي كىتاپلاردىكى

ھىكايىلەر ۋە تارىختا بولۇپ ئۆتكەن زور ۋەقەلەردىن تەجرىبە -
ساۋاقلارنى تېپىپ، بۇلارنى سالاھىدىدىنىڭ پايدىلىنىپ ئۆز ئىشىغا

ئەينەك قىلىشنى تەۋسىيە قىلىپ تۇراتتى. ئۇ، ئەبۇ ھەسەننىڭ
گەپلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن سالاھىدىدىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ،

ئۇنىڭ توغرىل بەگكە ئوخشاش قىسمەتكە ئۇچراپ قېلىشىدىن
ئەندىشە قىلدى. چۈنكى خەلىپىنىڭ ھەمىشىسى مەلىكە سەيبىدە

كىشىنىڭ زوقىنى كەلتۈرىدىغان نازىن بولۇپ، سالاھىدىدىنىڭ
كۆڭلى چۈشۈپ قېلىشى ئېھتىمالغا ناھايىتى يېقىن ئىدى. ئەمما

خەلىپە سالاھىدىدىنىڭ مەلىكەگە ئويلىنىش تەلىۋىنى رەت قىلىشقا
پىتىنالمىيىتى. بۇنداق ئەھۋالدا، بەلىكى... ئىيسا ھەككارى

مۇشۇلارنى ئويلىدى - دە، بۇگۈنلا سالاھىدىدىنىڭ ھۇزۇرىغا بېرىپ
بۇ مەسىلىنى مۇزاكىرە قىلىپ، ئۇنى سۈيىقەستتىن دېققەت قىلىشقا

ۋە ساقلىنىشقا ئاگاھلاندۇرۇپ قويۇش قارارىغا كەلدى.
لېكىن ئۇ، ئۆزىنىڭ ئەندىشىسىنى ئەبۇ ھەسەنگە تۇيغۇزۇپ قويد

جاسلىق ئۈچۈن يەنە كىتاپ ئوقۇغان بولۇۋالدى. ئەبۇ ھەسەنمۇ
ھىچنەرسىنى سەزمىگەن قىياپەتتە ئۇنىڭ بىلەن باشقا مەسىلىلەر

ئۈستىدە پاراڭلىشىۋەردى، ھەر ئىككىيلەن ئۆزلىرىنى بىپەرۋا قىيا-
پەتتە تۇتۇشتى. شۇ چاغدا، ئەبۇ ھەسەن يەنە ئىيسا ھەككارىدىن

نەجىدىدىن ئەييۇبىنىڭ قەسىر لوڭلۇدا تۇرغانلىغىغا رازى بولغان -
بولمىغانلىغىغا ئوخشاش ئەھمىيەتسىز ئىشلارنى سورىدى. ئىيسا

ھەككارى خوش ياقمىغان ھالدا ئۇنى - بۇنى دەپ
جاۋاب بەردى.

بىر دەمدىن كېيىن، ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭ بىلەن خوشلاشتى.

شۇنىڭ بىلەن ھەر ئىككىسىلەن خوشلىشىپ كېتىشتى. ئەبۇ ھەسەن خېچىرىغا مىنىپ مەنۇن ھالدا مېھمانخانىغا قاراپ كەتتى. ئۇ ئۆز ھىيلە - مىكرىنىڭ ئىشقا ئاشقانلىغى بىلەن خوشال ئىدى، گويا خېچىرىنىمۇ بۇ خوشاللىقىغا شېرىك قىلغۇسى كېلەتتى. چۈنكى ئۇ، ئىيسا ھەككارىنى دەرھال سالاھىدىنىنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئۇنىڭ بىلەن خەلىپە ئازىد ۋە ئۇنىڭ ھەمشىرىسى مەلىكە سەيدىمىدەگە قانداق تاقابىل تۇرۇش ئۈستىدە مەسلىھەتلىشىدۇ دەپ ئىشىنەتتى، يەنە خەلىپە بىلەن ھەمشىرىسىنىڭ بېشىغا بالايى - ئاپەت كېلىدۇ دەپمۇ ئىشىنەتتى. ئۇ، ناۋادا خەلىپە سالاھىدىنىنىڭ تەلپۈنى رەت قىلسا، ئاندىن يەنە ئۇنى مەلىكىنى ماڭا ياتلىق بولۇشقا ماقۇل بولغان دەپ ئالداپ قويسا، ئۇ چاغدا ھەممە ئىش كۆڭلۈمدىكىدەك بولىدۇ - دە، ئىشىم پۈتمدۇ دەپ ئويلىدى.

مەلىكە سەيدىمە ئۆز ھوجرىسىغا قايتىپ بارغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئىنىگانىسى ياقۇتە ئۇنىڭ ئالدىغا چىقىپ، ئۇنىڭ تاش كىيىملىرىنى سېلىشىغا ياردەملەشتى ۋە ئۇنىڭ كۆرپە - چۈشەكلىرىنى ھازىرلىدى. مەلىكىنىڭ بايا خەلىپە بىلەن بولۇنغان گەپ - سۆزلەرنى ئۇنىڭغا بەكمۇ ئېيتقىمۇسى كەلسىدۇ، لېكىن ئىككىلىنىپ قالدى.

ئومۇمەن، قەسىردە پادىشا جەمەتىنىڭ خىزمىتىنى قىلىدىغان غۇلام - غۇلمانلارنىڭ ئۆز خوجايىنلىرىدىن گەپ - سۆز تىڭلايدىغان ئادىتى بار، مەلىكىنىڭ ئىنىگانىسى ياقۇتەمۇ بۇنىڭدىن خالى ئەمەس ئىدى. مەلىكە سەيدىمە قەسىردە ئاشۇ ئايالنىڭ قولىدا چوڭ بولغان ئىدى. بۇ ئايال مەلىكىگە ناھايىتى كۆيۈنەتتى، مەلىكىمۇ ئۇنىڭغا ئەستايىمىن ئىشىنەتتى، ئۆزىنىڭ ئىچكى سىرلىرىنى يوشۇرماي ئېيتاتتى. دېمەك،

ياقۇتە مەلىكىنىڭ سىر ساندۇغى ئىدى. سىرتقا كەمدىن - كەم چىقىدۇ دىغان، ئالى نەسەپلىك مەلىكىنىڭ بۇنداق ئەھۋالى ئەقىلغا سىغمايتتى. چۈنكى مەلىكە غۇلام - غۇلمانلىرى بىلەن ئۈچۈن بېشى تۇرغاندىن باشقا ھەرقانداق يات كىشى بىلەن كەلمىدى - باردى قىلىشمايتتى. ئادەتتىكى ئەھۋالدا، خەلىپە مەلىكىنىڭ ھوجرىسىغا كىرىپ پاراڭلاشقاندا، ياقۇتە ھامان پەردىنىڭ كەينىگە ئۆتۈۋېلىپ، ئۇلارنىڭ گەپ - سۆزلىرىنىڭ مەزمۇنىنى ئاڭلىۋېلىپ، ئۆز خوجايىنلىرىنىڭ نىمىلەرنى ئويلاۋاتقانلىغىنى، ئۆزىنىڭ ئۇلارغا قانداق ئىشلارنى قىلىپ بېرىشىنىڭ زۆرۈرلۈكىنى بىلىپ ۋالاتتى. لېكىن بۇ قېتىم ئۇلارنىڭ سۆھبىتىنى ئاڭلىيالمىغان، سۆھبىتىنىڭ مەزمۇنىنىمۇ پەرەز قىلالمىغان ئىدى. مەلىكە كېيىن مېنى سالغاندىن كېيىن، ياقۇتە مەلىكىنىڭ نىمىلەرنىدۇر سۆزلەپ بېرىشىنى ئۈمىت قىلغان ئىدى، لېكىن مەلىكە ھېچنەمىنى دېمىدى، ئۇنىڭ چىرايىدىن ئەندىشە ۋە قايغۇ ئەكس ئېتىپ تۇراتتى. مەلىكە كېيىن يەڭگۈشلىگەندىن كېيىن، كارۋاتقا چىقىپ ياتتى ۋە ئالتۇندەك سېرىق چاچلىرىنى بوغىتىۋەتتى ھەم بىر تال ئۈرۈم چېچىنى ئارقىسىغا تاشلاپ، تېز - تېز نەپەس ئېلىشقا باشلىدى، لېكىن لام - جىم دېمىدى. ياقۇتە ئۇنىڭ كۆزلىرىدە ياش ئەگىپ تۇرغىنىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ كارۋىتىنىڭ لېۋىدە ئولتۇردى - دە: - مەلىكەم، نىمىنى ئويلاۋاتىسەن، نىمىشقا يىغلايسەن؟ -

دەپ سورىدى.

مەلىكە ئىنگانىسىغا قاراپ بىر ئۇلۇق - كىچىك تىنىپ:

- چىرايمىدىكى قايغۇنى كۆرۈپ ئەجەپلىنىۋاتامسەن؟ مەن

بىرمۇنچە يىغلىدىم، - دېدى - دە، كۆزلىرىدىن تارام - تارام

ياش ئاقتى. مەلىكىنىڭ شۇ قەدەر كۆڭلى بۇزۇلغانلىغىنى كۆرگەن

ياقۇتەمۇ تەڭ يىغلاپ كەتتى. بىردەمدىن كېيىن، ياقۇتە يېشىنى

توختىتىپ، مەلىكىدىن:

— نېمە كۆكۈلسىزلىك تۇغۇلدى؟ ماڭا ئېيتقىن، — دىدى.
— ئېيتىمىساممۇ ئۆزەڭگە مەلۇم، سەن بىزنىڭ ئەھۋالىمىزنى ئوبدان بىلىسەن. ئاشۇ كۇردلار بىزنىڭ مەملىكىتىمىزدە ھەددىدىن ئېشىپ كەتتى. شۇ سەۋەپتىن خەلىپە بىئارام بولماقتا. ھەددىدىن زىيادە قايغۇرغانلىقتىن مانا ئەمدى ئاغرىپ قالدى. ئويلاپ باق، مۇشۇنداق ئەھۋالدا مەن قايغۇرماي تۇرالامدىمەن؟! —

— بۇ ئەھۋال ئەلۋەتتە كىشىنى قايغۇغا سالىدۇ، لېكىن يىغا بىلەن ئىش پۈتمەيدۇ. سالامەتلىكىڭنى ئاسرىغىن، سەۋرى قىلغىن، ئىشىمىز ئاستا - ئاستا ئوڭشىلىپ كېتەر. بىزگە ئاللا مەدەتكار.

— ياق. ئەھۋال بۇنچىلىك ئاددى ئەمەس، — دىدى مەلىكە ئۇنىڭ كېپىنى بۆلۈپ، — ھازىر بىز باشقىلارنىڭ چاڭگىلىغا چۈشۈپ قالدۇق. ھىچقانداق ئىش بىزنىڭ ئىلىكىمىزدە بولماي قالدى، چوڭ ھوقۇق كۇردلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتتى، ھەتتا بىزنىڭ قەسىرىمىزمۇ ئۇلارنىڭ بولۇپ قالدى، قاراۋۇللارنىمۇ ئاشۇلار تەيىنلەيدىغان بولدى. بىزنى كىم قۇتقۇزالايدۇ؟ — مەلىكە سۆزلەۋېتىپ ئۇلۇق - كىچىك تىناتتى، كۆز ياشلىرىنى ئېرتىۋېتىپ، سۆزىنى داۋام قىلدى، — ئادەمنى بۇنىڭدىنمۇ بەكرەك غەزەپلەندۈرىدىغان ئىشىمۇ بار تېخى، بۇگۈن شەرىپ جەلىس ئىنىم بىلەن كۆرۈشتى.

— ئۇ نېمە دەپ كەپتۇ؟ — دەپ بوينىنى سوزۇپ سورىدى ياقۇتە.

— ئۇ، ئىنىمغا بىزنى مۇشكۈللۈكتىن قۇتۇلدۇرالايدىغان بىر كىشىنىڭ بارلىغىنى ئېيتىپ كەپتۇ. ۋاھالەنكى، بۇ بالايى - ئاپەت كەلتۈرىدىغان تېخىمۇ خەتەرلىك سۈيىقەست، ئۇ ئادەم مېنى ھالاكەت گىرداۋىغا ئىتتىرمەكچى.

— تېخىمۇ خەتەرلىك قەست دىدىڭمۇ؟ — دىدى ياقۇتە.

— ھەئە، ناھايىتى ئىپلاس سۈيىقەست. چۈنكى قارا نىيىتى ھەددىدىن ئاشقان بۇ ئادەم ئىنىمىدىن كېيىن خەلىپە بولماقچى ئىكەن، شۇڭا ئىنىمىدىن بۇنى ۋەلى ئەھدىلىككە تەييارلىشىنى تەلەپ قىلىپتۇ.

ياقۇتە مەلىكىنىڭ گېپىنى تولۇق چۈشەنمەي، ئۇنى تەپسىلىي ئېيتىپ بەرگەن. دېدى. شۇنىڭ بىلەن مەلىكە ئەبۇ ھەسەن ئوتتۇرىغا قويغان شەرتنىڭ قانداقلىغىنى سۆزلەپ بەردى. ئاندىن مۇنداق دېدى:

— ئەگەر بىز ئەبۇ ھەسەننىڭ شەرتىگە ماقۇل دەپ، ئۇنى داۋۇتنىڭ ئورنىغا ۋەلى ئەھدى قىلساق، ھەممىمىز ئاخىر ئۇنىڭ قولىدا ئۆلىمىز دېگەن گەپ.

ياقۇتە بۇ گەپنى ئەستايىدىل ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن دېدىكى:

— مەلىكەم، بۇ ئىش بۇنچىلا جىددى ئەمەستۇ. ناۋادا ئۇ سالاھىددىنى ئۆلتۈرەلمىسە، ھىچنىمىگە ئېرىشەلمەيدۇ؛ سالاھىددىنى ئۆلتۈرگەن تەقدىردىمۇ ھىچنىمىگە ئېرىشەلمەيدۇ. چۈنكى خەلىپە ئاللىبىر تېخى ناھايىتى ياش، ئاللا ئۆمرىنى ئۇزۇن قىلغاي. كەلگۈسىدە قانداق ئىشلارنىڭ بولىدىغانلىغىنى كىم بىلىدۇ؟

مەلىكە ئۇنىڭ گېپىگە تاقەت قىلالماي دەس ئورنىدىن قوپتى، ياقۇتەمۇ قوپتى. ئۇ مەلىكىنىڭ يەنە بىرنىمىلەرنى دىگۈسى بارلىغىنى سېزىپ، ئۇنىڭ كۆزىنىڭ ئىچىگە قارىدى. شۇ چاغدا مەلىكە يەنە:

— ئۇ يەنە باشقا بىر شەرتنى قوبۇپتۇ، بۇ شەرتنى قوبۇل قىلىش ئۆلۈمدىن تەس! — دېدى.

ئەبۇ ھەسەننىڭ مەلىكىگە ئۆيلىنىش نىيىتىنىڭ بارلىغىنى ياقۇتە خېلى بۇرۇن ئاڭلىغان ئىدى، شۇڭا ئۇ مەلىكىگە ھىسداشلىق قىلىپ مۇنداق دېدى:

— سېنىڭ بۇ ئادەمنى يامان كۆرىدىغانلىقىڭنى بىلىمەن
لېكىن تولمۇ قايغۇرۇپ كەتمىگىن. چۈنكى ھەر ھالدا ئۇمۇ ئېسىل
نەسەپلىك كىشى. ئۇ بىزنىڭ دۈشمىنىمىزنى يوقىتىپ، مەملىكەت
تىمىزنى ئاپەتتىن قۇتۇلدۇرىدىغان بوپتۇ. بۇنداق مۇھىم ئىشنى
ئۈستىگە ئالغۇدەك ئۇنىڭدىن باشقا ئادەم تېپىش قىيىن. نساۋادا
قۇ ئىشنى ئەپلەشتۈرەلسە، ئۇنىڭغا ۋەلى ئەھدىلىك بېرىلسە،
بۇ چاغدا، ئۇنىڭغا بولغان قارىشىڭ ئۆزگىرىشى مۇمكىن. مەملىكەت
تىمىزنى قۇتقۇزغان بىر تۆھپىكارغا ياتلىق بولۇشقا رازى بولسەن.
شۇڭا سەۋرى قىلىپ، كېيىنكى ئەھۋالغا قاراپ بىر ئىش قىلىماسەن. —
ياقۇتە سۆزلەپ بولۇپ ئۇنىڭ ئالدىغا يېقىن كېلىپ ئۇنى سۆيىدى
ۋە مېھرىۋانلىق بىلەن باغرىغا باستى، كۆڭۈل - كۆكسىنى كەڭ
تۇتۇشنى ئىپتىتى.

مەلىكە تەتۈر قارىۋالدى - دە، كۆزلىرى پەردىگە تىكىلدى،
پەردىدە بېسىلغان ئەرەپچە گۈللەر بار ئىدى. لېكىن مەلىكە
راستتىن بۇ گۈللەرگە قاراۋاتمايتتى، ئۇ ئىنتايىن ئازاپلانغان ۋە
غەزەپلەنگەن ئىدى.

ياقۇتە ئۇنىڭ ئۇن - تىنىسىز تۇرغىنىنى كۆرۈپ ئۇنى
بايقىدى گەپلىرى ئۈستىدە ئويلىنىۋاتىدۇ دەپ قارىدى - دە، بىلىم
گىنى مەلىكىنىڭ مۇرىسىگە قويۇپ مۇنداق دىدى:

— مەلىكەم، تېرىكمەي، ئاۋال ئوبدان ئويلانغىن، ھەرقانداق
ئىشتا يىراقنى كۆزلەش كېرەك. ھازىر بىزگە ئۇنىڭدەك خىزمەت
قىلىدىغان كىشىنى تاپالمايمىز، شۇڭا ئۇنى ئۇنچىۋالا يامان
كۆرمىسەڭمۇ بولىدۇ...

— ئۇنى ئۇنچىۋالا يامان كۆرمە دەمسەن؟ - دىدى
مەلىكە تەرنىنى تۇرگەن ھالدا ئۇنىڭ كېيىنى بۆلۈپ.
— ھەئە. ئۇنچىۋالا يامان كۆرۈشۈڭنىڭ ھاجىتى يوق. ئۇنى
يېمەن كۆرۈش ئۈچۈن بىرەر سەۋەپ بولۇش كېرەك - تە.

— بۇ مۇناپىقنى كۆرسەم تىت - تىت بولۇپ كېتىمەن، قورقمەن. ئۇنىڭ لەنتى كۆزلىرى خۇددى دوراقنىڭ رۇجەكلىرىگە ئوخشايدۇ، گويا ئۇلاردىن بىر ئويناۋاتقان بىر ئوپ جىنى كۆرگەندەك بولسىمەن، ئۇلارغا نەپرەتلىنىپ پۈتۈن بەدىنىم تىتتە رەپ كېتىدۇ.

ياقۇتە ئۇنىڭ گەپلىرىگە ئانچە قوشۇلمىغان ھالدا بېشىنى چايقاپ: — قىزىق گەپ، سەن ئۇنى نىمىشقا شۇنچە يامان دەپ قارايسەن، مەن ئۇنداق قارىمايمەن! — دىدى.

— سەن ئۇ ئادەمنى چۈشەنمەيسەن، ئۇنىڭ ئۆزىنى بىلىگەننىڭ بىلەن يۈرىكىنى بىلمەيسەن. مەن ئۇنى ئوبدان چۈشىنىمەن. — مەلىكەم، ئولتۇرغىن. ئەگەر ئىجازەت قىلساڭ، ئانا ئۆز قىزىغا يۈرەك سۆزىنى ئېيتقاندا، مەنمۇ ساڭا بىرنەچچە ئېغىز يۈرەك سۆزلىرىمنى ئېيتاي.

مەلىكە ئولتۇردى ۋە ئۇنىڭغا قارىدى. ياقۇتە مۇنداق دىدى: — مەلىكەم، سەن تېخى ياش، تازا پورەكلىگەن گۈلدەك، ئالتۇن دەۋرىڭ. ئاللا ساڭا ھۈسۈن - جامال ۋە ئەقىل - پارا - سەت ئاتا قىلغان، شۇڭا سەن ياتلىق بولۇشۇڭ كىرەك. ھازىر ھەرقانچە مۇۋاپىق لايىقەمۇ ئېسىل نەسەپلىك ئەبۇ ھەسەن گە يەتمەيدۇ.

مەلىكە بۇ گەپنى ئاڭلاپ دەس ئورنىدىن تۇردى ۋە تەرنى تۇرۇپ:

— بولدى قوي بۇ گېپىڭنى! مېنىڭ ياتلىق بولغۇم يوق. ئەگەر مېنى ياتلىق بولمىساڭ بولمايدۇ دىسەڭلار، مەن نەسەپ سۈرۈشتۈرمەيمەن، — دەپ ئۇزۇن ئۇھ تارتتى، بىر تاتىرىپ، بىر قىزىرىپ، قورۇنۇپ كەتتى ۋە مەقسەتلىك ھالدا ئىنگانىسىنىڭ كۆزىدىن كۆزىنى ئېلىپ قاچتى. ياقۇتە مەلىكىنىڭ ئەپتىسى - چىرايدىكى بۇ كىچىككىنە ئۆزگىرىشتىن ئەجەپلىنىپ، مەلىكىنىڭ

بىر كىمگە كۆڭلى چۈشۈپ قالغان ئوخشايدۇ، دەپ ئويلىدى -
دە، ئۇنى باغرىغا بېسىپ، مۇلايمىلىق بىلەن:
— سېنىڭ دەردىڭنى چۈشەندىم، كۆڭلۈڭدە بىرەر كىشى
بارمۇ؟ — دىدى.

مەلىكە چۆچۈپ، ئۇنىڭ باغرىدىن ئۆزىنى تارتتى ۋە ھاڭ-
ۋېقىپ قالغاندەك تۇرۇپ قالدى - دە، ئۇنچىقىمدى.
ياقۇتە سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ مۇنداق دىدى:
— رەنجىتىپ قويغان بولسام، ئەپسۇ قىلغىن! مەن سېنى
رەنجىتىشنى خالىمايمەن. راستىن ئېيتسام، مەن سېنىڭ ياتلىق
بولۇشۇڭنى چىن كۆڭلۈمدىن خالىمايمەن، چۈنكى مېنىڭ سەندىن
ئايرىلغۇم كەلمەيدۇ. خەلىپىدىن قالسا، مەن سېنى ھەرقانداق ئادەمنىڭ
مەندىن تارتىپ كېتىشىنى خالىمايمەن. لېكىن قىز بالا ھامان
ياتلىق بولىدۇ. راستىن دېسەم، كۆزۈڭدىن سېزىپ قالىدىم، بىرسىگە
كۆڭلۈڭ چۈشۈپ قالغاندەك تۇرسەن.

مەلىكە تېخىمۇ ئىزا تارتىپ قىزىرىپ كەتتى.
— خىجىل بولماي دەۋەرگىن، كىمگە كۆڭلۈڭ چۈشۈپ قالدى؟
— ئىنىڭانا، ئوبدانراق ئويلىنىپ ئاندىن دەي، چۈنكى
ئۆزەممۇ ئىككىلىنىپ تۇرىمەن.

مەلىكە بۇ گەپنى قىلغاندا، مادارىدىن كەتكەندەك، ئۇيقۇسى
كەلگەندەك بولدى. ياقۇتە ئۇنىڭغا تۆشەك سېلىپ، ئۇنى ياتقۇزۇپ
قويدى ۋە ئۇنىڭ روھىي ھالىتىدىكى ئۆزگىرىشنى كۆزىتىپ چەتتە
جىمجىت قاراپ تۇردى.

يۇقۇرقى سۆھبەتلەردىن مەلىكىنىڭ كۆڭلى پەرىشان بولدى
ۋە بېشى قاتتى. ئۇ، ئىنىڭانىسىنىڭ بىر ئىشىنى ئۇچۇر - بۇجۇر -
رىگىچە سۈرۈشتۈرىدىغان ئادىتىنى بىلگەچكە، ئۆزىنى ئەركىن -
ئازادە تۇتالماي قورۇنۇپ كەتتى - دە، ئۆرە بولۇپ، ياقۇتەنىڭ
قۇچىغىغا ئۆزىنى تاشلىدى. ئۇنىڭ زىددىيەت ئىچىدە قالغانلىغىنى

بايقىغان ياقۇتە ئىگىشىپ ئۇنى باغرىغا بېسىپ؛
— جېنىم مەلىكەم، نىمىشقا گەپ قىلمايسەن؟ نىمىشلەرنى
ئويلاۋاتىسەن؟ — دىدى.

— مەسخىرە قىلىشىڭدىن قورقۇمەن! — دىدى
مەلىكە دۇدۇقلاپ.

— ۋاي ئاللا، مەن سېنى قاچان مەسخىرە قىلىپ باققان!
مەن سېنى ھەرگىز مەسخىرە قىلمايمەن، مەسخىرە قىلىشقىمۇ
ھەققىم يوق.

— سېنىڭ خىيالىڭغا كەلمەيدىغان بىر كىشىگە كۆڭلۈم
چۈشۈپ قالدى. مېنىڭ كۆڭلۈمنى ئىنىم بىلىپ قالسا، چوقۇم
مېنى ئېلىشىپ قاپتۇ دەيدۇ، — مەلىكە خىجىل بولغان ھالدا
سۆزلەۋېتىپ چاچلىرىنى تۈزەشتۈردى.

ياقۇتە مەلىكىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ ھاڭۋېقىپ قالدى. ئۇ
مەلىكىنىڭ نىمە دېگەنلىكىنى تولۇق چۈشەنمىدى، لېكىن ئۇنىڭ
يەنىمۇ كۆپرەك بىلگۈسى كېلىپ، مەلىكىگە:

— مەلىكەم، گېپىڭنى ئوبدان ئۇقالمىدىم. كۆڭلۈڭ چۈشۈپ
قالغان كىشى كىم؟ مېنىڭچە، ئۇ قالتىس كىشىغۇ دەيمەن! — دىدى.

— مەن ئۇنى تونۇغاندەك، سەنمۇ ئۇنى ئوبدان تونۇيسەن.
ئۇ ئالى پەزىلەتلىك، ھۆرمەتكە سازاۋەر كىشى. ئۇ مۇشۇ ئۆيدە
مېنى قۇتقۇزۇپ قالغان، شۇنىڭ بىلەن مېنىڭ ئىپپەت — نومۇسۇم
خورلۇقتىن ساقلىنىپ قالغان. ئۇ يەنە ئەينى ۋاقتتا دەمەشەق
سۇلتانىغا ياردەم تېلەپ ئەۋەتىلگەن بىر تۇتام چېچىمىنىمۇ ماڭا
قايتۇرۇپ بەردى.

— سېنىڭ دەۋاتقىنىڭ ھىلىقى كۇرد يىگىتىمۇ؟ — دەپ
ۋاقىراپ كەتتى ياقۇتە چۆچۈپ.

— ھەئە، شۇ، — دىدى مەلىكە مۇلايىم تەلەپپۇزدا،
ئۇ ئالجاناپ ۋە غەيرەتلىك يىگىت. — مەلىكە مۇشۇلارنى دى-

گەندە، كۆزلىرى خوشاللىقتىن جىلۋىلىنىپ كەتتى.
ياقۇتە تەبەسسۇم بىلەن يېقىن كېلىپ، گويا ئۇنىڭ خوشاللىقىغا شېرىك بولىدىغاندەك قىياپەتتە:

— مۇددىئايىڭنى ئەمدى چۈشەندىم، بۇ يىگىتنى راست تونۇيمەن. ئاشۇ كۈنكى ئىش زادى ئېسىمدىن كەتمەيدۇ، — دىدى.
— ئۇنىڭ ئېتىنى بىلەمسەن؟ — دەپ سورىدى مەلىكە.
— ھەئە، بىلىمەن، — دىدى ياقۇتە بىر دەم ئويلىنىۋېلىپ، — لېكىن ئۇ بىزنىڭ ئەشەددى دۈشمىنىمىز سالاھىدىتىنىڭ ئادىمى. ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا قانداق مۇناسىۋەت بارلىغىنى بىلەمسەن؟
— ئۇنىڭ سالاھىدىتى بىمانەن قانداق مۇناسىۋەتتىكى بارلىغىنى بىلىمەيمەن.

— ئۇ سالاھىدىتىنىڭ يېقىن مەھرەمى، ئىككىسى بىر بىرىدىن سايىدەك ئايرىلىشىمايدۇ.
مەلىكە پىسىڭگىدە كۈلۈپ دىدى:

— دىمەك ئۇ ئۆزىنىڭ خوجايىنىغا سادىق ئىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە خوجايىنىنىڭ ئىشەنچىسىگە ئائىل بولغان ناھايىتى ئالجا.
ناپ كىشى ئىكەن. ئۇنىڭ ئېتى نىمە؟

— ئېتى ئىمادىدىن. سالاھىدىدىن خەلىپە ئالىملىرى بىلەن سۆھبەتتە بولغان چاغلاردا، ئۇنىڭ قەسىر زەھەپ دەۋرۋازىسىنىڭ ئالدىدا سالاھىدىدىننى كۈتۈپ تۇرغانلىغىنى كۆپ كۆرگەنمەن. سەن قەسىر راۋىغىدىن ئۇنى كۆرمىگەنمىدىڭ؟

— ئۇنىڭ ئۈستازىمىز باھائىدىن قاراقۇش بىلەن پاراڭلىشىپ تۇرغىنىنى كۆرگەن. ئۇ، پاراڭلىشىۋاتقاندا، ئۇيان - بۇيانغا ياكى يۇقۇرى - تۆۋەنگە قارىمايتتى، شۇڭا، مەن نارازىلىقتا، گويا بۇ يەردە كىم بارلىغىنى بىلىمەيدىغاندەك، مەن تەرەپكە كۆز قىرىنى سېلىپمۇ قويايتتى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن مەلۇم ئىلھام - مەدەت ئالارمەن دەپ، ئۇنىڭ مەن تۇرغان راۋاقتا بىر قارىشىنى ئۈمىت

قىلغان ئىدىم، لېكىن ئۇنداق قىلماي، ھامان سىياپە، تەمكىن تۇرۇۋەردى. ئىنىگانا، مەن ئۆزەمنىڭ ئىشقى مەجبۇرىيىتىدىن ئىزا تارتىپ ئېغىز ئاچالماي كەلدىم. ۋاھالەنكى، مەن ئۇنىڭ ماڭا نىسبەتەن مۇنداق سۆكۈت قىلىشىدىن پارلاق بەختىمنى كۆردۈم. — جېنىم مەلىكەم، سالاھىدىدىننىڭ مەھرەمىگە كۆڭلۈڭ چۈشۈپ قالغىنى قانداق بولغىنى؟ بۇ غەلبەتە ئىشقا! بىزنىڭ بۇ چوڭ قەسىرىمىزدە سېنىڭ كۆزۈڭنىڭ قۇيرۇغىدا بىر قاراپ قويۇ- شۇڭغا ئىنتىزار يىگىتلەر نۇرغۇن، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ يىگىتلەر ئارىسىدا ئىمادىدىدىنمۇ ئېسىل نەسەپلىك يىگىتلەر تولا تۇرسا، ئۆتۈپ - تېشىپ ئاشۇنىڭغا كۆيۈپ قالغىنىڭنى قارا!

— توغرا ئېيتتىڭ، — دېدى مەلىكە، — نىمىشقا ئۇنىڭغا كۆيۈپ قالغىنىمغا ئۆزەممۇ ھەيرانمەن. لېكىن مەن ئۇنىڭغا راست كۆيۈپ قالدىم. ھىلىمۇ ئېسىمدە، ئاشۇ كۈنى ئۇ مېنى قۇتۇلدۇر- غاندا، ئۇنىڭغا خەۋپسىرەپ قارىغىنىمدا ئۇ مەندىنمۇ بەك-رەك ئۇيالىدى. لېكىن ئۇ مېنى ئىككى ناكەستىن قۇتۇلدۇرۇشتا قەيسەر- لىك، باتۇرلۇق كۆرسىتىپ، مېنى گويا ئاسماندىن چۈشكەن پەرىش- تىدەك قۇتقۇزۇۋالدى. — مەلىكە بۇ گەپلەرنى قىلىپ بولۇپ، ئاناردەك قىزىرىپ كەتتى.

— دىمەك، سەن ئىمادىدىننى راست ياخشى كۆرىدىكەن- سەن - ھە؟ — دېدى ياقۇتە.

مەلىكىنىڭ ھارغىن كۆزلىرىدە يىاش ئەگىدى، لېكىن ئۇ كۈلۈمسىرەپ تۇراتتى. ئىزا تارتقان ھالدا: «ھەئە» دېدى - دە، خىجىل بولۇپ يوقىنىنى تارتىپ ئېلىپلا يۈزىنى توسىۋالدى.

ياقۇتە مەلىكىنىڭ گېپىنى ئاڭلىغانسىرى ھەيران بولاتتى. ئۇ يوقاننى مەلىكىنىڭ يۈزىدىن تارتىپ ئېلىپ، مۇلايمىلىق بىلەن:

— مەلىكەم، ئىمادىدىن ھەقىقەتەن ئاز تېپىلىدىغان ياخشى يىگىت. ئەپسۇسكى، ئۇ ئالى نەسەپلىك مۇتسۇلىدىنلا سەئىد

مىزنىڭ ئەۋلادىدىن ئەمەس - تە، - دىدى.

مەلىكە بۇ گەپنى ئاڭلاپ، ئىختىيارسىز ئورنىدىن قوپۇپ كەتتى، بىردەمدىن كېيىن يەنە ئولتۇرۇپ، ئۆزىنىڭ چاچلىرىنى ئوينايىتى. ئۇ ياقۇتەدىن نارازى بولغان ھالدا مۇنداق دىدى:

— مۇئىزلىدىنلا ئەۋلادىدا بولۇشقا تېگىشلىك گۈزەل ئەخلاق ئىمادىدىدا كەم ئەمەس. ئاشۇ كۈنى ئۇنىڭ دادىل چىقىپ مېنى قۇتقۇزغانلىغى ۋە مېنىڭ چېچىمنى ئۆزەمگە قايتۇرۇپ بەرگەنلىگى ئۇنىڭ ئالدىغا يىگىت ئىكەنلىگىنى كۆرسىتىدۇ. ماڭا ئۇنىڭ دۇشۇ پېرى يارىدى، ئۇنىڭ قانداق نەسەپتىن ئىكەنلىگى

مەن ئۈچۈن ھېچكەپ ئەمەس، - مەلىكە بىردەم جىم بولۇپ قالدى ۋە كۆزىنى توسىۋالغان چاچلىرىنى تۈزەشتۈرۈپ قويۇپ گېپىنى داۋاملاشتۇردى، - ئاشۇ كۈنى مېنى ئېلىپ قاچماقچى بولغان ھىلىقى ئىككى ئەبلەخ ئېسىڭدىمۇ؟ ئۇ ئىككى نەچكىنىڭ كىملىگىنى بىلمەسەن؟ ساڭا دەپ بەرسەم، ئۇ، ماڭا ئۆيلەنمەكچى بولغان ئاشۇ ئېسىل زادىنىڭ دەل ئۆزى. سەن مېنى ئېپقاچماقچى بولغان ئاشۇ سۈيىقەستچىگە ياتلىق قىلماقچىمۇ؟ - مەلىكە ھۆمد دەپ كەتتى ۋە گېپىنى يەنە داۋام قىلدى، - شۇ ئىككى ئەخلاقسىز ئەبلەخنىڭ بىرسى ئەبۇ ھەسەن، يەنە بىرسى ئۇنىڭ قولىچومغى. لېكىن ئۇنى ئانچە تونۇيالمىدىم. ئەبۇ ھەسەننىڭ تەلىۋى رەت قىلىنغاندىن كېيىن، مېنىڭ ئۇنى ياخشى كۆرمەيدىغانلىقىمنى بىلىپ، توپىلاڭدا توغاچ ئوغرىلاش ئۇسۇلىنى قوللىنىپ مېنى بۇلاپ كەتمەكچى بولغان، - مەلىكە توختىماي شۇنچىلا جىق گەپ قىلغىنىدىن سەل پۇشايمان قىلىپ بېشىنى تۆۋەن سالىدى - دە، يەنە جىم بولۇپ قالدى.

ياقۇتە شۇ ئەبلەخنىڭ ئەبۇ ھەسەن ئىكەنلىگىنى ئاڭلاپ چۆپ-چۆپ كەتتى ۋە:

— مەلىكەم، بۇ ئىككى ئەبلەخنىڭ ئەبۇ ھەسەن بىلەن

تۇنىڭ قولچومىغى ئىكەنلىكىنى جەزم قىلالامسەن؟ — دەپ سورىدى ئەنسىرەپ.

— ياق، جەزملەشتۈرەلمەيمەن، بۇ مېنىڭ پەرىزىم. بىراق، نىمە دېسەڭ مەيلى، مەن ئىمادىدىنى كۆرگەندىن بۇيان ئۇنىڭغا قاتتىق بەنت بولۇپ قالدىم. ئەسلىدە مەن ئۇنى خەلىپە ئالىمى رىنىڭ ھۇرۇرىغا كىرىپ، ئاشۇ ئەبلەخلەرنىڭ مېنى ئېپقاچماقچى بولغانلىغىنى ئېيتىپ، كۆرسەتكەن خىزمىتى ئۈچۈن ئىنئام تەلەپ قىلارمىكەن دەپ ئويلىغان ئىدىم، لېكىن ئۇنداق قىلىمىدى. ئۇنىڭ بۇ ئالجاناپلىغى ئۇنىڭغا بولغان ھۆرمىتىمنى تېخىمۇ ئاشۇردى. مېنىڭ نەزىرىمدە ئۇنىڭ مەرتىۋىسى يەنىمۇ ئۆستى، ئۇنى ھۆرمەت-لەشتىن بارا — بارا ياخشى كۆرۈشكە بېرىپ يەتتىم... — مەلىكە سۆزلەۋېتىپ ھايجانلىنىپ كەتكىنىدىن ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى ۋە سۆزىنى داۋاملاشتۇردى. — لېكىن ئۇنىڭدا ماڭا مۇھەببەت بارمۇ، يوقمۇ، بىلمەيمەن، — مەلىكە ئۆز ھىمىسىياتىنى باسالماي، ئاخىر بوغۇلۇپ يىغلاپ تاشلىدى.

ياقۇتە مۇلايىملىق بىلەن تەسەللى بەردى، ئۇنى سۆيۈپ قويۇپ مۇنداق دېدى:

— مەلىكەم، ئۆزەڭنى بېسىۋال! ئۇنىچىمۇ ھايجانلىنىپ كەتمە، سەن ئۇنى تېخى بىرنەچچە قېتىملا كۆردۈڭ، ئۇنى تازا چۈشىنىپ كەتمەيدىڭ. ئەگەر ئۇنىڭ كۆڭلىدە باشقا بىرسى بولسا، ئۇ چاغدا سېنىڭ ھالىڭ نىچۈك بولىدۇ؟ شۇڭا، ھازىرچە سەۋرى قىلىپ تۇر. غىنىڭ تۈزۈك. كېيىنچە بىر گەپ بولىدۇ.

مەلىكە بۇ گەپنى ئورۇنلۇق دەپ قارىدى — دە، ھىمىسىياتىنى بېسىپ، يۈرىكىنى پەسكويغا چۈشۈرۈشكە تىرىشتى. لېكىن، ئىمادىدىنىڭ دىنغا بولغان مۇھەببەت ئۇنىڭ ئەقلى — ھۇشىنى يىغىۋېلىشىغا يول قويمىيىتتى. ئىشقى — مۇھەببەت ئۇنى رەھىمسىزلىك بىلەن ئازاپلىماقتا ئىدى.

مانا بۇ كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقىچە ئارىلىقتا مەلىكىنىڭ ئىچكى جە
دۇنياسىدىكى ھەركەت ئىدى، ئۆزىنى بېسىۋالغاندىن كېيىنكى
ئەقلى - ئىدىيىسى شۇ تاپتا ئۇنى تولىمۇ ئېشىپ كەتمەسلىكىگە
ئاگاھلاندىرغىنىمۇ، لېكىن ئۇ بۇلارغا پىسەنت قىلمىدى. ئۇ گاڭگى-
راپ قالغان ئىنىگانىسىغا ئوتتەك يېنىپ تۇرغان كۆزلىرى بىلەن
قاراپ قويۇپ مۇنداق دىدى:

— ئىنىگانا، ئېيتقانلىرىڭ توغرا، لېكىن ئۇنىڭ كۆڭلىدە
باشقا بىر سىمنىڭ بارلىغىغا ئىشەنمەيمەن. ياق، ياق، ئىشەنمەي-
مەن. ئۇنىڭ كۆڭلىدە باشقا بىر سىم بولسىمۇ كارىم يوق. →
مانا بىر يول كۆرسەتكىن.

ياقۇتە نىمە دەپ جاۋاپ بېرىشىنى دەمال بىلەلمەي قالدى.
چىق گەپ بولۇندى، بۈگۈن كەچتە شۇنچە كۆپ ئاجايىپ ئىشلار-
نى ئاڭلىدى، مەلىكىنى رازى قىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا قانداق
خىزمەت قىلىش ھەققىدە ئوبدان ئويلىنىۋېلىشى كېرەك - تە. ئۇ
مەلىكىنىڭ ئىككى قولىغا سۆيۈپ قويۇپ مۇنداق دىدى:

— مەلىكە ئاللىبىرى، ئۆزەڭنى بېسىۋالغىن، خىزمىتىڭ
ئۈچۈن پارلىق كۈچۈمنى ئايىمايمەن. خاتىرجەم بولغىن! بەك →
چارچاپ كەتتىڭ، تۆشەككە چىقىپ ياتقىن. بۇ ئىشنى ھازىرچە
قويۇپ تۇر، مەن بىر ئامال قىلىمەن، ھەممە ئىش جايىدا بول-
دۇ. خەلىپە ئاللىبىرىنىڭ سېنى سەن ياخشى كۆرمەيدىغان كىشى

گە ياتلىق قىلىشىغا ئاللا يول قويمىدۇ. مەن ئامال قىلىپ
ئىمادىدىننى ساڭا كۆرسىتىمەن. ئۇخلىغىن، مەن چىقىپ كېتەي.
بۈگۈن كېچە سەن ئۈچۈن باش قاتۇرىمەن، لېكىن مېنىڭ گېنىم
گە كىرىشىڭ كېرەك. ئوبدان ئۇخلىغىن! — ئىنىگانا چاخچاق
قىلىپ يەنە مۇنداق دىدى: — ھىلىقى ئامراق يىگىتىڭنى كۆرۈش
ئىشىنى مەن ھۆددە ئالىمەن.

مەلىكە خوش بولۇپ كەتتى. چۈنكى ئىنىگانىسىنىڭ ماقۇل

لۇغىنى ئېلىش ۋە ياردىمىگە ئىگە بولۇش ئۇنىڭ ناھايىتى زور
ئۈمىدى ئىدى، ئۇ ياردەم قىلسا، ھەممە ئىش ئەپلىشىپ كېتەتتى.
شۇڭا مەلىكە ئىتائەتمەنلىك بىلەن يېتىپ ئارام ئالدى. ئۇنىڭ
ياتقانلىغىنى كۆرگەن ياقۇتەمۇ ئەمەن تېپىپ ئۆز
ھوجرىسىغا چىقىپ كەتتى.

ياقۇتە چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، مەلىكە سەيپىدە تۇشكە
كە چىقىپ ياتقان بولسىمۇ، لېكىن پىكىرى چېچىلىپ، بۇيان
ئۆرۈلۈپ، بۇيان ئۆرۈلۈپ ئۇزاققىچە ئۇخلىيالمىدى، مۇھەببەت
ئۇنى رەھىمسىزلىك بىلەن قىيىنماقتا ئىدى. ئۇ ئويلىنا، ئويلىنا،
تاكى مادارىدىن كەتكەندىلا ئاستا - ئاستا ئويغۇ
سەھراسىغا كىرىپ كەتتى.

مەلىكە ئەتىسى سەھەردە، تېخى تاڭ يورۇماستىلا چۈشىدىن
چۆچۈپ ئويغاندى. ئۇ خەلىپە ئىنىسىنىڭ كېسىلىدىن ئەندىشە
قىلىپ چۈش كۆرگەن ئىدى. كۆڭلى پەرىشان بولغاچقا، قايتا
ئۇخلىيالمىدى - دە، ئورنىدىن تۇردى، گۈللۈك تاۋار يېپىنچىسىنى
يېپىنىپ، ھوجرىدىن چىقتى، دالان ئارقىلىق، خەلىپىنىڭ مەسچىد
تى كۆرۈنىدىغان پىشايۋانغا كەلدى. سالقىن شامالدا مېڭىسى
خېلى سەگىپ قالدى. غۇۋا چىراق يورۇغىدا، ئىنىسىنىڭ بامداق
نامىزى ئوقۇش ئۈچۈن ئىشىكتىن چىقىپ كېتىۋاتقانلىغىنى
كۆرۈپ كۆڭلى تىندى.

مەلىكە ھوجرىسىغا قايتىپ كىرگەندە، ئاللىقاچان ئورنىدىن
تۇرغان ياقۇتە ئۇنىڭ ئالدىغا كىرىپ ئامانلىق سورىغاندىن كېيىن،
ئۇنىڭ كىيىملىرىنى كىيگۈزدى ۋە ئۇنى يۆلەپ ئولتۇرغۇزدى.
ئۇنىڭ ھازىر خەلىپىنىڭ سالامەتلىكىدىن ئەنسىرەۋاتقىنىنى
بىلگەن ياقۇتە ئۇنىڭغا:

— خەلىپە ئاللىرىنىڭ سالامەتلىكىدىن ئەنسىرىمىگىن،
چوقۇم ئوڭلىنىپ قالىدۇ، — دەپ تەسەللى بەردى.

— خۇداغا شۇكرى، ئۇنىڭ مەسچىتىگە ناماز بامداتقا كېتىۋاتقاندا، ئۇنى كۆرۈپ كۆڭلۈم كۆپ ئەمىن تاپتى. شۇنداق بولسىمۇ، ئۇنى يوقلاپ كەلگۈم بار.

— كەچتە قەسىر زەھەپتىن قايتقاندا كۆرۈشسەن. ھازىر ناشتا قىلىۋالغىن.

مەلىكە سەيىدە ياقۇتە بىلەن ناشتا قىلىۋاتقاندا، ياقۇتەنىڭ ئىمادىدىن ھەققىدە ئۆزلۈكىدىن گەپ ئېچىشىنى ئۈمىت قىلاتتى، لېكىن ياقۇتە، تۈنۈگۈن ئاخشامقى سۆھبەتنى ئۇنتۇپ قالغاندەك، بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلمىدى. مەلىكە سەيىدە بۇ ئىش ھەققىدە ئېغىز ئېچىشقا ئوڭايىسىزلىناتتى. شۇنداق قىلىپ، ئىككىسى لام - جىم دېيىشمەي غىزا يېمىشتى. ناشتىدىن كېيىن، مەلىكە سەيىدە دە بىرمۇنچە ۋاقىتنى خارامۇش ئۆتكۈزدى. چۈش مەزگىلىدە ئۇ ناھايىتى چارچىدى - دە، كىيىملىرى بىلەنلا كارۋاتقا ئۆزىنى تاشلاپ بىردەمدىلا ئۇخلاپ قالدى. ئۇيقۇدىن ئويغىنىپ، كەيىن ياتىنىڭ ياخشى، ھاردۇغى چىققانلىغىنى ھىس قىلدى ۋە تۈنۈگۈن ھىچ ئىشنىڭ كۆڭلىگە ياقمىغانلىغىنىڭ ھەددىدىن ئارتۇق چارچاپ كەتكەنلىكىدىن بولغانلىغىنى چۈشەندى. چۈنكى ئادەمنىڭ نېرۋىلىرى چارچىغاندا كىشىدە پەرىشانلىق كۈچىيىدۇ، كىشىنىڭ كۆڭلى پەرىشان بولغاندا، ھەمىشە دىگۈدەك بىرەر ئىش كىشىگە قاراڭغۇ جاڭگال كۆرۈنىدۇ.

مەلىكە سەيىدە روھلۇق قوپتى، ئۇنىڭ چىرايىدىن كۆلكە يېغىپ تۇراتتى، ئۇ چاۋاك چېلىپ ئىنىگانىسى ياقۇتەنى چاقىردى. ياقۇتە لەبىيەي دىدى، لېكىن شۇ زامات كىرمەي، بىر ھازادىن كېيىن كىردى. مەلىكە ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ئۇنى قانداقتۇ بىرەر خەۋەر ئېلىپ كىردى دەپ ھۆكۈم قىلدى ۋە يۈرىكى سېلىپ كەتتى، ياقۇتەنىڭ گەپ باشلىشىنى كۈتمەيلا، ئۇنىڭدىن نىسە ئىش بولغانلىغىنى تاقەتسىزلىك بىلەن سورىدى.

— قۇتلۇق بولسۇن مەلىكەم، خۇش خەۋەر ئېلىپ كەلدىم،
مەن بىلەن يۈرگەن! — دېدى ياقۇتە.
سەيپىدە گاڭگىرىغان ھالدا ئۇنىڭغا قاراپ:
— نەگە بارىمىز؟ — دېدى.
— جاۋاھىرات غەزنىسىگە.

— جاۋاھىرات غەزنىسى بۇلاپ كېتىلگەن تۇرسا، ئۇ يەردە
جەۋھەر نىمە ئىش قىلىدۇ؟ — دېدى سەيپىدە ئاچچىقلاپ.
— نۇرغۇن جەۋھەرنى قاراقچىلار بۇلاپ كەتكەن بولسىمۇ،
يەنە بىرمۇنچە قاپتىكەن، — دېدى ياقۇتە، — مەن سېنى ئۇ
يەرگە جەۋھەر ئالغىلى بارغىن دېگىنىم يوق، خەلىپە ئالىلىرى
سېنى ئاشۇ يەرگە كەلسۇن دېگەن. ئۇ يەردە نىمە ئىش قىلىدۇ.
خانلىغىڭنى بىلىمەيمەن. مېنىڭچە، بىرەر ياخشىلىق بار!

— ئىنىم كەلسۇن دېدىمما؟
— ھەئە، ھازىرلا ماڭايلى. كىيىم يەڭگۈشلىمىسەڭمۇ بولىدۇ.
چۈنكى جەۋھەر غەزنىسىگە بارىدىغان يولدا ھىچكىم ئۇچرىمايدۇ.
مەلىكە سەيپىدە ياقۇتەنىڭ سەھمى ئۇپىتى - ھالىنى
كۆرۈپ، گۇمانلانمىدى - دە، ھاۋارەڭ، سىپتە رومىلىنى ئارتىپ،
خەلىپە يېنىغا بېرىشقا تەييارلاندى، لېكىن ئىنىسىنىڭ نىمىشقا كۆپ -
كۈندۈزدە چاقىرتقانلىغى ئۈستىدە ئويلانماقتا ئىدى.

ئىككىيلەن قەسىرىنىڭ ئىچىدىن چىقىپ، ئادەمسىز ئۇزۇن دەھلىز
ئارقىلىق بىردەمدىلا جاۋاھىرات غەزنىسىگە كەلدى. مەلىكە بۇ
يەرگە كەلمىگىنىگە بىرنەچچە يىل بولغان بولسىمۇ، لېكىن بۇ
يەر ھېلىمۇ غۇۋا ھالدا ئېسىدە بار ئىدى: بۇ جاۋاھىرات غەزنىسىدە
بىرنەچچە ئۆي بولۇپ، بۇ ئۆيلەرگە ئىشكاپ ۋە
جازىلار قويۇلغان، يەرگە گىلەملەر سېلىنغان، ئۈستىگە دىۋانلار
قويۇلغان ئىدى. مەلىكە بۇ جاۋاھىرات غەزنىسىدە ئۆز زامانىسىدا
دا نۇرغۇنلىغان جەۋھەر، ئۇنچە - مەرۋايىتلار بولغانلىغىنى،

بۇنىڭدىن يۈز يىل ئىلگىرى ئۆزىنىڭ بوۋىسى خەلىپە مۇستەنە-
سىر بىلەن ئەبۇتەمسەم ① ئۇرۇشتا پاجىئەلىك مەغلۇپ بولغاندا،
بۇ غەزىنىڭمۇ بۇلاپ كېتىلگەنلىكىنى ئاڭلىغان. شۇڭا مەلىكە
سەيپىدە بۇ يەرگە قانداقتۇ بىباھا جەۋھەرلەرنى تاماشا قىلىش
ھەۋىسى بىلەن كەلگەن ئەمەس ئىدى.

مەلىكە سەيپىدە بىلەن ياقۇتە غەزىنە دەرۋازىسىغا كەلگەندە،
دەرۋازىۋەن سەيپىدەنىلا كىرگۈزدى، ياقۇتە كىرمەي
نېرات كەتتى.

مەلىكە سەيپىدە كىرگەندىن كېيىن ئەتراپقا نەزەر تاشلىدى،
ئىنىسى غەزىنىنىڭ كەڭ ئايۋىنىنىڭ ئوتتۇرىسىدا بېشىنى سېلىپ
خىيالغا چۆمگەن ھالدا قولدىكى تەسۋىپىنى سىرىپ ئولتۇراتتى.
دەرۋازىۋەن مەلىكىنىڭ كەلگەنلىكىنى خەۋەر قىلغاندىلا،
خەلىپە بېشىنى كۆتۈرۈپ مەلىكىگە خۇش خۇي سالام قىلدى،
سەيپىدە دەرھال ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ سالامەتلىكىنى سورىدى.

— ئىنشائاللا، سالامەتلىكىم ناھايىتى ياخشى، — دىدى

خەلىپە ئازىد، — سېنىڭ ئەھۋالىڭ قانداقراق؟

— خۇداغا شۈكرى، مەنمۇ ياخشى تۇردۇم. سېنى خۇدايىم
مەڭگۈ ئامان - ئېسەن قىلسۇن، — دىدى مەلىكە ۋە ئۆزىنى
ئۇنىڭ نىمىشقا چاقىرتقانلىغىنى بىلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ كۆزىنىڭ
ئىچىگە قارىدى، لېكىن دەرھال سورىمىدى. ئاندىن گۈل چېكىل-
گەن كۆرپىلىك ئورۇندۇققا ئولتۇرۇپ دىدى:

— بۇ يەرگە كەلمىگىنىمگە ئۇزاق يىللار بولۇپ كەتتى.
مۇشۇ ئۆيگە ئاخىرقى قېتىم كىرگەن ۋاقتىمدا تېخى كىچىككىنە
بالا ئىدىم، شۇڭا بۇ يەردە نىمىلەر بارلىغىنى بىلمەيمەن.
— نىمىلەر بارلىغىنى بىلگۈڭ كېلىۋاتامدۇ؟ — دىدى خەلىپە

① فاتىمىيە سۇلالىسىنىڭ 8 - خەلىپىسى (1035 — 1094) — تەرجىمان.

ئازىد ۋە مەلىكىنىڭ جاۋابىنى كۈتمەيلا ئۆزى مۇنداق دىدى: —
بوۋىمىز مۇستەنسىر بىللا تەختكە چىقىشتىن ئىلگىرى بۇ يەردە
تاغدىك دۆۋىلىنىپ جۇلداپ تۇرغان جاۋاھىر، ئۈنچە — مەرۋاننىڭ
لار كۆزىنىڭ بېغىنى يەيدىكەن، كۆرگەن ئادەمنىڭ كۆزلىرى
ئالسىچە كىمەن بولۇپ كېتىدىكەنمىش. ماۋۇ
ساندۇقنى كۆرۈپ باققىن.

مەلىكىگە سەيپىدە يەردە تۇرغان ساندۇققا قارىدى،
بۇ ساندۇق ناھايىتى نەپىس — چىرايلىق ياسالغان بولۇپ،
ئۇنىڭغا ھەر خىل گۈل ۋە سۈرەتلەر نەقىشلەنگەن ئىدى.
مەلىكىگە ئىنىم مېنى بۇ ساندۇقنى تاماشا قىلسۇن دەۋاتسا
كېرەك دەپ ئويلاپ:

— ئەجەپ چىرايلىق ساندۇق ئىكەن! — دەپ ماختىدى.
— مەن سېنى ساندۇقنىڭ چىرايلىقلىغىنى كۆرسۈن دەۋات
مايمەن، ئۇنىڭ ئىچىدىكى قىممەت باھالىق جاۋاھىرلارنى كۆر-
گىن دەۋاتىمەن، — دىدى خەلىپە ئازىد ۋە بىردەم تۇرۇۋېلىپ،
يەنە مۇنداق دىدى: — بۇ ساندۇقتىكى دەپى — دۇنيانى سەل
چاغلىما، دادامنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇلار مۇشۇ ساندۇقتىن يەتتە
ئەمداد ① جاۋاھىرنى تېلىپ ساتقان ئىكەن. ئۈچ يۈز مىڭ
دىنارغا ياراپتۇ، خەقلەر تالىشىپ ئاپتىكەن تېخى!
— راست، ئاجايىپ ئىش بوپتىكەن! — دىدى سەيپىدە
تەئەججۈپلىنىپ.

— ئەگەر جاۋاھىر غەزىنىسىدىكى جاۋاھىر، ئۈنچە — مەرۋان-
يىتلارنى بىر — بىرلەپ ساناشقا توغرا كەلسە، كىم دىگەندە
بىرنەچچە سائەت ۋاقىت كېتىدۇ، — خەلىپە ئازىد ناھايىتى
روھلىنىپ سۆزىنى داۋام قىلدى، — بىرنەچچىلا مىسال كۆرسىتەي:

① ئەمداد — ئېغىرلىق مىقدار سۆزى بولۇپ، بىر ئەمداد
18 كىلو، يەنى 36 چىڭغا تەڭ.

بىر تىزىق جاۋاھىر بولۇپ، ئۇ ئەمىلىيەتتە 80 مىڭ دىنارغا يارايدىكەن، لېكىن شۇ چاغدا ئاران 2 مىڭ دىنارغا سېتىۋېتىلگەن؛ يەنە ئاتا - بوۋىمىز ھەددى - ھىساپسىز ئالتۇن، كۈمۈش ئۈزۈكلەر ئىچىدىن 1 مىڭ 2 يۈز دانە ئالتۇن ئۈزۈكنى تاللاپ چىققان، بۇ ئۈزۈكلەرگە بىر بىرىگە ئوخشاشمايدىغان ياقۇتلاردىن كۆز قويۇلغان. ئۇلاردىن ئۈچىنىڭ ھەر بىرىگە ئۈچتىن: يېشىل، بىنەپشە، قىزىل ياقۇتلاردىن كۆز قويۇلغان، مۇشۇنداق قىممەتلىك ئالتۇن ئۈزۈكلەر ئاران 12 مىڭ دىنارغا سېتىۋېتىلگەن. شۇنى بىلىپ قويغىنىكى، ئۇلار بۇ يەردىن جاۋاھىر، ئۈنچە - مەرۋايىتلارنى بىر تالدىن، بىر پارچىدىن ساناپ ئەمەس، بەلكى ۋىبە ① بويىچە، چارەكلەپ، كۈرىلەپ ھىساپلاپ ئالغان. بىر ۋىبە جاۋاھىرنى دەسلەپ ئاران 7 مىڭ دىنارغا سېتىۋالغان ئىكەن، ئەمىلىيەتتە ئۇ 20 مىڭ دىنارغا يارايدىكەن؛ قۇيما قىلىپ ياسالغان بىر ئالتۇن توز بولۇپ، ھەممە يېرىگە رەگىمۇ - رەڭ جاۋاھىر، ياقۇت قويۇلغان، ئىككى كۆزىگە قىزىل ياقۇت قويۇلغان، پەرلىرى پۈتۈنلەي ئالتۇندىن ياسالغان ۋە راست توزنىڭ پەرلىرىدەك بويالغان. بۇلاردىن باشقا، ھەرقايسى سۇلالىلەردىن قالغان ۋە ئابباسىلاردىن ئۆتكۈزۈۋېلىنغان ھەر خىل ئۈنچە - مەرۋايىتلارنىڭ ھەددى - ھىساۋى يوق. بۇلارنىڭ ئىچىدە بىر شاخمات بولۇپ، ئۇ قىممەتلىك ياقۇت، ئالتۇن، كۈمۈش، پىل چىشىدىن ياسالغان. ھەي ئېسىت! مۇشۇنداق ئاجايىپ ئېسىل دەپى - دۇنيالار بوۋىمىز مۇستەئەسسىر قازاغىغا ئۇچرىغان چاغدا بۇلۇپ كېتىلگەن. ھازىر ئۇنىڭ ھەسرەتىنى چېكىش پايدىسىز.

مەلىكە سەيبىدە ئىنىسى خەلىپىنىڭ ئۈنچە - مەرۋايىتلار ھەققىدە قىلغان قىزىق پارتىڭغا ۋە ئۇلارنىڭ قىممىتى ھەققىدىكى

① ۋىبە — مىسىرنىڭ مىقدار بىرلىگى بولۇپ، بىر ۋىبە 9.23 كىلوگرامغا تەڭ.

چەككەن ھەسرەت - نادامىتىگە ئانچە قىزىقىدى. ئۇ ئىنسىنىڭ بۈگۈن نىمەشقا چاقىرتقانلىقىنى بىلگۈسى كېلەتتى. شۇڭا مەيۇس ھالدا:

— ئوكام، بۇ بەختسىزلىك ئۆتۈپ كەتكەن ئىش، ئەمدى ئۇ گەپنى قويغىن، — دىدى.

— گېنىڭ ئورۇنلۇق. لېكىن خاتىرجەم بولغىنكى، ئۇ قاراقچىلار بىزنىڭ ھەممە دەپى - دۇنيايمىزنى بۇلاپ كېتەلمىگەن. شۇ قېتىمقى بۇلاڭ - تالاڭ جەرياندا، بىزنىڭ بەزى سادىق تۇققانلىرىمىز ئامال قىلىپ بىر قىسىم دەپى - دۇنيالىرىمىزنى سۇقۇپ قويغان ۋە ھازىرغىچە ساقلاپ كەلگەن، — ئۇ گەپ قىلىۋېتىپ بۇرۇلۇپلا، كىشىنىڭ ئانچە دىققەتنى چۈشمەيدىغان بىر قازاننىڭ ئالدىغا بېرىپ، يانچۇغىدىن بىر تال ئاچقۇچنى ئېلىپ ئىشىكىنى ئاچتى، ئاندىن قازاندىن بىر قۇتىنى ئېلىپ چىقتى - دە، سەيپىدەنىڭ ئالدىغا ئەكىلىپ ئۇنىڭ ئاغزىنى ئاچتى ۋە ئىچىدىن كىشىنىڭ كۆزلىرىنى قاماشتۇرىدىغان جاۋاھىر زۇننارىنى ئېلىپ ئۇنىڭغا ئۇزاتتى. سەيپىدە ئۇنى ئېلىپ ئۆرۈپ - چۆرۈپ قارىدى.

— بوينۇڭغا ئېسىپ باققىنا، — دىدى خەلىپە ئازىد. سەيپىدە بۇ گەپنى ئاڭلاپلا، زۇننارنى تاماشا قىلىشنىڭ ئورنىغا ئۇنى قۇتىغا سېلىپ، قۇتىنى خەلىپىگە بەردى. خەلىپە زۇننارنى يەنە چىقىرىپ، ئۇنى سەيپىدەنىڭ بوينىغا ئېسىۋېتىپ، مېھرىۋانلىق بىلەن:

— بۇ سېنىڭكى، — دىدى.

ھەلىكە سەيپىدە زۇننارنى بوينىدىن ئېلىپ يەنە قۇتىغا سېلىپ قويدى. خەلىپە ئۇنىماي:

— نىمەشقا ئۇنداق قىلسەن؟ مە، ئالغىن! بۇ زۇننارنى ئېسىش سەندىن باشقا كىشىگە مۇناسىپ ئەمەس، — دىدى. ئاندىن قۇتىدىن يەنە زۇمرەت، ياقۇت كۆزلەر قويۇلغان بىر تال

ئالتۇن ئۈزۈكنى ئېلىپ ئۇنىڭ بارمىغىغا سېلىپ قويدى. ئىش خەلىپىنىڭ كۈتمىگەن يېرىدىن چىقتى، ئۇنىڭ سوغا - ئىنئاملىرى سەيپىدە قىزىقىش ۋە تەھسىن - ئاپىرىن قوزغاشنىڭ ئورنىغا ئۇنى يىرگەندۈردى. خەلىپە ئۇنىڭغا:

— ئەجەپلەنمە. بۇ غەزىمىدە مەندىن بۆلەك ھېچكىم بىل مەيدىغان يەنە نۇرغۇن دەپى - دۇنيا بار. بۇلارمۇ يەنە ئۆتمۈشتە كىدەك يوقىلىپ كەتمىسۇن، ھەممىنى ساڭا بېرىۋېتەي، — دىدى. سەيپىدە گەپنىڭ تېگىدە گەپ بارلىغىنى سېزىپ:

— ئۇكام، نىمىشقا ئۇنداق قىلسەن؟ ئۇنداق قىلىشىڭىدىن خۇدا ساقلىسۇن. بۇ غەزىمدىكى ھەممە دەپى - دۇنيا سېنىڭ ۋە بالا - چاقاڭنىڭ نېسىۋىسى، — دىدى - دە، ئۇنى بوغۇلدى، لېكىن گەپنىڭ ھەممىسىنى دەۋىتىش نىيىتىگە كەلگەن ئىدى، ئىنىسىنىڭ كۆزىگە ياش ئالغانلىغىنى كۆرۈپ، گەپنى يۇنۇۋەتتى. خەلىپە ئازىد غەمكىن ھالدا ئۇنىڭغا لەپىدە بىر قاراپ قويۇپ:

— سەن بۇ دەپى - دۇنيانىڭ مەڭگۈ بىزگە تەئەللۇق بولۇپ قېلىشىنى خالىمايدىكەنەن - دە! — دىدى ھەسرەتلىك ئاھاڭدا. خەلىپە ئازىدىنىڭ گېپى تۈگىشىگىلا، مەلىكە سەيپىدە

ئۇنىڭ ئەبۇ ھەسەننىڭ ئۇنى ئۆز نىكاياغا ئېلىش توغرىسىدىكى ئىشنى كۆزدە تۇتقانلىغىنى شۇنچە چۈشەندى - دە، يۈرىكى

ھەرە چاققانداك چىمىدە قىلدى. ئىنىسىنىڭ ئەيىپلىشىدىن چۆچۈپ كەتتى ۋە خاپا بولدى. ئۇ ئىنىسىنىڭ تەلۋىگە زادىلا

ماقۇل دىيەلمەيتتى. چۈنكى ئۇ ئەبۇ ھەسەننى ئۆز ۋەدىسىگە ھەقىقى رەۋىشتە ئەمەل قىلمايدۇ دەپ قارايتتى، لېكىن ھازىر

تېخى ئۆزىنى ئاقلاش ۋاقتى ئەمەس ئىدى. شۇڭا ئىنىسى بىلەن تاكالىشىشىنى ئەپ كۆرمەي مۇنداق دىدى:

— ئۇكام، سەن مېنى رايىم يوق ئىشقا زورلاۋاتمەن. بىلىپ قويغىنكى، مەن ئۆمرۈم بويى ياتلىق بولماسلىققا قەسەم

ئىچكەن. ناۋادا ھىلقى ئادەم قىلمەن دىگەن ئىشنى قىلىماقچى بولسا، قىلغۇدەرسۇن، ئاخىرىدا قانداق بولىدۇ، قاراپ يېقىپ ئاندىن بىرىنمە دەپلى.

خەلىپە ئازىد ئۇنىڭ گېپىدە بىرئاز يۇمشاش بارلىغىنى سەزدى - دە، ئۇنى رايىدىن قايتتى دەپ قاراپ، ھاپىلا - شاپىلا:

- ئاچا، ئېنىق بىرىنمە دەپ، ئۇنىڭ تەلىمىگە ماقۇل دىگەن. ئاندىن ئۇنىڭ كۆڭلى تىنىپ، ۋەزىپىنى ئورۇنلايدۇ.

بۇنىڭ نىمە يامىنى بار؟ - دىدى ۋە ئۇنىڭغا تەبەسسۇم بىلەن غەمخورلۇق بىلدۈردى، ئاندىن ئۇنى ئۆز ئىرادىسىگە بوي سۇنۇشقا

قا مەجبۇر قىلىدىغان بىر خىل سۈرلۈك تۇس ئالدى. مەلىكە سەيبىدە ئىنىسىغا بولغان ھۆرمەت ۋە ئاچا - ئىنىلىق مېھرى -

مۇھەببەت يۈزىدىن ئۇنىڭ ئىرادىسىگە بوي سۇنۇشقا ئاز قالدى. لېكىن ئەبۇ ھەسەننى كۆز ئالدىغا كەلتۈرسىلا ئۇنىڭدا بىر خىل

نەپرەت تۇيغۇسى قوزغىلاتتى؛ ئىمادىدىننى كۆز ئالدىغا كەلتۈرسە، يۈزىگى ھاياجاندىن دولقۇنلاپ، شۇئان ئىككى مەڭزى ۋىلىلدە

قىزىرىپ كېتەتتى. ئۇ ئۆز كالىسىدا بىر پەس كۈرەش قىلغاندىن كېيىن، ئۆز مەشۇغى ئۈچۈن ئىنىسىنىڭ ئىرادىسىگە قەتئى بوي

سۇنماشلىق نىيىتىگە كەلدى، لېكىن ئوچۇق قارشىلىق كۆرسىتىشكە پېتىنالمىي، جىم تۇردى.

خەلىپە ئازىد ئۇنىڭ جاۋاب بەرمىگەنلىگىنى ئىزا تارتىۋاتىدۇ دەپ ئويلاپ، سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ مۇنداق دىدى:

- مېنىڭ تەلىمىمگە ماقۇل دىسەڭ، نىمە زىيىنى بار؟ راستىنى ئېيتسام، ئەبۇ ھەسەن ساڭا تازا لايىق گېلىدۇ، ئۇنىڭ

كەلگۈسى جۈپتۇڭ بولۇشىنى قوبۇل قىلساڭ بولىدۇ. شۇنداق قىلساڭ، ئۇ بىزگە بىرمۇنچە پايدىلىق ئىش قىلىپ بېرىدۇ.

ناۋادا سەن ئۇنىڭغا ياتلىق بولۇشۇڭنى بىر خىل بەختسىزلىك

دەپ قارساڭ، بۇ بەختسىزلىك ھەچكەپ ئەمەس، — خەلىپە مۇشۇلارنى دەپ توختىدى ۋە قانداقتۇر بىرەر سىرنى يوشۇرۇۋاتقاندەك، كۆزلىرىنى قەستەن بىرنەچچە چىمىلدىتىپ قويدى. ئاندىن ھىچ ئىش بولمىغاندەك، ئەسۋىپىنى سىرىشقا باشلىدى.

مەلىكە سەيپىدە ئىنىسىنىڭ بايقىغىلىرىنى ئەسلىپ، ئۆز پەرزىنىڭ ئەمىلىيەتكە ئايلىنىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، دەرھال:

— بۇ بەختسىزلىك ھەچكەپ ئەمەس دىگىنىڭنىڭ مەنىسى نىمە؟ بۇنىڭدىنمۇ باشقا بەختسىزلىك بولامدۇ؟ — دەپ سورىدى.

— ئاچا، سەن بىلەن ھەچقانداق قېرىنداشلىغى يوق بىر ياقا يۇرتلۇقنىڭ ساڭا ئەلچى قويۇشى ئەڭ زور بەختسىزلىك.

لېكىن ئۇنىڭ تەلۋىگە ماقۇل دىمەي ئىلاجىمىز يوق. چۈشەندىڭمۇ؟ — كىمنى دەيسەن؟ بۇنداق تەلەپنى قويۇشقا جۈرئەت قىلىدىغان كىم ئۇ؟ — دىدى سەيپىدە بىتاقەت بولۇپ.

— بىزنىڭ قولىمىزدىن ھوقۇقنى تارتىۋېلىپ، ئۆز بېشىم-چىلىق قىلىشقا پېتىنىۋاتقان ھىلىقى ئادەم. ئۇ تېخى كۆزىمىز ئۈچۈك تۇرغان شارائىتتا بىزنىڭ ئالدىمىزدا ئاقساقاللىق قىلىپ،

بىزنى ئۆز ھۆكۈمرانلىغى ئاستىغا ئېلىشقا جۈرئەت قىلىۋاتىدۇ، مۇشۇنداق ئادەم سېنى ئۆز نىكاھىغا ئېلىش تەلەپنى قويۇشقا

پېتىنالماسمۇ؟!

سەيپىدە ھاڭ - تاڭ قالدى، چۈنكى ئىنىسى دەۋاتقان كىشى ئۇنىڭ مەشۇغى ئەمەس ئىدى.

— ئوچۇق ئېيتقىنما، سالاھىدىنى دەيسەن؟ — دىدى مەلىكە.

— ھەئە، شۇ. سېنىڭچە، ئۇ مۇنداق قىلماسمۇ؟ سەيپىدە كەينىگە بىر قەدەم داچىدى، ئىككى تىزى ماغ-

دۇرسىزلىنىپ دىر - دىر تىترەپ كەتتى، چىرايى تامدەك تاتىرىپ كەتتى، يۈرىكى توختاپ قالغاندەك بولدى، ئۆزىنى

باشقۇرالمىي تېزلا ئورۇندۇقنى تۇتۇپ ئولتۇرۇۋالدى - دە،

ھاڭقىتىپ قالدى.

خەلىپە ئازىد ئۇنىڭ شۇ قەدەر ھاڭ - تىڭ قالغىنىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە قولىنى ئۇنىڭ مۈرىسىگە قويۇپ مۇنداق دىدى:

— گەپلىرىم سېنى رەنجىتىپ قويدى. لېكىن سەنمۇ مېنىڭ غېمىمنى يەپ قويۇشۇڭ كېرەك، سەن ئۆز پىكىرىڭدە چىڭ تۇرۇۋېلىپ، مېنى بەكمۇ تەڭلىكتە قويدۇڭ. سەن بۇنى پۈتۈپ قالغان ئىشىمكىن دەپ قالمىغىن. سالاھىدىدىن بۈگۈنكىچە بۇ

تەلەپنى ئۆزى ئوچۇق ئېيتىمىدى، ئۇنىڭ بىرخاس مۇلازىمى بۈگۈن ئەتىگەن مېنىڭ يېنىمغا كېلىپ بۇ مەسىلنى قويدى. ئۇ ماڭا: «سۇلتان سالاھىدىدىن شەرەپلىك ھالدا مەلىكە سەيپىدە بىلەن

توي قىلىشنى ئارزۇ قىلىدۇ. ئۇ بىرەر كاشىلىغا ئۇچراپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ، بۇ تەلەپنى رەسمى ئوتتۇرىغا قويۇشتىن ئاۋال جاناپىلىرىنىڭ پىكىرىنى ئاڭلاپ بېقىش ئۈچۈن

مېنى ئەۋەتتى» دىدى.

— سەن ئۇنىڭغا نىمە دەپ جاۋاب بەردىڭ؟ — مەلىكە

سەيپىدەنىڭ بىتاقەتلىكتىن يۈرگى ئاغزىدىن چىقىپ كەتكۈدەك بولۇپ كەتتى.

— ئەبۇ ھەسەن ساڭا چاي ئىچۈرۈپ قويدى دىمەكچى

ئىدىم، مېنىڭچە، بۇ سېنى مۇشكۈلۈكتىن قۇتۇلدۇرۇشتا ئەڭ ياخشى باھانە ئىدى، لېكىن ئۇنداق دىمىدىم. ئەتە جاۋاب

بېرەي دەپ يولغا سالدىم. چۈنكى ئاۋال سېنىڭ پىكىرىڭنى ئاڭلاپ باقاي دىدىم. سۆھبىتىمىزنى ئىككىمىزدىن بۆلەك كىشى

ئاڭلاپ قالمىسۇن دەپ، سېنى بۇ خىلۋەت جايغا چاقىرتتىم. — خەلىپە بىردەم تۇرۇۋېلىپ سۆزىنى داۋام قىلدى، — ئاچا، ھەقىقى

ئەھۋالنىڭ ھەممىسىنى ئېيتتىم. قېنى سەن بۇنىڭغا نىمە دەيسەن؟ بىر نەۋرە ئىنىمىزنىڭ ئىلتىماسىنى قوبۇل قىلمايسەنمۇ؟

خەلىپە ئازىد ئۇنىڭ «ماقۇل» دېيىشىنى كۈتتى، لېكىن ئۇ لام - جىم دىمەي تۇرۇۋالدى. خەلىپە ئازىد ھە دەپ سوراۋەردى، سەيبىدە ياق، يا ماقۇل دىمەي، ئۆزىنى مۇشكۈللىكتىن قۇتۇلدۇرىدىغان نىجاتلىق يولى ئۈستىدە باش قاتۇراتتى. چۈنكى ئۇ سالاھىدىنى ياخشى كۆرمەيتتى، ئەبۇ ھەسەندىن يىرگىنەتتى؛ پەقەت ئىمادىدىنلا ئۇنىڭ كۆڭلىگە ياقاتتى. ئۇ، كۆڭلۈمدىكىمنى ئىنىمغا ئوچۇق ئېيتاي، دەپ ئويلىدىمۇ، بىراق كۈتۈلمىگەن ئاقىۋەتنىڭ كېلىپ چىقىشىدىن ئەنسىرىدى. ئۇ ئارسالىق بولۇپ تۇرغاندا، خەلىپە ئازىد ئۇنى يەنە قىستىدى، ئۇ ئائىلاج ھالدا مۇنداق دىدى:

— ئۆكام، سەن سالاھىدىنى ئۆز تەلىمۈدىن يانارمىكىن دەپ، ئاللىقاچان باشقا بىراۋغا چاي ئىچۈرۈپ قويغان دىمەكچى بويسەن. بۇ گەپ چاڭ بېسىشى مۇمكىن. شۇڭا ئۇنىڭغا ماڭا چاي ئىچۈرۈپ قويۇلغان دىگىن! لېكىن بىر شەرت شۇكى، ماڭا چاي ئىچۈرۈپ قويغان لايىقنىڭ كىملىكىنى ئېيتىمىغىن.

— سېنىڭ بولغۇسى كۆيۈپىڭنىڭ كىملىكىنى ئېيتقاندىلا، ساڭا راست چاي ئىچۈرۈلگەنلىكىگە ئاندىن ئىشىنىدۇ. بولمىسا ئۇ بىزنى يالغان ئېيتىۋاتىدۇ، قەستەن ئۆزىنى قاچۇرۇۋاتىدۇ، دوپپامغا جىگدە سېلىۋاتىدۇ دەپ قالىدۇ. مېنىڭچە ساڭا ئەبۇ ھەسەننىڭ چاي ئىچۈرۈپ قويغانلىغىنى ئېيتىۋېرەي.

— ياق، ياق، بۇنداق دىمە، ئۇ مۇمكىن بولمايدىغان ئىش! — مەلىكە سەيبىدە قەيەردىندۇ كەلگەن جاسارەتنىڭ كۈچىدىن ئۆزىنىڭ قارشى پىكرىنى ئوچۇق ئېيتتى، ئاۋازىمۇ ئادەتتىكىدىن باشقىچە جاراڭلىق ئىدى.

خەلىپە ئازىدنىڭ دەرھال تەرى تۇرۇلدى، ئۇ ئەلپازىنى بۇزغان ھالدا مۇنداق دىدى:

— مەن ھازىرغىچە ياخشىلىقچە ئېيتىپ كەلدىم، لېكىن

گېپىدىگە زادىلا قۇلاق سالمىدىك. بۇگۈن يەنە ئىشىنىك
جەرياننى، پايدا - زىيىنىنى ئوچۇق ئېيتتىم. ئەمدى يەنە رەت
قىلساك، يولسىزلىق قىلغان بولىسەن. بۇنداق قىلىش ئۆز ئىشى
سىگە كۆيۈنىدىغان ھەمىشەرىدە بولۇشقا تېگىشلىك ئىش ئەمەس.
ئەبۇ ھەسەننىڭ بىز ئۈچۈن نىمە ئىش قىلىپ بېرىشكە ۋەدە
قىلغانلىغىنى بىلىمىزغۇ. ئۇ سالاھىدىنىڭ سېنى تالىشىدىغان
رەقىبى ئىكەنلىكىنى بىلىسە، شەك - شۈبھىسىزكى، ئۇنىڭ ئۆز
ۋەدىسىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىش ئىرادىسى تېخىمۇ كۈچىيىدۇ -
دە، ئۇنىڭ بىلەن جان تىكىپ ئېلىشىدۇ. ئاچا، سەندىن كۈتكەن
ئۈمىدىمنى يەردە قويماي ماقۇل دىگىن. شۇنى بىلىپ قويغىنكى،
مەن ساڭا سېنىڭ ئىنىڭ سۈپىتىدە ئەمەس، خەلىپە سۈپىتىدە
تۇرۇپ گەپ قىلىۋاتىمەن. مېنىڭ دىگىنىم بويىچە ئىش قىلىش
شىئىنى تەلەپ قىلىش ھەققىم بار، مەن سېنىڭ ھامىيىنىڭ
بولمىەن، - خەلىپە بۇ ئاخىرقى گەپلەرنى تەھدىت تەلەپ
پۇزىدا ئېيتتى.

ئۇنىڭ تەھدىدى سەيپىدەنى تىز پۈكتۈرەلمەيلا قالماستىن،
بەلكى ئۇنىڭ قەلبىدىكى غەزەپ ئوتىنى يالقۇنچىتىۋەتتى. سەيپىدە
ئۇنىڭغا ئەيىپلەش نەزىرىدە بىر قاراپ قويۇپ، ئاچچىق تەلەپپۇز
بىلەن مۇنداق دىدى:

- سەن ئۆز ھوقۇقۇڭغا تايىنىپ ماڭا ئەھدىت سالا لاي
سەن، ھامىلىق سۈپىتىڭ بىلەن مېنى مەجبۇر قىلالايسەن.
لېكىن بۇنداق قىلىشىڭ مېنى ئىرادەمدىن قايتۇرالمىدۇ. مەن
ئۇ ئىككى يۈزلىمە مۇناپىق بىلەن ئوي قىلمايمەن. ئەبۇ
ھەسەن بىلەن سالاھىدىنىڭ ھەر ئىككىسىنى ياخشى كۆرمىسە
سەمۇ، لېكىن ھىچ ئامال بولمىغاندا، سالاھىدىنى لايىق كۆر-
سەم كۆرمىەنكى، ئەبۇ ھەسەنگە مەيلىم يوق.

سەيپىدەنىڭ گەپ ياندۇرۇشقا شۇنچىلىك جۈرئەت قىلىد.

شى زادىلا خىيالغا كىرىپ چىقىمىغان خەلىپە ئازىد:

— نىمانچە ھەددىڭدىن ئاشسەن! ماڭا شۇنچە بىھيۈرمەت

لىك قىلىشقا قانداق پىتىنىدىڭ؟! سېنىڭ ھەرقانداق ئىشىڭنى

ئۆزۈم بىر تەرەپ قىلىشقا ھوقۇقۇم يېتەتتى، لېكىن سەن بىلەن

ياخشىلىقچە مەسلىھەتلەشتىم. ھازىر ئەھۋالدىن قارىغاندا، بۇنداق

قىلغىنىم خاتا بولۇپ چىقتى. ئىش مۇشۇ دەرىجىگە يەتتى،

سەن قىلچە ھۇشۇڭنى تاپىدىڭ، مېنىڭچە، سەن كۈچىغا چىقىپ

كىم كەلسە شۇنى ياكى بىرەر دىۋانىنى ئۆزۈڭگە ئەر قىلىۋالساڭلا

بولغۇدەك. لېكىن مۇشۇنداق قىلىش خەلىپىنىڭ ھەم شىرىسى

گە لايىق كېلىرەرمۇ؟ سەن بولساڭ خەلىپە جەمەتى. شۇڭا

سەن مۇشۇ نەسەپكە مۇناسىپ كىشىگە ياتلىق بولۇشۇڭ شەرت.

بىزنىڭ بىر نەۋرە ئىنىمىز ئەبۇ ھەسەن ئەنە شۇنداق كىشى، —

خەلىپىنىڭ تەلەپپۇزىدىن قارىغاندا، ئۇنى ئۆز پىكرىدىن يانسۇدۇ.

رۇشقا قىلچە ئىمكانىيەت يوقتەك قىلاتتى، ئۇ سۆزلەپ بولۇپ

ئۆيىدىن چىقىپ كېتىشكە تەمشەلدى.

مەلىكە سەيبىدە ھاڭقىتىپ تۇرۇپ قالدى، ئۇ ھەددىدىن

ئارتۇق زەردىسى قاينىغانلىقتىن يېقىلىپ كېتىشكە تاس - تاس قالدى.

مەلىكە ئۆزىنىڭ سالاھىدىنى ياخشى كۆرىدىغانلىغىنى ئىنىسى

خاتا چۈشەنگەن ھەم مۇبالىغە قىلىۋەتكەن مۇشۇ يەتتە ئۆزىنىڭ

ئىچكى سىرىنى ئاشكارىلاپ قويۇشنى خالىمىدى. ئەگەر ئىنىسى

ئۇنىڭ بىر مۇلازىمىنى ياخشى كۆرۈپ قالغانلىغىنى بىلىپ

قالدىغان بولسا، بۇنىڭ ئاقىۋىتىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايتتى.

شۇڭا ئۇ جىم تۇردى. لېكىن ئۆزىنىڭ تاللىۋالغان يولى بويىچە

مېڭىۋېرىشكە، بۇنداق قىلىش ئېزىپ يولدىن چىققانلىق، قائىدە -

يوسۇننى بۇزغانلىق دەپ قارالسىمۇ، پەرۋا قىلماسلىقىغا بەل

باغلىدى. ئىنىسىنىڭ چىقىپ كېتىشكە تەمشەلۋاتقانلىغىنى كۆ-

رۇپ، ئۆزىمۇ چىقىپ كەتمەكچى بولۇپ، لام - جىسىم دەمەي

قەدىمىنى بۆتكىدى. خەلىپە ئازىد ئۆزىنىڭ تەئەددىلىرىگە ھەم شىرىسىدىن سادا چىقىمىغانلىغىنى كۆرۈپ، تەھدىدىدىن قورقتى، ھەيۋەم ئۆز كۈچىنى كۆرسىتىپ، ئۇنى تىسىز يۈكستوردى دەپ قاراپ، ئۆز - ئۆزىدىن خوشال بولدى. لېكىن قايسىغىسى ئاچمىدى.

مەلىكە سەيپىدە ئىشكىتىن چىقىپ، دەھلىزىدە ئۇنى كۆرۈپ تۇرغان ياقۇتە بىلەن بىللە ئۆز ھوجرىسىغا قايتىپ كەلدى. ئۇنىڭ سۇلغان چىرايىنى، كۆڭلىنىڭ پەرىشانلىغىنى كۆرگەن ياقۇتە نىمە ئىش بولغانلىغىنى بىلمەكچى بولۇپ بىرنەچچە قېتىم گەپ كولاپ باقسىمۇ، ئۇ يالام، يا جىم دىمىدى. سەيپىدە بۈگۈن ئىنىسى بىلەن تاكالىشىپ قالغانلىغىنى ھىچكىمگە، ھەتتا ياقۇتەگىمۇ بىلدۈرمەسلىك قارارىغا كېلىپ قويغان ئىدى. چۈنكى ئۆزىنىڭ دادىل ۋە لېكىن خەتەرلىك پىلانىنى ئىششىقا ئاشۇرۇشتا ياقۇتەنىڭ ياردىمىگە مۇھتاج بولاتتى؛ ئۇنىڭ پىلانىنى ئىمادىدىدىن تاپتۇرۇپ كېلىپ، بۇ قاتتىق مۇھاسىرە ئىچىدىكى قەسىردىن ئۇنىڭ بىلەن بىللە قېچىپ چىقىپ، بۇ مۇزدەك سوغاق ئائىلىدىن يىراققا كېتىش ئىدى.

ياقۇتە سەيپىدەنىڭ ئادەتتىكىدىن باشقىچە ئەپتى - ئوزايىنى كۆرۈپ بىئارام بولدى، ئۇ نەزىرى ئۇششاق - چۈششەك ئالامەت لەردىن ئۆز خوجايىنىنىڭ كۆڭۈل سىرىنى ئاز - تولا پەم ئەت كەن بولسىمۇ، لېكىن ئوچۇق ئېيتىشقا پېتىنالىمايتتى، شۇڭا ئۇ بىلىمگەن بولۇۋېلىپ، قەستەن گەپ كولاپ مۇگدىشاتتى. سەيپىدە دە ئۆز ھوجرىسىغا كىرگەندىن كېيىن، ياقۇتە مۇنداق دىدى:

— مەلىكەم، نىمىگە رەنجىپ قالدىڭ؟ بوينۇڭدا كۆزنىڭ يېغىنى يەيدىغان زۇننار، قولۇڭدا كۆزنى چاقىتىدىغان جاۋاھىر كۆزلۈك ئۈزۈك تۇرسا، كۆڭلۈڭدە يەنە نىمە ئارمانىڭ بار؟ مېنىڭ مۇشۇنداق قىممەت باھالىق ئېشىل نەرسىلىرىم بولسا،

خايلىغىم ئاللىمقاياقلارغا كېتىپ، خوشاللىقتىن ئاغزىم قۇلىغىم
غا يەتكەن بولاتتى.

سەيپىدە بويندا زۇننار، قولدا ئۇزۇك بارلىغىنى ياقۇتە

نىڭ مۇشۇ گېپى بىلەن ئېسىگە ئالدى. چۈنكى غەم، پەرىشانە

لىق ئۇنىڭ مىڭسىنى چىرماپ ئالغاچقا، بۇ نەرسىلەر ئېسىدىن

چىقىپ كەتكەن ئىدى. ئۇ بوينىدىكى زۇننار بىلەن قولدىكى

ئۇزۇككە قاراپ قەلبىدە ئوت ياندى ئۇلارنى بوينىدىن،

قولدىن چىقىرىپ، جاراڭلىتىپ يەرگە تاشلىۋەتتى - دە، بېرىپ

كارۋاتقا ئولتۇرۇپ ھەسرەت بىلەن ئۇلۇق - كىچىك تىندى.

ياقۇتە يەردىن زۇننار بىلەن ئۇزۇكنى ئېلىپ، چاخچاق

ئارىلاش مۇنداق دىدى:

— مەلىكەم، بۇ نىمە قىلغىنىڭ؟ بۇ قىممەت باھالىق نەر-

سىلەر سېنى رەنجىتىكەن بولسا، بۇلارنى ماڭا ھەدىيە

قىلىۋەتكىن!

— بېرىۋەتسەم بېرىۋېتىنمەن. قانچىلىك نىمىدى ئۇ! —

دىدى سەيپىدە ۋە زۇننار بىلەن ئۇزۇكنى ياقۇتەنىڭ قوللىرىدىن

ئېلىپ يانچۇغىغا سالدى.

ياقۇتە سەيپىدەنىڭ بۇ ھەرىكىتىدىن كۈلۈپ كېتىپ مۇنداق

دىدى:

— سەن خەلىپە ئالىرىدىن رەنجىگەن بولساڭ، مېنىڭ

ئالدىمدا خاپا بولۇپ نەرمەلىگىڭ كېرەك - تە، مېنىڭ نىمە

سەۋەنلىگىم بار؟ مەن پۈتۈن كۈچۈم بىلەن سېنى

كۈتكۈچىمەن!

سەيپىدە ياقۇتەنىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلاپ، سەل بۇشايماي

يەپ قالدى، راست دىگەندەك بايقى نەرسىلەرنى ياقۇتەنىڭ

ئالدىغا ئاتىمىسى كېرەك ئىدى. شۇڭا ئۇ ئاچچىقىنى بېسىپ

ئۆزىنى خوش تۇتۇپ:

← ئەمدى مەندىن يەنە گەپ سوراپ يۈرمىگەن! — دىدى.

— ياق. مەن سېنى پەرىشان ھالىڭگە قويمىيەن. سەن

بىلەن مەۋلانىمىز ئەمرۈلمۈتتىن ئوتتۇرىسىدا زادى قانداق

ئىش ئۆتۈلدى؟

← — ئۇ مېنىڭ مەۋلانەم ئەمەس، سېنىڭ مەۋلانەڭ ①.

← — ئۇ ئاللاڭ ھۆكۈمى بىلەن بىزگە مەۋلان بولغان.

← بىز ئۈچۈن ئاللا ئۇنىڭ ئۆمرىنى ئۇزۇن قىلسۇن.

← — ئاللا ئۇنىڭ ئۆمرىنى ئۇزۇن قىلسۇن. لېكىن... —

سەيبىدە مۇشۇ يەرگە كەلگەندە گېپىنى داۋاملاشتۇرالمىدى، ئۇنى

← بوغۇلۇپ قالدى، كۆزىگە لىق ياش كەلدى.

← — بۈگۈن نىمىشقا كەيپىياتىڭ باشقىچە بولۇپ قالدى؟

← دەردىڭنى نىمىشقا ماڭا ئېيتمايسەن؟ ئېيتساڭ، باردىمىم ئېگىسىپ

← قالسىمۇ ئەجەپ ئەمەسمىدى! بىز ھازىر ئىمادىدىن توغرىسىدا

← سۆزلەشسەك بولماسمىدى!

← ياقۇتە ئىمادىدىنى تىلغا ئېلىشى ھامان سەيبىدەنىڭ كۆڭلى

← سۆيۈنۈپ كەتتى، يېشىنى ئېرتتى، چىرايىدا تەبەسسۇم جىسىۋە

← قىلدى. ياقۇتە ئۇنىڭدىن روشەن ئۆزگىرىشى كۆرۈپ ھەيران

← قالدى — دە، دەرھال بېرىپ ئۇنىڭ ئىككى قولىغا سۆيۈپ

← قويۇپ:

← — مەلىكەم، ئۆزەڭنى ئۆزەڭ پەرىشانلىققا سالمىغىن. نىمە

← سىرىڭ بولسا، يوشۇرماي دەۋەرگىن، بەلكى دەردىڭگە دەرمان

← بولۇپ قالارمەن. قېنى، يۈرەكلىك دەۋەرگىن! قورقما، — دىدى.

← مەلىكە سەيبىدە قاتتىق بىر ئۇھ تارتىپ:

← — بىز ئىمادىدىن توغرىسىدىكى ئىش ھەققىدە سۆزلى-

← شەيلى. نىمىلەرنى كۆردۈڭ؟ نىمە ئىش قىلماقچى بولۇۋاتىمىسەن؟

← ئاۋال مۇشۇلارنى دەپ باقە، — دىدى.

① مەۋلان — ئىگە، خوجايىن. — تەرجىمان.

→ — ھېچنەمە كۆرمىدىم، ھەممە ئىش سېنىڭ ئەمرىڭ بىلەن بولىدۇ. مەن سېنىڭ ئىرادەڭگە بوي سۇنمەن، مېنى نىمە ئىشقا بۇيرۇيسەن؟

→ سەيپىدە ئۇنىڭغا بىر ھازا تىكىلىپ تۇرغاندىن كېيىن ئاخىرى كۆڭلىدىكى گەپنى دىدى: →

— ئىمادىدىن بۈگۈن ئاخشام مۇشۇ يەرگە كەلسۇن.

— بۈگۈن ئاخشام دەمسەن؟ نىمىشقا؟ — دىدى ياقۇتە

ئەجەپلىنىپ.

— سەۋىۋىنى سورىما. بايا سېنىڭ ئىرادەڭگە بوي سۇندىمەن دېمىگەنمىدىڭ؟ مېنىڭ ئىرادەم مانا مۇشۇ. بۈگۈن ئاخشام

ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشكۈم بار.

→ — خوپ، دېگىنىڭنى بېجا كەلتۈرمەن! ئەمدى كۆڭلۈڭدىن

كى پەرىشانلىق تۈگىگەندۇ؟ ئېيتە، بۈگۈن سەن بىلەن خەلىپە

ئالىلىرى ئوتتۇرىسىدا زادى نىمە ۋەقە يۈز بەردى؟

ياقۇتەنىڭ ئىمادىدىننى چاقىرىپ بېرىشكە رازى بولغانلىق

غىمىدىن خوشال بولغان سەيپىدە مەمنۇنىيەت بىلەن ئولتۇردى،

ئاندىن ياقۇتەنى يېنىدا ئولتۇرغۇزۇپ، بۈگۈن ئىنىسى بىلەن

بولغان تالاش - تارتىشنى تەپسىلىي سۆزلەپ بەردى. ياقۇتە

→ ھەممە گەپنى ئاڭلاپ، سەيپىدەنىڭ خەلىپەنىڭ پىكرىنى رەت

قىلغانلىقىنى خاتا دەپ قارىدى، لېكىن گەپنى ئوچۇق ئېيتالماي،

باشقا ئىشلار ئۈستىدە پاراڭ قىلدى.

ئىمامدىن

ئازىدىن ئۆز ھەمشىرىسى مەلىكە سەيپىدە بىلەن جاۋاھىر غەزىنىسىدە قىلىشقان سۆھبىتىدىن سالاھىدىنىڭ مەلىكە سەيپىدەگە ئۆيلىنىش توغرىسىدا ئەلچى ئەۋەتكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ، بۇ ئىشنىڭ جەريانى قانداق بولغان؟ ئەسلىدە، ئىيسا ھەككارى كۈتۈپخانىدىن چىققاندىن كېيىن سالاھىدىنىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشتى ۋە ئۇنى خىلۋەت بىر يەرگە باشلاپ كېلىپ، ئۇنىڭغا خەلىپە ئازىدىن ھەمشىرىسىگە ئۆيلىنىش تەلىۋىنى قويۇشى تەكلىپ قىلدى. ئىيسا ھەككارى بۇنداق قىلىشنىڭ سالاھىدىنىڭ سىياسى جەھەتتە زور پايدىسى بارلىغىنى چۈشەندۈرۈپ، تۈرلۈك سەۋەپلەرنى كۆرسەتتى. سالاھىدىدىن ئۇنىڭ پىكىرىگە قوشۇلدى، لېكىن دادىسىنىڭ مەسلىھەتىنى ئالغاندىن كېيىن ئاندىن بىر قارارغا كېلىدىغانلىغىنى ئېيتتى. ئىيسا ھەككارى بۇنداق قىلىشنى ھاجەتسىز دەپ قارىدى، ئۇنىڭ پىكىرىچە، ھامان، مەلىكە سەيپىدەگە ئۆيلىنىش تەلىۋىنى قويماقچى بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئىنىسى خەلىپە ئازىدقا بەزى جەھەتلەردىن ئىپادە كۆرسىتىش زۆرۈر ئىدى. بۇنداق قىلىشقا سالاھىدىنىڭ دادىسى قارشى تۇرۇشى مۈمكىن، شۇڭا ھازىرچە ئۇنىڭغا دىمىگەن ياخشى. ئىيسا ھەككارى ئۆزىنىڭ بۇ ئىشنى كۈچىنىڭ يېتىشىچە ۋۇجۇتقا چىقىرىشقا نىيەت قىلىشى تامامەن سالاھىدىنىڭ پايدىسىنى نەزەردە تۇتقانلىغى ئىكەنلىكىنى، ئۆزىنىڭ بۇ تەكلىۋىنىڭ

سالاھىدىدىن ئۈچۈن ھوقۇقىنىڭ ئەڭ يۇقۇرى چوققىسىغا چىقىدىدۇ
خان ئەپانسىك يول ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. سالاھىدىدىن ئۇنىڭ
بۇ گەپلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن مۇنداق دېدى: ~~ھەر~~
— بىز بۇ دۆلەتنى ئاساسىي جەھەتتىن ئىزگىلەپ بول-
دۇق، مەن ئۆزۈمگە ياقمىغان ھەر قانداق كىشىنى خىزمىتىدىن
ئېلىۋېتەلەيمەن، ئۆزۈم ئىشەنگەن ھەر قانداق كىشىنى مۇھىم
خىزمەتكە قويايلىمەن، بۇنىچىلىك ھوقۇق ماڭا يېتەرلىك، شۇڭا
بۇنىڭدىنمۇ يۇقۇرى خىلاپەتلىكنى تاما قىلمايمەن. چۈنكى، ئۆز-
لىرىگە مەلۇم، بۇنىڭدىن ئىلگىرى ئۆتكەن غەيرى ئەرەپ ۋە-
زىرلەر ئىچىدە بۇنداق قىلغانلار يوق. بۇيرۇغان ئالار، ئالدىرىپ-
خان قالار دېگەن گەپ بار، ئۇستىلىق قىلىمەن دەپ چاندۇرۇپ
قويۇشتىن ئەنسىرەيمەن.

— ئى مەۋلانم، ئوشۇقچە ئېھتىيات ۋە ئەندىشە قىلىش
نىڭ ھاجىتى يوق! غەيرى ئەرەپ ۋەزىرلەردىن بۇنداق قىلغان-
لار بولمىغان دەپ، ئۆزلىرىنىڭ پۈت - قوللىرىنى چۈشەپ قويۇش
لىرى كېرەكمۇ؟ يەنە كېلىپ بىز قانۇنىي يول بىلەن مەقسەت-
كە يېتىمىز. ئۆزلىرى مەلىكە سەيپىدە بىلەن توي قىلسىلا، ئۇ
خېنىم ئۆزلىرىگە خەلىپىلىككە ۋارىسلىق قىلىدىغان ئوغۇلىدىن
بىرنى تۇغۇپ بېرىدۇ، بۇنىڭ نىمە يامىنى بار؟! ئۇنىڭ ئۈستىگە،
مەلىكە سەيپىدە تەكلىپى يوق گۈزەل، خۇلقى - مىجەزى ئوب-
دان، زىرەك، كەم تېپىلىدىغان ساھىبجامال، خىلاپەتلىككە ۋارىس-
لىق قىلىش ۋە قۇرەيش ئۇرۇغىدىن بولۇش ① مەسىلىسىگە بىر
ئامال تاپمىز. چۈنكى ئىسلام قوشۇنى تۇنجى قېتىم يىراققا
يۈرۈش قىلغاندا، قۇرەيش ئۇرۇغىدىن نۇرغۇن كىشى تەپرىقە

① مېسىرىغا فاتىمىيە سۇلالىسى ھۆكۈمرانلىق قىلغان شۇ دەۋردە خىلا-
پەتلىككە ۋارىسلىق قىلغۇچى كىشى جەزمەن قۇرەيش ئۇرۇغىدىن بولۇش
بەلگىلەنگەن.

بولۇپ بۆلۈنۈپ كەتكەن، نەتىجىدە ئۇلاردىن بىر مۇنچىلىرى كۇردلار بىلەن بىللە ياشىغان. ئۆزلىرىنىڭ دادىلىرى ئاشۇلارنىڭ ئەۋلادى بولۇپ چىقىشىمۇ ئەجەپ ئەمەس تېخى!

سالاھىدىدىن خەلىپىنىڭ ھەمىشە بىلەن توي قىلىپ، خىلاپەتلىكنى قولغا كىرگۈزۈشنىڭ ئوڭايلىغىنى چۈشەندى. ئەگەر خىلاپەتلىككە ۋارىسلىق قىلغۇچى چوقۇم قۇرەيش ئۇرۇقىدىن بولۇشى شەرت بولسا، جا نەسەپ توقۇپ چىقماقچى بولدى. لېكىن ئۇ سەيپىدەگە ئۆيلىنىش تەلىۋىنى رەسمىي ئوتتۇرىغا قويۇشقا چۈرئەت قىلالىمىدى. ئىيسا ھەككارىنىڭ ھەدەپ دەۋەت قىلىۋېرىشى ئارقىسىدا، سالاھىدىدىن مۇنداق دىدى:

— ئۆز پىكىرلىرىدە چىڭ تۇرىدىغان بولسلا، قېنى بېرىپ چېكىپ باقسىلا، لېكىن مەن خەت يېزىپ بەرمەيمەن.

— مەن ھازىرلا بېرىپ، خەلىپىگە ئۆزلىرىنىڭ ئۈمىدىنى ئىزھار قىلاي، قېنى نىمە دەيدۇ، — دىدى ئاخىر سالاھىدىنىڭ ماقۇللۇغىنى ئالغان ئىيسا ھەككارى ۋە شۇئان ئۈستىۋاشلىرىنى ئوڭلاپ، بىردەمدىلا خەلىپە ئازىدىنىڭ ھۇزۇرىغا كەلدى ۋە سالام — سائەتتىن كېيىن ئۇنىڭغا سالاھىدىنىڭ ئۈمىدىنى ئىزھار قىلدى. خەلىپە ئازىد شۇئان بىر نىمە دىمىدى، مەلىكە سەيپىدە بىلەن كۆرۈشۈپ ئاندىن جاۋاب بەرمەكچى بولدى. مانا شۇ سەۋەپتەن، ئۇ سەيپىدە بىلەن جاۋاھىر غەزنىسىدە كۆرۈشۈشنى ئورۇنلاش تۇرغان ئىدى، بۇ ئىنى، ھەمىشە بىلەن بۇ يەردە كۆرۈشكەنلىكىنى يۇقۇرىدا بايان قىلىپ ئوتتۇق.

ئەلقىسىسە، ئىيسا ھەككارى خەلىپە ئازىدىنىڭ يېنىغا كەتكەندىن كېيىن، سالاھىدىدىن ئەس — ھۇشىنى يىغىپ، ئۆزىنى توختىتىپ، بايدىقى گەپلەر ئۈستىدە ئويلىغاندىن كېيىن، بۇ ئىشتا ئالدىراقسانلىق قىلغانلىغىنى، سەيپىدەگە ئۆيلىنىش تەلىۋىنى قويۇشتىن ئاۋال دادىسى بىلەن مەسلىھەتلەشكەن بولسا ياخشى بولىدىغانلىغىنى

ھىس قىلىدىيۇ، بىراق كېچىكتى، ئەمدى ئىپسا ھەككارىسى
كۈتۈشتىن باشقا ئامال يوق ئىدى.

شۇ ئەسنادا، مۇلازىم ئۇنى قەسىر لوئۇغا چىقىپ دادىسى
بىلەن بىللە تائام بېيىشكە تەكلىپ قىلدى، ئۇ دەرھال چىقتى.
دادىسى نەجمىدىن داستىخان ئۈستىدە ئۇنىڭغا مۇنداق دىدى:

— بالام، ئادەتتە قول ئاستىڭدىكى يىگىتلەرنى مەشق
قىلدۇرۇشنى چىڭ تۇتمايدىكەنسىلەر، شۇڭا ئۇلار ھەمىشە بىكار-
چىلىقتىن ھورۇر - ھالاۋەتتە ئۆتۈۋېتىپتۇ. سەن مەشق مەيدان
لىرىنى قۇرۇپ، ئۇلارنى ئات مەشىغە سالغىن. شۇنداق قىلساڭ،
بىر تەرەپتىن، ئۇلار كۈشتۈنگۈر بولىدۇ، يەنە بىر تەرەپتىن،
ئۇلارغا ناشايان ئىشلارنى قىلىشقا ۋە سۈيىقەست، ھىيلە - مىكر
بىلەن شۇغۇللىنىشقا ۋاقىت چىقمايدۇ.

— راست دىدىڭىز دادا، بىراق، ھەر ھەپتىدە ئات مەشىقى
مۇسابىقىسى ئۆتكۈزۈپ تۇرىمىز، كىم ئۇتسا، ئۇنى مۇكاپاتلاپ
مىز ھەم ئۆستۈرىمىز. ياخشى چەۋەندازدىن بىرنى چاقىرتاي،
ماھارىتىنى كۆرۈپ بېقىڭ، — سالاھىدىن دەرھال ئىمادىدىنى
چاقىرتتى.

ئىمادىدىن پەرمانچىنىڭ چاقىرغىنىنى ئاڭلاپ «لەببەي»
دەپ كىردى. ئۇ قامەتلىك، ناھايىتى روھلۇق بولۇپ، يىگىتلىك
قىرانغا توشقان ئىدى؛ ئوتتەك يېنىپ تۇرغان كۆزلىرىدىن ئەقىل،
شىجائەت نامايەن بولۇپ تۇراتتى؛ نەجمىدىن كۆرۈپلا ئۇنىڭغا
ناھايىتى ئاراق بولۇپ قالدى.

سالاھىدىن ئىمادىدىننى تەييارلىنىپ، تاللاپ قويۇلغان بىر
قىسىم چەۋەندازلار بىلەن ماھارەت مۇسابىقىسىگە چۈشۈشكە
بۇيرۇدى. ئىمادىدىن بۇيرۇقنى ئېلىپ مەيدانغا چىقتى.

— دادا، سىزچە بۇ يىگىت قانداقراق؟ — دىدى سالاھىد-
دىن تەبەسسۇم بىلەن.

ك — مەنمۇ ئۇنىڭ ئەھۋالىنى ئۇقۇپ باقماقچى ئىدىم. ئۇ مەندە ناھايىتى ياخشى تەسىرات قالدۇردى. ئۇ ھەم جاساردەكلىك، ھەم دىيانەتلىك كۆرۈنىدۇ. مېنىڭچە، ئۇ ساڭا تازا قورۇڭ (ھا قول، پۈتۈڭغا پۈت بولالايدۇ.

— دادا، ئەگەر ئۇنىڭ بۈكسەك ماھارىتىنى، ماختاشقا ئەرزىيدىغان پەزىلىتىنى كۆرسىتىڭ، ئۇنىڭغا تېخىمۇ ئامراق بولۇپ قالاتتىڭىز! ئۇ ھەقىقەتەن ماڭا جان پىدالىق بىلەن خىزمەت قىلىۋاتىدۇ. ئۇ ماڭا شۇنچىلىك سادىقلىق، ئوتقا كىرىدەم ئوتقا، سۇغا كىرىدەم، سۇغا كىرىدۇ. — ئۇنىڭغا كۆيۈن، مۇھىم خىزمەت بەر.

— پۇرسەت كەلسىلا، ئۇنىڭغا ياخشىلىق قىلىپ تۇرىمەن. ھازىر ئۇ مېنىڭ مۇھاپىزەتچىم. ئۇنىڭ قابىلىيىتى، ئەخلاقىنى نەزەردە تۇتقاندا، يۇقۇرى دەرىجىلىك سەركەردە بولۇشقا مۇناسىپ كېلىدۇ، بىراق تېخى ياش، كەلگۈسىدە ئۇنىڭ قولىدىن نى — نى ئىشلار كېلىدۇ. مەن ئۇنى ئەستايىدىل كۆزەتكەندىن كېيىن مۇشۇنداق باھا بېرىۋاتىمەن. سىزنىڭ قارىشىڭىزنىڭ مېنىڭكى بىلەن ئوخشاش چىققانلىغىدىن ناھايىتى خۇرسەنمەن!

← — ئۇ ئۆيلەنگەتمۇ؟
— مەن ئۇنىڭغا خوشنىمىزنىڭ چىرايلىق بىر قىزىنى سايە قىلغان ئىدىم. ئۇنىڭ ھازىرچە ئۆيلىنىش نىيىتى يوقتەك قىلىدۇ، شۇڭا قايتا ئېغىز ئاچمىدىم.
نەچچىدىن بېشىنى لىڭشىتىپ:

— بۇ ئۇلۇغۋار ئىرادىلىك، بىرەر چوڭ ئىشقا بەل باغلىغان كىشىدە بولىدىغان گۈزەل پەزىلەت. بۇنداق كىشىلەر داۋايى — ھەۋەسكە بېرىلمەي. پۈتۈن زېھنىنى ئۆزلىرىنىڭ غايىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا سەرپ قىلىدۇ. بۇ يىگىتنى ئوبدان تەربىيىلىشنىڭ كېرەك. نەچچىدىننىڭ گېپى تۈگەپ تۇرۇشىغا، گۈمبۈرلەپ دۇمباق

چېلىنىپ، مۇسابىقە باشلانغانلىقتىن خەۋەر بېرىلدى. دادا - بالا ئىككىيلەن قەسىر ئالدىدا راسلانغان مۇنبەرگە چىقىپ ئولتۇرۇشتى، بۇ يەردىن مەشق مەيدانى ئالغاندىكىدەك كۆرۈنۈپ تۇراتتى. بىر توپ چەۋەنداز مەيداندا غاز قانىتى بولۇپ تۇرۇشتى، دۇمباق چېلىنىشى بىلەنلا ھەممىسى ئات سالدى. ئىمادىدىننىڭ بوز ئېتى ھەممىنىڭ ئالدىدا ئۇزۇپ كېتىۋاتاتتى. ئۇنىڭ چەۋەندازلىق ماھارىتىنى، ھەركەتتىكى چەيدەسلىگىنى كۆرگەن نەجمىدىن ئىچىدە ئاپىرىن ئوقۇدى. چەۋەندازلار ئات ئۈستىدە تۈرلۈك ماھارەتلەرنى كۆرسەتتى، ئىمادىدىن ھەر بىر خىل ماھارەت مۇسابىقىسىدە بىرىنچىلىكنى ئېلىپ تۇردى.

ماھارەت مۇسابىقىسى بىرنەچچە سائەت داۋام قىلدى. مۇسابىقە ئاياقلاشقاندا، چەۋەندازلار سەپ بويىچە مۇنبەر ئالدىدىن ئۆتۈپ، نەجمىدىن بىلەن سالاھىدىغا سالام بېرىپ، پاراقتىن ئۆتتى، سالاھىدىدىن ئۇلارنىڭ كۆرسەتكەن ماھارەتلىرىنى ماختىدى، ئۇلارنى ئىلھاملاندۇرىدىغان سۆزلەرنى قىلدى. ئىمادىدىن مۇنبەر ئالدىدىن ئۆتۈۋاتقاندا، سالاھىدىدىن ئۇنى توختىتىپ نەجمىدىننىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈپ، ئۇنىڭغا:

— ئىمادىدىن، سەن ئىستىقبالىڭ ئۇلۇغ پالۋان بولسەن، بۈگۈن دادامنىڭ ماختىشىغا سازاۋەر بولغىنىڭدىن ئىسپاتى خوشالمەن، — دىدى.

نېمە قىلىشىنى بىلمەي، نەجمىدىننىڭ ئالدىدا ساراسىمىدە تۇرغان ئىمادىدىن سالاھىدىنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئاڭلاپ، دەرھال نەجمىدىننىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۇنىڭ ئىككى قولغا سۈيىدى ۋە مۇنداق دىدى:

— پەقىر جاناپلىرىنىڭ سادىق قولى، ئۆزلىرى ئۈچۈن جېنىمنى قۇربان بېرىشكە تەييارمەن. مەن ماختاشقا ئەرزىگۈدەك بىرەر ئىش قىلالىسام، بۇ مېنىڭ تۆھپەم ئەمەس، بەلكى جانىپ

لىرىنىڭ دۆلەت - مەرھەمەتلىرىنىڭ شاراپىتىدىندۇر.
ئىمادىدىنىڭ بۇ گەپلىرى نەجمىدىنىگە تېخىمۇ پاراپ
كەتتى. نەجمىدىدىن يېنىدىكى خەنجىرىنى چىقىرىپ
ئىمادىدىغا سۇنۇپ:

— مە، بۇ ساڭا يادىكار بولۇپ قالسۇن، — دىدى.
ئىمادىدىدىن ئۇنىڭ ئىلتىپاتىدىن تەسىرلىنىپ كۆزىگە ياش
ئالدى ۋە ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇپ كەينى - كەينىدىن بىرنەچچە
نى سۆيىدى. بۇ چاغدا سالاھىدىدىن بىر قىسىم چەۋەندازلارغا
سۆزلەۋاتاتتى، سۆزىنى تۈگىتىپ ئارقىغا بۇرۇلغاندا، دادىسىنىڭ
ئىمادىدىدىن بىلەن سەممى پاراڭلىشىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ،
دادىسىنىڭ بۇ يىگىتنى ياقىتۇرۇپ قالغانلىغىدىن خوشال بولۇپ:
— دادا، ئۇنىڭ سىزگە پارسىغانلىغىدىن خوشال
بولدۇم، — دىدى.

— ئۇنىڭغا ئىشىنىشكە بولىدۇ. بالام، ئۇنى ئۆستۈرۈپ
ئۆزۈڭگە يانتاياق قىلىۋال.

— دادا، بايا سىزگە ئېيتقاندا، ئۇ مېنىڭ مۇھاپىزەتچىم.
— مېنىڭچە، ئۇ يېنىڭدىن ئايرىلمىسۇن. ئۇنىڭغا پەۋقۇلئادە
ئىجازەت قەغىزى بەر، سېنىڭ ھوجراڭغا ئىختىيارى كىرىپ -
چىقالايدىغان، ھەر قانداق چاغدا سەن بىلەن بىمالال
كۆرۈشلەيدىغان بولسۇن.

سالاھىدىدىن ئىمادىدىغا بۇرۇلۇپ:

— ئاڭلىدىڭمۇ؟ شاھ دادام سېنى بۈگۈندىن تارتىپ مەندىن
ئايرىلمىسۇن دەپ ئەمرى قىلدى، — دىدى - دە، قوپۇپ،
دادىسى بىلەن قەسىرگە قاراپ ماڭدى. ئىمادىدىدىن ئۇلارنىڭ
ئارقىسىدىن يېقىن ماڭدى. قەسىرگە كىرىشكەندىن كېيىن،
سالاھىدىدىن قەسىرنىڭ مەرھەمەتلىرىگە ئۆزىنىڭ ھوجرىسىنىڭ
يېنىغا ئىمادىدىدىن ئۈچۈن بىر ئۆي راسلاشنى بۇيرۇدى. ئىمادىدى

باسالمىدى.

دىن بۇ يەرگە ئورۇنلاشقاندىن كېيىن، ئۇزاققىچە ئۆزىنى
باسالمىدى. ئۇنىڭ ئۆز خوجىسىغا بولغان مىننەتدارلىغىنى تىل
بىلەن ئىپادىلىگىلى بولمايتتى. ئۇ ئۆز خوجىسىغا پۈتۈن كۈچى
بىلەن خىزمەت قىلىشقا، ھەتتا جېنىنى پىدا قىلىشقا توغرا كەل-
گەندىمۇ ئالدى - كەينىگە قارىماسلىققا نىيەت قىلدى. ئۇ سادىق
قۇل - چاكارنىڭ ئۆز خوجىسىنىڭ قىلغان خەيرىغا ھەممىسىغا
سۆز بىلەن ئەمەس، ئەمىلىي ھەرىكىتى بىلەن جاۋاپ بېرىش
كېرەكلىكىنى بىلەتتى.

نەجمىدىن بىلەن سالاھىددىن قەسىرگە قايتىپ كىرگەن
دىن كېيىن، باشقا مۇھىم ئىش بولمىغاچقا، كەچكى تامماقتىن
كېيىن پاراڭغا چۈشۈپ كەتتى. ئۇلار مىسىر بىلەن سۇلتان
نۇرىددىن ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ۋە باشقا بىر مۇنەججەم ئىشلار
ئۈستىدە پاراڭلىشىپ ناھايىتى كەچ يېتىشتى.

سالاھىددىن ئورنىغا چىقىپ ياتتى، لېكىن شۇئان ئۇخلى-
يالمايدى. باشقا چاغلاردىكىدەك، مىسىرنىڭ دۆلەت ئىشلىرى ۋە
ئۆزىنىڭ جەسۇرانە پىلانى ئۈستىدە ئويلىنماقتا ئىدى. خېلى
ئۇزاقتىن كېيىن ئۇنىڭ خورەك تارتقىنى ئاڭلاندى. بۇ چاغدا
تۈن بەك كەچ، ئەل جىممىققان، جاھان تىمتاس ئىدى؛ قەسىر
قەندىللىرى ئۆچكەن، قاراۋۇللارمۇ خاتىرجەم ئىدى. تۈرلۈك -
تۈمەن پىكىرلەر مىڭمىسىنى چىرماپ ئالغىچ ئىمادىدىنلا ئويغاق
ئىدى. ئۇ، سالاھىددىننىڭ ئۇنى ئۆز ھوجرىسى يېنىغا ئورۇنلاش-
تۇرۇشى ئۇنىڭغا ئىشەنگەنلىكى ئىكەنلىكىنى، شۇڭا تېخىمۇ

ھۇشيار بولۇشى، سالاھىددىننىڭ بىخەتەرلىكىنى ساقلاشقا دىققەت
قىلىپ، كۈتۈلمىگەن ۋەقەنىڭ يۈز بېرىپ قېلىشىنىڭ ئالدىنى
ئېلىشقا پەخەس بولۇشى كېرەكلىكىنى چۈشىنىتتى. ئۇ ھەددىدىن
زىيادە ھاياجانلىنىپ كەتكەنلىكى ۋە جاۋاپكارلىق تۈيغۇسىنىڭ
بىئارام قىلىشى تۈپەيلىدىن، ئىمادىدىننىڭ كاللىسى جايىدا

كالىسى

ئەمەس ئىدى. بىردىنلا سالاھىددىنىڭ چاقىرىغىنىنى ئاڭلىغاندەك بولدى - دە، دەرھال قوپۇپ ئىشىك يېنىغا كېلىپ قۇلاق سالدى، لېكىن ھىچ ئاۋاز ئاڭلانمىدى. خاتا قىلىپ قوپۇپ خوجايىنىنى چۆچۈتۈپ قويماسلىق ئۈچۈن يەنە ئوبدان قۇلاق سېلىپ تىڭشاپ باقماقچى بولدى. ئۇ ئۆزىنىڭ بايىقى ئاڭلىغىنىنى ئۆزىدىكى خاتا تۇيغۇ دەپ قاراپ، يەنە كارۋىتى يېنىغا قايتىپ كەلدى. ھازىر ئۇنىڭ ئۇيقۇسى ئاللىقايىقلارغا كەتكەن ئىدى؛ بىردىنلا يەنە ئايىق شەپىسى ئاڭلاندى - دە، ئۇ دەرھال قوپۇپ قۇلاق سالدى، شەپە يەنە يوقالدى. ئۇ خىيالىم بولسا كېرەك دەپ گۇمان قىلدى ۋە ئۆيىدىن چىقىپ ئاسمانغا قارىدى، تاڭ سۈزۈلەي دەپ قالغان ئىدى. ئۇ ھامان بىر كېچە ئۇخلىمىدىمۇ دەپ، ئۆيىگە كىرىپ كىيىملىرىنى كىيىدى، تاڭ يورۇغاندا سالاھىددىنىڭ ھوجرىسىنىڭ ئالدىغا كەلدى، ھوجرىسىنىڭ ئىشىكى يېپىقلىق ئىدى، قاراۋۇللار ئادەتتىكىدەك ئىشىك ئالدىدا تىك تۇرۇشاتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ خاتىرجەم ھالدا ئۆيىگە قايتىپ كىردى.

ئىمادىددىن ئەمدىلا ئولتۇرۇپ تۇرۇشىغا، سالاھىددىنىڭ چاقىرىغىنىنى ئاڭلىدى - دە، شۇئان چىقىپ سالاھىددىنىڭ ھوجرىسىغا كىردى، سالاھىددىن ياتاق كىيىمى بىلەن، كۆزلىرىدىن ئوت يانغان، چىرايى غەزەپكە تولغان ھالدا كارۋىتىدا ئولتۇراتتى، ئەپتىدىن خەۋپسىزىگەنلىكى چىقىپ تۇراتتى. ئىمادىددىن ئالدىغا بېرىپ سالام قىلدى. سالاھىددىن ياستۇغى يېنىنى كۆرسىتىپ: «بۇ نىمە؟» دېدى. ئىمادىددىن بىر قەدەم ئىلگىرىلەپ قارىدى، قىپ - قىزىل قان يۇقى بىر خەنجەر سالاھىددىنىڭ ياستۇغىنىنىڭ يېنىدا تۇراتتى. ئىمادىددىن ھاڭ - تاڭ قېلىپ:

— يائىلا، بۇ كىمنىڭ قىلغان ئىشى؟ — دېدى تىترەك ئاۋاز بىلەن.

— كىم بىلىدۇ؟ ئويغانسام ياستۇقۇمنىڭ يېنىدا تۇرۇپتۇ. —

دىدى سالاھىدىدىن.

ئىمادىدىدىن ئىنتايىن تەئەججۇپ ۋە ساراسىم ئىچىدە قالدى. ئۇ كارۋاتنىڭ ئۇيان بۇيانلىرىغا قارىدى، كارۋاتنىڭ پۇتى يېنىدا بىر نەرسە كۆرۈندى، ئېلىپ قارىۋىدى، مۇشۇ خەنجەرنىڭ غىلىپى ئىكەن. غىلاپنى ئۇرۇپ - چۆرۈپ كۆرۈپ، كىمنىڭ

ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدىغان بىرەر بەلگىمۇ تاپالمىدى. بىراق،

بىردىنلا غىلاپ ئىچىدىن بىر پارچە قەغەز تېپىۋالدى - دە،

ئۇنى سالاھىدىدىغا بەردى. سالاھىدىدىن قەغەزنى ئېچىپ ئۇنىڭدىكى

خەتنى ئوقۇپ چىقىپ، ئىككى كۆزى ۋەھىمە بىلەن چاقناپ

كەتتى. خەتنى ئىمادىدىدىغا بەردى ۋە چاۋاك چېلىپ مۇلازىمنى

چاقىردى. مۇلازىم كىرگەندە، ئۇنى دادىسىنى چاقىرىپ

كېلىشكە بۇيرۇدى.

ئىمادىدىدىن گاھ خەتنى ئوقۇپ، گاھ خەنجەرگە قاراپ،

نېمە قىلىشنى بىلمەي ئىنتايىن جىددىلىشىپ كەتتى.

— مەن ئۇخلاۋاتقاندا ئىشىك ئېتىك ئىدى، كىرگەن

ئادەمنى نىمىشقا قاراۋۇللار تۇيمىدى؟! — دەپ سورىدى

سالاھىدىدىن غەزەپ بىلەن. ئىمادىدىدىن خىجىل بولدى ۋە جاۋاب

بېرەلمىدى. ئۇ سالاھىدىدىنىڭ ئەيىپلىشىنىڭ ئۆزىگە قارىتىلغان

لىغىنى سەزدى، چۈنكى ئۇنىڭ ئويى قاراۋۇلنىڭ يېنىدا ئىدى.

ئۇ ھەددىدىن زىيادە جىددىلىشىپ كەتكەچكە پۈتۈن بەدىنى تىت

رەيىتى. ئۇ جاۋاب بېرىشكە تەشلىۋاتقاندا، نەجمىدىدىن كىرىپ

كەلدى ۋە بۇ ئىككىيلەننىڭ ئالاقزادىلىك ئىچىدە تۇرغىنىنى

كۆرۈپ، ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن، دەرھال خەتنى ئوقۇدى.

خەتتە مۇنداق دەپ يېزىلغان ئىدى:

«ئىسمائىلىيلەر ئىمامىنىڭ بىر مۇرىدىدىن سالاھىدىدىغا:

سائىغا شۇنى ئاگاھلاندۇرۇپ قويمايىكى، ئىشىكىڭنىڭ چىڭ تاقاقلدۇق،

قاراۋۇللىرىنىڭ سانجاق تۇزسىمۇ، تېگىشلىك چاچاڭنى بېيىشتىن قېچىپ قۇتۇلالمايسەن. سەن بەھايالىقتا، زالىملىقتا چېكىنگە يەتتىڭ، ھىماتىڭغا ئىشىنىۋاتسەن. ئىسمائىلىيلەر ئىمامىنىڭ قەھرى - غەزىۋىنى ئۇنتۇپ قالدىڭمۇ؟ ئەگەر سېنى بوغۇزلىۋېتىدىغان بولسام، بۈگۈن كېچە بوغۇزلىۋېتەتتىم، بىراق بۇ نۆۋەت كەچۈردۈم. ھۇشۇڭنى تېپىپ، يار لېۋىدىن قايت! مېنىڭ كىملىگىمنى بىلىش ئۈچۈن تەكشۈرۈش ئېلىپ بارمەن دەپ خىيال چاغلىما، بىكار ئاۋارە بولمىسەن. مەن سېنىڭ قېرىندىشىڭ ياكى مۇلازىمىڭ ياكى مۇھاپىزەتچىڭ بولۇشۇم مۇمكىن؛ ياكى سېنىڭ سەللەڭنىڭ بىر تال مەشۇت يېپى بولۇشۇم، ياكى بېشىڭدىكى بىر تال چېچىڭ بولۇشۇم مۇمكىن. سەن ھەرقانچە باش قاتۇرۇپمۇ مېنىڭ كىملىگىمنى بىلمەيمەن! مەن سەندىن ئۆز نېسىۋەڭگە شۈكرى قىلىشىڭنى تەلەپ قىلىمەن. خەير - خوش!»

ئۆي ئىچىدە جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈردى. نەجمىدىن ئىمامىدىنغا ئىشىكىنى ياپتۇرۇپ قويۇپ، ئۈچەيلەن ئولتۇرۇشتى. ئىمامىدىن گويىا يېڭىدە ئولتۇرغاندەك بىئارام بولدى. پەقۇلئاددە مۇھاپىزەتچىلىك ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغان تۇنجى كېچىدە بۇنداق پېشكەللىكنىڭ تۇغۇلۇشى ئۇنى قاتتىق چۆچۈتكەن ئىدى. ئۇنىڭ كۆڭلىنىڭ غەش بولغانلىغىنى سەزگەن نەجمىدىن:

— بالام، قورقنا، — دىدى كۈلۈمسۈرەپ، — ئىسمائىلىيلەرنىڭ قانداق كىشىلەر ئىكەنلىگىنى بىلمەيسىلەر ئايمىن. سالاھىدىنىمۇ بىلمىسە كېرەك.

— ئازراق بېلىمەن، — دىدى سالاھىدىن، — ئىسمائىلىيلەرنىڭ زادى قانداق ئادەملەر ئىكەنلىگىنى تەپسىلىي ئۇقمايمەن. ئۇلار نېمىشقا شۇنچە قاپ يۈرەك؟ شۇنچە قاتتىق مۇھاپىزەت قىلىنغان ئەھۋال ئاستىدا، ئۇلار مېنىڭ ھوجرامغا قانداقسىگە تۇيۇدۇرماي كىرەلەيدى؟ ئەجەپلىنەرلىكى شۇكى، كىرگەندىكىن مېنى

ئۆلتۈرۈۋېتىشى ناھايىتى ئاسان ئىدى، لېكىن بۇنداق قىلمىغان. —
دېمەك ئۇلار قىل سېلىشقا پېتىنالمىغان! ئۇلارنىڭ
لەنەتكەردى باشلىغىنى تېپىشىمىز كېرەك! — دەپ ۋاقىراپ
كەتتى ئىمادىدىن ئورنىدىن تۇرۇپ.

نەجمىدىن ئىمادىدىننى ئۆلتۈرۈۋېتىش، ئۇنىڭدىن:

— ئۇلارنىڭ باشلىغىنى بىلەمسەن؟ — دەپ سورىدى.

— ھازىرچە بىلمەيمەن. لېكىن قانداق قىلىپ بولىمۇ...

— ئالدىرىما، يېڭىت، — دېدى نەجمىدىن ئۇنىڭ

گېپىنى بۆلۈپ، — گېپىمگە قۇلاق سال. ئىسمائىلىيەلەر ئىمامى

نىڭ ئەھۋالىنى سالاھىدىدىغا ئېيتىپ بېرى. ئىسمائىلىيە پىرقىسى

بىر تۈركۈم بەگىگىلەردىن تەركىپ تاپقان، — نەجمىدىن

سالاھىدىدىغا قىراپ سۆزىنى داۋام قىلدى، — ئۇقۇپ قوي،

ئوغۇم، ئىسمائىلىيە، باتىنىيە ①، ھەشەشىيە ② لەرنىڭ ھەممىسى

شەئە مەزھىبىدىكىلەر. ئەمىر بىئەھكامىللا ھۆكۈمرانلىغىدىكى

دەۋردە يەنى بۇنىڭدىن يۈز نەچچە يىل ئىلگىرى، ئىرانلىق

ھەسەن ئىبنى سەبىھ ③ دېگەن بىر كىشى بولغان. ئۇ

نىزامۇلمۈلۈك سەلجۇقى، ئۆمەر ھەيياملار بىلەن ساۋاقداش بولغان.

① باتىنىيە — ئىسمائىلىيە پىرقىسىدىكىلەرنىڭ ئەقىدىسىنىڭ بىر تۈرى

بولۇپ، ئۇلار قۇرئان، ھەدىس ۋە ئىسلام ئەھكاملىرى ھەم زاھىر (ئاشكارا)

ھەم باتىنى (يوشۇرۇن) بولىدۇ دەپ قارايدۇ. — تەرجىمان.

② ھەشەشىيە — نەشە چەككۈچىلەر گۇرۇھى دېگەن بولۇپ، بۇ ئىسىم

ھەسەن ئىبنى سەبىھ گۇرۇھىغا قارىتىلغان، ئاشۇنداق ئاتىلىش ئومۇمى ئادەت

بولۇپ كەلگەن. — تەرجىمان.

③ ھەسەن ئىبنى سەبىھ — ئىسمائىلىيە پىرقىسىنىڭ ئىمامى. ئۇ

مىلادىنىڭ 1039 - يىلى ئىراننىڭ رەي ياكى قۇم شەھىرىدە تۇغۇلۇپ،

1124 - يىلى 90 يېشىدا ۋاپات بولغان. ئىسمائىلىزىم ئاساسىدىكى پارس

دۆلىتىنى قۇرۇش ۋە ئۇنىڭ شۆھرىتىنى ئاشۇرۇش يولىدا 70 يىلچە كۈرەش

قىلغان، ئىسلام دۇنياسىدا تەسىرى چوڭ شەخس. — تەرجىمان.

كېيىن ئۇ كازۋىس چىنىدىكى ئالامۇت قەلئەسىدە بىر توپ پىدا-
ئىلارنى توپلاپ، مۇشۇ تەھدىتچىلەر تەشكىلاتىنى قۇرغان. ئۇلار
نىزامۇلۇلۇكىنى ئۆلتۈرگەن ۋە باشقا بىر مۇنچە پادىشاھلار، ئاكا
بىر ئەشرەپلەرنى ئۆلتۈرگەن، لېكىن قاتىل تېپىلمىغان. تېپىلغان
تەقدىردىمۇ، پىدائى دەپ ئاتالغان بۇ قاتىللار ئۆلۈمنى پىسەنت
قىلىمايتتى، ئۇلار ئۆز ئىمامىنىڭ ئەمرى - پەرمانىغا
قەتئى بوي سۇناتتى.

پۈتۈن زېھنى بىلەن تىڭشاپ ئولتۇرغان سالاھىدىن گەپ
قىستۇرۇپ مۇنداق دىدى:

— بۇ قاتىللار گۇرۇھىنى ① ئاڭلىغان، لېكىن ئىشەنمىگەن
ئىدىم. چۈنكى بىر ئادەمنىڭ ئۆز خوجايىنىنىڭ بۇيرۇقىنى
ئىجرا قىلىش ئۈچۈنلا ئۆزىنىڭ كاللىسى كېتىدىغان خەتەرگە
قەدەم قويۇشى كىشىنىڭ ئەقلىگە سىغمايدۇ.

— مەۋلانام. بۇنداق بولۇش تامامەن مۇمكىن، — دىدى
ئىمادىدىن ھاياجانلىق بىلەن، — بىر كىشى ئۆز خوجىسىنى
ياخشى كۆرگەندە ۋە ئۇنىڭغا ئىخلاسى ئاشقاندا، ئۆز خوجىسىنىڭ
خىزمىتى ئۈچۈن ئىككىلەنمەستىن ئۆز جېنىنى پىدا قىلىشى
تۇرغان گەپ.

ئىمادىدىننىڭ گېپىنىڭ تېگىگە يەتكەن نەجىدىدىن
ئۇنىڭغا مۇنداق دىدى:

— ئوغلۇم، راست دىدىڭ. لېكىن ئۆز خوجىسىغا سەندەك
سەمىمى - سادىق كىشىنى تېپىش قىيىن؛ جېنىدىن توپىغانلارنىڭ
كۆپچىلىمى مەلۇم نەرسىگە ئېرىشىش مەقسىدىدە شۇنداق قىلىدۇ.
ئىسپاتلىمىيە پىرقىسىنىڭ مۇرىتلىرىغا كەلسەك، ئۇلارنىڭ ئۆلۈمىدىن

① بۇ قاتىللار گۇرۇھى تارىختا «سەفكاكىن» (قان تۆككۈچىلەر) دەپمۇ
ئاتالغان. — تەرجىمان.

قورقما سلىق مۇددىئاسى ھەر خىل. ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى بىلىدىغان كىشىلەرنىڭ ئېيتىشىچە، ھەسەن ئىبنى سەيباھ ئۆز مۇرىتلىرىنى بىر خىل سېھرىگەرلىك بىلەن ئۆزىگە رام قىلىۋالغان، ئۇ يەنە ئۇلارنىڭ مىڭسىنى نەشە بىلەن زەھەرلىگەن، شۇڭا ئۇلار «ھەشەشمىيە» ۋە ياكى «ھەشەشمىين» دەپ ئاتالغان. مەيلى قانداق سەۋەپتىن بولمىسۇن، بۇ گۇرۇھنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى چوڭ ئەرباپلار ئۈچۈن ناھايىتى زور خەۋپ، ھەسەن ئىبنى سەيباھ بۇ گۇرۇھنىڭ ئىمامى بولۇپ تۇرغان ۋاقىتلاردا، ئۇنىڭ ئوۋىسى بۇ يەردىن يىراقتىكى كازۇندا ئىدى، ھازىر ئۇلارنىڭ باش مەھكىمىسى سىماق تېغىدا، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ بۇ ئوۋىسىدا مۇستەھكىم قەلئەلەرنى سالدۇرۇشتى، ھەممە يەردە ئۇلارنىڭ مۇرىتلىرى بار. قىسقىسى، ھەسەن ئىبنى سەيباھ ئۆلگەندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ باش مەھكىمىسى ياشقا بەرگە كۆچۈرۈلگەن. بۇنىڭدىن ئەللىك يىل بۇرۇن ئۇلار ئالامۇت تېغىغا كۆچكەن، بۇ ئۇلارنىڭ 4 - قېتىملىق كۆچۈشى. ئۇلار بۇ گۇرۇھنى قۇرغان ھەسەن ئىبنى سەيباھنى مۇشۇ تايانچ بازىغا ئىسىم قىلغان ھەمدە «ھەسەن دېگەن ئىسىمنى تىلغا ئالساڭ، ئامان قالسىن» دېگەن سۆزنى تارقىتىپ، بۇ چاغدا ھەسەن ئىبنى سەيباھنىڭ مۇرىتلىرى شامنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا بار ئىدى، ئەھلى سەلپ شامنى بېسىۋالغاندا، ئىسمائىلىيلەرنى يىققان ۋە مۇسۇلمانلارغا ھۇجۇم قىلىشتا ئۇلاردىن گىھ يوشۇرۇن، گىھ ئاشكارا پايدىلانغان. ئەھلى سەلپنىڭ باشلىغى ئۇلارنىڭ سىماق تېغىدا تۇرۇشىغا رۇخسەت قىلغان، بۇ چاغدا مەزكۇر گۇرۇھنىڭ ئىمامى بەھرام ئىدى. بەھرام ئىمام بولۇپ تۇرغان جەرياندا مىسىر ۋە شامدا بەزى پادىشا ۋە باشقا دۆلەت ئەركانلىرىنى يوشۇرۇن ئۆلتۈرگۈزدى، بۇلارنىڭ ئىچىدە مىسىرنىڭ داڭلىق ھەربىي قوماندانى ئەمىر جىيۇشمۇ بار ئىدى. كېيىن مىسىر خەلىپىسى

ئەمىر بىئەمرۇللا بەھرامنى تۇتۇرۇپ چېپىپ تاشلاپ، كالىسىنى قەسرە كۆچىسىغا ئاستۇرۇپ سازايى قىلدۇرغان. ئىسمائىلىيلەرنىڭ ھازىر سىماق تېغىدا مىساي، مەرقەب، ئەلىقە، رىسافە قاتارلىق تايانچ بازىلىرى بار. بۇ گۇرۇھنىڭ ھازىرقى ئىمامى راشىددىن سىنان. ئۇ ئۆتكەنكى ئىماملارغا قارىغاندا تېخىمۇ قۇۋ، مەككار. ئۇ بەسرە ① شەھىرىدە تۇغۇلغان. چوڭ بولغاندىن كېيىن ئالامۇتتا ئىسمائىلىيلەرنىڭ ئىمامى ئۈچۈن خىزمەت كۆرسەتكەن، كېيىن شامغا كۆچۈپ بېرىپ، ھەلەبەدە تۇرغان. ئۇ ئۆزىنى تەقۋا مۇسۇلمان كۆرسىتىپ، مۇرىتلارنى ئۆزئارا سەمىمى ھەمكارلىشىشقا چاقىرغان ھەمدە ھەر خىل ھىيلە - مەكىرلەرنى ئىشلىتىپ مۇرىتلارنى ئازدۇرۇپ، ئۇلارنى ئۆزلىرىنىڭ پۇل ۋە خوتۇن - قىزلىرىنى ئۇنىڭغا تەقدىم قىلىش دەرىجىسىگە يەتكۈزگەن. كېيىن ئەبۇمۇھەممەت دىگەن بىر كىشى راشىددىن سىناننى سىماق تېغىدىكى ئىسمائىلىيە گۇرۇھىنىڭ ئىمامىغا تونۇشتۇرغان. ئۇزاق ئۆتمەي، راشىددىن سىنان ئۇنىڭ ئورنىنى بېسىپ، بۇ گۇرۇھنىڭ باشلىقى بولغان. ئۇ ئىمام بولۇپ بىرنەچچە يىل ئۆتمەيلا، ئاشۇ رايوندا ئەڭ نوپۇزلۇق كىشى بولۇپ قالغان، ئۇنىڭ خىزمىتى ئۈچۈن جېنىنى پىدا قىلىدىغان بىرنەچچە مىڭ مۇرىت توپلانغان ئەگەر ئۇ، ئۆز مۇرىتلىرىنى بىرەر پادىشا ياكى شاھزادىنى ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇسا، ئۇلار ئىنىسى - جىنىغا تۇيدۇرماي خوجىدار چاكار ياكى ياساۋۇلچە ياسىنىۋېلىپ پادىشا ياكى شاھزادىنىڭ ئۆيچۆرىسىدە خىزمەت قىلىدۇ، پۇرسەت كەلگەندە ئۇلارنىڭ يۈرىكىگە خەجەر تىقىدۇ. خۇداغا شۈكرى، تەلىپنىڭ ئوڭدىن كېلىشى، ئۇلار بۇ نۆۋەت سېنى ئۆلتۈرمەيتۇ. ئەمما ئوغلۇم، شۇنى بىلىپ قويغىكى، بىز ئۈچۈن ئۇلارنىڭ خەۋپى ئۇلارنىڭ ئادەم ئۆلتۈرۈشىدىنمۇ قورقۇنچىلىق!

① ئىراقتىكى بىر شەھەر.

سالامىدىن گەپكە قۇلاق سالغاج چوڭقۇر ئويغا پاتتى،
ئىمامىدىن بولسا نەجمىدىننىڭ ھەر بىر ئۇششاق ھەركەتلىرىدە
نىمۇ كۆزىدىن قاچۇرمايتتى، ئۇنىڭ ھەر بىر ئېغىز گېپىنى
قۇلغىدا چىڭ تۇتاتتى، ئۇنىڭ ھىسسىياتى نەجمىدىننىڭ گېپىدە
كى ھەر بىر ۋەقەگە ئەگىشىپ دولقۇنلىنىپ تۇراتتى. نەجمىدىن
گېپىنى تۈگەتكەندە، ئىمامىدىننىڭ كۆزلىرىدە چاقناپ تۇرغان
ھىسسىيات ئۇچقۇنلىرىنى كۆردىمۇ، لېكىن سەزمىگەن بولۇۋالدى.

— بۇ باسمىچىلارنىڭ سۈيىقەستىگە قارشى تەدبىر
قوللىنىشىمىز كېرەك. تولىمۇ بېسەرۋالىق قىلىپتىمىز، ئۇلارنى
نازارەت قىلىشىنى بوشاشتۇرۇپ قويۇپتىمىز، — سالامىدىن
دادىسىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ بولۇپ، ئۆزىنىڭ قارشىنى ئېيتتى.
— يالغۇز نازارەت قىلىش بىلەنلا ئىش پۈتمەيدۇ، —
دىدى ئىمامىدىن، — ھەممىدىن ياخشى چارە ئۇلارنىڭ ئىمامىنى
ئۆلتۈرۈۋېتىشى، — ئۇنىڭ مەلۇم بىر نىيەتكە كېلىپ
قويغىنى كۆزىدىن چىقىپ تۇراتتى.

— بۇ نىمە دىگەننىڭ؟ — دەپ سورىدى نەجمىدىن.
— مەۋلانم، گەپنى ئوچۇق ئېيتىشىمغا ئىجازەت قىلسىلا،
بۇ قاتىلار گۇرۇھىغا تاقابىل تۇرۇشنىڭ ئۈنۈملۈك ئۇسۇلى
ئۇلارنىڭ ئىمامىنى ئۆلتۈرۈۋېتىشى. دەرەخ يىقىلسا مايمۇنلار
توزۇپتۇ، دىگەندەك، بۇ باسمىچىلارنىڭ ئىمامى ئۆلسە، ئۆزلىرى
تېزىپ كېتىدۇ، — دەپ جاۋاب بەردى ئىمامىدىن.

— ئۇلارنىڭ باشلىغىنى ئۆلتۈرۈش ئېيتىشقا ئاسان، لېكىن
ئۇلار خەتەرلىك تاغدا تۇرىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇلارنىڭ
ئاياغچىلىرى يوق يەر يوق. ھەتتا بىزنىڭ قەسىر - سارايلىرىدە
مىزغىمۇ ئۆز ئادەملىرىنى تىققان. ئويلاپ باق، مۇشۇنداق
ئەھۋالدا، ئۇلارنىڭ ئىمامىغا قانداق يېقىنلىشىشىمىز ھەم ئۇنى
قانداق ئۆلتۈرەلەيمىز؟

— مەۋلانام ئۈچۈن خىزمەت قىلىش يولىدا ئوتقا، سۇغا كىرىشتىنمۇ باش تارتمايمەن، — دىدى ئىمادىددىن ھاياجانلىق بىلەن، — بۇ ئىسمائىلىيە مەلئۇنلىرى سۇلتانىمىز سالاھىددىن ھەزەتلىرىنىڭ ھوجرىسىغا كىرىپ خالىغان ئىشنى قىلىشقا چۈرئەت قىلغان ئىكەن، بىزمۇ بىر ئامال قىلىپ ئىسمائىلىيلەر ئىمامىنىڭ ئۆيىگە كىرىپ، ئۇنىڭ يۈرىكىگە خەنجەر تىقالايمىز. ناۋادا ۋەزىپىنى ئورۇنلاپ بولۇپ بەختسىزلىككە ئۇچراپ ئۆلتۈرۈل سەك، بۇ ئالجاناپ كىشىنى قوغداش يولىدا قۇربان بولۇش بولىدۇ، بۇ ئەرزىگۈدەك ئىش.

نەجمىددىن ئىمادىددىننىڭ گېپىدىن بۇ ۋەزىپىنى ئۇنىڭ ئورۇنلىغۇسى بارلىغىنى بىلدى، لېكىن ئۇ بۇ ئىشنىڭ خەتەرلىك ئىكەنلىكىنى بىلگەچكە، ئۇنىڭ بىخەتەرلىكىدىن ئەنسىرەپ، ئۇنى توسماقچى بولۇپ مۇنداق دىدى:

— بۇنداق خەتەرلىك ئىشقا پەقەت ساراڭ ئادەملا قەدەم باسىدۇ. بىز تېخى ئامال قىلالىمىغۇدەك دەرىجىگە يەتمىدۇق. ئىمامدىن قەھرىمان چىقىدۇ. مېنىڭچە، پۇلنى كۆپ خەجلىپ ئۇلارنىڭ ئۆز ئىچىدىن ئادەم سېتىۋالسا، بۇ ئاپەتنى ئۇلارنىڭ ئۆزى يوقىتىدۇ.

— مەۋلانام توغرا ئېيتتى، ئۇلاردىن بەزى ئادەملەرنى پۇل بىلەن سېتىۋالغىلى بولىدۇ. بىراق بۇنداق قىلغاندا تازا ئىشەنچلىك بولمايدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ۋاقىت ئۇزاققا سوزۇلۇپ كېتىشى مۇمكىن. ئەگەر ئۆز كىشىلىرىمىز بارسا، ئۇنى ئۆلتۈرۈشكە مۇمكىن قەدەر تېز رەك ئامال قىلىشى مۇمكىن.

— بىراق بۇ ۋەزىپە ئىنتايىن قىيىن، خەتەرلىك، ئۇ يەرگە بېرىشقا ئۇنى ئىدىغان كىشى چىقماستىنمۇ مۇمكىن، — دىدى نەجمىددىن تولۇق ئىشەنچ بىلەن.

— مەۋلانام، ئۆزلىرىنىڭ قولى ئىمادىددىن بۇ ۋەزىپىنى

ئىچرا قىلمىشى ئۆز ئىختىيارىم بىلەن ئىلتىماس قىلىمەن، رەت قىلىۋالسىڭىز ئۈمىت قىلىمەن، — دېدى ئىمادىدىن بىلەن بىلەن ئۆزىنى كۆرسىتىپ.

— ھىممىتىڭىزگە بارىڭىزلا. بىراق سەن بارالمايسەن، بىز سېنىڭ بۇ يەردە تۇرۇشۇڭغا مۇھتاجىمىز.

— مەن بۇ يەردە قالسام نىمە پايدىسى؟ مەن مۇھاپىزەتچىلىككە تەيىنلەنگەن بىرىنچى كېچىسى مەۋلانم سالاھىدىن ئۆلتۈرۈلۈپ كەتكىلى تاس قالدى، خىجالەتچىلىكتىن ئۆزۈمنى قويغىلى يەر تاپالماي قالدىم. ئاللا بىلەن قەسەم قىلىمەنكى، بۇ ۋەزىپىنى مېنىڭ ئورۇنلىشىمغا ئىجازەت بېرىلىشىمنى سورايمەن، ئىجازەت قىلىنسا، ئۆزۈمنى ئىنتايىن بەختلىك ھىساپلايتتىم.

سالاھىدىن تا ھازىرغىچە خىيال سۈرمەكتە ئىدى. ئۇ، ئىمادىدىننىڭ قەسەم قىلىپ، بۇ ۋەزىپىگە ئۆزىنى ئەۋەتىشىنى قەتئى تەلەپ قىلغانلىغىنى ئاڭلىغاندا، ئۇنىڭغا:

— بۇ ۋەزىپە ئىنتايىن خەتەرلىك، ئۇنىڭ ئۈستىگە بىز سېنىڭ بۇ يەردە تۇرۇشۇڭغا مۇھتاج. شۇڭا سېنىڭ بارىشىڭنىڭ ياخشى، — دېدى.

— بارىمەن دەپ قەسەم قىلدىم، بۇ ۋەزىپە ئۈستىدە ئۆلسەممۇ ئارمىنىم يوق. مەن بەل باغلاپ قويسۇم، ئىجازەت بەرسىلە!

سالاھىدىن دادىسىغا بۇرۇلۇپ، ئۇنىڭدىن مەسلىھەت ئېلىش نەزىرى بىلەن ئۇنىڭ كۆزىگە قارىدى. نەچچىدىن بىر پەس ئويلانغاندىن كېيىن:

— بوپتۇ، بارسا بارسۇن! سېنى خەتەردىن ساقلاپ قالسا ئەجەب ئەمەس، — دېدى.

تەلۋىنىڭ ماقۇل كۆرۈلگەنلىكىدىن ئىنتايىن ھايىجانلانغان ئىمادىدىن مۇنداق دېدى:

— ماڭا ئىشەنگەنلىكىڭىزگە رەھمەت. مەن ھەر بىرلىرىڭنىڭ سادىق قۇلى. بارغاندىن كېيىن ۋەزىپىنى ئادا قىلالايمىسام، ھەرگىز ھەربىرلىرىڭنىڭ ئالدىغا قايتىپ كەلمەيمەن. ئەنە سەھەر يولغا چىقاي. مېنىڭ ئۈمىت قىلىدىغىنىم شۇكى، مېنىڭ ھەركىم تىم مەخپى تۇتۇلسا، ئىككىلىرىدىن بۆلەك ھىچكىم ئۇقىمىسۇن. چۈنكى ھازىر قەسىرىمىزدە دۈشمىنىمىز كىم، دوستىمىز كىم، پەرق ئېتىش تەس.

— ھازىرچە باشقا چارە بولمىغاچقا، سېنىڭ بېرىشىڭغا قوشۇلدۇق، ساڭا خۇدا مەدەتكار بولسۇن، — دېدى سالاھىددىن، — بايا سىلەر پاراڭلىشىۋاتقاندا، تۈنۈگۈن كېچە يۈز بەرگەن ۋەقە ئۈستىدە ئويلىنىپ، زادى تېگىگە يېتەلمىدىم. بىراق... — ئۇ سۆزلەۋېتىپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە يەنە جىم بولۇپ كەتتى. چۈنكى ئىيسا ھەككارى ئارقىلىق مەلىكە سەيپىدەگە ئويلىنىش تەلىۋىنى قويغانلىغىنى ئەسلەپ، بۇ ئىشنىڭ ئىسمائىلىيە گۇرۇھىنىڭ بۇ قېتىمقى ھەركىتى بىلەن مەلۇم مۇناسىۋىتى بولۇشى مۇمكىن دېگەن گۇمانغا كەلگەن ئىدى، لېكىن بۇ گۇمانغا ئاساس بولمىغاچقا، بۇ قارىشىنى ئېيتىمىدى.

نەجمىددىن ئۇنىڭ دۇدۇقلاپ قالغانلىغىنى سېزىپ: — سالاھىددىن، نىمىلىرىنى ئويلاۋاتىسەن؟ ساڭا سادىق ئىمادىدىڭنىڭ نىمىتىدىن گۇمانلىنىۋاتامسەن؟ — دەپ سورىدى. — يوقسۇ، — دېدى سالاھىددىن بېشىنى چايقاپ، — تۈنۈگۈن كېچە يۈز بەرگەن ۋەقەنىڭ سەۋىۋى ئۈستىدە ئويلىنىدىم، لېكىن بىر خۇلاسىگە كېلەلمىدىم، شۇڭا كۆپ سۆزلەشنى خالىمىدىم. — ئويلىغانلىرىڭنى ئېيتىپ باققىن!

— دادا، مەن سىزگە راستىنى ئېيتسام، تۈنۈگۈن ئەتىگەن بىر ئاخىمقانە ئىش قىلىپ قويدۇم، — دېدى سالاھىددىن، ئاندىن غەيرەتكە كېلىپ، خىجىللىق بىلەن مۇنداق دېدى: —

بىر بۇرادىرىمنىڭ تەۋسىيە قىلىشى ۋە ئۆزۈمنىڭ يەڭگىلىتەكلىگىدىن، سىزنىڭ رازىلىغىڭىزنى ئالماستىنلا ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن بىر ئىش قىلىپ قويدۇم، مۇشۇ ئىش ماڭا ئاۋارىچىلىك تۇغدۇرغان بولۇشى ئېھتىمالغا ناھايىتى يېقىن.

— زادى نىمە ئىش ئىدى؟ — دېدى نەجمىددىن چۈشەنمەي.
— بۇرادىرىم ئىيساھەككارى تۇنۇگۈن مېنىڭ قېشىمغا كېلىپ، ئۆزىنىڭ قارىشىچە ماڭا ناھايىتى زور پايدىلىق بىر ئىشنى تەكلىپ قىلدى. مەن ئۇنىڭغا مۇجەسسەم جاۋاب بەرگەن بولساممۇ، ئاخىر يەنە ئۇنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلدىم.

— قانداق تەكلىپ؟

— ئۇ مېنى خەلىپە ئازىدقا مەلىكە سەيپىدەگە ئۆيلىنىش تەلپۈنى قويساڭ دېگەن ئىدى.

نەجمىددىن چۆچۈپ كەتتى ۋە:

— ماقۇل دېدىڭمۇ؟ — دەپ سورىدى ۋاقىراپ.

— خېلى ئارىسالدى بولۇپ قالدىم. ئاخىر، ئۇنىڭ ئۆزى بېرىپ، ئەھۋالغا قاراپ ئىش قىلىشىغا قوشۇلدۇم.

— نىمىشقا ئۆزۈڭنىڭ مەرتىۋەڭگە، سالاھىيىتىڭگە زادىلا مۇناسىپ كەلمەيدىغان ئىشنى قىلدىڭ؟ ئۆزۈڭ مۇشكۈل ئەھۋالغا چۈشۈپ قالسىەن. ئۇنىڭ قانداق قىزى ئىكەنلىكىنى بىلمەمسەن؟ —
نەجمىددىن سەل خاپا بولدى.

— ناھايىتى ساھىپىجامال ئىمىش، — دېدى سالاھىددىن. بۇ گەپلەرگە جىمجىت قۇلاق سېلىپ تۇرغان ئىمادىددىن ئۇلارنىڭ ئېيتىۋاتقىنى مەلىكە سەيپىدە ئىكەنلىكىنى بىلدى، ئۇ، ئاشۇ بىر قېتىمقى ئوردا ۋەقەسىدە بۇ قىزنى كۆرگەن ھەم ئۇنىڭ بىر تۇتام چېچىنى ئۇنىڭغا قايتۇرۇپ بەرگەن. ئۇنىڭ بىلەن شۇ ئۇچرىشىشتا ئۇنىڭغا ھەۋسى كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭغا مۇيەسسەر بولۇشنى زادىلا خىيالىغا كەلتۈرۈپ باقمىغان. ئۆز خوجى-

سى سالامىدىدىنىڭ بۇ قىزغا ئويلىنىش تەلۋىنى قويغانلىقىنى ئاڭلىغاندا، ھەم تاتلىق، ھەم ئاچچىق، بىر خىل قارىمۇ - قارشى ھىسسىيات يۈرىكىنى سىپاپ ئۆتتى. ئۇ، بۇنداق گۈزەل قىزنىڭ باشقا كىشىگە ياتلىق قىلىنىپ كەتكىنىدىن كۆرە ئۆز خوجايىنىغا ياتلىق قىلىنغىنى ياخشى دەپ ئويلىدى، لېكىن ئۆز خوجايىنىنىڭ بۇ قىزنى راستىنلا ئۆز نىكايمغا ئېلىشىنى ئويلىغاندا، دىلىدا بىر خىل ھەسەت قوزغالدى.

نەجىمىدىدىن ئىمامىدىدىنىڭ چىرايىدىكى ئۆزگىرىشىنى سېزىپ: — ئىمامىدىدىن، سەن بۇ قىزنى تونۇمسەن؟ — دەپ سورىدى. — ئۇنى كۆرگەن. ئوردا ئەمەلدارلىرىنىڭ قەسىرگە ھۇجۇم قىلىش ۋەقەسىدە، بۇ توپىلاڭنى باستۇرۇشقا مەۋلانىم سالامىدىدىن بىلەن بىللە قاتناشقان ئىدىم. بىز قەسىرگە لاۋىلداپ كۆيۈۋاتقان ئوت ئىچىدە بېسىپ كىردۇق. مەن دەسلەپ بېسىپ كىرگۈچىلەر قاتارىدا ئىدىم. قەسىردە ئىنتايىن ساراسىم ئىچىدە قالغان بىر قىزنى كۆرۈپ قېلىپ، ئۇنى قوتۇلدۇرۇۋالغان ئىدىم. ئېنىق ئېسىمدە تۇرۇپتۇ. ئۇ قىز ناھايىتى گۈزەل ئىدى، بولۇپمۇ ئۇنىڭ ئالتۇندەك ساغۇچ چىچى بەك چىرايلىق ئىدى. ئۇ مەۋلانىم سالامىدىدىغا ھەقىقەتەن خۇدا قوشقان جۈپتى بولمىدۇ، پەقەت مەۋلانىم سالامىدىدىنلا ئۇنى ئۆز ئەمرىگە ئېلىشقا مۇناسىپ كېلىدۇ. بۇ قىزغا مەۋلانىم سالامىدىدىن باشقا كىشى يارىمايدۇ. نەجىمىدىدىن ئىمامىدىدىنىڭ گەپلىرىگە ئىشەندى، ئۇ سالامىدىدىغا بۇرۇلۇپ، ئۇنىڭغا:

— ئىيسا ھەككارى خەلىپىنىڭ بەرگەن جاۋابىنى ساڭا يەتكۈزدىمۇ؟ — دىدى.

— ئىيسا ھەككارىنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇ خەلىپە بىلەن كۆرۈشۈپ، مېنىڭ قۇدا چۈشۈش تەلۋىمنى ئېيتىپتۇ، خەلىپە كېيىنرەك جاۋاب بېرەي دەپتۇ، ھازىر ئەھۋالنىڭ قانداقلىغىدىن خەۋىرىم يوق.

— ئۇ ئاسانلىقچە ماقۇل دىمەيدۇ، — دىدى نەجمىددىن

بېشىنى چايقاپ، — بۇ ئادەملەر ئۆزلىرىنىڭ قان - نەسىبىنىڭ

پاكلىغىنى، ئاتا - بوۋىسىنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىنى ساقلاپ

قېلىش ئۈچۈن سېنىڭ تەلىۋىڭنى قوبۇل قىلمايدۇ، ئۇلار رە -

سۇلۇللانىڭ ئەۋلادى. بىز ئەرەپ ئەمەس، ئۇلارنىڭ قىزلىرىغا

ئۆيلىنىش بىزگە مۇناسىپ كەلمەيدۇ، — نەجمىددىن قاقلاپ

كۈلۈپ كەتتى ۋە سالاھىددىنغا لەپىدە قارىدى - دە، ئۇنىڭ

يەنە خىيالغا كەتكەنلىكىنى بايقىدى. ئىيسا ھەككارىنىڭ گەپلىرى

ئۇنىڭ خىيالىدىن ئۆتمەكتە ئىدى؛ سالاھىددىن ئەرەپ نەسىبىگە

ئېرىشمەكچى بولسا، مەلىكە سەيپىدەگە ئۆيلىنىشى كېرەك، پەقەت

شۇنداق قىلغاندىلا ئۆزى ياكى پەرزەنتلىرى خىلاپەت تەختىگە

ۋارىسلىق قىلىش ھوقۇقىغا ئېرىشەتتى. بۇ ئىيسا ھەككارىنىڭ

پىكرى ئىدى. سالاھىددىن دادىسىنىڭ ئۆزىگە قاراپ تۇرغانلىغىنى

كۆرۈپ:

— ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئالىجاناپ نەسىبىدىن پەخىرلەن -

مەسمۇ؟ — دەۋەتتى.

— نىمىشقا پەخىرلەنمەسۇن؟ ئەنە شۇ سەۋەپتىن، ئۇلار

ئۆزلىرىنىڭ نەسىبىسىنى ئىنتايىن قەدىرلەيدۇ دەۋاتىمەن.

ئۇلار ۋارىس تاللاشتا بۇنىڭغا ھەرگىز سەل قارىمايدۇ. شۇڭا، سەن

كۆردى نەسىبىدىن بولۇپ تۇرۇپ، تەلىۋىڭنى ئۇلارنىڭ قوبۇل قى -

لىشىدىن قانداقمۇ ئۈمىت كۈتەلەيسەن؟

سالاھىددىن خىجىللىق بىلەن كۈلۈپ قويدى. ئۇ بۇ ئىش

نىڭ ئەتمىكى نەتىجىسىگە قاراپ بىر ئىش قىلارمىز دەپ ئويلاپ:

— بۇ ھەقتە خەلىپىنىڭ جاۋابىغا قاراپ بىر - نىمە دەيلى! —

دىدى - دە، ئورنىدىن تۇردى ۋە بايقى خەنجەرگە يەنە كۆزى

چۈشتى. ئىمادىدىن بۇ خەنجەرنى كۆرۈپ، بېرىپلا ئۇنى

ئالدى ۋە:

— مەۋلانام، بۇنى مېنىڭ ئېلىپ كېتىشىمگە ئىجازەت قىلامدىلا؟ — دىدى.

— ئۆزۈڭنىڭ خەنجىرى يوقمۇ؟ — دىدى سالاھىدىدىن چۈشەنمەي.

— بار، — دىدى ئىمادىدىن، — بىراق مەن بۇ خەنجەرنى بىزگە تەھدىت سېلىشقا پېتىنغان ئەبلەخنىڭ يۈرىكىگە تىقماقچى.

— ئىرادەڭ شۇنچە چوڭمۇ؟ — دەپ سورىدى سالاھىدىدىن كىيىملىرىنى كىيىۋېتىپ.

— ئۇنى ئۆلتۈرۈشكە قەسەم ئىچتىم. ئۇنى ئۆلتۈرگەندىلا پۇخادىن چىقىمىز. ئەمدى ئىككىلەنمىسىلە. مەن ئەتە تاڭ سۈ-

زۈلگىچە قىياھىرىدىن چىقىپ كېتىمەن. نەجمىدىن مەنۇنىيەت بىلەن كۈلۈمىرىدى ۋە ئۇنىڭغا مېھرىۋانلىق ۋە بارىكالا نەزىرى بىلەن قاراپ مۇنداق دىدى:

— سالاھىدىدىنغا سادىقلىغىڭىزدىن ناھايىتى خۇرسەنمەن. بۇ لەنەتلىكەردى ئىسمائىلىيلەر ھەممە ئادەمنى بىسەرەمجان قىلى-

ۋەتتى. ناۋادا سەن ئۇلارنىڭ كاتتىۋېشىنى ئۇجۇقتۇرۇۋېتەلسەڭ، قەھرىمان بولىسەن. ئۇ چاغدا بۇ ئەلدە ئوغلۇم سالاھىدىدىن

بۆلەك ئىككىنچى بىر كىشىنى سەن بىلەن تەڭلەشتۈرگىلى بولمايدۇ.

ئىمادىدىن بۇ ئىلتىپاتلاردىن چەكسىز مەنۇن بولۇپ، ئۆز كۆڭلىدە، بۇ ۋەزىپىنى چوقۇم ئورۇنلايمەن، دىگەن نىيەتكە كەلدى،

لېكىن كۆرۈنۈشتە كەمتەر، تەمكىن قىياپەتتە تۇردى. — سەن ئۇنىڭغا قانداق يېقىنلاشماقچى ۋە ئۇنى قانداق

ئۆلتۈرمەكچى؟ بۇ ۋەزىپىنى ئورۇنلاش جەريانىدا قانداق قىيىنچىلىقلارغا ئۇچرايدىغانلىغىڭ ئۈستىدە ئويلىنىپ كۆردۈڭمۇ؟ —

دەپ سورىدى نەجمىدىن. — تەپسىلى ئويلاشقا ئۈلگۈرمىدىم. ھەر قانداق جاپا - مۇشەق

قەت، خېيىم - خەتەر ئىرادەمدىن ياندۇرالمىدۇ، بۇ شەھەرەپلىك
ۋەزىپىنى ئادا قىلىشىغا توسالغۇ بولالمىدۇ.
— ئەمەسە بىرنەچچە كۈن تەييارلىق قىلغىن! — دىدى
نەجمىددىن.

— ئەتە تاڭ سۈزۈلگىچە بۇ يەردىن چىقىپ كېتىشىم
كېرەك. مېنىڭ بارىدىغان يېرىم ۋە ۋەزىپەمنى ھىچقانداق كىشىنىڭ
ئوقۇلىشىغا ئۈمىت قىلىمەن، — دىدى ئىمادىددىن قەتئىلىك
بىلەن.

— ئاق يول تىلەيمەن، — دىدى كېيىنلىرىنى كېيىپ بول
غان سالاھىددىن. ئاندىن دادىسىغا لەپىدە قاراپ، ئۈنىگۈدىن
تاپشۇرۇق كۈتتى.

— ھەم شىجائەتلىك، ھەم پاراسەتلىك بولغىن، — دىدى
نەجمىددىن يەنىمۇ تاپىلاپ، — ئېسىڭدە بولسۇنكى، ئەگەر غەلبە
قىلساڭ، ھىچكىم ھۆددىسىدىن چىقالمىغان ئۇلۇغ ئىشنى ئورۇنلى
غان بولمىسەن ھەم ھىچكىم ئېرىشەلمىگەن مۇكاپاتقا ئېرىشسەن.
ئىمادىددىن ھاياجانلىنىپ كۆزىگە ياش ئالدى، ئەيمەنگەن
ھالدا بېرىپ نەجمىددىننىڭ قولىنى، ئاندىن سالاھىددىننىڭ
قولىنى سۆيۈپ، تەۋەززۇ بىلەن مۇنداق دىدى:

— ئەمدى چىقىپ تەييارلىق قىلىشىغا ئىجازەت قىلىشىملا!
ھازىردىن باشلاپ يولغا چىققىچە مېنى كۆرمەسلىكىڭلارنى مۇمكىن،
چۈنكى مەن بۇ يەردىن خۇپىيانە چىقىپ كېتىمەن.
— دىگىنىڭچە قىلغىن! — دىدى نەجمىددىن بېشىنى
لىگىشتىپ.

* * *

ئىمادىددىن سەپەر تەييارلىغىنى قىلىشقا چىقىپ كەتتى،
ئۇ بۇ ۋەزىپىنى ئىجرا قىلىشتا غايەت زور خەتەرلىكلەرگە دۇچ

كېلىدىغانلىغىنى تامامەن چۈشىنىش، لېكىن ۋەزىپىنى ئورۇنلاشقا
ئىشەنچىسى بار ئىدى، بولۇپمۇ ۋەزىپە ئورۇنلانغاندىن كېيىن
ئېرىشىدىغان شان - شەرەپ ۋە مەرتەۋە ئۇنى ئىسلاھلاندىراتتى.
ئىمادىدىن قەسىر لوتلۇدىكى ھوجرىسىغا كېلىپ، زۆرۈر
تەييارلىقلارنى پۈتتۈردى، ئاندىن ئولتۇرۇپ، ئۆز ۋەزىپىسىنى ئو-
رۇنلاشنىڭ ئۇسۇل - چارىلىرى ئۈستىدە ئويلىنىدى. كۈن پاتاي
دىگەندە، بىراۋ ئىشىكىنى قاقتى، ئىمادىدىن ئەجەپلەندى، چۈنكى
يولغا چىقاي دەپ تۇرغان بۇنداق چاغدا بىراۋنىڭ كاشىلا بولۇ-
شىنى خالىمايتتى. بىراق نائىلاج ئىشىكىنى ئاچتى، ئىشىك ئالدى
دا بىر مۇلازىم تۇراتتى. ئىمادىدىن ئۇنىڭ تەقى - تۇرقى ۋە
كىيىم - كىچەكلىرىگە قاراپ، خەلىپە ئوردىسىنىڭ مۇلازىملىرىدىن
ئىكەنلىكىنى بىلىپ ھەيران قالدى. بۇ مۇلازىم ئۆيگە كىرىپلا:
— ئۆزلىرى ئىمادىدىن سەرۋاز بولامدىلا؟ — دەپ سورىدى.
— ھەئە. نىمە گەپ؟

مۇلازىم ئەنسىزلىك بىلەن ئەتراپقا سەپسىيلىپ، ئۆيدە
ئۈچىنچى كىشىنىڭ يوقلۇغىنى بىلگەندىن كېيىن، ئىمادىدىنغا
ئىشىكىنى يېپىپ قويۇشنى ئىما قىلدى، ئاندىن پەخەسلىك بىلەن
يانچۇغىدىن كىچىككىنە بىر تۈگۈنچەكنى ئېلىپ، ئۇنى ئاۋايلاپ
ئۇنىڭغا سۇندى.

ئىمادىدىن قولىغا ئېلىپ كۆرۈپلا چۆچۈپ چىرايى ئۆگدى.
چۈنكى بۇ تۈگۈنچەك بىر تۇتام سېرىق چاچ بىلەن چىگىلىگەن
بولۇپ، بۇ چاچ ئۆزى مەلىكە سەيپىدەگە قايتۇرۇپ بەرگەن ھىلىقى
چاچ ئىدى. ئۇنىڭ قوللىرى تىترەپ كەتتى، لېكىن ئۆزىنى تۇتۇ-
ۋېلىپ، تۈگۈنچەكنى ئاستا ئاچتى، ئۇنىڭ ئىچىدىن ئىمزا سىز
قىسقىچە بىر پارچە خەت چىقتى. خەت تۆۋەندىكىچە ئىدى.

«باتۇر ئىمادىدىنغا:

سىز بىر مۆھتىبەر كىشىنىڭ ھاياتىنى قىلىچ ئاستىدىن

قۇتۇلدۇرۇپ قالغان. قۇتۇلدۇرۇلغان بۇ كىشى سىزنىڭ ھىممىتىڭىزگە مېنى تەقدىرلىق بىلدۈرۈش ئۈچۈن سىز بىلەن دىدار كۆرۈ-
شۈشنى خالايدۇ. ئۆتكەندە سىز ئۇنى ئىلتىجا قىلمىغان ئەھۋالدا
قۇتۇلدۇرۇۋالغان ئىدىڭىز، ھازىر ئۇ سىزگە مېنى تېزىرەك قۇتۇل-
دۇرۇۋېلىشقا! دەپ ئىلتىجا قىلىدۇ. مېنىڭ تۇرار جايىمنى بىلمەي-

سىز، خەت ئايارغان كىشى سىزنى باشلاپ كېلىدۇ. «
ئىمادىدىن خەتنى ئوقۇپ، خۇددى چۈش كۆرۈۋاتقاندەك
بولدى. بىر ئاز خۇددى يىققاندىن كېيىن، يولغا چىقاي دەپ تۇر-

غاندا، تەكلىپ قىلغۇچىنىڭ ئارزۇسىنى قاندۇرۇشۇم كېرەكمۇ ياكى
ئۆزۈم ئېيتىپ بارماسلىغىم كېرەكمۇ؟ دەپ ئويلىدى. بۇ بىر تۇتام
چاچنى كۆرگەندە، ماگنىتتەك جەزىبى كۈچكە ئىگە بۇ چاچ ئۇنى
بېرىشقا ئۈندەيتتى. ئۇنىڭ ئېسىدە شۇ نەرسە ئېنىق ئىدىكى، مۇشۇ
چاچ ئىگىسىنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن،
بۇ چاچنى ئۇ دەمەشقتىن قاھىرىگە ئېلىپ كېلىپ ئۆز ئىگىسىگە
تاپشۇرغان، مانا ھازىر مۇشۇ چاچنىڭ ئىگىسى ئۇنىڭغا قۇتۇلدۇ-
رۇشنى ئىلتىجا قىلىۋاتسا، بارماي بولامدىغان!

مۇلازىم جاۋاب كۈتۈپ تۇراتتى. ئىمادىدىن ئارىسالدى
بولۇپ تۇرغاندا، مۇلازىم ئۇنى قىستىغاندەك قىلىپ، ئۇنىڭغا بىر
قەدەم يېقىن كەلدى، ئۇنىڭ ئەپتىسى - ھالىغا دىققەت قىلغان
ئىمادىدىن ئۇنىڭدىن؟

— سېنىڭ ئېلىپ كەلگىنىڭ مۇشۇ خەتلامۇ؟ — دەپ سورىدى.
— خوش. مەلىكە ئۆزلىرىنىڭ ئۇ يەرگە بارىدىغان يولىنىمۇ
ماڭا ئېيتىپ بەردى.

— قانداق گەپ بۇ؟ مەن تېخى خەلىپىنىڭ قەسىرىگە
كىرىدىغان يولىنىمۇ بىلمەمدىكەنمەن؟

مۇلازىم كۈلۈپ قويدى ۋە پەس ئاۋاز بىلەن مۇنداق دىدى:
— قەسىرگە كىرىدىغان يولىنىلا بىلسە بولمايدۇ. چۈنكى

بۇ خەتنىڭ ئىگىسى قەسىرنى سادا تۇرىدۇ، ئۇ يەرگە ھەر قانداق ئېرىشى كىرگۈزۈلمەيدۇ. بولۇپمۇ باھانىدىن قارا قوش قەسىر- نىسانىڭ ھەرەم يېڭى بولغاندىن بۇيان، ئۇ يەرگە يات ئادەم ئۇچۇپمۇ كىرەلمەيدۇ.

— ئۇنداق بولسا، ئۇ يەرگە قانداق قىلىپ كىرگىلى بولىدۇ؟
— بېرىشنى ئىختىيار قىلسىلا، ئامال قىلىپ باشلاپ كىرىمەن.
— مېنى ئايالچە ياساندۇرۇپ ئەكىرمە كىچىمۇ سەن؟ — دىدى
ئىمادىدىن ئەجەپلىنىپ.

— يوقسۇ، ئۇنداق قىلىشقىمۇ بولمايدۇ. چۈنكى دەرۋازىۋەندىلەر قەسىردىكى ھەر بىر قىز - ئايالنىڭ چىرايىنى، كىيىم - كېچەكلىرىنى تونۇيدۇ ھەم ئۇلارنىڭ ئىسىملىرىنىمۇ بىلىدۇ.
— ئەمىسە قانداق قىلىش كېرەك؟ — ئىمادىدىن سەل بىتاقەت بولدى.

— مۇشۇ قەسىر لوتلۇنىڭ ئاستىدا خەلىپە قەسىرگە بارىدىغان بىر مەخپى لەخمە بار.

— لەخمە؟ — ئىمادىدىن ھاڭ - تاڭ قالدى، چۈنكى ئۇ بۇ يەردە لەخمە بارلىغىنى تۇنجى قېتىم ئاڭلىشى ئىدى.

— شۇنداق، لەخمە بار، — دىدى مۇلازىم، — فائىمىيە خەلىپىلىكى قەسىر - ئوردا سالدۇرغاندا، خەلىپىنىڭ بالا - چاقا، ئائىلە تاۋابىئاتلىرىنىڭ ھەرەمباققا چىقىپ سەيلە - تاماشا قىلىشىغا ئەيلىك بولسۇن ئۈچۈن قەسىر بىلەن ھەرەمباقنى تۇتاشتۇرىدىغان بىرنەچچە لەخمە يول ياساتقان. بۇ لەخمە يوللار ئىچىدە قەسىر لوتلۇ بىلەن قەسىرنى سانى تۇتاشتۇرىدىغان لەخمە يول ھەممىدىن كۆپ ئىشلىتىلگەن. چۈنكى نۇرغۇن خەلىپە، سۇلتانلار مۇشۇ يول ئارقىلىق قاتنىغان. كېيىن خەلىپە، سۇلتانلار قەسىر لوتلۇدا ۋاپات بولغاندا، ئۇلارنىڭ جەسەتلىرى مۇشۇ لەخمە ئارقىلىق ئوردىغا يۆتكەلگەن. بۇلار: ئەمىر بىئەھكامىللا، ھافىزلىدىنىللا، فائىز.

كېيىنكى خەلىپە، سۇلتانلار بۇ لەخمە بىلەن ماڭمايدىغان بولۇش
قان، شۇنىڭ بىلەن بۇ لەخمىنى كىشىلەر ئۈستۈلۈپ قېلىشقان،
لېكىن مېنىڭ يادىمدا بار. بېرىشنى خالىسىلا، باشلاپ بارىمەن.

※

※

※

ئىمادىدىن تېخىچە ئىككىلىنىپ تۇراتتى. ئۇ رۇچەكتىن
سرتقا قارىدى، قۇياش تاغ كەينىگە پاتقان ئىدى. ئۇ بۈگۈن
كېچە قاھىرىدىن چىقىپ كېتىش لەۋزىنى ئۇشقا ئاشۇرۇش كېرەك
ئىدى. ئۇ بىر پەس ئويلانغاندىن كېيىن، مۇلازىمغا بۇرۇلۇپ،
ئۇنىڭدىن:

→ — قەسىرنىڭغا بېرىشقا قانچىلىك ۋاقىت كېتىدۇ؟ —
دەپ سورىدى.

— ئازغىنا ۋاقىت كېتىدۇ.

→ ئىمادىدىن: «تېز بېرىپ، تېز قايتىپ، يولغا چىقىشقا
كېچىكىپ قالمىسام، ھەر ئىككى ئىش بىر يوللا پۈتمەمدۇ!» دەپ
ئويلىدى — دە، مۇلازىمغا:

— ئەمەسە ھازىرلا ماڭايلى! — دېدى.

— ئالدىرىمىسىلا، — دەپ توستى مۇلازىم، — قاراڭغۇ
چۈشكەندە ماڭىمىز، بولمىسا، ئاسانلا باشقىلارنىڭ كۆزىگە چېلىنىپ
قالىمىز.

ئىمادىدىن بۈگۈن ئاخشام قەسىرنىڭغا بېرىشنىڭ يەنە بىر
خەتەرلىك ئىش ئىكەنلىكىنى ھىس قىلدى. لېكىن دەرھال ئۇنىڭ

كالىسىغا، بۇ خەتەرلىك ئۇنىڭ ئىسمائىلىيلەر باشلىغىنى ئۆلتۈ-

رۇش ۋەزىپىسىنى ئىجرا قىلىشتا يۈز بېرىشى ئىھتىمال بولغان
قىيىنچىلىقلار ئالدىدا ھېچكەپ ئەمەس دىگەن ئوي كەلدى — دە،
مۇلازىمغا:

— ئۇنداق بولسا، سىرتتا مېنى كۈتۈپ تۇرغىن! تىزار —
قاراڭغۇ چۈشكەندە سېنىڭ قېشىڭغا چىقىمەن، — دېدى.
— خوپ، دەريا لېۋىدىكى ئەنجۈرلۈكتە ساقلاپ تۇراي.
سىلى مېنىڭ يېنىمغا چىققاندا، يولدا ۋە قەسىرگە كىرىشتە
كىيىۋالدىغان بىر تون بەرەي، كىيىۋالسىلا، قەسىردىكىلەر ئاسانە
لىقچە تونۇيالىمايدۇ، — دەپ، مۇلازىم چىقىپ كەتتى.
مۇلازىم چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ئىمادىدىنىڭ كۆڭلى
بىر ئاز بىئارام بولدى. ئۇ بۇ بىر تۇتام چاچنىڭ ئىگىسى بىلەن
تۇنجى قېتىم ئۇچراشقاندىكى ئەھۋالنى ۋە سالاھىدىنىڭ ئۇنىڭغا
ئۆيلەنىش توغرىسىدا قىلغان گەپلىرىنى ئەسلەيدى. ئۇ بېرىشىم
كېرەك، ئۇنى سالاھىدىنىڭ تەلۋىنى قوبۇل قىلىشقا رىغبەتلەندۈر-
رۇپ، سالاھىدىدىن ئۈچۈن خىزمەت قىلىشىم مۇمكىن دەپ قارىدى.
لېكىن شۇ ئان كۆڭلى سەل غەلىتە بولدى. بىراق ئۆز
خوجىسىنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن بۇ ھىمىسىياتىنى بېسىشقا مەجبۇر
بولدى.

تۈن بەردىسى تارتىلغاندا، ئىمادىدىدىن كىيىملىرىنى كىيىپ،
قوراللىنىپ، ئەنجۈرلۈككە كەلدى. ئەمدىلا كېلىپ تۇرۇشىغا، ئايال
قىياپەتلىك بىر كۆلەڭگۈنىڭ مۇشۇ تەرەپكە كېلىۋاتقىنى كۆرۈندى.
ئىمادىدىدىن يېقىن بېرىپ قارىغان ئىدى، ئۇ كىشى دەل بايىقى
مۇلازىم بولۇپ، ئايالچە چاپان يېپىنىۋالغان ئىدى. مۇلازىم ئۇنىڭ
غىمۇ ئاشۇنداق بىر چاپاننى كىيگۈزدى. ئاندىن ئىككىسى غىپىپ-
دىلا باققا كىرىپ كەتتى. ھەممە يەر قاپ - قاراڭغۇ بولۇپ، دەرەخ-
لەرنىڭ قارىسى غۇۋا كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇلار ئۇن - تىن چى-
قارماي بىردەم ماڭغاندىن كېيىن، مۇلازىم ئىمادىدىنىڭ قولىنى
كاپىدا تۇتۇپ، ئۇنى يوغان بىر ئازگالغا باشلاپ چۈشتى. مۇلازىم
ئازگالدىكى چاتىقاللارنى قوللىرى بىلەن قايرىدى، ئىمادىدىدىن
ھالقىسى بار تۆمۈر ئىشىككە ئۇرۇلدى. ئۇلار بۇ تۆمۈر ئىشىكىنى

ئېچىۋىدى، ئىمادىدىغا زەھەرلىك بۇس ئارىلاش سوغاق شامال ئۇرۇندى، ئۇ بۇ يەرنىڭ لەخمىنىڭ ئاغزى ئىكەنلىكىنى بىلدى. — ئارقامدىن ماڭسلا! — دىدى مۇلازىم.

ئىمادىدىن ئۇنىڭ كەينىدىن ماڭدى. لەخمىنىڭ يولىغا شېخىل ياتقۇزۇلغانلىقى بىلىندى. لەخمىنىڭ ئىچى گۈردەك قاپ - قاراڭغۇ بولغاچقا، تامنى سىپىلاپ مېڭىشقا توغرا كېلەتتى، ئىچكىرىلىگەن سېرى زەھەرلىك بۇسنىڭ ھىدى كۈچەيمەكتە ئىدى، يەنە زەي پۇراپ تۇراتتى. ئىمادىدىن ئالدىنپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ: —

سەن بۇ يولدا مېڭىپ باققانمۇ؟ — دەپ سورىدى.

— سىلىنىڭ قاشلىرىغا مۇشۇ يول بىلەن كەلدىم، — دىدى

مۇلازىم.

ئىمادىدىننىڭ ئەمدى كۆڭلى تىنىدى، قايتا گۇمان قىلمىدى. بىردىنلا ئۇنىڭ بېشى ئۈستىدە ئاياق شەپىسى ئاڭلىنىپ قالدى. مۇلازىم دەرھال ئۇنىڭغا:

— ئۈستىمىز كىچىك قەسىر، ئالدى تەرىپىمىزدە مەيدان ۋە خەلىپە ئوردىسى بار، ئۇ يەردىن ئۆتسەك قەسىرىغا يېتىمىز، — دىدى.

مۇلازىم قەسىرىنىڭ ئاستىغا كەلگەنلىكىنى سەزگەندە، ئىمادىدىننى توختاشقا ئىما قىلدى، ئاندىن پۇتىنىڭ ئۈچىدا دەسە سەپ بېرىپ ئىشىكىنى ئاستا ئېچىۋىدى، ۋاللىدا چىراق يورۇغى چۈشتى. مۇلازىم ئۇنىڭ قولىدىن يېتىلەپ بىرنەچچە باسقۇچلۇق تاش پەلەمپەيدىن چىقىپ بىر ئۆيگە ئېلىپ كىردى. ئىمادىدىن ئۆزىنىڭ ۋە مۇلازىمنىڭ ئۈستىمۇ ئاشلىرىدىكى توپا، ئۆمۈچۈك تورلىرىغا قاراپ قويدى. ئاندىن ئىككىسى تاش چاپانلىرىنى سېلىۋېتىپ، گىلەم سېلىنغان بىر ئۆيگە كىرىشتى، ئىمادىدىن بۇ ئۆينىڭ قەسىرىنىڭ ئۆيلەردىن ئىكەنلىكىگە ئىشەندى.

مۇلازىم ئۇنى ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ، ئۆزى چىقىپ كەتتى.

ئىمادىدىن ئولتۇرغاندىن كېيىن، دەرھال مەلىكە سەيپىدەنى كۆرىدىغانلىغىنى ئويلاپ ھودۇقۇپ كەتتى. خېلى بىر ھازاردىن كېيىن مۇلازىم ئىشكىنى ئېچىپ كىرىپ كەلدى، ئارقىدىن مەلىكە سەيپىدەنىڭ ئىنىگانىسى ياقۇتە كىردى. ئۇ ئىمادىدىغا تونۇشتەك بىلىندى - دە، ئۇنى بۇرۇن كۆرگەنلىكى ئېسىگە كەلدى.

ياقۇتە ئۇنىڭ بىلەن سالاملاشقاندىن كېيىن، مۇلازىمنى چىقىپ كېتىشكە ئىشارەت قىلدى. ئۆيدە ئىككىيلەن قالغاندىن كېيىن، ياقۇتە گەپ ئېچىپ:

— تەقىسىر، مۇشۇنداق كېچىدە سېنى تەكلىپ قىلىپ بىر ئازام قىلىپ قويدۇق، — دىدى.

— ھېچقىسى يوق. مېنىڭ كېلىشىم باش ئاغرىغى كەلتۈر-
مىسىلا بولدى.

— ئىنشائاللا، باش ئاغرىغى كەلتۈرمەيدۇ، — دىدى ياقۇتە،
ئاندىن: — بۇرۇن مېنى كۆرگەنلىگىڭ ئېسىڭدە يوقمۇ؟ — دەپ
سورىدى.

— ئېسىمدە. بىز كۆرۈشكەن، — دىدى ئىمادىدىن.

— بېشىمىزغا كۈن چۈشكەندە بىردىنلا يېنىمىزدا پەيدا بول-
غانلىغىڭ، مەلىكىمىز سەيپىدەنى قۇتقۇزۇۋېلىشتا كۆرسەتكەن
— پىداكارلىغىڭ مەڭگۈ ئىسمىدىن كەتمەيدۇ. ئۇ سېنىڭ قىلغان
ياخشىلىغىڭنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەيدۇ، جانغا ئارا تۇرغان ھىممەت
تىمىگە مەننەتدارلىق بىلدۈرۈش ئۈچۈن سېنى تولىمۇ كۆرگۈسى
كەلدى، لېكىن سەن شۇندىن بۇيان كەلمىدىڭ.

— بىراق مېنىڭ ئۇ ئىشىم ئىنتايىن ئۇچۇن ئەمەس ئىدى.

— دەرۋەقە، ئىنتايىن ھەمىشلا ھاجەت بولۇۋەرمەيدۇ. ئەمما
ئىلتىپاتقا ئېرىشكۈچى ئىلتىپات قىلغۇچىغا ھەشقاللا - رەھمەت
ئېيتىش بار گەپ. ھاسىل كالا، بۇنىڭ مەن بىلەن مۇناسىۋىتى
يوق، ئىككىڭلارغىلا مۇناسىۋەتلىك. ئىككىڭلار كۆرۈشكەندە مەن

ئوشۇقچە بولۇپ قالمىەن. تەقسىر، شۇنداق ئەمەسمۇ؟ — ئۇ گەپ قىلىۋېتىپ كۈلۈپ قويدى — دە، تىل بىلەن ئېيتقىلى بولمايدىغان، پەقەت ئەقىلغىلا ھاۋالە قىلىنىدىغان بىر كەيپىياتنى ئىپادە قىلدى.

ئىمادىدىن شۇ ئان ئۇنىڭ گېپىنىڭ تېگىگە يېتىپ، بەقەم دەك قىزىرىپ كەتتى، يۈرىكىگە ئوت كەتكەندەك بولدى. لېكىن ياقۇتە ئېيتقانداك بولۇشنىڭ راستلىغىغا ئىشىنىشكە جۈرئەت قىلالايمىتىتى، چۈنكى ئۇنىڭ بىلەن مەلىكە سەيپىدە ئوتتۇرىسىدا ئاسمان بىلەن زىمىندەك پەرق بار: مەلىكە سەيپىدە بولسا خەلىپىنىڭ ھەمبىرىسى، مەسرىدىكى بارلىق مۇسۇلمان خوتۇن — قىزىلارنىڭ ئايال پادىشاسى — دە! بۇنى چۈشىنىدىغان ئىمادىدىن ياقۇتەنىڭ گېپىنى چۈشەنمىگەن بولۇۋېلىپ:

— مەلىكە سەيپىدە خېنىم ياخشى تۇرغاندۇ؟ تىپنى ساقىتۇ؟ — دىدى.

— ئۇنىڭ خېتىنى تاپشۇرۇپ ئالمىدىڭمۇ؟

— ئالدىم. مېنى نىمىشقا چاقىرتتىڭىن؟

— چاچ قېنى؟

— مانا، — ئىمادىدىن يېنىدىن ھىلىقى بىر تۇتام چاچنى چىقاردى.

— بۇنى ئۆتكەن قېتىمدىكىدەك ئىگىسىگە قايتۇرۇپ بېرىشنى خالىمامسەن؟

— خالىمامدىغان. مانا ھازىر مۇشۇ چاچ ئىگىسىنىڭ تەكلىپى بىلەن بۇ يەرگە كېلىپ تۇرۇپتىمەن. بىرەر ۋەقە بولدىمۇ؟

— ئۇ ساڭا ھەشقاللا — رەھمەت ئېيتماقچى. بۇ بىر تىزىق مەرۋايىتىنى ساڭا چىقارتتى، — دەپ، ئۇنىڭغا سۇندى.

ئىمادىدىن بىر تىزىق مەرۋايىتىنى ئالدى، لېكىن كۆز قىرىپ نىمۇ سالماي قايتۇرۇپ بەردى ۋە:

— مەلىكەنىڭ ئىلتىپاتىغا مەندىن رەھمەت ئېيتىپ قويۇڭ.

لېكىن ماڭا بۇنداق مۇكاپات لازىم ئەمەس. مەن ئۇ كىشىنى

مۇكاپات ئېلىش تاماسىدا قۇتقۇزمىغان.

ئىمادىدىننىڭ ھەركىتى ياقۇتەدە ھۆرمەت تۇيغۇسىنى قوزغىدى.

لېكىن ياقۇتە چاندۇرماي، رەنجىگەن بولۇپ مۇنداق دېدى:

— مەن بۇيرۇققا بىنائەن بۇ ھەدىيىنى ساڭا تاپشۇرمىەن،

قوبۇل قىلىنساڭ، ئىگىسىنى چاقىرىمەن، ئۇ ئۆزى بەرسۇن. لېكىن

ساڭا شۇنى ئاگاھلاندۇرۇپ قويايىكى، ئىمادىدىن تەقسىر، ئۇ

ناھايىتى كەسكىن كىشى.

ياقۇتە مەرۋايىت تىزىقىنى گىلەم ئۈستىگە تاشلىۋېتىپ چىقىپ

كەتتى. ئىمادىدىن نىمە قىلىشىنى بىلمەي قالدى. بىر دەمدىن

كېيىن، ياقۇتە قايتىپ كىردى، ئارقىدىن مەلىكە سەيپىدە كىرىپ

كەلدى. مەلىكىنىڭ يۈزى ياغلىق بىلەن ئورالغان، پەقەت ئىككى

كۆزىلا ئوچۇق بولۇپ، كۆزلىرى غەمكىن ئىدى. ئىمادىدىن دەس

قويۇپ، ئەدەپ بىلەن بېشىنى ئىگىپ ھۆرمەت بىلدۈردى.

مەلىكە سەيپىدە ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ، دەرھال مۇنداق

دېدى:

— ئولتۇرۇڭ، ئىمادىدىن. سىز مېنىڭ ھاياتىمنى قۇتۇل

دۇرۇپ قالغان نىجاتچىم، مەن ئۈچۈن ئۆرە تۇرسىڭىز بولمايدۇ.

سىزنى مۇشۇنداق كېچىدە چاقىرتىپ ئاۋارە قىلىپ قويدۇق.

ۋەدىگە ئەمەل قىلىپ كەلگەنلىڭىزدىن تولمىمۇ بەختلىكمەن، —

ئۇنىڭ بىرنەچچە ئېغىز گېپىدىن ئىمادىدىننىڭ يۈزىگى ئېرىپ

كەتتى — دە، ئۇ ئىتائەتمەنلىك بىلەن ئولتۇردى.

ئىككىيلەن ئولتۇرغاندىن كېيىن، ياقۇتە گىلەمدىكى بايىقى

بىر تىزىق مەرۋايىتىنى ئېلىپ، مەلىكە سەيپىدەگە بېرىپ:

— تاپشۇرۇغۇڭ بويىچە بۇنى ئۇنىڭغا بەرسەم ئالدىمى، —

دېدى.

سەيپىدە مەلىكە مەرۋايىتىنى ئېلىپ، ئىمادىدىنغا:
— سىز مېنىڭ ھاياتىمنى قۇتقۇزۇپ قالدىڭىز، بۇ ئازغىنا
ھەدىيىنىمۇ قوبۇل قىلمايسىز؟ — دېدى، ئاندىن ئۇنىڭمۇ قولىنى
ئۇزىتىپ مەرۋايىتىنى ئېلىشىنى ئۈمىت قىلىپ، ئۇنىڭغا قولىنى
ئۇزاتتى. ئىمادىدىن قول ئۇزىتىشىنى كېچىكتۈرگەندە، ياقۇتە تىت —
تىت بولۇپ كەتتى ۋە:

— تەقىسىر، بايا ئېيتتىمغۇ، مەلىكىنىڭ ئىلتىپاتىنى رەت
قىلىشىڭىز بولمايدۇ! — دەپ ۋاقتىرىدى.
ئىمادىدىن خىجىل بولۇپ قالدى — دە، ئاخىر قولىنى
ئۇزىتىپ:

— بۇنى مۇكاپات دەپ ئەمەس، ھەدىيە دەپ ئالاي، — دېدى.
قولى مەلىكە سەيپىدەنىڭ قولىغا تەككەندە ئۇنىڭ قولىنىڭ تىت
رەۋاتقانلىغىنى سەزدى. شۇ چاغدا مەلىكە سەيپىدەنىڭ پۈتۈن
ئەزايىدىكى قانلار ئۆركەشلەپ، يۈزى قۇلاقلىرىغىچە قىزىرىپ
كەتتى. ياقۇتە ئۇنىڭ روھىي ھالىتىدىكى پەۋقۇلئاددە ئۆزگىرىشىنى
سېزىپ، قىزىقچىلىق قىلىپ:

— مەن بەرسەم ئالمىغان ئىدى، سەن بەرسەڭ ئالدى، — دېدى.

— سىز ئۇنى ماڭا مۇكاپات تەرىقىسىدە بەرگەن ئىدىڭىز —
شۇڭا رەت قىلدىم؛ مەن بىرەر ياخشى ئىش قىلسام پۇل — مال
— تاماسىدا قىلمايمەن، — دېدى ئىمادىدىن ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈپ.
— ئەمىسە نېمە تاما قىلسەن؟ — دەپ سورىدى ياقۇتە
ئىككى بېسىق قىلىپ، — بايازە، ئىككىڭلار بۇرۇنلا پۈتۈشۈپ قو-
يۇپتىكىنەلسىلەر — دە، ...

ئىمادىدىن ياقۇتەنىڭ مۇنداق يالغىچ گەپ قىلغىنىدىن
ئەجەپلىنىپ قالدى. ئۇ مەلىكە سەيپىدەنى ياخشى كۆرەتتى، لېكىن
مەلىكىنىڭمۇ ئۆزىگە مۇنداق كۆڭۈل بېرىشى ئۇنىڭ ئۇخلاپ
چۈشىگىمۇ كىرمىگەن ئىدى. ياقۇتە گەپنى مۇشۇنداق ئېچىپ

ئېيتقاندىن كېيىن، راستىنلا ئىمادىددىننىڭ نىيىتى سەل ئۆزگىرىپ قال-
 ىدى، لېكىن ئۆز خوجىسى سالاھىدىدىننىڭ مەلىكە سەيبىدەگە ئۆيلىنىش
 تەلۋىنى قويغانلىغى دەرھال ئېسىگە كەلدى - دە، شۇ ئان نىيىتى
 دىن ياندى ۋە ئۆز خوجىسى ئالدىدا يەرگە قاراپ قالىدىغان
 ئىش قىلىپ قويغىنىدىن ئۆزىگە نەپەرەتلىنىپ، بۇنداق نىيەتتە
 بولغانلىغىنى چوڭ ئازغىنلىق دەپ ھىساپلىدى. لېكىن بۇ ئويىنى
 بىلدۈرۈشكە جۈرئەت قىلالمايتتى. ئۇ ئۆزىنى زورغا تەمكىن تۇ-
 تۇپ مۇنداق دىدى:

— ئۆتكەن نۆۋەت بىر - ئىككى مەلئۇننىڭ مەلىكە خېنىمىنى
 ئېلىپ قېچىشقا ۋە ھاقارەتلەشكە ئۇرۇنغىنىنى كۆرۈپ تۇرۇپ، قۇت-
 قۇزۇۋالسىمىز بولمايتتى، ئەلۋەتتە!

مەلىكە سەيبىدە ئىمادىددىنغا كۆزىنى ئۈزۈپ قاراپ تۇراتتى،
 ئىمادىددىننىڭ گېپى تۈگىگەندە، شۇ ئان يۈزىنى ئېچىۋېتىپ، ئۇنىڭ-
 غا مۇنداق دىدى:

— مېنىڭ ھەقىقى ئەپتى - چىرايمىنى كۆرۈپ قويسىڭىزمۇ
 ئوشۇقچە بولماس، چۈنكى سىز مېنىڭ ھاياتىمنى قۇتقۇزۇۋالغان
 نىجاتچىم. شۇ چاغدا، مەن بالا - قازاغا يولۇققاندا، ئوردىدا نەچ-
 چە ئونلىغان تۇققانلىرىم ۋە مۇلازىملىرىم بار ئىدى، ئۇلار مې-
 نىڭ مۇشكۈل ئەھۋالدا قالغىنىمنى بىلىپ تۇرۇپ، بىرسىمۇ سىز-
 دەك كۆكرەك كېرىپ چىقىپ پىداكارلىق كۆرسىتەلمىدى. شۇ چاغ-
 دا سىزنى ئاسماندىن چۈشكەن نىجات يۇلتۇز دەپ قارىدىم، بى-
 راق سىزنىڭ شۇ چاغدا قانداق ھىسسىياتتا ئىكەنلىڭىز ماڭا
 نامەلۇم. — مەلىكە سۆزلەپ بولۇپ يۈرگى دۈپۈلدەپ سوقۇپ،
 يۈزى قىزىرىپ كەتتى.

— ئۇ چاغدا مېنىڭ مۇددىئايىم مەۋلانىم سۇلتان سالاھىد-
 دىن ئۈچۈن خىزمەت قىلىش ئىدى، — ئىمادىددىن مەلىكە
 سەيبىدەنىڭ ئارتۇقچە ماختىغىنىدىن ئۇنىڭ ئۆزىگە ئىشتىياقى

بارلىغىنى سەزگەن بولسىمۇ، يەنىلا ئۆزىنى دۆت كۆرسەتتى. ئۇ سۆزىنى داۋام قىلىپ مۇنداق دىدى: — سۇلتان سالاھىدىدىن بىزگە قەسىرگە ئوت قويماڭلار دەپ ئەمرى قىلغان، لېكىن مەن بىر پارچە ئوتنىڭ مۇشۇ ئۆي تەرەپكە كەلگەنلىگىنى كۆرۈپ قالدىم. بىراۋ توپلاڭدا توغاچ ئوغرىلىماقچى بولۇۋېتىپتۇ دەپ گۇمانلىنىپ تۇرغىنىمدا، نىقاپلانغان بىر مەلئۇننىڭ مەلىكىنى ئېلىپ قېچىشقا ئۇرۇنۇپ، ھوجرىلىرىغا كىرىپ كەتكىنىنى كۆرۈپ قالدىم. كۆزۈمگە ھىچنەرسە كۆرۈنمىگەن ھالدا بېسىپ كىرىپ ئۇلارنى قوغلىۋەتتىم. لېكىن شۇ چاغدا ئۆزلىرىنىڭ خەلىپە ئالىلىرىنىڭ ھەمىشەسى ئىكەنلىكلىرىنى بىلمەيتتىم. ئۆزلىرىنى كۆرگەندە ئال تۇندەل چاچلىرىنىڭ مەندىكى چاچ بىلەن پۈتۈنلەي ئوخشاشلىغىنىنى كۆرۈپ، ئۆزلىرىنى مەندىكى چاچنىڭ ئىگىسى شۇ دەپ پەمەلەپ چاچنى ئۆزلىرىگە قايتۇرۇپ بەردىم.

— مېنىڭ چېچىم قانداق بولۇپ سىزنىڭ قولىڭىزغا چۈشۈپ قالغان؟ — دەپ سۇرۇشتە قىلدى مەلىكە.

— ئۇ چاچنى دەمەشقتە سۇلتان نۇرىدىدىن بەرگەن، — دىدى ئىمادىدىن، ئاندىن يەنە بايقى گەپكە قايتىپ مۇنداق دىدى: — ئۆزلىرىنى قۇتقۇزغان چاغدىكى ھىسسىياتىمنى سوراپ قالدىلا، مېنىڭ شۇ چاغدىكى ھىسسىياتىم خەۋپتە قالغان كىشىنى قۇتقۇزۇش يولىدا ئادەتتىكى ئادەملەردە بولۇشقا تېگىشلىك قىزغىنلىق، خالاس.

— سىزنىڭ ئەنە شۇ ئالجاناپ ئىشىڭىزغا مىننەتدارلىق بىلدۈرۈش ئۈچۈنلا سىزنى بۇ يەرگە تەكلىپ قىلغان.

ئۇنىڭ ماختىشىدىن ئىمادىدىن قىزىرىپ كەتتى ۋە تارتىنچاقلىق بىلەن مۇنداق دىدى:

— مەلىكەم، ئاشۇرۇۋەتتىلە. مەن ئالجاناپ مەلىكە خېنىمىنىڭ مۇنچىلىك ماختىشىغا ئەرزىمەيمەن. پىقىر بولسام بىر چاكار،

ئۆز غوجامنىڭ بىخەتەرلىكىنى قوغداش مېنىڭ مەجبۇرىيىتىم.

— مەن سىزگە ئېيتىپ قوياي، ئىمادىدىن، سىز چاكار ئەمەس.

سىز خەلىپىنىڭ ھەدىسى ئۈچۈن باشقا ئېسىلزاڭلىرىنىڭ قولىدىن

كەلمەيدىغان ياخشى ئىشنى قىلىدىكىز. سىزدە ئالى نەسەپلىك

بەگزادىلەرنىڭ ۋۇجۇدىدىن تېپىلمايدىغان، نۇرلۇق يۇلتۇزدەك

پاك يۈرەك بار. گۈزەل پەزىلىتىڭىز سىزنىڭ سالاھىيىتىڭىزنى يۇقۇ-

رى كۆتىرىپ، ئالى نەسەپلىكلەر سېپىگە ئېلىپ كىردى. شۇڭا

ئەمدى سىز چاكار ئەمەس، ئۇنىڭ ئۈستىگە سىز ناھايىتى كاتت

تا كىشى بولۇپ قالسىز!

مەلىكە سەيبىدەنىڭ تەلەپپۇزىدا ئىمادىدىننىڭ گۇمانلىنىد-

ىشىغا قىلچە ئورۇن يوق ئىدى.

مەلىكە سەيبىدەنىڭ ئۇنى كاتتا كىشى بولۇپ قالسىز دى-

گىنىنىڭ نەجمىدىننىڭ بەرگەن ۋەدىسى بىلەن ئوخشاش بولۇپ

چىققىنىغا ئىمادىدىن خوشال بولدى. ئۇ مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپ

مۇنداق دىدى:

— مەلىكە خېنىمنىڭ ياخشى تىلەكداشلىغى مېنى ھودۇق

تۇرۇپ قويدى، ئۆزلىرىنىڭ كۆڭۈللىرىنى قوبۇل قىلماي ھەددىم

ئەمەس. مېنىڭ مەۋلانم سۇلتان سالاھىدىن تۇنۇگۈن مېنى

ئۆزىگە ياردەمچى قىلىپ ئۆستۈردى. دىمەك، ئۆزلىرىنىڭ ياخشى

تىلەكلىرى ئاللاغا يېتىپتۇ.

«سالاھىدىن» دىگەن ئىسمىنى ئاڭلاپ، سەيبىدەنىڭ كەيپى

ئۇچتى. ئۇ سالاھىدىننىڭ ئۆزىگە ئۆيلىنىش تەلۋىنى قويغان

لىغىنى ئەسلىپ، ئۆز ئىسمىنىڭ سالاھىدىن بىلەن باغلىنىشىنى

چىڭ دىلىدىن ياقىتۇرمىدى، لېكىن سالاھىدىننىڭ ئىمادىدىننى

مۇھىم خىزمەتكە قويغىنىدىن خوشال بولۇپ، كۈلۈپ تۇرۇپ

مۇنداق دىدى:

— سىز ئۆستۈرۈشكە تېگىشلىك. ئەگەر خالىسىڭىز،

→ سالاهىدىدىن ۋە باشقا ئالى ئەسەپلىك كىشىلەر قولغا كەلتۈرەلە-
 مىگەن شۆھرەت ۋە مەرتىۋىتىگە مۇشەھەررەپ بولسىن، — ئۇ
 مۇشۇ گەپلەرنى قىلغاندا، پۈتۈن ۋۇجۇدى سۆيۈنۈپ، كۆزلىرى
 خۇمارلىشىپ كەتتى، ئۆز ھىسسىياتىنى چوڭ يۈرەكلىك بىلەن
 ئېيتىۋەتكىنىگە پۇشايمان قىلغاندەك، خىجىل بولۇپ يەرگە قار
 ۋالدى ۋە نىمە قىلىشنى بىلمەي، كۆكرىگىگە تاشلىنىپ تۇر-
 غان چېچىنى ئويىناپ تۇردى.

→ شۇ تاپتا ئىمادىدىن ئىنتايىن ھاياجانغا چۆمدى، بولۇپمۇ
 مەلىكە ئۇنى سالاهىدىدىنمۇ زىيادە ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى
 بىلدۈرگەندىن كېيىن، مەلىكىنىڭ ئۆزىگە مۇھەببەت باغلىغان
 لىغىدا ھېچقانداق شەك قالمىدى. لېكىن ئۇ: «سالاهىدىدىن
 بۇ مەلىكىنى ئۆز نىكاھىغا ئالماقچى بولۇۋاتىدۇ، مەن بولسام
 سالاهىدىدىننىڭ خىزمەتچىسى. ئۆز خوجايىنىمنىڭ مەنپەئەتىگە
 چاڭگال سالسام قانداق بولىدۇ؟» دەپ ئويلىدى — دە، دەس
 ئورنىدىن تۇرۇپ:

— مەلىكەم، مەن بولسام سۇلتان سالاهىدىدىننىڭ چاكىرى
 ئۇ كىشى تاپشۇرغان پەۋقۇلئادە بىر ۋەزىپىنى ئورۇنلاش
 ئۈچۈن بۈگۈن كېچە يولغا چىقماقچىمەن. شۇڭا بۇ يەردە ئارتۇق
 تۇرالمايمەن. ھازىر ئۆزلىرى بىلەن خوشلىشاي، — دەپ
 مېڭىشقا تەمشەلدى.

مەلىكە سەيپىدە ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇۋېلىپ، بۇيرۇققا
 ئوخشاش تەلەپپۇز بىلەن مۇنداق دېدى:

— مەن يەنە تەكرار ئېيتىپ قوياي، بۇنىڭدىن كېيىن
 سىز ھىچكىمنىڭ چاكىرى ئەمەس، بەلكى مەرتىۋىلىك بىر زات،
 مۇستەقىل خوجا. سىز مەلۇم بىر كىشى ئۈچۈن خىزمەت قىلما-
 مىغىڭىز كېرەك. ھازىر مەن سىزگە مۇھىتاج، مېنى قۇتقۇزۇۋېلى-
 شىڭىز لازىم. سىز باتۇر، ئالىجاناپ كىشى تۇرۇپ، بېشىمغا كۈن

چۈشكەندە قاراپ تۇرماستىن ئەلۋەتتە!
ئىمادىدىن ئەمدى ۋاقتىنى كېچىكتۈرمەي دەرھال بۇ
يەردىن چىقىپ كېتىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلدى. دە،
غەيرەتكە كېلىپ:

— شۇڭا دەرھال مېڭىشىم كېرەك، ئۈستۈمدە مۇھىم
ۋەزىپە بار، بۇ ۋەزىپىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىشقا قەسەم قىلغان
ئىدىم، — دىدى.

مەلىكە ئۇنىڭ جاۋابىدىن ناھايىتى رەنجىپ تەتۈر قارى-
ۋالدى ۋە يىغلىدى.

ياقۇتە بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ:

— ئىمادىدىن، مەلىكەمنى نا ئۈمىت قىلما، سەن ئۇنىڭ

ئارزۇ - ئۈمىدىنى تېخىچە چۈشەنمىدىڭمۇ؟ — دىدى.

— مەلىكەمنىڭ ياخشى نىيىتىنى چۈشەندىم، بۇنداق

زور ھىممىتىنى ياندۇرۇشقا بېشىم ئون ئەمەس، لېكىن مەن

سۇلتان سالاھىدىنىڭ خىزمەتچىسى، ئۇ كىشى ماڭا مۇھىم

ۋەزىپە تاپشۇرغان، بۇ ئىشقا قىلچە سۇسلۇق قىلالمايمەن، — دىدى

ئىمادىدىن، ئاندىن مەلىكە سەيىمىدەگە بۇرۇلۇپ: — مەلىكەم،

رەنجىمىسىلە، ئۆزلىرىنىڭ ياخشى ھىممەتلىرىنى يۈرگىمىدە ساق

لايمەن، كۆپتىن - كۆپ مېنى تەدارمەن، — دىدى.

ئىمادىدىننىڭ ئاخىرقى گېپى مەلىكە سەيىمىدەگە ھوزۇر ۋە

خوشاللىق بەخش ئەتتى. ئۇ ئىمادىدىننىڭ كۆزىگە لەپىدە بىر

قاراپ قويۇپ، ئەيىپلەش ۋە نازلىنىپ رەنجىش تەلەپپۇزى

بىلەن مۇنداق دىدى:

— ئۆزىڭىز توغرىلىق گەپ قىلسام، گەپنى ھەدەپ سالا-

ھىدىن تەرەپكە تارتىسىز، سالاھىدىن بىلەن بىزنىڭ نىمە

كارىمىز؟ ئۇ ئۆزىنىڭ ۋەزىرلىكىنى قىلىۋەرسۇن، ئۇنىڭ بىلەن بىزنىڭ

قىلچە مۇناسىۋىتىمىز يوق، سىز تېخىچە چۈشەنمەيۋاتامسىز؟

136

ئىبادىدىن ھەم چۆچۈش، ھەم خوشاللىق ئىچىدە ئالاقىزادە بولۇپ قالدى. ئۇ مەلىكە سەيپىدەننىڭ سالاھىدىنى ياقىتۇرماي، ئۆزىگە مۇھەببەت باغلاپ قالغانلىغىنى مانا ئەمدىلا جەزملەشتۈردى. ئۇ سەل ئەس - ھۇشنى يوقىتىپ قويدى، لېكىن ئۆز ھىسسىياتىنى ئەقلى كۈچى بىلەن تىزگىنلەۋالدى. ئۇ ئورۇنلاشقا قەسەم قىلغان ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن، قانداقلا بولمىسۇن، بۈگۈن كېچە يولغا چىقىشى شەرت. ئۇ ئەدەپلىك بىلەن مۇنداق دېدى:

— مېنىڭ ئۆزلىرىڭگە ئېيتىدىغىنىم شۇكى، ئۆزلىرىڭنىڭ كۆڭۈللىرىنى ھەقىقەتەن چۈشەندىم، مۇبادا يەنە چۈشەنمىگەن جايلار بار دېيىلسە، بۇنداق بەختتىن بەھرىمەن بولۇش ماڭا ئەمەس، سۇلتان سالاھىدىغا نېسىپ ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. گەپنى ئوچۇق ئېيتقىنىمنى كەچۈرگەيلا: ئۆزلىرى سۇلتان سالاھىدىنى تېخى چۈشەنمەيدىكەنلا، ئۇ كىشىنى ھەقىقى چۈشەنسە، ئۇنىڭ تەڭدىشى يوق ئېسىل كىشى ئىكەنلىكىنى بىلەتتىكە. شۇنداق بولسىمۇ، يەنىلا ئۆزلىرىنىڭ ئىرادىسىگە بوي سۇنۇشقا، ئۆزلىرىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشىغا ئىتائەت قىلىشقا قەييارمەن. بىراق ...

— «بىراق» دېگەن گەپنى قىلماڭ. — دەپ، مەلىكە ئۇنىڭ گەپىنىڭ شېخىغا ئورۇۋەتتى ۋە كۆزلىرىدە خوشاللىق ياشلىرى ئەگمىدى. ئۇ كۈلۈپ تۇرۇپ:

— ماڭا سىزنىڭ مېنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشىمغا ئىتائەت قىلىش توغرىسىدىكى گەپىڭىزلا ياقىدۇ، — دېدى.

— مەن پۈتۈنلەي ئۆزلىرىگە بوي سۇنمىمەن، بىراق مەن خىزمىتىمنى پۈتتۈرۈپ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن شۇنداق بولىدۇ. مەن ئەتە تاڭ سۈزۈلگەچە قاھىرىدىن چىقىپ كېتىشكە قەسەم قىلغان، ۋاقىت ناھايىتى قىس، مەلىكەمدىن ئەپۇ سورايمەن، ئەمدى قايتاي، — دېدى ئىبادىدىن ئۆتۈنۈپ.

— قەيەرگە بارماقچى، نىمىشقا شۇنچە ئالدىن بېسىز؟ —
دەپ سورىدى مەلىكە ئەنسىرەپ.

— ۋەزىپەمنى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن مەلۇم بىز
يەرگە باراقتىم.

— زادى نە ئۇ؟

— بۇ ۋەزىپە سۇلتان سالاھىدىن بىلەن مۇناسىۋەتلىك، —
ددى ئىمادىدىن ئوچۇق ئېيتىشقا پېتىنالمى.

ئۇنىڭ تەپسىلى ئېيتىشقا ئوڭايىسىز لانغانلىغىنى بىلگەن
مەلىكە سەيپىدە قايتا سۈرۈشتە قىلماي جىم بولۇپ قالدى.

ئىمادىدىن يۈرىكىگە ئىشقى ئوتى تۇتاشقانلىغىنى سەزدى،
مەلىكە سەيپىدەگە بولغان مۇھەببىتى بارغانسېرى چوڭقۇرلاشماقتا

ئىدى. لېكىن نىمە بولسا بولسۇن، قىلچە ئىككىلەنمەستىن مەل-
كە بىلەن خوشلىشىپ، مۇقەددەس ۋەزىپىنى ئىجرا قىلىشقا ئاتلىنىشى

كېرەك ئىدى.

— مەلىكە خېنىم، ئۆزلىرى بىلەن خوشلىشىشىمغا ئىج-
زەت قىلسىلا. خۇدا پاناھىدا ساقلاپ، ئامان — ئسەن قايتىپ كەلسەم،

شۇ چاغدا ئۆزلىرىنى زازى قىلىمەن، — ددى ئىمادىدىن.

* * * *

شۇ گەپتىن كېيىن، ئىمادىدىن مەلىكەگە قولىنى ئۇزاتتى،
لېكىن مەلىكە لام — جىم دىمىدى. ئۇ ئىمادىدىننى قالدۇرۇشنىڭ

ئامالىنى ئىزلىمەكتە ئىدى، چۈنكى ئىمادىدىننىڭ بىردەم بولسىمۇ
ئۆز يېنىدا كۆپرەك تۇرۇشىنى، ئۇنىڭ بىلەن بىرنەچچە ئېغىز

بولسىمۇ جىقراق مۇڭدىشىشىنى خالايتتى.

ئۇشتۇمۇتۇلا سىرتتا تىز — تىز باسقان قەدەم شەپىسى
ئاڭلاندى، ئۈچەيلىن دىڭ تۇرۇپ قېلىشتى، ياقۇتە قورققىنىدىن

ئامدەك تاتىرىپ كەتتى. ھەتتا ئىشىككە بېرىپ قاراپ بېقىشىنىمۇ
ئۇنتۇدى. ئۇلار ئالاقزادە بولۇپ تۇرغاندا، ئىمامدىدىنى باشلاپ
كەلگەن مۇلازىم چىرايمدا ئادەم تەلەتى قالمىغان ھالدا پالاقشىپ
كىردى. مەلىكە سەيپىدە نىمە ئىش بولغانلىغىنى سورىۋىدى،
ئۇ تىتىرىگەن ھالدا:

— باھائىدىدىن قارا قۇش ئۆزلىرى بىلەن كۆرۈشكىلى
كەپتۇ! — دېدى.

— نىمە، باھائىدىدىن دەمسەن؟ مەن بىلەن نىمىشقا كۆرۈ-
شىدىكەن؟ — مەلىكە سەيپىدە باھائىدىدىننىڭ تۇيۇقسىز كەل-
گەنلىكىنى ئاڭلاپ تېخىمۇ ئەندىشە قىلدى.

— ئۆزلىرىنىڭ تاپشۇرۇقلىرى بويىچە سىرتتا كۆزىتىپ
تۇراتتىم. بىردىنلا، بېشىنى رومال بىلەن ئورسۇۋالغان بىر كىشى-
نىڭ قەسىرگە ئالدىراش كىرىپ كەلگىنىنى كۆرۈپ قالىدىم،
لېكىن كىملىكىنى تونۇيالمايدىم. بىراق ئۇنىڭ باھائىدىدىن
ھەزرەت بىلەن كۆرۈشمەن دىگىنىنى ئاڭلىدىم، ئۇلار كۆرۈشتى،
نىمە دېيىشكىنىنى بىلمىدىم. باھائىدىدىن ھەزرەت ئاشۇ ناتونۇش
كىشىنى دەرۋازىدىن ئۆزىتىپ قويغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ مۇلازىم-
مىنى يول باشلاشقا بۇيرۇپ مۇشۇ يەرگە كەلدى، شۇڭا مەن
دەرھال ئۆزلىرىگە مەلۇم قىلغىلى كىردىم.

— ئۆيىنى شۇ ئان سۇر باستى. مەلىكە سەيپىدە غەزەپلىنىپ:
— ئىمامدىدىننىڭ بۇ يەرگە كەلگەنلىكىنى قاغىش تەككۈر
باھائىدىدىن بىلگەنمىدىكىنا؟ — دېدى.

— باھائىدىدىننىڭ كېلىشى ئىمامدىدىنغا مۇناسىۋەتلىك
بولۇشى ناتايىنغۇ دەيمەن! — ياقۇتە گۇمانلاندى.

— چوقۇم مۇناسىۋەتلىك. مەيلى، كەلسە كەلمەيدۇ. ئۆزۈم
تاقابىل تۇرۇپ نوخۇلىسىنى ئېلىپ يولغا سالىمەن، —
ئىدى مەلىكە.

ئىمادىدىن ئىشنىڭ جىددىلىكىنى سەزدى - دە، جاۋاب
كارلىقنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىش نىيىتىگە كېلىپ، مەلىكە بىلەن
ياقۇتەگە مۇنداق دىدى:

— ئىشنى كىم تېرىسا، شۇ جاۋاب قىلىدۇ، سىلەرگە مەن
كۆڭۈلسىزلىك كەلتۈرگەندىكىن، ئاقۇبتىگە ئۆزۈم ئىگە. —

— بۇ يەردە سىزنىڭ باش قاتۇرۇشىڭىز ھاجەتسىز،
دىدى مەلىكە سەيپىدە بېشىنى چايقاپ، — بىراق، ئارزۇ - ئۈمىد
دىمىگە خىلاپ ھالدا سىزنىڭ كېتىشىڭىزگە ئىجازەت بېرىشكە

مەجبۇرمەن، ئەمما كۆڭلۈم يېرىم بولىدۇ، — ئۇ مۇلازىمغا: —
سەن ئىمادىدىن جاناپىنى لەخمە ئارقىلىق ئۆيىگە ئاپىرىپ قوي، —

دەپ بۇيرۇدى ۋە شۇ ئان كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش ئاقتى،
كۆزلىرىنى ئېرتىۋېتىپ، ئىمادىدىنغا تارتىشقان ھالدا مۇنداق

دىدى: — ۋە دىڭىزدە تۇرۇشىڭىزنى ئۈمىت قىلىمەن، مېنى
ئۆلتۈپ قالماڭ. مەن ئىنتايىن ئۈمىتسىزلىك ئىچىدە قالدىم،

سىزنىڭ دەردىمگە دەرمان بولۇشىڭىزغا كېچە - كۈندۈز تەشنا-
رەن. باھانىدىننىڭ كېلىپ قېلىشى سىزنىڭ سۆھبىتىمىزنى

ئۇزۇپ قويدى، سىزگە دەردىمىنى ئېيتىپ بولالمىدىم. ئېيتىپ
بولالمىغان گەپلىرىمىنى زىرەك مىڭىڭىز ۋە كىشىمنى ياخشى

كۆرىدىغان يۈرىڭىز بىلەن چۈشىنىۋالارسىز! ھازىرقى
ھىسسىياتىمنى گەپ بىلەن ئىپادىلەپ بېرەلمەيمەن. ھاسىل كالام،

قۇرغاقچىلىقتا كىشىلەر بۇلۇتقا تەلۈرگەندەك، سىزنىڭ يانا
بىر كېلىشىڭىزنى تۆت كۆز بىلەن كۈتمەن. مەن بۇ ئوردىدا

قەيەزگە سولانغان بىر قۇش، زىندانغا ئوخشايدىغان بۇ ئوردىدىن
سىز بىلەن بىللە ئۇچۇپ كېتىشىنى ئۈمىت قىلىمەن، — مەلىكە
يەنە يىغلىدى.

مەلىكە سەيپىدەنىڭ گەپلىرى ئىمادىدىنغا قاتتىق تەسىر
قىلدى. ئۇ ئۆزىنىڭ بىر چاكىر ئىكەنلىكىنى، بۇنىڭغا قارىماي،

مىسىر بويىچە نام - نەسەپتە ئەڭ مەشھۇر، ھۆسنى - جامالدا ئەڭ گۈزەل بىر قىزنىڭ ئۆزىنىڭ مۇھەببىتىگە تەشنا بولۇۋاتقانلىقىنى ئويلىغاندا، يۈرەك قېتىمغا يوشۇرۇنغان مۇھەببەت دولقۇنى ئۆزى قۇرغان تۈسىنى بۇزۇپ تاشلىغىلى تاس قالدى. لېكىن ئۆز خوجىسى سالاھىدىتىغا بولغان ھۆرمىتى ئۇنىڭغا ھاي بەردى. ئۇ مەلىكىگە ئۆز ۋەزىپىسىنى ئورۇنلىغاندىلا، ئاندىن ئۇنىڭ خادىمىغا ئىتائەت قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى.

مەلىكە سەيپىدە بۇنىڭغا قانائەتلەنمەي، ئۇنىڭ ئېنىق بىرنەمە دىيىشىنى تەلەپ قىلىپ تۇرۇۋالدى، تىت - تىت بولۇپ تۇرغان ياقۇتە مەلىكىگە:

— باھائىدىن سىرتتا سېنى كۈتۈپ تۇرىدۇ، بەك ھايال بولۇپ قالساڭ چاتاق بولىدۇ، — دىدى — دە، ئىمادىدىنىڭ قولىدىن سۆزىگىنىچە لەخمە ئاغزىغا ئېلىپ كەلدى. يۇ يەردە كۈتۈپ تۇرغان مۇلازىم لەخمىنىڭ ئىشىگىنى ئاچتى، ئىمادىدىن بىلەن ئىككىسى ياسىنىۋالدىغان چاپانلىرىنى كىيىپ تېزلا لەخمىگە چۈشۈپ كەتتى.

ئىمادىدىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، سەيپىدە ئەس - ھۇشىنى يىغدى، ئاندىن ئالدىرىماي چاچلىرىنى تۈزەپ، كۆزلىرىدىكى ياش يۇقىلىرىنى ئېرتىپ، راۋۇرۇس خەلىپىنىڭ ھەمبىرىسى ئىس - كەتكە كەلدى - دە، چوڭ سۈپەت مېڭىپ قوبۇلخانغا چىقتى. باھائىدىن قوبۇلخاندا ئىدى. ئۇنىڭ كەلگەنلىكىدىن مەلىكىنىڭ

تازا چىشى قېرىشقانلىقى چىرايىدىن چىقىپ تۇراتتى. باھائىدىن قارا قۇشمۇ ئۇنىڭغا پىسەنت قىلماي:

— ئالغان مەلۇماتىمغا قارىغاندا، بۈگۈن كېچىدە يات بىر ئەر كىشى قەسىرىنىڭغا بېسىپ كىرگەن، خەۋەرلىرى بارمىكىن؟ — دەپ گەپنى ئوچۇقلا ئېيتتى.

— قىزىق گەپتۇ، بۇنداق ئىشنى مەن نەدىن بىلەي! —

دېدى مەلىكە غەزەپ بىلەن، — قەسىرنىڭ ھەممە ئاچقۇچى
ئۆزەڭدە، يوللارغا قاراۋۇللارنى ئۆزەڭ قويىسەن، ئىشىك رۇجەك
لەرنى ئۆزەڭ تاقايىسەن، يات كىشى كىرگەن بولسا، بۇنىڭغا
ئالدى بىلەن ئۆزەڭ جاۋاپكار بولۇشۇڭ كېرەك. —

— بۇ ئادەم چوڭ ئىشىكتىن كىرمىگەن.
— بولمىسا ئاسماندىن چۈشۈپتىمۇ؟ — مەلىكە ئۇنىڭغا
ھۇرىيىپ ۋاقىردى.

— مەلىكە ئاللىرى، ئاچچىقلىرىغا ھاي نەرسىلەر، مېنىڭ
ئۆزلىرىدىن سورىشىمۇ ئەمىرۇلمۆمىننىڭ ئەمرىنى بېجا كەلتۈرۈش
ھەم ئۆزلىرىنىڭ نام — شۆھرەتلىرىنى ساقلاش.

— ماڭا شۇنچىۋالا غەمخورلۇق قىلغىنىڭغا رەھمەت ئېيتسام
بولدىكەن — دە! — دېدى مەلىكە مەسخىرە بىلەن كۈلۈپ، —
بۇ يەرگە بىر ئەر كىشىنىڭ ئوغرىلىقىچە كىرگەنلىكىنى ساڭا كىم
ئېيتتى؟ — دەپ سورىدى يەنە غەزەپ بىلەن.

مەلىكىنىڭ سوتالى ناھائىددىنى قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ
قويدى. ئۇ ئۆزىنىڭ تولىمۇ تەنتەكلىك قىلىپ قويغىنىغا پۇشايد
مان قىلدى — دە، گەپنى باشقا ياققا بۇراپ مۇنداق دېدى:

— مەلىكە ئاللىرى، باشقىچە چۈشىنىپ قالمىسىلا، مەن
بۇ ئادەمنى چوقۇم ئۆزلىرىنىڭ مۇشۇ ھۇزۇرىدا دىمىدىم. بىر
ئەر كىشىنىڭ قەسىرگە ئوغرىلىقىچە كىرگەنلىكىنى بىرسى ماڭا
ئېيتتى. ئۆزلىرىگە دىسەم، ماڭا بۇ خەۋەرنى بەتكۈزگەن كىشى
مۇھىم ئادەم.

— كىم بەتكۈزگەن بولسىمۇ، بۇ خەۋەر يالغان. — دېدى
مەلىكە سىپايە ھالدا، — بۇ مېنىڭ شەخسى قەسىرىم، ئىگەر
ئىشەنمىسەڭ، ئاخۇنرا — ئۇ سۆزلەپ ئولۇپ ئۇدۇل ھوجرىسىغا
چىقىپ كەتتى. ياقۇتەمۇ ئۇنىڭ كەينىدىن ماڭدى. بۇ چاغدا
ياقۇتە خوشاللىقتىن ئويىنلاپ كەتتى، ئۇ خوجايىنى مەلىكىنىڭ

جاسارتىگە ۋە خەۋپ - خەتەر ئالدىدا ئۆزىنى تەمكىن تۇتۇپ
قورقۇنچلۇق بالا - قازدىن ئامان قالغىنىغا ئايرىن ئوقۇدى.
مەلىكە سەيپىدە ھوجرىسىغا كىرگەندىن كېيىن، ياقۇتە
ئۇنى مېھرىۋانلىق بىلەن قۇچاقلاپ سۆيۈپ قويدى. لېكىن
مەلىكە سەيپىدەدە قىلچىلىكىمۇ خوشاللىقنىڭ ئىپادىسى
يوق ئىدى.

— ئىنىگانا، — دىدى ئۇ، — ئېيتە، نىمىشقا بالا - قازا
ماڭلا ئەگىشىپ يۈرىدۇ؟ تەقدىر نىمىشقا مەن بىلەنلا قېرىشىدۇ؟
مەن قانداق قىلىشىم كېرەك؟ — سەيپىدەنىڭ كۆزلىرىدىن تارام
لاپ ياش ئاقتى.

— كەرزەملىك ئاللا گۇۋا، ئىمادىدىن سېنى ياخشى
كۆرۈپ قالدى، — دىدى ياقۇتە ئۇنىڭ كۆڭلىنى ياساپ، —
ئۇنى سىناپ كۆرمەكچى ئەمەسمىدىڭ؟ ئۇنىڭ ئىپادىسى ناھايىتى
ئېنىق بولدىغۇ، تېخىچە كۆڭلۈڭ تىنمايۋاتامدۇ؟

— ئۇ مېنى ياخشى كۆرىدۇ دەمسەن؟ ئۇنىڭ ئارىسالدى
بولۇۋاتقانلىغىنى سەزمىدىڭمۇ؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەدەپ سالاھىد
دىنى ئاغزىدىن چۈشەرمەيدۇ تېخى. مېنىڭچە، ئۇ ئۆز خوجايىنىنىلا
ياخشى كۆرىدۇ.

— ئۆز خوجىسىنى ياخشى كۆرۈشمۇ بىر خىل گۈزەل
ئەخلاق! — دىدى ياقۇتە ئىمادىدىننى ئاقلاپ.

— ئەگەر ئۇ مېنى ياخشى كۆرمىسە، ئۇنىڭ گۈزەل ئەخلاقى
نىڭ ماڭا نىمە پايدىسى؟ ھە دىسە ئۆز خوجىسىغا خىزمەت
قىلىشنى ئويلاپ، مېنىڭ يېنىمدا بىردەم ئوشۇق تۇرۇشنى
خالىمىدى. مەن ئۇنى دەپ، ئۆزۈمنىڭ سالاھىيىتىم ۋە مەرتىۋەمنى
ئويلىمىدىم، ئىنىمنىڭ ۋە جامائەتچىلىكىمنىڭ ئەيىپلىشىدىن قورق
مىدىم. ئاخىر مەن نىمىگە ئېرىشتىم! بۇ ئۇنىڭ مېنى ياخشى
كۆرىدىغانلىغىنى ئىسپاتلاپ بېرەلمەيدۇ؟ — سەيپىدە كۆڭلىدىكى

نارازلىغىنى بىراقلا چىقىرىۋالدى.

— ئۇنىڭ سېنى سۆيىدىغانلىغىدا شەك يوق، — دىدى
ياقۇتە جەزمەلەشتۈرۈپ، — مەن ئۇنىڭ كۆزىدىن يەملىدىم،
لېكىن ئۇ ئالجاناپ كىشى بولغاچقا، ئوچۇق ئىپادە بىلدۈرمەسە
لىكى تۇرغان گەپ - تە، دەسلەپ پاراڭلاشقان ۋاقىتلاردا ئۇ
سېنىڭ ئۇنى سۆيىدىغانلىغىڭغا ئىشەنمىدى، كېيىنرەك سېنىڭ
كۆڭلۈڭنى چۈشەنگەندىن كېيىن ئۇنىڭدا كۆرۈنەرلىك ئۆزگىرىش
بولدى، پەقەت ئوچۇق ئېيتىمغانلا يېرى بار. مۇبادا يەنە بىردەم
تۇرغان بولسا، تېخىمۇ ئوچۇق ئېيتقان بولاتتى. بىراق باھانىدە
دىنىڭ ئۇشتۇمتۇت كېلىپ قېلىشى ئىشنى بۇزدى. لېكىن مەن
ئىشىنىمەنكى، ئۇ چوقۇم يەنە سېنىڭ يېنىڭغا قايتىپ كېلىدۇ.

مەلىكە سەيپىدەنىڭ چىرايىغا كۈلكە يۈگۈردى، ياقۇتە
ئۇنىڭغا «ئۇ سېنى سۆيىدۇ» دىگەن گەپنى جەزمەلەشتۈرۈپ ئېيتقان
دا، ئۇ خېلى يېنىكلەپ، ئىختىيارسىز ھالدا ئۆز - ئۆزىگە:
«ئۇ مېنى راست سۆيەمدىغاندۇ؟» دىدى. - دە، خىيالغا چۆمدى.
بىردىنلا ئۇ ئىككى ئالقمى بىلەن يۈزىنى يېپىپ ئۆزىگە كايىدى:
«ۋىيەي! نىمە بولدۇم؟ مەن ئەقىللىق، ئىرادىلىك بىر خانزادە،
مۇسۇلمانلار پادىشاھىنىڭ قىزى، ھازىرقى ئەمىرۇلموئىننىڭ
ھەمىشەسىمۇ. مەن رەسۇلۇللانىڭ قىزى فاتىمە زۇھرانىڭ نەسلىدە
دىن ئەمەسمۇ؟ نىمە بولدۇم؟ ئېلىشىپ قالدىمۇ - يا؟ مېنىڭ
يۈزىم نەسبىنىڭمۇ، مەرتىۋىسىنىڭمۇ تايىمى يوق بىر يىگىتكە
ئەسىر بولۇپ قالدى - يا؟ ئۇنىڭ بىرەر ئېغىز مۇھەببەتلىك
سۆزى بىلەن ئۆز سۈپىتىمنى يوقىتىۋالدىمەن؟! خۇدا ھەققى،
مۇھەببەتنىڭ زەربىسى نىمە دىگەن قاتتىق، ھۆكۈمرانلىغى نىمە
دىگەن كۈچلۈك!»

مەلىكىنىڭ ئۆز - ئۆزىگە قىلغان بۇ گەپلىرىنى ئاڭلىغان ياقۇتە
ئۇنى پۇشايمان قىلدى، مۇھەببەتنىڭ تىزگىنىدىن يۇلۇنۇپ

چىقماقچى دەپ قاراپ، ئۇنىڭغا مۇنداق دىدى:
— سەن ئەزەلدىن غەم - قايغۇسىز كېلىۋاتاتتىڭ، قاچانكى...
مەلىكە سەيبىدە ئۇنىڭ ئاغزىنى تۇتۇۋېلىپ، ئۇنىڭ سۆزىنى
داۋاملاشتۇرۇشىغا يول قويمىدى ۋە مۇنداق دىدى:

— مۇھەببەت ئوتى مېنى ئازاپلاۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ
مەن ئۈچۈن زور تەسەللى. ئىمادىدىنىڭ ماڭا ئارام بەخش ئېتى-
دىغان ئاشۇ بىر ئېغىز گېپىنى ئەسلىسەملا، ھەممە ئىچ پۇشۇغۇم تۈگەيدۇ،
بۇ سەلتەنەتلىك قەسىرنى ئۇنتۇيمەن، ئالى نەسىمىنى، داڭلىق
مەرتەۋەمنى ئۇنتۇيمەن، مانا بۇ — مۇھەببەتنىڭ كۈچى.

— بۇرۇنمۇ ئېيتقان ئىدىمغۇ، ئالادىن مەدەت تىلىسەڭ،
چوقۇم بەختلىك بولىسەن. ھازىر ئالدىراپ كەتمە، سېنى بەخت -
تەلەي كۈتۈپ تۇرىدۇ! — دىدى ياقۇتە ئۇنىڭ رايىغا بېقىپ.
مەلىكە سەيبىدە گەپ قىلىمىدى، بىر كېچە ھازغىنلىق ئۇنى ناھا-
يىتى ئېزىۋەتكەن ئىدى، ياقۇتە دەرھال ئۇنى يۆلەپ كارۋاتقا چىقاردى.
ئەلەقسە، ئىمادىدىدىن مۇلازىمنىڭ كەينىدىن تامنى سىپىلاپ
مېڭىپ، تېزلا قەسىر لوڭلۇنىڭ ئاستىغا كەلدى. ئۇلار لەخىمىدىن
چىققاندىن كېيىن، مۇلازىم دەرھال قەسىرگە قايتتى، ئىمادىدىدىن
ئۆز ھوجرىسىنى ئىزلەپ دەرەخلىقتە ئۆزى يالغۇز كېتىۋاتاتتى،
ناماز بامداتقا ئەزان ئېيتىلدى، ئۇ جىمدىلىشىپ كەتتى، مەلىكە
سەيبىدەنىڭكىدە بۇنچە ئۇزاق ھايال بولۇپ قېلىشىنى ئويلىمىغان
ئىدى، ئۇ يوغان - يوغان چامداپ ئۆيگە قاراپ چاپتى.

ئۆيىگە كەلگەندىن كېيىن مۇلازىمنى چاقىرىپ ئات توقۇش
قا بۇيرۇدى، ئۇ كۈن چىققىچە قاھىرىدىن چىقىپ كەتمەكچى
ئىدى. ئۇشتۇمتۇت، سالاھىدىنىڭ چاقىرغىنى ئاڭلاندى
دە، دەرھال «لەببەي» دەپ ئۇنىڭ ئۆيىگە كىردى، سالاھىدىدىن كارۋات
قىرىدا ئولتۇراتتى، بېرىپ ئۇنىڭ قولىنى سۆيدى ۋە ئامانلىق سۆزىدى.
— تەييارلىغىڭ پۈتتىمۇ؟ — دەپ سۆزىدى سالاھىدىدىن.

پۈتتى، مەۋلانم. بىر ئاز ھايال قالدىم. شۇنداق بولسىمۇ،
كۈن چىققىچە قاھىرىدىن چىقىپ كېتىمەن.

بىرنەچچە قېتىم چاقىرسام سەن يوق، سېنى يەنە بىر
قېتىم توساپ، بۇ ۋەزىپە ئۈچۈن باشقا بىرسىنى ئەۋەتەي
دېۋىدىم. چۈنكى بۇ يەردە سەن ماڭا تېخىمۇ لازىم ئىدىڭ.

مەۋلاننىڭ ئاتىدارچىلىغىغا رەھمەت. بىراق مەن
تەييارلىنىپ بولدۇم، ماڭا ئىجازەت بەرسىلە. ئىشىم ئوڭدىن
گەلسە، ئاللاننىڭ بۇ ماڭا مەرھىمىتى، ناۋادا پىشكەللىككە ئۇچراپ
ئۆلۈپ - تاتىپ كەتسەم، ئۆزلىرىنىڭ خىزمىتى بولمىدا شەرەپ بىر
لەن ئۆلگەن بولسىمەن، - دېدى ئىمادىدىن ۋە ئۇنىڭ بۇيرۇغىنى
كۈتۈپ تىك تۇردى.

بوپتۇ بارغىن! ئاللا يار بولسۇن. تاپىلايدىغان باشقا
گەپلىرىم يوق، چۈنكى سەن شىجائەتلىك يىگىت. لېكىن ئامان -
ئىسەن قايتىپ كېلىشىڭنى ئۈمىت قىلىمەن. خوش، ئىشىڭ
مۇۋەپپەقىيەتلىك بولسۇن!

ئىمادىدىن سالاھىدىدىنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۆ-
نىڭ قولىنى يەنە بىر قېتىم سۆيۈپ قويۇپ، ئۇنىڭ بىلەن ئاخىر-
قى قېتىم خوشلاشتى ۋە چىقىپ، دەرھال ئېتىغا مىنىدى -
دە، قاھىرە شەھىرىنىڭ سىرتىغا قاراپ ئات سالىدى.

ئانچە ئۆتمەي، قۇياش ئاستا - ئاستا كۆتىرىلدى.
ئىمادىدىن ئۆزى يالغۇز ئىسمائىلىيلەرنىڭ ئۇۋىسىغا قاراپ
ماڭماقتا ئىدى. ئۇ ئاخشام بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەنى ئەسلەپ،
بۇ ۋەقەنى گويا چۈشىدە كۆرگەندەك ھىس قىلاتتى، بۇ ئىشلار -
نىڭ راستلىغىغا ئىشەنگۈسى كەلمەيتتى. ئەمما يانچۇغىغا قولىنى

سالغاندا، مەلىكە سەيپىدە ھەدىيە قىلغان بىر تىزىق مەرۋايىت
قولغا ئۇرۇنغاندىلا، ئاخشامقى ۋەقەنىڭ راستىنلا ئۆز بېشىدىن
ئۆتكەنلىكىگە ئىشەندى.

ئىيسا ھەككارى ۋە باھائىدىن قارا قۇش

مەلىكە سەيپىدە مەغرۇرانە چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، باھائىدىن قارا قۇش قوبۇلخانىدا ئۆزى يالغۇز قالدى ۋە دىققەت بولدى، ئۆزى ئاڭلىغان خەۋەرنىڭ راستلىغىدىن گۇمانلاندى، لېكىن، ئەبۇ ھەسەن قەسىرىنىڭ بىر ئەركىشى كىرىپ كەتتى دەپ جەزملەشتۈرۈپ ئېيتقانلىقتىن، مەلىكە سەيپىدەنىڭ ئىسكار قىلىغىنىغا ئاسانلىقچە ئىشەنمىدى. بىراق ئىزلەشتىن نەتىجە چىقمىدى. ئۇ نائىلاج ئۆز ھوجرىسىغا قايتىپ كەلدى، ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭ ھوجرىسىدا ئۇنى تەقەززالىق بىلەن كۈتۈپ تۇراتتى. ئۇ باھائىدىننىڭ ئىمادىدىنى باغلاپ ئېلىپ كېلىشىنى كۈتكەن ئىدى. ئۇنىڭ ئۆزى يالغۇز قايتىپ كەلگىنىنى كۆرۈپ: — تۇتقان ئادىمىڭ قېنى؟ — دەپ ۋاقىرىدى.

ئەبۇ ھەسەن خەلقنىڭ نەزىرىدە مۇھىم كىشى بولغاچقا، باھائىدىن ئۇنى ھۆرمەت قىلاتتى ۋە ئۇنىڭدىن سەل ئەيمىنەتتى، شۇڭا ئەدەپ بىلەن:

— تەقسىر، ئۇ يەردە ھىچقانداق يات كىشىنى تۇپراتمىدىم، — دىدى.

— قىزىق گەپقۇ، نىمىشقا قولغا چۈشمىدى؟ ئۇچۇپ كەت كەنمىدۇ؟ ئۇنىڭ قەسىرىنىڭ كىرىپ كەتكەنلىكى ئېنىق. ئۇنى سەنمۇ تونۇيسەن!

— كىم ئۇ؟

— سالاھىدىدىننىڭ مۇلازىمى ئىمادىدىن.
— ئىمادىدىننىڭ بۇ يەرگە كېلىشى مۇمكىن ئەمەس، كېلىشىكىمۇ ھەددى ئەمەس، قەسىردىكى ھەرقانداق كىشى مېنىڭ كۆزۈمدىن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ، ئاچقۇچلارمۇ مېنىڭ قولۇمدا، ئۇ قەسىرگە كىرگەن بولسا نىمىشقا مەن سەزمىدىم؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ قەسىرىنىڭ كىرىشىنىڭمۇ ھاجىتى يوق.

— ئەزىزىم، خۇدا، ئۇ راست كىرىپ كەتكەن. خىزمەتچىم نىڭ ئېيتىشىچە، سەن ھەرەم بېگى بولۇشتىن بۇرۇنلا، ئىمادىدىن دىن بۇ يەرنىڭ يەر شارائىتى ھەتتا دەل - دەرەخلىرىنىمۇ ئالغان دىكىدەك بىلىدىكەن. بەزىلەرنىڭ ئېيتىشىچە، ئاشۇ قېتىم ئوردىدا ۋەقە يۈز بەرگەندە، ئۇ قەسىرىنىڭمۇ كىرگەن ئىكەن.

باھائىدىن قارا قۇش چۆچۈپ كەتتى ۋە:

— بۇنى سىزگە كىم ئېيتتى؟ دەپ بېرىڭ، - دىدى.

— مېنىڭ خىزمەتچىم دىدى. ئۇ ئوردىدىكى ئەھۋاللارنى ناھايىتى ياخشى بىلىدۇ. ئۇنى كۆرۈشنى خالىسىڭىز، ھازىرلا چاقىرىمەن.

ئەبۇ ھەسەن ئىشىككە بېرىپ خىزمەتچىسىنى چاقىردى. شۇ ئان بىر بوۋاي «لەبىيە» دەپ كىرىپ كەلدى. باھائىدىن ئۇنىڭ ئوردىدىكى قېرى خىزمەتكار ئىكەنلىكىنى تونۇدى ۋە ئۇنىڭدىن: — سەن قەسىرىنىڭمۇ بىر يىگىت كىرىپ كەتتى دەپسەن، ئۇنىڭ كىرگىنىنى قانداق بىلىدىڭ؟ - دەپ سورىدى.

خىزمەتكار ئەبۇ ھەسەنگە قاراپ:

— ئەينەن ئېيتامدىمەن؟ - دەپ سورىدى.

ئەبۇ ھەسەن بېشىنى لىگىشىتتى. خىزمەتكار باھائىدىنغا قاراپ:

— ئىمادىدىننىڭ قەسىرىنىڭمۇ كىرىپ كەتكىنىنى

كۆردۈم، - دىدى.

— ئۆز كۆزۈڭ بىلەن كۆردۈڭمۇ؟

— ھەئە، پېقىر يالغان گەپ قىلىشقا ھەددىم ئەمەس. ئۇ مەلىكە سەيپىدە ۋە ئۇنىڭ ئىنىگانىسى بىلەن خېلى ئۇزاق بىللە تۇردى.

— نېمىشقا ماڭا شۇئان مەلۇم قىلىمىدىڭ؟

— بۇ ئىش مەلىكە ئالىلىرىغا چېتىشلىق بولغاچقا، مەلۇم

قىلىشقا پېتىنالىمىدىم. ئەبۇ ھەسەن غوجام خەلىپە ئالىلىرىنىڭ

تۇققىنى بولغاچقا، بۇ غوجام ئۆزلىرىگە ئېيتار دەپتىمەن.

باھائىدىن يەنىلا ئىشەنمىدى، «يات كىشىنىڭ قەسىرىگە

تەسۋىرلەپ كىرىشى مۇمكىنمۇ؟» دېدى ئۇ ئۆز-ئۆزىگە، —

قەسىرىنىڭ بىرلا دەۋازىسى بار، يەنە بىرلا يول بار.

لېكىن بۇ يەر پەقەت خەلىپە قەسىرى زەھەپتىن بۇ يەرگە كې

لىدىغان يول، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ يولغا زىچ قاراۋۇل قويۇلغان،

ئۇلار ئىمادىدىدەك ئادەمنى كىرگۈزۈۋېتەرمۇ؟»

— ئۆزلىرىنىڭ قەسىرىغا ھەرەم بېگى بولغانلىرىغا

ئۇزاق بولىدى، — دېدى خىزمەتكار، — قەسىرنىڭ يوللىرىنى،

بولۇپمۇ لەخمىسىنى بىلىمەيدىلا. قەسىرى لوتۇلۇدىكى قوبۇلغانا بىر

لەن قەسىرىنىڭ تۇتاشتۇرۇپ تۇرىدىغان بىر لەخمە بار. ئىما-

دىدىن مۇشۇ لەخمە بىلەن كەلگەن بولۇشى كېرەك.

باھائىدىن خىزمەتكارنىڭ ئاغزىدىن قەسىرى لوتۇلۇدىكى

قوبۇلغانىنىڭ ئېتىنى ئاڭلاپ، قايتا سۈرۈشتۈرمەي، مۇنداق دېدى:

— قانداق بولسا بولسۇن، ھازىر قەسىردە ھېچقانداق

يات ئادەم يوق. بولغان تەقدىردىمۇ، قانىتى بولسىمۇ ئۇچۇپ

كېتەلمەيدۇ، تۇتۇۋالساق، قاتتىق جازاغا تارتىلىدۇ. مەۋلانم

سالامىدىن ماڭا قەسىرىنىڭ ھەممە كىشىنىڭ بىخەتەرلىكىگە

نى ساقلاشىنى تاپشۇرغان. ئەبۇ ھەسەن تەقسىرنىڭ خەۋەرنى ماڭا

ۋاقتىدا مەلۇم قىلغانلىغىغا رەھمەت ئېيتىمەن.

— تەكەللۇپ قىلىما، — دېدى ئەبۇ ھەسەن، — مېنىڭ مۇنە

داق قىلىشىم قەسىردىكى ئەزىز كىشىلەرنىڭ نام - شۆھرىتىنى ساقلاش. كەچۈرگىن، بۈگۈن كېچە سېنى بىسەرەمجان قىلىپ قويدۇق، ئەپسۇسكى، ئاۋارە بولغانغا چۈشۈك ئىش بولمىدى، لېكىن، قانداقلا بولمىسۇن، ئۇزاققا قالماي ئىشىڭنىڭ ھەقىقىتى ئاشكارىلىنىدۇ، — ئەبۇ ھەسەن گېپىنى تۈگىتىپ خوشلاشتى.

ئەبۇ ھەسەن كەتكەندىن كېيىن، باھائىدىن بىر ۋەقە ئۈستىدە قايتا - قايتا مۇلاھىزە قىلىپ، قېرى خىزمەتكار ئېيتقان لەخمىنىڭ بار بولۇش ئېھتىمالىغا ئىشەندى. بۇ زور ۋەقە بولغاچقا، بۇنى سالاھىدىدىغا مەلۇم قىلىش قارارىغا كەلدى. لېكىن ئۇنىڭ مىڭسىگە سالاھىدىدىغا مەلۇم قىلىشتىن ئاۋال، ئەڭ ياخشىسى، ئۆزىنىڭ قەدىناس دوستى ئىيسا ھەككارى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ كۆرۈش پىكرى كەلدى، چۈنكى بۇ ئىككىسى بىر بىرىگە قەدىردان بولۇپ، قىلىشمايدىغان گېپى يوق ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ قەسىر لوتلۇدىكى ئىيسا ھەككارىنىڭ ھوجرىسىغا كەلدى.

ئىيسا ھەككارى خىزمەتكارىدىن باھائىدىنىڭ كەلگەنلىكىنى ئىزاھلاپ، دەرھال ئالدىغا چىقىپ ھوجرىغا باشلاپ كىردى. بۇ ئىككىسى سالاھىدىدىغا سادىق خىزمەت قىلىپ كەلگەن، سالاھىدىدىنىڭ باش ۋەزىر بولۇشىغا زور كۈچ چىقارغان ئىدى.

— بۇ يەرگە قەدەم تەشرىپ قىلىمىغىنىڭغا ئۇزاق بولغان ئىدى. بۈگۈن قانداق بولۇپ چولاڭ تەككەندۇ؟ — دېدى ئىيسا ھەككارى ئۇنىڭ بىلەن سالاملاشقاندىن كېيىن ۋە ئۇنى ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى. ھەر ئىككىيەن ئولتۇرغاندىن كېيىن، ئىيسا ھەككارى:

— ئاڭلىشىمىچە، ئۇلار سېنى قەسىر ئاياللىرىنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرۇشقا قويۇپتۇ، مېنىڭچە، سەن ئەرلەرنىڭ ئىشلىرىنى باشقۇرۇشقا لايىق ئىدىڭ، — دېدى.

— ئاياللارنىڭ ئەھۋالى ئەرلەرنىڭكىدىن مۇرەككەپ. چۈنكى

ئاياللارنى ياخشى قوغداش بىلەنلا قالماي، ئۇلارغا يېقىنلاشماقچى بولغان ئەرلەرنىمۇ نازارەت قىلىشقا توغرا كېلىدۇ، — دىدى باھائىددىن قاخشاپ. ئاندىن: — ئۇزۇڭ نىمە ئىشلار بىلەن مەلەكە بولۇۋاتىسەن؟ — دەپ سورىدى.

— زور بىر ئىش بىلەن، — دىدى ئىيسا ھەككارى كۈلۈپ، — بۇ ئىشتا مەن سېنىڭ ياردىمىڭغا مۇھتاج. بۇ ئىشنى ئورۇنلىمىساق، سۇلتان سالاھىددىن ئۈچۈن پەخىرلەنگۈدەك زور ئىش قىلغان بولاتتۇق.

— قىلغان ئىشلىرىمىزدىن باشقا ئۇنىڭ ئۈچۈن قىلىمىز. دىن يەنە نىمە ئىش كېلىدۇ دەيسەن؟ — دىدى باھائىددىن بويىنىنى سوزۇپ، — ئۇ ئاتاقنا باش ۋەزىر بولغان بىلەن ماھىيەتتە ئەمىلىي ھوقۇققا ئىگە سۇلتان بولۇپ قالدى، شۇنچە كاتتا مەرتىۋىگە ئىگە بولدى. ئىشىنىمەنكى، ئەمدى ئۇنىڭ باشقا تاماسى يوق.

— ئۇ خەلىپىلىككە ۋارىس بولۇش ھوقۇقىغىمۇ ئىگە بولىدۇ. — ھەي، بۇ مۇمكىنمۇ؟ چاخچاق قىلىۋاتىسەن.

— ئالدىنقى تۇر. ئۇنىڭغا كۆرسەتكەن پىلاننى ئاڭلىساڭ،

بۇ قارىشىڭ چوقۇم ئۆزگىرىدۇ.

— قانداق پىلان؟

— قۇدا چۈشۈش پىلانى. مەن ئۇنىڭغا ئەلچى بولدۇم، قىز خەلىپىنىڭ ھەمبىرىسى مەلىكە سەپىدە. ئۇلار توي قىلسا، تۇغۇلغان ئوغۇل خەلىپىلىككە ۋارىس بولۇش ھوقۇقىغا ئىگە بولىدۇ. ناۋادا سالاھىددىن ئۇناپ، بېسىم ئىشلەتسىلا، ئۇنىڭ ئۆزىمۇ خەلىپىلىكنى قولغا كەلتۈرەلەيدۇ، خۇددى تارىختا تۈرك توغرىلىق بەگ قىلغاندەك بولىدۇ — دە.

— مەقسىدىڭنى چۈشەندىم، بۇ مەسلىھەتنىڭ جايىدا، بىراق خەلىپە ئۆز ھەمبىرىسىنى كۆردىمۇ ياتلىق قىلىشقا ئۇنارمۇ؟ مېنىڭچە، ئۇنمايدۇ.

— كۆڭلىدە ئۈنۈمسىمۇ، ۋاقتى كەلگەندە ئۇنىڭ مەيلىچە بولماي قالدۇ. پات - ئارىدا جاۋابىنى بېرىشكە ماقۇل بولدى.
— سېنىڭ بۇ گېپىڭ بىر ئىشنى ئېسىمگە سالدى، مەنمۇ مۇشۇ ئىش ئۈچۈن كەلگەن ئىدىم، — دېدى باھائىدىن، — سۇلتان سالاھىددىننىڭ مۇلازىمى ئىمادىدىن زور خاتا ئىش قىلدى. بولۇپمۇ سەندىن سالاھىددىننىڭ مەلىكە سەيپىدەگە ئۆيلەش تەلپۈنى قويغانلىغىنى ئاڭلىغىنىدىن كېيىن ئويلسام، ناۋادا ئىمادىدىننىڭ ئىشنى سالاھىددىن ئۇقۇپ قالىدىغان بولسا، جەزمەن ئۇنى قاتتىق جازالایدۇ.

— ئىمادىدىن ھازىر سالاھىددىننىڭ مۇلازىمى ئەمەس، — دېدى ئىپسا ھەككارى ئۇنىڭغا تۈزىتىش بېرىپ، — ئۇ ھازىر سالاھىددىننىڭ خاس قورۇقچىسى بولۇپ قالدى.

— قاچاندىن بۇيان؟ — دېدى باھائىدىن ھەيران بولۇپ.

— ئۇلۇشكۇن، ئەمىر نەجمىدىن ئۆز ئاغزى بىلەن تەيىنلىدى. ۋاھ، ئەمىر نەجمىدىن ھەقىقەتەن دانا ئادەم ئىكەن.

— ئۇ ھەقىقەتەن سۇلتاننىڭ مۇناسىپ ئاتىسى - دە! — دېدى باھائىدىن ئۇنىڭ گېپىگە ماسلىشىپ. ئاندىن، — ھازىر ئىمادىدىننىڭ قەيەردىكى بىلەمسەن؟ — دەپ سورىدى، — ئۇنى مۇبارەكلەپ قويغۇم بار. ئاندىن ئۇنىڭدىن بىر ئىشنى سوراپ باقاتتىم.

— ئۇ بىر مەخپىي ۋەزىپە بىلەن بۈگۈن سەھەر سىرتقا چىقىپ كەتتى. نىمە ئىشنى سورايتتىڭ؟

باھائىدىن ئۇنۇگۈنكى ئىشنى بىر - بىرلەپ ئېيتىپ بەردى. بۇ گەپلەرگە ئىپسا ھەككارى زادىلا ئىشەنمىدى. ئىمادىدىن دىن قوبۇلخانىدىن چىقماي يول تەييارلىغىنى قىلدى، ھىچبەرگە يارمىدى. قانداقمۇ ئۇنى قەسىرىنىڭغا كىردى دىگىلى بولسۇن؟! دېدى.

بۇ گەپ بىلەن باھائىدىن يەنە گۇمانلىنىپ قالدى، خۇبۇ-
سەن سالاھىدىنىڭ مەلىكە سەيپىدەگە ئۆيلىنىدىغانلىغىنى ئاڭلىپ
خاندان كېيىن، ئەبۇ ھەسەننىڭ ئاخباراتىنى ئىشەنچلىك ئەمەس
دەپ قارىدى. ئەمما ئۇ ئۆزى بىلگەن ئىشنى سالاھىدىغا يەتكۈز-
زۈش نىيىتىدىن يانباي، ئىيسا ھەككاردىن مەسلىھەت سورىدى.

— مېنىڭچە، — دېدى ئىيسا ھەككارى، — ئەڭ ياخشىسى
ھازىرچە ئۇنىڭغا ئېيتما، بولمىسا ئۇنىڭ مەلىكە سەيپىدەگە ئۆي-
لىنىش نىيىتىگە دەخمىزە يېتىدۇ. مەن ئۇنىڭ مەلىكە سەيپىدە
بىلەن ئۆيلۈك — ئوچاقلىق بولۇشىنى ئۈمىت قىلىمەن.

باھائىدىن يەنە بىر نىمىلەرنى دىمەكچى ئىدى، ئاڭغىچە
ئىيسا ھەككارىنىڭ مۇلازىمى كىرىپ:

— ۋەزىر ئەزەم سالاھىدىن غوجام ئادەم ئەۋەتىپتۇ، دەر-
ۋازىدا قالدى، — دەپ خەۋەر قىلدى. ئىيسا ھەككارى ئۇنى
چاقىرىپ كىرىشكە بۇيرۇدى.

كەلگەن كىشى ھوجرىغا كىرىپ، باھائىدىن قارا قۇشنىڭمۇ
بۇ يەردە ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ، دەرھال:

— باھائىدىن تەقسىر، ئۆزلىرىمۇ بۇ يەردە ئىكەنلا، سە-
لىنى ئىزلەپ بارماقچى ئىدىم تېخى! — دېدى.

— مېنى ئىزلەپ نىمە قىلاتتىڭ؟

— ۋەزىر ئەزەم سالاھىدىن ئىككىلىرىنى كەلسۇن، مەس-
لىھەتلىشىدىغان مۇھىم ئىش بار دەيدۇ.

— قانداق ئىش ئىكەنلىكىنى بىلەمسەن؟ — دەپ سورىدى
باھائىدىن دەرھال.

— يوقسۇ. لېكىن بۈگۈن ئەتىگەن دەمەشەقتىن كەلگەن
نىجاينى كۆردۈم. ئۇ، ۋەزىر ئەزەم سالاھىدىغا بىر پارچە مەكتۇپ
ئېلىپ كەپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ۋەزىر ئەزەم سالاھىدىنىڭ
ئاچچىقى كېلىپ چىرايى تاتىرىپ كەتتى، ئاندىن ئاتىسى ئەمىر

نەجمىددىنى چاقىرتتى. ئەھۋالدىن قارىغاندا، مەھلىسى ئېچىلىپ، قانداقتۇ بىرەر مۇھىم ئىش ئۈستىدە مۇزاكىرە قىلىشقا كېرەك. ئىيسا ھەككارى نىمە ئىش ئىكەنلىكىنى چۈشەنگەندەك قىلىپ باھائىددىغا قولنى ئويىتىپ، كۆزىنى قىمىسىپ قويدى ۋە شۇن كەلگەن كىشىنى ئاۋال يولغا سېلىپ، ئاندىن باھائىددىدىن بىلەن بىللە سالاھىددىن ھۇزۇرىغا ماڭدى.

ئىيسا ھەككارى يولدا كېتىۋېتىپ، سالاھىددىنىڭ چاقىرتىشىغا مۇناسىۋەتلىك ئىشنىڭ باش - ئايىغىنى باھائىددىغا ئېيتىپ بەردى. ئۇ مۇنداق دىدى:

— بۇ خەتنىڭ مەزمۇنىدىن خەۋىرىم بار. چۈنكى بۈگۈن كەتكەن سالاھىددىن مېنى چاقىرتىپ، بۇ ئىشنى ماڭا ئېيتىپ بەرگەن. ساڭا راستىنى ئېيتسام، مەن بىر ياخشى ئىش قىلدىم، ئاڭلىساڭ تەشەككۈر ئېيتسەن.

— قانداق ئىش؟ — دىدى باھائىددىن چۈشەنمەي.

— دەمەشقتىن سۇلتان نۇرىددىندىن كەلگەن خەتنىڭ تەلەپپۇزى ناھايىتى قاتتىق.

— نىمىشقا؟

— ئېسىڭىمۇ؟ بۇ يىل 2 - ئايدا مەۋلانمىز سالاھىددىن سۇلتان نۇرىددىننىڭ ماقۇللۇغىنى ئالماي مىسىردىن سۈرىيىگە قايتىپ كېتىپ، پەرەڭلەرگە قارشى ئۇرۇش قىلدى. شۇ قېتىم مەنمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە بارغان. بىز شۇنىڭ قەلئەسىنى ئالدۇق، ئارقىدىنلا كۈرىك قەلئەسىنى قاتتىق مۇھاسىرە قىلىۋالدۇق، قەلئەدىكى پەرەڭلەر ئائىلاچلىقتىن تەسلىم بولۇشقا ماقۇل كەلدى، لېكىن ئون كۈن مۇھلىت بېرىپ بېشىنى تەلەپ قىلدى. سالاھىددىن قوشۇلدى. دەمەشقتىكى سۇلتان نۇرىددىن سالاھىددىننىڭ ئۆز بېشىمىچىلىق بىلەن سۈرىيىگە قايتىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭدىن گۇمانلاندى.

ساخا مەلۇم، سالاھىدىنى سۇلتان نۇرىدىن مىسىردا تۇرۇشقا ئەۋەتكەن. ئۇنىڭ ئۆز خاھىشى بويىچە قوشۇن يۆتكەپ ھەركەت قىلىشى سۇلتان نۇرىدىنغا مەۋلانىمىز سالاھىدىنى كەلگۈسىدە مىسىردا مۇستەقىللىق دەۋاسى قىلىپ، مېنىڭ قولۇمدىن چىقىپ كېتىشى مۇمكىن دىگەن ئەندىشە تۇغدۇرغان.

باھانىدىن كۆلۈپ كەتتى ۋە:

— مەۋلانىمىزنىڭ ھەركىتى سېنىڭ كۆشكۈرتۈشۈڭدىن بولغاندۇ بەلكى! قېنى ھە، گېپىڭنى داۋام قىلغىن! ناھايىتى قىزىقما.

تېمەن، — دەپ گەپ قىستۇردى.

— سېنىڭچە، مەۋلانىمىز سالاھىدىنىڭ مىسىرغا ھۆكۈم رانلىق قىلىشقا ھەققى يوقمۇ؟ — دىدى ئىيسا ھەككارى گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — سۇلتان نۇرىدىن بىزنىڭ كۆرىكتىكى ھەركىتىمىزدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، دەرھال دەمەشقتىن ئۆزى قوشۇن تارتىپ چىقىپ، كېچىنى — كۈندۈزگە ئۇلاپ يول يۈرۈپ جەڭگاھقا يېتىپ كەلدى. ئۇ، پەرەڭلەر بىلەن ئۇرۇش بولۇۋاتقان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ مەۋلانىمىز سالاھىدىنىڭ كۈچىنى ئاجىزلاتماقچى بولدى، شۇنىڭ بىلەن بىللە، بىزنىڭ كۈچىمىزدىن پايدىلىنىپ پەرەڭلەر ئۈستىدىن غەلبە قىلماقچى، ئاندىن كۈچىنى توپلاپ بىزنىڭ مەۋلانىمىزنىڭ ئەدىۋىنى بەرمەكچى بولدى. چۈنكى سۇلتان نۇرىدىننىڭ بىر ۋەزىرى ئۇجۇقتۇرۇۋېتىشكە ھىچكىم قارشى چىقالمايتتى. ناۋادا سۇلتان نۇرىدىننىڭ پىلانى ئۇشقا ئېشىپ قالسا، مەۋلانىمىزنىڭ مىسىرغا ھۆكۈمرانلىق قىلىش ئۈمىدى يوققا چىقاتتى. سۇلتان نۇرىدىنغا پۇرسەت بەرمەسلىك ئۈچۈن، مېنىڭچە، دەرھال ئۇرۇشتىن چېكىنىپ مىسىرغا قايتىپ كېلىپ، نۇرىدىننى پەرەڭلەر بىلەن ئۆزى يالغۇز ئۇرۇش قىلىشقا قويۇپ بېرىش ئىدى.

— سەنزە ھەقىقەتەن پاراسەتلىك تەدبىرلىك ئادەم جۇمۇ! — دىدى ناھائىدىن ماختاپ، — بۇ پىكرىڭىنى سالاھىد- دىغا ئېيتتىڭمۇ؟

— ئېيتتىم، يەنە بىرمۇنچە يىلەنمۇ مۇشۇنداق قاراشتا بولدى. بىز ئۇنىڭغا بىرەر نانا بىلەن دەرھال مەسىرغا قايتىش نى، بولمىسا، نۇرىددىننىڭ پەرەزلىرىنى يەڭگەندىن كېيىن مەسىرغا بېسىپ كېلىدىغانلىقىنى، ئۇ چاغدا، ئۆز بېشىمچى نۇرىددىننىڭ خالىغىنىنى قىلىدىغانلىقىنى، بىزنىڭ بولسا پۇشايمان يەپ بار- مەغمىزنى چىشلەپ قالىدىغانلىقىمىزنى ئېيتتۇق. ئاخىر ئۇ بىز- نىڭ نەسەتلىرىمىزگە كۆنۈپ مەسىرغا قايتتى، ئاندىن ئۇ سۇلتان نۇرىددىنغا مەسىردا توپىلاڭ بولدى، شىئەلەر ھاكىمىيەتنى تار- تىۋىلىشقا ئۇرۇنۇۋاتىدۇ، ئۆزلىرى كېلىپ بىر تەرەپ قىلمىسىلا بولمايدۇ دېگەن مەزمۇندا خەت يازدى. ۋەزىر ئەزەم سالاھىد- دىننىڭ كۆرسەتكەن بىرمۇنچە سەۋەپلىرىگە نۇرىددىن ئانچە ئىشەنمىگەن بولسا كېرەك، ئۇ سالاھىدنىڭ تەھدىت سېلىپ، دەرھال دەمەشققە كەل دەپ خەت يازدى. بۈگۈن ئەتىگەن سا- لاھىددىننى تازا غەزىۋى كېلىپ تۇرغاندا كۆردۈم. مېنىڭچە، بىزنى مۇشۇ ئىش ئۈستىدە مەسلىھەتلىشىشكە چاقىردى تاين.

بۇ ئىككىيلەن پاراڭلىشىپ مېڭىپ بىردەمدىلا كېڭەش سارىيىنىڭ ئىشىكى ئالدىغا كەلدى، قاراۋۇل ئىشىك پەردىسىنى قايرىپ تۇردى.

كېڭەش سارىيى لىق توشقان، ئەمىر نەجمىددىنمۇ بار ئىدى، قالغانلارنىڭ ھەممىسى سالاھىددىننىڭ بېقىنلىرى بولۇپ، بۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۇنىڭ تاغىسى شاھابىددىن ھەرمى، جىيەن ئوغلى تەقىيۇددىنلەرمۇ بار ئىدى.

ئىيسا ھەككارى بىلەن ناھائىدىن قاراقۇش كىرىپ كەلگەندىن كېيىن، سالاھىددىن بىلەن نەجمىددىنلەرگە سالام

قىلىشتى، سالاھىدىدىن ئۇلارغا ئولتۇرۇشنى شەرەت قىلدى. ئىيشا
ھەككارى سالاھىدىدىننىڭ ئۆزىنى ھەرقانچە بېسىۋالغانىدەك قىل-
غان بىلەنمۇ چىرايىدىن قەھرى - غەزەپ يېغىپ تۇرغانلىغىنى
سېزىۋالدى.

ھەممەيلەن ئولتۇرۇشقان ھەم جىمىغاندىن كېيىن، سالا-
ھىدىدىن سۆز باشلىدى:

— ھۆرمەتلىك ئەمىر - ئەمىرالارغا، ئەركانى دۆلەتلەرگە
مەلۇم بولغىنىدەك، دەمەشق ئەمىرى نۇرىددىن سۇلتان بىزگە
بىر پارچە مەكتۇپ ئەۋەتپتۇ. بۇ مەكتۇپ بىزنىڭ تىنچ ھايا-
تىمىزنى پاراكەندە قىلىپ، مېنى قاتتىق بىئاراملىققا سېلىپ
قويدى، سۇلتان نۇرىددىن مېنى دەرھال كەل دەپتۇ. ئۇنىڭ
مېنى دەمەشققە چاقىرتىشىدىكى مەقسىدى سىلەرگە چۈشىنىشلىك.
بىز ناھايىتى قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈپ قالدۇق، سۈيىقەست،
خەۋپ - خەتەر ئىچىدە تۇرماقتىمىز؛ سىلەرگە يەنە شۇمۇ مە-
لۇمكى، بۇ يەردە ھەممە ئادەم دىگۈدەك بىزگە دۈشمەنلىك
بىلەن قاراۋاتقانلىغىنى كۆرمەكتىمىز. ئۇلار تۈرلۈك ئاماللار بى-
لەن بىزنى ئۇجۇقتۇرۇۋېتىش كويىدا بولماقتا. مۇشۇنداق شارا-
ئىتتا، مەن قانداقمۇ بۇ يەرنى تاشلاپ دەمەشققە كېتەلەيمەن!
سۇلتان نۇرىددىن ناۋادا مەن ئۇنىڭ بۇيرۇغىغا بويسۇن تاولىق
قىلىپ دەمەشققە بارمىسام، ئۈستىمىزگە لەشكەر تارتىپ كېلىدە-
غانلىغىنى ئېيتىپ تەھدىت ساپتۇ. مۇھتەرەم جاناپلار، بىز ھا-
زىر مانا مۇشۇنداق قىيىن ئەھۋالغا دۇچ كەلدۇق. بۇ ھەقتە
ھەر بىرىڭلارنى ئاقىلانە پىكىرلىرىڭلارنى ئاڭلاپ بېقىش ئۈچۈن
چاقىرتتىم. قېنى، تارتىماي سۆزلەڭلار.

سالاھىدىدىننىڭ سۆزىدىن كېيىن ساراي جىمجىتلىققا
چۆمدى. ئۇنىڭ گېپىدىن ۋەزىيەتنىڭ جىددىلىكىنى چۈشەنگەن
يىغىن ئەھلى يەڭگىللىك بىلەن بىرنىمە دىيىشكە جۈرئەت

قىلالماي، كىمدۇر بىرەيلەننىڭ ئاۋال سۆز باشلىشىنى كۈتۈشەتتى. جىمجىتلىق خېلى ئۇزاققا سوزۇلدى، تېخىچە ھېچكىم گەپ قىلمىدى. ئاخىر ھەممەيلەن سالاھىدىدىنىڭ دادىسى ئەمىر نەجىددىنىڭ بۇ جىمجىتلىقنى بۇزۇپ تاشلىشىنى ئۈمىت قىلىپ ئۇنىڭغا قاراشتى. چۈنكى ئۇنىڭ كەسكىن كىشى ئىكەنلىكى ھەممىگە مەلۇم ئىدى. لېكىن ئۇ قېلىن كۆرپە سېلىنغان ئورۇندۇقتا دىققەت بولغان ھالدا قوشۇمىسىنى تۇرۇپ ئولتۇراتتى. ئىيسا ھەككارىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان باھائىدىن سالاھىدىدىنىڭ نۇرىدىنغا قارشى تۇرۇشنى قەتئىي قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئورنىدىن قوپۇپ سۆزلىمەكچى بولۇپ، مەسلىھەت سوراش نەزىرى بىلەن ئىيسا ھەككارىنىڭ كۆزىگە قارىدى، ئىيسا ھەككارى چۈشىنىپ، ئۇنىڭ سۆزلىشىنى قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈردى.

باھائىدىن گېلىنى قېقىپ قويۇپ سۆزلەشكە تەمىشلىۋاتقاندا، ئۈشتۈمۈت، سالاھىدىنىڭ جىيەن ئوغلى تەقىيۇددىن دەس ئورنىدىن قوپۇپ ھاياجانلانغان ھالدا مۇنداق دېدى:

— تاغام بىزنى چاقىرتتى، ھازىرقى ۋەزىيەتنى تونۇشتۇردى.

مېنىڭچە، ناۋادا نۇرىدىن مىسىرغا ھۇجۇم قىلىپ قالسا، ئۇنىڭغا قىلچە يۈز - خاتىرە قىلماي قايتۇرما زەربە بېرىشىمىز كېرەك. سالاھىدىن جىيەن ئوغلىنىڭ جاسارىتىدىن مەنۇن بولۇپ كۈلۈمسىرىدى. ئۇنىڭ كۈلكە يۈگۈرگەن چىرايى ساراينىڭ جىمجىتلىقىنى بۇزۇپ تاشلىدى، ساراينى شۇنچە چاتلىنىپ كەتتى. بىرمۇنچە كىشىلەر كەينى - كەينىدىن ئۆز پىكىرلىرىنى بايان قىلىپ، بۇ يىگىتنىڭ تەشەببۇسىغا قوشۇلدى.

پەقەت نەجىددىنلا چوڭقۇر خىيال سۈرۈپ جىم ئولتۇراتتى، ھەممەيلەن ئۇنىڭغا ئەجەپلىنىپ قاراشتى. نەجىددىن بېشىنى كۆتىرىپ، تەقىيۇددىنغا ئەيىپلەش نەزىرى بىلەن لەپىسىدە قاراپ،

بار

ئۇنى ئولتۇرۇشقا بۇيرۇدى، تەقىيۇددىننىڭ پىكرىگە قوشۇلغانلارنى ئەيمىلىدى. ئاندىن سالامىدۇرغا مۇنداق دىدى:

— ئوغلۇم، سەن بىر ئۇلۇغ ئىشقا بەل باغلىدىڭ، ئەپ سۇسكى، بۇ ئىشنى ئورۇنلاشقا كۈچۈڭ يەتمەيدۇ. مەن سېنىڭ

داداڭ، ماۋۇ كىشى سېنىڭ تاغاڭ. دىمەك، بەنز سېنىڭ ئەڭ يېقىن كىشىلىرىڭ. لېكىن، پادىشا ئۆز پۇقراسىنى ئۆل دىسە،

ئۇنىڭ ئۆلمەسكە چارىسى يوق. ئەگەر سۇلتان نۇرىددىن بىزنى سېنى ئولتۇرۇشكە بۇيرۇسا، بىز ئۇنىڭ ئەمرىگە خىلاپلىق

قىلالمايمىز. ئېسىڭدە بولسۇنكى، بۇ دۆلەت سۇلتان نۇرىددىنغا قارايدۇ، بىز بولساق ئۇ ئەۋەتكەن زەكىل، خالاس. ھەرقانداق ئىشتا

ئۇنىڭغا بوي سۇنۇشمىز كېرەك. شۇڭا سېنىڭ دەرھال بىر پارچە مەكتۇپ يېزىپ نەجابدىن ئەۋەتمىشىڭنى تەكلىپ قىلىمەن. مېنىڭچە، بۇ مەكتۇپ: سۇلتان ئالىلىرى، پېقىم ئۆزلىرىنىڭ مىسىرغا

قوشۇن تارتىپ كېلىدىغانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ ئىنتايىن ساراسىمىگە چۈشۈپ قالدىم، چۈنكى بۇ ئىشتا ئۆزلىرىنى ئالال

قىلىش ھاجەتسىز ئىدى، ئۆزلىرىنىڭ ئەمرىگە شەرتسىز بوي سۇنمەن، دەپ يېزىلسا بولىدۇ.

بايا ئىپادە بىلدۈرگەنلەر نەجىددىننىڭ گېپىگە ھەيران بولۇشۇپ بىر بىرىگە قارىشىپلا قالدى. نەجىددىن گېپىنى تۈگەتتى

ئورنىدىن قوپۇپ چىقىپ كەتتى، قالغانلارمۇ ئارقا - ئارقىدىن چىقىپ كېتىشتى.

باھائىددىن قاراقۇش ئىيسا ھەكككارىنى خىلىۋەت جايغا باشلاپ كېلىپ، ئۇنىڭغا:

— نەجىددىننى شۇنچە توخۇ يۈرەكلىك قىلار دەپ ئويلىمايتىكەنمەن! ئورنۇمدىن دەس تۇرۇپ ئۇنىڭغا قارشى گەپ قىلغىلى تاس قالدىم، — دىدى.

— خاتا ئويلايسىن، دوستۇم، — دىدى ئىيسا ھەكككارى كۆلۈپ، — مەجلىسكە قاتناشقانلار ئىچىدە نەجىددىن ئەڭ يۈرەكلىك

رەكلىك ئادەم. ئۇ ھەم جاسارەتلىك، ھەم پاراسەتلىك. بايا كۆپچىلىك سۆزلەۋاتقاندا، ئۇ دىققەت بىلەن قۇلاق سېلىپ، ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنىڭ تولىمۇ كەسكىنلىكىنى، مۇبادا بىرەر كىشى مەخپىيەتلىكىنى ئاشكارىلاپ قويۇپ نۇرىدىنغا ئاڭلىنىپ قالدىغان بولسا، بۇ پىلاننىڭ ئۈزۈل - كېسىل مەغلۇپ بولىدىغانلىقىنى ھىس قىلدى، مەن بۇنى سېزىپ قالدىم. ناۋادا مېنىڭ بۇ قارىشىمنى ئىسپاتلاشنى خالىساڭ، يۈر، سۇلتان سالاھىددىننىڭ ھوجرىسىغا كىرىپ كىرىلسى، ئەمىر نەجمىددىن ئاشۇ ھوجرىغا كىرىپ كەتتى.

باھائىددىن قارقۇش ئۇنىڭ بىلەن سالاھىددىننىڭ ھوجرىسىغا كەلدى، نەجمىددىن ئۇلارنى ئۆيگە كىرىشكە ھەم ئىشىكىنى يېپىپ قويۇشقا شەرەت قىلدى. سالاھىددىن دادىسىنىڭ بايىقى گېپىدىن رەنجىپ تۇراتتى.

— سەن ئەقىل بىلەن ئىش قىلىشقا ماھىر كىشى، — دېدى نەجمىددىن ئىيسا ھەككارغا، — سېنىڭ باھائىددىن بىلەن تۈزگەن پىلاننىڭنى سالاھىددىن ئاڭلىدىم. شۇڭا ئۆزۈمنىڭ ئويلىغانلىرىمنى قىلچە يوشۇرماي ئېيتىپ بېرى، — ئۇ بۇ گەپلەرنى قىلىپ بولۇپ، سالاھىددىنغا بۇرۇلۇپ، ئۇنى ئەيىپلىدى:

— ئوغلۇم، قارا سېنىڭ قىلمۇۋاتقان ئاخىمقانە ئىشىڭنى! نۇرىددىن بىزنىڭ قارشى تۇرىدىغانلىغىمىزنى بىلىپ قالسا، بىزگە قانداق ئېخىر ئاقىۋەت كېلىدىغانلىقى ئەقلىڭگە كەلمىدىمۇ؟ ھازىر نۇرىددىن بىلەن ئۈزۈڭگە سوقۇشتۇرىدىغان ۋاقىت ئەمەس، بىز ئۇنىڭغا نىمە دېسە خوش دەپ ئىتائەت قىلىدىغانلىغىمىزنى بىلىدۇرۇپ، ئۇنىڭ بىلەن بولغان جىددىلىكىنى ۋاقىتنىچە پەسەيتىپ، ئۇنى بىخۇتلاشتۇرۇشىمىز كېرەكلىكىنى ساڭا ئاللىقاچان ئېيتقان ئىدىمغۇ! — نەجمىددىن ئىيسا ھەككارى بىلەن باھائىددىن قارا راقۇشقا مۇنداق دېدى: — سىلەر مېنىڭ مەقسىدىمنى خاتا

چۈشمىنىپ قالماڭلار! راستىنى ئېيتسام، مەن نۇرىددىننىڭ مىسىر-
نىڭ بىر تال شېكەر قومۇشىنى تارتىۋېلىشىغىمۇ رازى ئەمەس-
مەن، ھەتتا ئۇنىڭ بىلەن جان تىكىپ ئېلىشىمەن! — ئۇ سۆز-
لەۋاتقاندا كۆزلىرىدە ھاياجانلىق ياشلىرى يالىتىراپ كەتتى.

سالاهىددىن دادىسىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ دەرھال ئېسىنى
تېپىپ، ئالدىغا بېرىپ قولغا سۆيىدى ھەم مۇنداق دىدى:

— دادا، ئېيتقانلىرىڭىز توغرا، گالۋاڭلىق قىلىپ چوڭ
ئىشقا دەخلى يەتكۈزۈپ قويغىلى تاس قاپتىمەن. ئەمدى چۈ-
شەندىم، چوقۇم سىزنىڭ تاپشۇرۇغىڭىز بويىچە ئىش قىلىمەن،
كۆپرەك يوليورۇق كۆرسىتىپ تۇرۇڭ.

شۇ چاغدا، ئىيسا ھەككارى باھائىددىن قاراقۇشقا قاراپ:
«قانداق، گېيىم ئىسپاتلانغاندۇ!» دىگەندەك قىلىپ كۆزىنى
قىسىپ قويدى.

باھائىددىن قاراقۇش نەجمىددىننىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۇنىڭ
ئىككى قولغا سۆيىدى ھەم:

— سىزنىڭ ئىرادىڭىزگە قەتئى بوي سۇنمىز، — دىدى.
شۇ چاغدا بىسراقتىن بامدات نامىزىغا ئېيتىلغان ئەزان ئاڭ-
لاندى: ئۇلار مەسچىتكە مېڭىشتى.

ئەبۇ ھەسەن سالىپىيىپ قايتىپ كەلدى. ئۇ يا ئىمادىددىننى
تۇتالمايدى. يا مەلىكە سەيپىدەنى تېرىكتۈرەلمىدى. ئۇ بۇ ۋەقەنى
خەلىپە ئازىمىددىنلارغا تېخىمۇ ئۇستىلىق بىلەن مەلۇم قىلىپ،
مەلىكىنى جازالاتتۇرماقچى بولدى. ئۇ خەلىپىنىڭ ھەر ھەپتىنىڭ
دۈشەنبە، پەيشەنبە كۈنلىرى ۋەزىرلەرنى قوبۇل قىلىدىغانلىغىنى
بىلەتتى. ئەتە دۈشەنبە ئىدى. شۇڭا ئۇ ئەنە خەلىپە ھۇزۇرىغا

سالامغا بارماقچى بولدى. ئۆز سۈيىقەستىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن باش قاتۇرۇپ كېچىچە كىرىپك قاقماي چىقتى. دۈشەنمە كۈنى سەھەردىلا شەرىپ جەلمىسىنىڭكىگە بېرىپ خەلىپە ھەققىدە خەۋەر تىك - تىكلىدى.

— خەلىپە ئالىمىرى بىتاپ بولۇپ قالدى. تۇنۇگۈن ئەھۋالى خېلىلا ئېغىر بولدى، شۇڭا كۆڭلىمىزنىڭ ئارامى يوق! — دەپ جاۋاب بەردى جەلس.

— قەسىرنىسادىكى ۋەقەنى ئاڭلاپ بىتاپ بولۇپ قالغاندۇ تايمىن! — دىدى ئەبۇ ھەسەن قەستەن.

— قەسىرنىسادا نىمە ۋەقە بوپتۇ؟ — دەپ سورىدى جەلس ئۇنىڭ گېپىنى چۈشەنمەي.

— ھىچنىمە، — دىدى ئەبۇ ھەسەن قارىسىغا سۆزلىمەسلىك كېرەكلىكىنى سېزىپ سەل پۇشايىمان قىلغان بولۇپ.

— بايا بىر ۋەقە بولدى دىمىگەنمىدىلە، مەندىن يوشۇرماي ئېيتىۋەرسىلە! — دەپ كولاپ سورىدى جەلس.

— بۇ كۆڭۈلىمىز ئىشنى ھازىرچە خەلىپىگە ئېيتىمىغان تۇ-زۇك، — دىدى ئەبۇ ھەسەن پەرۋاسىزلىق بىلەن، — خۇدا شىپا-

لىق بېرىپ بالدۇرراق ساقىيىپ قالسا، بىز ئۈچۈن ئەڭ مۇ-ھىم ئىش شۇ.

— يېقىندىن بۇيان، — دىدى جەلس، — خەلىپە ئالىمىرىنىڭ سالامەتلىكى ئانچە ياخشى بولماي كەلدى. تۇنۇگۈن

ھەتتا مۇھىم بىر ئىشقىمۇ قاتنىشالمىدى. ئاڭلىشىمىچە، تۇنۇگۈن بىر كۈنى قەسىرنىسادا ئۆتكۈزۈپتۇ، ئۇنىڭ كېسىلىنىڭ ئېغىر-

لىشىپ قالغانلىغىنى كەچقۇرۇن ئۇقتۇم. ئەبۇ ھەسەن خەلىپىنىڭ قەسىرنىساغا بارغانلىغىغا قىزىقىپ

سورىدى:

— خەلىپە ئالىمىرىنىڭ قەسىرنىساغا بارغاندىن كېيىن

1
ئاغرىپ قالغانلىغى مېنىڭ پەرزىمنىڭ توغرىلىغىنى ئىسپاتلىمامدۇ؟
— نىمىنى پەرەز قىلغان ئىدىلە؟ بايا دىدىمغۇ، قانداق
ئىش بولسىمۇ مەندىن يوشۇرمىسىلا دەپ. دىسىلە، قەسىرنىڭ سادا
زادى نىمە ۋەقە بوپتۇ؟

— سەندىن قەستەن يوشۇرۇۋاتقىنىم يوق. قەسىردىكى
ئۇلۇغلىرىمىزنىڭ نام - شۆھرىتىنى ساقلاش ئۈچۈن بۇ ئىشنى
كۆرگەنلا كىشىگە ئېيتالمايمەن. بىراق، ساڭا ئېيتىشىم مۇمكىن،
ئۇلۇشكۈن بىر يات ئەز كىشى قەسىرنىڭ ساداغا كىرىپ، يېرىم كېچىگىچە
شۇ يەردە بولدى. مەن سەزگەندىن كېيىن، قەسىرنىڭ سانىڭ
ھەرەم بېگى باھاندىدىغا دەرھال مەلۇم قىلىپ، ئۇنى شۇ يات
كىشىنى تۇتقىن دىدىم. ئەپسۇسكى، ئۇ ئادەم لەخمە ئارقىلىق
قېچىپ كېتىپتۇ.

جەلىس چۆچۈپ ھاڭۋېقىپ قالدى. لېكىن شۇ ئان، بۇند
داق بولۇشى مۇمكىن ئەمەس دىگەن پىكىرگە كەلدى. چۈنكى ئۇ
قەسىرنىڭ قاتتىق مۇھاپىزەت قىلىنىدىغانلىغىنى، يات كىشى
لەرنىڭ كىرەلمەيدىغانلىغىنى، ئۇنىڭ ئۈستىگە خەلىپىنىڭ ھەم
شىرىسىنىڭمۇ ئۇنداق ئەخلاقسىز قىزلاردىن ئەمەسلىكىنى بىلەتتى.
ئەبۇ ھەسەن ئۆز گېپىگە جەلىسنىڭ گۇمانلىقلىقىنى
بايقاپ مۇنداق دىدى:

— مېنىڭ گېپىمگە ئىشەنمىگەندەك تۇرسەن، ئەپسۇسكى،
مېنىڭ دىگىنىم پاكىت ئىدى. مېنىڭ تەلۋىمىنى رەت قىلغان
ھەم ئۆمرى بويى ياتلىق بولمايدىغانلىغىنى جاكالانغان بۇ قىز
بىزنىڭ دۈشمىنىمىزدىن بولغان بىر كۆرد يىگىت بىلەن پەش
تارتىشىپ قالدى!

— كۆرد دەمدىلا؟ — دەپ سورىدى جەلىس ئىنتايىن
ھەيران بولۇپ.

— يەنە كېلىپ تېگى پەس مالاي كۆرد دىگىنە، —

ددى ئەبۇ ھەسەن كەمسىتكەن ھالدا.

— يا ئاللا، بۇ سەتچىلىكنى قارىمامدىغان! — جەلمىس
ۋاقىراپ كەتتى، — خەلىپە ئالىملىرى بىلىپ قالسا، ئاجىزغا
پايلىماي نىمە بولۇپ كېتەر! لېكىن...

— بۇ ئىشنى ئۇنىڭغا ئۇقتۇرما سىلىق كېرەك، — دىدى
ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈپ، — ئەمما ئۇ باشقىلاردىن
ئائىلىغان بولۇشى مۇمكىن. بولمىسا، كېسىلى شۇنچە ئېغىرلىشىپ
كەتمىگەن بولاتتى! ناھايىتى ئەپسۇسكى، بۇ ئىشنى ساڭا ئەي-
نەن ئېيتىپ تاشلىدىم، سەنمۇ ئۇقتۇڭ. شۇڭا بىز خەلىپە ئالىملىرى
نىڭ غېمىنى يەپ، بۇ چوڭ ئاھانەتنى يۇيۇشنىڭ ئامالىنى قىلايلى.

شەرىق جەلمىس بۇ ۋەقەدىن قاتتىق قايغۇردى، ئۇ ساددا،
ئاق كۆڭۈل ئادەم ئىدى. ئەبۇ ھەسەننىڭ گېپىگە ئەمدى گۇمان
لانمىدى، ئۇنىڭ پۇت - قوللىرى بوشىشىپ كەتتى. كۆزلىرىگە
ياش كەلدى.

— بۇ ئىش ھەقىقەتەن كىشىنى قايغۇغا سالىدۇ، شۇ
تاپتا تازا ھۆكۈرەپ يىغلىمۇ تەكۈم كېلىۋاتىدۇ، — دىدى مۇغەببەر
ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭغا تەسەللى بەرگەن بولۇپ، دىگەندەك ئۇن
سېلىپ يىغلاپ كەتتى.

راست دىگەندەك، ئەبۇ ھەسەننىڭ يىغىسى جەلمىسنىڭ
يۈرىكىنى ئەزدى، ھەتتا ئۇ ئۆز قايغۇسىنى ئۇنتۇپ:

— يىغلىغاننىڭ پايدىسى يوق، ئامال تاپايلى، — دەپ
ئەبۇ ھەسەنگە تەسەللى بەردى.

ئەبۇ ھەسەن كۆزلىرىنى ئېرتىپ، ناھايىتى جىددى بىر
قىياپەت ئالدى - دە:

— راست دىدىڭ، بىر ئامال تېپىش كېرەك. بىراق، ئىش

سەن تەسەۋۋۇر قىلغاندىنمۇ ئېغىر، — دىدى.

— بۇنىڭدىنمۇ ئېغىر ئىش بارمۇ تېخى؟ — دەپ

سورىدى جەلس.

— كېيىن يەنە بىرەر كۈتۈلمىگەن ئىشنىڭ يۈز بېرىپ

قېلىشىدىن ئەنسىرەيمەن، — دىدى ئەبۇ ھەسەن.

جەلس جىم بولۇپ كەتتى، ئۇ ئەبۇ ھەسەننىڭ گىپىنى

ئۈستىدە ئويلانماقتا ئىدى.

— خەلىپە ئالىملىرىنىڭ تىۋىپى كىم؟ — دەپ سوراپ

قالدى ئەبۇ ھەسەن.

— شەيخ سەددىد. ئۇ ناھايىتى بىلىملىك، تەجرىبىلىك تىۋىپ.

— تىۋىپلىككە ئۈستىمۇ؟

— ئۇ داڭلىق تىۋىپ ئائىلىسىدە تۇغۇلۇپ، كىچىكىدىنلا

تىۋىپلىكنى ئۈگەنگەن. ھازىرغىچە خەلىپە ئالىملىرىغا تىۋىپلىق

قىلىپ كەلدى، ھازىر ئۇ چاچ - ساقاللىرى ئۇچتەك ئاقارغان

بوۋاي بولۇپ قالدى.

— ئۇ خەلىپە ئالىملىرىنىڭ كېسىلىنى نىمە دىدى؟

— ئۇ خەلىپە ئالىملىرىنىڭ كېسىلى ھەققىدە مۇجمەل

گەپ قىلدى.

— تىۋىپ مۇجمەل گەپ قىلغان بولسا، مەن سەل ئەنسىرە

رەيمەن. چۈنكى كېسەل خەۋپلىك بولسا، تىۋىپلار كۆپىنچە

مۇجمەل گەپ قىلىدۇ.

«خەۋپلىك» دىگەن سۆز جەلىسنىڭ قۇلىغىغا مۇشت ئۇر-

غاندەك ئاڭلاندى، چۈنكى ئۇ «خەۋپلىك» دىگەن سۆزنىڭ خە-

لىپىگە باغلىنىشىنى خالىمايتتى، شۇڭا رەنجىگەن ھالدا:

— تەخسىر، ئاغزىڭىزنى ئۇشۇتمەڭ. ئاللا ئاسايىشلىق

بېرىپ، ئۇنىڭ ئۆمرىنى ئۇزۇن قىلىدۇ! — دىدى.

— ئەزىزىم، خۇدا، — دىدى ئەبۇ ھەسەن، — مەنمۇ

ساڭا ئوخشاش، بۇنداق شۇم گەپنى قىلىشنى خالىمايمەن. ئەگەر

خەلىپە ئالىملىرىنى كېسەل ئازاۋىدىن قۇتۇلدۇرغىلى بولسىلا،

هەتتا ئۇنىڭغا كەلگەن بالا - قازاننىڭ مېنىڭ سىنىڭغا كېلىشىنى تىلەيمەن. ۋاھالەنكى، خەلىپە ئالىيلىرىغا سادىقى بولغان ھەم ئۇنىڭغا خىزمەت قىلىشقا بەل باغلىغان كىشى كۈتۈلمىگەن ئەھدە ۋاللارنىڭ يۈز بېرىپ قېلىشىنى نەزەردە تۇتۇشى ۋە ئۇنىڭغا تەييارلىق كۆرۈپ قويۇشى لازىم. كېيىنلىكى ئويلىمىغان بارماق چىشلەر، دىگەن گەپ بار. بولۇپمۇ مەملىكەتنىڭ سەردارىغا مۇناسىۋەتلىك مۇنداق زور ئىشتا تېخىمۇ شۇنداق ئويلىماي بولمايدۇ، چۈنكى دۆلەت بىر كۈنمۇ پادىشاسىز تۇرالمايدۇ. مەن ئىنتايىن جىددى ئىش دىگىنىم ئەنە شۇ. ئەمدى مەقسىدىمنى چۈشەنگەنسەن بەلكى! جەلىس ئۇنىڭ خەلىپە ۋاپاتىدىن كېيىن يۈز بېرىشى ئېھتىمال بولغان كۈتۈلمىگەن ئەھۋالنى كۆزدە تۇتۇۋاتقىنىنى چۈشىنىپ، مۇنداق دىدى:

— مۇددىئالىرىنى چۈشەندىم، ئەھۋال ھەقىقەتەن ناھايىتى ئېغىر، ئەمما...

— ئۆلمەيدىغان كىشى يوق. لېكىن ئاللا تائالادىن خەلىپە ئالىيلىرىغا ئۇزۇن ئۆمۈر تىلەيمىز. بىز ئۈچۈن ئۇ كىشى بولمىسا بولمايدۇ، — دىدى ئەبۇ ھەسەن ساختىپەزلىك بىلەن ۋە شۇئان يىغلاپ كەتتى.

ئەبۇ ھەسەندىن تەسىرلەنگەن جەللىمۇ ئۇنىڭغا قوشۇلۇپ كۆز يېشى قىلدى ۋە يىغلاپ تۇرۇپ مۇنداق دىدى:

— رەھىملىك ئاللا ئۇنىڭ ئۆمرىنى ئۇزۇن قىلغاي! كۆردىم لارنىڭ سۈيىقەستىگە ئاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن بىزگە بۇ كىشى بولمىسا بولمايدۇ. بىز خەلىپە ئالىيلىرىنىڭ ھامىلىغىسىز قانداق مۇ كۈن كەچۈرەلەيمىز دىسىلە!

ئەبۇ ھەسەن ئۇشتۇمتۇت بىر مۇھىم ئىش ئېسىگە كېلىپ قالغاندەك قوزغىلىپ قويۇپ مۇنداق دىدى:

— راست دىدىڭ، كۆردلارنىڭ سۈيىقەستىنى تارمار قىلىش

ئۈچۈن خەلىپە ئالىلىرى بولمىسا بولمايدۇ. ئەمما خەلىپە ئالىلىرى راستىن بىز بىلەن ۋىدالىشىپ كېتىپ قالسا، نىچارە ئوغلى تېخى كىچىك بالا، ئۇ خىلاپەت تەختىگە ۋارىسلىق قىلالايدۇ، ساڭا ئوخشاش سەھمى - سادىق، پەزىلەتلىك، ئابروپ لۇق كىشىدىن باشقا ياراملىق كىشىنى تېپىش تەس. جەلىس ئۇنىڭ تولىمۇ ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتكەنلىكىنى ھىس قىلىپ مۇنداق دېدى:

→ مەن بىر ئەرزىمەس قۇل. بۇ مەسىلىنى زادى ئويلاپ باققىنىم يوق. خەلىپە ئالىلىرىنىڭ ئۆزلىرىنى ۋارىس قىلىش رايىنى بىلدۈرگەنلىكى ئېسىمگە كېلىپ قالدى. مېنىڭچە، خەلىپە ۋارىسلىغىغا ئۆزلىرى مۇۋاپىقراق.

ئەبۇ ھەسەن جەلىسنىڭ ئۆز ئىسمىنى تىلغا ئالغىنىدىن تولىمۇ خوشال بولدى، ئەمما بېشىنى چايقاپ، كۆڭلىدىكى راست گېپىنى يوشۇرۇپ مۇنداق دېدى:

— خەلىپە ئالىلىرىنىڭ مېنى ئۆز ۋارىسى قىلىش ئارزۇسىدا بولغانلىغى ئۈچۈن ئۆزەمنى ئىنتايىن بەختلىك ھىساپلايمەن.

لېكىن بۇنداق ئالى خىزمەتنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالماسلىغىم مۇمكىن، شۇڭا پەرمان بەردار بولۇشقا جۈرئەت قىلالمايمەن.

— ئۆزرە ئېيتىش ھاجەتسىز. دۆلەتنىڭ ھايات - ماماتى ئۈچۈن، مېنىڭچە، بۇ تاپشۇرۇقنى قوبۇل قىلسىلا بولىدۇ.

ئەبۇ ھەسەن ئەمدى پۇرسەت كەلدى دەپ قاراپ، ئۆزىنى خەلىپىنىڭ ۋارىسى قىلىش ھەققىدە ئېيتقان گېپىگە جەلىسنى كۇۋاچى قىلماقچى بولۇپ، دەرھال مۇنداق دېدى:

— مەنغۇ ماقۇل دەي، ئەمما خەلىپىنىڭ ئاشۇنداق دېگى-

نىگە خەق ئىشىنەمدۇ؟

— مانا مەن گۇۋا بولىمەن. خەلىپە ئالىلىرى سىلىدىن كۆپ رازى.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ، ئۆز مەقسىدىگە يېتىشكە ئاز قالغانلىغىنى سەزگەن ئەبۇ ھەسەننىڭ خوشلۇقتىن تېنى ياپراپ، جىنى سۇ- يۇنۇپ كەتتى. لېكىن ئۇ دەرھال ئۆزىنى بېسىۋېلىپ، قەستەن سالاپەتلىك قىياپەت ئېلىپ مۇنداق دىدى:

— سېنىڭ گۇۋاچىلىغىڭ قەغەزگە يېزىلغاندىمۇ ئىشەنچلىك بولىدۇ. ۋاھالەنكى، ئۇنداق ئەھۋالنىڭ يۈز بېرىشىنى خالىمايمەن، خەلىپە ئالىملىرىسىز ياشىيالىمايمىز. خۇدا ئۆمۈرىنى ئۇزۇن قىلسۇن! — خۇدا سالامەت قىلغاي، — جەلىس ئۇنىڭغا ماسلاشتى. ئۇشتۇمتۇت سىرتتا جىددى ئاياق شەپىسى ئاڭلاندى - دە، شۇئان بىر ھەرەم خىزمەتچىسى كىرىپ كەلدى.

— نىمىشقا مۇنچىۋالا ئالاقزادە بولۇپ كەتتىڭ؟ — دەپ سورىدى جەلىس دەرھال ئۇنىڭدىن.

— خەلىپە ئالىملىرى ئۆزلىرىنى تېز كەلسۇن دەيدۇ، — دەپ خەۋەر قىلدى خىزمەتچى تىستىرەك ئاۋازدا.

— جانابى ئالىمنىڭ ئەھۋالى قانداقراق؟ — ئەھۋالنى تازا ئۇقىمىدىم، لېكىن تېۋىپ سەددىد تەقسىر،

يەنە بىرمۇنچە تىۋىپلار ئۇ كىشىنىڭ بېشىدا قاراپ تۇرۇشىدۇ. جەلىس ئورنىدىن دەس تۇرۇپ:

— ئۇنىڭ كېسىلى ئېغىرلىشىپ قالغان ئوخشايدۇ، — دىدى. — تېز بارغىن! — دىدى ئەبۇ ھەسەن، — سەن بىلەن

بىللە بېرىشىمنىڭ يولى بار ئىدى، بىراق مەن مەسچىتكە بېرىپ ئۇنىڭ ھەققىگە دۇئا - تەلەپ قىلاي. تېز بارغىن!

ئىككىيلەن خوشلاشتى. جەلىس شاپاشلاپ خەلىپە يېنىغا كەتتى.

* * *

ئەبۇ ھەسەن خېچىرىغا مىنىپ ئۆيىگە قايتىپ كەلدى. ئۇ

ئۆيىدە ئۆزى يالغۇز خىيال سۈرمەكتە ئىدى. شۈبھىسىزكى، خەلىپىنىڭ ئەجىلى يېقىنلىشىپ قالدى. ئەمدى ئەسۇ ھەسەن ئۆزى ئۈچۈن نىمە ئىشلارنى قىلىشى كېرەك؟ ئۇنىڭغا ئېنىقسىكى، يالغۇز جەلىسنىڭ گۇۋاچىلىغىغا كۇپايە قىلمايدۇ، سالاھىيىتىمۇ گەپ قىلغاندىلا ئاندىن ئىش چاك باسىدۇ. ئۇ ئىشكىنى ئېتىپ قويۇپ، بۇلۇڭدىكى دىۋانغا ئۆزىنى تاشلىدى - دە، پۈتۈن زېھنى بىلەن پىكىر يۈرگۈزۈشنى داۋام قىلدى. ئالاھەزەل بىرەر سائەتچە ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇ دىۋاندىن سەكرەپ قوپتى - دە، چاۋاك چېلىپ خىزمەتچىنى چاقىردى ۋە ئۇنىڭغا:

— خېچىرنى توقۇ! — دىدى.

— توقۇمنى ئالمىغان، غوجام، — خىزمەتچى چىقىپ خېچىرنى يېتىلەپ كەلدى. ئەبۇ ھەسەن خېچىرغا مىندى - دە، دوستى ئىيسا ھەككارىنى ئىزلەپ ماڭدى.

ئىيسا ھەككارى كۈتۈپخاندا قانۇن كىتاۋىنى كۆرۈۋاتاتتى، خىزمەتچى ئالدىنقى ئەبۇ ھەسەننىڭ قەدەم تەشرىپ قىلغىنىنى خەۋەر قىلغاندا، دەرھال ئۇنىڭ ئالدىغا چىقتى ۋە ئۇنى كۈتۈپ خانىغا باشلاپ كىردى.

ئەبۇ ھەسەن ئۈستەلدە ئېچىقلىق تۇرغان كىتاپنى كۆرۈپ، گۇيا بۇ ئىككىمىلەننىڭ بىر يەرگە جەم بولۇشى ئىلىم تەھسىل قىلىشتىن باشقا ئىش ئەمەستەك، قانۇن، تارىخ ئۈستىدە سۆزلەپ كەتتى ۋە:

— ئۆزلىرى كىتاپ بىلەنلا ھەپىلىشىلا، كىتاپتىن نەپ

تېگەمدۇ؟ — دىدى.

— نىمىشقا نەپ تەگمىسۇن؟ بۇنداق ئاخىمقانە سوئال

قويۇش ئۆزلىرىدەك كىشىگە مۇناسىپ كەلمەيدۇ! — دىدى

ئىيسا ھەككارى.

— راست دىدىلە. ئەمما مەن پەقەت كىتاپتىكىنى كۆرۈپ

قويۇش ئۈچۈنلا كىتاپ ئوقۇيمەن. «كىتاپقا ئىشەنمە، كىتاپسىز يۈرمە» دىگەن گەپ بار.

— مەنمۇ بىلىم ئۈچۈن ئىلىم ئىزلەيمەن؛ لېكىن ئاقىلار باشقىچە مەنپەئەت ئالىدۇ.

ئەبۇ ھەسەن ئىيسا ھەككارىنىڭ گېپىنىڭ تېگىدە گەپ بارلىغىنى بىلىپ تۇرسىمۇ، لېكىن ئۆز مەقسىدىگە يېتىش ئۈچۈن ئۇنىڭغا خوشامەت قىلىش نىيىتىگە كېلىپ مۇنداق دىدى:

— سىلى ھەقىقەتەن دانىشمەن ئادەم. ئۆز خوجايىنىڭ سۇلتان سالاھىدىتىغا سادىق ئىكەنلىكىڭىزنى كۆرۈپ تۇرۇپتىمەن. مېنىڭچە، ئۆزلىرى خەلىپە ئالىيلىرىنىڭ ھەمىشەرىسىنىڭ توي ئىشى ئۈچۈن باش قاتۇرۇۋاتىلا، تانمىسىلا!

— باش قاتۇرۇۋاتمەن دىيەلمەيمەن، ئادەتتىكىچە تەتقىق قىلىۋاتىمەن. — دىدى ئىيسا ھەككارى دەرھال.

— ئىقرار قىلىسىلىمۇ، قىلمىسىلىمۇ، ئەقەللى مەن شۇنداق دەپ قارايمەن. ئۆزلىرىگە دەخلى قىلىپ نىمىشقا كەلگەنلىكىڭىزنى بىلەمدىلا؟

— ياق.

— مۇھىم بىر ئىش ئۈچۈن كەلدىم. ناۋادا بۇ ئىشقا ياردەم قىلسىلا، بۇ ئىش خوجايىلىرىغىلا پايدىلىق بولۇپ قالماي، دوستلۇق بۇرچلىرىنىمۇ ئادا قىلغان بولىدىلا.

— كىشىگە ياخشىلىق قىلغۇچىغىمۇ، ياخشىلىققا ئېرىشكۈچىگىمۇ ئاللا رەھمەت قىلىدۇ. قېنى، نىمە ئىش، ئاڭلاپ باقايلى، — دىدى ئىيسا ھەككارى بويىنى سوزۇپ.

— خەلىپە ئازىدىنىڭ سەكراتقا چۈشۈپ قالغانلىغىدىن خەۋەر.

لىرى باردۇ؟

— بىتاپ بولۇپ قالغانلىغىدىن خەۋىرىم بار ئىدى. كې

سىلى ئېغىرلىشىپ قاپتىمۇ؟

— ئېغىرلىشىپتۇ ئەمەس، ھالى پەسىلەپ قاپتۇ. ئۇ كۆز يۇمغاندىن كېيىنلا، خىلاپەتلىك ۋەلى ئەھدىگە قالدۇ، بىراق ئۇ تېخى ئاغزىدىن ئوغۇز سۇت پۇراپ تۇرغان كىچىككىنە بىر بالا، ئۇنىڭدا خىلاپەتلىككە ۋارىسلىق قىلغۇچىدا بولۇشقا تېگىشلىك غەيرەت - شىجائەت كەم.

— قانداق شىجائەت دەيدىلا؟

— قۇلاقلىرىدا بولسۇن! ئۆزلىرىگە مۇناسىۋەتلىك بىر مەخپىيەتلىكنى ئېيتىپ بېرى. خەلىپە ئازىد بىۋاگۇن كېچە ياكى ئەتە جان ئۇزدۇ. مەن سۇلتان سالاھىددىننىڭ پەزىلى - شەپقىتىنى ھەممىدىن ياخشى چۈشىنىمەن. دەرۋەقە، خەلىپىدىن قالغان ئىشلارنى سالاھىددىن قولىغا ئېلىپ، بۇ ئىشنى بىزنىڭ قولىمىزدىن تارتىۋالسىۇن دىمەكچى ئەمەسمەن؛ ئەگەر راستىن شۇنداق دىسەممۇ ئۆزلىرى ئىشەنمەيدىلا! بىراق، ئۆزلىرىگە مەلۇم، ئاۋادا خەلىپىنىڭ گۆدەك ۋەلى ئەھدى ۋارىسلىق قىلىدىغان بولسا، پاراكەندىچىلىكنىڭ باشلانغانلىقى شۇ، ئۇ چاغدا بەزىلەر پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ شىئەلەرنى سالاھىددىنغا قارشى قۇتىرىتىشى مۇمكىن. بۇنداق بولسا، ھەر ئىككىمىزگە قىلچە پايدىسى يوق. گەپنىڭ ئوچۇغىنى ئېيتسام، خەلىپە ئازىد مېنى ۋارىس قىلماقچى بولۇپ، خىلاپەتلىكنى ھۆرمەتلىك موبىسپىنت جەلىس ئارقىلىق ماڭا ئىلتىپات قىلغان. شۇ چاغدا ئۇ يارلىق يازدۇرماقچى بولغان ئىكەن، بىراق كېسەللىك سەۋىيىدىن ھازىرغىچە كېچىكىپ كەلدى. قازايى قەدەر، خەلىپە ئالەمدىن ئۆتسە، ئۇنىڭ ۋەزىر - ۋۇزىرلىرى، شاھزادىلەر ئۇنىڭ ئارزۇسىنى رەت قىلىۋېتەر. مېكىن دەپ ئەنسىرەۋاتىمەن. مۇبادا ماڭا ياردەم قىلىپ، دۇشۇ ئىشىمنى پۈتتۈرۈپ بەرسىلە، بۇ قىلغان چەكسىز ياخشىلىقلىرى ئۇ-چۈن ئۆزلىرىگە مەگگۈ مەدھىيە ئوقۇيتتىم. مەقسىدىمنى چۈشەنگەندىلا؟ مەن ئىككىمىزنىڭ دوستلۇغى ماڭا ئىشىنىشلىرىگە كۇپايە قىلىدۇ

دەپ ئويلايمەن.

ئىيسا ھەككارى ئەبۇ ھەسەننىڭ گېپىنى ئاڭلىغاچ ئويلانماقتا ئىدى. ئەبۇ ھەسەننىڭ گېپى تۈگىگەندە، ئۇنىڭدىن:

— ئاندىنچۇ؟ — دەپ سورىدى.

— مۇشۇ ئىشنى ۋە مېنىڭ پىكرىمنى سالاھىدىدىغا ئېيتسىلا دىمەكچى. ئېيتقاندا، بۇ پىكرىنى باشقىلارنىڭ ئۈگىتىشى بىلەن ئەمەس، ئۆز پىكرىلەرى ئىكەنلىكىگە سالاھىدىدىنى ئىشەندۈرۈشلىرى كېرەك. بۇ ئىشنى ئورۇنلىسىلا، ئۆزلىرىمۇ قۇرۇق قالمايدىلا، ھەممىمىزگە پايدىسى تەگمەي قالمايدۇ.

ئىيسا ھەككارى ئۇنىڭ گەپلىرىنى ئورۇنلۇق دەپ قارىدى. ئۇ بۇ ئىشنىڭ ئەمەلگە ئېشىشى ئەبۇ ھەسەننىڭ خەلىپە جەمەتىگە ئاسىلىق قىلغانلىغىدىن دېرەك بېرىدىغانلىغىنى چۈشەندى. ئۇ يەنە سالاھىدىدىنىڭ مەنپەئەتىنى نەزەردە تۇتۇپ ئويلىدىكى، ناۋادا سالاھىدىدىنلار بۇ ئىشنى يۆلەپ خەلىپىلىك تەختىگە چىقارسا، ئۆز پايدىسىغا ئىش قىلغان بولىدۇ، چۈنكى كېيىنكى كۈنلەردە ئۇلار ئۇنى خەلىپىلىكتىن ئېلىپ تاشلىماقچى بولسا ئاسانلا ئېلىپ تاشلاۋېرىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىيسا ھەككارى ئۆزىمۇ سالاھىدىدىن بىلەن مەلىكە سەيپىدەنىڭ توي ئىشىنى ئەپلەشتۈرۈشنىڭ يولىنى ئىزلەۋاتىدىغۇ! ئۇ ئەبۇ ھەسەنگە لەپىيدە بىر قاراپ قويۇپ:

— ئۆزلىرىگە پايدىلىق قالىتىمىز بىر ئىش قىلماقچى بويىتىلا — دىدى.

— بۇنىسى ئارى راست، لېكىن مەنمۇ سۇلتان سالاھىدىدىغا خىزمەت قىلىش ئۈچۈن تۈرلۈك چارە - تەدبىرلەرنى ئىزلەۋاتىمەن - دە. ناۋادا ئۆزلىرىمىز مېنىڭ پىكرىمگە قۇلاق سالمىسىلا، ئاخىر ئۆزەڭلار داغدا قالسىلەر. چۈنكى مىسىرلىقلار ئۆزلىرىنىڭ خەلىپىسىگە مايىل. بۇنىسى ئۆزلىرىگە ئايدىڭ. پۈتۈن كۈچلىرى بىلەن

بۇ ئىشنى ۋۇجۇتقا چىقارغايلا! ئۆزلىرى مېنىڭ ئەڭ يېقىن كىشىم.
لىرىمدىن بولۇپ قېلىشلىرىغا كۆزۈم يېتىپ تۇرىدۇ.
— ئەلۋەتتە! بۇ ئىشقا بارلىق كۈچۈمنى ئايمىمەن. قېنى
قاراپ باقمايمىزمۇ!

— ئەمەسە شۇنداق بولسۇن، مەن كەتتىم، ئەتە كۆرۈشەيلى! —
دىدى ئەبۇ ھەسەن ھاياجانلىق بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ، — بۇ-
گۈن قىلىشقان گەپلىرىمىزنى ھەرقانداق كىشىدىن مەخپى تۇت-
قايلا. دەرۋەقە، بۇنى ئۆزلىرىگە ئاگاھلاندۇرۇپ قويۇش ھاجەت
سىز ئىدى.

— ھاجىتى يوق.

ئەبۇ ھەسەن خېچىرىغا مەنىپ كەتكەندىن كېيىن، ئىيسا
ھەككارى ئۇزاققىچە ئويلىنىپ قالدى. ئۇ بايىقى گەپلەرنى ئەس-
لەپ، ئەبۇ ھەسەننىڭ پىكرىچە ئىش قىلىشنىڭ بىرمۇنچە پايدى-
سى بارلىغىنى ھىس قىلدى — دە، دەرھال سالاھىدىنىڭ قېشى-
غا بېرىش قارارىغا كەلدى. دەريا قولتۇغى ئالغاندىكىدەك كۆرۈنۈپ
تۇرىدىغان پىشايۋاندا سالاھىدىدىن دادىسى بىلەن دەم ئېلىپ ئول-
تۇراتتى. ئىيسا ھەككارى كۆرۈشۈشنى ئىلتىماس قىلدى ۋە ك-
رىپ كەلدى، نەجمىدىن ئۇنى ئولتۇرۇشقا شەرەت قىلدى.
— نىمە ئىش بىلەن كەلدىڭ، ئىيسا؟ — دەپ سورىدى
سالاھىدىن.

— مەۋلانم، مۇھىم بىر ئىش بىلەن كەلدىم، — دىدى
ئىيسا ھەككارى.
— مۇھىم ئىش بار يەردە ئۇنىڭ مەنپەئەتدارى بولىدۇ، —
دىدى سالاھىدىن كۈلۈپ.

ئىيسا ھەككارى ئەبۇ ھەسەن بىلەن بولغان ئىشنى باشتىن —
ئاخىرغىچە سۆزلەپ بەردى. بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ سالاھىدىنىڭ
كۆزلىرى چاقناپ كەتتى ۋە دادىسىدىن پىكىر سورىغاندەك،

تۇنىڭ كۆزىنىڭ ئىچىگە قارىدى. ئىيسا ھەككارىنىڭ گەپلىرىنى قايتا - قايتا مۇلاھىزە قىلىۋاتقان، دەڭسەپ كۆرۈۋاتقان نەچچىدىن دىن ئوغلىنىڭ ئۆزىگە قاراپ تۇرغىنىنى بايقاپ:

— بۇغۇ ياخشى مەسلىھەت ئىكەن، ئەپسۇسكى ھازىر تېخى بالدۇرلۇق قىلىدۇ، چۈنكى ئازىد تېخى ھايات؛ ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن بىر گەپ بولار! ھىممىتىڭگە بارىكاللا، ئىيسا، — دەپ جىم بولۇپ قالدى.

ئىيسا ھەككارى ئىككى خوجايەننىڭ بۇ ئىش ئۈستىدە مەسلىھەتلىشىشىگە كاشىلا بولماسلىق ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرۇپ خوشلاشتى.

ئىيسا ھەككارى چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، نەچچىدىن ئوغلىدىن ئۆز پىكرىنى ئېيتىپ بېقىشىنى تەلەپ قىلغاندەك، تۇنىڭ كۆزىگە قارىدى.

— دادا، سىزنىڭ پىكرىڭىز قانداق؟ — دەپ سورىدى سالاھىدىن.

— سېنىڭ پىكرىڭنى ئاڭلاپ باققۇم بار.

— پۇرسەتنى ئۆتكۈزۈۋەتمەسەك، — دىدى سالاھىدىن، — ئەبۇ ھەسەننىڭ ئۆز ئۇرۇق - جەمەتىگە ئاسىلىق قىلىشى بىزگە پايدىلىق، بۇنى ئىنكار قىلمايمەن. ناۋادا بىز ئۇنى خەلىپە قىلىپ تىكلەسەك، تۇنىڭ تىزگىنى پۈتۈنلەي بىزنىڭ قولىمىزدا بولىدۇ. نەچچىدىن ناپىسەنتلىك بىلەن دىمىغىدا كۈلۈپ قويۇپ مۇنداق دىدى:

— سەن ھەم پاراسەتلىك، ھەم شىجائەتلىك بولساڭمۇ، لېكىن سېنى پەملىك، تەدبىرلىك دىگىلى بولمايدۇ. ئەبۇ ھەسەننىڭ مەخپى مەلۇماتىدىن بىزگە شۇ نەرسە مەلۇمكى، بىر مىللەتنىڭ باشلىغى ئۆلسە، بۇنىڭ بىلەن تەڭلا ئىچكى نىزا تۇغۇلىدۇ، ئىخ تىلاپلىق پىكىرلەر يېغىپ كېتىدۇ. خەلىپە دىگەن نامى ئەمەلدىن قالدۇرۇشنىڭ پەيتى دەل ئەنە شۇ. بىز ھىچ قانداق كىشىنى خەلىپە تىكلەمىگەننىڭ ئۈستىگە، بەلكى ئوردىنى قورشىۋېلىپ، خەلىپە -

لىكىكە ۋارىسلىق قىلىشقا ھوقۇقلۇق ئەر كىشىلەرنىڭ ھەممىسىنى تۇتۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىشىمىز لازىم. بۇ ئىشتا قاتتىق قول، قەتئىي بولۇشىمىز كېرەك. مۇشۇنداق قىلغىنىمىز يەنە بىر خەلىپە تىك لىپ يەنە يېڭى باش ئاغرىغى تاپقىنىمىزدىن كۆپ ياخشى ئەمەسمۇ؟ سالاھىدىدىن دادىسىنىڭ بۇ ئەقلىگە ئاپىرىن ئەيىلەپ، ئۆزىنىڭ بۇنى ئويلاپ يەتمىگەنلىكىدىن خەجىل بولدى. ئۇ دا- دىسىنىڭ گېپى تۈگىگىچە ھۆرمەت بىلەن قۇلاق سالىدى، ئاندىن: — سىزنىڭ دانالىغىڭىز ۋە ئىرادىڭىزنىڭ تەڭدىشى يوق، دادا، — دىدى.

— بىز ھازىردىن باشلاپ تەييارلىق كۆرۈشىمىز كېرەك، — دىدى نەجمىدىن، — يىگىتلىرىمىز جەڭگە تەييار تۇر- سۇن. بۇ شور پىشانە خەلىپىنىڭ ئاخىرقى نەپىسى ئۈزۈلگەن ھا- مان ئوردىغا ھۇجۇم قىلىشكۇلار. ساڭا يەنە شۇنى ئېيتىپ قوياي، ھازىرقى گەپلىرىمىز ئەمەلگە ئاشقىچە، بۇ گەپلەرنى ھەرقانداق كىشىدىن مەخپى تۇت؛ تۇنۇگۈنكىدەك، سورۇندا ئۈزەڭنىڭ سىرى- نى ئاشكارىلاپ قويۇشتىن ئېھتىيات قىل.

سالاھىدىدىن ئېھتىرام ۋە ئىتائەتمەنلىك بىلەن بېشىنى ئېگىپ، دادىسىنىڭ قوللىرىنى سۆيىدى، دادىسىنىڭ چارە - تەدبىر پىلانلاش، يول كۆرسىتىش جەھەتتىكى قابىلىيىتىنى چىن دىلىدىن ماختىدى.

— مېنىڭ گەپلىرىمدىن تەرىپىيە ئېلىشىڭنى ئۈمىد قىلىمەن؛ چارە - تەدبىر ۋە ئىرادىگە تايانساڭ، ئۇلۇغ سۇلتان بولىسەن. نەسىھەتلىرىمنى ئېسىڭدە تۇت، ئوغلۇم.

x x x

ئەبۇ ھەسەن ئىيسا ھەككارنىڭكىدىن چىققاندىن كېيىن، ھىلە -

نەيرانىم ئەمەلگە ئاشمىدىغان بولدى دەپ خوشاللىقىدىن قىنىغا پاتىيماي كەتتى. خەلىپە ئازىدىنىڭ ئەھۋالىنى تىڭ - ئىگىلاپ بېقىش ئۈچۈن خەلىپە سارىيىغا قاراپ ماڭدى. ئۇ خەلىپىنىڭ سەكراتقا چۈشۈپ قالغانلىقىنى. ئەتىگىچە ھايات تۇرمايدىغانلىقىنى بىلەتتى. ئۇ كېچە - كۈندۈز تەلەمۈرۈپ كەلگەن مەقسىدىگە يېتىشكە ئاز قالغانلىقىنى ئويلىغاندا، گۈلچەقەللىرى ئېچىلىپ، تۈرلۈك خىياللارغا غەرق بولۇپ كەتتى؛ شۇ تاپتا ئۇ خەلىپىنىڭ تەختىدە ئولتۇردى، ئەمدى پەقەت ئۆزىنى كەمسىتكەن مەلىكە سەيبىدەنى قولغا ئېلىشقا پەرمان چۈشۈرۈشلا قالدى... ئۇ شىرىن خىيالدىن ئېسىگە كەلگەندە، خەلىپىنىڭ غېمىنى يەۋاتقان كىشى قىياپىتىگە كىرىۋېلىپ، كىشىلەردىن جەلىسىنىڭ نەدىلىكىنى سۈرۈشتۈردى. بىراق ئۇنىڭغا جەلىسىنىڭ خەلىپە ھوجرىسىدا ئالدىراشلىقىنى، تىۋىپلارنىڭ خەلىپە يېنىدا قولى - قولىغا تەگمەي كېتىشىۋاتقانلىقىنى، ئۇلارنىڭ مەنپەئەتسىز دورىلارنى ئىشلىتىۋاتقانلىقىنى ئېيتتى. ئەبۇ ھەسەن خەلىپىنىڭ ئەھۋالىنى ئەينەن ئوقۇش ئۇچۇن خەلىپىنىڭ تىۋىپى سەدىدى تېپىش قارارىغا كەلدى. «جان ئۆزەي دەپ قالدى!» دىدى سەدىد تىۋىپ ئۇنىڭغا. ئەبۇ ھەسەن قەستەن تازا ئۇن سېلىپ يىغلىدى. تولىمۇ ئىچى ئاغرىغان تىۋىپ ئۇنىڭغا بىر - ئىككى ئېغىز تەسەللى ئېيتتى. ئەبۇ ھەسەن تىۋىپنىڭ ئۆيىدىن چىقىپ، باھائىدىن قارا قۇش بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن ئۇدۇل قەسىرنىڭغا كەلدى. كۈن تاقىقا باش قىيغان ئىدى. ئىش تەتۈر كەلدى، باھائىدىن قارا قۇش سالاھىدىنىڭ قېشىغا كەتكەن ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئەبۇ ھەسەن قەسىرنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا باھائىدىننى ساقلاپ تۇردى.

ئۇزاق ئۆتمەي، باھائىدىن كەيپى ئۆچكەن ھالدا قايتىپ كەلدى. ئەبۇ ھەسەن باھائىدىننى سالاھىدىن يېنىدىن قايتقاندا ئۆزى بىلەن كۆرۈشۈپ ياخشى خەۋەر يەتكۈزىدۇ دەپ قارايتتى.

چۈنكى ئۆزىنىڭ قىلماقچى بولغان ئىشىنى سالاھىدىدىن بىتەھقىق ئىيسا ھەككارىدىن ئۇقىمىدۇ ھەم ئۇنى باھانىدىدىن قارا قۇشقا ئېيتىدۇ دەپ ئىشىنەتتى. شۇڭا ئۇ خېچىر بىلەن كېلىۋاتقان باھا-ئىدىدىن قارا قۇشنى كۆرگەندە، دەرھال كۈلۈمسىرەپ ئۇنىڭ ئالدىغا باردى. ئەمما باھانىدىدىن قارا قۇش پىسەنت قىلماي، ئۇنى كۆرمىگەن بولۇۋالدى. ئەبۇ ھەسەن ئۆزى گەپ ئېچىشقا مەجبۇر بولۇپ:

— خۇش كەپسىز، تەقسىر. سۇلتانىمىز يېنىدىن كەلدىڭىزمۇ؟ — دىدى.

باھانىدىن قارا قۇش بېشىنى بۇ ياققا بۇراپ، ئۇنى ئەمدىلا كۆرگەنگە سېلىپ:

— ھە، بۇ يەردە ئىكەنسىز، ئەبۇ ھەسەن، — دىدى.

— سىزگە ئىنتىزار بولۇپ تۇرغىنىمغا خېلى بولدى! — دىدى ئۇ، — خەلىپە ئالىمىنىڭ ئەھۋالى قانداقراق؟

— كېسىلى خېلى ئېغىر، ئاللا شىپاتلىق بېرەر، — دىدى باھانىدىن قارا قۇش ۋە ئورۇندۇققا كېلىپ ئولتۇردى، لېكىن ئەبۇ ھەسەننى ئىلگىرىكىدەك ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلمىدى.

ئەبۇ ھەسەن ئۆزى ئولتۇردى. دەسلەپ ئۇ نىمە دېيىشىنى بىلمىگەن بىر قىياپەتتە گاھ قوللىرىنى ئۇۋۇلايتتى، گاھ كۆز-

لىرىنى چىمىلىدىتاتتى، گاھ بېشىنى چايقايتتى. ئاخىر:

— سىزچە، ئۇنىڭ كېسىلى بەكلا ئېغىرمۇ؟ — دىدى.

— بۇنىڭدىن بىر سائەتچە ئىلگىرى ئاشۇنداق دەپ ئاڭلىغان. ئاللا شىپاتلىق بېرەر! ئۇ ياخشى كىشى ئىدى.

— راست دېدىڭىز، تەقسىر، — دىدى ئەبۇ ھەسەن دەرھال

ئۇنىڭ كېيىگە ئۇلاپلا، — بىزنىڭ ئۇرۇق - جەمەتىمىز ئىچىدە بۇ خەلىپە ئالىمىنىڭ ئەخلاق - پەزىلىتى ھەممىدىن يۈكسەك،

دىلى ھەممىدىن بۇمشاق. شۇڭا...، — گەپ مۇشۇ يەرگە كەل

گەندە، ئېغىزدىن چىقىرىشقا ئەپسىز مۇھىم بىر ئىش باردەك،
گېلىنى قېقىپ، بېشىنى چايقاپ قويدى. ئاندىن باھانىدىنىغا
قاراپ قويۇپ گېپىنى داۋام قىلدى: — تەقسىر، سىزنىڭ يارا-
سىتىڭىز يېتىدۇ؛ ئۇ ئۆزىنىڭ شۇ ياخشى نىيەت - ئىقبالى ۋە
كەڭ قوساقلغىدىن نىمە ياخشىلىق كۆرەر؟! ئەلۋەتتە، سىزنى
ئاگاھلاندۇرۇپ قويۇش ھاجەتسىز. ئۆزىڭىز دانا ئادەم. ئەمما، ئەپۇ
قىلىڭ، ئەگەر مېنىڭ تولىمۇ بىتاقەت بولۇۋاتقىنىمنى سەزگەن
بولسىڭىز، بۇ مېنىڭ ئۆز خانىدانىمىزنىڭ نام - شۆھرىتىنىڭ
بۇلغىنىشىغا تاقەت قىلىپ تۇرالمىغانلىقىمىزنىڭ نەتىجىسى. تۇنۇ-
گۈن قەسىرگە كىرىپ يەنە ئۇ يەردىن چىقىپ كەتكەن ھىلىقى
يات كىشى توغرىسىدىكى ئىش ماڭا روشەن. بىز ئۇنى تۇتال
مىدۇق، قەسىردىكى كىشىلەر ئۇنىڭ قېچىپ كېتىشىگە يول
كۆرسەتكەن. بۇنداق دىيىش بىلەن بىراۋغا قارا چاپلاپ زىيان
كەشلىك قىلماقچى ئەمەسمەن، چۈنكى مېنىڭچە بۇ ئىشنى قىلغان
كىشى نادانلىقتىن قىلىپ قويغان، ئۇنىڭ مەلۇم غەرەز بىلەن
بۇنداق قىلغان بولۇشى ناتايىن. مەلىكە سەيپىدە ھەققىدىكى
ئەھۋال ئەنە شۇنداق. ئۇنىڭ ئىنىسى تېخى ھايات، ناۋادا
قازايى قەدەر ئۇ بەندىچىلىك قىلىپ قالسا، ئىلاھىم بۇنداق
بولماس، مەلىكىنىڭ ھالى نىچۇك بولىدۇ؟!

ئۇ مۇشۇلارنى دەپ بولۇپ يۆنىلىپ قويدى، باھانىدىنىغا
لەپپىدە بىر قاراپ، ئۇنىڭ ئەستايىدىل قۇلاق سېلىۋاتقىنىنى
بايقاپ، گېپىنى يەنە داۋام قىلدى:

— بىر ئىش بار، ئۇنى ئىككىمىزنىڭ دوستى ئىيسا ھەك
كارىدىن باشقا ھىچكىمگە تىنمىغان بولساممۇ، سىزدىن يوشۇر-
مايمەن. بۇ ئىش مۇنداق: خەلىپە ئازىد مېنى ئۆزىگە ۋارىس
قىلىشنى قارار قىلغان؛ مەن ئۇنىڭ ھەمىشەرىسى بىلەن توي
قىلىشىمۇ كېلىشىپ قويدۇم. لېكىن ئۇنىڭ ئۆزى تېخى بەخەۋەر.

جەلس بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىدىن خەۋەردار، ئىيسا ھەككارى بىلەن سالاھىدىنلارمۇ ئۇقتى. مۇشۇ ئىش ئۈستىدە بۈگۈن ئەتە-گەن ئىيسا ھەككارى بىلەن ئۇزاق پاراڭلاشتىم، سىزگە دىدىمۇ دىمىدىمۇ خەۋىرىم يوق، — ئۇ گېپىنى توختىتىپ، باھائىدىندىن نىمە سادا چىقىدىكىن دەپ، سەۋىرلىك بىلەن كۈزەتتى. لېكىن باھائىدىن قىلچە ئىپادە بىلدۈرمەي، گەپنىڭ ئاخىرىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇۋەردى. شۇنىڭ بىلەن ئەبۇ ھەسەن گېپىنى يەنە داۋاملاشتۇردى:

— ئۇ سىزگە تېخىچە ئېيتىمىغان بولسا، چوقۇم پات — يېقىندا ئېيتىدۇ. بۈگۈن سىزدىن مەن بىلەن خەلىپىنىڭ — ئاللا شىپاتلىق بېرەر — نام — شۆھرىتىمىزنى قوغدىشىمىزنى ئىلتىماس قىلىپ كەلدىم، ئىشلار بېسىققاندىن كېيىن، سالاھىدىن مېنىڭ ئىشىمغا باش بولىدۇ، ئۇنىڭ بىلەن كېلىشىپ قويدۇم. قەسىرنى ياخشى مۇھاپىزەت قىلىشىمىزنى سورايمەن. دەرۋەقە، سىز شۇنداق قىلىۋاتىسىز، لېكىن دۈشمەن يەنە ئوغرىلىقچە كىرىۋالار-مىكىن دەپ ناھايىتى ئەنسىرەۋاتىمەن. مېنىڭچە، ھىلمەم بولسىمۇ مەلىكە سەيپىدەنى لەخمە يوق قەسىرگە يۆتكەپ قويغىمىنىڭىز تۈزۈك. دارۋىزىيەت تازا مۇۋاپىق، — ئۇ سۆزلەپ بولۇپ، باھائىدىن قارا قۇشتىن گەپ كۈتۈپ كۆزىگە قارىدى.

— تەقسىر، نىمانچە ئالدىراپ كېتىسىز؟ — دىدى باھائىدىن پەرۋاسىزلىق بىلەن، — خەلىپە تېخى ھاياتقۇ؟

— ئەقىللىق ئادەم ھەر ئىشنى ئالدىن ئويلايدۇ، — دىدى ئۇ رەددىيە بېرىپ، — جان تۇمشۇققا كەلگەندە سۈرە ياسىن ئوقۇغاننىڭ پايدىسى يوق، قۇلاق سېلىڭ! بۇ ئاۋاز قەسىردىكى ئاياللارنىڭ ھازىسى ئەمەسمۇ؟ خەلىپە ئازىد بۇ دۇنيا بىلەن ۋىدالاشقان ئوخشايدۇ. ھەي بىچارە! — ئۇ تېپىپچە كىلەپ، مەيدىسىگە مۇشتلاپ يىمغلاپ كەتتى.

باھائىدىن قىيا - چىيا ئاۋازنى ئاڭلاپ دەس تۇردى - دە،
جىددى قىياپەتتە نەۋكەرلىرىگە تەييار تۇرۇشنى بۇيرۇدى. ئەبۇ
ھەسەنگە كۈتۈپ تۇرۇشنى ئىما قىلىپ قويۇپ، قەسىرنىڭ باشقا
بىر تەرىپىگە يۈرۈپ كەتتى.

خەلىپىنى ئاللاننىڭ دەرگاھىغا كەتتى دەپ قەتئى
ئىشەنگەن ئەبۇ ھەسەننىڭ شۇ تاپتا خىيالى بىرلا ئىشتا - مەلىكە
سەيىمدەنى قولغا ئېلىشتىلا قالدى. ھازىر ئۇ باھائىدىننى كەتكۈ-
زۈپ قويغىنىغا قاتتىق پۇشايىمان قىلدى. ئۇنىڭ نىمىشقا كەتكۈ-
نىنى بىلمەيتتى. ئۇ پۇتى كۆيگەن توخۇدەك تىپىرلاپ قالدى.
بىردىنلا قىلىچ - قالقانلارنىڭ جاقۇر - جۇقۇر ئاۋازى ۋە ئات-
لارنىڭ كىشىنى ئاڭلاندى، ئۇ دەرىزىگە بېرىپ قارىدى، بىر
توپ ئاتلىق ئەسكەر ئوردا تەرەپكە قۇيۇندەك ئۆتۈپ كەتتى، ئۇ
لار ئوردىنى تەرەپ - تەرەپتىن قورشىۋالىدىغاندەك قىلاتتى،
ئۇ بۇ ئەھۋالدىن چۆچۈپ كەتتى. دەل شۇ چاغدا تىترەپ تۇر-
غان بىر قول ئۇنى مۇرىسىدىن تۇتۇپ سىلكىدى، ئۇ ئارقىغا قا-
رىدى - دە، ئۆزىنىڭ مەلىكە سەيىمدە يېنىغا پايلاقچى قىلىپ
قويغان مالىيىنى كۆردى، ئۇ ھودۇققان ھالدا تىترەپ تۇراتتى.
- نىمە ۋەقە بولدى؟ - دەپ ۋاقىراپ كەتتى ئەبۇ ھە-
سەن.

- مەن بىلەن يۈرۈڭ! تېز قاچايلى، غوجام، - دىدى
مالاي.

- نەگە باراقتىم؟ ياق. مەن بۇ جالاپنى تۇتىمەن، ئۇنى
كۆردۈڭمۇ؟

- قاچايلى، تەقسىر! ئىش سىز ئويلىغاندەك بولماي قال-
دى، ئۇلار ئوردىنى قورشاپ بولغۇچە بۇ يەردىن كېتىڭ! - دى-
دى مالاي ۋە كاپ قىلىپ ئۇنىڭ يېڭىگە ئېسىلىپ، كىشىلەر قى-
يا - چىيا قىلىشىپ پاتىپىراق بولۇپ تۇرغان پەيتتىن پايدىلى-

نىپ، ئۇنى ئۆيىدىن سۈرگەن پېتى ئېلىپ چىقىپ كەتتى. ئۇلار
ئىنتايىن قورقۇپ كەتكەچكە، ئوردىنىڭ سىرتىغا چىقىپ قالغىنىدا
غىمۇ ئۆزلىرى ئىشەنمەي قېلىشتى.

— مېنى نەگە ئېلىپ بارماقچىسەن؟ — دەپ سورىدى ئەبۇ

ھەسەن.

— تېز مېڭىڭ، تەقسىر! — دىدى مالاي ئۇنى ئالدىرىتىپ، —

جاننى ساقلاش مۇھىم. ۋەقەنىڭ باش — ئايىغىنى كېيىن ئېيتىپ

بېرىمەن.

ئۇلار شۇ ماڭغىنىچە ئوردىدىن يىراق بىر يەرگە بېرىپ،

ھېچكىمنىڭ دىققىتى چۈشمەيدىغان بىر ئېغىز پۇقراچە ئۆيگە

كىردى. بۇ مۇلازىملار تۇرىدىغان ئۆي بولۇپ، جىددى ئەھۋال

يۈز بېرىپ قالغاندا بۇ يەردە جان ساقلاپ قالغىلى بولاتتى. ما —

لاي ئىشىكىنى ئېتىپ قويۇپ ئولتۇردى، ئۇ قورققىنىدىن تاتىرىپ

كەتكەن ئىدى. نىمە ۋەقە بولغانلىغىنى بىلەلمەي گاڭگىراپ قال

غان ئەبۇ ھەسەن ئولتۇرۇپلا سورىدى:

— ئېيتتە، بىز نىمىشقا بۇنچىسۇۋالا ئالاقزادە بولۇپ

قاچتۇق؟

— قېچىپ چىقمىغان بولساق، سىزنى ئۇلار زىندانغا

تاشلايتتى.

— زىندانغا دەمسەن؟ ھاھا! — ئەبۇ ھەسەن پىدەسەنت

قىلماي قاقاقلاپ كۈلۈپ كەتتى، — نىمە بولدۇڭ سەن؟ دەرۋە —

قە، مەن سېنى توخۇ يۈرەك دەپ ئەيىپلەيمەن، چۈنكى بۈگۈن

ئەتىگەن مېنىڭ باشقا كىشىلەر بىلەن بولغان ئىشلىرىمدىن بىر

خەۋەر — دە سەن.

— ھەممىدىن خەۋىرىم بار. سىزنىڭ پىلانىڭىز بىكارغا

كەتتى. باھائىدىن دىگەن لەنتىنى قاراڭ، سىز قەسىردە ئۇنى

ساقلاپ تۇرغاندا، سالاھىدىن ئۇنىڭغا قەسىرگە ئەسكەر توپلاپ،

خەلىپە جان ئۆزگەن ھامان قەسىردىكى قىز - ئاياللارنى، بالىلارنى، ئەر ۋە يىگىتلەرنى دەرھال قولغا ئېلىش، قەسىردىكى ھەممە نەرسىنى بۇلاپ كېتىش ھەققىدە يۈزمۇ - يۈز يوليورۇق بەردى - بۇ ئەھۋاللارنى قانداق ئوقتۇڭ؟ ساڭا كىم ئېيتتى؟ ئاخماق! - دىدى ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭ گېپىگە ئانچە ئىشەنمەي، - سالاھىدىدىن ئۇنى قەسىرنى قوغداش ۋە قەسىردىكى مال - مۈلۈكنى قوغداشقا بۇيرۇغاندۇ بەلكى. مېنىڭ ئۇلار بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىمنى بىلىمگەنلىگىڭ ئۈچۈن سېنى گۇمانخور دەپ ئەيىبلەيمەن. ۋەقەنىڭ ئۇچۇر - بۇجۇرنى كېيىنچە ساڭا ئېيتىپ بېرىشىم مۇمكىن.

- تەقىسىر، ھەممىدىن خەۋىرىم بار، مەن ئاخماق ئەمەس، بەلكى ئۆزىڭىزدەك ئالىمجاناپ خوجايىنىمنىڭ پايدىسى ئۈچۈن ناھايىتى ئەقىللىق ئادەممەن! سالاھىدىدىنىڭ باھانىدىنى قەسىر - دىكىلەرنى تۇتۇشقا بۇيرۇغانلىغىدىن قىلچە گۇمانىم يوق. سىزنى تۇتۇشنى ئالاھىدە ئېيتتى، ئىشەنمىسىڭىز، قايتىپ بېرىپ بېقىڭ.

ئەبۇ ھەسەن جىم بولۇپ قالدى. ئۇ ئاچچىغىدا غال - غال تىترەيتتى، ساقلىنى تۇتالملاپ تۇرۇپ، بايا ئاڭلىغانلىرىنى ئەسلىدى - دە، ھەيرانى - ھەس بولۇپ قالدى... ئاندىن لام - جىم دىمەي بۇتتەك تۇرغان مالايعا بۇرۇلۇپ: - دىگەنلىرىڭنىڭ ھەممىسى راستمۇ؟ - دىدى.

- تامامەن ئىشەنچلىك. دىگەنلىرىمنى ئىسپاتلاپ باقماقچى بولسىڭىز، باشقىچە ياسىنىپ چىقىپ، ئەسكەرلەر ئوردىدىكى باشقا كىشىلەرنى ئىزدىگەندەك ئەبۇ ھەسەننىمۇ ئىزدەۋاتامدۇ - قانداق، بېرىپ كۈزۈتىپ بېقىڭ. راستىنى ئېيتقاندا، باشقىچە ياسىنىپ چىقىسىڭىزمۇ، ئۇلار بىزنى تونۇيالمايدۇ دەپ ھۆددە قىلالايمەن.

ئەبۇ ھەسەن ئالىيىنىڭ گېپىدىن گۇمانلىنىشقا ئورۇن قال-
مىغىنىنى ھىس قىلغاندا، شۇنداق زەردە بولدىكى، ھۆمدىگىنىدە
دىن كۆكرىگى تېز - تېز كۆتىرىلەتتى، ئۇ ھۇشىدىن كەتكىلى
تاس - تاس قالدى. ئۆزىنىڭ ھازىر نەدە تۇرۇۋاتقىنىنى ئۇنتۇپ،
ئاۋال شىردەك ھۆكۈرەپ، ئاندىن تۈلكىدەك ھۇۋلاپ كەتتى.

— ئەھۋال شۇنداق بولغاندىكىن، ۋاقتىنچە سەل يوشۇرۇ-
نايلى، — ئۇ مالايغا بىر قاراپ قويۇپ دىدى، — مەن زامانى
چۈشەنمىدىم، ئۇلار نىمىشقا مەن بىلەن قېرىشىدۇ؟ مەن ئۇلار
ئۈچۈن جان كۆيدۈرگەن تۇرسام، سېنىڭچە، خەلىپە ئازىدىنىڭ
ئورنىغا كىم تەختكە چىقار؟

— ئۇلارنىڭ خەلىپە ئەۋلادىنىڭ ھەممىسىنى تۇتقىنىدىن
قارىغاندا، خەلىپىنىڭ ئوغلىنى تەختكە ۋارىس قىلماي، باشقا بىر
كىشىنى تەختكە چىقىرىدىغاندەك قىلىدۇ.

ئەبۇ ھەسەن يەنە جىم بولۇپ كەتتى. چۈنكى ئۇنىڭ ئال-
دىدا ئىككى مەغلۇبىيەت تۇراتتى: خەلىپە بولۇش ئارزۇسى
ئالتە تاغنىڭ ئۇ يېنىغا كەتتى؛ مەلىكە سەيپىدە بىلەن بولغان
مۇناسىۋىتى تېخىمۇ يىراقلىشىدۇ. لېكىن ئۇ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە
سالامىدىن مەلىكە سەيپىدەگە يۈز - خاتىرە قىلمىيدۇ، شۇ چاغدا
مەلىكە پۇشايماننى ئالغىلى قاچا تاپالماي قالىدۇ، دەپ قارىدى.

ئەمدى بىز يەنە مەلىكە سەيپىدەنىڭ ئەھۋالى ئۈستىدە
توختىلىمىز. ئىمادىدىن ئاشۇ كۈنى كېچىدە مەلىكە سەيپىدەنىڭ
يېنىدىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، مەلىكە كارۋىتىغا چىقىپ
ياتتى. لېكىن، تۈرلۈك خىياللار ئارام بەرمەي، كىرىپك قاقماي
تاڭ ئاتقۇزدى. سەھەردە ئورنىدىن تۇرۇپ، ئىنىسىنى يوقلىماقچى

بولۇۋىدى، ئۇنىڭ ئاغرىپ قالغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ يېنىدا تىۋىپلار بولغاچقا، بېرىشنى بىئەپ كۆرۈپ بارمىدى. ئۇ سەۋرى قىلىپ، بالدۇرراق بېرىشقا ئىجازەت قىلىنىشىنى كۈتتى. چۈشتىن كېيىن ئىجازەت قىلىندى. ئۇ ئىنسىنىڭ كېسىلىنىڭ ئۆزى تەسەۋۋۇر قىلغاندىن خېلى يېنىك ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ سەل خاتىرجەم بولدى - دە، ھە دەپ ئۇنىڭ كۆڭلىنى تىندۈرىدىغان گەپلەر بىلەن تەسەللى بەردى. لېكىن يېقىنقى بىرنەچچە كۈن ئىچىدە ئۆزىنىڭ نىكاھ ئىشى ئۈستىدە ئۇنىڭغا جاۋاب ياندۇرغانلىقى بىردىنلا ئېسىگە چۈشۈپ قالدى - دە، ئۇنىڭ كېسىلى مۇشۇ ئىش بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولسا كېرەك دەپ ئويلاپ قاتتىق تۈگۈندى.

بىردەمدىن كېيىن، خەلىپە تىۋىپى بىلەن جەلسە شەرىپىنىڭ كېلىدىغانلىقى خەۋەر قىلىندى، خەلىپە ئازىد مەلىكە سەيپىدەگە قايتىپ كېتىشىنى ئىما قىلدى ۋە ئۆز ئەھۋالىنىڭ خېلى ياخشى ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ ئۇنىڭغا تەسەللى بەردى. مەلىكە ئەنسىزلىك ئىچىدە ئۆز ھوجرىسىغا قايتتى، ئۇ ھە دەپ ئىنىسىدىن ئەنسىرەيتتى. شۇ چاغدا ياقۇتە كېلىپ ئۇنىڭدىن خەلىپەنىڭ ئەھۋالىنى سورىۋىدى، ئۇ ئۆزىنى تۇتالماي ئۇن سېلىپ يىغلاپ كەتتى. بۇ يىغا ئۇنچىۋالا چوڭ ئىش ئەمەس ئىدى، لېكىن ياقۇتە خەلىپە ئالەمدىن ئۆتكەن ئوخشايدۇ دەپ چۈشىنىپ، قوشۇلۇپ ھازا سالدى. قەسىردىكى باشقا قىز - ئاياللارمۇ باتىپا-راق بولۇشۇپ كەتتى. ئوقۇشماسلىق ئەنە شۇنداق كېلىپ چىقتى. شۇ چاغدا ئەبۇ ھەسەن باھائىددىن بىلەن بىللە تۇراتتى، ئۇلارمۇ ئوقۇشماستىن خەلىپە ئۆلگەن ئوخشايدۇ دەپ قاراشتى. ۋاھالەنكى، ئۇ ئۆلمىگەن ئىدى.

ئەبۇ ھەسەن ئىيسا ھەككارى بىلەن ئۇچراشقاندىن كېيىن، ئىيسا ھەككارى شۇئان سالاھىدىنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇنىڭغا

خەلىپە جەمەتنىڭ ئىچكى سىرلىرىنى يىپىسىدىن - يىڭىنىسىغىچە

ئېيتتى.

شۇ كۈنى قوزا چۈشتە سالاھىدىدىن باھائىدىدىن قاراقۇشنى چاقىرىپ، ئۇنى قەسىر ئەتراپىغا ئەسكەرلەرنى بۆكتۈرمە قىلىپ، خەلىپە ئازىدىنىڭ ئۆلگەن خەۋىرىنى ئاڭلىغان ھامان قەسىرنى قورشىۋېلىشقا ۋە دەرھال ئۆزىگە خەۋەر قىلىشقا بۇيرۇدى، ئاندىن ئۇنىڭغا قاتتىق ئېھتىيات قىلىشنى، ھەرقانداق كىشىنى قاچۇرۇپ قويماسلىقىنى تاپسىلىدى، ئەبۇ ھەسەننى تۇتۇشنى ئالاھىدە ئاگاھلاندۇردى. باھائىدىدىن قاراقۇش قايتىپ كەلگەندە ئۆزىنى ئەبۇ ھەسەننىڭ ساقلاپ تۇرغانلىغىنى كۆردى - دە، ئاۋال ئۇنىڭ كۆڭلىنى تىنىدۇرۇپ ئاندىن بىسىرنىمە قىلىش قارارىغا كەلدى. ئۇ، قەسىردىكى يىغا - زارىنى ئاڭلىغاندا، خەلىپە ئۆلگەن ئوخشايدۇ دەپ قاراپ، چەۋەندازلارنىڭ قەسىرنى قورشىشىغا قوماندانلىق قىلىش ئۈچۈن ئالدىراش كېتىپ قالدى، ماڭىدىغان چاغدا ئەبۇ ھەسەنگە كەتمەي ئۆزىنى كۈتۈپ تۇرۇشنى ئېيتتى. باھائىدىدىن قايتىپ كەلگەندە ئەبۇ ھەسەننىڭ يوقلۇغىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ نەگە كەتكەنلىكىنى سۈرۈشتۈرۈپمۇ ئۇقالماي، تەرەپ - تەرەپتىن ئىزدەشكە ئورۇنلاشتۇردى، ئۇنى قاچۇرۇپ قويغىنىغا بەكمۇ پۇشايىمان قىلدى. ئۇ سالاھىدىدىنغا خەلىپە ئۆلدى دەپ خەۋەر قىلىشقا تەمىشلىپ تۇردى. غىنىدا، خەلىپىنىڭ تېخى ھايات ئىكەنلىكىنى ئاڭلىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ يېنىكىلىك بىلەن ئىش قىلمىغىنىدىن خۇرسەن بولدى، بولمىسا سالاھىدىدىن خەۋەرنىڭ يالغانلىغىنى ئۇقۇپ قالغاندا ئىش چاتاق بولاتتى. ئۇ ئەسكەرلەرگە قەسىرنىڭ سىرتىدا بۆكتۈرمە بولۇپ پۇرسەت كۈتۈشنى بۇيرۇدى. كۈن ئولتۇراي دىگەندە، بىر مۇلازىم كېلىپ: «سۇلتان سالاھىدىدىنلار كېلىۋاتىدۇ» دەپ خەۋەر قىلدى. باھائىدىدىن قاراقۇش ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقتى، سالاھىدىدىنلارنىڭ خەلىپە تۇرۇۋاتقان قەسىر زەھەپ تەرەپكە كەتكىنىدىن

نى كۆرۈپ كۆڭلى غەش ھالدا ئۇزاققىچە تۇردى. ئۈستۈن تۇتۇپ ئىيسا ھەككارى كېلىپ قالدى، باھائىدىن ئۇنىڭغا بىر - ئىككى ئېغىز تەكەللۇپ گەپلەرنى قىلغاندىن كېيىن، ئۇنىڭدىن سالاھىدە دىننىڭ نىمىشقا كەلگەنلىكىنى سورىدى.

— خەلىپە ئازىد ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشمەكچى ئىكەن، دىدى ئىيسا ھەككارى.

— خەلىپە سالاھىددىن بىلەن كۆرۈشمەيدىكەن؟

— بۇنىڭ تەجەپلىنىدىغان نىمىسى بار؟

ئىيسا ھەككارى باھائىددىن قاراقۇش بىلەن ئۆيگە كىردى. ئىككىسى ئولتۇرۇپ، سالاھىددىننىڭ مۇددىئاسى، نەجىمىدىننىڭ تەڭ داشىسىز زىرەكلىكى ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش ئىشلار ئۈستىدە ئېچىلىپ - يېيىلىپ پاراڭ سېلىشتى.

* * *

مەلىكە سەييىدە ئۆزىنىڭ ۋە ئىنىگانىسىنىڭ يەغا - زار - سىنىڭ بىرمۇنچە پاتىپاراقچىلىق پەيدا قىلىپ، كىشىلەرنىڭ خەلىپە قازا قىپتۇ دەپ چۈشىنىپ قېلىشىغا سەۋەپ بولغىنىنى دەرھال ئۇقتى - دە، تولىمۇ كەيپى ئۇچتى. ئۇ ئىنسىنىڭ سالاھەتلىكى ھەققىدىكى ئەندىشە ۋە ئۇنىڭ ئۈستىگە مېڭىسىنى چىرماپ ئالغان دىققەتچىلىك تۈپەيلىدىن كۆڭلى غەش بولۇپ، ئىشىكتىن سىرتقا چىقىمىدى، كىشىنى غەرىپسۇندۇرىدىغان زاۋال ۋاقتى ئۇنىڭدا بىمەنە ھىسسىياتلارنى تۇغدۇرۇپ، ئۇنى غەم - قايغۇغا غەرق قىلاتتى. ئۇ ئىنسىنى يەنە بىر يوقلاشقا تەشنا بولۇپ تۇرغاندا، ئىنىگانىسى تېز - تېز چامداپ كېلىپ:

— مەلىكەم، خەلىپە ئالىلىرى سەن بىلەن كۆرۈشمەكچى،

دىدى.

مەلىكە سەيپىدە دەسلەپ ھاڭ - تاڭ قالدى، لېكىن دەردە -
ھال بېرىشقا تەييارلاندى. ئۇچىسىغا گۈللۈك تاۋار
چاپان كىيىپ بېشىغا رومال سېلىپ، ئىنىگەن
سىنىڭ ھەمراھىدا چىقتى - دە، ئىنىسىنىڭ ھوجرىسىغا ئېلىپ
بارىدىغان ئۇزۇن دەھلىز ئارقىلىق ماڭدى. شۇ چاغدا دەھلىز -
نىڭ ئۇ بېشى تەرەپتىن سۆزلىشىۋاتقان ئاۋاز ئاڭلاندى، زاۋال
ۋاقتى بولۇپ ئەتراپ گۇڭگا بولسىمۇ، لېكىن ئۇ سۆزلىشىۋات
قانلارنىڭ ئاۋازىدىن ئۇلارنىڭ خەلىپە خانىدانىدىكىلەر ئىكەنلىك
گىنى پەرق ئەتكەندەك قىلدى. ئۇ ئىنىگەنسىدىن:

— كىم ئۇلار؟ — دەپ سورىدى.
— سېنىڭ بىر نەۋرە ئۇكىلىرىڭ ۋە قېرىنداشلىرىڭ.
مەلىكە چۆچۈپ، ئىختىيارسىز تۇرۇپ قالدى.
— مەلىكەم، نىمە بولسۇڭ؟ — دەپ سورىدى بۇ ھالنى

كۆرگەن ياقۇتە.

— نىمىشقا ئۇلارمۇ كەلدى؟ ئىنىمنىڭ ئەھۋالى ئېغىرلىق
شىپ قالدىمىكىن؟!

— بىسمەنە خىياللارنى قىلما! خەلىپە ئالىلىرى سېنى
چاقىرتقاندا ئۇلارنىمۇ چاقىرتقاندۇ.

مەلىكە ماڭدى، ئىككى تىزى دىر - دىر تىترەيتتى، كۆڭلى
ئۆيەتتى. ئىنىمنىڭ كېسىلى ئېغىرلىشىپ قالمىغان بولسا، بالا -

چاقىلىرىنى چاقىرتمايتتى، دىگەن پىكىر كۆڭلىدىن كەچتى. ئازىدىنىڭ
بالىلىرى ھامما خان ئاچىسىنى كۆرۈپ، چۆرىسىگە ئولاشتى،

خەلىپىنىڭ چوڭ ئوغلى شاھزادە داۋۇت مەلىكىنىڭ ئالدىغا
بېرىپ ئۇنىڭ قولىنى سۆيىدى، مەلىكىمۇ ئۇنى سۆيۈپ قويدى ۋە

يىغلاپ تاشلاپ بالىلارنىڭ دىلىنى ئېزىپ قويماسلىق ئۈچۈن
ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشقا تىرىشتى، خەلىپە ئىنىسىنىڭ ھوجرىسىنىڭ

ئىشىگىگە كەلگەندە، ئۇنىڭ تىزلىرى تېخىمۇ قاتتىق تىترەشكە
باشلىدى. ئۇ ھوجرىدىن كۆڭلىگە ئارام بېرىدىغان گەپ - سۆز

ئاڭلاش ئۈمىدىدە ھوجرىغا زېھنىنى قىيىپ قۇلاق سېلىۋىدى،
ھوجرىدىن يات كىشىنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. ئۇ روملىنى قايتا
تۈزەشتۈردى، ئىشىك ئالدىدىكى ياساۋۇل ئىشىك پەردىسىنى
قايرىپ تۇردى. ھوجرىنى شام يورۇغى ئاپپاق يورۇتۇپ تۇراتتى.
ئۇ ھوجرىنىڭ تۆت تەرىپىگە بىر قۇر كۆز يۈگۈرتۈپ چىقتى،
كارۋاتتا ياتقان، چىرايى بەكلا تاتىرىپ كەتكەن خەلىپە ئىنىسى
ئۇنى كۆرۈپ، ئۆزىنى روھاۋۇق كۆرسىتىشكە تىرىشىپ پىنىسىگىدە
كۈلۈپ قويدى. كۆزلىرىدىن بۇلدۇقلاپ ياش كەتكەن مەلىكە
باشتا كىشىلەرگە قاراشقا ئۈلگۈرمەي بېرىپلا، ئىنىسىنىڭ ئۈستىگە
ئۆزىنى تاشلاپ ئۇنىڭ قولىغا سۆيۈپ تۇرۇپ:

— ھىچقىمى يوق، ئۇكام، ساقىيىپ كېتىسەن، — دىدى.
خەلىپە ئۇنىڭ قولىغا سۆيۈپ قويدى، ئۇنىچىقىمدى،
مەلىكە ئۇنىڭ كۆز يېشىدىن مەڭزىلىرىنىڭ ھۆل بولۇپ كەتكىنىنى
سەزدى - دە، قايغۇ - ھەسرەتكە چىمداشلىق بېرىپ ئورنىدىن
تۇرۇپ:

— ھىچگەپ يوق، ئاللا شىپالىق بېرىدۇ، — دىدى.
مەلىكە ئەمدىلا ئۇچچۆرىسىدىكىلەرگە سەپ سالدى، خەلىپىنىڭ
كارۋىتىنىڭ يېنىدا يۈكۈنۈپ ئولتۇرغان جەلىس شەرىپىنىڭ كەينى-
دىكى يۇمشاق ئورۇندۇقتا بىر كىشى ئولتۇراتتى. مەلىكىنىڭ بۇ
كىشىگە كۆزى چۈشۈشى بىلەنلا بەدىنىگە جۇغغىدە تىترەك
ئولاشتى. ئۇ بۇ چىرايىنى رەسمى سورۇنلاردا دەرىزە پەردىسى
ئارقىلىقلا كۆرگەن ئىدى. بۇ كىشى دەل سالاھىددىنىنىڭ
ئۆزى ئىدى. مەلىكىگە توۋلاپ سالغىلى تاس قال
دى - دە، شۇئان ئۆزىنى تۇتۇۋالدى. ئۇ قىلچە شۈبھىسىز
ھالدا سالاھىددىنىنى ماڭا قۇدا چۈشۈپ كەلگەندۇ تاين دەپ قارىدى.
خەلىپىنىڭ بالىلىرىمۇ كىرىشكەن ئىدى. خەلىپە ئۇلارنى
يېنىغا چاقىردى، ئۇلار يېقىن كەلگەندە، ھەممىسىنى بىر -

بىرلەپ سۆيۈپ قويدى ۋە كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش كەتتى،
ھوجرىدىكى ھەممەيلەن، جۈملىدىن سالاھىددىنمۇ بۇ ھالىنى كۆرۈپ
ئەڭ يىغلاشتى. خەلىپە ئازىد بالىلىرىنى ئولتۇرۇڭلار دېدى، مەلىكە
سەيىسەگە ئۆزىگە يېقىن ئولتۇرۇشنى ئېيتتى. مەلىكە ئىتائەت
قىلىپ ئېھتىياتلىق بىلەن يېقىن كەلدى ۋە سالاھىددىن بىلەن
روبىرو ئولتۇرۇپ قېلىشتىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ، ئۇنىڭغا ئارقىسىنى
قىلىپ ئولتۇردى.

بىر ھازاغىچە ھىچكىم گەپ - سۆز قىلمىدى، ئۆيدە جىم-
جىتلىق ھۆكۈم سۈردى. كىشىنى دىمىقتا قىلىدىغان بۇ سۈكۈتنى
ئاخىر يەنىلا خەلىپە ئازىدلىدىنلا بۇزدى، ئۇ زەئىپ ئاۋازى
بىلەن ئۈزۈپ - ئۈزۈپ مۇنداق دېدى:

— ئاچا، سەن ئۇزاقتىن بۇيان ماڭا ياخشى ئۇستاز،
قەدىردان قېرىنداش بولۇپ كەلدىڭ. مەنمۇ سېنىڭ پىكىرلىرىڭ
گە ھۆرمەت قىلىپ، ئىشىنىپ كەلدىم، مانا ئەمدى ئۆمرۈمنىڭ
ئاخىرقى سائەتلىرى يېتىپ كەلدى، ئەزرائىل كېلىدۇ، ئاللاننىڭ
دەرگاھىغا كېتىمەن. ئاخىرقى نەپىسىم بار ۋاقتىدا، سېنىڭ ۋە
بالىلىرىمنىڭ ئىشلىرىنى سەرەمجانلاشتۇرۇپ قويماي، شۇنداق
قىلىپ قويۇپ ئۆلۈپ كەتسەممۇ گۆرۈمدە ئامانى خۇدا ياتىمەن،
ئۇ توختاپ سەل دېمىنى ئېلىۋېلىپ سۆزىنى يەنە داۋاملاشتۇر-
دى، — تەجرىبەم ماڭا شۇنى ئۇقتۇردىكى، قول ئاستىدىكىلەر
ۋە باشقا ئەركان - ئەشرەپلەر ئىچىدىن مەن ئىشەنگۈدەك بىرەر
كىشى چىقمىدى، شۇڭا سېلەرنى ئۇلارغا ھاۋالە قىلىپ قويايماي-
مەن. مېنىڭ سالاھىددىنغا (سالاھىددىننى كۆرسەتتى) بولغان
قارىشىم ساڭا مەلۇملۇق. مەن سېنىڭ سالاھىددىنغا سوغاق مۇئامىلىدە
بولغىنىڭدىن رەنجىپ كەلدىم. ئۆمرۈمنىڭ ئاخىرقى سائەتلىرىدە
يەنى ئۇ دۇنيانىڭ دەسلەپكى سائەتلىرىدە شۇنىڭغا ئىقرارمەنكى،
سەندىن ئۇنىڭغا سوغاق مۇئامىلە قىلماسلىغى كېرەك ئىدى دەپ

رەنجىپ يۈردۈم. نا ھازىرغىچە، ئۇنىڭدىن بۆلەك تاپالمايدۇ. كىشەنگۈدەك بىرەر كىشىنى تاپالمىدىم. چۈنكى مېنىڭ ئەتراپىمداكىلەرنىڭ ھەممىسى ماڭا خوشامەت قىلىدىغان، سۆيىمەست،

ھىيلە - مىكىر بىلەن مېنىڭ پۇل - ماللىرىمنى قولغا كىرگۈزۈۋالغان، ئالى مەنسەپ، يۇقۇرى مائاشقا ئىگە بولۇۋاتقان بىر توپ نومۇسسىزىلار. سالاھىدىنى سىزىلەرگە ئوبدان ئاتىدار-چىلىق قىلىشنى تاپىلاش ئۈچۈن چاقىرتتىم، - ئۇ مۇشۇلارنى دەپ بولۇپ ئېغىر - ئېغىر نەپەس ئېلىشقا باشلىدى.

ھوجرا يەنە جىمجىتلىققا چۆمدى. ھەممەيىلەن دېمىنى ئىچىگە يۇتۇپ، كۆزلىرىدىكى ياش يۇقىلىرىنى تۇيدۇرماي سۈر-تۇۋىتىپ، بىر بىرىگە قارىماي خەلىپىدىن يەنە گەپ كۈتۈپ تۇرۇشتى. ئازىدىلىدىنلا سالاھىدىغا مۇنداق دېدى:

- بۇ مېنىڭ ھەمىشەم سەيبىدە بولىدۇ. سىز ئۇنىڭغا قۇدا چۈشكەن؛ ماۋۇلار مېنىڭ بالىلىرىم، چوڭنىڭ ئېتى داۋۇت. مەن تۇپراققا كىرگەندىن كېيىن، ئۇلار بىرەر خېيىم - خەتەرگە ئۇچراپ قالمىسۇن دەپ، ئۇلارنى سىزگە ھاۋالە قىلىمەن. بۇ مەسئۇلىيەتنى ئادا قىلىشىڭىزغا ئالانىڭ گۇۋالىغىنى تىلەيمەن. مېنىڭ دىگىنىمنى قىلىشقا ئەھدى قىلالامسىز؟

ئىنسىنىڭ «قۇدا چۈشۈش» دىگىنىنى ئاڭلاپ، سەيبىدە دەككە - دۈككەگە چۈشتى، ئىنسى ۋاپات بولغاندىن كېيىن، بولۇپمۇ ئۇنىڭ بۇ ۋەسىيىتى تۈپەيلىدىن، سالاھىدىنىڭ قولغا قېلىپ خارلىنىپ قېلىشتىن ئەندىشە قىلاتتى. ئۇ سالاھىدىنىڭ خەلىپىگە مۇنداق دىگىنىنى ئاڭلىدى:

- ئەمىرۇلمۆمىننى، ساقىيىپ قالسىز، ۋەسىيەت قالدۇرماڭ. ئاللا شىپاتلىق بېرەر، سىز ھاۋالە قىلغان ئىشنى قانداق ئورۇنلىشىمنى بىلىمەن. ۋەدەمىگە ئىشىنىڭكى، مەن ھاياتلا بولىدىكەنمەن، ئۇلارنى ھەچقانداق زىيان - زەخمەتكە ئۇچراتمايمەن،

مېنىڭ بۇ ئەھدەمگە ئاللا گۇۋا بولسۇن.

سالاھىدىدىن مەلىكە سەيپىدەنىڭ ئىسمىنى تىلغا ئالماغىچقا،
سەيپىدە ئۆزىنىڭ قانداقتۇر بىر خىل قورقۇنچىلىق مۇھىم
ئىچىگە چۈشۈپ قالغانلىغىغا قاتتىق ئىشەندى، ئىشىنىڭ كىچىك
ئەمەسلىكىنى سېزىپ ۋە ئىنىسىنىڭ ھاياتىدىن ئەندىشە قىلىپ،
ئىختىيارسىز ھالدا بۇقۇلداپ يىغلاپ كەتتى. قالغانلارمۇ يىغلاپ
شىپ كىشىنىڭ دىلىنى تېخىمۇ ئېزىۋەتمىسۇن دەپ، ئورنىدىن
تۇرۇپ، سىرتقا چىقىپ كەتمەكچى بولۇۋىدى، ئىنىسى ئۇنىڭ
قولىدىن تۇتۇۋېلىپ يەنە ئولتۇرغۇزدى. قول بىلەن قول ئۇچ-
راشقان مۇشۇ چاغدا، مەلىكە ئىنىسىنىڭ قولىنىڭ قاتتىق تىترە-
ۋاتقانلىغىنى سەزدى ۋە ئۆزىنىڭ قولىمۇ تىترەپ كەتتى؛ ئۇ
ئولتۇرۇپ ئىنىسىغا قارىدى ۋە ئۇنىڭ سالاھىدىدىنغا سىنىچىلاپ
قاراۋاتقانلىغىنى كۆردى، ئۇنىڭ ياش بىلەن غۇۋالىشىپ تۇر-
غان كۆزلىرىدە ئۈمىت ئۇچقۇنى چاقناپ ئۆتتى، قانداقتۇر بىر-
نەپەلەرنى دىگۈسى باردەك قىلاتتىيۇ، گەپ قىلىشقا ماغدۇرى
يەتمەيتتى، شۇڭا ماغدۇرسىز ھالدا بارمىغىنى ئۈزۈستىپ ھەمىشە
سىنى كۆرسەتتى. سالاھىدىدىن ئۇنىڭ ئۆزىدىن سەيپىدەگە ئاتى-
دارچىلىق قىلىشنى ۋەسىيەت قىلىۋاتقانلىغىنى چۈشىنىپ مۇنداق
دېدى:

— سەيپىدە مەلىكەمدىن خاتىرجەم بولۇڭ، ئۇ سىزنىڭ
ھەمىشەرىڭىز، نەمە دىگەن ياخشى ھەمىشە - ھە! خۇدا گۇۋا
بولسۇن، ئۇ مېنىڭمۇ ھەمىشەم بولىدۇ.

سالاھىدىدىننىڭ ھەمىشە دىگىنىنى ئاڭلاپ، سەيپىدەنىڭ
قايتۇرغۇسى تۈگىدى، ئۈمىتسىزلىك ۋە ئازاپ ھىلىمۇ يۈرەك -
باغرىنى ئۆرتەپ تۇرغىنىغا قارىماي، يەنىلا چىرايمىغا كۈلكە
يۈگۈرگەندەك بولدى. چۈنكى سالاھىدىدىن ئۇنىڭ بىلەن ئاچا -
ئىنى دېيىشىدىغانلا بولسا، بۇ سالاھىدىدىننىڭ ئۇنىڭ بىلەن توي

قىلىش نىيىتىدىن قايتقانلىغىدىن دېرەك بېرىدۇ، سالاھىدىدىن ئۇنى قوغداشقا ۋەدە بەردى، ئەمدى سەيپىدەگە بىخەتەر، ئىش شەپقىتى زىمىن ھازىرلاندى، ئەبۇ ھەسەنگە ئوخشاش ئادەم لەرنىڭ زەھەرلىك قولىدىن ئامان قالىدىغان بولدى. سەيپىدەدىكى بۇ ئىشەنچ ئۇنىڭغا ئاز - تولا ئارام بەخش ئەتمەكتە ئىدى. خەلىپە ئازىدىنى يەنە شۇنداق قاتتىق يۆتەل تۇتتىكى، ئۇنىڭ بەدىنى سىلىكىنىپ كەتتى. ئەھۋالدىن قارىغاندا، كېسەل يەنىمۇ ئېغىرلىشىپ قالغاندەك قىلاتتى. جەلس شۇ ئان تىۋىپنى چاقىرىش ئۈچۈن تاشقىرىقى ئۆيگە چىقىپ كەتتى. تىۋىپ كىرگەندىن كېيىن، خەلىپىنى داۋالاشقا كاشىلا بولمىسۇن دەپ، جەلس ھوجرىدىكىلەرنى چىقىپ كېتىشكە شەرەت قىلدى. سالاھىدىدىن شىردەك قەدەم تاشلاپ تاشقىرىغا ماڭدى، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قاراپ تۇرغان سەيپىدەدىكى قاتتىق ۋەھىمە ئالدى قاياقلارغا كەتتى، ھەتتا سالاھىدىدىن ئۇنىڭغا بىر خىل دىل ئارامى بولۇپ تۇيۇلدى. قەيسەر، باتۇر يىمىگىتلەرنى ياخشى كۆرۈش سەيپىدەدىكى تەبىئىي مەجەز ئىدى. ئۇنىڭ ئىمادىدىننى ياقىتۇرۇپ قېلىشىمۇ مۇشۇ سەۋەبتىن بولسا كېرەك.

مەلىكە سەيپىدە ھوجرىدىن چىقىپ كېتىۋاتقاندا ئىنىسى ئۇنىڭغا تەلپۈرۈپ قالدى. شۇ تاپتا مەلىكىنىڭ كۆڭلى خېلى ئارامغا چۈشۈپ قالغاندەك ئىدى، ئۇ ئىنىسىنىڭ كېسەلنى ئۇنتۇغان ياكى ۋاقىتىنچە ئۇنتۇغان ئىدى. بۇ سورۇندا سالاھىدىدىن بولغاچقا، مەلىكىنى بىخەتەر يېتى چىقىدۇ دەپ ئويلىغان ياقۇتە ئۇ چىققاندا تەسەللى بېرىش ئۈچۈن دەھشەتلىك ئۇنى ساقلاپ تۇراتتى، لېكىن ئۇنىڭ ئويلىغىنىدەك بولماي قالدى، مەلىكىنىڭ كۆزلىرىدىن ياش ئاققان، كۆز جىيەكلىرى قىزىرىپ كەتكەن بولسىمۇ، چىرايى ئوچۇق ئىدى. ياقۇتە مەلىكىنىڭ قولىدىن يېتىلەپ ئېلىپ ماڭدى. مەلىكىنىڭ مېڭىش - تۇرۇشىدىن كەيپى

چاغ ئىكەنلىگىنى سەزدى. قەسىرگە قايتىپ ھوجرىغا كىرىش بىلەنلا، ياقۇتە ئالدىراپ:

— مەۋلانمىز ئەسرۇلمۇئىمىننىڭ ئەۋالى قانداقراق؟ خۇدا بالدۇرراق شىپاتلىق بېرەر، — دىدى.

— بەك زەئىپلىشىپ كېتىپتۇ، — دىدى مەلىكە بېشىدىن رومىلىنى ئېلىۋېتىپ، — بايا كېستى يەنە قوزغىلىپ قالدى، تىۋىپ بىزنى چىقىپ تۇرۇڭلار دىدى. يۈرىكىنىڭ سېلىشى بەك بوش، گەپنى ئۇزۇپ — ئۇزۇپ قىلىدۇ.

— ئاللا شىپاتلىق بەرسۇن. ئۇ يەردە يەنە كىمىلەر بار ئىكەن؟ — دىدى ياقۇتە ۋە ئۇنىڭ كۆزىگە قارىدى.
— زىرەك سالاھىدىنىمۇ بار ئىكەن، — دىدى مەلىكە ۋە باشقا گەپ قىلمىدى.

— نىمىشقا گەپ قىلمايسەن؟ ئۇنىڭ زىرەكلىگىنى قانداق بىلىدىك؟ بۇرۇن ئۇنى چۈشەنمىگەنلىكىڭ ئۈچۈن پىسەنت قىلىنغان ئىكەنسىن — دە، ئەمدى قارىشىڭنى ئۆزگەرتىپسەن، — دىدى ياقۇتە قەستەن ئۇنىڭ چىشىغا تېگىپ، — لېكىن بۈگۈنمۇ ئۇنىڭ ئەسرۇلمۇئىمىننىڭ ھۇزۇرىغا نىمىشقا كەلگەنلىگىنى چۈشەنمىدىم، بەلكى توي ئىشىمنى دەپ كەلگەندۇ؟ — دىدى ۋە ئۇنىڭ چاپىنىنى سالدۇردى.

— ئۇنى ئىنىم چاقىرتىپتىكەن، — دىدى مەلىكە ئەينەكتە چىرايىغا قاراۋېتىپ.

— ئەسرۇلمۇئىمىن نىمىشقا چاقىرتىپتۇ؟

— بىزگە ئۇيدان قاراپ قويۇشنى تاپىلاشقا، — دىدى مەلىكە ۋە شۇئان ئىنىسىنىڭ ھاياتىدىكى خەۋپ ئېشىگە كېلىپ، چىرايىنى غەم باشتى.

— سىلەرگە قاراپ قويۇشقىمۇ؟ سىلەرنى دەپ كىمىلەرنى دەيدۇ؟ — دەپ سورىدى ياقۇتە ئانچە چۈشەنمەي.

— مېنى، جىيەنلىرىمنى، ئۆكىلىرىمنى دەيدۇ. ئىنىم ئۆزى
نىڭ دۇنيادا ئۇزاق تۇرالمايدىغانلىغىنى بىلىپ، بىزنى بىز كىشىگە
ھاۋالە قىلىشنى ئويلاپتۇ، لېكىن قول ئاستىدىكىلەر ئىچىدە
ئىشەنگۈدەك بىرەر كىشىنىڭ يوقلۇغىنى، پەقەت سالاهىددىنغا
ھاۋالە قىلىشقا بولىدىغانلىغىنىنى ھېس قىلىپ، ئۇنى،
بىزنى تەڭ چاقىرتىپتىكەن، ھەممىمىزنى دەر قەمتە قىلىپ، ئۇنىڭغا
بىزنى ھاۋالە قىلدى.

ياقۇتە مەلىكىنى قاينۇدىن خالاس قىلىش ئۈچۈن يەنە
قەستەن قىزىقچىلىق قىلىپ:

— ئەمىرۇلمۆئمىننىڭ تەلمۇنى سالاهىددىن قوبۇل قىلىدۇ
ئەلۋەتتە. چۈنكى بۇ كۈيۈ بولغۇچىنىڭ باش تارتىشقا بولمايدىغان
مەسئۇلىيىتى - دە! - دەپ ۋىلىق قەدە كۈلۈپ، خوشاللىق
بىلەن مەلىكىنىڭ كۆزىگە قارىدى.

— ئۇنىڭ ماقۇل بولۇشى بىز بىلەن قۇدا - باجا بولۇش
ئۈچۈن ئەمەس. ئۇ مەن بىلەن ھەمىشە - ئىنى مۇناسىۋىتىدە
بولماقچى، - سەيپىدە پىسىڭىدە كۈلدى، كۆزلىرىدە مەرۋا -
يىتتەك ياش تامچىلىرى چاقناپ كەتتى.

— ھەمىشە - ئىنى مۇناسىۋىتى دەمەن؟ قانداق ھەمىشە - ئىنى
مۇناسىۋىتى، مەلىكەم؟ - دىدى ياقۇتە ئۇنىڭ گېپى غەلىتە تۇيۇلۇپ.
— ئىنىم مېنى ئۇنىڭغا ھاۋالە قىلغاندا، جەزمەن ئورۇن
لايدىغانلىغىنى بىلدۈردى، مەلىكە سەيپىدەدىن خاتىرجەم بولۇڭ،
ئۇ سىزنىڭ ھەمىشەڭىز، ئاللا گۇۋا بولسۇنكى، ئۇ مېنىڭمۇ
ھەمىشەم بولىدۇ، دىدى، - دىدى.

ياقۇتەنىڭ گۈل قەللىرى ئېچىلىپ كەتتى - دە، مەلىكىنى
باغرىغا بېسىپ سۆيۈپ مۇنداق دىدى:

— ئەمىرۇلمۆئمىننىڭ كېسىلى بىزگە ئېغىر كۈلپەت كەل
تۈرىدۇ. قازايى قەدەر ياخشى كۈننىڭ يامىنى بولۇپ قالسا،

بېشىمىزغا زور مۇسەبەت كېلەتتى. مانا ئەمدى بىزنى قاراڭغۇ زۇل مەتتىن قۇتۇلدۇرىدىغان بىر نۇر دىلىمىزنى يورۇتتى. سالاھىدىدىن ساڭا ئۆيلىنىش تەلپۈنى قويغاندا، سەن ئۇنى زەت قىلغان ئىدىڭ، چۈنكى سەن ئىمادىدىدىننىڭ ئىشىقىدا يۈرەتتىڭ. ئەمدى سالاھىدىدىن ساڭا ئۆيلىنىش نىيىتىدىن قايتىپتۇ، سېنى ئۆز ھەمىشەرىسىدەك قوغداشقا ۋەدە بېرىپتۇ. ئەمدى خاتىرجەم بول ساڭ بولىدۇ. يامان نىيەتلىك كىشىلەرمۇ سېنى رەنجىتەلمەسلىكى مۇمكىن.

مەلىكە سەيبىدە ئۇنىڭ يامان نىيەتلىك كىشى دەپ ئېنىق ھەسەننى نەزەردە تۇتۇۋاتقىنىنى چۈشىنىپ، بېشىنى سىلكىپ ماڭۇلدى. لېكىن دەرھال ئىنىسىنىڭ كېسلى ئېسىگە كەلدى - دە، يەنە چەكسىز غەمگە پاتتى.

— بىچارە ئىنىم! ئۇنىڭ ھاياتىدىن قىلچە ئۈمىت يوق، — دىدى مەلىكە قاينۇ بىلەن، — قانداق قىلىشىم كېرەك؟ ئۇ ۋاپات بولۇپ كەتكەندىن كېيىن بىزنىڭ تەقدىرىمىز قانداق بولىدۇ؟ — ئۇ يىغلاپ كەتتى.

مەلىكە سەيبىدە بىر كېچىنى دەككە - دۈككە ئىچىدە ئۆتكۈزدى. سەھەردە ئۇ مۇسەبەت خەۋىرىدىن چۆچۈپ ئويغاندى. ئىنىسىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى ئۇنىڭغا تاسادىپى تۇيۇلمىسىمۇ، ئۇ قاتتىق قاينۇردى، قەسىردە يىغا - زارە كۆتۈرىلدى. قەسىر زەھەپ ۋە باشقا قەسىرلەر سانجاق - سانجاق ئادەملەر بىلەن توشۇپ كەتتى. ۋەزىرلەر، ئاكابىر - ئەشرەپلەر، مۈلكىي، ھەربى ئەمەلدار - لار تەرەپ - تەرەپتىن يىغىلىشتى، خەلىپىنىڭ بالا - چاقا، ئۇرۇق - جەمەتى خەلىپىنىڭ سالاھىيىتىگە لايىق خەتمە - قۇرئان ئۆتكۈزمەكچى بولۇشتى؛ ۋەزىرلەر خەلىپىنىڭ ئوغلى

داۋۇتنى دەرھال ۋارس قىلىپ تەختگە چىقارماقچى بولۇشى،
ئۇشۇمتۇتلا سالاھىدىنىڭ قوشۇنى ئوردىنى قورشىۋالدى. باھا
ئىدىن قاراقۇش جەلسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— سۇلتان سالاھىدىدىن پاتىپاراقچىلىق يۈز بېرىپ قالما
سۇن، خەتمە - قۇرئان قىسقىراق ئۆتكۈزۈلسۇن دەيدۇ. ئادەم
ئۆلۈپ بولغاندا قىيا - چىيا، يىغا - زارىنىڭ نىمە پايدى
سى! — دىدى.

ئوردا ئەھلى پەرمانغا ئىتائەت قىلىشتى. چۈنكى ئۇلار
تۇنۇگۈن خەلىپىنىڭ سالاھىدىدىن ئوردىغا چاقىرتقانلىغىنى ئۆز
كۆزلىرى بىلەن كۆرۈشكەن، ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدىكى سۆھ-
بەتنىڭ تەپسىلاتىدىن خەۋەرسىز بولسىمۇ، لېكىن خەلىپىنىڭ
سالاھىدىدىن قوبۇل قىلغانلىغى ئۇنىڭ مەرتىۋىسىنىڭ بىردىنلا
كۆتىرىلگەنلىگىدىن دېرەك بېرىدىغانلىغىنى تەبىئىي ھالدا چۈش-
نىشەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە كۈچ نىسبىتىدە پەرق بار ئىدى. سالا-
ھىدىدىن يىگىتلىرىنىڭ تۆمۈردەك قوللىرى شەھەرنى چىڭ تۇتۇپ
تۇرماقتا ئىدى.

فاتىمىيە سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرى

ئوردىنى سالاھىددىننىڭ يىگىتلىرى تەرەپ - تەرەپتىن قورشىۋالدى، مەلىكە سەييىدە ئەھۋالنىڭ ئۆزگەرگەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بەردى. ئۇ ئۆز ھوجرىسىدا ئىدى. ئىنىسىنىڭ ۋاپاتى بىلەنلا ھەربى ئۆزگىرىش بولغانلىقى ئەلەم قىلىپ يىغلاپ كەتتى. ئىنىگانىسىمۇ ئۇنىڭغا قوشۇلۇپ مۇڭلىنىپ يىغلىدى.

قەسىرنىڭ دەرۋازىسىدا پەيدا بولغان دۈپۈر - دۈپۈر ئاياق تېۋىشلىرى ئۇلارنى يىغىدىن توختاشقا مەجبۇر قىلدى. سەييىدە ئۆز ھوجرىسىغا بىرسىنىڭ كەلگەنلىكىنى ئۇقۇپ قاتتىق سارا-سىمىگە چۈشتى.

ياقۇتە ئىشىك ئېچىشقا تەمىشلىۋېتىپ سەييىدەگە:

→ مەلىكەم، سالاھىددىن سېنى ھەمىشەم دىگەن تۇرسا، يەنە نىمىدىن قورقسەن؟ دەپ ئۇنىڭ كۆڭلىنى ياساپ، ئىشىك ئالدىغا بېرىشىغا بىرسىنىڭ ئىشىك قاققانلىقى ئاڭلاندى. ئىشىك نىڭ يېنىك قېقىلىشىدىن قارىغاندا بىرەر شۇملۇق يوقتەك قىلاتتى. ياقۇتە دەرھال ئىشىكنى ئاچتى. ئىشىك ئالدىدا باھا-ئىددىن تۇراتتى.

— سەييىدە مەلىكىمىز پارمىكىن؟ دەپ سورىدى ئۇ ئەدەپ بىلەن.

— بار، نىمە قىلاتتىڭ؟ ئۇ ھازىر قاتتىق قايغۇدا،

دىدى ياقۇتە.

— مەن بۇيرۇققا بىنائەن مەلىكىدىن ھال سورىغىلى،
ئاندىن ئوردىدا يۈزبەرگەن ئىشلارنى ئېغىر ئالماسلىقىنى قوشۇمچە
ئېيتىپ قويغىلى كەلدىم. يەنە ئۇ كىشىدىن بىر ئىشى سورىماق
چى ئىدىم.

— گەپ بولسا بۇ يەرگە كىرىپ دەڭ، تەقسىر، — دىدى
سەيپىدە ھوجرا ئىچىدە تۇرۇپ.

باھائىدىن ھوجرىغا كىرگەندىن كېيىن مەلىكىگە ھىسداش
لىق بىلەن نەزەر تاشلىدى. سەيپىدە ئۇنىڭغا:

— نىمە ئىشقا كەلدىڭىز؟ نىمە قىلماقچىسىز؟ ئەمىرۇل
مۆئىننىن ئالەمدىن ئۆتتى، سىزنىڭ ۋە خوجاينىڭىزنىڭ كۆڭلى
تىنغاندۇ، — دىدى — دە، كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش كەتتى.

— ئەمىرۇلمۆئىننىننىڭ ۋاپاتىغا قايغۇرۇپ جىنىمدىن جۇدا
بولاي دەپ قالدىم. لېكىن ئۇنىڭ ئۆمرى شۇنچىلىك ئىكەن،

قۇتقۇزۇۋېلىش بەندىنىڭ قولىدىن كەلمىدى، — دىدى باھا.
ئىددىن، — مەن ئۆزلىرىگە بىر ئىشىنى ئېيتىپ قوياقچى:

تان سالاھىدىدىن بۈگۈندىن باشلاپ دۆلىتىمىزنىڭ سۇلتانىدۇر.
ئۇ ماڭا ئوردىدىكى بارلىق مۈلۈكنى ئېنىقلاپ چىقىشىمنى ۋە بۇ

قەسىردىكى بارلىق كېنەزەك — ئاياللارنى قولغا ئېلىشىمنى بۇي
رۇدى. ئۆزلىرىگە مەلۇم، ئۇلار ناھايىتى چىقىق. لېكىن خاتىرجەم

بولسىلا، ئۆزلىرى ئەمىرۇلمۆئىننىننىڭ ھەمىشىسى بولۇش سۈپەت
لىرى بىلەن ئۆزلىرى ۋە ئۆزلىرىنىڭ ئەتراپىدىكىلەر قولغا

ئېلىنىدىغانلارنىڭ قاتارىدا يوق...

— سىلەر مېنىڭ تۇققانلىرىمنى نىمە قىلماقچى؟ ئۇلار
ھازىر نەدە؟ — سەيپىدە قەتئى ھالدا ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈۋەتتى.

— ئەنسىرىمىسىلەر! مەرھۇم خوجىمىز — ئۇنىڭغا ئاللا
رەھمەت قىلسۇن — سۇلتانىمىزغا ئۇلارغا غەمخورلۇق قىلىشىنى

تاپىلغان ئىكەن. سۇلتانىمىزنىڭ نىيىتى ئۇلارنى بۇ قەسىردىن

باشقا قەسىرگە كۆچۈرۈپ، ئۇلارغا بىۋاسىتە غەمخورلۇق قىلىش ئىكەن. ئۇلارغا ھىچقانداق زىيان - زەخمەت يەتمەيدۇ. مۇلازىمەت بولمىدىن كىملىك قالىدۇ؟ ئۆي - بىساتلىرىنى قانداق قىلىدىلا؟ دېسىلە.

سەيپىدە خېلى ئۇزاققىچە لام - جىم دىمىدى. سالاھىد دىنىنىڭ غەمخورلۇغىغا ئېرىشكەنلىكى ئۇنىڭ كۆڭلىنى تىندۇرغان - بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ئۆزى كۆنۈپ قالغان بۇ قەسىردىن زادى ئايرىلغۇسى كەلمەيتتى.

— سىلەر بىزنى قەسىردىن ھەيدەپ چىقىرىدىكەنسىلەر - دە؟! ئۇنداق بولسا، قەسىردىكى قىز - ئاياللارنى، ئەرلەرنى، بالىلارنى قانداق قىلماقچى؟ - دىدى ئۇ.

— سالاھىددىن سۇلتان ھىچكىمنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىگە دىخلى - تەرۈز بەتكۈزمەيدۇ؛ ئېرى بار ئاياللارنى ئېرى بىلەن بىللە قايتۇرىدۇ؛ نىكالىق بولمىغان ئەرگىن كېنىزەكلەرنىڭ تۇرەۋش يولىنى ئۆزلىرى تېپىشىغا يول قويىدۇ؛ ئۆز جىسمىنى ئەرگىنلىكى يوق چۆرىلەرنى ئەرلەرگە ھەدىيە قىلىدۇ. غەلىپىنىڭ ئائىلە - تاۋابىئاتلىرىدىن مەيلى ئەر - ئايال بولسۇن ھەممىسى سۇلتاننىڭ مۇھاپىزىتى ئاستىدا ئىززەت بىلەن ئۆتىدۇ. ئۇلارغا لازىمەتلىك نەرسىلەر، كىيىم - كېچەك، ئاشلىق قاتارلىق ھەممە نەرسە بېرىلىدۇ، ئۇلار خۇددى خەلىپە ھايات ۋاقتىدا قەسىردە ئۆتكەندەك بىھاجەت ئۆتىدۇ. بولۇپمۇ سەيپىدە مەلىكە كىمىر ۋە مەلىكىمىزنىڭ كېنىزەكلىرى چەكسىز غەمخورلۇققا مۇيەسسەر دۇر.

— سىلەر شاھزادە داۋۇتنى قانداق قىلىسىلەر؟ ئۇنى تەختكە ۋارىس قىلمايسىلەر؟ - دىدى سەيپىدە تاقەتسىزلىكىگە ئىدىن سۆز قىستۇرۇپ.

— ئەمدى ھىچكىم خەلىپە بولمايدىغاندەك تۇرىدۇ. -

دېدى باھانىدىدىن تۈكۈرۈگىنى يۇتۇۋېتىپ، — سالاھىدىدىن سۇلتان جاھاندا بىرلا ۋاقىتتا ئىككى خەلىپە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشقا بولمايدۇ دەپ، بىزنى مۇستەزى بىللاغا سادىق بولۇشقا ئەمىر قىلدى. خوش، مەلىكەم، كەچۈرسىلە، مەن ئۆزلىرى بىلەن شۇنچىلىكلا سۆھبەتتە بولالايمەن. چۈنكى مەن ناھايىتى ئالدىم راھ، سالاھىدىدىن سۇلتاننىڭ پەرمانى بويىچە قەسىردىكى بارلىق مۈلۈكلەرنى ئېنىقلاپ چىقىشىم كېرەك. بۇنى بايا ئۆزلىرىڭە ئېيتتىم. ئۆزلىرىڭە نىمىسىلەرنى قالدۇرۇشۇم كېرەك؟ ئېيتىسىلا، — باھانىدىدىن ئورنىدىن تۇرۇپ مېڭىشقا تەمشەلدى.

— ئىنىگانام سىز بىلەن بىللە بارسۇن. مانا كېرەكلىك ئۆي جاھازىلىرى ۋە كىيىم - كېچەكلىرىمنى ئۇ سىزگە ئېيتىپ بېرىدۇ.

— بۇ ئۆي بىلەن ياندىكى ئۆيگە ئادەم كىرمىسۇن، مەن ئېلىپ كېتىدىغان نەرسىلەرنى يىغىشتۇرۇۋالاي، ئاللا رەھمەت قىلسۇن، تەقسىر، — دېدى ياقۇتە.

باھانىدىدىن چىقىپ كېتىپ، ھوجرىدا ئىككىيلەن قالغاندا، ياقۇتە مۇنداق دېدى:

— ئەلھەمدۇلىللا شۇكرى، سالاھىدىدىن ھەر ھالدا ۋەدىسىدە تۇرۇپتۇ. سەن شاھزادە داۋۇتنىڭ تەخت ۋارىسى بولۇش - بولمىماسلىغىنى باھانىدىدىن سورىغاندا، مەن سەل ئەنسىرىگەن ئىدىم، لېكىن سەن يەنىلا ئەستايىدىل سورىدىڭ. ئەلھەمدۇلىللا شۇكرى، ئۇلار ھىلمۇ خەلىپىنىڭ بالا - چاقىسىنى ئۆلتۈرمەيدىكەن. بۇنداق ئەھۋالدا خەلىپىنىڭ بالا - چاقىسىنى ئۆلتۈرۈۋېتىش تارىختا تولا بولغان. بۇنداق قىلىشتىن مەقسەت خەلىپىلىكىنى دەۋا قىلىدىغانلارنىڭ ئۇرۇغىنى قۇرۇتۇۋېتىش ئىدى. خۇداغا شۇكرى، سالاھىدىدىن ئۇنداق قىلمايدىكەن. ئەبۇ ھەسەن دېگەن لەنىتى ھازىر نەدىكىنە؟

ياقۇتە ئەبۇ ھەسەننى تىلغا ئالغاندا، سەيىمدە ئۆزىنى
يېنىك ھەس قىلدى. چۈنكى ئۇ سالاھىدىنىنىڭ مۇھاپىزىتى
ئاستىدا ئەبۇ ھەسەننىڭ قىلتىغىدىن ئاخىر قۇتۇلاتتى، ئۇ قەسر-
دىن خوشال - خورام ئايرىلىش قارارىغا كەلدى - دە،
ياقۇتەگە:

— بىزگە كېرەكلىك ئەڭ قىممەتلىك، ئەڭ مۇھىم ئۆي
جاھازلىرىنى يىغىشتۇرغىن، — دىدى. ياقۇتە مەلىكىنىڭ تاپشۇرۇ-
غىنى بېجىنىدىل ئورۇنداشقا ماڭدى.
بۈگۈن قەسىردىكىلەر ئۈچۈن ئەڭ بەختسىز كۈن ئىدى.
چۈنكى ئۇلار بۈگۈن بىر سۇلالىدىن يەنە بىر سۇلالىگە ئۆتكەن
ئىدى.

* * *

باھائىدىن قەسىردىكى بارلىق قىز - ئاياللارنى بىر يەرگە
توپلاپ، سالاھىدىغا تاپشۇردى.

سالاھىدىدىن كۆپلىگەن ئاياللارنىڭ ئەركىن ئاياللار ئىكەن-
لىكىنى ئۇقۇپ، ئۇلارنى دەرھال قويۇۋەتتى. قالغان كېنىزەكلەرگە
ئەركىنلىك بەردى ھەم ئۇلارنى قول ئاستىدىكىلەرگە خوتۇنلۇققا،
توقاللىققا ھەدىيە قىلدى. قەسىرلەردە ئادەم قالمىدى. ئاندىن،
سالاھىدىدىن قەسىرلەردىكى قىممەت باھالىق، ياراملىق نەرسىلەر-
نىڭ ھەممىسىنى يۆتكەپ كېتىشكە بۇيرۇق قىلدى. ئۇلار سان -
ساناقسىز ئالتۇن، كۈمۈش، دەپى - دۇنيانى بۇلاپ كەتتى. ئان-
دىن قەسىرلەردىكى باشقا ھەممە نەرسىنى سېتىشقا باشلىدى.
سېتىش ئىشى ئۇدا ئون يىلغىچە داۋاملاشتى. مال - مۈلۈك
تالان - تاراچ قىلىنىپ، قەسىرلەر قۇرۇق قالدى. مال - مۈلۈكلەر
بۇزۇپ - چېچىپ تۈگىتىلدى. قەسىرلەردىكى ئاشۇ نەرسىلەر

قاهىرىگە كېلىپ - كېتىپ تۇرغان ساياھاتچىلەرنىڭ قوللىرى ئارقىلىق مەملىكەتنىڭ ھەممە يېرىگە تارقىلىپ كەتتى. سالاھىددىن خەلىپىنىڭ ئائىلە - تاۋابىئاتلىرىنى بەرھىم ۋان سارىيىغا يۆتكىدى. مەملىكە سەيپىدە ئۇ يەردە ئالاھىدە ھۆرمەتكە ۋە كۈتۈشكە سازاۋەر بولدى.

بۇ قېتىمقى ۋەقەدىن ئىلگىرى مىسىر مۇستەقىل ئىسلام دۆلىتى بولۇپ، شىئە مەزھىبىگە مەنسۇپ ئازىدلىدىنلا خەلىپە ئىدى. سالاھىددىننىڭ قوشۇنى مىسىرغا كىرىپ ئۇزاق ئۆتمەي، سۇلتان نۇرىددىن زەنگى سالاھىددىننىڭ دادىسى نەجمىددىن ئارقىلىق سالاھىددىن بۇ دۆلەتنىڭ ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقىنى ئامال قىلىپ ئابباسى سۇلالىسىنىڭ خەلىپىسى مۇستەزى بىللاغا ئۆتكۈزۈپ بېرىشنى تەلەپ قىلغان ئىدى. ئۇ چاغدا سالاھىددىن توپىلاڭ چىقىپ قېلىشتىن ئەنسىرەيدىغانلىقىنى پانا قىلىپ، سۇلتان نۇرىددىن زەنگىدىن بىر مەزگىل كەڭ قوساقلىق قىلىشنى ئۆتۈندى، ئەمەلىيەتتە بولسا ئۇنىڭ دىگىنى بويىچە قىلماي ئىشى ئارقىغا سۆرىدى ھەمدە، ناۋادا سۇلتان نۇرىددىن زەنگى مىسىرنى قورال كۈچى بىلەن تارتىۋالماقچى بولسا، خەلىپە ئازىد تەرەپتە تۇرۇپ، خەلىپە ئازىد ۋە مىسىر خەلقىنىڭ كۈچىگە تايىنىپ ئۆز كۈچىنى ئۇلغايتىپ، شام قوشۇنىغا قارشىلىق كۆرسەتمەكچى بولدى. ئۇ خەلىپە ئازىدنىڭ ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرەلمەيدىغانلىقىغا كۆزى يەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە سۇلتان نۇرىددىن بۇ خەلىپىگە ھەدەپ قارشىلىق بىلدۈرۈۋەردى. شۇ سالاھىددىن ئابباسى سۇلالىسىنىڭ خەلىپىسى مۇستەزى بىللاغا ئىتائەت قىلىش قارارىغا كېلىپ، دەمەشەقتىكى سۇلتان نۇرىددىن زەنگىگە بوي سۇنىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. يەنە ئۇ ئىرانلىق ئەمىر ئالىم دىگەن ئۆلىماغا جۈمە نامىزىدا ئابباسى خەلىپىسى مۇستەزى بىللا نامىغا خۇتبە ئوقۇتتى. بۇنىڭغا ھىچ

كىم قارشى چىقىمىدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ ھەقتە مىسىرنىڭ ھەردە قايسى جايلىرىغا مەكتۇپ ئەۋەتتى. بۇ ئىشلار خەلىپە ئازىد لىدىنىلانىڭ كېسلى ئېغىرلاشقان چاغدا بولغاچقا، خەلىپە ئازىد خەۋەرسىز ئىدى. خەلىپىلىك تۈزۈمىدىن ئېيتقاندا، مىسىر ھىجىرىيەنىڭ 567 - يىلى باغداتتىكى ئابباسى خەلىپىلىكىگە قارىدى. خەلىپە ئازىدنىڭ ئەۋلادى ۋە جەمەتىنىڭ كۈنلەرنىڭ بىرىدە باش كۆتۈرىپ چىقىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ نىكالىنىشى مەنئى قىلىندى.

بەرجىۋان سارىيىغا ئورۇنلىشىش سەيپىدەنىڭ ھاياتىدا مۇھىم بۇرۇلۇش بولدى. ئىنىسىنىڭ ۋاپاتى بىلەن ئېغىر مۇسەبەتتە تۇرغان سەيپىدە ئابباسىلەرگە بېقىندى بولغانلىغىنى، شىئە مەزھىبىدىكى دۆلىتىنىڭ ئەمدى مەۋجۇت ئەمەسلىكىنى ئاڭلاپ، تارام - تارام ياش تۆكۈپ يىغلاپ كەتتى. ئۇ كۈن بويى ئۆيىگە بېكىنىۋېلىپ ياقۇتەدىن باشقا ھېچكىمگە قاپقىنى ئاچمىدى. ياقۇتە ئۇنىڭ يېنىدىن نېرى بارماي ئۇنىڭ كۆڭلىنى ياسايتتى. قايغۇ - ئەلەم ئىچىدە تۇرغاندا، ئىمادىدىن ئېسىگە كېلىپ قالاتتى. ئاشۇ ۋەھىملىك كېچىدە قانداقسىگە ئەسەبىلەرچە ئۇنىڭدىن ئايرىلغۇسى كەلمەي قالغىنى ئېسىدە ئېنىق ئىدى. قاتتىق قايغۇرغان چاغلىرىدا ياقۇتەنىڭ ئىمادىدىن توغرىسىدا بىرەر - نىمە دېيىشىنى ئارزۇ قىلاتتى. چۈنكى بۇنداق گەپلەر ئۇنىڭغا ئاز - تولا تەسەللى بېرىشى مۇمكىن ئىدى. لېكىن نىمىشقىدۇ ياقۇتە ئىمادىدىننىڭ ئىسمىنى ئۆزلۈكىدىن تىلغا ئېلىشى خالىمايتتى. ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشى قورققانلىغىدىن ئەمەس، بەلكى ئىمادىدىننى مەلىكىنىڭ كۆڭلىدىن چىقىرىۋېتىش ئىدى. ياقۇتەنىڭ قارشىچە، مەلىكىنىڭ بۇ يىگىتكە بولغان مۇھەببىتى غەلىتە دىگۈدەك ئىدى؛ ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇ مەلىكىنى خاتىرجەم قىلىشى نەزەردە تۇتقاندا، ئىمادىدىننى ئۇنىڭ ئېسىگە سېلىش

ئاقلا نىلىق ئەمەس دەپ قارايتتى.

سالاهىدىن سەيپىدەگە كۆپ غەمخورلۇق قىلدى ھەم

ئۇنىڭ ئىرادىسىگە ھۆرمەت قىلدى. ئۇ سەيپىدەنىڭ جايى

تامماقتىن كېيىن ساراينىڭ يېنىدىكى باغدا سەيلە قىلىشىغا يول

قويدى. بۇلار خەلىپە جەمەتىدىن ئىككىنچى بىر ئادەم بەھرىت

مەن بولالمايدىغان مۇئامىلە ئىدى. بۇنداق مۇئامىلىنى ئىچى

سىقىلىپ گاڭگىراپ قالغان سەيپىدە ئۈچۈن ناھايىتى زور تەسەل

لى دىمەي بولمايتتى. شامدا ئۇرۇش بولۇپ قالغاچقا، سالاهىد

دىن مەلۇم ۋاقىت سەيپىدەنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر ئالالمىدى.

مۇشۇ مەزگىلدە (ھىجرىيەنىڭ 568 - يىلى) سالاهىدىننىڭ

دادىسى نەجمىدىن ئالەمدىن ئۆتتى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ يەنە

باشقا ئىشلار بىلەن بەنت بولغاچقا، سەيپىدەدىن خەۋەر ئېلىپ

تۇرۇشنى باھانىدىغا تاپىلغان ئىدى.

ۋاقىت بىلىنمەي ھايت - ھۇيت دىگىنچە بىرنەچچە ئاي

ئۆتۈپ كەتتى. ئىمامدىدىن تېخىچە خەت - خەۋەر يوق ئىدى.

سەيپىدە تېخىمۇ قايغۇغا پاتتى، ئۇنىڭ ئىشتىھاسى تۇتۇلدى،

ئۇيقۇسى قاچتى، كۈن بويى خىيال دېڭىزغا غەرق بولۇپ يۈ-

رەتتى، ھەتتا باغ سەيلىسىمۇ مەيۈسلۈك ئىچىدە ئۆتەتتى. كۈن

دىن - كۈنگە چىرايى سۇلدى. ياقۇتە ئىمكەنلىكىنىڭ بېرىچە

ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئېچىشقا تىرىشاتتى. ئۇ مەلىكىنىڭ ئاھ - ئۆھ

تارتىپ ھەسرەت چېكىپ يۈرگىنىگە ھەيران قالدى. چۈنكى ئۇ

كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن، ئىمامدىدىن مەلىكىنىڭ ئېسىدىن

كۆتىرىلىپ كېتىدۇ، دەپ قارىغان ئىدى. كېيىنكى چاغلاردا مەلىكە

ئىمامدىدىننى تىلغا ئالمايدىغان بولۇپ قالدى. بۇنى كۆرگەن

ياقۇتە، مەلىكە راستىنلا ئىمامدىدىننى ئۇنتۇپتۇ، دەپ ئويلىغان

ئىدى. لېكىن بۇ ئويىنىڭ خاتالىغىنى تېزلا چۈشىنىۋالدى. ئەھ

ۋال مۇنداق بولغان ئىدى:

ياقۇتە مەلىكە بىلەن بىر ئۆيدە يېتىپ - قوپاتتى. بىر
كۈنى كېچىسى ئۇ مەلىكىنىڭ: «ياقۇتە، ياقۇتە» دەپ ۋاقىرىشى
دىن ئويغىنىپ كەتتى.

ئۇ يوتقانى قايرىپ دەس ئورنىدىن تۇردى - دە، مەلىكە
كىنىڭ كارۋىتى يېنىغا كەلدى، مەلىكە چاچلىرى چۇۋۇلغان،
ئۆزى ئالاقزادە بولغان ھالدا كارۋىتىدا ئولتۇراتتى.

— قوزام، نىمە بولدۇڭ؟ — دەپ سورىدى ياقۇتە.

— ئىمادىدىن، ئىمادىدىن! ئۇ نەدە؟ مەن ئۇلارنىڭ

ئۇنى چاقىرىۋاتقانلىغىنى ئاڭلىدىم.

— ئۇ بۇ يەردە نىمە ئىش قىلسۇن، مەلىكەم؟ ھازىر ئۇ

بۇ يەردە يوق، چۈشۈڭدە كۆرگەن ئوخشاپسەن! ئۇنىڭ بۇ يەردىن

كەتكىنى يادىڭدا يوقمۇ؟

— ئۇ كەتكەنمۇ؟ — سەيپىدە پېشانىسىگە چۈشۈپ قالغان

چۇۋۇق چاچلىرىنى تۈزەشتۈرۈپ قويدى ۋە گۇمان نەزىرى بىلەن

ئەتراپقا بىر قۇر كۆز سېلىپ چىقتى، — ھە راست، ئۇ كەتكىلى

ئۇزاق بولدى! بىراۋنىڭ ئۇنى چاقىرغانلىغىنى چۈشۈمدە ئاڭلاپ

تىمەن - دە، ئىست، ئويغانمىغان بولسام، ئۇنىڭ ئىسمىنى يەنە

بىر قېتىم ئاڭلار ئىدىم، ھەتتا چۈشۈمدە بولسىمۇ كۆرۈشۈۋالغان

بولاتتىم، — دىدى - دە، پاڭگىدە يىغلاپ كەتتى.

— نىمىشقا يىغلايسەن، مەلىكەم؟ نىمە بولدۇڭ؟ سەندىكى

ئەقىل - ئىدرەك نەگە كەتتى؟ — دىدى ياقۇتە ۋە ئۇنى باغ

رىغا باستى.

— ماڭا ئەقىل - ئىدرەكنىڭ گېپىنى قىلما! — دىدى

سەيپىدە ئۇنىڭ ئىككى بىلىگىدىن ئۆزىنى تارتىپ، — ئەقىل -

ئىدرەك مۇھەببەتنىڭ ئورنىنى باسالمايدۇ، ياقۇتە... ئاھ خۇدا،

مەن نىمە بولدۇم! ۋاي ئاللا، ئۇزۇندىن بېرى يۈرىگىمنىڭ

قېتىدا يوشۇرۇپ يۈرگەن گەپلىرىم يۈرىگىمنى يېرىۋېتەي دەپ

قالدى. ئەمدى بۇ دەردىنى تۆكۈۋالاي، ئاھ، ئەمدىدىن! —
ددى - دە، كۆزىدىن بۇلدۇقلاپ ياش كەتتى.

— تىت - تىت بولما، مەلىكەم! ماڭا بۇ ئىشلارنى نېمىشقا
شۇ چاققچە دىمىدىڭ؟ — ددى ياقۇتە ئۇنىڭ ئالدىدا يۈكۈنۈپ.

— دىسەم نىمە پايدىسى؟ قارا سېنى! مانا دەۋاتمامدىمەن؟
ئېيتقىنا، ئەمدىدىن نەدە؟ قانداق قىلغاندا ئۇنىڭ بىلەن ئالا-
قىلاشقىلى بولىدۇ؟ ئۇنىڭ قەيەردىلىگىنى بىلمەمسەن؟ ئۇنى
سۈرۈشتۈرۈپ باقمىدىڭمۇ؟ گەپ قىلساڭچۇ!

— سۈرۈشتۈردۈم، — ددى ياقۇتە ياغلىغى بىلەن مەلى-
كىنىڭ يېشىنى ئېرتىپ، — باھائىدىن تەقسىرنىڭ ئېيتىشىچە،
ئۇ بىر مەخپى ۋەزىپىنى ئورۇنلىغىلى كېتىپتۇ؛ ناۋادا ئىشى ۋۇ-
جۇتقا چىقىپ قالسا، بىراقلا چوڭ ئەرباپ بولىدىكەن، مەلىكە
سەيپىدەگە چوڭ ئەرباپلا لايىق كېلىدۇ. بۇ چوڭ ئىش، مەلىكەم،
چۈنكى خەلىپە ئالىلىرى ھەمىشېرىسىنىڭ ئاددى بىر كىشىگە جۈرە
بولۇشى مۇناسىپ كەلمەيدۇ...

— خەلىپە - پەلىپە، ئاددى كىشى - پاددى كىشى دىگەن
لىرىڭنى قوي! — ددى سەيپىدە ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈپ، — مەن
ھازىر ئوقتىن ئۈركىگەن قۇشقا ئوخشاش بىر كىشى، ئۇ بولسا
ئۆز ئەركى ئۆز يولىدىكى ئادەم؛ مېنىڭ قەلبىم كىشەنلەنگەن،
ئۇنىڭمۇ شۇنداقمۇ ئۇقمايمەن، — ددى - دە، بۇقۇلداپ
يىغلاپ كەتتى.

ياقۇتە مەلىكىنى باغرىغا چىڭ بېسىپ، ئۇنىڭ ياشلىرىنى
سۈرتۈپ، سۆيۈپ تۇرۇپ:

— سالامەتلىگىڭنى ئاسرىغىن! ئۇخلا! سەۋرى قىلىپ تۇر،
خۇدا بۇيرۇسا، ئەتە بىر ئامال قىلايلى، — ددى.

— يەنە نىمە ئامال بولسۇن؟ ئۇنىڭ بىزدىن ئايرىلغىنىغا
بەك ئۇزاق بولدى. ئۇ ئامان - ئېسەنمۇ، بىزگە نامەلۇم.

— ھىچقانداق پىشكەللىك بولمايدۇ، ئۇ چوقۇم غەلبە بىلەن قايتىپ كېلىپ، داڭلىق كىشى بولۇپ قالىدۇ. مۇبادا →
 سالامەتتىن سېنىڭ ئۇنىڭغا كۆڭلۈك بارلىغىنى ئۇقسا، ئۇ يىگىتنىڭ ئامىتى تېخىمۇ ئوڭىدىن كېلىدۇ. سالامەتتىننىڭ ←
 بۇنداق مەرھەمەت قىلىشى خىيالىڭغا كەلمىگەن ئوخشايدۇ. →
 ئۇنىڭ ساڭا قىلىۋاتقان غەمخورلۇغىنى، ئۆز ھەمىشەسىدەك مۇئا-
 — مە قىلىۋاتقانلىغىنى ئۇنتۇپ قاپسەن. →

— ياق، ئۇنتۇسىم. سالامەتتىن بولمىغان بولسا، ئازاپ ۋە دىققەتچىلىك ئىچىدە تۈگەشكەن بولاتتىم... لېكىن، نىمىشقا →
 دۇ بۈگۈن كېچە بىراۋنىڭ ئىمادىدىننىڭ ئىسمىنى چاقىرغان-
 لىغىنى ئاڭلىدىم.

— بۇ بەلكى پات ئارىدا ساڭا ئۇنىڭ خەۋىرى كېلىدۇ-
 غانلىغىنىڭ شەپقىتى بولسا كېرەك. قالغان گەپنى ئەتە قىلىشايلى. —
 ياقۇتە مەلىكىنى بەزلەپ ياتقۇزدى، مەلىكە ئوخلىغاندىن
 كېيىن پۇتىنىڭ ئۇچىدا دەسەپ ئۆز ئورنىغا بېرىپ ياتتى - دە،
 بايقى ئىشلار ئۈستىدە ئويلاندى. ئۇ، مەلىكىنى ئىمادىدىننىڭ
 ئېتىنى ئاڭلىسا، ئۇنىڭغا بىرەر كېلىشمەسلىك بولۇپ قالدىمىكىن ←
 دەپ قالىدۇ، دېگەن ئوي بىلەن ئۇزاقتىن بۇيان ئىمادىدىننىڭ
 ئېتىنى تىلغا ئالمىغانلىغىغا پۇشايىمان قىلدى. —
 ياقۇتەنىڭ پەرىزى توغرا چىقتى. ئەتىسى ئەتىگەندە باھا-
 ئىدىدىن كېلىپ ئۇنىڭغا:

— سۇلتانىمىز سالامەتتىن سەل تۇرۇپ سەيىدە مەلىكى-
 نى يوقلاپ كەلمەكچى، — دىدى.

— مەلىكىمىزنى سۇلتان يوقلاپ كەلمەكچىمىكەن؟ ئۇنىڭغا
 ئېيتىدىغان گەپنى بار ئوخشىمامدۇ؟ — ياقۇتە بىر ئاز تەنەج-
 چۈپلەنگەن بولسىمۇ، لېكىن بۇ قېتىمقى كۆرۈشۈشتە بىرەر ياخشى-
 لىق باردۇر دېگەن ئۈمىتتە بولدى. چۈنكى ئۈمىتسىزلىككە چۈ-
 —

— شۇپ قالغان كىشى يېڭى ئەھۋالغا دۇچ كەلسە، ئۇنىڭدىن ئۆزىگە بىر ئاز سەۋرى - تەسەللى تېپىشنى ئۈمىت قىلىدۇ، سۇلتاننىمىز بىر ساۋاپ ئىش قىلماقچى بوپتۇ. مەلىكەم تولىمۇ مەيۈس ئىدى، سۇلتاننىمىز بىلەن كۆرۈشۈشكە تەشنا بولۇپ تۇراتتى. مەن كىرىپ ئېيتاي.

سەيبىدە ئويغانغان ئىدى. ئۇ ياقۇتەنىڭ خۇش چىرايى كىرگەنلىكىنى كۆرۈپ، يۈرىكى ئويناپ كەتتى - دە:

— نىمە ئىش بوپتۇ؟ - دەپ ئالدىراپ سورىدى.

— خۇش خەۋەر كېلىدىغان ئوخشايدۇ. سۇلتان سالاھىدىدىن سېنى يوقلاپ كېلىدىكەن، - دىدى ياقۇتە خوشال ھالدا.

— ئۇ ئۆزى كەلمەكچى بوپتىمۇ؟ - ھاڭ - تاڭ بوپتۇ. لوپ قالغان سەيبىدەنىڭ شۇ ئان ئىككى مەڭزى ھۇپپىدە قىزىرىپ كەتتى.

— شۇنداق، مەلىكەم. ئۇ سېنىڭ كۆڭلۈڭنى ئاچىدىغان خەۋەر ئېلىپ كەلسە ئەجەپ ئەمەس. تېز قويۇپ كىيىملىرىڭنى كىيىڭ!

مەلىكە ياقۇتەنىڭ ياردىمى بىلەن ئادىلا كىيىنىپ، چاچلىرىنى تۈزەپ، يۈزىگە چۈمپەردە تارتىپ قوبۇلغانغا چىقتى. ھاياجانلىنىپ كەتكەنلىكىدىن تىزلىرى دىر - دىر تىترەپ تۇراتتى. ئۇزاق ئۆتمەيلا سىرتتىن ئاياق شەپىسى ئاڭلاندى. ئاندىن باھانىدىن كىرىپ كەلدى ۋە:

— سۇلتاننىمىز كەلدى، - دەپ خەۋەر قىلدى.

شۇ ئان سالاھىدىدىن كىردى ۋە سەيبىدەگە يېقىملىق سالام قىلدى. سەيبىدە ئورنىدىن تۇرۇپ سالام قايتۇردى.

— ئولتۇرۇڭ ھەمىشەم، - دەپ ئۇنى ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى سالاھىدىن خىر - خىر كۈلۈپ، - يېقىندىن بىر

رى مەسىردا بولالمىغانلىغىم ئۈچۈن، سىزنى يوقلاشقا بۈگۈن —
نېسىپ بوپتۇ، ئەھۋالىڭىز قانداق؟ ئىنشائاللا ھىلىمۇ ياخشى تۇ —
رۇپسىز! — دىدى.

— ئەلھەمدۇللىلا شۇكرى! سالاھىدىدىن سۇلتانىمىز مەمنۇن
بولسلا، مەن ناھايىتى ياخشى تۇرىمەن، — دىدى سەيپىدە سا —
لاھىدىدىننىڭ ئۆزىنى ھەمىشە دىگىنىگە ناھايىتى خوشال
بولۇپ.

سالاھىدىدىن سەيپىدەنىڭ ئالدىدىكى كۆرپىگە ئولتۇردى
ۋە باھائىدىدىننىمۇ ئولتۇرۇشقا شەرەت قىلدى، ئاندىن:
— بۇ سارايدىكى ئورۇنلاشتۇرۇش سىزنى رازى قىلالىغان
بولسلا بولدى، — دىدى.

— ناھايىتى رازى. سۇلتانىمىزنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن بۇ —
يەردە ھىچنەرسىدىن قىسىلمىدىم، باھائىدىدىن تەقسىر بۇ جەھەت
تە كۆپ غەمخورلۇق قىلدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، سۇلتانىمىزنىڭ
مېنى ھەمىشە دەپ ئاتىغىنىنىڭ ئۆزىلا مېنى قانچىلىك قەدىر-
لىگەنلىكىگە كۇپايە قىلىندۇ.

— بۇنداق ئىنى — ھەمىشەلىك مۇناسىۋەتكە رازى بول
غاندىكىن، يۈزىڭىزدىكى چۈمپەردە ھاجەتسىزغۇ دەيمەن؟ —
دىدى سالاھىدىدىن ۋە ئوچۇق كۆڭۈللۈك بىلەن كۈلۈپ كەتتى.
— راست دىدىڭىز، — دىدى سەيپىدە ۋە چۈمپەردىسىنى
ئېلىۋېتىپ، ھېچقان ھالدا يەرگە قارىۋالدى.

— بەكمۇ مەيۇس كۆرۈنىسىز، نىمە غېمىڭىز بار؟ — دىدى —
دى سالاھىدىدىن سەيپىدەنىڭ سۇلغان چىرايىغا قاراپ.
سەيپىدە بېشىنى ساڭگىلاتقان پېتى گەپ قىلمىدى. سالاھى-
دىدىدىن ياقۇتەنىڭ كۆزىگە قارىدى، ياقۇتە سالاھىدىدىننىڭ مەلى-
كىنىڭ شۇ قەدەر ساماندىك سارغىيىپ كېتىشىنىڭ سەۋىيىسىنى
سوراۋاتقانلىغىنى چۈشىنىپ:

— غەم — قاغۇدىن ئەمەس، سەل تاۋى يوق بولۇپ قالغان ئىدى، — دىدى.

— ھىچگەپ يوق، ھەمىشە، مەن بىچاغ كېلىپ قاپتىمەن. سىزنى كۆپ مالال قىلمايمەن. شۇنداقتىمۇ مەن سىزدىن بىر ئىشنى ئۇقۇشماقچى ئىدىم. بۇ ئىشنى باشقىلارنىڭ بىلىپ قېلىشىنى خالىمايمەن. سىزنى بۇ ئىشنىڭ تېگى — پېيىنى ئېنىق بىلىدۇ دەپ قارايمەن. ماڭا ئېيتىپ بەرسىڭىز.

— قۇللۇق، مەۋلانم، — دىدى سەيپىدە ۋە سالاھىددىننىڭ نىمىنى سورايدىغانلىغىنى ئۇنىڭ چىرايىدىن بىلىشكە تىرىشىپ، ئۇنىڭغا تەلمۈرۈپ قارىدى.

سالاھىددىن ئۆيدە خۇددى يات كىشى بارمۇ — يوق دەگەندەك ئەتراپقا كۆز يۈگۈرتكەندىن كېيىن مۇنداق دىدى:

— مەرھۇم ئىنىڭىز ھايات ۋاقتىدا ماڭا سىلەرگە ياخشى قارىشىمنى تاپىلغان. بۇ ئۆزىڭىزگىمۇ مەلۇملۇق. مەن بۇ جەھەتتە ئۆز مەجبۇرىيىتىمنى ئادا قىلدىم دەپ قارايمەن، — سەيپىدە شۇ ئان بېشىنى لىڭشىتىپ ئۇنىڭ سۆزىنى تەستىقلىدى. سالاھىددىن سۆزىنى داۋام قىلدى، — مېنىڭچە، مەن بۇ دۆلەتكە ھەر جەھەتتىن بەخت — سائادەت كەلتۈرۈش ئۈچۈن تۈرلۈك چارە — تەدبىرلەرنى قوللىنىش بىلەنلا قالماي، يەنە كونا سۇلالە دەۋرىدە مەرھۇم ئىنىڭىزنىڭ ئەمىر — ئۆمرالىرى پەيدا قىلغان نۇرغۇنلىغان ئادالەتسىزلىكلەرنى ئۆزگەرتتىم. مېنىڭ بۇ قىلغان ئىشلەردىن ھەممە ئادەمنىڭ ماڭا ئىتائەت قىلىشىغا يېتەرلىك دەلىل بولالايدۇ دەپ ئويلايمەن، — سالاھىددىن بۇ گەپتىن كېيىن جىم بولۇپ قالدى.

— مەنمۇ شۇنداق بولىدۇ دەپ ئويلايمەن، چۈنكى سۇلتان — نىمىز پۈتۈن كۈچى بىلەن ئالۋاڭ — ياساق، باج — سېلىقىلارنى ئازايىتى، ئەدلى — ئادالەتنى جارى قىلدۇردى، — دىدى سەيپىدە.

— مەن بۇ دۆلەتنى تاپشۇرۇپ ئالغان ۋاقتىمدا، كونا سۇ-
لاپىلەرنىڭ ئادىتى بويىچە، بارلىق شاھزادە، ۋەزىر - ئەركانلار-
نى چېپىپ تاشلاشقا ھەقلىق ئىدىم. لېكىن كىشىلەر بىزنىڭ
ئىلتىپاتىمىزنى بىلىپ قويسۇن دەپ، مەن ئۇنداق قىلىمىدىم.

سەيپىدە گەپنىڭ تېگىدە گەپ بارلىغىنى سېزىپ ھەيران
بولدى - دە، زادى نىمە ۋەقە بولغانلىغىنى بىلىشكە تەقەززا
بولۇپ، ئۇنىڭغا چەكچىيىپ قاراپلا قالدى. سالاھىدىن سۆزىنى
داۋام قىلىپ مۇنداق دىدى:

— لېكىن، شاھزادە، ۋەزىر - ئەركانلار بىزنىڭ ئىلتىپاتىم-
مىزغا مۇستەقىملىق بىلدۈرۈش ئورنىغا بىزگە سۈيىقەست، ھىيلە -
مىكىر ئىشلىتىۋاتىدۇ.

— سۇلتانىمىزغا سۈيىقەست، ھىيلە - مىكىر ئىشلىتىۋېتىپ
تىنمۇ تېخى؟! — دىدى سەيپىدە ھاڭ - تاڭ بولغان ھالدا كۆز-
لىرىنى چەكچەيتىپ.

— شۇنداق. ئەگەر ئۇلار ئۆزلىرىلا شۇنداق قىلىشقان بول-
سا، ئۇلارنى ئەپۇ قىلىشقىمۇ بولاتتى، لېكىن ئۇلار دۈشمەن بى-
لەن تىل بىرىكتۈرۈۋالدى. ئۇلار شام ساھىبلىرىدا، سەقلىيەدە
بىزنىڭ پەرەڭ دۈشمەنلىرىمىز بىلەن قويۇق مۇناسىۋەت قىلىپ،
ئۇلارنى بىزگە قارشى قۇتلىتىۋاتىدۇ. ئۇلارنىڭ مەقسىدى پەيت
كەلگەندە بىزنى ئاغدۇرۇپ، كونا سۇلالىسىنى تىرىلدۈرمەكچى، —
ئۇ بۇ گەپلەرنى قىلىۋاتقاندا غەزەپتىن ئاۋازى سەل تىترەپ
كەتتى.

— پەرەڭلەر بىلەن ھەمىيەپەس بولۇپ ئۆز سۇلتانىغا قار-
شى تۇرۇش ھەقىقەتەن ئاسىلىق! — دىدى سەيپىدە ھەيران بولۇپ.
بىرىپەس سۈكۈت قىلغاندىن كېيىن يەنە: — بۇ خەۋەرنىڭ
راستلىغىغا ئىشىنىمىز؟ — دىدى.

— قەتئىي ئىشىنىمەن. بۇ خەۋەر ئىشەنچلىك كىشىدىن

كەلگەن. مەن ئۇ ئادەمگە ئۆزەمگە ئىشەنگەندەك ئىشىنىمەن. ھازىر بەزىلەر دۆلەتنى يەك ئىچىدە پەرەڭلەرگە ئۆتكۈزۈپ بېرىشنى خام خىيال قىلىۋاتىدۇ. مەيلى ئېتىقات جەھەتتىن، مەيلى مىللەت جەھەتتىن بولسۇن، پەرەڭلەر بىزنىڭ ئەشەددى دۈشمىنىمىز! ئەگەر دۆلىتىمىزنى پەرەڭلەرنىڭ زىيانكەشلىكىدىن ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن شەمىمى - ساداقەتلىك بىلەن ھەمكارلاشساق، ماھىيەتتە بۇ پەرەڭلەرگە كاۋاك ئېچىپ بېرىپ، ئۇلارنىڭ دۆلىتىمىزنى ئىشغال قىلىۋېلىشىغا يول قويغانلىق بولىدۇ. شۇڭا چەتئەللىكلەر بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ شۇملۇقلارنى قىلغان ئادەملەر ئۆلۈمىگە لايىق ئەمەسمۇ؟ - سالاھىدىدىن سەيپىدەننىڭ ئالدىدا زورغا غەزىۋىنى بېسىپ تۇرسىمۇ، لېكىن ئۇ بۇ گەپلەرنى قىلغاندا غەزەپتىن كۆزلىرى چەكچىيىپ كەتتى.

— ئەلۋەتتە ئۆلۈمگە لايىق. چۈنكى بۇ زور ئاسىلىق - تە، لېكىن ھەيران قالىدىغان يېرى شۇكى، ئەقلى - ھۈشى بار ئادەم بۇنداق ئىشنى قىلارمۇ؟ بەلكى نادان ئادەملەرنىڭ ئىشىدۇ؟ - سەيپىدە سالاھىدىدىنغا ئوخشاشلا غەزەپلەندى. ئۇ خەلىپە ئىنىسىنىڭ قول ئاستىدىكى ئەمىر - ئەمرالارنىڭ مۇشۇنداق شۇملۇقلارنى قىلغانلىغىدىن سەل نومۇس قىلدى.

— ئۇلار شاھزادىلەر، داڭلىق ئەرباپلار، ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئۆزىنى سىزگە تۇققان، خەلىپە جەمەتى دەۋالغان بىر كىشىمۇ بار. بىز ئوردىنى قورشىۋالغاندا ئۇ قېچىپ كەتتى. ئەگەر ئۇ ۋەقە تۇغدۇرماي جىم يۈرگەن بولسا، بىزنىڭمۇ كارىمىز يوق ئىدى. لېكىن ھازىر ئۇ باشقىلارنى بىزگە ئاسىلىق قىلىشقا قۇت راتماقتا. مېنىڭچە، سىز ئۇنىڭ كىملىكىنى بىلمىسىز. ئەگەر ئۇ بۇ ئىشقا قول سالمىغان بولسا، مەنمۇ سىزنى ئاۋارە قىلىپ، بۇ ئىشلارنى چۈشەندۈرۈپ يۈرمەگەن بولاتتىم، مەن سىزدىن ئۇنىڭ نەدىلىكىنى ئۇقۇشۇپ باقماقچى، بەلكى ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك

شەھۋاللاردىن ئاز - تولا خەۋىرىڭىز بولسا كېرەك. ئۇ مەرھۇم ئىنىڭىزنىڭ - خۇدا ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن - ئەڭ يېقىن ئادىتى ئىدى. ئۇ ھەتتا خەلىپىلىكىنىمۇ تاما قىلىپ يۈرگەن. مېنىڭچە، سىز ئۇنىڭ قانداق ئادەملىكىنى بىلىسىز؟
سەيپىدە سالاھىدىدىن ئېيتىۋاتقان كىشىنىڭ ئەبۇ ھەسەن ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ ئاچچىغىدا تاتىرىپ كەتتى - دە، دەرھال مۇنداق دىدى:

— ھەئە، بىلىمەن. سىز كۆرۈنۈشى سالاپەتلىك ھىلىقى مۇنا-
پىقنى دەۋاتىسىز. ئۇ ئۆزىنى بىزگە تۇققان دەۋالغان، ئەمىلىيەت-
تە ئۇنداق ئەمەس. بىزنىڭ جەمەتىمىز بىلەن ھىچقانداق قېرىنداشلىقى يوق. سىزنىڭ كۆزدە تۇتقىنىڭىز ئەبۇ ھەسەنغۇ دەيدىمەن؟

— شۇنداق. بۇ ئادەم مۇناپىقلارنىڭ ئەڭ چوڭى، مەرھۇم ئازىد خەلىپىنىڭ كېسىلى ئېغىرلاشقاندا، بۇ ئادەم تەختكە ۋالى رىس بولۇشنى تەلەپ قىلىپ بىزگە يېلىنغان ھەمدە بۇندىن كېيىن ھەرقانداق ئىشتا بىزگە يان باسىدىغانلىغىغا ۋەدە قىلغان؛ بىز ئۇنىڭ تەلەپىگە قوشۇلمىغاچقا، ئەمدى ئۇ بىزگە قارشى تۇرۇشقا ئۆتتى. بىر ئوچۇم نومۇسىسىز مۇناپىقلار ئۇنىڭغا ئەگەشپ، ئۇنىڭ كەتمىنى چىپىشىۋاتىدۇ. ئۇلارمۇ ئەبۇ ھەسەنگە ئوخشاش قاتتىق جازالىنىدۇ. ئەبۇ ھەسەننىڭ نەگە يوشۇرۇنۇۋالغانلىغىدىن خەۋىرىڭىز بارمىكىن؟ — سالاھىدىدىن سەيپىدەگە يېقىنچىلىغىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ناھايىتى يۇمشاق تەلەپپۇزدا سورىدى.

سەيپىدە سالاھىدىدىننىڭ سۆزىگە جىم تۇرۇپ قۇلاق سالدى. ئۇ سالاھىدىدىن ئېيتقان گەپلەرنىڭ راست بولۇشىنى ئۇمىت قىلاتتى. چۈنكى ئەبۇ ھەسەن راستىنلا مۇشۇنداق ئەسكى ئىش قىلغان بولسا، ئۇنىڭ كاللىسىدىن جۇدا بولۇشى تەھقىق

ئىدى - دە، سەيپىدە ئۇنىڭدىن مەڭگۈ قۇتۇلاتتى. ئۇ سالاھىدى-
دىنىنىڭ دېگەنلىرىنى يەنە بىر قېتىم ئىسپاتلاش ئۈچۈن مۇنداق
دىدى:

— بۇ ئادەمنىڭ تەبىئىتىنى ئازراق بىلىمەن. ئۇ ئەخلاق -
پەزىلىتى قەبىھ، ئۇچىغا چىققان قارا ئىيەت ئادەم. مەن ئامال
قىلىپ ئۇنىڭ دېرىگىنى ئالاي، لېكىن سىز ئاڭلىغان خەۋەرنىڭ
چوقۇم راست بولۇشىنى ئۈمىت قىلىمەن، ئەگەر ئۇنىڭ ئەھۋالى
نى يەنىمۇ تەپسىلىرەك ئۇققان بولسام، ئۇنىڭ دېرىگىنى ئېلىشىم
ئۈچۈن زىيانلىق بولمىغان بولاتتى.

— بۇ خەۋەر ماڭا بىرنەچچە يەردىن مەلۇم قىلىندى، دەس-
لەپ بۇ خەۋەرنىڭ راستلىقىدىن گۇمانلانغان ئىدىم. لېكىن كې-
يىن ئۇنىڭ توغرىلىقىدىن گۇمانلىنىشىمغا ئورۇن قالمىدى. چۈنكى
مەن بىر كىشىنىڭ ماڭا ئەۋەتكەن بىر پارچە خېتىنى تاپشۇرۇپ
ئالدىم. بۇ خەتنى ئەۋەتكەن كىشى مۇتلەق ئىشەنچلىك ئادەم،
خەتنى ئۇ ئۆزى يازغان. بۇ يەردىكى خاتىنىلارنىڭ قوللىغۇچىلىق
رى — پەرەڭلەر ئەۋەتكەن ئەلچىلەر ئۆمىگى بىلەن بىللە كەل-
گەن بىر ئادەم بۇ خەتنى تۇنۇگۇن ماڭا مەخپى ھالدا تاپشۇردى.
ئەلچىلەر ئۆمىگى پەرەڭلەر پادىشاھنىڭ سوغىسىنى يەتكۈزۈش
نامى بىلەن بۇ يەرگە كەلگەن، لېكىن ئۇلارنىڭ مەقسىتى بۇ
يەردىكى ئاشۇ مۇناپىقلار بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۇلار بىلەن بىرلىك-
تە سۆيىمەستىن پىلانلاش ئىكەن. خەت مەندە، ئۇنى ئوقۇپ كۆر-
سىڭىز، ئەھۋالنى چۈشەندۈرۈشۈم ھاجەتسىز، — سالاھىدىدىن يان-
چۇغىدىن كانايچە يۈگەلگەن قەغەزنى چىقىرىپ، باھائىدىغا ئو-
قۇشقا بەردى.

باھائىدىدىن خەتنى ئېچىپ ئوقۇدى:
«مەن سۇلتانىمىزغا بۇ خەتنى بەيتۈلمۇقەددەستكى زىندان
دا يېزىۋاتىمەن. زىندانغا چۈشۈپ قېلىشىمنىڭ سەۋىبىنى تىلە-

سىلى ئېيتىشقا ۋاقىت قىس. ئۆزەم يۈتۈنلەي توغرا دەپ قارى-
قان بىر خەۋەرنى سۇلتانىمىزغا مەلۇم قىلماقچىمەن. مەلۇماتنى
كېچىكىتۈرۈپ قويسام، ئادەمنى يىرگەندۈرىدىغان بۇ ئىشنىڭ ئەمەل-
گە ئېشىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، بۇ خەتنى يازدىم. خەلىپە ئا-
زىدىنىڭ ۋاپات بولغانلىغىنى، سۇلتانىمىزنىڭ دۆلەت ئىشىنى ئۆز
قولغا ئالغانلىغىنى مېسىردىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ئۇقتۇم.
زىنداندا ئاڭلىغان خەۋەرلىرىم مۇنداق: كونا سۇلتانىنىڭ قالدۇقلى-
رىدىن بىر تۈركۈم كىشى فۇستاتتا مەخپى يىغىلىش ئۆتكۈزۈپ،
كونا سۇلتانىنى تىرىلدۈرۈش ئۈچۈن سۈيىقەست پىلانلىغان. ئۇلار-
نىڭ باشلىغى شىئەلەردىن ئەبۇ ھەسەن دىگەن كىشى ئىكەن، ئۇ
دۆلىتىمىزگە قارشى دۈشمەن ئۇنسۇرلارنى ئۆزىگە تارتقان، ئازدۇر-
غان، چەتئەل بىلەن تىل بىرىكتۈرگەن، پەرەڭلەردىن ياردەم تە-
لەپ قىلغان ۋە ئۇلارنى بۇ يەردە ۋە سەقايەدە كۈچلۈك قوشۇن
توپلاپ مىسىرغا ھۇجۇم قىلىشقا قۇتراتقان؛ مىسىرلىقلارمۇ بۇ
ھەركەتكە ماسلىشىشقا كېلىشىپ قويۇپتىمىش. پەرەڭلەر ئۇلارنىڭ
تەلپۈكىگە قوشۇلۇپ، ئۇرۇشقا تەييارلىق قىلىۋېتىپتۇ، ئۇلار ئۆز
پادىشاسىنىڭ سوغىسىنى سالاھىددىنغا يەتكۈزۈش نامى بىلەن ئەل-
چىلەر ئۆمىكى دىگەن شەكىلدە بىر تۈركۈم كىشىلەرنى مىسىرغا
ئەۋەتمىدىكەن، لېكىن بۇ ئۆمەكنىڭ ئاساسىي مەقسىدى مىسىردىكى
خائىنلار بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۇلار بىلەن بىرلىكتە جەڭ پىلانى
تۈزۈش ئىكەن. خۇداغا شۈكرى، مەن بۇ خەۋەرنى بۇ يەردىكى
بىر دوستۇمدىن ئۇقتۇم ۋە بۇ خەتنى ئۇنىڭدىن ئەۋەتتىم. بۇ كى-
شى ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ يول باشلىغۇچىسى. ئۇ بۇ خەتنى سىز-
گە تاپشۇرغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا يۈز دىنار چاي پۇلى بېرىد-
شىڭىزنى ۋە ئىلتىپات كۆرسىتىشىڭىزنى سورايمەن. ئۆزەمگە كەل-
سەم، مەن ھىلىمۇ زىندان دەردىنى تارتىۋاتىمەن. ئۆز ۋەزىپەمنى
ئورۇنلاش ئۈچۈن، زىنداندىن چىقىشقا پۇرسەت كەلگىچە تۇرۇۋې-

رسمەن. سۇلتانمىزغا ئۆز ساداقىتىمنى كۆرسىتىشى ئۈچۈن ئۆز
ۋەزىپەمنى ئادا قىلىش يولىدا ئۆمرۈم بويى تىرىشىمەن. ماڭا
ئاللا مەدەتكار. بۇ يولدا يا غەلبە بىلەن قايتىمەن، يا باتۇرلار
چە ئۆلمەن. مېنىڭ ھاياتىم سۇلتانمىز ئۈچۈن، سۇلتانمىزنىڭ
خىزمىتى ئۈچۈن پىسادۇر.»

سەيپىدە خەتنى ئاڭلاۋېتىپ، بۇ خەت ئىمادىدىننىڭ خېتى
بولمىسۇن يەنە دەپ ئويلىدى. ئۇ خەتنىڭ ئاخىرىدىكى «ۋەزىپە-
نى ئورۇنلايمەن» دېگەن گەپنى ئاڭلىغاندا، ئۇنىڭ يۈرىكى جىغ
غىدە قىلىپ قالدى - دە، خەتنى ئىمادىدىننىڭ يازغانلىغىنى
شەكسىز ھالدا چۈشەندى. چۈنكى ئىمادىدىننىڭ ئۇنىڭ ئىنىسى
قازا تېپىش ئالدىدىلا مىسىردىن چىقىپ كەتكەن ئىدى. خەتنىڭ
كېلىشى تولىمۇ ئۈستۈمۈت ئىدى. ئۇنىڭ يۈرىكى گۈپۈلدەپ سو-
قۇشقا باشلىدى. خەت ئوقۇلۇپ بولۇش بىلەنلا، ئۇنىڭ تاقىتى -
تاق بولۇپ:

— سۇلتان، بۇ خەتنى يازغان ئادەمنىڭ كىملىكىنى بىلىش
كە بولامدۇ؟ — دەپ سورىدى.

— ئۇنىڭ ئىسمىنى مەخپى تۇتۇش كېرەك ئىدى، بىراق
سەز يات كىشى بولمىغاندىكىن ئېيتىشقىمۇ بولۇۋېرىدۇ. ئۇ قەي-
سەر، خۇش خۇي، مەرت يىگىت ئىدى. بىز ئۇنى باشقىلار ئورۇن-
لاشقا جۈرئەت قىلالمايدىغان مۇھىم بىر ۋەزىپىگە ئەۋەتكەن. مې-
نىڭچە سىز ئۇنى تونۇمايسىز، — سالاھىدىدىن سۆزلەۋېتىپ باھا-
ئىدىنىغا ئۆزىچىلا قارىغان ئىدى، باھا ئىدىدىن ئۇنىڭغا گەپنى دا-
ۋاملاشتۇرماسلىق ئۈچۈن كۆز ئىشارىتى قىلدى، سالاھىدىدىن ئۇ-
نىڭ مەقسىدىنى چۈشەنمىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ يىگىتنىڭ
ئىسمىنى سەيپىدەگە ئېيتىشقا لەۋزە قىلغانلىقتىن، گەپنىڭ يېپىر-
مىنى ئۈزۈپ قويۇشقا بولمايدىغانلىغىنى ھەس قىلدى. سەيپىدە-
مۇ بوينىنى سوزۇپ، كۆزلىرىنى مەت قىلماي ئۇنىڭ ئاغزىغا قار-

ھىندىچە گەپنىڭ ئاخىرىنى كۈتۈپ تۇراتتى. شۇڭا سالاھىدىدىن سۆزىنى داۋام قىلىپ: — بۇ خەتنى يازغان كىشىنىڭ ئىسمى ئىمادىدىن، — دىدى.

ئىمادىدىننىڭ ئىسمى چىقىشى بىلەنلا، سەيپىدە: — ئىمادىدىن؟! — دەپ ۋاقىرىۋەتتى — دە، ھۇشىدىن كەتتى.

سالاھىدىدىن ھەيران بولۇپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى، يا- قۇتە دەرھال سۇ ئېلىپ كېلىپ سەيپىدەنىڭ يۈزىگە چاچتى، ئاندىن ئۇنىڭ ئىككى قولىنى يۇمشاق سىلىدى. باھانىدىن سالاھىدىدىننىڭ قېشىغا كېلىپ:

— قاراڭ! مەن سىزگە ئۇنىڭ ئېتىنى ئېيتىماڭ دەپ شە- رەت قىلىمىغانىدىم؟ — دىدى پىچىرلاپ.

— بۇنىڭ سەيپىدە بىلەن نىمە مۇناسىۋىتى بار؟ ئەھۋال نى ئاز — تولا ئۇقامتى؟

— ئىمادىدىن مېڭىشتىن بۇرۇن بىر ئىشنى ئۇقۇپ قالغان ئىدىم. لېكىن ئىيسا ھەككارى ئىمادىدىننىڭ توي ئىشىغا دەخلى يېتىپ قالمىسۇن دەپ، سۇلتانىمىزغا ئېيتقىلى قويىمىغان ئىدى، — دىدى باھانىدىن ۋە خىجىللىق بىلەن كۈلۈپ قويدى.

— ئۇ ئىمادىدىنغا ئاشقىمىكەن؟! —

باھانىدىن ياقۇتەنىڭ سەيپىدەگە قارىشىغا دەخلى قىلماس-

لىق ئۈچۈن، سالاھىدىننى ياندىكى ئۆيگە باشلاپ چىقتى. ئۇلار ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن، باھانىدىن ھىلىقى ئاخشىمى ئىمادىدىننىڭ لەخمە ئارقىلىق قەسىرىنىڭ كىرگەنلىكىنى، ئەبۇ ھەسەننىڭ ئۇنىڭغا قانداق زىيانكەشلىك قىلغانلىقىنى، ئۆزىنىڭ ئىمادىدىننى نېمىشقا تۇتالمايلىغىنى چانلىق ۋە تەسىرلىك قىلىپ سۆزلەپ بەردى.

سالاھىدىدىن ئاشۇ قېتىمقى يىغىندا سادىر بولغان ئىشلارنى

ئەسلەپ، باھانىدىدىن ھازىر ئېيتقان بۇ مەخپىيەتكە كىشى تولىمۇ

خوشال بولدى؛ ئىمادىدىغا ئامراق بولۇپ قالدى، سەيپىدەگە

تېخىمۇ ھۆرمىتى ئاشتى. ئۇ ئۆتكەندە سەيپىدەگە قويغان نىسكە

لىنىش تەلۋىنىڭ ئىشقا ئاشىغانلىغىنى ئاللاننىڭ ئىرادىسى ئى

كەن دەپ ھىس قىلدى - دە، دىلىدا ئاللاغا شۈكرى ئېيتتى.

— گەپلىرىڭدىن دىلىم ۋاللىدا يورۇپ كەتتى، — دىدى

ئۇ، — ئىمكان قەدەر بالدۇرراق بۇ ئاشىق - مەشۇقلارنىڭ بىر

شىنى قوشۇپ قويايلى، ئەلھەمدۇلىللا شۈكرى، ئەبۇ ھەسەننىڭ

سۈيىقەستى ئاخىر ئەمەلگە ئاشمايدىغان بولدى.

— مەلىكىنىڭ بۇ ئىشىغا قولىمىزدىن كېلىشىچە ياردەم

قىلىپ، دۈشمەننىڭ سۈيىقەستىنى تارمار قىلىشتا ئۇنىڭ ياردىمىنى

— قولغا كەلتۈرۈشىمىز كېرەك، چۈنكى بۇ جەھەتتە بىزگە ياردەم

قىلىش ئاشۇنىڭلا قولىدىن كېلىدۇ، — دىدى باھانىدىدىن، — ئەبۇ

ھەسەننى تېپىشىمىزغا ئۇ چىن كۆڭلىدىن ياردەم بەرسە، بىزمۇ

ئۇنىڭ مۇرات - مەقسىدىگە يېتىشىگە ياردىمىمىزنى ئايمىمىز. →

— ناھايىتى ياخشى، باھانىدىدىن! سەن ھەرقانداق ئىشتا

زادىلا زىيان تارتىشى خالىمايسەن - دە! — سالاھىدىدىن ئۇنىڭ

مۇددىئاسىنى چۈشىنىپ كۈلۈپ قويدى.

— مېنىڭ پىكىم - خىيالىم قانداق قىلىپ سۇلتانىمىز ئۈچۈن

خىزمەت كۆرسىتىشتە.

سالاھىدىدىن مېھمانخاننىڭ ئىشىكىگە كېلىپ سەيپىدەنىڭ

ئەھۋالىنى سورىدى. سەيپىدەنىڭ ھۇشىغا كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ،

دەرھال ئۆيگە كىردى. سەيپىدە خىجىل بولغان ھالدا بېشىنى

ساڭگىلىتىپ كۆرىدە ئولتۇراتتى، دەرمانىدىن كەتكەن، كۆزلىرى

خۇنىسىز ئىدى. سالاھىدىدىن ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ مۇنداق دىدى:

— سىزنىڭ ئىشىڭىزدىن خەۋەر تاپتىم، بىزنىڭ قەدىرلىك

ئىبادىدىن بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىڭىز مېنى ھەقىقەتەن خوشال قىلىدۇ. سىز رازى بولسىڭىزلا، مەن ئىمكانىيىتىمنىڭ يېتىشىچە ئۇنىڭ سىرتتىكى خىزمەت مۇددىتىنى قىسقارتىمەن. بۇ ئىشنى بىر تەرەپ قىلىشنى دوستۇم باھائىدىنغا تاپىلىدىم. خەير - خوش! →
 سەيپىدە ئۇيالغان ھالدا ئورنىدىن تۇرۇپ سالاھىدىدىن بىلەن خوشلاشتى. گەرچە ئۇ سالاھىدىدىنغا ھەپتىنىمە دىمىگەن بولسىمۇ، ئەمما كۆڭلىدە ئۇنىڭغا ئېيتىپ تۈگەتكۈسىز ھەشقاللا - رەھمەت ئوقۇدى. ئۇ يۈرىكىنىڭ چوڭقۇر قېتىدا ئىبادىدىدىن ئەنسىرەۋات قانچا، چىداپ تۇرالماستىن، ئاخىر، دەلدەڭشىپ تۇرۇپ:

— ئۇ زىنداننىڭ چوڭقۇر يېرىدە تۇرۇۋاتسا، نىمە ئامال قىلغىلى بولىدۇ دەيسىز، ئەمىرىم؟ — دىدى.

— خۇدا بۇيرۇسا، ئۇ ساق - سالامەت قايتىپ كېلىدۇ. ئەگەر زىنداندا ئۇزاق مۇددەت تۇرۇپ قالىدىغان بولسا، بىز بىنەپتۇلمۇ. قەدەسنى ھۇجۇم بىلەن قولغا ئېلىپ، ئۇنى قۇتۇلدۇرىمىز. بەيتۇلمۇقەددەسنى ئېلىشىمىز ئىسلام ئەللىرى ئۈچۈنمۇ بىر مەدەت. سىز خاتىرجەم بولۇڭ، — سالاھىدىدىن گېپىنى تۈگەتتى - دە، مۇلايىمغىنا كۈلۈپ قويۇپ، مەزمۇت قەدەم تاشلاپ چىقىپ كەتتى. سەيپىدە ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قاراپ قالدى. ئۇنىڭ قەيسەر، ئالمىجاناپلىغىغا تېخىمۇ تەھسىن - ئاپىرىن ئوقۇدى. ئۇ سالاھىدىدىن نى خەلىپە ئىنىسىنىڭ ئەمىر - ئەمرالىرى بىلەن سېلىشتۇرۇپ (ئۇ بۇ ئادەملەرنى ئۇچۇر - بۇجۇرغىچە بىلەتتى، ئۇلار كۆكىسى - قارنى تار، ئۇچىغا چىققان گالۋاڭ - قاپاقباش، ئەرزىمەيدىغان، ئۇششاق ئىشلار ئۈچۈن بىر بىرى بىلەن پۇت تېپىشىدىغان ئادەم - لەر ئىدى) سالاھىدىدىننىڭ ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىشى، ئىنىسىنىڭ دۆلىتىنىڭ كەلىمەسكە كەتكەنلىكى ۋە زىيەتنىڭ تەقەززاسى، كىشىلەر كۆڭلىنىڭ مايىلىغى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى.

سالاھىدىدىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، باھائىدىن سەيپى

دەنىڭ يېنىغا كېلىپ:

— سىز بىر ئاز ئارام ئېلىڭ، مەن ھايال بولماي قايىتىمەن كېلىمەن، خاتىرجەم بولۇڭ! — دېدى — دە، خىر — خىر كۈلگەن يېنى چىقىپ كەتتى.

* * *

ئۆيدە سەيپىدە بىلەن ياقۇتە ئىككىسىلا قالدى.

— ئەلھەمدۇلئىللا شۇكرى، — دېدى ياقۇتە شاتلىققا چۆمگەن ھالدا، — مېنىڭ پەرزىم توغرا چىقتى، سەن مەن ئۈمىت قىلغان نەرسىگە ئىگە بولدۇڭ.

— نېمىگە ئىگە بولدۇق؟ — دېدى سەيپىدە قاتتىق ئۇھ تارتىپ، — ھىلىقى خەتتە ئوچۇق ئېيتىپتېغۇ، ئىمادىدىن پەرەڭ-لەرنىڭ زىنداندا ئىكەن، ئۇ ئىنتايىن خەتەرلىك بىر ۋەزىپىنى ئورۇنلاشقا بەل باغلاپتۇ. ناۋادا ئىشى ئوڭدىن كەلمەي قالسا، ئۇ... — سەيپىدە سۆزىنىڭ ئايىغىنى چۈشۈرەلمىدى.

— مەلىكەم، بىز خوشال بولۇشقا تېگىشلىكىمىز، چۈنكى، بىرىنچىدىن، بىز ئىمادىدىننىڭ بۇ ئالەمدە ھايات ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇق؛ ئىككىنچىدىن، سالاھىدىن ئۇنى ساڭا تېپىپ بېرىدىغان بولدى؛ ئۈچىنچىدىن، سالاھىدىن ئەبۇ ھەسەن دىگەن بۇ مۇناپىق تىن ئۆچ ئېلىپ بىزنى پۇخادىن چىقىرىدىغان بولدى، يۈر، تاماق يىگىن!

شۇن سەيپىدەنىڭ غەم — قايغۇسى ئاللىقاچانغا كەتتى، ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ تاماقخانىغا كىردى. ئۇلارنىڭ تاماق يىگەچ قىلىشقان گەپلىرى، ئاساسەن، ئەبۇ ھەسەن ۋە ئۇنىڭ باشچىلىقىدىكى بىر توپ ئادەملەرنىڭ سۈيىقەست، ھىيلە — مېكرىلىرى ئۈستىدە بولدى. ئۇلار تاماق يەپ بولۇپ تۇرۇشىغا، باھانىدىن رۇخسەت

مەزلا كىرىپ مۇنداق دىدى:

— مۇبارەك بولسۇن، سەيىدە مەلىكەم! سۇلتانىمىز پىلالىدىن بەكمۇ خوشال. ئۇ ماڭا سىزدىن ياخشى خەۋەر ئېلىشىمنى تاپىلدى... بىراق، بىز ئالدى بىلەن ئەبۇ ھەسەنلەرنىڭ سۈيىقەست پىلانلايدىغان ئورنىنى ئېنىقلىۋېلىشىمىز كىرەك. سىز بۇ جەھەتتە بىزمەنەرسە بىلەمسىز؟

— مەن سىلەرگە ياردەم قىلىشنى تولىمۇ خالايمەن، لېكىن، نە قىلاي، مەن قەسىردە مەھبۇستەك ئۆتكەن، بۇ شەھەرنىڭ بىرەر كوچىسىنىمۇ ئۇقمايمەن.

— ئەبۇ ھەسەننى ئىزلىسەڭلار، مەندىنلا سوراڭلار، — دىدى ياقۇتە جىددى ھالدا!

— ئۇ نەدە؟ — دىدى باھائىدىن.

— بىلمەيمەن، لېكىن باشقىلار ئارقىلىق ئۇنىڭ دېرىگىنى ئالغىلى بولىدۇ. سىز ھىلىقى جەۋھەر دىگەن يىگىتنى تونۇمامسىز؟

— تونۇيمەن! ئۇ قەسىردىكى بىر مالايعۇ؟

— شۇنداق، لېكىن ئۇ خائىن پايلاقچى. ئۇ بىزنىڭ ئىشلىرىمىزنى ۋە مەخپىيەتلىگىمىزنى ئېقىتماي-تېمىتاي ئەبۇ ھەسەنگە يەتكۈزۈپ تۇرغان.

— ئەگەر ئۇ سىزنىڭ دىگىنىڭىزدەك بىزگە خائىنلىق قىلغان بولسا، ئۇنى تونۇساق بىزگە نىمە پايدىسى؟

— خائىن دىگەن ھەرقانداق ئادەمگە ساداقەتسىز، ئىككى يۈزلىمە بولىدۇ. ئۇ تونۇڭگۈن ئەبۇ ھەسەن ئۈچۈن بىزنىڭ گەپنىمىزدىن پايلاقچىلىق قىلغان ئىكەن، بۈگۈن ئۆزگىرىپ بىزنىڭ پايلاقچىمىز بولىۋېرىدۇ. بىز ئاشۇ ئارقىلىق ئەبۇ ھەسەننىڭ ئۆزىنى تېپىشىمىز مۇمكىن.

— جەۋھەر ھازىر نەدە؟

— مۇشۇ سارايدا. مالاييلارنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇ ھازىر ئەبۇ ھەسەندىن ئاغرىنىپ يۈرۈپتىمىش. چۈنكى ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭغا ياخشى مۇئامىلە قىلماپتۇ. مەلىكە سەيپىدەم قەستىدىن ئايرىلىپ سۇلتانىمىزنىڭ ئىلتىپاتىغا ئېرىشكەندىن كېيىن، ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭغا قىزىقماپتۇ، شۇڭا ئۇ ئۇيدۇرماي قېچىپ كېلىپ، ئۆزلۈكىدىن بىزگە يېقىنچىلىق قىلىۋاتىدۇ. مەن ئۇنى ھازىرلا چاقىرتىپ كېلەيمۇ؟

ياقۇتە چىقىپ، جەۋھەرنى چاقىرىپ كېلىشكە بىر مالايىنى بۇيرۇپ قايتىپ كىرگەندىن كېيىن، سەيپىدەمنىڭ كۆز-لىرىدە خوشاللىق نۇرلىرى چاقناپ كەتتى. دە، ناھايىتى روھلۇق ھالدا:

— رەھمەت ساڭا، ياقۇتە! سەن ماڭا چوڭ ياردەم قىلدىڭ. — دىدى.

— ئەبۇ ھەسەننىڭ ھەيلىسى ئۇنىڭ ئۆزىنى ھالاك قىلىدۇ، — دىدى ياقۇتە.

شۇ ئەسنادا جەۋھەر كىرىپ كەلدى. ئۇنىڭ ئالاقزادىلىك بىلەن پاللىداپ تۇرغان كۆزلىرى ئۇنى قاتتىق ۋەھىمە باسقانلىقىدىن دېرەك بېرىپ تۇراتتى.

— جەۋھەر، سەن ئەبۇ ھەسەننىڭ ئالدىشى بىلەن بىر مەزگىل ئېزىپسەن، بىز بۇنى ئۇقتۇق، — دىدى باھائىددىن ئۇنىڭغا قاتتىق تىگىلىپ، — لېكىن سەن ئازغان يولۇڭدىن قايتساڭ، بىز سېنى ئەبۇ قىلىمىز. بۇنىڭ شەرتى شۇكى، سەن سەيپىدە مەلىكەمنىڭ ۋە سۇلتانىمىزنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن سەممى — ساداقەتلىك بىلەن خىزمەت قىلىشىڭ كىرەك، بولمىسا جازالىنىسەن.

جەۋھەر نۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ، دەرھال باھائىددىننىڭ بىر قولىنى تۇتۇپ، كەينى — كەينىدىن سۆيۈپ، قاتتىق پۇشايمان قىل

خان قىياپەتتە مۇنداق دىدى:

— گۇنايمغا ئالادىن مەغپىرەت تىلەيمەن. ئۇ نىجىس ئۆزىنى مەرھۇم خەلىپىمىزنىڭ ۋەكىلى، نىمە قىلمەن دىسەم، شۇنى قىلىۋېرىمەن دەپ مېنى ئالداپ كەتتى. كېيىن مەن ئۇنىڭ يامان ئىشلارنى قىلىۋاتقانلىغىنى سېزىپ، ئۇنىڭ ئەسلى مەقسىدىنى ئۇققاندىن كېيىن، قەتئى ھالدا ئۇنىڭدىن ئۆزەمنى تارتتىم.

— بارىكالا، — دىدى باھائىدىن ئۇنىڭ گەپلىرىگە ئىشەنگەن بولۇپ، — سېنىڭ ئۆزگىرىدىغانلىغىڭغا كۆزۈم يەتكەن ئىدى. مەن مانا شۇنى ئۆستۈرىمەن، ئۆتكەنكى ئىشلىرىڭغا سالاۋات، لېكىن سەندىن بىر ئىشنى قىلىپ بېرىشىڭنى تەلەپ قىلىمەن. بۇ ئىش ساڭا ناھايىتى ئاسان. بۇ ئىش جەرياندا ئۇ خائىندىن ئۆچۈڭنىمۇ ئېلىۋالسىەن تېخى، قىلىشىنى خالامسەن؟ ئۆتكەنكى جىنايەتلىرىنىڭ سۈرۈشتۈرۈلمەيدىغانلىغىنى، ھەتتا يەنىمۇ ياخشى مۇئامىلە قىلىنىدىغانلىغىنى ئاڭلاپ، ئۆز قولىڭغا ئىشەنمەي قالغان جەۋھەر شۇئانلا:

— پەرمان بەردارمەن، غوجام، — دىدى.
— ئېيتقىنا، ئەبۇ ھەسەن ھەم ئۇنىڭ شېرىكلىرى يىغىلىدۇ خان جاي قەيەردە؟ بىلەمسەن؟

— بىلىمەن، غوجام، ئۇنىڭ بىلەن ئۇچرىشىدىغان ھىلىقى ئادەملەرنىمۇ تونۇيمەن. بۇ ئىشنى ھەر بىرلىرى سورىمىغان بولۇشىلىمۇ، ئۆزەم ھەر بىرلىرىگە ئېيتماقچى ئىدىم. ھەي، خىجىل بولۇپ، ھازىرغىچە ئېيتىشقا پېتىنالمىي كەلدىم.

— ناھايىتى ياخشى. ئۇ جاي بۇ يەردىن يىراقمۇ؟ — دىدى باھائىدىن جەۋھەرنىڭ يەلكىسىگە ئۇرۇپ، ئوچۇق چىراي بىلەن.

— يىراق ئەمەس، فۇستاتتىلا، غوجام.
— راستلا خېلى سەھمىدەك قىلىسەن. چۈنكى ئۇنىڭ

ئاشۇ يەردە ئىكەنلىگىنى مەنىمۇ بىلەتتىم. ساڭا ئىشەندىم. بىلىپ قويغىنكى، مېنىڭ ئىشەنگەنلىگىم سۇلتانمىزنىڭمۇ ئىشەنگەنلىگى بولىدۇ. شۇڭا بىزنى ئائىمىت قىلماي، بىلىدىغانلىرىڭنىڭ سېنىمۇ قويماي دىگىن. سەيپىدە مەلەكەممۇ ساڭا كۆپرەك ەمەنخورلۇق قىلىشىمنى ماڭا ئالاھىدە تاپىلدى. ئۇ يەنە سېنىڭ بۇرۇن قەسىردە يامان ئەمەس ئىشلىگەنلىگىڭنى، ناھايىتى سادىق ئىكەنلىگىڭنى، ئاشۇ خائىننىڭ سېنى ئالداپ پاتقاققا تىققانلىغىنى ئېيتتى. ھەي! بولدى، ئۆتكەنگە سالاۋات. مەن بىلەن يۈر! باھائىدىن بۇ تىكىشى توختىمايدىغان يىگىتنىڭ يېنىۋېلىشىدىن ئەنسىرەپ، ئىشنى دەرھال باشلىۋېتىش، ئىش پۈتمىگەچە ئۇنى قويۇۋەتمەسلىك قارارىغا كەلدى. جەۋھەر ئىتائەتمەنلىك بىلەن ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدى. باھائىدىن يولغا چىقىشتىن بۇرۇن سەيپىدەگە بىرنەچچە ئېغىز گەپ قىلىپ قويۇش لازىملىغىنى ئويلاپ قالدى - دە، كەينىگە يېنىپ سەيپىدەنىڭ قېشىغا كىرىپ مۇنداق دىدى:

— سەيپىدەم، خاتىرجەم بولۇڭ. سىزنىڭ ئىشەنچىڭىزنى يەردە قويمايمەن. ئۆتكەندە ئىمادىدىننىڭ قەسىرگە كىرىپ سىز بىلەن كۆرۈشكەنلىگىدىن خەۋىرىم بار ئىدى. بۇ ئىش چوقۇم ئېسىڭىزدە بولۇشى كېرەك. ئاللا ئۇنى ئامان قىلسۇن.

— بىزنىڭ بۇ ئىشىمىزدىن سۇلتانمىزنىڭ رازى ئىكەنلىگىنى بايا ئۆز قۇلىغىڭىز بىلەن ئاڭلىدىڭىزغۇ! شۇڭا ئۇنىڭ (ئىمادىدىننىڭ) ئەھۋالىنى ماڭا يەنە تەپسىلىرەك ئېيتىپ بېرىشىڭىزنى سورايمەن، — دىدى سەيپىدە باھائىدىن ئەدەپ بىلەن تەسەللى بېرىۋاتقاندا، ئۇنىڭغا يالۋۇرۇپ.

— راست گەپنى قىلسام، ئۇنىڭ ئەھۋالى توغرىسىدا بايا ئۆزىڭىزگە ئوقۇپ بەرگەن خەتنىڭىدىن زىيادە بىرنەرسە بىلمەيمەن. — ئۇ يەردە ئۇنىڭغا خەۋپ - خەتەر يېتىپ قالارمۇ دېمەك

ھەممەن. سىزنىڭچە، ئۇ قاچان قايتىپ كېلەر؟
 — قاچان قايتىپ كېلىشىنى زادى ئۇقمايمەن. بىراق،
 خەۋپ - خەتەرگە كەلسەك، مەن بۇ ھەقتە ئىمادىدىدىن ئەنسى-
 رىمەيمەن. چۈنكى ئۇنىڭدا جاسارەتمۇ، پاراسەتمۇ بار. خۇدا،
 ئۇنى ئۆز پاناھىڭدا ساقلاغايسەن! خاتىرجەم بولسالا، — دىدى — دە،
 چىقىپ كەتتى.

باھانىدىدىن جەۋھەرنى ئېلىپ بەرخىۋان قەسىرىدىن چىقىپ
 كەتتى. جەۋھەر ئەسلىدە ھەبەشىستانلىق ① قۇل بولۇپ، ئۆزى
 قۇۋ، مەنپەئەت دېسە جان بېرىدىغان پۇچەك ئادەم ئىدى. باھانىدى-
 دىن كېتىۋېتىپ بىردىنلا توختاپ، ئۇنىڭ كۆزىگە قاراپ:
 — جەۋھەر، ئەمدى نىمە ئىش قىلىمىز؟ — دىدى.
 — ئەمىرلىرىگە تەييارمەن.

— ساڭا ئىشىنىمەن. ئاشۇ ئادەملەرنىڭ يىغىلىدىغان يېرىگە
 بارساق ھەم ئۇلارنىڭ نىمىلەرنى دېيىشىدىغانلىغىنى ئاڭلاپ باق-
 ساق دەيمەن. سېنىڭچە، بۈگۈن كەچتە بارساق قانداق؟
 — بولىدۇ، غوجام. ئەگەر ماقۇل كۆرسىلە، گۈگۈم چۈش-
 كەندىن كېيىن بارايلى.
 — نەگە بارىمىز؟

— فۇستاتقىچۇ! ئۇلار ئاشۇ يەردىكى بىر ئۆيگە مەخپىي
 يىغىلىدۇ، مەن ئۇ ئۆينى بىلىمەن. مەندىن باشقا ئادەم تاپالمايدۇ.
 ئۇ ئۆي بىر كونا ھويلىدا. بۇ ھويلىغا قاپ - قاراڭغۇ تار كىچا
 بىلەن كىرگىلى بولىدۇ. لېكىن باشقىچە ياسىنىۋالماي
 كىرگىلى بولمايدۇ.

① ھەبەشىستان — ھازىرقى ئېفىئوپىيە.

— ئۇنداق بولسا، قانداق قىياپەتتە ياسانساق بولار؟

— غوجام، ئۆزلىرى خىرىستىيان تىۋىپلىرىدەك ياسانسىلا، مەن ئۆزلىرىنىڭ خىزمەتچىلىرى بولۇپ، دورا ساندۇقلىرىنى كۆتىرىپ، كەينىلىرىدە خېچىرلىرىنى ھەيدەپ ماڭاي.

— بۇ ئوبدان گەپ بولدى.

ئۇزاق ئۆتمەي ئۇلار باھائىدىنىڭ ئۆيىگە كېلىشتى. ئۇلار ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن، باھائىدىن ئۆيىدىكىلەرنى ئىشكىگە ئوبدان قاراپ، ھىچقانداق ئادەمنى، ھەتتا سۇلتان سالاھىدىن كەل سىمۇ كىرگۈزمەسلىكىنى تاپىلمىدى. ئاندىن جەۋھەرگە ياسىنىشقا لازىملىق نەرسىلەرنى تەييارلاشقا بۇيرۇدى ۋە ئۇنىڭدىن ئەبۇ ھەسەنلەر يىغىلىدىغان جايىنىڭ ئېنىق ئورنى فۇستاتنىڭ زادى قايسى تەرىپىدە ئىكەنلىكىنى يەنە سۈرۈشتۈردى. «ئەمرۇ جامەسىنىڭ يېنىدا» دېدى جەۋھەر. ئورۇن ئېنىقلانغاندىن كېيىن، باھائىدىن دەرھال تەييارلىققا تۇتۇش قىلدى. ئۇ ئاۋال بىر تۈركۈم ئەسكەرنى ئەمرۇ جامەسىنىڭ يېنىدىكى بىر سارايدا مۆكتۈرۈپ قولىپ، ئۇلارنى كېچىدە بەلگىنى كۆرگەن ھامان ھويلىنى مۇھاسىرىگە ئېلىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش قارارىغا كەلدى.

كۈن قايرىلىغىچە ھەممە تەييارلىق پۈتتى. كۈن پاتقان ھالدا مان باھائىدىن خىرىستىيان دوختۇرچە كىمىنىدى: بېشىنى ياغاچلىق بىلەن چەگدى، بېلىگە كەمەر باغلىدى ①. ئۇلار ياسىنىپ بولغاندىن كېيىن، باھائىدىن خېچىرىغا مىنىپ، جەۋھەر پىيادە مېڭىپ، قاھىرەدىن فۇستاتقا قاراپ يول ئالدى. ئۇلارنىڭ تۇرقىدىن ھىچكىم بىرسىنىڭ تەۋىپ، بىرسىنىڭ ئۇنىڭ خىزمەتچىسى ئىكەنلىكىدىن گۇمانلانمايتتى. ئۇلار فۇستاتقا تېزلا يېتىپ كەلدى. باھائىدىن دۆڭدىن فۇستاتقا نەزەر تاشلىدى: فۇستاتتا ئوت ئال.

① قەدىمدە ئىسلام ئەللىرىدىكى خىرىستىيانلار ئۆزلىرىنى باشقا دىندىكىلەردىن پەرقلەندۈرۈش ئۈچۈن بېلىگە كەمەر باغلاشنى.

پىشىدىن قالغان ئىزلار ھىلىمۇ ئەينەن تۇراتتى. كۆيۈپ چۇچۇل
غا ئوخشاش قاپ - قارا بولۇپ كەتكەن خىش - كېسەكلەر
شۇ پىتىچە ئىدى. نۇرغۇنلىغان ئۆي - ئىمارەتلەر پۇچۇق تام
لىققا ئايلانغان، بۇنىڭدىن نەچچە يىل ئىلگىرى (ھىجىرىيىنىڭ
564 - يىلى) ئەھلى سەلىپنىڭ بېسىپ كېلىشى ۋە بۇ شەھەر -
نى ئىشغال قىلىۋېلىشىدىن ئەنسىرىگەن ۋەزىر شاۋەر ئاھالىلەر -
نى قاھىرىگە كۆچۈرۈپ، ئاندىن بۇ شەھەرگە ئوت قويۇۋەتكەن
ئىدى. يېغىلىق دەستىدىن جېنىدىن جاق تويغان، سەرسان -
سەرگەردان بولۇپ كەتكەن خەلق پالاكەتچىلىك ئىچىدە مال -
دۇنياسىدىن ئايرىلىپ ئامراتلىشىپ كەتكەن ئىدى. لاۋىلداپ كۆپ
گەن ئوت 54 كۈن داۋام قىلىپ، چوڭ - كىچىك كوچىلارنىڭ
ھەممىسى پۈتۈنلەي باشقىچە بولۇپ قالغاچقا، يولنى پەرق ئې-
تىش تەس ئىدى. مانا ھازىر، ھىلىمۇ ياخشى بۇ كوچىلارنى
بەش قولىدەك بىلىدىغان جەۋھەر يول باشلاپ ماڭدى، بىولمىسا
باھانىدىدىنىڭ بارىدىغان جايىنى تېپىشى ئۇخلاپ چۈشى ئىدى.
ھە بەش يىگىت ئۆيىگە ماڭغاندەك، خېچىرنى يېتىلەپ، ئورۇل-
گەن كېسەك - چالمىلارنى دەسەپ خۇددى تۈز يولدا ماڭغان
دەك ماڭاتتى. ئۇلارنىڭ ئېنىق يول بەلگىسى ئەمرۇ مەسچىدىنىڭ
مۇنارىسى ئىدى. بۇ مۇنارە كۆيۈپ ۋەيران بولۇپ كەتكەن خار -
بىلىقتا بىردىن - بىر بىنا بولۇپ، ئالاھىدە كۆزگە تاش-
شىنىپ تۇراتتى.

ئۇلار ئەمرۇ مەسچىدىگە يېتىپ كەلگەندە، تۇن پەردىسى
تارتىلىپ، قاراڭغۇ چۈشكەن، كوچىلاردا ئادەملەر شالاڭ ئىدى.
فۇستات شەھىرىنى ئارىلاپ چىققان كىشى بۇ شەھەرنىڭ قاھىر -
دىن ئاسمان - زىمىن پەرق قىلىدىغانلىغىنى سەزگەن بولاتتى.
قاھىرىدە قەۋەتلىك بىنالار رەت - رەت ئىدى، ئادەملەر مىغىل -
داپىتىسى، مېھمانخانىلار ئازادە، ئاسارە - ئەتىقىلەر كۆپ ئىدى.

چۈنكى قاھىرە شاھ - شاھزادىلەر، ئاكىلىرى - ئىشەنچلىرىنىڭ
ئۆي - ئىمارەتلىرى جايلاشقان جاي ئىدى؛ فۇستاتنىڭ كىچىك
قىسمى بولسا ھۆپىنگەرلەر بىلەن كاسپىلارنىڭ ماكانى بولغاچقا،
بۇ يەرگە ساپلا دۇكان ۋە كاسپىخانلار جايلاشقان ئىدى. ئۇنىڭ
ئۈستىگە، بۇ شەھەر نىل دەرياسى بويىدا بولغاچقا، كېمىچىلەر
مۇ بۇ يەردە تىرىكچىلىك قىلىشنى ياخشى كۆرەتتى. بۇ جاي
ئەسلىدە ئانچە باياشات بولمىغاننىڭ ئۈستىگە بىرنەچچە يىل
ئىلگىرىكى ئوت ئاپىتى تۈپەيلىدىن، ھازىر تېخىمۇ چۆلدەرەپ
قالغان ئىدى.

باھائىدىن شەھەرنىڭ ئوتتۇرىسىغا كەلگەندە، ئۆزى يال
غۇز جەۋھەر بىلەن كېلىپ قالغانلىغىنى ھىس قىلىپ، ساراسمە
گە چۈشۈپ قالدى؛ جەۋھەر ئۇنىڭغا ساتقىنلىق قىلىشى مۇمكىن؛
جەۋھەر خاتىن، خاتىنلار ھامان ئىشەنچسىز كېلىدۇ، باھائىدىن
شۇ خىيال بىلەن ئۇنىڭدىن:

— جەۋھەر، نەگە كەلدۇق؟ بۇ جاي سەن دىگەن جاي
ئەمەستەك قىلىدۇ. بىز ئۆتۈپ كەتكەن ئوخشىمامدۇق؟
— دەپ سورىدى.

— مەن ئۆزلىرىنى دەل بارىدىغان جايغا باشلاپ بارمەن.
غوجام، ماڭا ئىشەنسىلە. ئارى راست، بىز دىگەن جايدىن ئۆتۈپ
كەتتۇق. ئۆزلىرىنى باشقا بىر ئۆينىڭ ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپ
ماقچى، بۇ ئۆينىڭ دەرۋازىسى باشقا بىر كوچىغا قارايدۇ. ئۆزلى
رى ئۇلار يىغىلغان چاغدىكى ئەھۋالنى كۆرۈمەكچىسىمەن. ئۇلار
نىڭ قىلىشقان گەپلىرىنى ئاڭلىماقچى ئەمەسمىدۇ؟

— شۇنداق، لېكىن ئالدىرىماي تۇرغىن! — دىدى باھا.
گىددىن ۋە ئەتراپقا كۆز سېلىپ چىقىپ، ئەسكەرلەرنى مۆكتۈر-
مە قىلىپ قويغان ھىلىمىكى كىچىك ساراينىڭ يېقىنلا يەردە ئى-
كەنلىكىنى بايقىدى، ئاندىن: — جەۋھەر! ئۇلار قايسى ئۆيگە

يىغىلىمدۇ؟ قولۇڭ بىلەن كۆرسىتىپ باق! — دىدى.
— ئاۋۇ بادىرنىڭ ئۇچىغا ئېسىلغان چىراقنى كۆردىلىمۇ؟
— ئۇ قولى بىلەن بادىرنى كۆرسىتىپ سورىدى.
— كۆردۈم.
— چىراقنىڭ ئارقا تەرىپىدە بىر كونا ئۆي تۇرامدۇ؟
ئۇلار ئاشۇ يەردە.

باھائىدىن خېچىرىنى مېنىپ، ساراي تەرەپكە كەتتى. مۆك تۈرمە ئەسكەرلەرنىڭ باشلىقى ئىشىك ئالدىدا ئۇنى كۈتۈۋالدى. باھائىدىن بۇ باشلىققا ھىلىقى ئۆيىنى كۆرسىتىپ، ئۇنى ئۆي نىڭ ئەتراپىنى تۇيۇق چۈشۈرمەي قورشاشقا بۇيرۇدى. ئاندىن: — ئوت يورۇغى بەلگە. سېلەر ئۆگزە ئۈستىدە ئوت يورۇغىنىڭ چەمبىرەك شەكلىدە ئايلانغانلىغىنى كۆرگەن ھامان بېسىپ كىرىپ ئۆيىدىكى ئادەملەرنىڭ ھەممىسىنى تۇتۇڭلار، دەپ، ئۆز ئورنىغا قايتىپ كەلدى ۋە جەۋھەرنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىپ بىر كوچىغا كىردى. ئۇلار ھويلىنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا توختىدى. جەۋھەر دەرۋازىنى قاقتى. ھويلىدىن «كىم؟» دېگەن ئاۋاز ئاڭلىنىپ، دەرۋازىنىڭ كىچىك رۇجىگى غىچىچىدە ئېچىلدى. — دە، رۇجەكتىن ئاپپاق ساقاللىق بىر باش چىقتى. — سەمئان تىۋىپ كەلدى. ئىشىكنى ئېچىڭ! — دىدى جەۋھەر ۋە يېقىن بېرىپ سالام قىلدى.

— ئۆيىمىزدە ئاغرىق ئادەم بولمىسا، تىۋىپ نىمىشقا كەپتۇ؟
— كېسەل كۆرگىلى ئەمەس، قونغىلى كەلدى. بۇ كىشى قاهىرىلىك. بۇ يەرگە نىل دەرياسىنى سەيلە قىلغىلى كەلگەن. بىراق ئۇ چۈشۈپ كېتىدىغان كېمە كېتىپ قاپتۇ. فۇستاتتا بىر كېچە قونۇپ، ئەتە ئەتىگەندە پىرىستانغا بېرىپ باشقا بىر كېمىگە چۈشۈپ كەتمەكچى، ئىشىكنى ئېچىڭ تاغا!

— نىمىشقا ساراياغا چۈشمىدىڭلار؟ ساراي يېقىنغۇ؟

— بۇ كىشى سارايلاردا قونۇشنى ئادەت قىلىۋاتىمەن. —
مەن بۇ كىشىنى سىزنىڭ پايدىڭىزنى كۆزلەپ باشلاپ كەلدىم. —
دىدى. ئاندىن: — تاغا، مېنى تونۇيالىمىدىڭىزغۇ دەيمەن؟ — دىدى.
— ھە، جەۋھەر مۇسەن، رەنجىمە، قېرىغاندا كۆزۈم تولىپ
شىدىغان بولۇپ قالدى، تونۇماي قاپتىمەن، — دىدى چال ئۇ.
نىڭغا سىنچىلاپ سەپىلىپ چىققاندىن كېيىن.

— ھېچكەپ يوق، مەن بۇ تىۋىپنى سىزنىڭكىدە قونسۇن
دەپ باشلاپ كەلدىم. بۇ كىشىنىڭ پۇلى چىق، مەرت، قانچە
پۇل ئالىمەن دىسىڭىزمۇ بېرىۋېرىدۇ. ياخشىسى سىز ھەممە ئۇ.
يىڭىزنى ئۇنىڭغا بوشتىپ بېرىڭ. بىر ئېغىز ئۆيگە بىر دىنار
ئالسىز، ئۇ بىر ئېغىز ئۆي بولسا بولىدۇ دىسە، سىز ئۇنىڭغا
بىر ئېغىز ئۆيىنى ئىجارىگە بەرمەيمەن، ئالسىڭىز ھەممە ئۆيۈمنى
ئېلىڭ دەڭ.

بۇ چال يەھۇدى ئىدى. جەۋھەر كۆرسەتكەن ئەقىل ئۇنىڭ
غا تازا ياقتى. چۈنكى ئۇنىڭ بارلىق ئۆي - جابدۇقلىرى ئىككى
دىنارغىمۇ يارىمايتتى. شۇڭا ئۇ ئۇنلۇك قىلىپ:
— بىز يات ئادەم بىلەن بىللە تۇرالمايمىز، ئەگەر تىۋىپ
خالىسا، ھەممە ئۆيىمىزنى ئىجارىگە ئالسۇن، — دىدى.
— ئىجارىسى قانچە پۇل؟ — دىدى جەۋھەر خۇپسەن
لىك بىلەن.

— بۇ ھويلىدا بەش ئېغىز ئۆي بار، ھەر بىر ئېغىز
ئۆيگە بىر دىنار بەرسۇن.
— بەش دىنار بەك قىممەت بولۇپ كەتتى، تاغا، تۆت
دىنار بەرسە بولامدۇ؟ — جەۋھەر باھا ئىدىن ئۈچۈن باھا تا-
لاشقان بولۇپ، چالغا ئۇنىماسلىققا ئىما قىلىپ قويدى.
— كەم بولار، ئەگەر بۇ ئۆي سىلەرگە ياقمىسا، ئىختىيا-
رىڭلار، سارايمۇ ئانچە يىراق ئەمەس.

ك

— ياق، ياق، تاغا، ئۇقۇشما سلىق بولمىسۇن. بۇ تىۋىپ تەقىسر ناھايىتى مەرت كىشى. ئۇنداق بولسا سىلەر نەدە ياتىسىلەر؟ — دىدى جەۋھەر ئۇنىڭغا يان بەرگەن بولۇپ.

— ئۆيۈمدە كەمپىرىمدىن باشقا ئادەم يوق. كۈيۈغلىمىز. نىڭ ئۆيىگە بېرىپ ياتساق بولىدۇ. ئۇنىڭ ئۆيى مۇشۇ يەرگە يېقىن.

جەۋھەر باھائىددىننىڭ يېنىغا كېلىپ پۇلنى ئالدى — دە، چالغا پۇلنى تەڭلەپ:

— مەڭ، بىر دىنارنى ئېلىپ قالدىم. ئەتە ئەتىگەندە بېرىمەن، ئۇقتىڭىزمۇ؟ — دىدى پىچىرلاپ.

— بولىدۇ، — دىدى چال. ئۇنىڭچە ھازىر بىر تىيىنىمۇ قال دۇرماي ئالسا، ئەتە ئۆي جاھازىلىرى بۇزۇلۇپتۇ دىگەندەك بىرەر بانانى تېپىپ، ئۇلاردىن يەنە بىر دىنارنى ئارتۇق ئېلىۋالسا ياخشى بولاتتى.

چال ئۆيىگە كىرىپ كېتىپ، چىراقنى كۆتىرىپ چىقتى. ئارقىسىدا بىر اموماي چىقىپ:

— بۇ مېھماننى ئەجەپمۇ جەددى — جەمەتتىڭدەك كۆرۈپ كەتتىڭ. ئۇنى دەپ مېنىمۇ ئۆيىدىن قوغلاۋاتسەن، — دەپ غۇدۇڭشىدى.

— شۇنداق بولمايچۇ؟ — دىدى چال ۋە باھائىددىننى ئۆيىگە تەكلىپ قىلدى. باھائىددىن خېچىردىن چۈشتى. جەۋھەر خېچىرنى ئۆيىنىڭ يېنىدىكى ئېغىلغا ئەكىرىپ، چۆلۈۋىرى قوزۇققا باغلىدى. جەۋھەر ئۆيىگە كىرگەندىن كېيىن، چال چىراقنى ئۆزىنىڭغا بېرىپ، ياخشى چۈش كۆرۈڭلار. دەپ چىقىپ كەتتى.

* * *

باھائىددىن جەۋھەرنىڭ ئارقىسىدىن ئۆيىگە كىردى. دەھ-

لېز ئادەمنىڭ دېمىغىنى ئۆرتىگىدەك سېسىق ئىدى. ئۇلار ئىش
شېكىنى تاقىغاندىن كېيىن، جەۋھەر چىراقنى كۆتىرىپ ئالدىدا
ماڭدى. ئۇلار تۇيۇق چۈشۈرۈپ قويماسلىق ئۈچۈن پۇتلىرىنىڭ
ئۈچىدا دەسسەپ ئىچكىرىگە قاراپ ماڭدى. ئانچە ئۆتمەيلا گو-
دۇڭ - گودۇڭ ئاۋازلار ئاڭلاندى.

— ھازىر ئۇلار بىلەن بىزنى بىرلا تام ئايرىپ تۇرىدۇ،
توختىمىسلا! — دېدى جەۋھەر.

باھائىدىن بۇ سەپەرگە چىققاندىن تارتىپ ئۆزىنى قوغ-
داشقا ھەر ۋاقىت تەييار تۇردى. ئۇ ھەر ئېھتىمالغا قارشى يول
بويى قولىدىن خەنجىرىنى چۈشۈرمەي، جەۋھەر ئاسلىق قىلىدىن
غان بولسا، ئۇنى دەرھال ئۆلتۈرۈۋەتمەكچى بولدى. بىراق، جەۋ-
ھەردە ھىچقانداق باشقىچە ئىپادە كۆرۈنمىگەن ئىدى. مانا ھا-
زىر باھائىدىن جەۋھەرنىڭ «توختاڭ!» دىگەن سۆزىنى ئاڭلاپ،
ئۇنىڭدا يامان نىيەت تۇغۇلدى دەپ گۇمانلاندى - دە، ئۇنىڭ
غا كۆزىنى ئۈزمەي تىكىلىپ تۇردى. جەۋھەر ئۇنى بىر تىجارچۇق
ئارقىلىق ئۆگزىگە چىقىدىغان پەلەمپەي تەرەپكە ئىشارەت قىلدى.
ئۇلار پەلەمپەيگە چىققاندىن كېيىن، تۈگۈلۈكتىن ئۆگزىگە يامى-
شىپ چىقتى. ئاسماندا يۇلتۇزلار چاقناپ تۇراتتى. ئۇينىڭ ھاۋا-
سى بىلەن سىرتنىڭ ھاۋاسى باشقا - باشقا ئىدى، ئەلۋەتتە.
باھائىدىن ئەتراپقا سەپسالدى، ئەتراپ پۈتۈنلەي قارىيىپ
تۇرغان ئۆگزىلەر ئىدى.

— چىراقنى مۇشۇ يەردە قويۇپ قويۇپ، ئاۋايلاپ ما-
ڭايلى، تۇيۇق چۈشۈپ قالمىسۇن. — دېدى جەۋھەر پىچىرلاپ.
باھائىدىن ماقۇل دەپ، جەۋھەرنىڭ ئارقىسىدىن مەجلىس-
خانا تەرەپكە ماڭدى. ئۇ يەرگە يېقىنلاشقانسېرى ۋاراڭ - چۈ-
رۈڭ تېخىمۇ ئوچۇق ئاڭلىنىشقا باشلىدى. ئۇلار بىر تامنىڭ يې-
نىغا كەلگەندە، جەۋھەر قەدىمىنى توختىتىپ:

— يېنىمزدىكى جاي مەجلىسخانا، — دىدى.
تام بېشىغا يېقىن يەردىكى ھاۋا ئۈنۈشۈپ تۇرىدىغان كىچىك پەنجىرىدىن چىراق يوزۇغى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.
— ئاشۇ يەردىن قارىسالا! — دىدى جەۋھەر ئاشۇ پەندى جىرىنى كۆرسىتىپ.

باھائىددىن پەنجىرىدىن ئىچكىرىگە قارىدى. مەجلىسخانىدىكى گىلەمدە لىق ئادەم ئولتۇراتتى. بىرەيلەن چاقىرىلمىغان مېھمان كېلىپ قېلىشتىن ساقلانماقچى بولغاندەك، ئىشىككە يۆلىنىپ ئۆرە تۇراتتى. ئۆي ئىچى ۋاراڭ - چۇرۇڭ بىلەن توشقان ئىدى.

— كۆرەلىدىلمۇ؟ — دىدى جەۋھەر باھائىددىننىڭ قولىغا پىچىرلاپ.

— كۆرۈشنى كۆردۈم، بىراق ئەبۇ ھەسەندىن باشقا ھېچكىمنى تونۇمىدىم. ئۇنىڭ چۆرىسىدە ئولتۇرغانلار كىم؟ —
— ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى شائىر ئەمارەبىنى ئەبۇ ھەسەن يەمەنى، سول تەرىپىدىكى قازى ئۆۋەبىرىس، ئارقىسىدىكى دائى دۇئات^①، ئاۋۇ چەتتىكىلەر يازغۇچى ئابدۇسەمەت قاتارلىقلار. بۇ يەردىكىلەرنىڭ ھەممىسى شىئەلەر. ۋوي، مەجلىسخاننىڭ قاپ ئوتتۇرىسىغا قارىسالا! ئاۋۇ نىمە؟
— خەنجەر بىلەن غىلاپ، پەممىچە، ئۇلار بايىلا قەسەم قىلىشقان ئوخشايدۇ.

— تاپتىلا.

باھائىددىن زۆرۈر تېپىلغاندا ئۇلارنى تونۇيالماي قالماستىن ھى ئۈچۈن، مەجلىسخاننىدىكى ھەر بىر كىشىنىڭ چىرايىغا سىندى چىلاپ سەپسالدى. بۇ چاغدا ئەبۇ ھەسەننىڭ گەپ قىلماقچى بولۇپ قولنى پۇلاڭشىتقانلىغىنى كۆردى. مەجلىسخاندا شۇئان

① شىئەلەر تەرغىباتچىسىنىڭ 2 - مەرتىبىلىكى. — تەرجىمان.

جىمجىتلىققا چۆمدى.

— شاھزادىلەر، — دىدى ئۇ، — سىلەرگە بىر خۇش خە-

ۋەرنى يەتكۈزمەكچىمەن: بىزنىڭ ئىشىمىز زور. مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشكۈسى! پەرەڭلەرنىڭ ئەلچىلەر ئۆمىكى بۈگۈن ئەتىگەن ھىلى قى كۇردقا سوغات ئېلىپ كەلدى. ئۇ خوشاللىقتىن قىن - قىنىغا پاتماي قالدى، چۆچۈرىنى خام ساناۋاتىدۇ! بىزنىڭ شام ساھىبلىدىكى مەۋلانىمىزدىن كەلگەن خەتتە ئېيتىلىشىچە، ئۇ يەردە ھەممە تەييارلىق يۇتۇپتۇ. بىز پەيت كەلدى دىسەكلا، ئۇلار دەرھال قوشۇن ئەۋەتمەكچى. مۇرات - مەقسىدىمىزنىڭ ئەمەلگە ئېشىشىنى تەبرىكلەيلى!

ئۇنىڭ سۆزىگە ئەمبارە يەمەنى پۈتۈن زېھنى بىلەن قۇلاق سالماقتا ئىدى. ئۇ مەشھۇر شائىر ئىدى. ئەبۇ ھەسەننىڭ سۆزى تۈگەش بىلەنلا، ئۇ قازى ئۇۋەيرىس بىلەن دائى دۇئانغا - ئىككى نەپەر ئەركانى دۆلەتكە قاراپ مۇنداق دىدى:

— بىزنىڭ ھۆرمەتلىك مەۋلانىمىز ئەبۇ ھەسەن بىزگە خەلىپە بولۇشقا مۇناسىپ، چۈنكى بۇ زات ئېسىل نەسەپلىك، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەرھۇم خەلىپىمىز خەلىپىلىكىنى بۇ كىشىگە ئۆز ئاغزى بىلەن ۋەدە قىلغان. بۇنىڭدىن ئىلگىرى بۇ ئىشنى جەلىس شەرىپتىن ئاڭلىغان بولۇشۇڭلار كېرەك. ھەممىمىز بۇ زاتقا سا-داقەتلىك بىلەن ئەگىشىپ، ئۇنى دۆلەت تۇۋرۇكى قىلىپ تىكلىشىمىز لازىم. ھەي! مەرھۇم خەلىپىمىز قول ئاستىدىكى بىر توپ ئادەملەرنىڭ غەيۋەتلىرىگە ئىشىنىپ شام سۇلتانى نۇرىد-دندىن ياردەم تەلەپ قىلغاچقا، يات خەق دۆلىتىمىزنىڭ ئىشىغا قول سالدى، دۆلىتىمىز مۇشۇنداق چىرىنكلىشىپ چۈشكۈنلەشتى. دۆلەت ھوقۇقىنىڭ سالاھىدىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قېلىشىدىكى سەۋەپ مانا مۇشۇ. مەقسىدىمىز ئىشقا ئېشىپ قالسا، كەلگۈسىدە يەنە مۇنداق كونا كاتتاڭغا چۈشۈپ قېلىشتىن ساقلىنىشىمىز لا-

زىم. فاتىمىيە سۇلالىسىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش يولىدا سەمىمى -
ساداقەتلىك، پىداكارلىق بىلەن كۈچ چىقارغان ئەرەپلەردىن
باشقىلارغا ئاسانلىقچە ئەمەل - مەنسەپ بەرمەسلىكىمىز كېرەك.
بىز ئەرەپ، قۇرئان ئەرەپچە، بىز باشقىلارغا ئوخشاش ئىش قىل-
ماي، ئەرەپ بولمىغانلارنى ئۆز ئىشىمىزغا ئارىلاشتۇرماستىن
خىمىز كېرەك.

— بارىكالا، قېرىندىشىم يەمەنى، — دېدى بازغۇچى ئاب-
دۇسەمەت، — ئەلەمدۇلىلا شۇكرى، ئاجىزلىق قىلىدىغان ۋاقتى-
مىز ئۆتۈپ كەتتى. بىز بۇ قەيسەر ۋە دانا خەلىپىگە (قولى بى-
لەن ئەبۇ ھەسەننى كۆرسەتتى) ئىگە بولدۇق. بۇ ۋەزىرىمىز (قو-
لى بىلەن قازى ئۆۋەپىرىنى كۆرسەتتى) مىسلىمىز توغرا پەت-
ۋالارنى چىقىرىدۇ...

ۋەزىرلىك ئۈستىدە گەپ بولغاندا، ئەبۇ ھەسەن كۆزلىرىنى
مىت قىلماي، لام - جىم دىمەي ئولتۇردى.

— ۋەزىرلىك مەنسىۋى ئۈستىدە تېخى بىر پىكىرگە كەل-
مىدۇق، — دېدى بىرەيلەن بازغۇچى ئابدۇ سەمەتنىڭ سۆزىنى
بۆلۈپ، — مەن قازى جاناپلىرىنى ھۆرمەت قىلساممۇ، لېكىن
بۇ كىشىنىڭ ۋەزىر بولۇش سالاھىيىتى يوق دەپ قارايمەن. ۋەزىر-
لىكىنى ۋەزىر نەسىبىدىن بولغان ئەل رەزىك ئەۋلادى ئۈستىگە
ئېلىشى كېرەك. چۈنكى بۇرۇنقى ۋەزىرلەرنىڭ تولىسى ئاشۇلار-
دىن ئىدى.

بۇ چاغدا، يەنە بىرەيلەن ئورنىدىن تۇرۇپ، ئاستا ئەبۇ ھە-
سەننىڭ يېنىغا كەلدى - دە، ئىگىشىپ ئۇنىڭ قۇلىغىغا بىر نىمە-
لەرنى دېدى. ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭ سۆزىنى ماقۇل كۆرۈپ بېشى-
نى لىگىشىتقاندىن كېيىن، ئۇ:

— تەقسىرلەر، بىز مەنسەپ ئۈچۈن تالاش - تارتىش قىل-

مايلى، — دېدى.

— سىز شاۋەرنى يەنە ۋەزىر بولسۇن دەۋاتىمىز؟ — دىدى
دى ۋەزىر ئەل رەزىك ئەۋلادىدىن بىرەيلەن غەزەپ بىلەن، —
ئۇ بىر شۇم ئادەم! خاتا تەدبىر قوللىنىپ، بۇ شەھەرنى ئۆز
بېشىمچىلىق بىلەن كۆيدۈرۈپ خارا بىلىققا ئايلاندۇرۇۋەتسىدۇ؟
ۋەزىرلىكنى ئەل رەزىك جەمەتى ئۈستىگە ئېلىشى كېرەك. ۋەزىر-
لىككە ئاۋال بىزدىن نامزات بولۇشى لازىم.

— جاناپلار، ئاچچىغىڭلارغا ھاي بېرىڭلار! — ئەبۇ ھە-
سەن تالاش - تارتىشنى بېسىقتۇرۇش ئۈچۈن خۇش چىراي ۋە
مۇلايىملىق بىلەن سۆزلىدى، — ھازىر ھوقۇق - مەنسەپ تالى-
شىدىغان ۋاقىت ئەمەس. بىزنىڭ ھازىرقى ۋەزىپىمىز بىر ياقىدىن
باش چىقىرىپ، ھىلىقى دۈشمەننى دۆلىتىمىزدىن قوغلاپ چىقى-
رىش. ئۇنى قاچان قوغلاپ چىقارساق، ئەمەل - مەنسەپ مەس-
لىمىنى شۇ چاغدا مۇزاكىرە قىلساقمۇ بولىدۇ.

— ئەلۋەتتە، — دىدى ۋەزىر جەمەتى ئۇنىڭ سۆزىگە
رەددىيە تەلەپپۇزىدا، — ئەبۇ ھەسەن بىزگە ئوخشاش ئەمەل -
مەنسەپ تالاشمايدۇ. چۈنكى بۇ كىشى شاھ جەمەتى بولغاچقا،
خەلىپىلىك تەختىگە ئېرىشتى. راست شۇنداق تۇققانچىلىق مۇنا-
سەۋىتىنىڭ بار - يوقلۇقى توغرىسىدا ھىچكىم بۇ كىشى بىلەن
دە - تالاش قىلمايدۇ. چۈنكى جەلىس شەرىپ گۇۋالىقتىن
ئۆتكەن. لېكىن ئاڭلىشىمىزچە، جەلىس شەرىپ بۇ گەپنى مەرھۇم
خەلىپىمىزدىن ئاڭلاپتىكەن.

* * *

باھا ئىددىن مەجلىس خانىدىكىلەرنىڭ ھەممە گېپىنى ئاڭلى-
دى ۋە ھەممە ھەرىكىتىنى كۆردى، تاقىتى تاق بولۇپ، جەۋھەر-
گە چىراقنى ئېلىپ كېلىشكە كۆز ئىشارىتى قىلدى.

جەۋھەر چالنىڭ ئۆگزىسىگە بېرىپ چىراقنى ئېلىپ كەلدى. باھائىدىن چىراقنى ئېلىپ، ئىگىزىرەك جايغا چىقىپ ئەڭ ئىگىز يەردە تۇرۇپ، بۇرۇن كېلىشىۋالغان بەلگە بويىچە، چىراقنى ھاۋادا بىرنەچچە ئايلىنىدۇردى - دە، ئاندىن چىراقنى دالدا يەرگە يوشۇرۇپ قويۇپ، يەنە ھىلىقى پەنجىرىنىڭ يېنىغا كەلدى. مەجلىس ئېچىۋاتقانلار ھېلىغىچە تالاش - تارتىش قىلىشماقتا، تاكالا شىماقتا ئىدى. باھائىدىننىڭ نەۋكەلىرى ئۇشتۇمستۇت ئىشىكتىن بېسىپ كىردى. مەجلىس خانى شۇ ئان پاتىپاراق بولۇپ كەتتى، مەجلىس ئېچىۋاتقانلار ئالاقىزادە بولۇشۇپ كەتتى، ئۇلاردا زۇۋاندىن باشقا قوغدىنىش قورالى بولمىغاچقا، ھېچقانداق قارشىلىق كۆرسەتمەيلا قولغا چۈشتى.

باھائىدىن پەنجىرىدىن ئۆي ئىچىگە سەپسالدى. قولغا ئېلىنغانلار ئىچىدە ئەبۇھەسەننىڭ يوقلۇغىنى بايقاپ، ئۇنى نەۋكەرى سىرتقا ئېلىپ چىقىپ كەتكەن ئوخشايدۇ، دەپ ئويلىدى. ئۇ سۈيىقەستچىلەرنىڭ تورغا چۈشكەنلىكىنى كۆرۈپ، قاهىرىگە قايتماقچى بولدى - دە، جەۋھەرنى ئۆزى بىلەن بىللە ئۆگزىدىن چۈشۈشكە بۇيرۇدى. جەۋھەر چىراقنى ئېلىپ ئالدىدا يول باشلىدى، باھائىدىن ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدى. ئۇلار چالنىڭ ئۆگزىسىدىكى تۈگۈكتىن ئۆيگە چۈشۈپ، پەلەمپەيگە قەدەم قويۇشقا، ئۆيدە ئالدىراش ماڭغان ئاياق تاۋۇشى ئاڭلاندى. باھائىدىن ئەجەپلىنىپ، گۇڭغا چىراق يورۇغىدىن پايدىلىنىپ سىنچىلاپ قارىۋىدى، بېشىغا سەللە ئورنىغان، ئۈچىدىكى سىغا رىدا يېپىنغان بىر «ئەرۋاھ» نىڭ لەپىدە ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ قالدى. بۇ كۆلەڭگۈنىڭ كىملىكىنى تونۇيالمايدى. جەۋھەر:

— ئۇ ئەبۇھەسەن. يۈرسىلە! — دىدى - دە، ئۆزىنى ئاشكارىلاپ قويماسلىق ئۈچۈن دەرھال چىراقنى ئۆچۈرۈپ ۋە پەلەمپەيدىن ئۇچقاندىكى چۈشۈپ، ئەبۇھەسەننى تۇتۇشقا

ماڭدى. ئۇ ئەبۇھەسەننى ھەر كۈنى ئاخشىمى مۇشۇ چاغدا بۇ يەردە قونۇپ، ئەتىگىنى غىپىدە چىقىپ كېتىشكە ئۆي ئىگىسى بىلەن پۈتۈشۈپ قويغان بولسا كېرەك دەپ ئويلىدى. ئىككىيلەن پەلەمپەيدىن چۈشۈپ، توختاپ قۇلاق سالىدى. ئۆي ئىچى جىمجىت ئىدى. باھائىددىن ھىلىقى «ئەرۋاھ» نى ئانچە يىراققا كېتەلمىدى دەپ قىياس قىلدى - دە، جەۋ-ھەرگە چىراقنى ياندۇرۇپ قاراپ بېقىشنى بۇيرۇدى. ئۆزى يېنىدىن خەنجىرىنى سۇغۇرۇپ ئېلىپ، بايا كۆرۈنگەن كىشىگە ھۇجۇم قىلىشقا تەييارلاندى. چىراق يېقىشقا چىقىلغان چاقماق ۋاللىدا قىلىش بىلەن تەڭلا دەرۋازا غىچىچىدا قىلدى. ئۇلار ئاۋازنى ئاڭلاپلا دەرۋازىغا يۈگۈردى. دەرۋازا داغدام ئوچۇق، ھىچكىم كۆرۈنمىدى. ئۇلار چىراقنى ياندۇرۇپ، ئۆينىڭ ھەممە بۇلۇڭ - پۇشقاڭلىرىنى ئاخشۇرۇپ چىقتى، لېكىن ئەبۇھەسەننىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمىدى.

— سەن ھىلىقى «ئەرۋاھ» نىڭ ئەبۇھەسەن ئىكەنلىكىنى جەزم قىلالامسەن؟ — دەپ سورىدى باھائىددىن جەۋھەردىن. — ئۇنى ئەبۇ ھەسەنمىكىن دەيمەن، غوجام. بەلكى باشقا ئادەم بولۇشىمۇ مۇمكىن، يۈرسىلە! ئەتراپنى يەنە ئاخشۇرۇپ باقايلى، تېپىلمىسا، قولغا ئېلىنغان بولۇشى مۇمكىن؛ قولغا ئېلىنمىغان بولسا، بۇ ئەبلەخ يەنە قېچىپ كەتكەن بولىدۇ.

ئىككىيلەن ئۆيدىن چىقىپ ھويلىنىڭ ھەممە يېرىنى يەنە بىر قېتىم ئاخشۇرۇپ چىقتى؛ قولغا ئېلىنغانلارغا بىر - بىرلەپ قاراپمۇ چىقتى، لېكىن ئۇنى تاپالمىدى. ئەمدى ئۇلار قناھىرىگە قايتىشقا توغرا كەلدى. باھائىددىن ئەبۇھەسەننى يەنە قاچۇرۇپ قويغانلىغىدىن تىت - تىت بولۇپ، قاپىغى ئېچىلمىدى.

قولغا ئېلىنغان سۈيىقەستچىلەرنىڭ ھەممىسىگە ئۆلۈم جازاسى بېرىلىپ، ئارقا - ئارقىدىن چاپراس تۈۋرۈكلەرگە مىخلاپ

ئۆلتۈرۈلدى. ئەمارە يەمەنى ھىجرىيەنىڭ 569 - يىلى رامىزان ئېيىدا ھەممىدىن بۇرۇن دوزاققا ماڭدى. توپىلاڭچىلار ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن، سالاھىدىدىن ئۈستىدىن ئېغىر يۈك ئېلىۋېتىش كەندەك يېنىكلىشىپ قالدى، لېكىن ئەبۇھەسەننىڭ قېچىپ كەتكەنلىكى ۋە ئۇنىڭ سۈيىقەست، ھىيلە - مەكرىسى زادىلا ئۇنىڭ كاللىسىدىن نېرى كەتمەيتتى.

سۈيىقەستچىلەر قولغا ئېلىنغان كۈننىڭ ئەتىسى مەلىكە سەيىدە ياقۇتەنى نىمە ئىش بولغانلىغىنى تىڭ - تىڭلاپ بېقىشقا چىقارتتى. ياقۇتە قايتىپ كىرىپ، سىرتتا يۈز بەرگەن ۋەقەنى سەيىدەگە مەلۇم قىلدى. سەيىدە ئاڭلاپ ئىنتايىن خوشال بولغان بولسىمۇ، لېكىن ئەبۇھەسەننى يەنە قاچۇرۇپ قويغانلىغىدىن كۆڭلى يېرىم بولدى. چۈنكى ئەبۇھەسەن ئۇنىڭغا كېلىدىغان بەختسىزلىكلەرنىڭ يىلتىزى ئىدى؛ ئۇ ئەبۇھەسەننىڭ ئۆكتەم، شەخسىيەتچى، ئاچكۆز ئادەم ئىكەنلىكىنى، ئۆز مەقسىدىگە يېتىش ئۈچۈن ھەرقانداق ئىشنى قىلىشتىن يانمايدىغانلىغىنى ئوبدان بىلەتتى. شۇڭا ئۇ ياقۇتەگە:

— سالاھىدىدىن ئاخىر مۇرادىغا يېتىپتۇ، — دىدى.

— ھەلىقى خائىننىڭ قېچىپ كەتكىنىگە ئىچىم بەكمۇ

تىت - تىت بولۇۋاتىدۇ، بىراق نىمە ئامال بار؟ — دىدى

ياقۇتە، — يامانلىق قىلسا ئۆزىگە ياندى، ئاللا ئۇنىڭ جاجى

سىنى بېرىدۇ. بولدى، ئۇنىڭ گېيىنى قويايلى، ئۇ بىزنى نىمە

قىلالايتتى؟ بىزنىڭ سالاھىدىدىندەك ھىما تىمىز بار. ئەمدى مەن

ساڭا بىر ئىشنى ئېيتماقچى.

— نىمە ئىش؟ — سەيىدە چۆچۈپ كەتتى. چۈنكى ئۇ

ئىمادىدىدىن قاتتىق ئەنسىرەپ تۇرغاچقا، بىر كىشى بىرەر ئىش

ئۈستىدە ئېغىز ئاچقان ھامان، ئۇ تەبىئى ھالدا چۆچۈپ كېتەتتى.

— مەن ئىمادىدىن ئۈچۈن سېنى ئەيىبلەيمەن، — دىدى

ياقۇتە رەنجىگەن ھالدا، — ئىمادىددىننىڭ قېشىدىن بىر ئادەم خەت ئېلىپ كەلگەن، خەت ئەكەلگەن كىشى يولغا چىقىش ئالدىدا ئىمادىددىن بىلەن كۆرۈشكەن ھەم سۆزلەشكەن. ئىمادىددىننىڭ ئۆز قەلىمى بىلەن يازغان خېتىدىن ئۇنىڭ ئۈستىدە ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇق. بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىدىن خەۋىرىڭ بار، بىراق نىمىشقا ئۇ ئادەم بىلەن كۆرۈشۈپ، ئىمادىددىننىڭ ئەھۋالىنى تەپسىلى ئۇقۇپ باقمايسەن ياكى بۇ ئادەمدىن ئىمادىددىنغا خەت ئەۋەتمەيسەن؟

— ھەي، مەن سېنى ناھايىتى كۆپ ئاۋارە قىلىۋەتتىم، ياقۇتە، — دىدى سەيپىدە چوڭقۇر ئۇھ تارتىپ، — مەندە بۇنداق ئوي بولمىدى دەمسەن؟ ئىمادىددىن ئەۋەتكەن ئادەمنى كۆرسەم ناھايىتى خوشال بولاتتىم، ئۇنى چاقىرتماقچى ئىدىم، ئۇ نەدە؟

— ئۇ ئادەمنىڭ سەن بىلەن كۆرۈشۈشنى تەلەپ قىلغانلىقىنى باھانىسىدىن ماڭا بايىلا ئېيتتى، ئىمادىددىن ئۇنىڭغا شۇنداق قىلىشنى تاپىلاپتىكەن.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ، سەيپىدەنىڭ ئىككى مەڭزى ھۈپ پىندە قىزىرىپ كەتتى، ئۇ خوشاللىغىنى باسالماي: —

— ئىمادىددىن ئۇنىڭغا مەن بىلەن كۆرۈشۈشنى تاپىلاپتىمۇ؟! خۇداغا شۈكۈرى، ئۇ مېنى ئەسلەپ تۇرۇپتۇ، دىمەك، ئۇ ھىلمۇ مېنى ياخشى كۆرىدىكەن! — دەپ ۋاقىراپ كەتتى.

بۇ گەپنى قىلىپ بولۇپ، كۆڭلىدىكىنى شۇ قەدەر ئاشكارىلاشنىڭ ئەدەبىسىز ئىكەنلىكىنى تۇيۇپ، «شارت» تىپىدا ئارقىسىغا بىر قانچە قەدەم چېكىندى — دە، ئىزا تارتقىنىدىن تامغا ئالدىنى قىلىۋېلىپ، تامغا تارتىلغان چىرايلىق كەشتىلىك تام پەردىسىگە قارىۋالدى.

— ئاھ، قانداق مۇھەببەتتۇ بۇ! — دىدى ياقۇتە مۇلايىم ئاھاڭدا شۇبىرلاپ، — ئاللا نىمىشقىمۇ سەيپىدەنى خەلىپىنىڭ

قىزى، شاھنىڭ پۇشتى قىلىپ قويغان بولغىنىدى؟! ئۇ يىگىت
نىڭ ئېتى چىقىسلا، ئۆزىنى شۇ قەدەر يوقىتىپ قويدۇ...
— ئىبادىدىن ھەققىدە باشقىچە گەپ قىلمىغىن! —

دىدى سەيبىدە دەرھال ياقۇتەنىڭ گېپىنى پۇتلاپ، — مېنىڭ
نەزىرىمدە، ئۇ خەلىپە، پادىشادىنىمۇ ئارتۇق. مەن ئىشىنىمەنكى،
مۇھەببەت ھەممىدىن ئۈستۈن تۇرىدۇ. ھىلىقى خەت ئېلىپ
كەلگەن ئادەم نەدە؟ ئۇنى باشلاپ كىرگىن!

ياقۇتە چىقىپلا بىر يىگىتنى باشلاپ كىردى. يىگىت
بەيتۇلمۇقەددەسلىكلەرنىڭ سەپەر كىيىمى بىلەن ئىدى: بېشىغا
نەقپاقا ئوخشايدىغان ياغلىق سېلىۋالغان، بېلىگە كەڭ كەمەر
باغلىغان. كەمەرگە ئۆتكۈز خەنجەر ئېسىۋالغان، كالتە ئىستان
كېيگەن، پاقالچاقلىرىغا ئەپچىل گۈجەي باغلىغان.

يىگىت بوسۇغىدىن كىرىپلا تەمكىن ھەم ئەدەپلىك ھالدا
تىك تۇردى. سەيبىدە چۈمپەردىسىنى ئېچىۋېتىپ ئورنىدىن تۇرۇپ:
— يىگىت، ئىسمىڭ نىمە؟ — دەپ سورىدى.

— ئىسمىم جىرجىس، — دىدى يىگىت.

— ئۇنداق بولسا، خىرىستىيان ئىكەنسەن — دە.

— شۇنداق.

— نەدىن كەلدىڭ؟

— بەيتۇلمۇقەددەستىن سالاھىدىدىن سۇلتانغا خەت ئېلىپ
كەلگەن، خەتنى تۇنۇگۇن تاپشۇردۇم. خەت ئەۋەتكەن كىشى يەنە
سەيبىدە مەلىكىگە مۇناسىۋەتلىك بىر ئىشنى مەخپىي بېجىرگەچ
كېلىشىمنى تاپىلغان ئىدى.

— نىمە ئىش؟ سەيبىدە مانا ئالدىڭدا تۇرىدۇ.

— سەيبىدە مەلىكە قايسىلىرى بولمىلا؟ — دىدى يىگىت

ئالدىغىراق كېلىپ سالام قىلىپ.

— بۇ كىشى سەيبىدە مەلىكە بولىدۇ، — دىدى ياقۇتە

سەيئىدەنى كۆرسىتىپ، — گېپىڭ بولسا دەۋەرگىن، لېكىن راست گەپ قىلغىن.

— راست گەپ قىلمىسام، بۇ يەردە تۇرمىغان بولاتتىم. يەنە كېلىپ خەت ئەۋەتكۈچى كىشى ماڭا تاپشۇرغان بۇ ئىشنى مەندىن بۆلەك ھىچكىم بىلمەيدۇ.

— پارىكالا يىگىت! گېپىڭ جايىدا! — دىدى ياقۇتە ۋە ئىمادىدىننى ئوچۇقلا سۈرۈشتۈرۈۋېرىش نىيىتىگە كېلىپ، — سەن ئىمادىدىندىن قانداق ئايرىلغان؟ — دەپ سورىدى.

— ھازىر ئۇنىڭ ئىسمى ئىمادىدىن ئەمەس، ئابدۇجاپ پار، — دىدى يىگىت.

— ھە، چۈشەندىم، سەن ئۇنىڭ بىلەن قانداق تونۇشقان؟ ئۇ سېنى بىز بىلەن كۆرۈش دىگەنمۇ؟ —

— بىز ئىنتايىن قىيىن شارائىتتا تونۇشتۇق. ئۇ ئاز ئۇچرايدىغان بئۇر، ئوچۇق، ياخشى يىگىت ئىكەن. مەن ناھايىتى تېزلا ئۇنىڭ ئالدىغا ئېلىنماقچى ئىدىم. مەن ناھايىتى ئۇنىڭ ئۈچۈن ئوتقىمۇ، سۇغىمۇ كىرىشكە بەل باغلىدىم.

يىگىت ئىمادىدىننى ماختاۋاتقاندا، سەيئىدەنىڭ يۈرىكى دۈپۈلدەپ سوقۇپ، يۈزى ۋىلىدە قىزىرىپ كېتتى، گەپنىڭ ئاخىرىنى ئاڭلاشقا تاقىتى تاق بولدى. ياقۇتە ساددىلىق بىلەن: — قىزىق ئىش — تە، سەن خۇددى ئۇنىڭ ئاشىغىدەك

گەپ قىلدىڭغۇ! ئېيتقىنى، ئۇ نىمىشقا تۈرمىگە كىرىپ قالدى، سەن بۇ يەرگە نىمىشقا كەلدىڭ؟ — دەپ سورىدى.

— ئىمادىدىن بۇيرۇققا بىنائەن ھەلەپ تەرەپكە بىر ۋەزىپە بىلەن ماڭغان ئىكەن، بەيتۈلمۇقەددەسكە كەلگەندە، پەرەڭلەر ئالداپ تۇتۇۋېلىپ تۈرمىگە تاشلاپتۇ. ئۇ چاغدا مەنمۇ مەھبۇس ئىدىم. بىز تۈرمىدە تونۇشتۇق، مەن ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىن پادىшалارغا خاس ئەخلاقىنى كۆردۈم. شۇنداق قىلىپ ئىككىمىز

7 چىقىشىپ قالدۇق. ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا قىلىشىمىغان سۆز قالمىدى. بىراق، سەيپىدە مەلىكىگە مۇناسىۋەتلىك بىر ئىشنى ماڭا پەقەت ئېيتىمىغان ئىكەن، كېيىن تۈرمىدىن چىقتىم. تۈر-مىدىن چىققاندىن كېيىن، دوستۇمنى تۈرمىدىن قۇتقۇزۇپ چىقىشىنى نىيەت قىلىپ، شەھەر باشلىغى پەرەگگە خوشامەت قىلىپ يۈردۈم. لېكىن ھازىرغىچە مەقسىدىمگە يېتەلمىدىم. مەن ئۇنى پات - پات يوقلاپ، تەسەللى بېرىپ تۇردۇم. خەلىپىنىڭ قازا تاپقانلىغىنى، ۋەزىيەتتە ئۆزگىرىش بولغانلىغىنى ھەمدە خەلىپە ئائىلە - تاۋانىئاتلىرىنىڭ بۇ قەسىرگە يۆتكەپ كېلىنگەنلىكىنى بىز تۈرمىدە ئاڭلىدۇق. مەن ئەركىنلىككە چىققاندىن كېيىن، سىرتتا ئاڭلىغانلىرىمنىڭ ھەممىسىنى ئۇنىڭغا دەپ تۇردۇم. ئاڭلىغانلىرىمنىڭ ئىچىدە سىز ئۇققان ھىلىقى سۈيىقەستىمۇ بار، كېيىن شەھەر باشلىغى مېنى بۇ يەرگە كېلىدىغان ئەلچىلەر ئۆمىگىگە يول باشلىغۇچى قىلىپ تەيىنلىدى. يولغا چىقىش ئالدىدا دوستۇم بىلەن خوشلاشقىلى باردىم. ئۇ مىڭ تەسلىكتە كېلىدىغان بۇنداق بەيتتىن پايدىلىنىپ، مەندىن سالاھىدىن سۇلتانغا بىر پارچە خەت ئەۋەتىش قارارىغا كەلدى. يەنە ماڭا سەيپىدە مەلىكى بىلەن مەخپى كۆرۈشۈپ، ئەھۋالىمنى كۆرۈپ كېلىشىمنى تاپىلدى. قازا! مانا مەن كەلدىمغۇ؟

— ئۇ ئۆزىنىڭ سەيپىدە بىلەن نىمە مۇناسىۋىتى بارلىغىنى ساڭا ئېيتقانمۇ؟ — دەپ سورىدى ياقۇتە.

— ياق، ۋاقىت يار بەرمىگەچكە ئېيتىمىغان. بىراق، ئۇنىڭ

گەپ - سۆزلىرىدىن پەم قىلىشىمچە، ئۇ سەيپىدە مەلىكىسى ئىنتايىن ھۆرمەت قىلىدۇ. ئۇ سىلەرنى ماڭا ئاسانلىقچە ئىشەن

مەيدۇ دەپ، بەلگە ئۈچۈن ماڭا بىر تال ياقۇت بەردى، — يىڭىت سۆزلەشۋېتىپ يانچۇغىدىن بىر تال ياقۇتنى چىقىرىپ ياقۇتەگە سۈندى. ياقۇتە كۆرۈپ بېقىپ، سەيپىدەنىڭ ئالدىغا ئېلىپ باردى.

سەيىدە ياقۇتنى كۆرۈپ:

— بۇ ياقۇت ھىلىقى كۈنى كېچىدە ئۇنىڭغا بەرگەن
زۇنناردىكى ياقۇت، — دىدى پىچىرلاپ، ئاندىن يىگىتكە قاراپ
مۇنداق دىدى، — بىز بۇ ياقۇتتىن سېنىڭ ئۇنىڭ قېشىدىن
كەلگەنلىكىگە ئىشەندۇق. ئۇنىڭ ئەھۋالى قانداقراق؟ تۈرمىدىن
قاچان چىقار؟ تۈرمىدىن چىققاندىن كېيىن ئۇدۇل مۇشۇ
يەرگە كېلەرمۇ؟

— ئىنشائاللا، تۈرمىدىن بالدۇرراق چىقىپ قالار، ئۇ
تېج - ئامان تۇردى. تۈرمىدىن چىقسا، دەرھال بۇ يەرگە
كەلمەسلىكى مۇمكىن. چۈنكى ئۇ ماڭا ۋەزىپىنى تېخى ئورۇنلىيال
مىغانلىغىنى، ۋەزىپىسىنى ئورۇنلىغان ھامان مۇشۇ يەرگە قايتىپ
كېلىدىغانلىغىنى ئۆزلىرىگە ئېيتىپ قويۇشۇمنى تاپىلغان ئىدى.

سەيىدە بۇ گەپنى ئاڭلاپ ناھايىتى ئۈمىتسىزلىنىپ، بىر
ھازاغىچە جىم بولۇپ كەتتى. ئاندىن ئاستا بېشىنى كۆتۈرۈپ:

— ئۇنىڭ تېج - ئامانلىغىنى ئاڭلاپ خاتىرجەم بولدۇم، —
دىدى ۋە يىگىتكە ئالدىنى قىلىپ، ئۇنىڭدىن: — مەن ساڭا
بەلگە ئۇچۇن بىر نەرسە بەرسەم، ئۇنىڭغا ئالغاج كېتەلمەسەن؟ —
دەپ سورىدى.

— ئالغاج كېتەلمەيدىغان، سەيىدەم. ئۇنىڭ خىزمىتىگە
تەييارمەن.

سەيىدە ياقۇتەگە ئىمادىدىنغا ئەۋەتىش ئۈچۈن بىر ئاز
ئۈنچە - مەرۋايىت ئېلىپ چىقىشنى ھەم ئۇزۇننىڭ ئىمادىدىننى
ئۆمۈر بويى ياخشى كۆرىدىغانلىغىنى، ئۇنىڭ قايتىپ كېلىشىنى
تۆت كۆز بىلەن كۈتۈۋاتقانلىغىنى ئېيتىپ بىر پارچە خەت
يېزىشنى تاپىلدى.

ياقۇتە سەيىدەنىڭ تاپشۇرغانلىرىنى ئورۇنلاپ، بىر خالتا
ئىككىپ، ئۈنچە - مەرۋايىتلار بىلەن خەتنى ئۇنىڭ ئىچىگە سېپ

لسپ يىگىتكە بەردى. ئاندىن ئەللىك دىنار سېلىنغان ھەميانى
ئۇنىڭغا دەڭلەپ:

— بۇ پۇلنى يول خىراجىتى قىلىمىن، — دىدى.
يىگىت پۇلنى ئېلىپ، ھەشقاللا - رەھمەت ئېيتىپ قايتتى.
يىگىت كەتكەندىن كېيىن، سەيپىدە ئىمادىدىن ھەققىدە ياقۇتە
بىلەن بىردەم پاراڭلاشتى. ياقۇتە ئۇنىڭغا ئىمادىدىننى سەۋىر-
لىك بىلەن كۈتۈش توغرىسىدا نەسىھەت قىلدى.

سۇلتان نۇردىدىن

قافۇاش ئەبۇ ھەسەن ھىلىقى كۈنى كەچتىكى تۇتقۇندىن قېچىپ قۇتۇلدى. ئۇ ھەرقانداق بىر تاسادىپى ئىشقا تەييارلىق كۆرۈپ قويمايتتى. مەجلىس جەريانىدا بىرەر ۋەقە يۈز بېرىپ قالسا، شېرىكلىرىنى تاشلاپ ئۆزىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن، مەجلىس خانىدىن ھىلىقى يەھۇدىنىڭ ئۆيىگە ئۆتۈشىدىغان بىر لەخمە تەييارلاپ قويغان ئىدى.

ئەبۇ ھەسەن بىرنەچچە كۈن ئۇ يەر - بۇ يەردە يوشۇرۇنۇپ يۈردى. ئۇ بىللە سۈيىقەست پىلانلايدىغان شېرىكلىرىنىڭ ئۆلۈم جازاسى بېرىلىپ، چاپراس تۈۋرۈككە مىخلانغانلىغىنى ئۇققاندا، ئۆزىنىڭ ئاسى - چاپىلىرىدىن ئايرىلىپ يىتىم ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانلىغىنى سېزىپ ئۈمىتسىزلەندى. لېكىن ئۇ مەغلۇبىيەتتىكى تەن بەرمەي، بىگىۋاشتىن تىرىلىپ، قايتا باش كۆتىرىپ چىقىشنى خام خىيال قىلاتتى. ئۇ خۇددى بىر ئادەم ئېرىش

مەككىچى بولغان نەرسە گەرچە جاھاننىڭ چېتىدە بولسىمۇ، لېكىن كۈچلۈك ئۈمىت بۇ نەرسىنى ئۇنىڭغا يېقىن يەردىكىدەك ھىس قىلدۇرغانغا ئوخشايتتى. ئەبۇ ھەسەن يەنە سەيىمدەدىن ئۆچ ئېلىش كويىدا باش قاتۇراتتى. چۈنكى ئۇ سەيىمدەنىڭ ئۇنىڭ چاكىرى جەۋھەردىن پايدىلىنىپ ئۇنىڭ گۇرۇھىنى پاش قىلغانلىغىنى ئۇققان ئىدى. شۇڭا ئۇنىڭغا بولغان ئۆچلۈگى تېخىمۇ ئاشقان ئىدى. ئۇ چىق باش قانۇرۇپ، سالاھىدىنىغا قارشى تۇر

رۇش ئۇچۇن شام سۇلتانى نۇرىددىندىن ياردەم تەلەپ قىلىش قارارىغا كەلدى. ئۇ سالاھىدىنىڭ مىسىردا مۇستەقىل بولۇشقا ئۇرۇنۇۋاتقانلىغىنى ۋە نۇرىددىنغا قارشى قىلغان سۆزلىرىنى ئۇرىد-دىنغا مەلۇم قىلىپ، ئۇنى سالاھىدىنغا قارشى تۇرۇشقا ھەمدە زورلۇق كۈچى بىلەن ئۇنى مىسىردىن قوغلاپ چىقىرىشقا قۇت راتماقچى بولدى. ئۇ بۇ پىلاننىم ئىشقا ئاشسا، سەيپىدە مېنىڭ ئاغزىمغا قارايدۇ دەپ ئاخىرقى ئۈمىت قىلاتتى. ئۇ بۇلارنى ناھايىتى ئاسان چاغلايتتى.

ئەبۇ ھەسەن بىر پىكىرگە كېلىپ بولغاندىن كېيىن، بىر ئامال قىلىپ مىسىردىن دەمەشققە قاچتى. ئۇ ئۇزۇن يول بېسىپ، كۆزلىگەن مەنزىلگە كەلدى. ئۇ مىسىرلىق سودىگەرلەرچە سالاپەت بىلەن دەمەشق قەلئەسى يېنىدىكى بىر سارايغا چۈشتى.

دەمەشق ئۇلۇغ نۇرىددىن سۇلتاننىڭ ئىجتىھاتى بىلەن شۆھرەت قازانغان ئىدى؛ سۇلتان نۇرىددىن شامنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا پەرەڭلەرگە قارشى ئېلىپ بارغان قايتۇرما ھۇجۇملاردا تۇشمۇ - تۇشتىن غەلبە قىلغاچقا، دەمەشق ئاھالىسى شات - خوراملىققا چۆمگەن ئىدى. جاھاندا كۈتۈلمىگەن ئىشلار بولۇپ تۇرىدۇ. ئەبۇ ھەسەن سارايغا چۈشكەندە، نۇرىددىن سۇلتاننىڭ بىرقانچە كۈندىن بېرى بوغما كېسەل بىلەن بىتاپ بولۇپ قالغانلىغى، كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭ ھاياتىدىن ئەندىشە قىلىشىۋاتقانلىقى توغرىسىدىكى گەپ - سۆزلەرنى ئاڭلاپ قالدى.

ئەبۇ ھەسەن نۇرىددىن سۇلتاننىڭ خاس تىۋىپىنى ئوقۇشۇپ كۆردى. ئۇنىڭ ئېتى رەھىمى بولۇپ، داڭلىق تىۋىپ ئىدى. ئەبۇ ھەسەن ئىلگىرى ئۇنىڭ بىلەن تونۇشۇپ قالغان ئىدى. ئۇنىڭ ئۆيىگە يوقلاپ باردى، تىۋىپ ئۆيىدە ئىدى، ئەبۇ ھەسەننى ئىززەت - ئىكرام بىلەن كۈتۈۋالدى. چۈنكى تىۋىپ ئەبۇ ھەسەننى مىسىردا كۆرگەن ۋە ئۇنىڭ خەلىپە ئازىد ھۇزۇرىدىكى مەر-تىۋىپىنى بىلەتتى. ئەبۇ ھەسەن ئۇنىڭدىن سۇلتاننىڭ كېسىلىنى

سۈرۈشتۈردى.

— سۇلتان بوغما بولۇپ قالدى، ئۇ قان ئېلىشقا تۇنىمىدا
ھاچقا، كېسىلى بارغانسېرى ئېغىرلىشىۋاتىدۇ، — دېدى تىۋىپ.

— مەن سۇلتان بىلەن كۆرۈشمەكچى، رۇخسەت قىلامسىز؟
بەلكى ئۇنى قان ئېلىشقا ئۇنىتىپ قالسام ئەجەپ ئەمەس، يەنە
ئۇنىڭغا دەيدىغان گېپىممۇ بار ئىدى، بۇ گەپلەرنى ئاڭلىسا،
كۆڭلى ئېچىلىپ قالىدۇ، — دېدى ئەبۇ ھەسەن سۇلتاننىڭ ئاغ-
رىپ قالغىنىغا ئەپسۇسلانغان قىياپەتتە.

سۇلتان نۇرىددىننىڭ ھەقىقەتەن مىسىر مەسىلىسىدە
خاتىرجەم بولالمايۋاتقانلىغىنى ئاللىبۇرۇن سەزگەن تىۋىپ
ئەبۇ ھەسەننىڭ ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈشىنىڭ پايدىسى تېگەر دەپ
قاراپ، سۇلتان ئۇنى قوبۇل قىلىشى مۇمكىن، ئۇنىڭدىن ئۇ
يەردىكى يېڭى ئەھۋاللارنى ئۇقسىمۇ ئەجەپ ئەمەس دەپ پەرەز
قىلدى. شۇڭا ئۇنىڭ سۇلتاننى زىيارەت قىلىشىغا ماقۇل بولدى.
بىراق كۆرۈشۈش ۋاقتىنى ئەتە ئەتىگەنگە سۈردى.

تىۋىپ رەھبى ئەبۇ ھەسەننىڭ ھوجرىسىغا ئەتىگەندىلا
كەلدى ۋە ئۇنىڭغا:

— ھازىر سۇلتان ئالىملىرىنىڭ ئەھۋالى ناھايىتى ياخشى،
مەن سىزنىڭ ئىسمىڭىزنى ئېيتسام، قوبۇل قىلىشقا ماقۇل
بولدى، — دېدى.

ئەبۇ ھەسەن ئىنتايىن خۇرسەن بولۇپ، تىۋىپ بىلەن
بىللە قەلئەگە قاراپ ماڭدى. سۇلتان قەلئەدە تۇراتتى، ئۇ
دەسلەپ كېسەل بولغاندا مۇشۇ يەردە تۇرغىنىچە تۇرۇپ قالغان
ئىدى. تىۋىپ سۇلتان ھوجرىسىغا كىرىپ ئىلتىماس قىلدى،
سۇلتان رۇخسەت قىلغاندىن كېيىن، ئەبۇ ھەسەن كىرىپ سۇل-
تانغا ئەدەپ بىلەن سالام قىلدى. ئۇ سۇلتان بىلەن ئىلگىرى
بىرنەچچە قېتىم كۆرۈشكەن ئىدى، ئۇنىڭ بىلەن تونۇشاتتى.

ئۇ چاغدا ئەبۇ ھەسەندە بۇ سۇلتاننىڭ بەستلىك، كۈچتۈنگۈر، روھ-
لۇق، بۇغداي ئۆڭلۈك، ئىگىز بويلىق، ئىگىگىدە بىر تۇتام
ساقلى بار، كەڭ پىشانىسىدىن مەرت - مەردانىلىك چىقىپ
تۇرغان، قاشلىرى ئاستىدىكى بىر جۈپ كۆزلىرى يېقىملىق
كۈلۈمسىرەپ تۇرىدىغان قىياپىتى قالغان ئىدى؛ مانا ھازىر باش
قىچە بىر كىشىنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. بىتاپلىقتىن سۇلتان-
نىڭ كۆزلىرى نۇرسىز، چىرايى سۇلغۇن ئىدى. سۇلتان ئەبۇ ھە-
سەننى كۆرۈپ، ئادىتى بويىچە كۈلۈمسىرەپ سالام ئىزھار قىل-
دى. ئەبۇ ھەسەن سۇلتاننىڭ قولىنى سۆيۈش ئۈچۈن پۈكۈلۈپ
مېڭىۋىدى، سۇلتان قولى بىلەن ئۇنى ئولتۇرۇشقا ئىشارەت
قىلدى. بۇ يەر قوبۇلخانا بولمىغاچقا، ھىچقانداق جاھاز يوق
ئىدى، نۇرىدىن سۇلتان دەسلەپ مۇشۇ يەردە كېسەل بولۇپ
يېتىپ قالغاچقا، ھازىرغىچە مۇشۇ يەردە تۇرغان ئىدى.

ئەبۇ ھەسەن ئورۇندۇققا ئولتۇردى، ئاندىن:

— جاناب ئالىمىرى، بۈگۈن سالامەتلىكلىرى قانداقراق؟

خۇدا شىپالىق بەرسۇن! ھۇزۇرلىرىغا كەلگىنىم ئۆزلىرىگە مالال-
لىق يەتكۈزمىگەي ئىنشائاللا، — دىدى.

— ئەلھەمدۇلىللا شۈكرى، ئەھۋالىم خېلى ياخشى، —
دىدى سۇلتان. كىكىرتىڭى ئاغرىق بولغاچقا، ئاۋازى بوش ۋە
خىقىراپ چىقاتتى، — سىزنىڭ كەلگىنىڭىزدىن خوشالمەن؛
مىسىردىن كەپسىز، بىزنىڭ ۋەزىرىمىز، ھىلىقى غالىپ سەركەر-
دىمىزنىڭ ئەھۋالى قانداق؟

ئەبۇ ھەسەن سۇلتاننىڭ سالاھىدىنىڭ ئەھۋالىنى سورىغان
پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ئۆز پىلانىنى ئىشقا ئاشۇرماقچى بولۇپ،
سۇلتانغا:

— ئادالەتلىك سۇلتانىمىز ئالىملىرىنىڭ دۆلىتىدە،
سالاھىدىنىڭ ھەممە ئىشى جاپىدا، — دىدى.

— مەسىردىن نىمىشقا كەلدىڭىز؟

— مەسىرلىقلار دىدارلىرىنى كۆرۈشكە تەشەنە، شۇڭا كەلدىم. ئۆزلىرىنى ئاللا ئەزىز قىلسۇن. ناۋادا جانناپ ئالىلىرى مەسىرغا قەدەم تەشەرىپ قىلىپ، ئۆزلىرىنىڭ يېڭى مەملىكەتلىرىنى زىيارەت قىلغان بولسىلىرى، بىز ئۈچۈن تولىمۇ شەرەپلىك بولاتتى.

مەسىرنىڭ سابىق سۇلالىسى شاھزادىسىنىڭ بۇ گېپى نۇرىددىنغا يېقىپ كەتتى - دە، ئۇنىڭ چىرايىغا كۈلكە يۈگۈردى.

— بىراق، ئۇ يەردىكى بەزى كىشىلەرنىڭ مېنىڭ ئەمرى - پەرمانلىرىمغا ئىتائەت قىلمايۋاتقانلىقى ھەققىدە بىزگە مەلۇمات كەلدى. راست شۇنداقمۇ؟ - دەپ سورىدى نۇرىددىن.

— شۇنداق، سۇلتانم. بەزىلەر ئىسيان كۆتەردى، ئەمما ئۇلار ھەرگىز ئۆزلىرىگە - سۇلتانمىز نۇرىددىن ئالىلىرىغا ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتمايدۇ.

— ئەمەسە ئۇلار كىمگە قارشى تۇرۇۋاتىدۇ؟ - سۇلتاننىڭ كۆزلىرى تەئەججۈپ بىلەن چاقنىدى، ئۇ ئۆزىنىڭ كېسەل ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇغان ئىدى. ئۇ ئەبۇ ھەسەننىڭ كۆزلىرىدىن قانداقتۇر بىرەر سىرنى بىلىمەكچى بولۇۋاتقاندەك، ساقىلىنى سىلىغان پېتى ئۇنىڭ كۆزلىرىگە تىكىلىپ قارىدى.

— مەسىرلىقلار تولىمۇ ئىتائەتمەن خەق، لېكىن... - ئەبۇ ھەسەن گەپنى ئوچۇق ئېيتىشقا ئوڭايىسىز لانغاندەك، تۈكۈرۈگىنى يۇتۇۋېتىپ، گېلىنى قىرىپ قويدى.

— «لېكىن» دىن كېيىن نىمە بولدى؟ - سورىدى نۇرىددىن سۇرۇشتۇرۇپ.

— كۆڭۈللىرىنى غەش قىلىدىغان ئىشنى دەپ ئۆزلىرىنى

مالال قىلىشنى خالىمايمەن، سۇلتانم. —
— دەۋېرىڭ! ئۇلار كىمگە قارشى ئىسيان كۆتىرىشنى
قەستلەۋاتىدۇ؟ — نۇرىدىن غەزەپ بىلەن قانداق سۆزلىدى.
— ئۇلار سالاھىدىغا ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتىۋاتىدۇ.

— سالاھىدىغا ئىتائەت قىلىش ماڭا ئىتائەت قىلىش
ئەمەسمۇ؟

— ئەلۋەتتە شۇنداق، لېكىن ئىش ئۇنداق ئاددى ئەمەس.
ئەگەر ئۇ بىزدىن ئۆزلىرىگە — سۇلتانمىز نۇرىدىن ئاللىرىغا
ئىتائەت قىلىشنى تەلەپ قىلغان بولسا، ئوتتۇرىدا ئىختىلاپ
تۇغۇلمايتتى.

— ئۇنداق بولسا، ئۇ كىمگە ئىتائەت قىلىشنى تەلەپ
قىلىۋاتىدۇ؟

— ئۇ يەردىكى ھەقىقى ئەھۋالدىن ئۆزلىرىنىڭ ئانچە
خەۋەرلىرى يوق ئوخشايدۇ، ئىجارەت قىلىسلا، ئوچۇق
ئېيتىۋېرى.

— ئېيتىۋېرىڭ!

ئەبۇ ھەسەن سۇلتاننىڭ ئاچچىقى كەلسە، ئۇنىڭ سالامەت
لىكىگە تەسىر يېتەمدۇ دېگەندەك قىلىپ تىمۇنىقا قارىدى.
تىمۇنى سۇلتاننىڭ قېشىغا كېلىپ:

— سۇلتانم، ئاچچىقلىرى كەلگەندەك تۇرىدىلا، ئۆزلىرى
كېسەل، كېيىن سۆزلەشسە بولارمىكەن! — دېدى.

— ياق، بولمايدۇ، مەن ناھايىتى ياخشى! قانداق گەپ
بولسا دەۋەرسۇن.

ئەبۇ ھەسەن سەل قوزغىلىپ ئۆزىنى رۇسلىۋېلىپ، مۇنداق
دېدى:

— ۋەزىرلىرى سالاھىدىدىن سىلىنىڭ ناملىرىدا مىسىرنى

باشقۇرماستىن، بەلكى كىشىلەردىن ئۆزىگە ئىتائەت قىلىشنى تەلپ قىلماقتا. ئۇ ئۆزى دۆلەتنىڭ خوجىسى، نۇرىدىن سۇلتانىمىزى مىسىر ئىشىسى سۈرۈشتۈرۈشكە ھەققى يوق دەپ داۋراڭ سالدى، شۇڭا بىز ئۇنىڭدىن نارازى بولدۇق. چۈنكى بىز جانابى ئالىلىرىنىڭ ئالى نوپۇزىغا ئىتائەت قىلىمىز. بايقى كەپلەرنى سالاھىدىن بىر قېتىمقى ئاشكارا يىغىندا چاكالدى، ھەقتا ئۇنىڭ دادىسى نەجىمدىن ئۇنى ئەيىپلىدى، مەجلىستىكىلەرگە مەخپىيەتلىكنى ساقلاشنى ئېيتتى! — ئۇ گېپىنى تۈگىتىپ چىم بولدى.

نۇرىدىن بېشىدىن ئىسسىق — سوغاق ئۆتكەن، نى — نى ئىشلارنى كۆرگەن پاراسەتلىك كىشى ئىدى. ئۇ بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ ئوبدانلىق ساقلىنى سىلاپ تۇرۇپ مۇلاھىزە قىلدى. نوپۇز نەمەس ئۆزىنىڭ سالاھىدىنغا قارشى تۇرغۇچىلار. دىسىرى ئىكەنلىكى ئېتىراپ قىلغاچقا، ئۇنىڭ غەيۋەتلىرىگە ئانچە ئەجەپلىنىپ كەتمىدى. ئۇ، ئەبۇ ھەسەن راستىنلا ماڭا ئىتائەت قىلىدىغان كىشى بولسا، سالاھىدىننىڭ ئىشلىرىنى ماڭا بۇرۇنلا مەلۇم قىلغان بولاتتى، دەپ ئويلاپ، ئۇ يەنىلا ھىيلە — مېكىر ئىشلىتىۋاتىدۇ، دەپ ھوكۇم قىلدى. — ئۇنداق بولسا، سىزچە قانداق قىلىش كېرەك؟ — دەپ سورىدى نۇرىدىن ئەبۇ ھەسەننىڭ تومۇرىنى تۇتۇپ كۆرمەكچى بولۇپ.

— جاناب ئالىلىرىنى ۋەزىرلىرى سالاھىدىننىڭ قارا نىيىتىگە ھەرگىز سەل قارىماسلىققا ئاگاھلاندۇرىمەن. ئۇ خەلىپە ئازىد ھايات ۋاقتىدا، مەسىرىنى مۇستەقىل قىلىش ھەققىدە ھەدەپ داۋراڭ سالغان. شۇڭا مەن جاناب ئالىلىرىنىڭ ھەركەت قوللىنىپ، ئۇنىڭ قارا نىيىتىنى تۇتساڭلىرىنى ئۈمىت قىلىمەن.

بۇ ئىشتا سۇلتانىمىز ئالىلىرى ئۈچۈن خىزمەت قىلىشقا تەييارمەن.

نۇرىدىن سۇلتاننىڭ قاپ - قارا كۆزلىرى ئۇنىڭغا تىكىلدى. قاتتىق غەزەپلەنگەنلىكتىن، ئۇنىڭ كۆزلىرى خۇددى ئوت ئۇچقۇنى چاچراپ چىققاندەك چاقناپ كەتتى - دە، زەردە بىلەن مۇنداق دىدى:

— سىزدە سەمىملىك بولغان بولسا، ئەھۋالى ماڭا

بالدۇر مەلۇم قىلغان بولاتتىڭىز، ھالبۇكى، مانا ئەمدىلا دەۋاتىسىز. سىز ۋە شېرىكلىرىڭىز سۈيىقەست ئۇچۇنلا بۇنى

باھانە قىلىپ كۆتىرىپ چىققانلىقىڭلار مانا مەن دەپ تۇرۇپتۇ. دىمەك سىلەرنىڭ ھەقىقى قارشى تۇرۇۋاتقىنىڭلار مەن نۇرىدىن.

چۈنكى سىلەر شىئەلەر ھاكىمىيىتىنى تىرىلدۈرۈشنى خام خىيال قىلىپ، سۇننىلەرگە قارشى تۇرماقچى بولۇۋاتىسىلەر!

سۇلتان كارۋاتتا ئوڭدا يىپىتىپ سۆزلىگەچكە، ئاچچىغىدا غال - غال تىترەپتتى؛ ئۇ ئۆرە بولۇپ ئولتۇرماقچى بولۇۋىدى؛ تىۋىپ دەرھال كېلىپ يۆلىدى.

— جاناب سۇلتان ئالىلىرى، سىلى مېنىڭ مەقسىدىمنى

تازا چۈشەنمىگەن ئوخشايدىلا، لېكىن مېنىڭ دىگەنلىرىمنىڭ ھەممىسى راست، — دىدى ئەبۇھەسەن ئۆزىنى ئاقلاپ. — بىز ھەقىقەتەن ئۆزلىرى نۇرىدىن سۇلتان ئالىلىرىغا ئىتائەت قىلىمىز...

— سىلەر راست سادىق بولساڭلار، مېنىڭ ۋەزىرىم،

تولۇق ھوقۇقلۇق ۋەكىلىم سالاھىدىدىغا ئىتائەت قىلىشىڭلار كېرەك ئىدى. لېكىن سىلەر ئاغزىڭلاردا ھەدەپ قويۇپ، كەينىدە خىلاپلىق قىلىپ، سالاھىدىدىنىڭ سىلەرگە قىلغان

ياخشىلىقىنى يەرگە ئۇردۇڭلار. مەن سىلەرنىڭ ئىلتىماسىڭلار ئۇچۇنلا ئەسەردىن بىلەن ئۇنىڭ جىيەن ئوغلى سالاھىدىنى مىسىرغا

سەلەرنى قۇتۇلدۇرۇشقا ئەۋەتتىم. كېيىن سالاھىدىدىن يەنە ئىسيانى

بېسىقتۇردى؛ دۆلەت ئىشلىرىنى ئىسلاھ قىلدى؛ ئېغىر ئالۋاڭ -

ياساقنى بىكار قىلدى. سىلەر ئۇنىڭ ياخشىلىقىغا ھەشقاللا -

رەھمەت ئېيتىشىڭلار كېرەك ئىدى! - دىدى، ئاندىن

ئۆتمۈشنى ئەسلەپ مۇنداق دىدى: - ئۇ چاغدا، سىلەر

خەلىپە جەمەتىدىكى بىر قىزنىڭ چېچىنى ئەۋەتىپ، بىزدىن

چىددى ياردەم سورىدىڭلار. ھازىرغىچە ئېسىمدە تۇرۇپتۇ؛

يىزگە بۇ چاچ ئەۋەتىلگەندىن كېيىن، مەجلىس چاقىرىپ،

خەلىپە ئازىدىنىڭ ئىلتىماسىنى مۇزاكىرە قىلدۇق. شۇ چاغدا

نەۋكەرلەردىن بىر يىگىت - سالاھىدىنىڭ خاس نەۋكىرى -

ھىلىقى چاچنى كۆرۈپ، ئالدىمغا كېلىپ، بۇ چاچنى مەن

ساقلىسام دىدى. مەن ئۇنىڭ ئىلتىماسىنى قوبۇل قىلىپ،

چاچنى ئۇنىڭغا بەردىم. ئۇ قولىدىكى چاچقا قاراپ: «بۇ چاچنىڭ

ئىگىسىنى سەل چاغلىمىلىقىمىز كېرەك، ئۇ يا خەلىپىنىڭ قىزى،

يا ھەمىشەرىسى بولۇشى مۇمكىن. مەن بۇ چاچنى ئامال قىلىپ

ئۆز ئىگىسىگە تاپشۇرۇپ بېرىمەن» دىدى. كېيىن مەن ئۇلارنى

سىلەرگە ياردەمگە ئەۋەتتىم. ۋاھالەنكى، بۈگۈنكى كۈندە سىز

سالاھىدىدىن بىلەن مېنىڭ ئوتتۇراغا تەپرىقەچىلىك سېلىۋاتى-

سىز، - سۇلتان نۇرىددىن سۆزلەپ چارچاپ قالدى.

ئەبۇ ھەسەندىن نەپەرەتلىنگەن ھالدا يۈزىنى ئۆرۈپ، ئۇنىڭغا

ئارقىسىنى قىلىۋالدى ۋە چارچىغىنىدىن ھۆمىدەپ كەتتى.

ئەبۇ ھەسەن تۇمشۇغىغا يەپ ئىنتايىن رەسۋا بولدى، پۈتۈن

بەدىنىگە قان ئۇيۇپ قالاي دىگەندەك سېزىلدى. بولۇپمۇ

ھىلىقى بىر تۇتام ساغۇچ چاچنىڭ ھىكايىسى خۇددى چاقماقتەك

ئۇنىڭ يۈرىكىگە تەسىر قىلدى. چۈنكى ئۇ بۇ چاچنىڭ سەيبىدەنىڭ

چېچى ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. شۇ تاپتا تىمۇپ ئۇنى دەرھال

چىقىپ كېتىشكە بۇيرۇدى. چۈنكى سۇلتاننىڭ ئاچچىغى كەلگەن

لىكتىن كېسىلى قوزغىلىپ قالغان ئىدى. سۇلتاننىڭ قولىغا ئېلىشقا پەرمان چۈشۈرۈپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلىپ تۇرغان ئەبۇ ھەسەن دەرھال چىقىپ كەتتى. ئۆزىنى يوشۇرۇپ، كېيىنچە نىمە ئىشلارنىڭ بولۇشىنى كۈزىتىپ پۇرسەت كۈتمەكچى بولدى.

ئەتىسى سەھەردە ئوردىدىن: نۇرىدىن سۇلتان ھىجرىيە - 569 - يىلى ئوشۇر ئېيىنىڭ 11 - كۈنى ئالەمدىن ئۆتتى دىگەن مۇسبەت خەۋىرى چىقتى. كىشىلەر ئارىسىدا سۇلتاننىڭ سالامەتلىكى خېلى ياخشى بولۇپ قالغان ئىدى، خاپىلىقتىن كېسىلى ئېغىرلىشىپ ئۇشۇمئۇت قازا قىلىپتۇ دىگەن گەپ - سۆزلەر بولۇندى. ئەبۇ ھەسەن مۇسبەت خەۋىرىنى ئاڭلاپ، ئەمدى بۇ يەردە تۇرۇۋېرىشكە بولمايدۇ، دەرھال قېچىش كېرەك، دىگەن يەرگە كەلدى. ئۇنىڭ ھەممە ئارزۇ - ئۈمىتلىرى يوققا چىقتى، ئالەم قاراڭغۇلاشتى.

ئەبۇ ھەسەن دەمەشەقتىن لالىما ئىتتەك قاچتى. ئۇنىڭ چاكىرى خوجايىنىنىڭ ئەلپازى بۇزۇق، چاچقۇنلۇغىنى كۆرۈپ قورققىنىدىن غىم - پىڭ قىلماي جىم ساڭاتتى. ئۇلار باغ ئارىلاپ مېڭىپ، بىر بۇلاقنىڭ بويىغا كەلدى. بۇلاقنىڭ ئەتراپى سۇۋارى كەتكەن ئالما، بېھى، ئۇرۇك قاتارلىق ياپ - يېشىل مېۋىزىلىق بولۇپ، قاپ - قاراڭغۇ سايە تاشلاپ تۇراتتى. بۇ چاغ دەل باھار پەسلى بولغاچقا، تۈرلۈك گۈل - چىچەكلەر خۇش پۇراق چېچىپ، قۇشلار سايىرىشىپ تۇراتتى. تەبىئەت تولمۇ چىرايلىق، كۆڭۈللۈك ئىدى. لېكىن ئۆز مەغلۇبىيىتىدىن مەڭگىسى قېيىپ كەتكەن ئەبۇ ھەسەننىڭ كۆزىگە ھىچنەمە كۆرۈنمەيتتى. ئۇنىڭ خېچىرى سۇ بويىدا تۇرۇۋالغاندىن كېيىنلا، ئۇ ئېسىگە كەلدى. ئۇسساپ تەشنا بولۇپ كەتكەن خېچىر بويىنى سوزۇپ ئېرىقتىكى سۇپ -

سۈزۈك سۇدىن گۈپۈلدىتىپ ئىچىشكە باشلىدى. ئەبۇ ھەسەن
كۈننىڭ خېلى كەچ بولۇپ قالغانلىغىنى، ئەتراپتا ھىچكىمنىڭ
يوقلۇغىنى كۆرۈپ، بىردەم ھاردۇق ئالماقچى بولدى - دەپ
خېچىردىن چۈشۈپ، خېچىرتى چاكىرىغا قاراشقا بېرىپ، ئۆزى
يالغۇز ئاستا مېڭىپ دەل - دەرەخلەر ئارىسىغا كىرىپ كەتتى.

باغۋەنلەر بۇنداق چاغدىمۇ بىرەر كىشىنىڭ بۇ يەرگە كېلىپ
قىلىشىنى خىيالغا كەلتۈرمىگەچكە، ئەبۇ ھەسەنگە دىققەت قىلىمدى.

ئەبۇ ھەسەن كىشىلەرنىڭ كۆزىدىن نېرى بىر تۈپ
ئۈرۈكنىڭ ئاستىدا ئولتۇردى. ئېگىلىپ تۇرغان ئۈرۈك شاخلىرىدا
ئاسماق - ئاسماق ئۈرۈكلەر ساڭگىلىشىپ تۇراتتى. شامنىڭ
شەرقىدىكى ئاھالىلەر بۇ يەرنىڭ ئۈرۈكى بىلەن پەخىرلىنەتتى.

چۈنكى بۇ يەرنىڭ ئۈرۈكى داڭلىق ئىدى. ھەر يىلى باھاردا
ئۈرۈك زاسا مەي باغلىغاندا سەيلىچىلەر بۇ يەرگە توپ - توپ
كېلىشىپ، مەنزىرە تاماشاسى قىلغاچ ئۈرۈككە توپۇ كېتىشەتتى.
ھالبۇكى، ئەبۇ ھەسەن بۇلارغا قىلچە قىزىقمايتتى. پارلاق

تەبىئەت ئۆتكەن - كەچكەن ئىشلارنى ئۇنىڭ ئېسىگە سالدى.
شۇ چاغدىكى شانۇ - شەۋكەتلىك كۈنلىرىگە
ھازىرقى ئېچىمىنىشلىق ئەھۋالنى سېلىشتۇرۇپ، تىخىمۇ

ھەسرەت چېكىپ ۋە روھى چۈشۈپ، چەكسىز قايغۇغا چۆمدى.
ئۇ قۇشلارنىڭ سايرىشىپ، ئۇياق - بۇياققا پەرۋاز قىلىشىپ،
بىر بىرىگە قانات قېقىشىپ ئوينىشىۋاتقانلىغىنى سەزمەيتتى؛
ئۇنىڭ ئويىچە، ھەر قانداق قۇشتا مەغلۇبىيەتنىڭ ئازاۋى بول
مايدۇ، ئۇ تەبىئەتنى ياشاش ئۈچۈن زۆرۈر بولغان نەرسىنى
تەلپ قىلىشتىن ئارتۇقچە نەرسە تاما قىلمايدۇ، بۇ ناھايىتى

چۈشىنىشلىك، لېكىن ئادەم ئۇنداق ئەمەس، ئادەمدە ئارزۇ -
تەلپ بولىدۇ، پەقەت مىڭبىر جاپا - مۇشەققەتلەرنى بېشىدىن
كەچۈرگەندىلا، ئۆز ئارزۇ - تەلپلىرىگە ئاندىن يېتەلەيدۇ. ئادەم

ئۆز نېسۋىسىدىن ئارتۇقچە نەرسىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ھەر-
قانداق زور تەۋەككۈلچىلىك قىلىشتىن يانمايدۇ.

ئەبۇ ھەسەن بىر پەس جىم بولۇپ كەتتى. ئۇنىڭ يېنىدىن
كى ئوتلۇققا چۈشكەن بىر ھاشارەت ئۇنى چۆچۈتۈۋەتتى. جىلۋىد
لىنىپ تۇرغان گۈزەل تەبىئەتنى ئۇ ئەمدىلا كۆردى. لېكىن ئۇ
چوڭقۇر پېتىپ قالغان قاراڭغۇ ئازگال، بۇ گۈزەل تەبىئەت ئىچىدە
تېخىمۇ روشەن نامايەن بولۇپ تۇراتتى. ئۆتكەنكى ئىشلار كۆز
ئالدىغا كېلىپ، گويا تۈمەنلىگەن ئوق كۆكرىگىنى تېشىپ ئۆتكەن
دەك بولدى - دە، تېخىمۇ غەپرىپلىق، يىتىملىك باسقى. بۇنداق
نەس كۈنگە قېلىشىنى بۇتۇنلەي سەيپىدەننىڭ ئۇنىڭ نىسكالنىشى
تەلىۋىنى رەت قىلغانلىغىدىن كۆردى - دە، ئۇنىڭغا چىش - تىر-
نىغى بىلەن ئۆچ بولۇپ كەتتى. ئۇنىڭغا لەنەت ئوقۇيىتتى.
«ھۇ لەنەتنى ئالۋاستى! - دەپ تىللىدى چاكىرى يوق پۇرسەت
تىن پايدىلىنىپ، - ئەگەر باشتىلا ئۇنى قولغا چۈشۈرۈۋالغان
بولسام، تەخت مېنىڭ بولغان بولاتتى، - دىدى ئۇ ئەپسۇسلا-
نىپ، - سالاھىدىدىنى ئۆلتۈرۈۋېتىش قولۇمدىن كېلەتتى، بىراق
ئۇنداق قىلمىدىم، چۈنكى ئۆزۈم تەختكە ئىگە بولالماي، باشقى-
لارنى تەييارغا ئىگە قىلىدىغان ئۇنداق پايدىسى يوق ئىشنى قىل-
مايمەن - دە! ھەممىدىن بەك ئەلەم قىلىدىغىنى سەيپىدەننىڭ
نەسلى - نەسبىمىدىن گۇمانلىنىپ، مېنىڭ خەلىپە جەمەتىدىن
ئىكەنلىكىمگە ئىشەنمىگەنلىكى بولدى. دىمىسىمۇ مەن ئۇلارنىڭ
ئەۋلادى ئەمەس. ۋاھالەنكى، نەسەپ دىگەن قۇرۇق شان - شەۋ-
كەتتىن بۆلەك نەرسە ئەمەس، ئوغۇل بالا دىگەن جىڭ ئىش
قىلىش كېرەك. بىراق كىشىلەر نەسەپنى چوڭ بىلىگەچكە، مەن
بىر ئېسىلزداننىڭ پۇشتى بولۇۋېلىشقا مەجبۇر بولدۇم. چۈنكى بۇ
سەيپىدەننى قولغا كەلتۈرۈش ۋە تەختكە چىقىشنىڭ ئەپلىك يولى
ئىدى. ئىشىم پاساتقا ئايلانغاندا، سەيپىدە ھاكاۋۇرلىشىپ ئۆزىگە

تەمەننا قوبۇپ، غەزەللىرىمىنىڭ ھەممىسىنى يوققا چىقاردى. «
 ئۇ تازا خىيال سۈرۈۋاتقاندا، قۇرۇق ئۆتىنىڭ ئۈستىگە
 چۈشكەن بىر تال ئۈرۈك شالدۇر - شۇلدۇر ئاۋاز چىقاردى - دە،
 ئۇنىڭ خىيالىنى بۆلۈۋەتتى. بۇ چاغدا، بالىلىق چاغلىرىمىدىكى
 دوستلىرىمنى ئەسلەدى: «ھە، تاپتىم، راشىددىن، ئەمدى ساڭا
 ھاچىتىم چۈشىدىغان ۋاقىت كەلدى، سەيپىدە دىگەن پەسىنىڭ
 ئەدىۋىنى بېرىشىمگە ياردەم قىلىشىڭ كېرەك، ئۇمۇ ئازىپنىڭ تەمى
 نى تېتىپ باقسۇن» دېدى پىچىرلاپ. شۇنىڭ بىلەن خۇددى
 مەقسىدىگە يەتكەندەك غەم - قايغۇسى كۆتىرىلىپ كۆڭلى ئېچىلىپ
 قالدى. ئەمدى قوسىغى ئاچقاندا بولغۇپ ئەتراپقا قارىدى،
 ئەتراپتا ھىچكىم يوق ئىدى. چاۋاك چېلىپ چاكرىنى چاقىرىپ،
 يەيدىغان نەرسە تەييارلاشقا بۇيرۇدى. قوسىغىنى تويغۇزۇپ يول
 نى داۋاملاشتۇرماقچى بولدى.

ئەمدى يەنە ئىمادىدىن ھەققىدىكى ھىكايىمىزگە كېلەيلى.
 بىز ئالدىنقى باپتا ئۇققىنىمىزدەك، ئىمادىدىن سەپەر ئۈستىدە
 يەرەڭلەر تەرىپىدىن جاسۇس دەپ تۇتۇۋېلىنىپ، بەيتۈلمۇقەدە
 دەستە تۈرمىگە تاشلاندى. تۈرمىدىكى جەزباندا يۇقۇرىدا بىز
 ئېيتىپ ئۆتكەن جىرجىس بىلەن تونۇشۇپ قالدى. جىرجىس
 ھەرگىز ئۆزى ئېيتقانداك خىرىستىيان بولماستىن، ئىسمائىلىيە
 پىرقىسىدىن بولۇپ، ئەسلى ئىسمى ئابدۇرەھىم ئىدى. ئۇ راشىد
 دىن سىنان تاپشۇرغان ۋەزىپىنى يەنى بەيتۈلمۇقەدەدەسكە
 يوشۇرۇن كىرىپ، بۇ شەھەرنىڭ باشلىغى - پەرەڭلەر تەۋەلىگە
 دىكى ئەمۋىرنى ئۆلتۈرۈش ۋەزىپىسىنى ئورۇنلاش ئۈچۈن ئۆز
 ئىسمىنى ئۆزگەرتكەن ئىدى. جىرجىس تۈرمىگە چۈشۈپ، شۇ پۇر-

سەتتىن پايدىلىنىپ بەزى مەھبۇسلار بىلەن تونۇشۇپ، ئۆز ۋەزىدە پىسىنى ئىجرا قىلىشقا شارائىت يارىتىش ئۈچۈن، قەستەن پەرەگە لەرنى ئازدۇرۇپ ئۆزىنى تۈرمىگە سولاتقان ئىدى.

ئابدۇرەھىم (جىرىجىس) تۈرمىدە ئىمادىدىن بىلەن تونۇشتى، ئىمادىدىن ئۇنىڭغا يېقىپ قالغاچقا، ئۇ ئىمادىدىننى ئۆزىگە دوست تۇتۇپ، ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ مۇسۇلمان ئىكەنلىكىنى؛ تۈرمىگە چۈشۈش ئۈچۈن ئىشلەتكەن ھەمىلىسىنى ھەمدە راشىددىن سىناننىڭ يوليورۇغى بىلەن بەيتۈلمۇقەددەسكە ۋەزىپە بىلەن كەلگەنلىكىنى ئەينەن ئېيتىپ بەردى.

ئىمادىدىن دوستىنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلاپ خوشاللىغىدىن قىن - قىنىغا پاتماي كەتتى. چۈنكى ئۇ ئۆز ۋەزىپىسىنى ئورۇنلاش ئۈچۈن ئىسمائىلىيلەرنىڭ بار يېرىنى ئۇقۇشماقچى بولۇپ يۈرەتتى. شۇڭا ناھايىتى خوشال بولۇپ، ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ تۈرمىدىن چىققاندىن كېيىن ئىسمائىلىيە پىزقىسىغا قاتنىشىدىغانلىغىنى بىلدۈردى. ئۇنىڭ مەقسىدى بۇ گۇرۇھقا سۇقۇنۇپ كىرىپ، راشىددىن سىناننى ئۆلتۈرۈش ۋەزىپىسىنى ئورۇنلاش ئىدى. ئىمادىدىن ئابدۇرەھىمنىڭ ئىشەنچىسىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، ئۇنىڭ پىكىرىنى قوبۇل قىلىپ ئۆز ئىسمىنى ئابدۇجاپپار دەپ ئۆزگەرتتى.

تۈرمىدىكى بىر كۈن بىر يىلدەك بىلىنەتتى. كۈنئويى قىلىدىغان ئىشمۇ يوق ئىدى. مەھبۇسلار بىكارچىلىقتا زېرىكىپ پاراڭ سېلىشىپ ياكى ئۆز كۆڭلىنى ئۆزلىرى خوش قىلىشىپ كۈنى ئۆتكۈزۈشەتتى. بۇنداق چاغلاردا ئابدۇرەھىم كۆپچىلىككە راشىددىن سىناننىڭ قانداق سېھرىگەرلىك قىلىدىغانلىغىنى، كېچىچە كۆز يۇمماي ئەتىكاپتا ئولتۇرىدىغانلىغىنى، كەلگۈسىگە بىشارەت بىرەلەيدىغانلىغىنى، قۇرام تاشلار بىلەن قانداق گەپلىشىدىغانلىغىنى، قانداق كىرامەت كۆرسىتىدىغانلىغىنى قىزىق ھىكايە

قىلىپ بېرەتتى. ئابدۇرەھىم راشىدىن سىماننى تىلغا ئالغاندا،
گۈل قەلىرى ئېچىلىپ، ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي سۆزلەپ كېتەتتى.

ئابدۇرەھىم بىلەن ئىمادىدىن تۈرمىدە كېچە - كۈندۈز بىللە
بولۇپ، بىر بىرى بىلەن دوست بولۇشتى. كېيىن ئابدۇرەھىم
تۈرمە ھاياتىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، تۈرمىدىن چىقتى. ئۇ ئۆزىنى
خىرىستىيان دىگەچكە ۋە بۇ جاينىڭ تىلىنى، ئۆرپ - ئادەتلىرىنى
ئويدان بىللەچكە، بىرمۇنچە تىرىشچانلىق ئارقىسىدا قاھىرەگە
بېرىپ، ئۇ يەردىكى ئۆبەيدى گۇرۇھىنىڭ ئاخبارات ئورگىنى
بىلەن مەلۇمات ئالماشتۇرىدىغان پەرەڭ ئەلچىلەر ئۆمىگىنىڭ
يول باشلىغۇچىسىلىققا تاللاندى. ئۇ مېڭىش ئالدىدا تۈرمىگە
كېلىپ ئىمادىدىن بىلەن خوشلاشتى ۋە ئىمادىدىننىڭ ئىسمائىلىيە
پىرقىسىغا كىرىشى ئۈچۈن جان كۆيدۈرىدىغانلىغىغا ۋەدە بەردى.
ئۇ ئىمادىدىننىڭ بۇ پىرقىغا كىرىشىنى بەكمۇ ئۈمىت قىلاتتى،
چۈنكى ئۇلار ئىمادىدىنغا ئوخشاش بۇنداق باتۇر ئادەملەرگە
مۇھتاج ئىدى.

مەلۇم ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، ئابدۇرەھىم ۋەزىپىسىنى
تۈگىتىپ قايتىپ كەلدى. ئۇنىڭ ئۇياق - بۇياققا قاترىشى ئارقى
سىدا ئىمادىدىنمۇ تۈرمىدىن چىقتى. ئابدۇرەھىم ئىمادىدىنغا
ئۆزىنىڭ قاھىرەگە قىلغان سەپىرىنى تونۇشتۇردى ھەمدە سالاھىد-
دىننىڭ بارلىق سۈيىقەستچىلەرنى تۇتقانلىغىنى، پەقەت ئەبۇ ھەسەن-
نىڭلا قېچىپ كەتكەنلىگىنى، تۇتۇلغان سۈيىقەستچىلەرنىڭ چاپراس
تۈۋرۈكلەرگە مىخلانغانلىغىنى سۆزلەپ بەردى. ئۇ سالاھىدىننىڭ
يازغان خېتىنى ئىمادىدىنغا تاپشۇرۇپ بەردى. سالاھىدىن
خېتىدە ئىمادىدىننىڭ ساداقەتلىگى ۋە باتۇرلۇغىنى ماختى-
غان ئىدى.

ئابدۇرەھىم ئاندىن ئىمادىدىنغا ياقۇتەنىڭ خېتىنى ۋە
ئۇنىڭغا ئەۋەتكەن ئۈنچە - مەرۋايىتىنى بەردى، سەيپىدەنىڭ

ئەھۋالىنى ئوبرازلىق تەسۋىرلەپ بەردى. ئىمادىدىن ئۇ نەرسە
لەرنى مىننەتدارلىق بىلەن ئالدى ۋە ئۈنچە - مەرۋايىتىنىڭ بىر
قىسمىنى ئابدۇرەھىمگە ھەدىيە قىلدى.

ئىمادىدىن ياقۇتەنىڭ خېتىنى دەرھال ئېچىپ ئوقۇشقا
باشلىدى. خەت مۇنداق يېزىلغان ئىدى:

«ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ئىمادىدىن: دوستۇڭدىن خەۋىرىڭنى
ئۇقتۇق. تۈرمىدە بولساڭمۇ، سادىق دوستۇڭنىڭ غەمخورلۇق
قىلىپ تۇرغىنىنى ئۇقۇپ كۆڭلىمىز كۆپ ئەمىن تاپتى. ئەمدى
ساڭا ئېيتسام، مەلىكە سەيپىدەم بەرجىۋان قەسىرىگە كۆچۈپ
كىردى، ئۇ سالاھىدىن سۇلتاننىڭ ھۆرمىتىگە ۋە چەكسىز غەم
خورلۇغىغا ئېرىشتى. مەن خوشاللىق بىلەن ساڭا خەۋەر قىلىمەن
كى، سۇلتان سەيپىدەنى ھەمىشەم دىدى، ئۇلار بىر بىرىنى
ئاچا - ئۇكا دىيىشىدۇ. سۇلتانىمىز سېنى ماخىتاپ ئاغزىدىن
چۈشۈرمەيدۇ. ئۇ مەلىكەم بىلەن ئىككىڭلارنىڭ بەخت - سائادەتلىك،
كۆڭۈللۈك بولۇشۇڭلارنى تىلەيدۇ.

شۇنداقتىمۇ، سەيپىدە مەلىكەم ھىلىمۇ سەندىن ئەنسىرىمەك
تە. دوستۇڭدىن سېنىڭ پات - ئارىدا تۈرمىدىن چىقىدىغانلىغىڭنى
ئۇقتۇق. بىز ئاشۇ كۈننىڭ بالدۇرراق يېتىپ كېلىشىنى كۈتمەك
تىمىز. ئەھۋالىڭدىن بىزنى داۋاملىق خەۋەرلەندۈرۈپ تۇرساڭ،
سەندىن كۆپ مىننەتدار بولاتتۇق، خۇدا ئامان قىلسۇن!»

ئىمادىدىن خەتنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ يۈرىكى
يېڭىدىن سۇ ئىچكەندەك بولدى، ئۇ يۇرۇن مۇنداق ھىسسىياتتا
بولۇپ ياقىمىغان ئىدى. چۈنكى مۇشۇ سائەتكىچە، ئۇنىڭ پىكرى -
خىيالى سەيپىدەدە بولۇپ، تۈرلۈك غەم - ئەندىشىلەرگە يېتىپ
كەلگەن ئىدى. ئۇ سالاھىدىننىڭ سەيپىدەگە نىسكالىنىش تەلى
ۋىنى قويغانلىغىنى بىلىگەچكە، قانداق قىلىشىنى بىلمەي بېشى
قېتىپ تەقدىرگە بويۇن قىسىپ تۇرغان ئىدى. ئۇ ياقۇتەنىڭ

خېتىنى ئوقۇغاندىن كېيىن، سالاھىدىتىنىڭ سەيپىدە بىلەن توي قىلىش نىيىتىنىڭ يوقلۇغىنى بىلدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، خەتتىن سەيپىدەنىڭ ئۇنىڭغا بولغان چوڭقۇر مۇھەببىتى چىقىپ تۇراتتى.

ئەمدى ئۇ سەيپىدەنىڭ ئۆزىگە تەئەللۇق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى. دە، گويا ئۇزۇندىن بۇيان يىغىلىپ قالغان مۇھەببەت ئوتى بۈگۈن بىراقلا ئېتىلىپ چىققاندىك، قەلبىدە لاۋىلىداپ كۆيۈشكە باشلىدى. ئۇ قەيەرگە بارسا، سەيپىدەنىڭ شەكلى - سىمى ماسى كۆز ئالدىدىن ئېرى كەتمەيدىغان بولۇپ قالدى، ئۆتكەنكى ئىشلار بىر - بىرلەپ كۆز ئالدىدا نامايەن بولۇشقا باشلىدى. ئۇ خۇددى ھازىرقىدەك ئېسىدە تۇرغان ئاشۇ كۈنى ئاخشامدىكى مەنزىرىنى ئەسلەيتتى: سەيپىدە ئىشىك يېنىدا تۇرۇپ ئۇنىڭ بىلەن خوشلاشقاندا، ئۇ سەيپىدەنىڭ ئايرىلىشقا كۆزى قىيماپ ۋاتقان ھىسسىياتىنى چۈشەنمىگەن؛ ئۇ يەنە ئاشۇ بىر تۇتام سېرىق چاچنى ئەسلىدى، بۇ چاچنى سۇلتان نۇرىددىندىن سوراپ ئېلىشقا قانداق جۈرئەت قىلغانلىغىنى، نۇرىددىننىڭ قانداق ماقۇل بولغانلىغىنى، بۇ چاچنىڭ ئىگىسى بىلەن قانداق ئۇچراش قانلىغىنى ۋە جىددى پەيتتە ئۇنى قانداق قۇتۇلدۇرۇۋالغانلىغىنى، ئىشنىڭ مۇشۇنداق قالمىشىپ كېلىشىنى تەقدىرنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇپ بەرگەنلىكىنى ئەسلىدى. ئۇ، ئەگەر ۋەزىپىنى غەلبىلىك ئورۇنلاپ، زەپەر بىلەن قايتسا، ھەممە ئىش كۆڭۈلدىكىدەك بولۇپ، بەختلىك بولىدىغانلىغىنى تەسەۋۈر قىلاتتى.

بەخت ھەققىدە ھەر خىل قاراشلار بار؛ بەزىلەر پۇل بولسا، بەخت دىگەن شۇ دەيدۇ؛ بەزىلەر نام - ئاتاقنىڭ ئۆزى بەخت دەيدۇ؛ بەزىلەر سالامەتلىكنىڭ ئۆزى بەخت دەيدۇ. دىمەك، بەختكە ھەر كىم ھەر خىل قارايدۇ. ۋاھالەنكى، بىر بىرىنى ياخشى كۆرىدىغان ئاشىنلار بەختنىڭ ئاشىق - مەشۇق ئوتتۇرىسىدىكى مۇھەببەتتە ئىكەنلىكىنى چوڭقۇر بىلىدۇ؛ ئاشىق - مەشۇق

نىڭ بىر بىرىنى كۈتۈۋاتقان ۋە بىر بىرىگە تۆت كۆز بىلەن تەقەززا بولۇپ تۇرۇۋاتقان چاغدىكى مۇھەببەت خىياللىرى پۈتۈنلەي بەختكە تولىدۇ؛ ئەنسىرىگەندىكى غەم - قايقۇمۇ بەخت بېغىشلايدۇ؛ كۆرۈشكەندە قىلىشقان يۇمشاق، لەتاپەتلىك گەپلىرىدىمۇ بەخت يېغىپ تۇرىدۇ؛ ئايرىلىشقان چاغدىكى ۋەدە - قەسەملەر - مۇ بەخت بىلەن يۇغۇرۇلىدۇ. ھەرقانداق ئەھۋالدا، مەيلى بىر يەردە بولسۇن ۋە باشقا - باشقا جايدا بولسۇن، ئۇلارنىڭ قەلبى مەڭگۈ بىر بىرىگە باغلانغان بولىدۇ، مەيلى غەنى، مەيلى يېقىن بولسۇن، قەلبى ئۆزگەرمەيدۇ؛ ھەرقانداق شارائىتتا مۇھەببەتنىڭ بەختىدىن بەھرىمەن بولىدۇ.

ئىمادىدىن خەتنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭدا زادى بولۇپ باقمىغان بىر ھىسسىيات پەيدا بولدى - دە، دەرھال قال-ھەرگە قاراپ چاپقۇسى كېلىپ كەتتى. بۇ چاغدا، ئىمادىدىننىڭ قېشىدا تۇرغان ئابدۇرەھىم دوستىنىڭ چىرايىدىكى ئۆزگىرىشنى دىققەت بىلەن كۈزەتمەكتە ئىدى. ئۇ ھىلىقى خەتتە ئىمادىدىننىڭ ئۆز پىلانىنى ئۆزگەرتىشكە سەۋەپ بولىدىغان بىرەر ئەندىزىنىڭ گەپ - سۆز بولمىغىنىدى دەپ ئەنسىرەيتتى. چۈنكى ئۇ ئىمادىدىننى ئىسمائىلىيە پىرقىسىغا ئەكىرىشنى بەكمۇ ئۈمىت قىلاتتى. بۇ چاغدا ئىمادىدىن دوستىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغانلىغىنى دەرھال ئېسىگە ئالدى - دە، ئۇنىڭغا:

— ئاھا! دوستۇم، خۇدا خەيرى قىلسۇن، ياردىمىڭگە كۆپ رەھمەت، — دىدى.

— بۇ مېنىڭ ئۆتەشكە تېگىشلىك پەرزىم، رەھمەت ئېيت قۇچىلىمى بوق. بىراق، بۇندىن كېيىن مېنىڭمۇ ساڭا ھاجىتىم چۈشسە، رەت قىلماسەن دەپ ئويلايمەن!

— خىزمىتىڭگە بېشىم بىلەن تەييارمەن، — دەۋەتتى ئىمادىدىن مەرتلىكى تۇتۇپ كېتىپ، لېكىن بۇ گەپنى ئاغزىدىن

بۇ دۇنيا

(چىقىرىپ بولۇپ، كۆڭلىنىڭ چوڭقۇر قېتىدا سەل ئەندىشە پەيدا بولدى. چۈنكى ئۇ ئۆز ھاياتىنىڭ ھازىردىن باشلاپ ئۆزىگىلا تەئەللۇق ئەمەسلىكىنى ھېس قىلغان ئىدى. ئۇ كەلگۈسىدە ئۆز سۆيگىسى بىلەن جەم بولۇپ، خۇدا نېسىپ قىلغان مۇھەببەت لەززىتىدىن تەڭ بەھرىمەن بولۇش ئۈچۈن بۇ دۇنيادا ھايات تۇرۇشى تولىمۇ خالايتتى.)

بىراق ئابدۇرەھىم ئۇنىڭ بۇ ئىپادىسىدىن ئىنتايىن مەمنۇن

بولدى ۋە مۇنداق دىدى:

— سەن ئۆزەڭنى پىدا قىلىشقا تېخىمۇ ئەرزىيدىغان بىر كىشىنى كۆرسەن، ئۇ كىشى بىزنىڭ ئىمامىمىز ھەم مەۋلانىمىز شەيخ راشىددىن سىمان بولىدۇ. بىز ھەممىمىز ئۇنىڭغا ئۆزىمىزنى پىدا قىلىشقا رازىمىز. سەن بىزنىڭ بىر ئەزىمىمىز بولغاندا، سەنمۇ مۇشۇنداق ئويغا كېلىسەن.

— ئەمما مەن سىلەرنىڭ پىرقىڭلارغا قانداق قىلىسام كىرەلمەن؟ — دىدى ئىمادىددىن كۈلۈپ، — بۇنىڭ ئۈچۈن سەن كۆپرەك ياردەم قىلىپ يول كۆرسەتسەڭ بولىدۇ.

— بۇ ئاسان، — دىدى ئابدۇرەھىم خوشال بولغان ھالدا، — مەن سېنى شەيخ دۇبۇسقا تونۇشتۇرۇپ بىر پارچە خەت يېزىپ بېرىمەن. ئۇ بىزنىڭ ئائىپ شەيخىمىز، ئۇ بىزنىڭ چوڭ شەيخىمىز بىلەن بىللە مىساق قەلئەسىدە تۇرىدۇ. بۇ قەلئە ھەلەپتىكى مىساق تېغىدا، خالىساڭ، بۈگۈنلا يولغا چىقساڭ بولىدۇ. يولنى بىلەمسەن؟

— ئوبدان بىلىمەن، مەن شۇ يەردە ئوقۇغان.

ئابدۇرەھىم قەغەز ئېلىپ، شەيخ دۇبۇسقا قارىتىپ بىر پارچە خەت يېزىپ ئىمادىددىنغا بەردى. ئىمادىددىن ئۇنىڭ بىلەن خوشلاشتى - دە، ئېتىغا مىنىپ مىساق تېغىغا قاراپ يول ئالدى. بۇ تاغ ھەلەپ رايونىدىكى چوڭ تاغ بولۇپ، بۇ

تاغنىڭ نەچچە چاقىرىملىق دائىرىسىدىكى بىرمۇنچە شەھەر - بازار، يېزا ۋە قەلئەلەر ئىسمائىلىيلەرگە قارايتتى. بۇ يەردە مۇدىلىك دەرەخلەر ناھايىتى كۆپ بولۇپ، ئۈرۈكى بەكمۇ داڭلىق ئىدى. بۇ يەردىن يەنە پاختا، كۈنجۈت كۆپ چىقاتتى. سىماق تېغى ئىسمائىلىيلەرنىڭ بىرمۇنچە قەلئەلىرى بىلەن ھەشەۋر ئىدى. بۇ قەلئەلەر قاتارىدا مىسيان، كەھىن، ئۈللەيقە ۋە مەرقەپ قەلئەلىرى ھەممىسىدىن داڭلىق ئىدى. ئىسمائىلىيە پىرقىسىنىڭ باش مەھكىمىسى مۇشۇ يەردە بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىمامى راشىددىن سىنان مىسيان قەلئەسىدە تۇراتتى.

مىسيان قەلئەسى مىسيان تېغىنىڭ ئۈستىدە بولۇپ، بۇ كۆككە تاقىشىپ تۇرىدىغان ئىگىز تاغ ئىدى. بۇ تاغنىڭ شەرق ۋە غەرب تەرىپى كەڭ كەتكەن سازلىق، شىمالىي ئايىغى چوخ چىيىپ تۇرغان چوققىلار ئىدى؛ ئوتتۇرىدىكى ئاساسىي چوققىدا مۇستەھكەم بىر قەلئە بولۇپ، ئىسمائىلىيە پىرقىسى كاتتىۋاش لىرىنىڭ ئۆي - سارايللىرى مۇشۇ يەردە ئىدى. بۇ قەلئە قۇرام تاشلار ئۈستىگە سېلىنغان، ئەتراپى تىك ھاڭ بولۇپ، ئۈستىگە چىققىلى، قەلئەنى ئالغىلى بولمايتتى. قەلئەدىن قارىغاندا، ئۇ چەت - بۇ چەت سازلىق ئالقاندىكىدەك كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى. سازلىقنى بىر جىلغا كېسىپ ئۆتەتتى، جىلغىدا بىر پارچە بۇغدايلىق بار ئىدى. بۇ ئىگىز تاغدىن سەل نېرىدا بىر كىچىك بازار بولۇپ، بۇ يەردە بىرمۇنچە ئاھالىسىنىڭ ئۆي - ماكانلىرى بار ئىدى.

قەلئە قېلىن سېپىل بىلەن ئورالغان، سېپىلنىڭ بىرلا ئەگە دەرىۋازىسى بولۇپ، ئۇ بىردىن - بىر چىقىش ئېغىزى

ئىدى. قەلئەگە كىرىش توغرا كەلسە، مۇشۇ ئەگمە دەرۋازىدىن كىرىپ قەلئەنىڭ ئۈستىگە چىققىلى بولاتتى. قەلئەنىڭ ئارقىسىدا ۋە يۇقۇرى تەرىپىدە بىر قىسىم ئۆي جايلار بولۇپ، ئۇلارنىڭ ھەممىسى قۇرام تاشلار بىلەن قوپۇرۇلغان ئىدى. سېپىل ئۈستىدە ناھايىتى جىق قاراۋۇلخانلار بولۇپ، قاراۋۇللار قەلئەنى مۇھاپىزەت قىلاتتى. ئەگەر دۈشمەن كېلىپ قالسا، قاراۋۇللار ئوقيا، تاش ئېنىپ دۈشمەننى يېڭەتتى. بۇ قەلئە شۇنداق مۇستەھكەم ئىدىكى، ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن ھەرقانداق كۈچلۈك قوشۇنمۇ قەلئەنى ئالالماي ھەسرەت چېكەتتى.

ئىمادىدىن ئېتىغا مېنىپ بەيتۇلمۇقەددەستىم چىقتى. ئۇ سىماق تېغىغا بارىدىغان بىرنەچچە يولنى بىلمىسىمۇ، لېكىن ئۆزىنىڭ بالىلىق دەۋرىنى ئۆتكۈزگەن دەمەشىق ئارقىلىق مېڭىپ، مۇشۇ پۇرسەتتە دەمەشىق شەھىرىنى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى باغۇ - بوستانلارنى تاماشا قىلىپ ئۆتمەكچى بولدى. ئىمادىدىن بىرنەچچە كۈندىن كېيىن دەمەشىققە يېتىپ كەلدى. ئۇ ئەبۇ ھەسەندىن ئىككى كۈن بۇرۇن كەلگەن ئىدى. ئىمادىدىن بېلىدىغان لار تونۇپ قالمىسۇن دەپ، باشقىچە ياساندى. شەھەرنى تاماشا قىلىۋاتقاندا، مەشىق مەيدانىدىن قايتىپ كېلىۋاتقان سۇلتان نۇرىددىننى كۆرۈپ قالدى. سۇلتان مۇھاپىزەتچىلىرىنىڭ ھىساپىسىدە ئاتلىق كېلىۋاتاتتى. ئۇنىڭ روھلۇق، ساغلام، تەسەبەللىكىنى كۆرۈپ، ئىمادىدىن خوشال بولدى. ئۇ نۇرىددىن بىلەن سالاھىددىننىڭ ئوتتۇرىسىدا زىددىيەت بارلىغىنى بىلەتتى. لېكىن ئۇنىڭ يۈرىكى يەنىلا ئۆز خوجىسى سالاھىددىنغا تەلپۈنەتتى ۋە ئۇنىڭ غەلبە قىلىشىنى ئۈمىت قىلاتتى.

ئىمادىدىن دەمەشىقتە تاماشا قىلغاندىن كېيىن، غۈتە بوستانلىغىغا ① كەلدى — ئىككى كۈندىن كېيىن ئەبۇ ھەسەن

① غۈتە — دەمەشىق شەھىرىگە يېقىن بوستانلىق. «رامزاننىڭ ئون يەتتىنچى» دە، قەتەم دېگەن قىزنى بىلال بوغۇزمۇئەتكەن جاي، — تەرجىمان.

مۇشۇ يەردىن ئۆتۈشى مۇمكىن — ئىمادىدىن شۇ كۈنى كەچتە دەمەشق شەھىرىنىڭ يېنىدىكى بىر يېزىدا قوندى. ئەتىسى يەنىلا سىماق تېغىغا قاراپ ماڭدى. ئۇ ئەنە شۇنداق سەھەردە يولغا چىقىپ، كەچتە قونۇپ مېڭىپ ئىككى كۈندىن كېيىن مىسىياق تېغىنىڭ يېنىغا كەلدى. ئۇ شۇ كۈنى كەچقۇرۇن ئاققا چىقىمۇ بولاتتى. لېكىن ئەتىسى سەھەردە چىقىشنى لايىق كۆردى.

ئەتىسى سەھەردە ئىمادىدىن ئاتلىق ئالاھەزەل ئىككى سائەتچە ماڭغاندىن كېيىن، يىراقتىن مىسىياق تېغى كۆرۈنۈشكە باشلىدى. تاغ ئۈستىدىكى قەلئە بۇلۇتقا تاقاشقان ھالدا ھەيۋەتلىك، سۈزلۈك كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئىمادىدىن: بۇ قەلئەگە چىقىش ئاسماندىكى سانى تۇتۇشتىنمۇ تەستەك قىلىپ تۇرىدۇ، دەپ ئويلىدى. ئۇ ئاتتىن چۈشۈپ، ئاتنى يېتىلەپ پىيادە ماڭدى. شۇ چاغدا ئۇدۇلدىن بىر بوۋاي چىقىپ قالدى. ئۇ ئىمادىدىندىن مەن قىلىشىپ بەرگۈدەك بىرەر ئىش - پېشىڭىز بارمۇ دەپ سورىدى. ئىمادىدىن بۇ بوۋاينى ئىسمائىلىيلەرنىڭ ئاقساقاللىرىدىن بىرى بولسا كېرەك دەپ ئويلىدى. چۈنكى بۇ پىرقىنىڭ باشلىقلىرىنىڭ ئىنتايىن يامان، ۋەھشى ئىكەنلىگى ھەممىگە مەلۇم ئىدى. كىشىلەر ئۇلارنىڭ مىسىر، شاملارغا ئەسكەرلىرىنى ھەيدەپ ئاپىرىپ، ئۇ يەردىكى ئەسكەرلەر بىلەن ئۇرۇش - چېپىشقا سالىدىغانلىغىنى كۆرۈپ تۇراتتى. راشىددىن سىنان توغرىسىدىكى رىۋايەتلەر تېخىمۇ سىرلىق ئىدى. كىشىلەر ئۇنى شەيخۇل جەبەلە يەنى تاغ ئاقساقىلى دەپ ئاتىشاتتى. ئۇنىڭ ئىسمى ئىسمائىلىيە پىرقىسىنىڭ بوۋىسى ھەسەن ئىبنى سەبباھ بىلەن تەڭ تۇراتتى. كىشىلەر راشىددىن سىناننى كارامەت كۆرسىتىدۇ دەپ ئىشىنەتتى. غەيرى، قورقۇنچىلۇق ئىشلار بولسا، ھەتتا يامغۇر يېغىش، ھاۋا گۈلدۈرلەش، چاقماق چىقىشتەك تەسەت ھادىسىلىرىنىمۇ ئۇنىڭ كارامىتى دېيىشەتتى. ئۇ گويا ئۆز دۈشمەنلىرىنى تىرتىتىدىغان،

مۇرىتلىرىنى ئىتائەتمەن قىلىدىغان بۇتقا ئوخشاپ قالغان ئىدى.
بايىقى بوۋاي كەلگەندە، ئىمادىدىن ئۇنىڭدىن ئىسمائىلىيە
پىرقىسىنىڭ ئىمامىنىڭ قەيەردە تۇرىدىغانلىغىنى سورىدى.
بوۋاي چۆچۈگەن ھالدا ئۇنىڭ باش - ئايسىغىغا سەپ
سېلىپ چىقىپ:

— تەقسىر، ياقا يۇرتلۇق ئوخشىمامسىز؟ — دەپ سورىدى.
— ھەئە، مەن باشقا يەرلىك، — دىدى ئىمادىدىن.
— سىزنى بۇ يەرگە قانداق شامال ئۇچۇرۇپ كەلدى؟
ئىمامنى ئىزلەپ نىمە قىلىسىز؟
— ئائىپ ئىمام دۇبۇسقا خەت ئېلىپ كەلگەن ئىدىم.
— ھە، دۇبۇسنى دەمسىز؟ مەن تېخى راشىددىن شەيخ
ئاخۇنۇم بىلەن كۆرۈشەمدىكى دەپتىمەن، ئۇ كىشى بىلەن كۆرۈ-
شۈش ئاسان ئەمەس.

— ئۇنداق بولسا، دۇبۇس شەيخ ئاخۇنۇم بىلەن كۆرۈش-
سەم بولامدۇ؟

— بۇنىڭغا بىرىنمە دىيەلمەيمەن. ئەگەر ماقۇل كۆرسە
ئىدىز، خەتنى ماڭا بېرىڭ، مەن خەتنى ئۇنىڭ خىزمەتچىلىرى
ئارقىلىق يەتكۈزۈپ بېرىمەن. سىز مۇشۇ يەردە جاساۋابىنى
كۈتۈپ تۇرۇڭ.
ئىمادىدىن خەتنى ئۇنىڭغا بەردى. بوۋاي خەتنى ئېلىپ
تاغ تەرەپكە كەتتى.

ئىمادىدىن تۇرغان يېرىدە تۇرۇۋەردى. ئۇ ئاتنىڭ تىزگىنىنى
تۇتۇپ ئەتراپقا كۆز سالدى: ئەتراپ كەڭ كەتكەن تۈزلەڭلىك
بولۇپ، ئوتتۇرىدا ئىگىز بىر تاغ، تاغ ئۈستىدە مىسىق قەلئەسى
تۇراتتى. ئىمادىدىن قەلئەنىڭ سېپىلىگە ۋە قاراۋۇلخانلارغا زەڭ
سېلىپ قارىدى، لېكىن قانچە قاراپمۇ تاققا چىققىلى بولىدىغان
يولنى پەرق ئېتەلمەي، قەلئەدىكىلەر ئۇ يەرگە ئۇچۇپ چىققان

مىكىنە؟ دەپ ئويلىدى - دە، ئىختىيارسىز ئىندىشە قىلىدى ۋە راشىددىنى ئۇچۇقتۇرۇۋېتىشنى ئاسمانغا چىقىشتىنمۇ تەس ھېس قىلدى. لېكىن بۇ ئۇنىڭ قىزىقىشىنى كۈچەيتىپ، بۇ ئادەمنىڭ تېگى - تەكتىنى بىلىپ چىقىش نىيىتىگە كەلدى. ئۇ، يا بۇ ئادەمنى ئۇچۇقتۇرۇۋېتىش، ياكى ئۇنى سالاھىدىن بىلەن ئەپلەش تۈرۈش ئۈستىدە ئويلىنىشقا باشلىدى.

بىر پەستىن كېيىن ھىلىقى بوۋاي قايتىپ كەلدى. ئۇنىڭ كەينىدىن چاكارچە كېيىنگەن، تاقىر باش، يالڭاياق، مەيدىسى ئوچۇق بىر يىگىت كەلدى. يىگىتنىڭ تۇرقى بەئەينى ئالۋاستىغا ئوخشايتتى.

يىگىت ئىمادىدىنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۇنىڭغا سالام قىلدى، ئاندىن نىمىشقا كەلگەنلىكىنى سۈرىدى.

— مەن دۇبۇس شەيخ ئاخۇنۇم بىلەن كۆرۈشەتتىم، — دىدى ئىمادىدىن.

— بۇ سەن ئېلىپ كەلگەن خەتمۇ؟ — يىگىت قولىدىكى خەتنى كۆرسىتىپ سۈرىدى، — ئىسمىڭ نىمە؟ — ئابدۇجايپار.

— مەن بىلەن ماڭ! — دىدى يىگىت بۇيرۇق قىلىپ. ئىمادىدىن ئېتىنى يېتىلەپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ماڭدى. يىگىت ئالدىدا يول باشلاپ ماڭاتتى، ئۇ خۇددى بىرتقۇچ ھاي-ۋانغا ئوخشاش ئەلپازى يامان ھالدا پات-پات ئىمادىدىنىڭ باش - ئايىغىغا سەپسىلەپ قوياتتى. ئىمادىدىن ئۇنىڭ قارىشىدىن تېڭىرقاپ قالدى. ھىلىمۇ ياخشى ئىمادىدىن يۈرەكلىك يىگىت بولغىنى، ناۋادا توخۇ يۈرەكلەردىن بولىدىغان بولسا،

بەلكى قورقۇپ ئۆزىنى يوقىتىپ قويغان بولاتتى. ئۇلار بىر دەمدىلا تاغ باغرىغا كەلدى. يىگىت ئىمادىدىغا ئېتىنى قالدۇرۇپ قويۇشنى ئېيتتى. ئىمادىدىن سەل ئىككىلىنىپ قالدى.

— ئېتىڭنى مۇشۇ يەردە قالدۇرۇپ قوي، بولمىسا، نەدىن كەلگەن بولساڭ، شۇ يەرگە كەت! — دىدى ئۇ قىستىغان ھالدا. ئىمادىدىن كۆندى. ئۇلار يىلان باغرى تاغ يولىنى بويلاپ يۇقۇرلاپ ماڭدى. يولنىڭ بەزى يەرلىرىدە غەلىتە تاشلار چۈچۈسىيىپ تۇراتتى؛ بەزى يەرلىرىنىڭ تاشلىرىدىن پەلەمپەي چىقىرىلغان، يول ئوڭغۇل - دوڭغۇل بولۇپ مېڭىش ناھايىتى قىيىن ئىدى. لېكىن يول باشلاپ مېڭىۋاتقان يىگىت تاغ يولى ئۈستىدەك تاشتىن - تاشقا ناھايىتى ئەپلىك سەكرەپ يېنىك ۋە تېز ماڭاتتى. ئىمادىدىنمۇ بوش كەلمەي، تاشتىن - تاشقا يامىشىپ ئۇنىڭغا سوڭىشىپ ماڭدى.

ئىككىيلەن ئەگىر - توقاي تاغ يولىدا بىر ھازا ماڭغاندىن كېيىن قورغان دەرۋازىسىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە، يول باشلىغان يىگىت توختاپ، ئىمادىدىغا توختاشنى ئىشارەت قىلدى ۋە دەرۋازىغا بېرىپ شەرتلىك بەلگە بويىچە دەرۋازىنى قاقىتى. پۇختا ياسالغان دەرۋازا قاتتىق غىچەداپ ئېچىلدى. يىگىت ئىمادىدىننى سىرتتا قالدۇرۇپ كىرىپ كەتتى. ئىمادىدىن خۇددى چۆيۈندە قۇيغاندەك سېلىنغان بۇ قەلئەنىڭ ئۇپاتى - بۇياقلىرىغا كۆز سالدى. لېكىن ئۇ قېلىن سېپىل ۋە ئۇنىڭ ئۈستىدىكى قاراۋۇلخاندىن باشقا ھىچنەمىنى كۆرمىدى. قاراۋۇلخاننىڭ كىچىك كۈنگۈرىسىدىن قاراۋۇلنىڭ ئۇيان - بۇيان مېڭىپ يۈرگەنلىكى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

بىر ھازادىن كېيىن، قەلئە دەرۋازىسىدىن بىر كىشى چىقىپ، سەل مۇلايىم مۇئامىلە بىلەن ئىمادىدىننى قەلئەگە

تەكلىپ قىلدى. ئۇلار ئەگمە دەرۋازىدىن ئۆتۈپ، ئۇزۇنغا سوزۇلغان، ئۈستى يېپىق ئەگرى - بۈگرى كوچىغا كىردى. تورۇسى ئەگمە ياسالغان، يولغا تاش ياتقۇزۇلغان بۇ كوچىنىڭ ئىككى ياقىسىدا نەيزە، قىلىچ تۇتقان ياساۋۇللار قاتۇرۇپ قويغاندەك مىدىر - مىدىر قىلماي تىك تۇرۇشاتتى. بۇ يەردىكى ھەيۋىدىن ئادەمنى سۈر باساتتى. قەيسەر تەبىئەتلىك باتۇر يىگىت ئىمادىدىن پىسەنت قىلماي مەردانە قەدەم تاشلاپ مېڭىۋەردى. ئۇلار كوچىدا بىردەم ماڭغاندىن كېيىن، بىر ئايۋانغا چىقتى. ئايۋاننىڭ تۆت تەرىپىدە بىرنەچچە ئىشىك بولۇپ، ھەممىسى مەھكەم تاقاقلىق ئىدى. باشلاپ كىرگەن يىگىت ئىمادىدىن بىر ئىشىكنىڭ ئالدىغا ئەكىلىپ، ئىشىكنى بىرنەچچىنى چېكىۋېتىپ، ئىشىك ئېچىلدى. ئۇ تونۇشتۇرۇش خېتىنى ئىمادىدىنغا قايتۇرۇپ بېرىپ، ئۇنى ئىچكىرىگە كىرىشكە ئىشارەت قىلىپ قويۇپ، ئۆزى كېتىپ قالدى. ئىمادىدىن ئىشىكتىن كىرىپ، ئۇدۇلدا بىر ئۆينى كۆردى. بۇ ئۆينىڭ ئىشىكى يېنىدا تۇرغان ياساۋۇللار قوللىرىدىكى نەيزىنىڭ ئۇچى بىلەن ئىمادىدىننى ئىچكىرىگە كىرىشكە ئىمادىدىن قىلدى. ئىمادىدىن ئۆيگە كىرىپ توختىدى ۋە ئۆي ئىچىگە كۆز يۈگۈرتتى: ئۆي كەڭ - كۆشادە، يەرگە گىلەم سېلىنغان؛ تۆت تامغا ھەرخىل قورال - ياراقلار ئېسىلغان؛ تام تۈۋىگە كويىزا، كىشەن قاتارلىق جازا قوراللىرى قويۇلغان؛ تامنى بويلاپ تاشتىن يۇنۇپ ياسالغان ئورۇندۇقلار قاتار تىزىپ قويۇلغان، ھەممىسىنىڭ ئۈستىگە ئېيىق، شىر تېرىللىرى سېلىنغان ئىدى. ئۆينىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدىكى تاش ئورۇندۇقنىڭ بىر ئۇچىدا شەيخ دۇبۇس يالغۇز ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ ئۆچىسىدىكى كەڭ يەڭلىك پەرىجىسى پۈتۈن بەدىنىنى يېپىپ تۇراتتى. ئۇ بېشىغا يوغان يېشىل سەلىلە يۆگىگەن ئىدى. ئىمادىدىن ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئېگىلىپ سالام قىلدى ۋە:

— جاناپلىرى دۇبۇس شەيخ ئاخۇنۇم بولسىلىرى
كېرەك، — دىدى.

شەيخ «ھەئە» دەپ بېشىنى لىگىشىتىپ قويدى ۋە يېقىنراق
كېلىپ تونۇشتۇرۇش خېتىنى كۆرسىتىشنى ئېيتتى. ئىمادىدىن
خەتنى ئۇنىڭغا سۇندى. شەيخ خەتنى ئالدى ۋە ئېچىپ ئوقۇدى.
خەتنى كۆرۈپ بولغاندىن كېيىن سالماقلىق بىلەن:

— ئوغللىمىز ئابدۇرەھىم سېنى ناھايىتى ئوبدان تونۇش
تۇرۇپتۇ، ئابدۇجاپپار، ئولتۇر، — دەپ ئۇنىڭغا ئىشارەت قىلدى.
ئىمادىدىن ئۆيىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بۇ تاش ئورۇندۇقنىڭ
يەنە بىر ئۇچىدا ئولتۇرۇپ جىم تۇردى.

— ئابدۇرەھىم خېتىدە سېنىڭ پىرقىمىزغا كىرىشىنى خالايدىغان
لىغىڭنى ئېيتىپتۇ، — دىدى دۇبۇس.

— شۇنداق، خەلىپەم، مېنىڭ كىرىشىمگە بولارمۇ؟

— ئەلۋەتتە بولىدۇ. لېكىن بۇنىڭ شەرتى بار، —

دىدى شەيخ بىر پەس ئويلانغاندىن كېيىن.

— خەلىپەم، قانداق شەرت ئۇ؟

— ئابدۇجاپپار، شۇنى بىلىشىڭ كېرەككى، ھەممىدىن ئال-

ۋال نىيىتىڭ پاك، مۇددىئايىڭ توغرا بولۇشى، ئەمرى - پەرمانغا
بوي سۇنىدىغان بولۇشۇڭ كېرەك. مۇشۇ تەلەپلەرنىڭ ھۆددىسىدىن
چىقالامسەن؟

— چىقىمەن.

(— ساڭا ئەسكەرتىپ قويايىكى، سەن ئۆزەڭنى ئالدىماسلىق)

خىڭ كېرەك. مەن نىيىتىڭنىڭ قانداقلىغىنى بىلمىسەممۇ، لېكىن
خوجىمىز ئىمام شەيخ ھەزرەتلىرىنى ھەرگىز ئالدىيالىمىسەن. ئۇ
زات كىشىلەرنىڭ كۆڭلىدىكى سىرنىنى بىلىۋېلىشقا شۇنداق كامىل
كى، كۆزۈڭنىڭ ئىچىگە بىر قاراپلا كۆڭلۈڭدە نىمە ئاللىق بار.
لىغىنى، نىيىتىڭنىڭ ياخشى - يامانلىغىنى بىلىۋالىدۇ. ناۋادا يۈ-

رىگىڭ پوكۇلدايدىغان يېرىڭ بولسا، كېيىن ئۆز بېشىڭغا بالا تېپىۋېلىپ، بىكاردىن - بىكارغا ئۆزۈڭنى ئۆلۈمگە ئۇتۇپ بەرگىچە، پىرقىمىزغا كىرىشتىن يالتايساڭمۇ كېچىكمەيسەن، - دىدى شەيخ ئۇنى ئاگاھلاندۇرۇپ، - سېنى تونۇشتۇرغان يىگىتىمىز بۇ خېتىدە سېنىڭ باتۇرلۇغۇڭنى ۋە دوستانىلىغۇڭنى ناھايىتى ماختىغانلىغى ئۈچۈن ساڭا گەپنى ئوچۇق ئېيتىپ قويدۇم. ئەمدى ئۆز گېپىمىزگە كەلسەك، ئەگەر سەن ئىلتىپاتقا مۇشەرەپ بولۇپ، بىزنىڭ پىرقىمىزغا قاتناشساڭ ھەمدە ئىشەنچكە ئىگە بولساڭ، بۇ دۇنيالىغىڭ ھەم ئۇ دۇنيالىغىڭ ئۈچۈن شاپائەتكە ئېرىشكەن بولىسەن. مەن ساڭا بىر كۈن مۆھلەت بېرەي، يۈرىڭىڭگە قولۇڭنى سېلىپ بېقىپ، ئاخىرقى قارارىڭنى مانا ئېيتقىمىن.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ ئىمادىدىن ئىككىلىنىپ قالدى. چۈنكى ئۇ راشىدىن سىناننىڭ كىشىلەرنىڭ كۆڭلىدىكىنى راست بىلىۋالدىغان كارامىتى بار دەپ ئىشىنەتتى. لېكىن ئۇ ئۆز مەقسىدىگە يېتىش ئۈچۈن قەتئىيلىك بىلەن:

- مەن بىر قاراغا كېلىپ بولغان. شۇنداق بولسىمۇ بۇيرۇقلىرىغا ئىتائەت قىلىش يۈزىسىدىن بىر كۈن تۇرۇپ جاۋاب بېرەي، - دىدى.

شەيخ ئۇنىڭ پىكىرىنى ماقۇل كۆرۈپ بېشىنى لىگىشىتىپ قوبۇپ مۇنداق دىدى:

- ئۈستىڭدىكى قورال - ياراقلارنىڭ يەش، ئېلىپ كەلگەن پۇل ۋە باشقا نەرسىلىرىڭنىڭ ھەممىسىنى تاپشۇر. بۇ بىزنىڭ قائىدىمىز. بىزنىڭ پىرقىمىزغا كىرمەكچى بولغان ھەر قانداق كىشى شۇنداق قىلىشى كېرەك. ئەنسىرىمە، بۇ نەرسىلىرىڭنىڭ ھەممىسىنى سېنىڭ نامىڭدا مۇشۇ يەردە ساقلاپ قويمىمەن.

بۇ تەلەپ ئىمادىدىنغا ناھايىتى ئېغىر تۇيۇلدى. چۈنكى ئۇ ئۆزىدىكى ئۈنچە - مەرۋايىتىلاردىن ئايرىلغاننىڭ ئۈستىگە قورال -

پاراقلىرىدىنمۇ ئايرىلىپ قۇرۇق قول قېلىش ھەقىقەتەن ئېغىر ئىش ئىدى. شۇڭا ئۇ ئارىسالدى بولۇپ بىر ھازاغىچە لام - جىم دىيەلمەي تۇرۇپ قالدى.

- ئوغلۇم، - دىدى دۇبۇس، - بىلىپ قويغىنىكى، خۇ - جىمىز ئىمام شەيخ ھەزرەتلىرىنىڭ ئىشەنچىسىگە ئېرىشمەكچى بولغان ھەر قانداق كىشى ئۇنىڭ بارلىق ئەمرى - پەرمانلىرىغا قىلچە ئىككىلەنمەستىن بوي سۇنۇشى كېرەك. ئابدۇرەھىم تونۇش تۇرغاچقا، سېنى پىرقىمىزغا قوبۇل قىلىشنى ماقۇل كۆردۈم. ئەگەر پۇشايمان قىلساڭ، نەرسىلىرىڭنى قايتۇرۇپ بېرىمەن.

ئىمادىدىن ئۇنىڭ بىلەن يەنە تاكالىشىشتىن پايدا چىقمە مايدىغانلىغىنى سىزىپ، ئۇنىڭ تەلپۈگە بوي سۇنۇشقا مەجبۇر بولدى - دە، بېلىدىكى خەنجىرىنى يېشىپ دۇبۇسقا سۇندى. ئاندىن ئۇنچە - مەرۋايىت، پۇل - پىچەكلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئۇنىڭغا بەردى. دامغا چۈشۈپ قېلىشتىن قورقۇپ تېخىچە دەككە - دۈككىدە تۇرغان ئىمادىدىن دۇبۇسنىڭ خۇش تەبەسسۇم بىلەن مۇئامىلە قىلىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ، سەل خاتىرجەم بولدى. دۇبۇس ئۇنىڭ ھەممە نەرسىلىرىنى ياغلىققا يۆگەپ، ئورۇندۇقنىڭ ئاستىغا تىقىپ قويدى. ئاندىن ئىمادىدىنغا باشقا بىر ئۆيگە چىقىپ دەم ئېلىشنى ئېيتتى.

ئىمادىدىن بىر ياساۋۇلنىڭ ئارقىسىدىن بىر ئېغىز بوش ئۆيگە چىقتى. ئۇ ئۆزى يالغۇز ئولتۇرۇپ ئويغا پېتىپ، ئاڭلىغان گەپ - سۆزلەر ئۈستىدە ئويلىنىپ، ئۆزىنىڭ مۇشكۈل ئەھۋالىغا چۈشۈپ قالغانلىغىنى ھىس قىلدى. ئۇنىڭ كالىسىدا ئىككى خىل ئوي - خىيال دولقۇنلاپ، ئۆزى بىر قارارغا كېلەلمەيتتى:

زىممىسىگە ئالغان ۋەزىپىدىن ۋاز كەچسۇنمۇ؟ ياق. ئۇ ئاللىقاچان سالامىدىنغا قەسەم بەرگەن. ئەمدى يالتايسا، سالاھىدىن ئالدىدا ئىناۋىتى چۈشۈپ كېتىدۇ؛ مەھبۇبىنىڭ نەزىرىدە قەدرى - قىممىتى

تى تۆۋەنلەيدۇ؛ ھىچ بولمىغاندىمۇ ئۆزى ۋىجدان ئازاۋىغا قالدۇ،
ئۇنىڭ ۋىجدانى ئۇنىڭ توخۇ بۈرەكلىك قىلىشىغا يول قويمايدۇ.
ئۇنداق بولسا، بۇ پىرقىغە كىرىش كېرەكمۇ؟ بۇ بەك خەتەرلىك.
ئابدۇرەھىمنىڭ ئېيتىشىچە، راشىددىن سىنان ھىكمەتلىك ئادەم،
ئۇنىڭ ھەيۋىتىدىن كىشىنى سۈر باسىدۇ، بولۇپمۇ ئۇنىڭ كارا-
مەتلىرى كىشىنى ھەيران قالدۇرىدۇ. دىمەك، يا ئۇنىڭ قولىدا
بوغۇزلىنىدۇ ياكى ئاخىر بېرىپ سالاھىدىنىغا ئاسىلىق قىلىپ
راشىددىنغا بەيئەت قىلىدۇ.

ئىمادىددىن بىئاراملىق ئىچىدە ئۆيدە ئۇياندىن - بۇيانغا
ماكاتتى. ئۇ ئۆي ئىچىگە سەپىسالىدى. تۆت تام قۇپ - قۇرۇق
بولۇپ، ئۆيدە بىر پارچە بورا ۋە بىر پارچە كونا گىلەمدىن
باشقا ھىچ نەرسە يوق ئىدى. ئۇ پەنجىرىنىڭ ئالدىغا كېلىپ
سىرتقا قارىدى. يىراقتىن مىسپاق تېغى ئېتىكىدىكى كۆلچەك،
زەيكەشلەر ۋە ئاندىن مۇنبەت تۈزلەڭلىك، ئۇنىڭ نېرىسىدا ئۇ-
زۇنغا سوزۇلغان بىر جىلغا كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇ شۇ قەدەر
ئوي - خىيالغا پاتقان ئىدىكى، ھەتتا ئۆزىنى ئۇنۇتقان ئىدى.
شۇ ئەسنادا ئارقىسىدىن ئۇشتۇمتۇت ئاڭلانغان ئاياق شەپىسى ئۇ-
نىڭ خىيالىنى ئۈزۈۋەتتى. ئۇ ئارقىسىغا ئورۇلۇپ، يىمەكلىك ئې-
لىپ كىرگەن بىر مۇلازىمنى كۆردى. مۇلازىم ئۇنى غىزالىنىشقا
تەكلىپ قىلىپ قويۇپ چىقىپ كېتىۋاتقاندا، ئىمادىددىن ئۇنىڭغا
رەھمەت ئېيتتى. لېكىن پۈتۈن دىققىتىنى بەنىت قىلغان ئوي -
خىيال ۋە ھەددىدىن تاشقىرى تەشۋىش ئۇنىڭ ئىشتىھاسىنى بوق-
قان ئىدى. غەم - ئەندىشە شۇ قەدەر ئېغىرلىشىپ ۋە شۇ قەدەر
كېڭىيىپ بارماقتا ئىدىكى، گويا ھازىرلا قارنى يېرىلىپ كېتىدى-
غاندەك قىلاتتى. تا كەچ كىرگىچە ئۇنىڭ كۆڭلى بىر پۈتۈم سۇ-
مۇ تارتىدى. ئۇنىڭ تازا قوسىغى ئاچقان ئىدى، بايا ئېلىپ
كىرىلگەن يىمەكلىكلەرگە قاراپ قويدى، بۇ نەرسىلەر مەۋە -

چىۋە، نان ۋە گۆش ئىدى. ئۇ ناندان بىرنى ئېلىشقا قولىنى
ئۇزارتتى، لېكىن شۇن ئۇنىڭ كالىسىغا: «بۇ يىمەكلىكلەرگە
زەھەر سېلىپ قويغاندىمۇ؟» دېگەن بىر شۇم گۇمان كەلدى - دە،
ئۇزاتقان قولىنى تارتىۋالدى. بىراق ئۇ يەنە دوستى ئابدۇرەھىم
نى ۋە ئۇنىڭ دۇبۇسقا تونۇشۇرۇپ يازغان خېتىنى ئېسىگە ئې-
لىپ، ئۇلاردا ياخشى نىيەت بارلىغىنى ھېس قىلدى - دە، ئاز-
راق مەۋە - چىۋە يەپ قوسىغىنى سەل توقلىماقچى بولدى.

ئىمادىدىن مەۋە - چىۋە يەۋاتقاندا، ئايۋاندىن ۋاراڭ -
چۇرۇڭ ئاڭلاندى. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ ئىشىكىدىن قارىدى. ئاي-
ۋاندا بىرمۇنچە ياساۋۇل ۋە باشقا ئەسكەرلەر ئىككى - ئۈچتىن
غۇزمەك بولۇشۇپ، ناھايىتى خوشال ھالدا بىر نىمىلەرنى دەپ
كۈلۈشۈۋاتاتتى. ئىمادىدىن بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ: بۇ ئىش مېنىڭ
بۇ يەرگە كېلىشىم بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇشى ياكى قانداق
بېشىمغا بىر پالاكەت كېلىشى مۇمكىن، دەپ گۇمان قىلدى. ئۇ
قۇلاقلىرىنى دىڭ تۇتۇپ زەڭ سالدى. ئۇلار ھەر خىل مىللەت
تېلىدا سۆزلەشەتتى. ئىسمائىلىيە پىرقىسىدا ھەر خىل مىللەتلەر:
ئەرەپلەر، تۈركلەر، پارسلار، كۇردلار، شىركىسلار (ھازىرقى گىرو-
زىنلار) بار ئىدى. ئەرەپ تىلى ئاساسىي ئورۇندا تۇراتتى.

ئىمادىدىن قۇلاق سالغاچ ئويلىناتتى. ئۇ ئۇلارنىڭ سۇلتان
نۇرىددىن توغرىسىدا بىر نىمە دېيىشىۋاتقانلىغىنى ئاڭلىدى؛ ئۇنى
ئۆلۈپتۇ دېيىشىۋاتقانلىغىنى بىلىنەر - بىلىنمەس ئاڭلاپ قالدى.
ئۇ خاتا ئاڭلاپ قالغان بولۇشۇم مۇمكىن دەپ قارىدى. سۇلتان
نۇرىددىن ئايرىلغىنىغا تېخى ئىككى كۈن بولدى، ئۇ چاغىدا
ئۇ تېخى بېجىرىم، روھى جۇشقۇن ئىدى، ئازغىماققا مىنىپ خۇد-
دى شىردەك جاسارەت بىلەن مەشىق مەيدانىدىن قايتقان تۇرسا،
دەپ ئويلىدى - دە، سۇلتان نۇرىددىننى ئۆلدى دېگەن گەپنى
ئىغۋا دەپ، ئىشەنمىدى. بىر دەمدىن كېيىن، دۇبۇس ئەۋەتكەن

بىر كىشى ئىمادىدىغا ئۇنى دۇبۇسنىڭ چاقىرتقانلىقىنى ۋە تېز چىقىپ كۆرۈشۈشىنى ئېيتتى. ئىمادىدىن شەيخنىڭ مەجلىس خانىسىغا كىردى. شەيخ ئوتتۇرىدا پەرىجىسىنىڭ پەشلىرىنى يىغىش ئۇرغان ھالدا يۈكۈنۈپ ئولتۇراتتى، ئۇنىڭ ئالدىدا چوڭ - كىچىك باشلىقلار قاتار ئولتۇرۇشاتتى، ھەممىسىنىڭ كىيىم - كېچەكلىرى ئاساسەن ئوخشىشىپ كېتەتتى، باشلىرىدىكى سەللىلىرى دۇبۇسنىڭكىگە ئوخشاپ كېتەتتى. ئىمادىدىن بۇلارنىڭ ھەممىسى دۇبۇسنىڭ چاپارمەنلىرى بولسا كېرەك، دەپ ئويلىدى.

ئىمادىدىن بۇلارنىڭ ئالدىغا كېلىپ توختىغاندا، دۇبۇس ئۇنىڭدىن سورىدى:

— سەن بەيتۈلمۇقەددەستىم كەلدىڭمۇ؟

— ھەئە.

— بۇ يەرگە دەمەشقى ئارقىلىق كەلدىڭمۇ؟

— شۇنداق.

— سۇلتان ئاتابېك نۇرىدىننى كۆردۈڭمۇ؟ ئاللا ئۇنى

مەغپىرەت قىلسۇن. ئۇنىڭ ئەھۋالى قانداقراق؟

— كۆردۈم، ئاشۇ كۈنى چۈشتە مەشقى مەيدانىدىن ئازلىق

كېلىۋاتقان ئىكەن.

— قايسى كۈنى؟

— ئىككى كۈن بۇرۇن، — دېدى ئىمادىدىن ئويلىنىۋېلىپ

ۋاقتىنى توغرا ھېساپلىغاندىن كېيىن.

— بىراق ئۇ بۈگۈن ئەتىگەن قازا تاپتى. ئاللا ئۇنىڭغا

رەھمەت قىلسۇن.

ئىمادىدىن چۆچۈپ كەتتى ۋە مۇنداق دېدى:

— قازا تاپتى دەمدىلا؟ سىلەر بۇ گەپكە ئىشىنەمسىلەر؟

بۇ خەۋەرنىڭ راستلىقىغا ئىشەنمەيمەن، ئەگەر ئۇ بۈگۈن ئەتىگەن

ۋاپات بولغان بولسا، دەمەشقتىن ئىككى كۈنلۈك يىراق بۇ يەر-

گە خەۋەر قانداقسىگە شۇنچە تېز يېتىپ كېلىدۇ؟
دۇبۇس كۈلدى، ئۇنىڭ كۈلكىسىدىن ئايىنى پوقلا بىر
خىل كەيپىيات ئەكس ئېتىپ تۇراتتى؛ سورۇندىكىلەرمۇ ئۇنىڭغا
ئەگىشىپ كۈلۈشتى. ئۇلار بىر بىرىگە قاراپ كۆزلىرىنى
قىسىشاتتى.

— ئوغلۇم، سېنى ئەيىپلىگىلى بولمايدۇ، — دىدى دۇبۇس،
— سەن بۇ خەۋەرنىڭ قانداق كەلگەنلىكىنى بىلمەيسەن.
ئۇنى بىر خەۋەرچى يەتكۈزگەن ئەمەس، ئاللا ئۆز مەرھىمىتى
ۋە ھىكمىتى بىلەن خوجىمىز ئىمام شەيخ ھەزرەتلىرىگە بىشارەت
بەرگەن. يالقۇز بۇ ئىشلا ئەمەس، بۇنىڭغا ئوخشىغان ئىشلار
كۆپ بولغان. مەسىر خەلىپىسى ئازىدلىدىنلا ئالەمدىن ئۆتكەن
كۈنىمۇ شەيخ ھەزرەتلىرىگە بىشارەت بولغان، ئۇنىڭ ئۆلگىنىنى
بىز شۇ كۈندىلا بىلگەن. مەسىر دىگەن دەمەشەقتىنمۇ يىراققۇ
تېخى. يەنە بىز ئاشۇ قېتىمقى سۈيىقەستلىك توپلاڭدا شائىر
ئەمارىگە ۋە ئۇنىڭ پارانلىرىغا ئۇلۇم جازاسى بېرىلگەنلىكىنىمۇ
شۇ كۈنى ئۇققان، — دۇبۇس سۆزىنى تۈگىتىپ، ئۆز سۆزىگە
گۈۋالىققا تارتماقچى بولغاندەك، ئولتۇرغانلارغا قارىدى. ئولتۇرغان
لارنىڭ چىرايىدا ئۇنىڭ سۆزىنى تەستىقلاش ئىپادىسى ئەكس
ئەتتى.

ئىمادىدىن قايمىل بولۇشقا مەجبۇر بولدى. بىراق ئۇ يەنىلا
نۇرىدىننى ئۆلمىدى دەپ قارايتتى. «بۇنىڭدا بەلكى بىر ئويۇن
بولسا كېرەك، — دەپ ئويلىدى ئۇ، — دەمەشەقتىن رەسمى
مۇسبەت خەۋىرى كېلىپ، نۇرىدىننىڭ راست ئۆلگەنلىكى ئىس
پاتلانغاندىلا، ئاندىن شەيخ راشىددىننىڭ ھەقىقەتەن كارامىتى
بارلىغىغا ئىشىنىمەن.»

دۇبۇس ئىمادىدىندىكى گۇمان ۋە ئەجەپلىنىشىنى سېزىپ
مۇنداق دىدى:

— ئوغلۇم، بۇ گەپلەردىن ھەيران قالما. سەن ئىلتىپاتقا مۇيەسسەر بولۇپ بىزنىڭ پىرقىمىزغا ئوڭۇشلۇق كىرسەڭ، بۇنىڭ دىنمۇ ئاجايىپ ئىشلارنى كۆرسەن تېخى. بىزنىڭ خوجىمىز شەيخ ھەزرىتىلىرى تاشقا گەپ ئاڭلىتىدۇ، ھەتتا ئۆلۈكىنى سۆزلىتىپ، ئۇنىڭدىن ھەر قانداق سوئالغا جاۋاب ئالالايدۇ، — شەيخ ئەتراپىدىكىلەرگە بىر قۇر كۆز يۈگۈرتۈپ چىقىپ، سۆزىنى داۋام قىلدى، — بەزى ئەھۋاللارنى يەنىمۇ چۈشەندۈرۈپ قوياي، خوجىمىز شەيخ ھەزرىتىلىرى، ئاللا ئۇنى ئامان قىلسۇن، بۇ سۆز تاننىڭ ئۆلۈش سەۋىيىسى ماڭا ئېنىق ئېيتىپ بەردى. ئۇ بوغما كېسەلى بىلەن ئۆلگەن. ئەتە رەسمى مۇسبەت خەۋىرى كەلگەندە، بۇ ئىشنىڭ راستلىغىغا ئىشىنىسەن، — دىدى ئىمامدىنغا قاراپ.

ئىمامدىن شۇنداق ھەيرانە - ھەس قالدىكى، راشىدىننىڭ ھەقىقەتەن كارامىتى بارلىغىغا ئىشەنمەي بولمايدىغان، يەرگە يېتىپ قالدى. دۇبۇس مۇنداق دىدى:

— ئوغلۇم، ھوجراڭغا قايتقىن! بىر قارارغا كەلگەندىن كېيىن گېمىڭنى ئېيتارسەن. سەن دەمەشقىتىن كەلگەچكە، سېنى نۇرىددىننىڭ ۋاپات بولۇش ئالدىدىكى بەزى ئەھۋاللىرىنى بىلسە كېرەك دەپ بۇ يەرگە چاقىرتقان ئىدىم. ئۆزەڭگە ئايان، دوس تۇڭ ئابدۇرەھىم سېنىڭ ئەڭ سادىق تونۇشتۇرغۇچۇڭ. ئىككىڭلارغا ئاللا مەرھەمەت قىلسۇن. ئۇ بۇ قېتىم ئىلتىپاتقا ئېرىشىپ مەرتەۋىسى ئۆسىدىغان نامزاتلاردىن بىرى، تىرىشقان ئادەم تېگىشلىك نېسىۋىسىگە ئېرىشمەي قالمايدۇ. بۇ گەپلىرىمنى ھازىر چۈشەندۈرەلمەيلىڭىز مۇمكىن. كېيىن چۈشىنىپ قالسەن، قېنى مەرھەمەت! — دۇبۇس ئىمامدىننى چىقىپ كېتىشكە ئىشارەت قىلدى. ئىمامدىن ئۆز ھوجرىسىغا كەلدى: ئېزىتقۇلار ئارىسىدا قالغاندەك ئەس - ھۇشىنى يوقىتىپ گاڭگىراپ، بۇ ئاجايىپ -

غارايىپ ئىشلارنىڭ سىرنى زادى چۈشەنەلمىدى. ئۇ دوستى ئاب-
دۈرەھمىنىڭ ھازىر ئۆز يېنىدا بولۇشىنى ئارزۇ قىلاتتى. چۈنكى
ئۇ بولغان بولسا، ئۆزى بېشەلمىگەن چىگىمىنى بېشىپ، ئۇنى
مۈشكۈللۈكتىن خالاس قىلغان بولاتتى.

شۇ كۈنى كەچتە خۇددى دېڭىزدا لەيلىپ يۈرگەندەك،
روھىي - كەيپىياتى چېچىلاڭغۇ ھالەتكە چۈشۈپ قالغان ئىمادىد-
دىن بىر كېچىنى تۈزلۈك ئوي - خىياللار ئىچىدە ئۆتكۈزدى. ئە-
تىسى سەھەردە ئۇنىڭ ئىشىگىنى بىرسى قاقتى، ئۇ چۆچۈپ ئور-
نىدىن تۇردى. دوستى ئابدۇرەھىم ئۇشتۇمتۇت ئۇنىڭ ئالدىدا
پەيدا بولدى. ئىمادىدىن ئۇنى كۆرۈپ ئىنتايىن خوشال بول-
دى - دە، شۇ ئان كۆڭلى ئەمىن تېپىپ خۇددى قېرىندىشىنى
كۆرگەندەك ھاياجاندا چەكسىز خوشاللىققا چۆمدى. ئىمادىدىن
يۈگۈرۈپ بېرىپ ئابدۇرەھىم بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتى، ھاي-
جانلانغىنىدىن كۆزلىرىگە ياش ئالدى.

— ئەپتىڭدىن قارىغاندا، تازا زېرىكىپسەن - دە؟ — دىدى
ئابدۇرەھىم كۈلۈپ.

— زېرىكىشىڭمۇ زېرىكىمىدىم، بەزى ئىشلارغا ئەقلىم يەتمە-
مەي، سېنىڭ ياردىمىڭگە مۇھتاج بولۇپ تۇراتتىم، — دىدى
ئىمادىدىن ۋە ئابدۇرەھىمنى ئولتۇرۇشقا ئىشارەت قىلدى. ئۇندىن:
— نەدىن كېلىشىڭ؟ — دەپ سورىدى.

— دۇبۇس شەيخنىڭ يېنىدىن. ئۇ سېنىڭ ئەقلىڭ ۋە جا-
سارىتىڭگە ھەيران قاپتۇ، ئۇ ساڭا تازا ئىلتىپات قىلىپ، ئويلىم-
نىشىڭغا شۇنچە ئۇزاق ۋاقىت بېرىپتۇ، — دىدى ئابدۇرەھىم
ئولتۇرغاچ.

— بىر ئىشنىڭ تېگىگە يېتەلمەي بېشىم قېتىپ بەك گاڭ
گىراپ قالدىم، شۇڭا سەندىن سورىماقچىدىم.

— نىمە ئىش ئىدى؟

— دۇبۇسنىڭ تۈنۈگۈن ماڭا دېيىشىچە، سۇلتان نۇرىدىن،
دەمەشقنىڭ ئەمىرى تۈنۈگۈن قازا تېپىپتىمىش. بىراق، مەن تې-
خى ئىككى كۈن ئىلگىرى ئۆز ياساۋۇللىرى بىلەن بىللە بىر كۈن
ئات مەشىقى قىلىپ شەھەرگە قايتقىنىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆر-
گەن ئىدىم. ئۇ چاغدا ئۇ ناھايىتى بېجىرىم ئىدىغۇ.

— بۇ گەپلىرىڭنىڭ ھەممىسى راست، شۇنداق بولغان.

مەشق مەيدانىدىن شەھەرگە قايتىۋاتقاندا، ساپ - ساغلا ئىدى.
لېكىن شەھەر قەلئەسىگە كەلمەي تۇرۇپلا مىجەزى يوق بولۇپ
قالغان. تىۋىپ تەكشۈرۈپ ئۇنىڭ بوغما كېسەللىكى بىلەن ئاغرىد-
غانلىغىنى ئېنىقلىغان، — دېدى ئابدۇرەھىم چۈشەندۈرۈپ.

ئىمادىدىننىڭ كۆزلىرىدە تەئەججۇپ ئۇچقۇنلىرى چاقناپ
كەتتى. «نۇرىدىن كوچىدا ئاتلىق ئۆتۈپ كېتىۋاتقىنىنى كۆرگە-
نىمدىن ئۇزاق ئۆتمەيلا بوغما كېسەللىگە گىرىپتار بولۇپتۇ. كې-
سەل قاتتىق تېگىپتەكەن - دە!» دەپ ئويلىدى ۋە يەنە ئابدۇ-

رەھىمدىن سورىدى:

— راست شۇنداق بولغان بولسا، نۇرىدىننىڭ ئەتىگەندە

ۋاپات بولغان خەۋىرى قانداقسىگە بۇ يەرگە شۇنچە تېز يېتىپ
كەلدى؟

ئابدۇرەھىم كۈلۈپ كېتىپ:

— ئابدۇجايپار، بۇ ئاللا مەرھەمەت قىلغان خوجىمىز شەيخ

ھەزرەتلىرىنىڭ كارامىتى - دە، — دېدى ئۇ شەيخقە ئىخلاسمەن

لىك بىلەن، — ئۇنىڭ كارامەتلىرى توغرىسىدىكى گەپلەرنى

بەيتۈلمۇقەددەستىكى چېغىمىزدا ساڭا دىمىگەنمىدىم! ھەر قانداق

ۋەقە يۈز بېرىشى بىلەنلا، شۇن بىزگە ئۇقتۇراتتى. ۋەقە يۈز

بەرگەن جاي مەيلى بىزدىن قانچە كۈنلۈك بىراق بولسۇن، ئۇنى شۇ كۈنلا ئۇقۇدۇ. بۇنىڭدىنمۇ ئاجايىپ كارامەتلىرى بار دېگىنە.

سەن ئۇنىڭ ھوقۇقى ۋە كۈچىنىڭ ئاساسى يوقمىكىن دەپ قارايسەنغۇ دەيمەن؟ مىڭلىغان - تۈمەنلىگەن ئادەملەر جۈملىدىن

پاراسەتلىك، قابىلىيەتلىك نۇرغۇن كىشىلەر ئەگەر بۇ شەيخ ھەزرەتنىڭ كىشىنى قايىل قىلىدىغان ئەقىل - پاراسىتى بارلىق

غىغا كۆزى يەتمىسە، ئۇلار ئۇنىڭغا قانداقمۇ بوي سۇنىدۇ دەپ سەن؟ بىلەمسەن؟ ھازىر ئۇنىڭ مۇرىتلىرى ئاتمىش مىڭدىن ئاشىدۇ.

ئۇلارنىڭ ھەممىسى داڭلىق ئادەملەر، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا نۇرغۇنلىغان قەھرىمان - ئەزىمەتلەر ۋە بىلىملىك زاتلار بار.

ھەممىسى ئۇنىڭ ئىرادىسىگە رازىمەنلىك بىلەن چىن كۆڭلىدىن بوي سۇنىدۇ، ھەتتا ئۇنىڭ ئۈچۈن قۇربان بولۇشتىنمۇ يانمايدۇ.

سەن، بۇ ئۇلارنىڭ قارغۇلارچە ئىتائەت قىلغانلىغى، ئۇنىچۈنلا قىلىشقا ئەرزىمەيدۇ، دەپ قارامسەن؟

— بۇ گەپچە، سەن مېنى قەتئى نىيەتكە كېلىشىمگە دەۋەت قىلىۋېتىپسەن - دە، - دىدى ئىمادىدىن.

— بۇ مېنىڭ ساڭا قىلغان سەھمى نەسەھىتىم. — ئۇلار مېنىڭ پۇل - پىچەكلىرىمنى، قورالىمنى ئېلىۋالدى، - دىدى ئىمادىدىن قايغۇ بىلەن رەنجىپ.

— ئۇ نەرسىلىرىڭدىن غەم قىلما، ئەگەر ئىلتىماسىڭدىن يانساڭ، ئۇ نەرسىلىرىڭنى ئۆز پېتى قايتۇرۇپ بېرىشكە مەن كەپمەن.

بىراق، مېنىڭچە، سەن ئىلتىماسىڭدىن يانمايسەن، بولۇپمۇ شەيخ ھەزرەتلىرى بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنىڭ شىرىن سۆخەنلىرىنى (ئاڭلىساڭ، كارامەتلىرىنى دەلىللىگەندە، ئاندىن قول قويىمەن.)

لېكىن... — ئابدۇرەھىم تىلىنىڭ ئۇچىغا كەلگەن گەپنى يۇسۇپ ئۇۋىتىپ، شۇك بولۇپ قالدى. گويا بىر نەمە دىمەكچى بولۇپ،

پۇشايمان قىلىپ قالغاندەك قىلاتتى.

— ماڭا گەپنى ئوچۇق ئېيتىشتىن ئەنسىرەۋاتقاندەك تۇردى سەن، — دىدى ئىمادىددىن.

— ۋاي قېرىندىشىم! ئەزىمرايى خۇدا، ئۆزۈڭگەمۇ ئېنىق، ئىككىمىز سەممى تونۇشۇپ، ھىچقانداق سىرىمىزنى يوشۇرماي بىر بىرىمىزگە ئىچ - قارىمىزنى تۆكۈشتۈق، — دىدى ئابدۇرەھىم، — بىزنىڭ بۇ پىرقىمىزغا ئەڭ باتۇر، ئەڭ جەسۇر ئادەملەر يىغىلغان. مېنىڭچە، سەندەك باتۇر كىشى بۇ پىرقىغا كىرىمەن دىسە قارشى ئېلىنىدۇ. ساڭا قىلىنغان ئىلتىپات ئۈچۈن مېنىڭ سەممى نەسەتتىمگە رەھمەت ئېيتىسەن تېخى. بىراق بىر ئىش بار ئىدى، ئىككىلىنىپ تۇرۇۋاتىمەن. ئۇنى ساڭا دىمەكچى ئىدىم، لېكىن بۇ باشقىلارغا ئېيتىش قاتتىق مەنئى قىلىنغان ئىش ئىدى.

— دەپ بەرسەڭ، ئەقىل ئۈگەتتىڭ دەپ، ساڭا تېخىمۇ رەھمەت ئېيتاتتىم. ئىللا - بىللا، زادى باشقىلارغا دىمەيمەن، — دىدى ئىمادىددىن.

— مۇبادا سەن بىزنىڭ پىرقىمىزغا كىرىش قارارىغا كەلسەڭ، — دىدى ئابدۇرەھىم پىچىرلاپ، — ئۇلار سېنى سىنايدۇ. بۇنداق سىناققا ھەم يۈرەكلىك، ھەم ناھايىتى چىداملىق كىشىلەرلا بەرداشلىق بېرەلەيدۇ. ساڭمۇ شۇنداق قىلىنىدۇ. بىراق، مەن ساڭا شۇنى ئېيتايكى، بۇ سىناقلار كۆرۈنۈشتە ئىنتايىن قورقۇنچلۇق بولغان بىلەن، ئەمەلىيەتتە، تايىنى يوق بىر سېھىر - جادۇدىن باشقا نەرسە ئەمەس. مەقسىدى كىشىنىڭ جاسارىتىنى سىناپ بېقىش. گەپنىڭ قىسقىسى، ئۇلار سېنى قانداق قىلدى سە، قورقماي قىلىۋەر. مەن مۇشۇنچىلىكلا دەپ قوياي. بۇنىڭدىنمۇ ئوچۇق ئېيتالمايمەن.

— سەن مېنى چۈشىنىسەن، ئۇلار مېنىڭ جاسارىتىمنى سىنىماقچى بولسا، بۇنىڭدىن قورقۇپ قالمايمەن. بىراق مەن

بۇ پىرقىنىڭ بەزى ئەھۋاللىرىنى بىلىمەكچى ئىدىم، دەپ
بېرەلمەسەن؟

— نىمىنى بىلىمەكچى بولساڭ سوراۋەرگىن!

— بۇ پىرقىنىڭ ئەھۋالىنى تازا ئۇقۇپ كېتەلمىدىم. پەقەت
ئۇنىڭ باشلىغى راشىددىنىڭ دانىشمەن ھەم كارامەتلىك ئادەم
ئىكەنلىكىنى، مۇرىتلىرىنىڭ ئۇنىڭغا سادىق، ھەتتا ئۆزلىرىنى
قۇربان قىلىشقا رازى ئىكەنلىكىنىلا ئۇقتۇم. لېكىن مەن ئۇنىڭ
مۇرىتلىرىنىڭ ئۇنىڭغا بولغان شۇنچە ساداقەتلىكى ۋە ئىتائەتمەن-
لىكى ئۈچۈن قانداق مۇكاپاتقا ئېرىشىدىغانلىغىنى بەكمۇ ئۇققۇم
كېلىدۇ، مۇشۇنى دەپ بەرسەڭ قانداق؟ — ئىمادىدىن ئابدۇ-
رەھىمدىن جاۋاپ كۈتمەيلا سۆزىنى داۋام قىلدى، — ئاندىن بۇ
پىرقىنىڭ ئىچكى تەشكىلى ئەھۋالىنىمۇ تونۇشتۇرۇپ قويساڭ.
مەن بۇ يەردىكىلەرنىڭ بىرقانچە دەرىجىگە بۆلۈنىدىغانلىغىنى
سەزدىم: بەزىلىرى چاكار، ئەسكەرلەرگە ئوخشايدىكەن؛ بەزىلىرى
خۇددى پادىشا، ۋەزىرلەردەك ھۆرمەتلىنىدىكەن؛ ھىلىقى دۇبۇس
دىگەن كىشى خۇددى پادىشاغا ئوخشايدىكەن.

— شۇنداق، بۇ يەردە دەرىجە پەرقى ناھايىتى قاتتىق، —
دىدى ئابدۇرەھىم، — مەن بۇ يەرنىڭ ئەھۋالىنى ساڭا قىسقىچە
سۆزلەپ بېرەي: بۇ پىرقە پىدائىلار، مۇستەنرا دەپ ئاتىلىدىغان
مەشقاۋۇللار، ئىچكى مەخپىيەتلىكنى ئىگەللىگەن باشلىقلار تەبى-
قىسىدىن تەركىپ تاپقان. ئىسمائىلىيە پىرقىسىغا قاتناشقان ھەر-
قانداق ئادەم دەسلەپتە پىدائى بولۇشى كېرەك. سالاھىيىتى
توشقاندا مۇستەنرالققا كۆتىرىلىدۇ. مەن تاھازىرغىچە پىدائى...
— ئەگەر ئەتە مەن بۇ پىرقىغا كىرسەم، ساڭا ئوخشاشلا
بولالامدەن؟ — دىدى ئىمادىدىن ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈپ.

— ھەئە، سەنمۇ پىدائى بولسەن، — دىدى ئابدۇرەھىم
ئۇنىڭ سۆزىنى تەستىقلاپ، — بىراق، پات- ئارىدا مۇستەنرالققا

كۆتىرىلىشىم مۇمكىن. چۈنكى مەن بەيتۇلمۇقەددەسكە بېرىپ بىر ۋەزىپىنى ئورۇنلاپ كەلدىم. ئۇ دەرىجە ئۆستۈرۈشتىكى بىر قاتار سىناقلارنىڭ ئەڭ ئاخىرقىسى ئىدى. ئەمدى بۇ يەرگە يېڭى بىر مەخپى ۋەزىپىنى تاپشۇرۇۋېلىشى ئۈچۈن كەلدىم.

— دەرىجەڭ ئۆسىدىغان بۇ سالاھىيەتكە قانداق نەتىجەڭ بىلەن ئېرىشتىڭ؟ — دەپ سورىدى ئىمادىددىن يەنىمۇ كولاپ.

— بۇ پىرقىنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن ساداقەتلىك بىلەن ئىشلەپ ئېرىشتىم. ئەمرى - پەرمانىنى بېجا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ھەتتا قۇربان بولۇشقىمۇ جېنىمنى تىكىپ قويدۇم. ھەر بىر پە- دائى مۇشۇنداق قىلغاندىلا، ئاندىن مۇستەنباللىققا كۆتىرىلىشتىن ئۈمىت كۈتكىلى بولىدۇ. سېنىڭمۇ كۆتىرىلىشىڭنى ئۈمىت قىلىمەن. چۈنكى سەندە يۈكسەك ئىرادە ۋە ئاجايىپ ئەقىل - پاراسەت بار.

ئىمادىددىن بېشىنى ساڭگىلىتىپ ئويغا پاتتى. ئۇ ئۆز زىم- مىسىدىكى ۋەزىپىنى، بولۇپمۇ سەيپىدەننىڭ تۆت كۆز بىلەن كۆ- تۈۋاتقانلىغىنى ئويلىغاندا، ئۇنىڭ كەيپىياتىدىن قورقۇنۇۋاتقانلىغى ئەكس ئەتتى.

— سەن يەنىلا دىلىغۇل بولۇۋاتقان دەك قىلىمەن، تەڭلىك بولما. دەمەشقتىن نۇرىددىن سۇلتاننىڭ ۋاپات بولغانلىغى توغرىد- سىدىكى مۇسەبەت خەۋىرى كېلىپ، ئىمامىمىزنىڭ كارامىتى ئىس- پاتلانغاندا، پىرقىمىزغا كىرىشكە ئۆزلۈگىڭدىن بەل باغلايسەن، ئەلۋەتتە خوجىمىز شەيخ ھەزرىتىلىرى سېنى كىرىشكە زورلىمايدۇ. پىرقىمىزغا كىرىشكە تەشنا بولۇپ تۇرغانلار نۇرغۇن. لېكىن خوجىمىز ئۇلارنى ياراتمايۋاتىدۇ تېخى! ئىشەنمىسەڭ يۈر، ساڭا كۆر- سىتىپ قويماي! — ئابدۇرەھىم ئورنىدىن تۇرۇپ سىرتقا ماڭدى. ئىمادىددىن ئۇنىڭ كەينىدىن مېڭىپ مەيدانغا كەلدى. بۇ يەردە بىسىمۇنچە ئادەم بولۇپ، ھەر خىل تىلدا ۋاراڭ - چۇرۇڭ سېلى- شىۋاتاتتى: بەزىلىرى ئۆزئارا پاراڭلىشاتتى؛ بەزىلىرى بىر بىرى

بىلەن تاكالىشاتتى. ئابدۇرەھىم ئىمادىددىغا مۇنداق دىدى:

— قارا! بۇلارنىڭ ھەممىسى شەيخىمىزنىڭ نامىغا ھەۋەس

قىلىپ پىرقىمىزگە كىرىشنى تەلەپ قىلىپ كەلگەنلەر. بىراق

بۇلارنىڭ ھەممىسى بەددىۋى، قاتىل، بۇلاڭچى، نامراتلىقتا چۈش

كۈنلەشكەن بىر نىمىلەر. بۇلار بىزنىڭ بۇ پىرقىمىزنى ئالىقانات -

سايقلار گۇرۇھى دەپ قارىسا كېرەك. بۇ بۇلارنىڭ ناھايىتى زور

سەۋەنلىكى - دە، بۇلار پىرقىمىزنىڭ ئاساسىي مەقسىدىنىڭ ئۆز-

لىرى چۈشەنگەندىن كۆپ دەرىجىدە ئۇلۇغۋار ئىكەنلىكىنى بىل

مەيدۇ. بۇ ئاساسىي مەقسەتنىڭ سىرنى سېنىڭمۇ تېخىچە چۈشەن

مىگىنىڭگە ئەپسۇسلىنىمەن. كۆردۈڭمۇ، مۇلاچىرىمچە، بۇ ئادەملەر

يۈزدىن ئاشىدۇ. بۇلارنىڭ بۇ يەرگە كەلگىنىگە بىرنەچچە كۈن

بولدى. لېكىن دۇبۇس شەيخ ئاخۇنۇم بۇلارنى تېخىچە قوبۇل

قىلمىدى.

ئىككىيلەن سۆزلىشىۋاتقاندا، ئادەملەر ئارىسىدىكى بىر كى

شىگە كۆزلىرى چۈشۈپ قالدى. ئۇ ئادەمنىڭ لىق ئاق ھاراق

توشقۇزۇلغان باش سۆڭىكىنى كۆتۈرىۋالغان بىر كۆرد بولۇپ،

تايانغلاپ ئۇيان - بۇيانغا دەلدەكشىيتتى، ھاراقىتىن بىر - ئىككى

ئوتلاپ قويۇپ، داخۇڭگە يىلىك قىلىپ ئۆزىنى ماختاپ لاپ ئاتاتتى.

ئوغىسى قايناپ كەتكەن بىر تۈرك ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۇنى

مازاق قىلدى، ئاندىن ئۇنىڭ قولىدىكى سۆڭەك جامىنى بىر ئۇ-

رۇپ چۈشۈرۈۋەتتى. ھاراق يەرگە تۆكۈلدى. كۈردىنىڭ شېرىكلىرى

خوش بولۇشۇپ، قاقلاپ كۈلۈشتى. ھىلىقى تۈركنىڭ ئاغىنىلىرى

ئۇنىڭ ھەركىتىگە بارىكاللا ئېيتىشتى. لېكىن بۇ ھاقارەتكە چىداپ

تۇرالمىغان بايىقى كۆرد يېنىدىن خەنجىرىنى سۇغۇرۇپ، ئېتىلىپ

بېرىپلا تۈركنىڭ كۆكرىكىگە تىقىپ ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتتى. ئەتراپتىن

كىسلەر يوپۇرۇلۇپ كېلىشتى - دە، ئىككى تەرەپ بولۇپ چىمدەل

قىلىشقا باشلىدى. بۇ چاغدا، ئابدۇرەھىم قاتتىق ۋاقىراپ، چى

دەلنى بېسىقتۇردى؛ ئاندىن ياساۋۇللارغا بۇيرۇپ قاتىلنى تۇتتۇر-
دى. ئىمادىدىن بۇ ۋەقەنى كۆرۈپ قاتتىق چۆچۈدى - دە، مەيە-
داندىن چىقىپ ئۆز ھوجرىسىغا يېنىپ كەلدى.

ئەتىسى ئابدۇرەھىم رەسمى تەزىيە خېتىنى ئېلىپ ئىمادىدىن-
دىننىڭ ھوجرىسىغا كەلدى. تەزىيە خېتىدە: شام سۇلتانى نۇرىدىن
دىن بوغما كېسىلى بىلەن ۋاپات بولدى، دىيىلگەن ئىدى. ئۇنىڭ
ۋاپات بولغان ۋاقتى راشىددىننىڭ ئاللاننىڭ ۋەھىيىسى بىلەن بۇ
ئىشتىن خەۋەر قىلغان ۋاقتىغا دەل توغرا كەلدى. ئىمادىدىن
قاتتىق چۆچۈدى. لېكىن ئۇ ئۆز ۋەزىپىسىنى ئورۇنلاش ئۈچۈن،
يولۋاس ئۇۋىسىغا - بۇ پىرقىغە كىرىشى كېرەك ئىدى. بۇ ۋە-
زىپىنى ئورۇنلاش يولىدا قاتمۇ - قات قىيىنچىلىقلارغا دۇچكەل-
سىمۇ، باتۇرلۇق بىلەن ئالغا چامىدىماي بولمايتتى. چۈنكى ئۇ
سالامىدىننى كەلگۈسىدىكى ئاپەتتىن ساقلاش ئۈچۈن، بۇ پىرقى-
نىڭ باشلىغى راشىددىننى ئۆلتۈرۈشكە سالامىدىن ئالدىدا قەسەم
قىلغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ئىشتىن سەيپىدە خەۋەر تاپقان بو-
لۇشى مۇمكىن. شۇڭا ئۇ بۇ ئىشنى ۋۇجۇتقا چىقارماستىن قۇرۇق
قول قايتالمايتتى.

ئىمادىدىن ئەتىسى بەلگىلەنگەن ۋاقتتا ئىسمائىلىيە پىر-
قىسىنىڭ باشلىغى راشىددىننىڭ ئالدىغا سالامغا كىرىدىغان بول-
دى. ئۇ ئۆزىنىڭ يولۋاس ئۇۋىسىغا كىرىپ قالغانلىغىنى، ئەمدى
ئادەمنى ئەيىبنەندۈرىدىغان ھىلىقى راشىددىن شەيخ بىلەن كۆرۈ-
شىدىغانلىغىنى ئويلىغاندا، يۈرىكى سېلىپ كەتتى. دەل شۇ چاغ-
دا، ئۇنىڭ دوستى ئابدۇرەھىم كەلدى ۋە ئۇنىڭغا ئىلھاملاندۇردى-
دىغان گەپلەرنى قىلىپ، جىددىلىشىپ كەتمەسلىكىنى ئېيتتى.

— ئاۋال شەيخ ھەزرەتلىرى بىلەن كۆرۈشەمدۇق ياكى

شەيخ دۇبۇس بىلەنمۇ؟ — دەپ سورىدى ئىمادىددىن.

— ئەلۋەتتە ئاۋال شەيخ دۇبۇسنىڭ قېشىغا بېرىپ، شۇ

كىشى ئارقىلىق ئاندىن شەيخ ھەزرەتلىرى بىلەن كۆرۈشەلەيمىز، —

ددى ئابدۇرەھىم، — تەييارلىغىڭ پۈتتىمۇ؟

— پۈتتى، — ئىمادىددىن ئاغزىدا شۇنداق دىگەن بىلەن،

يۈرىڭى دەككە — دۈككىدە ئىدى.

— ئۇنداق بولسا ماڭايلى! — دىدى ئابدۇرەھىم

ئالدىرىتىپ.

ئىككىيلەن دۇبۇسنىڭ ھوجرىسىغا كېلىشتى. ئابدۇرەھىم دۇ-

بۇسنىڭ ئالدىغا كېلىپ، مەقسەتنى ئېيتتى. ئاندىن دۇبۇس

ئىمادىددىن:

— ئابدۇجاپپار، پىرقىمىزگە كىرىش قارارىغا كەلدىڭمۇ؟ —

دەپ سورىدى.

— شۇنداق غوجام، — دىدى ئىمادىددىن قەتئىيلىك

بىلەن.

دۇبۇس ئىمادىددىننى ئۈچىسىدىكى كىيىملەرنى سېلىۋېتىشكە

بۇيرۇدى ۋە ئاندىن بىر ئاق پەرىجىنى ئۇنىڭغا ئۇزاتتى. ئىما-

ددىدىن پەرىجىنى كىيىدى. ئۇنىڭ پەشلىرى پەردە سۆرىلىپ تۇ-

راتتى؛ دۇبۇس يەنە ئۇنىڭغا سەللىسىنى ئېلىۋېتىشىنى بۇيرۇدى.

ئۇ سەللىسىنى ئېلىۋەتتى. ئۇزۇن چۇۋۇق چاچلىرى يەللىكىسىگە

چۈشتى. بۇ چاغدا ئابدۇرەھىم ئىمادىددىنغا دۇبۇس شەيخنىڭ ئال

دىغا بېرىپ ئۇنىڭ قولىنى سۆيۈشكە ئىشارەت قىلدى. ئىمادىددىن

ئۇنىڭ قولىنى سۆيگەندىن كېيىن، ئاندىن ئۇنى يۈر دەپ باش-

لاپ ماڭدى.

ئابدۇرەھىم ئالدىدا يول باشلاپ ماڭدى. ئۇلار دەھلىزمۇ-

دەھلىز ئارىلاپ، بىرنەچچە تار يولدىن ئۆتۈشتى. ئۇلار ئۆتكەن

ھەر بىر يەردە زىچ قوراللىق قاراۋۇللار قاتتىق مۇھاپىزەت قىلىشىپ تۇرۇشاتتى. ئانچە ئۆتمەي، ئابدۇرەھىم بىلەن ئىمادىدىن ئاخىر بىر دەھلىزنىڭ ئىشىكىگە كېلىشتى ۋە بۇ يەردىن چىقىپ → ئۇدۇل ماڭدى. ئۇدۇلدا بولغان بىر ئىشىك كۆرۈنىدى، ئىشىككە بەردە تارتىلغان؛ ئىشىكنىڭ ئىككى يېنىدا قەددى - قامەتلىك، بەتھەيۋەت ئىككى پاسىبان تىك تۇراتتى. ئابدۇرەھىم پاسىبانلارنىڭ قېشىغا كېلىپ، ئىچكىرىگە كىرىشكە رۇخسەت قىلىشنى قولى بىلەن ئىشارەت قىلدى (چۈنكى ھەر ئىككى پاسىبان گاچا ئىدى). ئۇلار ئابدۇرەھىمنى تونۇغاچقا ئۇنىڭغا دەرھال رۇخسەت قىلدى، ئىمادىدىننى توسىۋالدى. ئۇ ئىشىك ئالدىدا كۈتۈپ تۇردى. ئۇنىڭ يۈرىكى پوكۇلدايتتى، ئەندىشە قىلاتتى، ھەتتا بۇ يەردە گە كەلگىنىگىمۇ پۇشايىمان قىلاتتى. بىراق ئۇ يەنە، كەلگەن ئىكەنمەن، بولدى، بېشىمغا كەلگىنىمنى كۆرەي، دەپ ئويلىدى. → ئۇ تازا ئىككىلىنىپ تۇرغاندا، ئابدۇرەھىم قاينىپ چىقتى - دە، ئۇنىڭغا:

— شەيخ ھەزرىتىم بىر كۆرد قاتىلىنى سوراق قىلىۋاتقان ئىكەن، بىزنىڭ كىرىپ ئاڭلىشىمىزغا رۇخسەت قىلدى، — دىدى. ئىمادىدىن ئابدۇرەھىمنىڭ كەينىدىن چوڭ بىر ساراينىغا كىردى. ساراينىڭ ئىچى گۇڭسىغا بولۇپ، ئوتتۇرىسىغا قويۇلغان ئىگىز، چوڭ ئورۇندۇق غۇۋا كۆرۈنۈپ تۇراتتى، شەيخ ھەزرىت بۇ ئورۇندا يۈكۈنۈپ ئولتۇراتتى، ئۇنىڭ ئىككى تەرىپىدە قاتار تۇرغان ياساۋۇللىرىنىڭ يۈزلىرى رومال بىلەن نىقايلانغان ئىدى. بىر پەستىن كېيىن ئىمادىدىننىڭ كۆزى قاراڭغۇلۇققا كۆنگەندىن كېيىنلا، ئىككى قولى باغلانغان كۆردىنى كۆردى؛ ساراينىڭ ئوتتۇرىسىدا پۈتۈن بەدىنى قانغا مەلەنگەن بىر جەسەت ياناتتى. بۇ چاغدا، ئابدۇرەھىم ئىمادىدىننى ئۆزى بىلەن يانمۇ - يان تۇرۇشقا ئىشارەت قىلدى. ئىمادىدىن يېقىن كېلىپ تۇرغاندىن

كېيىن، راشىددىن شەيخ ھەزرەتلىرىگە سىنچىلاپ سەپسالدى؛ ئۇ قاپ - قارا رىدا (پەنجىسىز پەرىجىسە) غا تاكى پۇتلىرىنىڭ ئۈچىغىچە چىڭ يۆگىنىپ ئولتۇراتتى، ئۇمۇچۇك تۈرىدەك زىچ قورۇق ئاستا قان يۈزى ۋە ئىگىگىدىكى ئايپاق ساقلىلا كۆرۈنۈپ تۇراتتى؛ ئوتتەك چاقناپ تۇرغان ئىككى كۆزىدىن ئادەمنى سۈر باسىدىغان ھەيۋە چىقىپ تۇراتتى.

راشىددىن شەيخ ھىلىقى كۆردىنى سوراق قىلىۋاتقان ئىدى. — سەن يۈرىڭنى قايتەك قىلىپ، مۇشۇ يەردە ئادەم ئۆل تۇردۇڭمۇ؟! — دەپ ۋاقىردى شەيخ. — يوقسۇ غوجام، مەن ئادەم ئۆلتۈرمىدىم. ئۇلار ماڭا قارا چاپلاۋاتىدۇ، — دىدى كۆرد.

— سەن تېخى تانماقچىمۇ؟! — دىدى راشىددىن شەيخ ۋا قىراپ، — تانسام ئالداپ كېتىمەن دەۋاتامسەن؟ كىشىلەرنىڭ يۈرىكىدە نىمە بارلىغىنى بىلىپ، ئۇلارنىڭ سىرىنى ئېچىپ تاشلايدىغانلىغىمنى بىلىمەنسەن؟!

— غوجام، ئۇلار ماڭا تۆھمەت قىلىۋاتىدۇ. ماڭا ناھەق بولدى. ئەگەر ئۆزلىرى ماقۇل كۆرسىسە، گۇۋالىققا ئادەم ئەكەلمەي. قەسەم ئىچىشكە تەييارمەنكى، مەن گۇناسىز.

— بىزگە گۇۋاچىنىڭ كېرىكى يوق؛ ھەر قانداق قەسەمگىمۇ ئىشەنمەيمىز. مۇشۇ ئۆلۈكنىڭ ئۆزىدىنلا سورىسام، ئەينىنى ئېيتىپ بېرىدۇ.

ئۇنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئاڭلىغان ئىمادىددىننىڭ بەدەنلىرى جۇغۇلداپ كەتتى. بۇ چاغدا راشىددىن شەيخ ئۆلۈككە يېقىن كېلىپ، بارمىغىنى ئۆلۈككە شىلتىپ تۇرۇپ ئۇنىڭدىن ھەيۋە بىلەن سورىدى:

— سېنى مۇشۇ كۆرد ئۆلتۈردىمۇ؟ تېز جاۋاب بەر! ساراينىڭ ئىچى شۇن ئان جىمجىتلىققا چۆمدى. ھەممەي

لەن جىددىلىشىپ چەسەتكە قاراشتى. ئۇشتۇمتۇت ئۆلۈكتىن:
— مېنى ئاشۇ ئۆلتۈردى، — دىگەن پەس ئاۋاز ئاڭلاندى.
— سېنى نىمە بىلەن ئۆلتۈردى؟ — دەپ سورىدى يەنە
راشىددىن شەيخ.

— خەنجەر بىلەن!

بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان ئىمادىددىن جەسەتنىڭ زۇۋانغا كە
رىپ، ئۆزىنى ئۆلتۈرگەن ئادەم ئۈستىدىن شىكايەت قىلغانلىغىم
دىن ھاڭ - تاڭ بولۇپ تىستىرەپ كەتتى. سوراق تۈگىگەندىن
كېيىن، راشىددىن شەيخ ئۆز ئورنىغا بېرىپ، ئالدىدا تۇرغان يا -
ساۋۇللارغا بۇ جىنايەتچىنى ئېلىپ چىقىپ زىندانغا تاشلاشنى، ئۆ -
لۈكنى ئەچىتىپ كۆمۈۋېتىشنى بۇيرۇدى. ياساۋۇللار بۇيرۇقنى
ئورۇنلىدى. بۇ ۋەقەنى كۆرۈپ تۇرغان سورۇندىكىلەر داڭ قېتىپ
قېلىشتى.

بىمىرئازدىن كېيىن، راشىددىن بىرنەچچە ياساۋۇللىرىنى
ۋە ئابدۇرەھىم بىلەن ئىمادىددىننى قالدۇرۇپ، قالغانلارنى چىقىپ -
رىۋەتتى. ئاندىن ئابدۇرەھىمگە چاپپارنى (ئىمادىددىننى) يېقىن
ئەكلىشىنى بۇيرۇدى. ئابدۇرەھىم ئىمادىددىننى ئۇنىڭ ئالدىغا ئې -
لىپ كەلدى.

— سېنىڭ بىزگە بايىقى كۇردقا ئوخشاش سەمىمىيەتسىز
بولماي، سەمىمى بولۇشىڭنى ئۈمىت قىلىمەن، — دىدى شەيخ
ئىمادىددىنغا.

— سەنمۇ كۇرد ئىكەنسىن، لېكىن سېنىڭ چىرايىڭدىن
سەمىمىيەتلىكىنى كۆرۈۋاتىمەن. سەن بىزنىڭ پىرقىمىزگە كىرىشنى
تەلەپ قىلغانمۇ؟

— شۇنداق غوجام.

— پىرقىمىزنىڭ ئۇلۇغۋار ۋەزىپىسىنىڭ نىمە ئىكەنلىكىدىن
خەۋىرىڭ بارمۇ؟

— خەۋىرىم بار.

— سەن ئۆزەڭنى ئالدىما. ئەگەر قورقۇپ، ئىككىلىنىۋاتقان بولساڭ، ھازىر تەلپۈنگىدىن يانساڭمۇ ئۈلگۈرسەن. ئوخشۇ يۈرەك قورقۇنچاقلارنىڭ بىزگە كېرىگى يوق.

— شۇنداق.

— سەن بۇ يەرگە نىمىشقا كەلدىڭ؟ — راشىددىن قاتتىق بىر — ئىككى يۆتىلىۋالغاندىن كېيىن سورىدى.

— جانابى شەيخ ھەزرىتىمنىڭ مۇقەددەس خىزمىتى ئۈچۈن كەلدىم.

— قەيەردىن كەلدىڭ؟ — دەپ سورىدى راشىددىن ئارقىدىنلا.

— بەيتۈلمۇقەددەستىن، — ئىمادىدىن جاۋاپ بېرىۋېتىپ، ئۇنىڭ يەنىمۇ كولاپ سۈرۈشتۈرۈشىدىن قورقۇپ دەككە — دۈككە ئىچىدە قالدى. ناۋادا سىرى ئاشكارىلىنىپ قالسا، كالىلىسى كېتەتتى.

— بەيتۈلمۇقەددەستىن كەلگەنلىڭىدىن خەۋىرىم بار. خوش، بەيتۈلمۇقەددەسكە قەيەردىن بارغان؟ — دەپ سورىدى راشىددىن قىستاپ.

ئىمادىدىن دەككە — دۈككەگە چۈشۈپ، لام — جىم دىمەي تۇردى ۋە: راشىددىن ماڭا ئىشىنىۋاتامدۇ ياكى مەندىن گۇمانلىق نىۋاتامدۇ؟ دەپ ئويلىدى. راشىددىننىڭ سېھرى — جادۇ كۈچىنىڭ ئۆزىنىڭ بۇ يەرگە كېلىشتىكى مەقسىدىنى ئاشكارىلاپ قويۇشىدىن ئەنسىرەيتتى. شۇڭا ئۇ لام — جىم دىيەلمەي قالدى.

— قورقۇۋاتقاندەك تۇرسەن، يىگىت، قورقما! — سەن ئەقىلىلىق يىگىت، مەن سېنى گەپ قىل دەپ زور-

لىمايمەن. بىر تال چېچىڭنى ئېلىپ ئۇنىڭدىن سورىسام، ھە-مىنى بىلىۋالىمەن، — دېدى راشىددىن. ئاندىن ئابدۇرەھىمنى

ئىمادىدىننىڭ بېشىدىن بىر تال چاچ ئېلىشقا بۇيرۇدى. ئابدۇرەھىم چاچنى ئېلىپ ئۇنىڭغا بەردى. ئۇ چاچنى باش بارمىغى بىلەن بىگىز بارمىغىدا تۇتۇپ ئوۋىلاپ تۇرۇپ ئۇنىڭغا گەپ قىلىشقا باشلىدى:

— ھەي، ئابدۇ جاپپارنىڭ چىچى، ئېيتىنە، سېنىڭ ئىگەڭ بەيتۇلمۇقەددەسكە قەيەردىن بارغان؟

— شۇ ئان چاچتىن تىترىگەن تارنىڭ ئاۋازىدەك، «قاھىرىدىن بارغان» دىگەن بوش ئاۋاز ئىمادىدىنغا ئاڭلاندى.

— سۆزلە، سېنىڭ ئىگەڭ قاھىرىدە نىمە ئىش قىلاتتى؟ — دەپ سورىدى راشىددىن چاچقا قاراپ تۇرۇپ.

— سالاھىدىننىڭ مۇھاپىزەتچىسى ئىدى.

ئىمادىدىن بۇ گەپنى ئاڭلاپ قاتتىق چۆچۈدى - دە، يۈزى رىڭى سېلىشقا باشلىدى. ئۇ بارلىق كۈچى بىلەن ئۆزىنى تۈتۈپ، سۈكۈت ئىچىدە خىيالغا پاتتى. راشىددىن داۋاملىق سۈرۈش

تۈرۈۋېرىدىغان بولسا، سىرنىڭ ئاشكارىلىنىپ قېلىپ، تەسەۋۋۇر

قىلغۇسىز ئاقبۇت كېلىپ چىقىشىدىن ئەنسىرەيتتى. ئىمادىدىن راشىددىنغا يەر تېگىدىن قاراپ، سالاھىدىننىڭ ئىسمى چىقىشى

بىلەن ئۇنىڭ ئۇھ تارتىپ، قولىدىكى چاچنى تاشلىۋېتىپ ئۆز - ئۆزىگە: «سالاھىدىن؟ ئاللا ئۆمرىنى ئۇزۇن قىلسۇن» دىگەنلىك

گىنى ئاڭلىدى.

ئىمادىدىن راشىددىننىڭ بۇ سۆزىنى ئاڭلاپ ھەيران قالغان بولسىمۇ، يەنىلا لام - جىم دىمەي جىم تۇردى.

— سەن پىرقىمىزگە كىرىشكە نىيەت قىلدىڭمۇ؟ — دەپ سورىدى راشىددىن.

— ھەئە، غوجام، — دىدى ئىمادىدىن.

— سېنى قانداق ئىشلارغا سالىدىغىنىمنى بىلمەسەن؟

— بىلمەيمەن، لېكىن بۇيرۇقلىرىغا قەتئى بوي سۇنىمەن.

راشىدىنىڭ چىرايىغا كۈلكە يۈگۈردى ۋە ئاندىن:

— مەن جاۋابىڭدىن ناھايىتى رازى، — دىدى.

راشىدىدىن سۆزلىگەچ ئورنىدىن تۇرۇپ، بۇ گۈلگە سارايدىن چىقىپ كېتىشكە ماڭدى. ئىمادىدىن بىلەن ئابدۇرەھىمگە ئارقىسىدىن مېڭىشىنى شەرەت قىلدى. ئۇلار ساراينىڭ سىرتىغا چىقىپ توختىدى.

— قارا! — دىدى راشىدىدىن ئىمادىدىغا، ئالدىدىكى بىر ھاڭىنى كۆرسىتىپ.

ئىمادىدىن تىكىلىپ قاراپ يۈرىگى قاتتىدا قىلدى. ئۇ تېگى يوق بىر ھاڭنىڭ لېۋىدە تۇراتتى.

— ئەگەر ۋەدەڭدە تۇرالىساڭ، ھاڭغا سەكرە! — دىدى راشىدىدىن.

ئىمادىدىن قورقۇنچلۇق ھاڭغا قاراپ: «راشىدىدىن مېنىڭ سىرىمنى بىلمەۋىلىپ، قەستەن مۇشۇ تۇزاققا دەسسەتمەكچى بولغان ئوخشايدۇ. ناۋادا ئۇنىڭ بۇيرۇغى بويىچە سەكرەسەم، ئۆلمەي قالمايمەن» دەپ ئويلىدى. دە، ئابدۇرەھىمدىن مەسلىھەت سورايدىغاندەك، ئۇنىڭغا يەر تىگىدىن قارىدى. ئابدۇرەھىم ئۇنىڭغا سەكرەشكە ئىلھاملاندۇرىدىغان كۆز ئىشارىتى قىلدى. ئىمادىدىن دوستىغا ئىشەنگەچكە، ئىككىلىنىشىنى تاشلاپ، ھاڭغا قاراپ ماڭدى. قىل ئۈستىدە تۇرغان پەيتتە، توساتتىن بىر تال توغرا ياغاچ ئالدىدا پەيدا بولۇپ، ئۇنى توسىۋالدى ۋە بۇ ھاڭنىڭ ئاغزى ئېتىلىپ قالدى. ئىمادىدىن بۇ ئىشلارنىڭ ھەقىقەتەن راستلىغىغا ئىشەنگۈسى كەلمەي، چۈش كۆرۈۋاتقان ئوخشاشمەن دەپ ئويلىدى.

راشىدىدىن دەرھال ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ قولىنى تۇتۇپ:

— سېنىڭ ماڭا سادىق ئىكەنلىڭنىڭ ئىسپاتلاندى. سادا-

قەتلىك ھاياتىڭنى قۇتقۇزدى، — دىدى.

راشىدىدىن ئۇنى ساراينىڭ قاپتىشىغا بۇيرۇدى، ئاندىن:

— بۈگۈندىن باشلاپ مېنىڭ سادىق مۇرىدىم بولدۇك، —

ددى.

راشىدىن سارايفغا قايتىپ كىرىپ، ئۆز ئورۇندۇغىغا ئولتۇردى، ئاندىن مۇلازىمى قەدەھ ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇدى. مۇلازىم قەدەھنى ئېلىپ كېلىپ ئۇنىڭغا ئۇزاتتى. ئۇ قەدەھنى ئالدى، ئاندىن بىر كۆزنى ئېلىپ، ئۇنىڭدىن پىيالىگە سۇ قۇيىدى ۋە مۇنداق دىدى:

— بۇ ئابى ھايات، ئەگەر راست سەھمى — سادىق بولساڭ، بۇ سېنى باغۇ ئىرمەگە ئېلىپ بارىدىغان كەۋسەر؛ ئەگەر يالغانچى بولساڭ، بۇ چېنىڭغا زامىن بولىدىغان ئوغا — زەھەر؛ نىيىتىڭ دۇرۇس، قەلبىڭ پاك بولسا، بۇيرۇغىغا بوي سۇنۇپ، بۇنى ئىچكىن.

ئىمادىدىن قەدەھنى قولغا ئېلىپ سەل ئىككىلەندى، ئەمما دوستى ئابدۇرەھىمنىڭ مەدەت بېرىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ، قەدەھنى كۆتمىپلا ئىچىۋەتتى. راشىدىن قولى بىلەن ئىمادىدىننى ئولتۇرۇشقا ئىشارەت قىلدى. ئىمادىدىن ئولتۇرۇپ ئۇزاق ئۆتمەپ لا ئاستا — ئاستا خۇدىنى يوقاتتى.

* * *

ئىمادىدىن ئەلەك — سەلەك ھالدا كۆزىنى ئېچىپ ئەتراپقا قاراپ، ئۆزىنىڭ بىر باغۇ ئىرمەدە تۇرغانلىغىنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. شۇ چاغدا، مەيىن شامال ئۇنىڭ يۈزىنى سىپاپ ئۆتتى؛ بىر قول ئۇنىڭ پىشانىسىنى سىلىدى. شۇ ئان بۇ قولنىڭ زىيا بىر قىزنىڭ، پەرىزاتتەك بىر نازىنىنىڭ قولى ئىكەنلىكىنى بىلدى. قىزچاق ئۈستىگە ئۇقادەك ئاق كۆپىنەك كىيگەن بولۇپ، قەددى — قامىتى زىلۋا ئىدى. ئۇنىڭ ئوڭ قولىدا تۈگە قۇش

نىڭ پەرلىرىدىن ياسالغان يەلپۈگۈچ بار ئىدى. سول قولى بىلەن ئىمادىدىننىڭ پىشانىسىنى يېنىڭ سىلىماقنى ئىدى. ئىمادىدىن ئەتراپقا قاراپلا، ئۆزىنىڭ خىيالىي مەنزىرە ئىچىدە ئۆزى غانلىغىنى سەزدى - دە، سەللا مىدىرلىسام بۇ مەنزىرە كۆز ئالدىمىدىن يوقۇلۇپ كەتمەسۇن يەنە دەپ قورقۇپ، مىدىرلىماي ياتتى.

— قوپۇڭ، سۆيۈملۈگۈم! قاچانغىچە ئۇخلايسىز؟ — دىدى قىز ناز - كەرەشمە بىلەن.

ئىمادىدىن قوپۇپ ئولتۇرۇپ، ئۆزىنىڭ ئۇچسىدىكى كىيىم - كېچەكلەرگە سەپسالدى: ئۇچسىدا شاھانە تون، سەرىپاي، بېشىغا كالتۇتۇن، كۈمۈش يىپىلار بىلەن توقۇلغان سەللە ئورالغان ئىدى. ئۇ يەنە ئۆزىنىڭ ئاستىدىكى گىلەمگە قارىدى، بۇ گىلەم كالتۇتۇن، كۈمۈش يىپىلار بىلەن ھەر خىل گۈللەر چۈشۈرۈلگەن، دۇنيادا تەڭدىشى يوق ئېسىل گىلەم ئىدى. ئىمادىدىن تەئەججۈپ ئىچىدە ھاڭۋېقىپلا قالدى. ئۇ نىمە قىلارنى بىلمەي، گاھ ئۆزىگە، گاھ قىزغا قارايتتى.

بۇ چاغدا قىز يۈزىدىن رومىلىنى ئېلىۋەتتى. ئۇنىڭ ئالتۇن دەك ساغۇچ، بوستان چاچلىرى يەلكىسىدە يېپىلىپ تۇراتتى، ئىمادىدىنغا تەلۈرۈپ تۇرغان ئاھۇ كۆزلىرى گويىا يۈرەك - باغرىنى ئورتەۋاتقان مۇھەببەتنى ئىزھار قىلىۋاتقانداك ناز - كەرەشمە بىلەن ئويىناپ تۇراتتى. لېكىن ئىمادىدىن يەڭگىلىتەكلىك بىلەن بىرەر ھەرىكەت قىلماي، ئۇنىڭ يەنە قانداق ئىپادىلەرنى كۆرسىتىشىنى كۈتۈپ جىم تۇردى. قىز دەرھال قولىنى ئۈزۈپ، ئىمادىدىننىڭ قولىنى تۇتۇپ مۇنداق دىدى:

— ئابدۇجاپپار، نىمە بولىدۇڭ، چۈش كۆرۈۋاتىمەن دەپ ئويلاۋاتامسەن؟ شەيخ ھەزرەتلىرى بەرگەن ئابى ھاياتى ئىچكەنلىكىڭنى ئۇنتۇپ قالدىڭمۇ؟ سەن ھازىر جەننەتتە. بۇ يەرگە

پەقەت سالاھىيىتى توشقان ئادەملەرلا كىرەلەيدۇ.

ئىمادىدىن راستىنلا راشىدىن شەيخ ئۇزاتقان بېر پىپالە - سۇنى ئىچكەنلىكىنى ئېسىگە ئالدى - دە، شۇن كەيىپى بۇزۇ- لۇپ، پەرىشان بولۇشقا باشلىدى. «بۇ قىز نىمىشقا ئازدۇرماقچى بولىدۇ؟ بۇ مېنى ئۆزىگە مەپتۇن قىلماقچىمۇ» دىدى ئىچىدە ۋە قىزدىن ئۆزىنى ئېپقاچماقچى بولۇپ، دەرھال كەينىگە بىرنەچچە قەدەم چېكىندى. قىز ئۇنىڭدىن يامانلىغاندەك بىر قىياپەتتە ئاستا - ئاستا ئارقىغا ياندى - دە، كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقىچە غا- يىپ بولۇپ كەتتى.

ئىمادىدىن قىزنى خىيالدىن چىقىرىۋېتىپ، ئاستا قەدەم تاشلاپ ماڭدى. ئۇنىڭ ئايىغى ئاستىدا كىشىنى مەس قىلغۇدەك خۇش پۇراق چېچىپ تۇرغان ئوت - چۆپ، گۈل - چېچەكلەر ئاجايىپ كۆركەم گىلەمنى ئەسلىتەتتى. ئۇدۇلدا يىراققا سوزۇلغان سۈپ - سۈزۈك ئېقىن سۇ بولۇپ، ئىككى قىرغىمىدىكى بىۋىكىدە مېۋىزىلىقنىڭ شاخ - يوپۇرماقلىرى ئارىلىرىدىن سۇغا چۈشۈپ تۇرغان كۈن شولىمىدا سۇ يۈزى ھەسەن - ھۈسەندەك رەڭگ- رەڭ جىلۋىلىنىپ، كۆزنى قاماشتۇراتتى.

ئىمادىدىن زەۋق - شەۋق بىلەن پەيزى سۈرۈۋاتقاندا، ئېقىننىڭ ئۇ قىرغىمىدىكى دەرەخلىكتىن يەنە بىر ھۆرە قىز غىل - پال كۆرۈنۈپ قالدى. ئۇ ناھايىتى خۇلقلىق كۈلكە بىلەن ئىما- دىدىغا قاراپ كەلمەكتە ئىدى. ئىمادىدىن ئۇنى ئاشۇ قىرغاققا كېلىپ ماڭا گەپ قىلسا كېرەك دەپ ئويلىغان ئىدى، بىراق ئۇ قىز قىرغاقتىن ئۆتۈپ سۇنىڭ ئۈستىدىن يېنىك قەدەم بىلەن ئۆتۈپ كېلىشكە باشلىدى. ئۇنىڭ يالىڭاياق، مامۇقتەك ئايپاق پۇتلىرى ئېقىپ تۇرغان سۇ ئۈستىدە بەھۇزۇر چامدايتتى. ئۇنىڭ پۇتلىرى يا سۇغا پېتىپ كەتمەيتتى، ياكى سۇنى چالغۇتۇۋەتمەيت- تى، ياكى سۇنىڭ ئېقىشىغا كاشلا بولمايتتى. بۇ چاغدا ئىما-

دېدىدىن ئۆزىنىڭ ھەقىقەتەن جەننەتتە ئىكەنلىكىگە، بۇ بەردىكى
 ھۆر قىزلارنىڭ پەرىشتىلەر ئىكەنلىكىگە پۈتۈنلەي ئىشەندى. بۇ
 ھۆر قىز ئۇنىڭ ئالدىغا يېقىن كەلگەندە، ئۇنىڭ چاچلىرى،
 كۆيىنىكى مەيدىن شامالدا يەلپۈنۈپ تۇراتتى. ئۇ ئىمادىدىنى قارى-
 شى ئېلىۋاتقاندا ئىككى غۈلچىنى كېرىپ قۇچاق ئاچتى. لېكىن
 ئىمادىدىنىڭ ئېسى - يادى سەيپىدەدە بولغاچقا، ئۆزىنى تۇتۇ-
 ۋېلىشقا تىرىشاتتى. بۇ ھۆر قىز بەئەينى ئۆز مەشۇغى سەيپىدەگە
 ئوخشاپ كەتتى. ئىمادىدىدىن: راشىدىدىن سېھرىگەرلىك ئىشلىتىپ
 سەيپىدەنى بۇ يەرگە كەلتۈرگەن ئوخشايدۇ دەپ ئويلىدى. دەل
 شۇ چاغدا ھۆر قىز ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ قولىنى ئۇزاتتى. ئىما-
 دىدىدىنمۇ قولىنى ئۇزاتتى - دە، ئىككى قول بىر بىرىنى
 چىڭ تۇتۇشتى. ئىمادىدىدىن ئۇنىڭ چىرايىغا سىنچىلاپ سەپ-
 سېلىپ، ئۇنىڭ سەيپىدەگە ئوخشىمايدىغانلىغىنى سەزگەن بولسىمۇ،
 ھۆر قىز ئۇنىڭغا ياراپ قالدى. قىزنى يېنىغا تارتقاندا، تېزدىن
 ئاچايىپ بىر خىل خۇش بۇي كەلدى. قىز ئۇنىڭ بوينىغا گىرە
 سالغاندا، ئىمادىدىنىڭ بەدىنى غۇزۇرىدە ئېرىپ كەتتى - دە:
 — سىز كىم؟ بۇ قەيەر؟ — دەپ سورىدى ئەنسىزلىك
 بىلەن.

— قەيەردە تۇرۇۋاتقانلىغىڭىزنى بىلمەيۋاتامسىز؟ بۇ ئۇلۇغ
 ئىمامىمىز شەيخ ھەزرەتلىرىنىڭ جەننىتى، — دېدى ھۆر قىز.
 — ئۇ شەيخىمىزنىڭ ھەممە مۇرىتلىرى مۇشۇ يەردە تۇرامدۇ؟
 — ياق. ئەڭ ئىتائەتمەن كىشىسىلا تۇرالايدۇ.
 ھۆر قىز ئىمادىدىنىڭ قولىدىن تارتىپ، خۇمار كۆزلىرىنى
 ئوينىتىپ، ئۇنى ئۆزى بىلەن بىللە مېڭىشقا ئىشارەت قىلدى.
 ئىمادىدىدىن ھودۇقۇپ تۇرۇپ قالدى.
 — قورقماي مېڭىۋېرىڭ! — دېدى قىز.
 شۇنىڭ بىلەن ئىمادىدىدىن تەۋەككۈل قىلىپ ھۆر قىز بىلەن

ماڭدى ۋە سۇ بىلەن پۇتى ئارىلىغىدا قاتتىق بىرنەرسە باردەك بىلىنىپ، مۇز تۇتقان ئوخشايدۇ دەپ ئويلىدى. نېرىقى قىرغاققا چىققاندىن كېيىن، قىز بىلەن بىللە مېڭىۋەردى.

ئىمادىدىن ئەڭ ئىشەنچلىك كىشىلا مۇشۇ يەردە تۇرالايدۇ دەپ ئاڭلىغانلىقتىن، ھۆر قىزدىن:

— مەنمۇ داۋاملىق مۇشۇ يەردە تۇرامدىمەن؟ — دەپ

سوردى.

— سىز بۇ يەرگە يېڭى كەلدىڭىز، ئاۋال كۆرۈپ باقسۇن

دېدۇق. كېيىنچە بۇ يەردىكى ھوزۇر — ھالاۋەتتىن بەھرىمەن بو-

لۇش سالاھىيىتىگە ئىگە بولسىڭىز، بەلكى شۇنداق بولار. —

ئىمادىدىن ئۆزىنىڭ بۇ يەردە بولىدىغان ۋاقىتنىڭ چەك-

لىك ئىكەنلىكىنى ھەس قىلىپ، پۇخادىن چىققۇدەك تاماشا قىل-

غاچ ماڭدى. باغدىكى گۈزەل مەنزىرىلەرنىڭ كۆپلۈگىدىن، ئادەم

كۆرۈپ ئۈلگۈرگىلى بولمايتتى. ئاپپاق تۇرنىلار، رەڭگى - رەڭ

يەرلىك ئوزلار ئۆز ھۆسنىلىرىنى كۆز - كۆز قىلىشقانداك بايراپ -

يۈرۈشەتتى، ھەر خىل قۇشلار بەس - بەس بىلەن سايرىشاتتى،

گۈل - چىمەنلەر ئارا پەرۋاز قىلىشاتتى. ھۆر قىز قۇشلارنى

چاقىرىۋىدى، ئىنسان تىلىنى بىلىدىغاندەك بىر توپ قۇش ئارقا -

ئارقىدىن ئۇچۇپ كېلىشىپ، قىزنىڭ مۇرىلىرىگە ۋە قوللىرىغا

قونۇشتى ھەم ئۇنىڭ بۇيرۇغىغا بىنائەن دىك - دىك سەكرىشىپ،

پۇر - پۇر ئوچۇشۇپ ئويىناپ كېتىشتى.

ئىمادىدىن ھۆكۈرىگەن ئاۋازنى ئاڭلاپ قالدى، بۇ شىرنىڭ

ئاۋازى ئىدى. ئىمادىدىن چۆچۈپ:

— ھۆكۈرەۋاتقان شىرغۇ؟ — دىدى.

— ھەئە، قورقماڭ. بۇ يەردىكى شىرلار ئۆز ئىگىلىرىگە

زىيان - زەخمەت يەتكۈزمەيدۇ، — دىدى قىز.

ھۆر قىز ئىمادىدىننى شىر تەرەپكە باشلاپ ماڭدى. بىر

ئەركەك شىر چارمەدەك كۆزلىرىنى پارقىرىتىپ سۈرلۈك قىياپەتتە،
دەرەخ تۈۋىدە زوڭزىيىپ ئولتۇراتتى؛ قىز ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ،
خۇددى ئاسلاننى ئەركىلىتىپ ئوينىغاندەك، ئۇنىڭ يايلىقى سىلىدى،
شىر ئىتائەتمەنلىك بىلەن جىم تۇردى. ئىمادىدىن ھاڭ - تاڭ
قالدى.

ئۇلار يەنە ئالغا قاراپ مېڭىشتى. باغنىڭ چېتىدە، دەل -
دەرەخلەر ئارىسىدا چىرايلىق ياسالغان ئۆيلەر كۆرۈنۈپ تۇراتتى.
ئىمادىدىن بۇ ئۆيلەردە قانداق كىشىلەر تۇرىدىغانلىغىنى سورى-
دى. قىز بۇ يەرنىڭ راشىدىن شەيخنىڭ سادىق مۇرىتلىرىنىڭ
كۆڭۈل ئېچىپ، ئىچ پۇشۇغىنى چىقىرىدىغان، خىلۋەت، ھاۋالىق
جاي ئىكەنلىكىنى تونۇشتۇردى.

ئىمادىدىن ھۆر قىزنىڭ كەينىدىن مېڭىپ بىر تامنىڭ قې-
شىغا كەلگەندە، قىز توختاپ، ئىمادىدىنغا:
— بۇ يەرگە قاراڭ! — دىدى.

ئىمادىدىن تامدىكى بىر تۈشۈكتىن قاقاس بىر سايىنى
كۆردى. سايىدا نە سۇ، نە ئوت - چۆپ، دەل - دەرەخ يوق
ئىدى. جەسەت ئۈستىخانلىرى ئارىسىدا زەھەرلىك يىلانلار، يىرت-
قۇچ ھايۋانلار ئارىلاپ يۈرۈشەتتى.

— بۇ يەر دوزاق ئوخشىمامدۇ؟ — دىدى ئىمادىدىن.
— ھەئە، دوزاق. ئەگەر سىز شەيخ ھەزرىتىمنىڭ ئەمرى -
پەرمانىغا ئىتائەت قىلماي، ئۇنىڭ ئىرادىسىگە خىلاپلىق قىلسىڭىز،
تەقدىرىڭىز مۇشۇ ئادەملەرگە ئوخشاش بولىدۇ.

ئىمادىدىننىڭ كۆڭلى پەرىشان بولۇپ، كۆزلىرى قاراڭغۇ-
لاشتى - دە، بۇ يەردە كۆپ تۇرۇشنى خالىماي، ئۇرۇلۇپلا ماڭ-
دى. ھۆر قىز ئۇنىڭغا سۆڭىدىشىپ ماڭغاچ ئۇنىڭ كۆڭلىنى ياي-
سايىتى، مەۋە ئۇزۇپ ئۇنىڭغا ئۇزاتتى.
بىردىنلا قورقۇنچلۇق ئاۋاز ئاڭلاندى. بۇ ئاۋاز سەيىمدە -

نىڭ نالىسىگە ئوخشاش بولۇپ، گويا قۇتقۇزۇشنى ئىلتىجا قىلدۇرغاندا ئۇ ئاتقاندا ئىدى. ئىمادىدىن سەيپىدەنى مۇشۇ ئەتراپتا ئوخشاپ دۇ دەپ، تۇرۇپلا قالدى. →

— نىمە بولدىڭىز؟ — دىدى ھۆر قىز ئۇنىڭغا قاراپ.

— بىرەر ئاۋاز ئاڭلىمىدىڭىزمۇ؟

— ياق، سىز نىمە ئاڭلىدىڭىز؟

ئىمادىدىن ئويلاپ قالدى ۋە يەنە قۇلاق سالىدى، لېكىن ھەچنىمىنى ئاڭلىمىدى. ئۇ: «سەيپىدەنى قاتتىق سېغىنغانلىغىمدىن، شۇنداق ئاڭلانغان ئوخشايدۇ» دەپ ئويلىدى. لېكىن يەنە، بۇ سەيپىدەنىڭ بىرەر پىشكەللىكىگە ئۇچرىغانلىغىنىڭ شەپسىسى بولۇشى ياكى سەيپىدەنىڭ ماڭا بولغان چىن مۇھەببىتى مېنى راشىدىننىڭ سېھرى - جادۇسىدىن پەخەس بولۇپ، نازىمىلارنىڭ ئالداش ھىيلىسىگە چۈشۈپ كەتمەسلىكىگە ئاگاھلاندىرۇۋاتقان بولۇشىمۇ مۇمكىن دەپ ئويلاپ، خاتىرجەم بولالمىدى. بۇ چاغدا ئۇ قاتتىق ئازاپلىنىپ، بۇ يەردىن تىپىدىن كېتىپ، مۇشكۈللۈكتىن قۇتۇلۇشنى ئۈمىت قىلدى.

ئىمادىدىن قاتتىق ئويلىنىۋاتقاندا، ئۈستۈمتۇتلا شىپ -

→ شىپ قىلغان ئاياق شەپسىنى ئاڭلاپ، شۇ ياققا قارىدى، قەددى -

قامىتى كېلىشكەن بىر بالا كېلىۋاتاتتى. بالا بېلىگە يىپەك بەل

ۋاغ ياغلىغان، بەلۋىغىنىڭ بىر ئۇچى پەرتۇققا ئوخشاش ئالدىدا

ساڭگىلاپ تۇراتتى، تال - تال ئۆرۈلگەن ساغۇچ چاچلىرى

يەلكىسىگە چۈشۈپ تۇراتتى؛ ئۇچىسىغا ھاۋارەڭ كەمزۇل ۋە ئىش

→ تان كىيگەن ئىدى. بالا ئىمادىدىننىڭ ئالدىغا كېلىپ ئىززەت -

ئىكرام بىلەن سالام قىلدى. ئاندىن بالىلارغا خاس يۇمشاق تە

لەپپۈز بىلەن:

— تەقسىر، غىزاغا ئىلتىپات قىلىڭ! — دىدى.

ئىمادىدىننىڭمۇ قوسىغى ئاچقان ئىدى. غىزانىڭ گېپىنى

ئاڭلاپ، قوسغى تېخىمۇ ئېچىپ كەتكەندەك بولدى - دە، بالىنىڭ كەينىدىن تار يول بىلەن ماڭدى. ئانچە ماڭمايلا، ئۇدۇلدا ھەشەمەتلىك بىر ساراي كۆرۈندى ۋە ئۇ يەردىن مەزىلىك غىزا نىڭ ھىدى كەلدى. پەقەت فاتىمىيە سۇلالىسىنىڭ سارايسىدا ئۆتكۈزۈلىدىغان ھېيتلىق زىياپەتلەردىنلا ئاشۇنداق ھىد كېلەتتى.

دەرۋازا غىچ قىلىپ ئۆزلۈگىدىن ئېچىلدى - دە، دەرۋازا ئىچىدىن يەنە ئىككى بالا چىقىپ، ئىمادىدىننى قارشى ئالدى ۋە ئۇنى تاماقخانىنىڭ ئالدىغا باشلاپ كەلدى. ئۇ ئەتراپقا نەزەر سالدى: تۈۋرۈك، لىملىرىغا ھەل بىلەن گۈل، نەقىشلەر چېكىلگەن بولۇپ، كىشىنىڭ كۆزىنى قاماشتۇراتتى. ئىمادىدىن تاماقخانىغا كىردى، بۇ چوڭ ساراي بولۇپ، تاملىرىغا نۇرغۇنلىغان ئەينەكلەر ئورنىتىلغان ئىدى، بىر ئادەم كىرسە، نەچچە ئۈنلەنگەن ئادەم كىرگەندەك كۆرۈنەتتى، ئادەم ماڭسا، ئەينەكتىكى كۆلەڭگىلەرمۇ تەڭ ماڭاتتى - دە، ئەينەكتىكى شەكىلىڭىز سىز بىلەن بىرگە ھەركەتلىنىپ، ئادەم خۇددى بىر تىلىسماتقا كىرىپ قالغاندەك كۆزلىرى ئالچەكمەن بولۇپ كېتەتتى.

ئىمادىدىننى باغ سەيلىسى قىلدۇرغان ھۆر قىز ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئۇنى ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى. ئىمادىدىن بىر ئورۇندۇققا ئولتۇردى. تاماق ئۈستىلىگە قىزىلگۈل رەڭلىك تاۋار داستىخان سېلىنغان، ئۈستىگە ھەر خىل ئېسىل نازۇ - نېمەتلەر قويۇلغان ئىدى. ھۆر قىز ئىمادىدىنغا يېقىن ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭ قاقچىسىغا ھەر خىل تاامالاردىن سېلىپ قوياتتى، ئىنتايىن قىزغىن كۈتەتتى. ھازىر ئىمادىدىننىڭ سەيىدەگە بولغان مۇھەببىتى دىمىدىن خېلىلا كۆتىرىلىپ قالدى. چۈنكى ئۇ ھۆر قىزنىڭ ھۆسنى - جامالى، ناز - خۇلقلىرى، شىرىن سۇخەنلىرىگە مەپتۇن بولۇپ كەتكەن ئىدى، بولۇپمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىرنەچچە قەدەھ ئۇرۇشتۇرغاندىن كېيىن، شاراپ كۈچىدىنلا ئەمەس، ئىشقى كۈچى

دىن مەس بولۇپ كەتتى.

ھۆر قىز ئىمادىدىننىڭ ئۆز ھىسسىياتىنى باسالماي قالغاندەك
لىغىنى سېزىپ، غەرزلىك ھالدا ئۇنىڭدىن ئۆزىنى قاچۇردى.
لېكىن ئىمادىدىن بارغانسېرى ھىسسىياتقا بېرىلىپ، ئۇنىڭ ئۈس-
تىگە شاراپىنىڭ ھىسسىياتىنى قوزغىشى بىلەن، ھەدەپ ئۇنىڭغا
يېقىنچىلىق قىلاتتى، چاخچاق قىلاتتى. قىز ئىمادىدىننى ئۆزىگە
جەلپ قىلىپ ئەقلى - ھۇشىدىن بىگانە قىلىۋەتكەنلىكىگە كۆزى
يېتىپ، رەنجىگەن ھالدا:

— ئىززىتىڭىزنى ساقلاڭ! — دىدى، — ئېسىڭىزدە بول-
سۇن، سىزنى بۇ يەرنى كۆرۈپ باقسۇن دەپ ئەكەلگەن. بۇ يەردە
دىكى ھوزۇر - ھالاۋەتتىن بەھرىمەن بولۇشنى خالىسىڭىز، ھاي-
تىڭىزنى قۇربان قىلىشتىن باش تارتىمىغان ھالدا خوجىمىز شەيخ
ھەزرەتلىرىگە ساداقەتلىك بىلەن خىزمەت كۆرسىتىشىڭىز كېرەك.
ھۆر قىز قانچە ناز - كەرەشمىلەر قىلغانسېرى، ئىمادىدىن
ئۇنىڭغا شۇنچە مەپتۇن بولۇپ:

— سىز مېنى ئاخماق قىلىۋاتامسىز؟ — دىدى.

— ياق. سىزنى ئاخماق قىلىمدىم. بىراق، مەرتىۋىڭىزنى
ئۆستۈرۈپ، بۇ يەردىكى ھوزۇر - ھالاۋەتتىن مەڭگۈ بەھرىمەن
بولۇش سالاھىيىتىگە ئىگە بولۇش ئۈچۈن بىرەر خىزمەت كۆرسى-
تىشىڭىز كېرەك. مەن سىزنىڭ ئىختىيارىڭىزدا بولىمەن. خۇدا

— سىزنى بىرەر خىزمەت كۆرسىتىشىگە نېسىپ قىلغاي، — دىدى
ھۆر قىز. ئاندىن ئىمادىدىنغا كۆڭلىدىكى راست گېپىنى قىل-
دى، — سىزدىن باشقا ھىچكىم مېنىڭ نەزىرىمگە ياقمىغان.
سىزنىڭ قەددى - قامىتىڭىز، جاسارىتىڭىز مېنى سىزگە ئاشق
قىلدى. شۇنداق بولسىمۇ، مەن خوجىمىزنىڭ ئىرادىسىگە خىلاپ
كېلىدىغان ھەرقانداق ئىشنى قىلالمايمەن، ئۇنىڭدىن زەھرىچە
ئېشىنىمۇ يوشۇرالمىمەن. چۈنكى، ئۇ ھەرقانداق ئادەمنىڭ نىيىد-

تىنى بىلىۋالدى، ھەرقانداق سىرنى ئۇقۇۋالدى. سىزگە بولغان مۇھەببىتىمنى ئىزھار قىلىش ئۈچۈن، چېچىڭىزغا مۇشك - ئەنە مەرلىرىمنى چېچىپ قويۇشۇمغا رۇخسەت قىلىڭ، - دىدى - دە، قوينىدىن بىر كىچىك قۇتمنى چىقىرىپ ئاغزىنى ئاچتى. قۇتمدىن كىشىنى مەس قىلىدىغان خۇش پۇراق كەلدى. قىز قۇتمىدىكى مۇشك - ئەنەردىن ئېلىپ ئىمادىدىننىڭ ئىككى قولى ۋە چېچىغا سۈركىدى. ئىمادىدىن ھوزۇرلانغىنىدىن ئەس - ھۇشىنى يوقىتاي دەپ قالدى.

- بۇ خۇش ھىد ئېسىڭىزدە بولسۇن، ئىنشائاللا، كەلگۈسىدە بىز يەنە قايتا كۆرۈشۈپ قالارمىز، - دىدى قىز ۋە كۆزلىرىگە ياش ئالدى.

ئىمادىدىن راشىدىننىڭ ئىرادىسىگە ھەقىقەتەن خىسلاپلىق قىلغىلى بولمايدىغانلىغىنى ھىس قىلىپ، قىزنىڭ گەپلىرىگە قايىل بولۇپ، لام - جىم دىمىدى. ھازىر ئۇ ناھايىتى چارچاپ كەتكەندەك بولدى - دە، ئاستا - ئاستا ئۇيۇق سەھراسىغا كەتتى. ئىمادىدىن ئەتىسى ئويغىنىپ ئۆزىنىڭ يەنىلا راشىدىننىڭ سارىيىدا تۇرغانلىغىنى، ھەممە نەرسىنىڭ بۇرۇنقىدەك ئىكەنلىگىنى كۆردى: ئۇچىسىدا يەنىلا ھىلىقى ئاق پەرىجە، چاچلىرى چۇ - ۋۇق. ئۇ پەرىشان ھالدا ئۇيان - بۇيانغا قاراپ، بايا چۈش كۆ - رۇپىتىمەن دەپ ئويلىدى. لېكىن بېشى ۋە قولىدىن گۈپۈلدەپ كېلىۋاتقان خۇش پۇراق دىمىغىغا ئۇرۇلغاندا، جەننەتتە كۆرگەنلىرىم راست ئىشلار ئىكەن دەپ يەنە ئىشەندى. بىر پەستىن كېيىن، پۈتۈنلەي ئېسىگە كەلدى - دە، راشىدىننىڭ سارايدا بىخىرامان ئولتۇرغانلىغىنى، دوستى ئابدۇرەھىمنىڭ ئۆز يېنىدا ئۆرە تۇرغانلىغىنى كۆردى. ئابدۇرەھىم ئۇنىڭ بىلەن قىزغىن قۇچاقلاشتى ۋە:

- جەننەتتىن كەلگەنلىڭىگە مۇبارەك بولسۇن. چېچىڭىدىن

دىن مەس بولۇپ كەتتى.

ھۆر قىز ئىمادىدىنىڭ ئۆز ھىسسىياتىنى باسالماي قالغاندىن كېيىن سېزىپ، غەزەزلىك ھالدا ئۇنىڭدىن ئۆزىنى قاچۇردى. لېكىن ئىمادىدىدىن بارغانسېرى ھىسسىياتقا بېرىلىپ، ئۇنىڭ ئۈس-تىگە شاراپىنىڭ ھىسسىياتىنى قوزغىشى بىلەن، ھەدەپ ئۇنىڭغا يېقىنچىلىق قىلاتتى، چاخچاق قىلاتتى. قىز ئىمادىدىنى ئۆزىگە جەلىپ قىلىپ ئەقلى - ھۇشىدىن بىگانە قىلىۋەتكەنلىكىگە كۆزى يېتىپ، رەنجىگەن ھالدا:

— ئىزنىڭىزنى ساقلاڭ! — دىدى، — ئېسىڭىزدە بولسۇن، سىزنى بۇ يەرنى كۆرۈپ باقسۇن دەپ ئەكەلگەن. بۇ يەردىكى ھوزۇر - ھالاۋەتتىن بەھرىمەن بولۇشنى خالىسىڭىز، ھايلا تىڭىزنى قۇربان قىلىشتىن باش تارتىمىغان ھالدا خوجىمىز شەيخ ھەزرەتلىرىگە ساداقەتلىك بىلەن خىزمەت كۆرسىتىشىڭىز كېرەك. ھۆر قىز قانچە ناز - كەرەشمىلەر قىلغانسېرى، ئىمادىدىن ئۇنىڭغا شۇنچە مەپتۇن بولۇپ:

— سىز مېنى ئاخماق قىلىۋاتامسىز؟ — دىدى.

— ياق. سىزنى ئاخماق قىلىمىدىم. بىراق، مەرتىۋىڭىزنى ئۆستۈرۈپ، بۇ يەردىكى ھوزۇر - ھالاۋەتتىن مەڭگۈ بەھرىمەن بولۇش سالاھىيىتىگە ئىگە بولۇش ئۈچۈن بىرەر خىزمەت كۆرسىتىشىڭىز كېرەك. مەن سىزنىڭ ئىختىيارىڭىزدا بولىمەن. خۇدا

سىزنى بىرەر خىزمەت كۆرسىتىشىگە نېسىپ قىلغاي، — دىدى ھۆر قىز. ئاندىن ئىمادىدىغا كۆڭلىدىكى راست گېپىنى قىلدى، — سىزدىن باشقا ھىچكىم مېنىڭ نەزىرىمگە ياقمىغان. سىزنىڭ قەددى - قامىتىڭىز، جاسارىتىڭىز مېنى سىزگە ئاشىق قىلدى. شۇنداق بولسىمۇ، مەن خوجىمىزنىڭ ئىرادىسىگە خىلاپ كېلىدىغان ھەرقانداق ئىشنى قىلالمايمەن، ئۇنىڭدىن زەررىچە ئېشىنىمۇ يوشۇرالمىيمەن. چۈنكى ئۇ ھەرقانداق ئادەمنىڭ نىيەت

تېخىچە جەننەتنىڭ خۇش ھىدى كېلىپ تۇرۇپتۇ! بۇنداق بەخت
تىن مەڭگۈ بەھرىمەن بولۇشۇڭنى تىلەيمەن. تىز بېرىپ خوجى
مىزغا رەھمەت ئېيتقىن! — دىدى.

ئىمادىدىن راشىددىنىڭ قولىنى سۆيۈش ئۈچۈن ئۇنىڭ
ئالدىغا باردى، راشىددىن قولىنى ئۇزاتتى ۋە:

— سەن ئەمدى بىزنىڭ پىدائىلىرىمىزدىن بولدۇڭ. ئەمدى
ھوجراڭغا قايتساڭ بولىدۇ. باشقا ئىشلىرىڭنى دۇبۇس شەيخ ئود
رۇنلاشتۇرىدۇ، — دىدى. ئاندىن لەسسەدە ئورنىدىن تۇرۇپ،
سۈرلۈك كۆزلىرى بىلەن ئىمادىدىنغا تىكىلدى ۋە بىردىنلا ئۇنىڭ
ئىككى قولىنى تۇتۇۋېلىپ: «ئاغزىڭنى ئاچ!» دەپ ۋاقىرسىدى.
ئىمادىدىن ئاغزىنى ئاچتى. راشىددىن ئۇنىڭ ئاغزىغا دەم سال
غاندەك بىرنى تۈكۈرۈپ:

— مېنىڭ ئەمرى — پەرمانلىرىمغا مۆمىنلىك بىلەن ئىتائەت
قىلساڭ، سەندىن رازى بولىمەن. ئەمدى قايتقىن! — دىدى —
دە، قولىنى قويۇۋېتىپ، ئابدۇرەھىمگە ئىمادىدىننى ئېلىپ چىقىپ
كېتىشىنى ئىما قىلدى.

ئىمادىدىن لام — جىم دىمەي ئابدۇرەھىمنىڭ كەينىدىن مېڭىپ،
يەنە دۇبۇس شەيخنىڭ ھوجرىسىغا كېلىشتى. دۇبۇس شەيخنىڭ
رۇخسىتى بىلەن، ئىمادىدىن ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى كىيىملىرىنى
كسىدى. شەيخ ئۇنىڭ راشىددىن ھەزرەتنىڭ سىناقلىرىدىن
ئوڭۇشلۇق ئۆتكەنلىكىنى تەبرىكلىدى. ئۇنىڭ خەنجىرى، پۇلى،
ئۇنچە — مەرۋايىت قاتارلىق نەرسىلىرىنى ئۆزىگە قايتۇرۇپ بەردى.
ئىمادىدىن ئىسمائىلىيە پىرقىسىنىڭ تۈرلۈك سىناقلىرىدىن

ئۆتكەنلىكىدىن خوشال ئىدى. جەننەت مەنزىرىسى ئۇنىڭ كۆز
ئالدىدىن كەتمەيتتى. بولۇپمۇ ھۆرقىز ئۇنىڭ ئېسىگە سەيپىدەنى
سالاتتى. ئۇ سالامىدىننىڭ تاپشۇرۇغىنى ئويلىغىنىدا، راشىددىننىڭ
«خۇدا سالامىدىننىڭ ئۆمرىنى ئۇزۇن قىلسۇن» دىگەن گېپى

ئېسىگە كېلىپ كۆڭلى بىر قىسىم بولدى. چۈنكى راشىددىن
سالامىدىننى ئۆلتۈرۈشكە نەچچە قېتىم تۇرۇنغان تۇرۇپ، يەنە
بۇنداق دىيىشتىكى غەرىزى نىمىدۇ؟ ئۇ زادى بۇ گەپنىڭ تېگىگە
يېتەلمەيتتى. ئۇنىڭ ئابدۇرەھىمگە بۇ گەپنىڭ مەنىسىنى بېشىپ
بېرىشىنى ئىلتىماس قىلغۇسى كەلدى. بىراق ئابدۇرەھىم بۈگۈن
كەچتە مەشقاۋۇللۇققا كۆتىرىلىدىغان بولغاچقا، ھازىر ئۆيدە يوق
ئىدى. ئىمادىدىن ئۆيدە ئۆزى يالغۇز خىيالغا چۆمدى. بۇ چاغدا
ئۇ ئۆزىنىڭ چېچى ۋە قولىدىكى خۇش ھىسدىنى پۇرىدى - دە،
ئاستا - ئاستا ئۇيقۇ سەھراسىغا كەتتى.

ئەتىسى تاڭ يورۇش بىلەن تەڭ ئابدۇرەھىم خوشال ھالدا
ئىمادىدىننى يوقلاپ كەلدى. ئىمادىدىن يېقىنچىلىق بىلەن ئۇنى
سۆيىدى. ئاندىن ئۇنىڭغا:

— سەن ئەمدى مەشقاۋۇل بولدۇڭ. ئەمدى سېنى ئاداش
دېسەم ئەپلەشمەيدىغان بولدى، — دەپ چاخچاق قىلدى.
ئابدۇرەھىم كۈلۈپ كېتىپ:

— بىز ئايرىلماس دوست. مەرتىۋىگە قاراپ بىر بىر
مىزدىن ئايرىلىپ كەتسەك قانداق بولىدۇ؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە سەنمۇ
مەشقاۋۇللۇققا كۆتىرىلىپ قېلىشىڭ مۇمكىن تېخى، — دىدى.

لېكىن ئىمادىدىن مەشقاۋۇللۇققا كۆتىرىلىشكە ئۇنچىۋالا
قىزىقمايتتى. ئۇنىڭ پىكرى - خىيالى راشىددىننىڭ ھىلمىمۇ يەنە
سالامىدىننى ئۆلتۈرۈش نىيىتىنىڭ بار - يوقلۇغىنى بىلمىشتە
ئىدى. شۇڭا ئۇ ئابدۇرەھىمدىن:

— شەيخ ھەزرىتىم ماڭا «خۇدا سالامىدىننىڭ ئۆمىرىنى
ئۇزۇن قىلسۇن» دىدى. مەن بۇ گەپنى چۈشىنەلمىدىم.
بۇ گەپنىڭ راستلىغىغا ئىشەنمەيمەن. بىلىشىمچە، ئۇ سالامىد-
دىننى ئۆلتۈرۈشكە بىرنەچچە قېتىم ئادەم ئەۋەتكەن، — دىدى.
ئابدۇرەھىم ئىمادىدىنغا كۈلۈمسىرەپ قاراپ قويدى،

گەپ قىلمىدى. ئۇنىڭ ئارىسالدى بولۇۋاتقانلىغىنى سەزگەن ئىما →
دىدىن ئاقەتسىزلەنگەن ھالدا دىدى:

— سەن ئۇنىڭ گېپىنىڭ تېگىنى بىلسەڭ، ساڭا ئېيتىپ
بەرگىن! ساڭا مەلۇملۇق، بۇ گەپنىڭ ساڭا ناھايىتى زور مۇناسى
ۋىتى بار. سەن مېنىڭ كۆڭلۈمدىكىنى چۈشىنىسەن.

ئابدۇرەھىم مىدىراپ قويۇپ ئەستايىدىللىق بىلەن مۇنداق
دىدى:

→ — ئاغىنە، ئۇنىڭ بۇ گېپىنىڭ قانداق مەنىسى بارلىغى
ياكىمۇ قاراڭغۇ ئىدى. ئاخشام مەن مەشقاۋۇللۇققا كۆتىرىلگەن.
دىن كېيىن ئۇقتۇم. ئىككىمىزنىڭ ئارىسىدا بوشۇرىدىغان ئىش
بولمىسۇن دىگەن مەقسەتتە، ساڭا دىسەم دەپ بېرەي.

ئىمادىدىن خوشاللىقتا ئابدۇرەھىمنى قۇچاقلاپ كەتتى ۋە:
— تېز ئېيتقىن! شەيخ ھەزرىتىم راستىنلا سالاھىدىنىڭ
ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈشىنى تىلەمدىكەن؟ — دىدى.

— ھەئە، ئۇ راستىن سالاھىدىنىڭ ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرۈش
نى تىلەيدۇ، — دىدى ئابدۇرەھىم قەتئى تىلەپپۇزدا.
— قىزىق گەپ. ئۇنداق بولسا، يەنە نەمىشقا ئۇنى ئۆلتۈر.

رۈشكە ئادەم ئەۋەتىدۇ؟

— سەن مىسىردىن چىقىش ئالدىدا سالاھىدىنىڭ ھوجرى
سىدا يۈز بەرگەن ۋەقەنى دەۋاتىسەنغۇ دەيمەن؟! شۇكۈنى سەھەردە
سالاھىدىن ئويغىنىپ ياستۇغىنىڭ يېنىدا بىر خەنجەر ۋە بىر
پارچە تەھدىت خېتى تۇرغانلىغىنى كۆرگەن. شۇنداقمۇ؟
— ھەئە، دەل شۇنداق.

— بۇ ئەھۋال شەيخ ھەزرىتىمنىڭ سالاھىدىنى ئۆلتۈرۈ
ۋېتىش خىيالىنىڭ يوقلۇغىنى ئىسپاتلىمامدۇ؟ ئويلاپ باقماسەن،
ئۇنىڭ ھوجرىسىغا كىرىپ خەنجەرنى ئۇنىڭ ياستۇغى يېنىغا
قويۇپ قويغان پىدائى ئۈچۈن خەنجەرنى سالاھىدىنىڭ كۆكرى

گىگە تىقىش قانچىلىك ئىش دەيسەن؟ بۇ ئىشنى قىلغان پىدائى
راشىددىن ھەزرەتنىڭ بۇيرۇغىغا ئەمەل قىلغاچقىلا تولى ئۆلتۈرمەي
قورقۇتتىلا قويغان، خالاس.

— مەن يەنىلا چۈشىنەلمىدىم. بۇ زادى قانداق ئىش؟

شەيخ ھەزرىتىم شاھ — سۇلتانلارنى، جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى

تەبىقىلىرىدىكى مەشھۇر زاتلارنى ئۆلتۈرۈش بىلەن داڭ چىقارغان،

ئۇنىڭدىن ۋەھىمە قىلمايدىغان كىشى يوق دىسىمۇ بولىدۇ، ھەتتا

سالامىدىنىمۇ شۇنداق. ئەمەسە نىمىشقا ئۇنى «خۇدا ئۆمرىنى

ئۇزۇن قىلسۇن» دەيدۇ؟

— سالامىدىدىن ئۇلارنىڭ قاتارىدا يوق.

— نىمىشقا؟

— بۇرادەر، بۇنىڭ ئەلۋەتتە سەۋىبى بار — دە. شەيخ

ھەزرىتىمگە ۋەھىي كېلىپ تۇرىدۇ. ئۇ ۋەھىيدىن ئۆزىنىڭ سالامىدىدىن

بىلەن تەڭ بىر يىلدا تۇغۇلمىغان بولسىمۇ، تەڭ بىر يىلدا

ئۆلىدىغانلىغىنى، قىسمىتى ئوخشاش ئىكەنلىكىنى بىلىگەن.

شۇڭا ئۇ سالامىدىدىغا ئۇزۇن ئۆمۈر تىلەيدۇ، ئۇنىڭ ئۆمرى

ئۇزۇن بولسا، ئۆزىنىڭمۇ ئۆمرى ئۇزۇن بولىدۇ، — ئابدۇرەھىم

سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — سەن شەيخ ھەزرىتىمنىڭ سەمىمى

نىيىتىدىن شۈبھىلىنىۋاتقاندەك تۇرسەن. مېنىڭچە ئۇنىڭ كۆرسەت

كەن كارامەتلىرى بۇنىڭدىن كېيىن سەندە ھەرقانداق شەك — شۈبھە

بولۇشقا ئورۇن بەرمەسلىكى كېرەك.

ئىمادىدىدىن ئۇنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئاڭلاپ چوڭقۇر ئويغا

پاتتى؛ ئابدۇرەھىمنىڭ گېپىگە ئىشىنىش، راشىددىننىڭ سەمىمى

نىيىتىدىن شۈبھىلەنمەسلىك كېرەك ئىكەن، راشىددىن بىلەن

سالامىدىننىڭ قىسمىتى ئوخشاش ئىكەن، ئەمدى ئەسلىدىكى

پىلان بويىچە ئىش قىلغىلى بولمايدۇ، چۈنكى راشىددىننى ئۆلتۈر

رۇۋەتسە، سالامىدىدىنمۇ تىرىك قالمايدۇ. ئەھۋالدىن قارىغاندا،

ۋەزىپە ئورۇنلىنىپ بولدى، ئەمدى بۇ قەلئەدىن كېتىپ، ھەممە ئەھۋالنى سالاھىدىدىغا مەلۇم قىلىش كېرەك. دەرۋەقە، تېخىمۇ مۇھىمى، قايتىپ بېرىپ مەلئكە سەيبىدە بىلەن كۆرۈشۈش. ئۇنىڭغا يەنە بىر ئوي كەلدى: ھازىر بۇ يەردىن چىقىپ كېتىش تەس، شەيخ ھەزرىت رۇخسەت قىلمىسا، قانات چىقىرىپمۇ ئۇچۇپ كەت كىلى بولمايدۇ! ناۋادا راشىددىن بىرەر ۋەزىپىگە بۇيرۇسا، شۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ چىقىپ كېتىش مۇمكىن.

ئىمادىددىن يۇقۇرقىلارنى ئويلاپ، ئابدۇرەھىمگە قارىدى ۋە ئىنتايىن ھاياجانلانغان ھالدا مۇنداق دىدى:

— سېنىڭ سەھمى دوستلۇغۇڭ ۋە يۈرگىڭدىن چىققان گەپ لىرىك مېنى بەك تەسىرلەندۈردى. شۇڭا مەنمۇ ساڭا يۈرگىمنى يېرىپ كۆرسىتىپ، كۆڭلۈمدىكىنى ئېيتاي.

— قانداق گېپىڭ بولسا دەۋەرگىن! سېنىڭ ماڭا ئىشەن

گىنىڭ مەن ئۈچۈن شەرەپ.

— مەن بۇ قەلئەدىن تېزىرەك چىقىپ كېتىشنى ئويلاۋاتىمەن.

بۇنىڭ سەۋىبى جىق. ساڭا چۈشەندۈرۈپ ئولتۇرمىساممۇ ئۆزەڭگە

مەلۇم. مېنىڭ مىسىر بىلەن مۇناسىۋەتلىك بىرمۇنچە ئىشلىرىم بار. ماڭا كۆپرەك يول كۆرسەتكىن.

— بىراق، ھازىر چىقىپ كەتمىگىڭ ناھايىتى تەس.

ئۇلار سېنى مەلۇم ۋەزىپىگە بۇيرۇسا، شۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ چىقىپ كېتەلەيسەن.

— بۇ يەردىن بالدۇرراق چىقىپ كېتەلەيدىغانلا بولسام،

ئۇلار بۇيرۇغان ھەرقانداق ۋەزىپىگە تەييارمەن.

— بولىدۇ، ئامال قىلىپ باقاي. مەندىن خەۋەر كۈتكىن!

خۇدا بەختىڭنى بەرسۇن. كۈچۈمنىڭ يېتىشىچە سەن ئۈچۈن

چېيىپ باقاي. ئارزۇيۇڭنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا ئىشەنچىم بار.

— كۆرسەتكەن چارە — تەدبىر ۋە ياردىمىڭنى مەڭگۈ

ئۇنۇتمايمەن، — دىدى ئىمادىدىن سىنەتدارلىق بىلەن.
ئابدۇرەھىم ئورنىدىن تۇرۇپ خوشلاشتى ۋە:

— ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۈزۈت كەتمەيدۇ، خاتىرجەم
بولغىن! — دىدى.

*

*

*

ئۆيدە ئىمادىدىنلا قالدى، ئۇنى يەنە خىيال باستى. راشىد-
دىننىڭ سېھرى - جادۇلىرى، سۇلتان نۇرىدىننىڭ ئۆلۈمى ھەققىدە
دىكى خەۋەر، چاچ بىلەن سۆزلىشىش، جەننەتتىكى ۋەقەلەر
ئۇنى گاڭگىرىتىپ قويدى. ئۇ بۇ ئىشلارغا يا ئىشەنمەسلىككە،
يا ئىشىنىشكە پىتىنالمىيىتى. ئەمدى ئۆزىنىڭ بۇ پىرقىنىڭ
رەسمى ئەزاسى ئىكەنلىكىنى، بەزى ئىشلارنى بىلمەۋىلىشى ئۈچۈن
قەلئەنىڭ قانداقلىكى پىرىگە سارسا بولىدىغانلىغىنى ئويلاپ
ئۆيدىن چىقتى - دە، ئەتراپقا نەزەر سالدى؛ خېلى يېقىن يەردە
بىر چوققا كۆرۈندى. چوققىنىڭ ئارقا تەرىپى ئوت - چۆپسۈز،
دەل - دەرەخسىز تاپ - تاقىر دالا ئىدى. ئىمادىدىن چوققىغا
چىقسام، بەلكى چۈشۈمدە كۆرگەن باغۇ ئېرەم كۆرۈنەر دەپ
ئويلىدى. لېكىن چوققىغا چىققاندىن كېيىن تۈپ - تۈز دالدىن
باشقا نەرسە كۆرۈنمىدى. ئۇشتۇستۇت يىراقتىن چاڭ - تىزداڭ
كۆتىرىلىپ، بىر تۈپ ئاتلىقلار كۆرۈندى. ئۇلار يېقىنلاشقاندا،
ئىمادىدىن ئۇلارنىڭ يۈزىدە نىقاب بارلىغىنى كۆردى. ئىمادىدىن بۇ
قورقۇنچىلۇق - سۈرلۈك يەردىن كېتىشكە ئالدىراۋاتقاچقا، ئۇلار بىلەن
كارى بولماي، كەلگەن يولى بىلەن كەيپىسىز ھالدا قايتتى.

ئىمادىدىن پەرىشان ھالدا ئابدۇرەھىمدىن خەۋەر كۈتمەكتە
ئىدى. ئىككى كۈن ئۆتۈپ كەتتى، ئۇ تېخىچە كەلمىدى. ئىمادىدىن
دوستىنىڭ نىمىشقا كۆرۈنمەيۋاتقانلىغىنى بىلمەيتتى. ئۇ يەنە

دۇبۇس شەيخنىڭ بىرنەچچە كۈندىن بېرى قەلئەدە يوقلۇغىنى ئاڭلىدى. قەلئەگە بىر توپ ئاتلىقلار كەلگەندىن كېيىن، راشىددىن ئۆز پىرقىسىنىڭ ئاقساقال - كۆكساقاللىرىنى مۇھىم مەسلىھەتكە چاقىرىغان ئىشىش، لېكىن قانداق ئىش ئۈستىدە مەسلىھەتلىشىۋاتقانلىغىنى ئۇقالمىدى. بۇ ئاتلىقلار بەلكى مەن كۆرگەن ئاتلىقلار بولسا كېرەك، نىمە ئىش بولغاندۇ؟ دەپ ئويلىدى ئۇ.

ئىمادىددىن ئابدۇرەھىمنى تۆت كۈن كۆتۈپ ئاخىرى زېرىكتى - دە، ئۇنى ئىزلىمەكچى بولدى. بەزى ئىشلار قىزىق - تە، دەل شۇ چاغدا ئابدۇرەھىم كىرىپ كەلدى. ئىمادىددىن چاچراپ بېرىپ ئۇنى قىزغىن قارشى ئالدى. ئابدۇرەھىم مۇ سەھىملىك بىلەن:

— كەچۈرگىن، يېقىندىن بۇيان كۈتۈلمىگەن بەزى ئىشلار بىلەن بەنت بولۇپ، سېنى يوقلاپ كېسەلمىدىم، — دەپ ئۆزۈرە ئېيتتى.

— بولدى، سېنى كۆرۈپلا سەپرايىم بېسىلدى. مەن سېنى كۆپ ئاۋارە قىلدىم، كەچۈرگىن، بۇ ئاۋارىچىلىقمۇ پات - ئارىدا تۈگەپ قالار. چۈنكى مەن بۇ يەردىن كەتكەندىن كېيىن، سېنى ئاۋارە قىلمايمەن. ساڭا ھاۋالە قىلغان ئىشىم قانداق بولدى؟ — قەلئەدىن چىقىپ كېتىدىغان ئىشىڭنىڭ ئاران يېرىمىنىلا پۈتتۈردىم.

— بۇ نىمە دېگىنىڭ؟

— ھازىر سەن ئورۇنلايدىغان بىر ۋەزىپە بار، سەن بىر شاھزادىنى ئۆلتۈرۈشۈك كېرەك. بىراق بۇ شاھزادە مۇشۇ قەلئەدە. ئىمادىددىن ئۇنىڭ گېپىنىڭ باش - ئايىغىنى ئۇقالماي، چاق قىلىۋاتىدۇ، دەپ ئويلاپ:

— خۇدا ھەققى، راستىنى دېگىنە، بۇ زادى قانداق ئىش؟ — دېدى ئىلتىماس تەلەپپۇزدا.

— راست گەپ. شەيخ راشىددىن ھەزرىتىم سېنىڭ بىر شاھ زادىنى ئۇچۇقتۇرۇۋېتىشىڭنى ئېيتتى. بۇ شاھزادە مۇشۇ يەردە، ئىمادىدىن ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن راست گەپ قىلىۋاتقانلىغىنى بايقاپ، يەنە مۇنداق دىدى:

— مېنىڭ ھازىر ئىنتىزار بولۇپ تۇرۇۋاتقىنىم بىرەر ۋەزىپە ئىجرا قىلىش ئەمەس، بەلكى بۇ يەردىن تېزىرەك كېتىش ئىكەنلىكى ئۆزۈڭگە مەلۇمغۇ.

— ئالدىرىما، — دىدى ئابدۇرەھىم سەۋرىچانلىق بىلەن، — راشىددىن ھەزرىتىنىڭ سېنى بۇ ۋەزىپىنى ئىجرا قىلىشقا تەيىنلىگەنلىكى ساڭا زور ئىشەنچ قىلغانلىغىنى كۆرسىتىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆزۈڭگەمۇ پايدىلىق.

ئىمادىدىن سەل ئويلانغاندىن كېيىن: — ئۇلار بۇ ئىشنى ماڭا ئېيتىشىڭنى رەسمى ئۇقتۇردىمۇ؟ — دىدى.

— ياق، ئۇلار مېنى ساڭا ئېيت دىمىدى، پەقەت دوستۇڭ بولۇش سۈپىتىم بىلەن سېنى خەۋەرلەندۈرۈپ قويۇۋاتىمەن. سېنىڭ ۋەزىپىنى ئىجرا قىلىدىغان چاغدا تەمتىرەپ قالماسلىقىڭ ۋە چاندۇرۇپ قويماسلىقىڭ ئۈچۈن، شەيخ ھەزرىتىم سېنى قوبۇل قىلىدۇ ۋە ساڭا يولپۇرۇق بېرىدۇ.

— راستىمنى ئېيتسام، سېنىڭ بۇ خەۋىرىڭ مېنى تىخىمۇ تەشۋىشكە سېلىپ قويدى، — دىدى ئىمادىدىن ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ.

— جاپپار، تەشۋىش قىلما، بەلكى بۇ ۋەزىپىنى ئورۇنلاپ، مۇكاپاتلانساڭمۇ ئەجەپ ئەمەس تېخى، — دىدى ئابدۇرەھىم كۈلۈپ، گويا يەنە بىر نىمىلەرنى دېيىشىنى ئەپسىز كۆرگەندەك قىلىپ.

— گېپىڭنى بارغانسېرى چۈشىنەلمەيۋاتىمەن. خۇدا

ھەققى، ئوچۇقراق ئېيتقىن. مەن ئوچۇقتۇرماقچى بولغان شاھزادە زادى كىم ئۇ؟

— ئۇ بىزنىڭ پىرقىمىزنىڭ ئادىمى ئەمەس، ئالدىنقى كۈنى كەلگەن چاقىرىلمىغان مېھمان.

ئىمادىدىن دالدا كۆرگەن ھىلىقى ئاتلىقلارنى ئېسىگە ئېلىپ

سوردى:

— نەچچە كۈن بۇرۇن بىرتوپ ئاتلىقلارنىڭ بۇ تاغ تەرەپكە كېلىۋاتقانلىغىنى كۆرگەن ئىدىم. ئاشۇلار مۇشۇ ئادەمنىڭ شېرىكلىرى بولمىسۇن يەنە؟

— شۇنداق، ئۇ ئاشۇلار بىلەن بىللە كەلگەن، — دىدى

ئابدۇرەھىم.

— مېنىڭ ساڭا دەپ بېرەلەيدىغىنىم شۇنچىلىكلا. كۆڭلۈمنى

چۈشەنگىن.

— كۆڭلۈڭ ماڭا تېگىل بولدى، لېكىن مېنىڭ يەنە چۈشەن

مەيۋاتقىنىم، ئۇ ئادەم نىمىشقا ئۆزىنى ئۆزى تورغا تاشلايدۇ؟ — دىدى

ئىمادىدىن ئاۋازىنى پەسەيتىپ.

— ئۇ شەيخ ھەزرىتىمنىڭ كىچىكىدىنلا تونۇشقان بۇرادىرى،

قەدىناس دوستى بولۇپ، كېيىن ئايرىلىشىپ كەتكەن ئىكەن.

ئۇقۇشۇمچە، شەيخ راشىددىن ھەزرىتىم ئىسمائىلىيە پىرقىسىنىڭ

ئىمامى بولۇشتىن بۇرۇن، شۇ دوستى ياردەم قىلغان ئىكەن.

شۇڭا شەيخ ھەزرىتىم ئۇنىڭ بۇ يەرگە قەدەم تەشرىپ قىلغان

لىغىدىن كۆپ خۇرسەن بولۇپ، ئۇنى ئەزىز مېھمان سۈپىتىدە

كۈتتى ۋە ئۇنىڭ بىلەن كۆپ سۆھبەتتە بولدى. بىراق تۇنۇگۈن

شەيخ ھەزرىتىم مېنى خۇپىيانە چاقىرىپ، ماڭا سېنىڭ جاسارىتىڭ

ۋە ئەقىل — پاراسىتىڭنى ماختاپ، سېنى مۇھىم بىر ۋەزىپىگە

بۇيرۇيدىغانلىغىنى ئېيتتى. مەن شۇ ئان ساڭا ۋاكالەتتە ماقۇل

بولدۇم ۋە سېنىڭ بۇ ۋەزىپىنى چوقۇم ياخشى ئورۇنلايدىغانلىغىڭنى

ئېيتتىم، ئۇ ۋەزىپىنى ئوچۇق ئېيتىمىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ

گەپ — سۆزلىرىدىن ئاشۇ چاقىرىلمىغان مېھماننى — قەدىناس

دوستىنى ئۇچۇقتۇرۇۋەتمەكچى بولغاندەك تۇرىدۇ. —

ئىمادىدىن ئابدۇرەھىمنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئاڭلاپ، ئىختىيار

سىز چۆچۈپ كېتىپ، ھە، راشىدىن ئۆزىنىڭ قەدىناس دوستىغىمۇ

قەست قىلىشتىن يانمايدىغان مۇشۇنداق تاش بۈرەك، رەھەمىمىز،

بىۋاپا نەرسە ئىكەن — دە، دەپ ئويلاپ ئۇنىڭدىن پۈتۈنلەي

رايى قايتتى ۋە ئۆز ھاياتىنى ساقلاپ قالالمايدىغانلىغىمۇ كۆزى

يەتتى. ئۇ تۈرلۈك خىياللاردا بولدى، لېكىن ئاشكارىلاشقا پېتىنالمىدى.

— شەيخ ھەزرىتىمنىڭ ئىشەنگىنىگە رەھمەت، — دەۋەتتى.

ئىختىيارسىز ھالدا، ئاندىن: سەن ھىلىقى ئادەمنىڭ شەيخ ھەز-

رەتنىڭ دوستى ئىكەنلىكىگە راست ئىشىنمەن؟ — دەپ سورىدى.

— پۈتۈنلەي ئىشىنمەن. — دىدى ئابدۇرەھىم ئىمادىدىن

نىڭ گۇمانلىقلىقىنى سېزىپ، توپ - توغرىلا، — سەن

شەيخ ھەزرىتىمنى باغرى قاتتىقلىق قىلىپ ئۆز دوستىنى ئۆلتۈر-

مەكچى بولۇۋاتىدۇ، دەپ ئەيىبلەۋاتساڭ كېرەك. لېكىن ئۇزاق ئۆتمەي

ئۇنىڭ بۇ ھەققانى ئىشىغا ئاپىرىن ئوقۇيسەن تېخى. ھازىر...

— ناۋادا، — دىدى ئىمادىدىن ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈپ، —

شەيخ ھەزرىتىم ئۆزىنىڭ ھوقۇقى ۋە كۈچىنى ئوغداش ئۈچۈن

ئاشۇنداق قىلغان بولسا، بۇ چۈشەنمەسلىك. لېكىن مەن

ئىككىمىزنىڭ ھاياتىدىن ئەندىشە قىلىۋاتىمەن.

ئىمادىدىن شەۋپ - خەتەرگە قارىماي، كۆڭلىدىكىنى ئاشكارا

ئېيتتى. ئابدۇرەھىم بۇ گەپنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ مەقسىدىنى چۈشەنگەن

ھالدا كۈلۈمسىرەپ مۇنداق دىدى:

— مەنمۇ سەندەك ئەندىشە قىلىمەن. بۇ ھەقتە كېيىنچە بۇر-

سەت بولغاندا تەپسىلى پاراڭلىشايمىز. سەن ئۈچۈن نۆۋەتتىكى

جىددى ئىش — ئىككىلەنمەستىن ۋەزىپىنى قوبۇل قىلىش ھەم

بۇ ۋەزىپىنى قانداق ئورۇنلاشنى بىلىۋېلىش. بۇ سەمىمى گېپىمنىڭ

ئورۇنسىز ئەمەسلىكىنى كېيىن بىلىپ قالغىنىمەن.

كەبۇ ھەسەننىڭ ئۆلتۈرۈلۈشى

ئىمادىدىن پۇتى كۆيگەن توخۇدەك تىت - تىت بولۇپ -
سەخەۋەر كۈتمەكتە ئىدى. ئۇ راشىددىننىڭ ئائىلىسى كىرەتلىرى
ئۈستىدە قايتا - قايتا ئويلىناتتى ۋە بىسۇ كىرەتلىرىدىن قاتتىق
گۇمانلىناتتى. شۇنداق بولسىمۇ، ئۇنىڭ راشىددىننىڭ ئىشىنىڭ
ئېيى - چېپىنى بىلىدىغان قاقۋاش شەيخ ئىكەنلىكىگىمۇ قايىل
ئىدى. ئىمادىدىن خىيالغا چۆمۈپ تۇرغاندا، راشىددىننىڭ گاس،
گاچا چاكارلىرىدىن بىرى كىرىپ (بىسۇ يەردىكى چاكارلارنىڭ
ھەممىسى گاس، گاچا ئىدى. چۈنكى ئۇلار گاس، گاچا بولغاچقا،
ئەمىرى - پەرمانغا بوي سۇنۇشنىلا بىلەتتى. شەيخ ھەزرەت ۋە ئۇ
نىڭ قول ئاستىدىكىلەرنىڭ مەخپىيەتلىكىنى سىرتقا ئاشكارىلاپ
قويمىيەتتى)، ئىمادىدىننى ئۆزىنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىشقا ئىشارەت
قىلدى. گاس - گاچا چاكار ئىمادىدىننى ئۇدۇل راشىددىننىڭ
ئالدىغا ئېلىپ كىردى. بۇ شەيخ ھەزرەت خىلۋەت بىر ھوجرىدا
ئۆزى يالغۇز تۇراتتى. ئۇ ئىككى قولىنى كەينىگە تىسۈتۈپ،
سەل دۈمچەيگەن ھالدا ئۇياندىن - بۇيانغا ماڭماقتا ئىدى.
ئىمادىدىن بىزەت - ئىكرام بىلەن تۇردى. راشىددىن
ياساۋۇلنى ئىشارەت بىلەن چىقىرىۋېتىپ، ئىشىكىنى ئەتتى. ئاندىن
ئىمادىدىننى ئۆزىگە يېقىن ئولتۇرغۇزۇپ، كۈلۈمسىرىگەن
ھالدا:

— كۆزۈمگە قارا! — دىدى.

ئىمادىدىن كۆزنى يوغان ئېچىپ ئۇنىڭ كۆزىگە قارىدى،
لېكىن ھىچ نەرسە سەزمىدى.

— كۆرۈمدە نىمە كۆردۈڭ؟ — دەپ سورىدى راشىدىن
ئىمادىدىن چۆچۈپ كېتىپ:

— غوجام، كۆزلىرىدىن ئەقىل - پاراسەت ۋە ئاجايىپ
نۇر كۆردۈم، — دىدى.

— سېنىڭ ماڭا بولغان ساداقىتىڭ ۋە ئىخلاسىڭدىن
كۆپ خۇرسەنمەن، — دىدى راشىدىن ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭ-
لاپ، — سېنى مۇھىم بىر ۋەزىپىگە بۇيرۇيمەن، دەرھال ئىچ-
را قىلىشىڭ شەرت، ئۇقتۇڭمۇ؟

— ئۇقتۇم، غوجام، پەرمان بەردارمەن.

— بىزنىڭ بۇ قەلئەدە سۇلايمان ئىسىملىك بىر شاھزادە بار.
سەن ئۇنى تۇيىدۇرماي جايلىۋەت. ساڭا بۇيرۇيدىغان
مۇھىم ئىش شۇ، قىيىنچىلىقنىڭ بارمۇ؟

— غوجام پەرمانلا قىلىدىكەن، ئوتقىمۇ، سوغىمۇ كىرىش-
كە تەييارمەن.

— بارىكالا، جاپبار. ئىشنى جايىدا پۈتتۈرسەڭ، كاتتا مۇ-
كاپات ئالمىسەن. سەن ھازىردىن باشلاپ سۇلايماننىڭ چاكىرى
بولسىن. ئامال قىلىپ ئۇنىڭغا ياخشىچاق بول. بىسخەستلىگە

دىن پايدىلىنىپ، ھورنى چىقارماي جايلىۋەت. ئېسىڭدە بول-
سۇن، ئەڭ ياخشىسى ئۇ قەلئەدىن چىققاندا قول سال، — دى-
دى راشىدىن ئىمادىدىنغا. ئاندىن ئۇنىڭغا يېقىن كېلىپ قۇ-
لىغىغا پىچىرلىدى: — سۇلايمان بىلەن بىلىشە تۇرىدىغان ئاجا-

يىپ كېلىشكەن بىر قىز بار. ئىش پۈتكەندىن كېيىن ئۇ سېنىڭ
بولدۇ. سۇلايماننىڭ ھەممە تەئەللۇقاتى ساڭا قالدۇ. تەپسىلى

ئەھۋالنى كېيىن ئۇقسەن. ئۇ ھەممىنى تەييارلاپ قويدى.
ئىمادىدىن راشىدىن بىلەن خوشلىشىپ، دۇبۇسىنىڭ قې-

شىغا ماڭدى. ئۇ ئويلايتتى: سۇلايمان قانداق ئادەم؟ راشىدىن ئۇنى نىمىشقا ئولتۇرىدۇ؟ ھىلمقى چىرايلىق قىز كىم؟ ئىمادىد-دىن ئاشۇنداق تۈرلۈك كۇمان، ئەندىشلەر ئىچىدە دۇبۇسنىڭ ھوجرىسىغا كەلدى. ئىشىكتىن كىرىشى بىلەنلا، دۇبۇس ئۇنىڭغا:

— كەل جاپپار، ئىشىكنى بېيىۋەت، — دىدى.

ئىمادىدىن ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن، دۇبۇس ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇنىڭغا چاكارلارغا خاس بىر قۇر كىسىم بەردى ۋە ئۇنىڭ چاچلىرىنى تۈزەشتۈرۈپ قويدى. ئۇ ياسانغاندىن كېيىن باشقا بىر سىياققا كىردى. ئارقىدىن دۇبۇس ئۇنىڭغا بىر پارچە خەتنى بېرىپ:

— بۇ خەتنى ئېلىپ، سۇلايماننىڭكىگە بېرىپ، ئۇنىڭغا چاكار بولغىن! شەيخ ھەزرىتىمنىڭ تاپشۇرۇغى بويىچە ۋەزىپەڭنى ئورۇنلىغىن! ئۇقتۇڭمۇ؟ — دىدى.

ئىمادىدىن «خوپ» دىدى ۋە خوشلاشتى. چىقىپ كېتىش ۋاقتىدا ئەينەككە قاراپ، ئۆزىنىڭ سېپى ئۆزىدىن بىر قۇلغا ئوخشاپ قالغانلىغىنى كۆردى، ھەتتا ئۆزىنى ئۆزى تونۇيالماي قالدى.

ئىمادىدىن كېتىۋېتىپ ئىختىيارسىز ھالدا ئىككىلىنىشكە باشلىدى. ئۇ: مەن ئۇ ئادەم بىلەن تونۇشمىسام، بىا ئۇنىڭ بىلەن ھىچقانداق ئۆچ - ئاداۋىتىم بولمىسا، ئۇنى نىمىشقا ئۇل تۈرىمەن؟! دەپ ئويلىدى. بۇ چاغدا دوستى ئابدۇرەھىمىنىڭ: «ئۇنى ئولتۇرۇۋەتسەڭ، ساڭا پايدىسى بار» دىگەن سۆزى ئۇنىڭ قۇلاق تۈۋىدە جاراڭلىدى. ئۇ خىيال بىلەن مېڭىپ، سۇلايمان تۇرۇشلۇق ئۆينىڭ ئالدىغا كېلىپ قالغانلىغىنى سەزمەي قالدى. دەرۋازا قۇلۇپلاقلق ئىدى، ئەتراپتا بىرمۇ ئادەم كۆرۈنمەيتتى، ئۇ ئۆينىڭ لەمپىسى ئاستىدىكى بىر پارچە تاشقا ئولتۇرۇپ سۇ-لايماننى كۈتتى. ئۇ قولنى قويىنىغا تىقىپ، بېلىگە قىستۇرۇقلۇق

خەنجەرنى سىلاپ قويدى ۋە دەككە - ۋەككە ئىچىدە، ۋاقتى كەلگەندىلا بۇنى ئىشلىتىمەن، دىدى. لېكىن بۇ ئادەمنى ئۆلتۈرۈش - ئۆلتۈرمەسلىك ئۈستىدە يەنىلا ئارىسالدى بولماقتا. ئىمادىدىن بىر قارارغا كېلەلمەي تۇرغاندا، ئۇدۇل ئەمەل رەيتىن بېشىغا يېشىل ياغلىق سالغان، ياغلىقنىڭ ئاستىدىن چىقىپ تۇرغان چاچلىرى يەلكىسىگە چۈشكەن، ئۇچىسىغا پەرىجە كىيگەن، بويىنىغا ئېسىۋالغان تەسۋىيى مەيدىسىدە ساڭگىلاپ تۇرغان، قولىدىكى يەنە بىر تىزىق تەسۋىيى بىر تالدىن سىم رىغاچ دۇرۇت ئوقۇپ بىر ئەر كىشى چىقىپ كەلدى. ئۇنىڭ تۇرقى بەئەينى تەركى دۇنيا زاھىتىغا ئوخشايتتى. ئىمادىدىن بۇ ئادەمنى شاھزادە سۇلايمان مۇشۇ بولسا كېرەك دەپ قىياس قىلدى ۋە لام - چىم دىمەي ئۇنى كۆزىتىپ تۇردى. بۇ ئادەم يېقىن كەلگەندە، ئىمادىدىن ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۇنىڭ ئىككى قولىنى سۆيىدى، ئاندىن دۇبۇسنىڭ خېتىنى ئۇنىڭغا سۇندى. سۇلايمان خەتنى ئېلىپ ئېچىپ كۆرۈپ، ئىمادىدىنغا قارىدى ۋە: - شەيخ ھەزرەت سېنى خىزمىتىمگە ئەۋەتتىمۇ؟ - دەپ سورىدى.

- خوش، غوجام، ئۆزلىرىگە مەنزۇر بولالسىملا.
 - ماڭا چاكار لازىم ئەمەس. ئۆزۈم يالغۇز تائەت - ئىبا-
 دەت قىلىشنى، ئىستىراھەت قىلىشنى ياخشى كۆرىمەن. مېنىڭچە،
 قايتىپ كەتكىنىڭ تۈزۈك. شەيخ ھەزرىتىڭلارنىڭ مەرھىمىتىگە
 كۆپ رەھمەت.

بۇ ئادەمنىڭ ئاۋازى ۋە چىرايى ئىمادىدىنغا تونۇشتەك بىلىنىدى - دە، قەيەردىدۇ كۆرگەندەك قىلدى. لېكىن دەررۇ ئېسىگە ئالالماي، ئۇنىڭغا جاۋابەن مۇنداق دىدى: - مەن شەيخ ھەزرىتىمنىڭ تاپشۇرۇغى بىلەن خىزمەتلىرىڭگە كەلدىم. شۇڭا ھەزرىتىمنىڭ ئەمرىگە خىلاپلىق قىلىپ

قايتىپ كېتەلمەيمەن. رەت قىلمىسلا! ئۆزلىرىنىڭ تائەت -
ئىبادەتلىرىگە ياكى باشقا مەشغۇلاتلىرىغا كاشلا قىلمايمەن.
لازىم بولغان ۋاقىتتىلا خىزمەتلىرىگە تەييارمەن. →
— ئۇنداق بولسا مەيلى، ئىسمىڭ نىمە؟ — دىدى
سۇلايمان.

— ئابدۇجاپپار.

— ئەمەسە مۇشۇ يەردە ئولتۇرغىن. شەيخ ھەزرىتىڭلار.

نىڭ ھىممىتىگە رەھمەت. لېكىن ئېسىڭدە بولسۇنكى، كەچتە
ساڭا بۇ يەردە ئىش يوق. شۇڭا ھەر كۈنى كۈن ئولتۇرغاندا
قايتىپ كەتسەڭ بولىدۇ.

سۇلايمان سۆزىنى تۈگىتىپ دەرۋازا تەرەپكە ماڭدى ۋە
بانچۇغىدىن ئاچقۇچنى ئېلىپ دەرۋازىنى ئاچتى - دە، ئۆيگە
كىرىپ كەتتى. ئىمادىدىن يەنە ھىلمىقى تاشتا ئولتۇرۇپ، بۇ ئا-
دەمنى نەدە كۆرگەنلىكىنى پۈتۈن زېھنى بىلەن ئەسلەشكە باشلى-
دى: ئۇنى دەمەشقىتىمۇ، بەيتۈلمۇقەددەستىمۇ ياكى مىسىردىمۇ،
ئىشقىلىپ بىر يەردە كۆرگەندەك قىلاتتى. لېكىن بۇ ئىسىم بى-
لەن ئاتالغان كىشىنىڭ كىملىكىنى ئەسلىمەيمەن. بۇ مەندىكى
خاتا تۇيغۇ بولۇشى مۇمكىن دەپ ئويلىدى - دە، ئۇنى خىيال-
دىن چىقىرىۋەتتى. بۇ چاغدا، ئىمادىدىن سالاھىدىنى سېغىن-
دى. شۇ تاپتىلا قەلئەدىن چىقىپ كېتىپ، ھەممە ئەھۋالنى سا-
لاھىدىدىغا مەلۇم قىلغۇسى كەلدى. شۇنداق قىلسا، سەيپىدەنمۇ
كۆرەلەيتتى. ئۇ سەيپىدەننى بەكمۇ سېغىنغان ئىدى، لېكىن
سەيپىدەننىڭ ئامان - ئېسەنلىكىدىن خەۋەرسىز ئىدى. —

كۈن پاتاي دەپ قالغاندا، ئىمادىدىن سۇلايمانغا كەچلىك
غىزا ئۈچۈن ھەر خىل تائاملار سېلىنغان سەۋەتنى بېشىدا كۆ-
تىرىپ، سۇلايماننىڭ ئىشىكى ئالدىغا كېلىپ، ئىشىكىنى قاقىتى.
بىر ھازادىن كېيىن، سۇلايمان ئۆيىدىن چىقىپ، ئىمادىدىننىڭ

قولتىدىن غىزانى ئالدى، ئاندىن ئۇنىڭغا بىر دىنار بېرىپ،
 — كەچ بولۇپ قالدى، جاپبار، قايتىپ كەتكىن! — دېدى.
 ئىمادىدىن تاپان ھەققىنى ئېلىپ، خوجايسىغا رەھمەت
 ئېيتىپ قايتتى. كېتىۋېتىپ، چاكىرىنىمۇ ئۆيگە كىرگۈزمەيدىغان
 غەلىتە ئادەم ئىكەن بۇ دەپ ئويلىدى. دەل شۇ چاغدا، ئۇدۇل
 دىن ئابدۇرەھىم چىقىپ كەلدى، تېچلىق سوراشقاندىن كېيىن،
 ئىمادىدىندىن ئەھۋالنىڭ قانداقلىغىنى سورىدى. ئىمادىدىن
 ئۇنىڭغا ھەممە ئەھۋالنى دېدى ۋە سۇلايماننىڭ يۈرۈش - تۈرۈش
 رۇشىنىڭ سىرتلىق ئىكەنلىكىنى، ئۆزىنىڭ ئۇنى قەيەردىدۇ بىر
 يەردە كۆرگەندەك قىلغانلىغىنى ئېيتتى.
 — سەن ئۇنى بۇرۇن كۆرگەنمۇ؟ — دېدى ئابدۇرەھىم
 كۈلۈپ.

— شۇنداقتەك تۇرىدۇ. مۇنداق قارىسام چىرايى ناھايىتى
 تونۇش كۆرۈنىدۇ. ھىچبولمىغاندا بۇرۇن ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلى-
 ۋاندىك قىلىمەن. لېكىن بۇنى مەندىكى بىر خىل خىياللىمىكىن
 دەپ، تازا جەزمىلەشتۈرەلمەيۋاتىمەن.
 ئابدۇرەھىم تەكىن تۈس ئېلىپ، ساقلىنىنى سىلاپ تۇرۇپ
 مۇنداق دېدى:

— خىياللىمىكىن دەپ قارىشىڭمۇ مۇمكىن، لېكىن بۇرۇن
 ئۇنى راستىن كۆرگەن بولۇشۇڭمۇ مۇمكىن. سېنىڭچە بۇ ئادەم
 قانداقراق؟

— ئېنىق بىر نەرسە دېيەلمەيمەن. لېكىن بۇ ئادەم گويا
 بىرەر ئىش ئۈستىدە مەندىن ئېھتىيات قىلىۋاتقاندا ئۆزىنى
 قاچۇرۇپلا يۈرىدۇ. مېنىڭچە، سەن ئۇنىڭ سىرىنى ئۇقساڭ كېرەك؟
 — ئەلۋەتتە، مەن ئۇنىڭ نۇرغۇن ئەھۋالىنى بىلىمەن، لې-
 كىن ھازىر ساڭا تەپسىلى ئېيتىشقا بولمايدۇ. شۇنداقتىمۇ سا-
 ڭا ئېيتىپ قويىدىغىنىم شۇكى، بۇ ئادەمنىڭ نىيىتى ناھايىتى

يامان. ئۇ شەيخ ھەزرىتىم بىلەن ھوقۇق تالاشماقچى ياكى ئۇنىڭغا پوپۇزا قىلماقچى، نىيىتى توغرا ئەمەس. شەيخ ھەزرىتىم ئۇنىڭ ئارزۇسىنى قاندۇرمىدى. شۇڭا شەيخ ھەزرىتىم ناۋادا ئۇنىڭ چىشىغا تېگىپ قويسا، ئۇنىڭ يۈز ئۆرۈپ، پىنتە - پانتە سات تارقىتىشىدىن ئەندىشە قىلىپ، ئۇنى كۆزدىن يوقاتماقچى. ئۇنىڭ ھەقىقىدىكى قىسقىچە ئەھۋال ئەنە شۇ. بۇ ئادەمنىڭ قالغان سىرىنى ئېچىش ساڭا قالدى. ➤

— قانداقچە ماڭا قالدۇ؟ — دېدى ئىمادىددىن ئۇقالماي، — مەن ئۇنى تېخى بۈگۈن تونۇسام. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇ ماڭا زادىلا ئىشەنمەيدىغاندەك قىلىۋاتسا. قارىمامسەن، تېخى قاراڭغۇ چۈشمەستىنلا مېنى ھەيدىۋەتكىلى تۇرغىنىنى.

— كەتمەسەڭ بولدى ئەمەسمۇ. ئۇنىڭ ئەتراپىدا ساقلاپ تۇرساڭ، سېنى بىرەر ئىشقا بۇيرۇپ قالسىمۇ ئەجەپ ئەمەس. شۇ چاغدا ئەھۋالغا قاراپ بىر ئىش قىلمامسەن. ئىككىيلەن ماڭغاچ پاراڭلاشتى، بارا - بارا گۈگۈم چۈش مەكتە ئىدى.

— ھازىر نەگە بارىمىز؟ — سورىدى ئىمادىددىن.

— خالىغان بېرىڭگە.

— ساڭا دەيدىغان گېيىم بار ئىدى.

— بولمىدۇ، ئاۋۇ بەرگە بېرىپ سۆزلىشەيلى، — دېدى

ئابدۇرەھىم بارمىغى بىلەن ئالدى تەرەپتىكى بىر ئۆيىنى كۆرسىتىپ، — مەن ئاشۇ يەردە تۇرىمەن.

ئىككىيلەن ئۆيگە كىردى. چاكار چىراقنى يېقىپ قويغان

ئىدى.

— مەن سەن بىلەن يالغۇز سۆزلەشسەم بولاتتى، — دېدى

ئىمادىددىن ئابدۇرەھىمگە.

ئابدۇرەھىم چاكارنى ئىشارەت بىلەن چىقىرىۋەتتى. ئىمادىد-

دىن ئولتۇردى ۋە ئۇلۇق - كىچىك تىندى.
 — بۇرادەر، نىمىشقا ئۇلۇق - كىچىك ئىشەن؟
 — دەردىڭ بار؟ — سوزىدى ئابدۇرەھىم.

— مەن بۇ يەردىن بەكمۇ زېرىكتىم. بۇ يەر ئۇزاق ئۇرۇ-
 دىغان يەر ئەمەسكەن. ساڭا مەلۇم، مىسىردا مېنىڭ يولۇمغا قا-
 ندا راپ تۇرغانلار بار. يەنە... — ئىمادىدىن سۆزىنى تۈگەتمەيلا
 جىم بولۇپ قالدى.
 ئابدۇرەھىم ئۇنىڭ كۆڭلىدىكىنى چۈشىنەتتى. شۇڭا ئۇ
 مۇنداق دىدى:

— سېنىڭ قانات چىقىرىپ ئۇچۇپ كەتكىڭ بار. مەن
 دوستلۇق يۈزىسىدىن سېنىڭ بۇ يەردىن بۇرۇنراق قۇتۇلۇپ مە-
 سىرغا قايتىشىڭنى ماقۇل كۆرگەن. شۇڭا بۇنىڭدىن غەم قىلما.
 مەنمۇ سەن بىلەن بىللە كېتىشىڭنىڭ ئامالىنى ئىزلەۋاتىمەن تېخى!
 — سەنمۇ بۇ يەردىن كەتمەكچىمۇ؟ — ئىمادىدىن ئە-
 جەپلىنىپ سوزىدى.

— ھەئە، بىللە مېڭىپ قالامدۇق تېخى، — دىدى ئابدۇ-
 رەھىم ئالدىرىماي، سالماقلىق بىلەن.
 — بارىكالا، ئەمدى خاتىرجەم بولدۇم. بىراق سەن ھا-
 زىر ئىسمائىلىيە پىرقىسىنىڭ مۇھىم ئادىمى، يەنە كېلىپ بۇ
 گۇرۇھنىڭ نۇرغۇن سىرنى بىلىسەن. شۇنداق تۇرۇقلۇق يەنە
 نىمىشقا كېتىسەن؟ — دىدى ئىمادىدىن ھاياجان بىلەن.
 ئابدۇرەھىم دەرھال ئىمادىدىنغا «خەپ شۇڭ» دەپ ئىسما-
 قىلدى، ئاندىن مۇنداق دىدى:

— بۇ ھەقتە كېيىن سۆزلىشەيلى. ئەمما سەن ئۈچۈن
 ئېيتقاندا، شەيخ ھەزرىتىم تاپشۇرغان ۋەزىپىنى چوقۇم ئورۇنلى-
 شىڭ، ھەرقانداق بەدەلگە قارىماي تولۇق پۈتمۈرۈشۈڭ كېرەك.
 سەن ۋەزىپىنى ئورۇنلىساڭلا بۇ يەردىن كېتەلەيمىز.

— بولدى، سېنىڭ پىكرىڭچە قىلاي، — دىدى ئىمادىد
دىن شۇئان ۋە بېلىدىكى خەنجەرنى سىلاپ تۇرۇپ ئۆز - ئۆز
گە: «ھەم، بۇنى ئاشۇ ناتونۇش سۇلايماننىڭ يۈرىكىگە تىقى
مەن» دىدى، ئاندىن ئابدۇرەھىمدىن سورىدى:

— ئاڭلىشىمچە، چىرايلىق بىر ئايال ئۇنىڭ بىلەن بىل
لە ئىمىش. شەيخ ھەزرىتىمنىڭ ئېيتىشىچە، مەن سۇلايماننى
ئۆلتۈرسەم، ئۇ ئايال مېنىڭ بولىدىكەن. ئۇ ئايال مۇشۇ
ئۆيىدىمۇ؟

— ئۇ بۇ يەردە ئەمەس، سۇلايماننىڭ خىزمەتكارلىرى بىل
لەن بىللە قەلئەدىن ئانچە يىراق بولمىغان بىر يېزىدا تۇرىدۇ. —
شەيخ ھەزرىتىم ماڭا ئەڭ ياخشىسى قەلئە سىرتىدا
قول سالغىن دىدى. سۇلايمان قەلئە سىرتىغا چىقامدۇ؟ — دەپ
سورىدى ئىمادىدىن.

— ئۇ ھەر كۈنى دىگۈدەك كەچتە سىرتقا چىقىدۇ. چۈنكى
ئۇ ئاشۇ يەرلەردىلا ئىختىيارى ھەركەت قىلالايدۇ. قەلئە سىرتى
دا قول سېلىش سەن ئۈچۈن ناھايىتى قولايلىق. گېپىمنىڭ
تېگىنى چۈشەندىڭمۇ؟

— ۋەزىپىنى قەلئە سىرتىدا پۈتتۈرسەڭ، شۇ يەردىلا تىكىم
ۋېتىسەن دىمەكچىغۇ سەن؟

— ھەئە، گېپىمنىڭ مەنىسى شۇ. ئۇ چاغدا سەن ئاۋال
كېتىۋېرسەن، مەن كەينىڭدىن يېتىشىۋالمامەن.

— ۋەزىپىنى قاچان ئورۇنلايدىغانلىغىمنى قانداق بىلسەن؟
— ئىشنى پۈتتۈرگەندىن كېيىن، ئىككى تال مەشئەل ياق.
مەن ئوت يورۇغىنى كۆرگەن ھامان، كەينىڭدىن بارىمەن - دە،
بىللە ماڭىمىز.

بۇ چارە ئىمادىدىغا يىقىتى. ئۇ خوشلىشىپ ماڭاي دىگەن
دە، ئابدۇرەھىم ئۇنىڭغا يېقىن كېلىپ:

— پەخەس بولغىن. قەلئەدىن چىققاندىن كېيىن، ئۆز بىر شىمچىلىق قىلما. دىمەكچى، سۇلايماننى جايلىۋەتمەي تۇرۇپ غەپىر پىدا تىككۈۋەتمىگىن. مېنىڭ بۇ نەسەپتىمنى جەزمەن قولىمدا تۇتقىن.

— خوپ، پەرمان بەردارمەن! — دىدى ئىمادىدىن خۇش خۇي ھالدا، ئاندىن: — مېنى قەلئە دەرۋازىسىدىن چىققىلى قويامدۇ؟ — دەپ سورىدى.

— قەلئەدىن چىقىدىغان چاغدا، قاراۋۇلغا بەلگىنى ئېيتساڭ، دەرۋازىنى ئېچىپ بېرىدۇ. — بەلگە نىمە؟

— قاراۋۇلغا «ئالۇمۇتلۇق ھەسەن ئىبنى سەباھ» دىسەڭ، سېنى چىقىرىدۇ.

— بارىكالا دوستۇم، يول كۆرسەتكىنىڭگە كۆپ رەھمەت. مەن ماڭدىم ئەمەسە.

ئىمادىدىن ئابدۇرەھىم بىلەن خوشلاشقاندىن كېيىن، يەنە سۇلايماننىڭ ئۆيىنىڭ يېنىغا ئاستا قايتىپ كەلدى. بۇ چاغدا سۇلايمان پانۇس كۆتەرگەن ھالدا ئۆيىدىن چىقىۋاتاتتى. ئىمادىدىن دىن تاسادىپى ئۇچرىشىپ قالغان قىياپەتتە ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ، ئېگىلىپ ئۇنىڭ قولىنى سۆيۈپ:

— غوجام، پانۇسنى مەن كۆتۈرەي! مەن ئۆزلىرىنىڭ چا- كىرى، ئۆزلىرىگە خىزمەت قىلىش مېنىڭ مەجبۇرىيىتىم، — دىدى ۋە بىردىنلا پانۇسنى ئۇنىڭ قولىدىن ئالدى. ئۇ پانۇسنى قولىغا ئېلىپ بولغاچقا، سۇلايمان ياق دېيىشىنى بىئەپ كۆردى. — دە، ئۇنى ئالدىدا ماڭغۇزۇپ، ئۆزى كەينىدىن ماڭدى. ئىككىسى ئۇدۇل قەلئەدىن چىقىشقا ماڭدى. بەلگىگە توغرا جاۋاپ بېرىپ گەچكە، قەلئەدىن توسالغۇسىز چىقىشتى. ئۇلار ماڭغان چىغىر يول ئىگىز — پەس ئىدى، دۇڭدىن ئۆتكەندىن كېيىن تۈزلەڭ

گە چىقىشتى. كېتىۋېتىپ سۇلايمان ئۇشتۇمتۇتلا توختىدى ۋە ئىمادىدىغا:

— ئاللا رەھمەت قىلسۇن ساڭا، پانۇسنى ماڭا بەرگىن. بارىدىغان يېرىمگە ئاز قالدى، سەن قاينىقىن، — دىدى.

ئىشىك ئالدىغىچە ئاپىرىپ قوياي.

— بولدى، ئەنە، بىردەمدىلا بارىمەن، — دىدى سۇلايمان ۋە ئۇدۇلدىكى بىر ئۆيىنى كۆرسەتتى. ئۇ ئۆيدىن پالمىلداپ تۈر-غان غۇۋا چىراق يورۇغى كۆرۈندى. بۇ يورۇق دالىدىكى بىردىن — بىر يورۇق ئىدى.

— غوجام، مەن شەيخ ھەزرىتىمنىڭ بۇيرۇغىغا بىنائەن ئۆزلىرىنىڭ خىزمەتلىرىنى قىلىشقا كەلگەن. خىزمەتلىرىگە قىلىپ چىلىنكىمۇ سۇسلۇق قىلىش ھەددىم ئەمەس، رەت قىلىمىسىلا!

سۇلايمان پانۇسقا ئېسىلدى، لېكىن ئىمادىدىن پانۇسنى قويۇۋەتمەي چىڭ تۇتۇۋالدى. ئاخىر سۇلايماننىڭ ئاچچىغى كېلىپ: — ھۇ يۇغانباش غالچا، ئەكەل پانۇسنى! كۆزۈمدىن يوقال! — دەپ تىللىدى.

— مۇنداق دە تېخى! خىزمىتىڭنى قىلاي دىگەننىمگە

بەرگەن جاۋابىڭ شۇمۇ؟!

ئىمادىدىن پۇرسەت كەلدى دەپ ئويلىدى — دە، خەنجىرىنى چىقىرىپ، ئۇنىڭ يۈرىكىگە غاچچىدا تىقتى، سۇلايماننىڭ كۆكرىكىدىن قان ئوخچۇپ چىقتى. ئۇ كۆكرىكىنى قاماللاپ:

— ۋايجان، ھۇ مەلئۇن، مېنى ئۆلتۈرمەكچىمىدىڭ؟ ۋاي جۇۋايىنىمەك، مېنى بىكاردىن — بىكار نىمىشقا ئۆلتۈرسەن؟ — دەپ ۋاقىرىدى.

ئىمادىدىن خەنجەرنى يەنە بىر تىقىپ، ئۇنى ئۇجۇقتۇردى. — ماقچى بولۇۋىدى، سۇلايمان ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇۋېلىپ تىترەپ تۇرۇپ دىدىكى:

— ماڭا بىر پىچاق ئۇردۇڭ، ئەمدى تىرىك قالمايمەن. مېنى ئۆلتۈرگىنىڭگە سەندىن رەنجىمەيمەن، بەلكى قىسمەتتىم شۇنداقتۇ. لېكىن سەندىن ئۆتۈنۈپ قالاي، سەن ئاۋۇ چىراق يېنىپ تۇرغان ئۆيگە چاپسان بارغىن، ئۇ يەردە بىر ئايال بار، ئۇنىمۇ ئۆلتۈرۈۋەتكىن. ئۇ مەندىنمۇ زىيادە ئۆلۈمگە مەھكۇم ئايال. خەير، سەن مېنىڭ پۇل ۋە ئۇنچە - مەرۋايىتىلىرىمنى ئېلىپ كەتكىن! ساڭا بەرگەن ھەققىم بولۇپ قالسۇن.

شۇ گەپ بىلەن تەڭلا، سۇلايمان گۈپىپىدە چۈشۈپ جان ئۈزدى.

ئىمادىدىن ئۇنىڭ گېپىگە ھەيران قالدى. ئىككىشىپ ئۇنىڭ يانچۇقلىرىنى ئاڭتۇرۇپ، پۇل ۋە ئۇنچە - مەرۋايىتىلىرىنى ئالدى - دە، كەتتى.

ئىمادىدىن كېتىۋېتىپ، ئەمدى قانداق قىلىشىم كېرەك؟ ئاشۇ ئۆيگە بارايمۇ ياكى دەرھال مىسىرغا قايتايمۇ؟ دەپ ئويلىدى. ئۇ ئۆيگە بارسا، ھايال بولۇپ قېلىشتىن ياكى راشىد دىننىڭ ئادەم ئەۋەتىپ ئۆزىنى قورغانغا چاقىرتىپ كېتىشىدىن ئەندىشە قىلاتتى. ئۇنداق بولغاندا، ياخشى پۇرسەت قولىدىن كېتەتتى. ئىمادىدىن ئەسلىدە سۇلايماننى ئۆلتۈرمەيلا قېچىپ كېتىش نىيىتىگە كەلگەن ئىدى. لېكىن ئابدۇرەھىم ئۇنىڭغا سۇلايماننى ئۆلتۈرۈشنى قايتا - قايتا چېكىلىگەچكە، ئائىلاج ماقۇل بولغان. بىراق، سۇلايماننى نىمە ئۈچۈن ئۆلتۈرگەنلىكى ئۇنىڭغا تېخىچە قاراڭغۇ بولسىمۇ، لېكىن ئۇ بۇنىڭدا چوقۇم بىر سىر بار دەپ قارايتتى.

ئىمادىدىن دەرھال بۇ يەردىن قېچىپ كېتىش قارارىغا كەلدى. ئەمما قاراڭغۇ چۈشۈپ كەتكەچكە، يولنى كۆرگىلى، نىشانىنى پەرق ئەتكىلى بولمايتتى. ئارىسالدىلىق ئىچىدە، سۇلايماننىڭ جان ئۇزۇش ئالدىدا ئېيتقان گەپلىرى ئېسىگە كەلدى - دە، ئىنتايىن ئەجەپلەندى. ئېھتىمال سۇلايمان بىلەن ئاشۇ ئايالنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىرەر مۇناسىۋەت بولسا كېرەك دەپ ئويلاپ، ئايال بار ئۆيگە كىرىپ ئەھۋالنى ئۇقۇپ باقماقچى بولدى. ئۇ خەنجىرىنى پاكىز سۇرتۇۋېتىپ، غىلاپقا سالغاندىن كېيىن، پانۇسنى ئۆچۈرۈۋېتىپ، چىراق يورۇغى كۆرۈنۈپ تۇرغان ئۆيگە قاراپ ماڭدى. ئۆيگە يېقىنلاشقاندا، ئېھتىيات بىلەن قەدىمىنى ئاستىلىتىپ، ئەتراپقا قۇلاق سېلىپ ماڭدى. ھايال ئۆتمەي ئىشىك ئالدىغا كەلدى ۋە ئىشىكنى قېقىشقا تەمىشلىك ۋاتقاندا، ئۆي ئىچىدىن بىر ئەر كىشىنىڭ گەپ قىلىۋاتقانلىغى ئاڭلاندى. بۇ ئەر كىشى ئۆز شېرىگىگە:

— بايا يىراقتىكى چىراق يورۇغىنى كۆردۈڭمۇ؟ — دىدى.
— كۆردۈم. سۇلايمان شەيخىم كېلىۋاتىدىغۇ دەيمەن، — دىدى ئىككىنچى ئەر كىشى.

— بىراق چىراق بىردىنلا ئۇچۇپ قالدى. بىرەر ۋەقە يۈز بېرىپ قالمىغاندۇ - ھە؟ — دىدى بىرىنچى ئەر كىشى.

— ئۇنداق بولماس. ئۇ ناھايىتى ئېھتىياتچان ئادەم، ئۇنىڭدىن ئەنسىرمە.

— سۇلايمان شەيخىم بۇ يەردە خەقنىڭ قولىغا قارايدىغان تازا بىر بىچارە بولۇپ قالدى، ئۇنىڭ تەقدىرىمۇ تازا ئېچىنىشلىق.

— بۇ بىچارە قىزنىڭ ھالى ئۇنىڭدىنمۇ ئېچىنىشلىق دىگىنە! سۇلايمان ئۇنى ھەدىسىلا ئۇرۇپ، تېپىپ، رەھىمسىزلىك بىلەن تازا پايلايدۇ. بۇ قىزغا ھەقىقەتەن بىرئاز ئىچىم ئاغرىيدۇ.

باشقىلارغا ئىچ ئاغرىتىمەن دىگۈچە، ئۆزۈڭگە كېلىدە

خان پايدىنىڭ غېمىنى يىگىسنە! سۇلايمان شەيخىم ئىشىمىز
ۋۇجۇتقا چىقسا، بىزگە چوڭ ئىنئام بېرىشكە ۋەدە قىلدىغۇ.

سەن تېخى ئۇنىڭ ۋەدىسىگە ئىشىنىۋاتامسەن؟

تولۇق ئىشەنچە قىلالىمىسامۇ، ھەر ھالدا ئىشەنمەيمۇ

قالمايمەن. مېنىڭچە، سەن ئۇنىڭ بۇ يەرگە كېلىشتىكى مۇددىئە

سىنى تازا ئۇقمايدىغان ئوخشايسەن.

راست ئېيتتىڭ، بۇ ھەقتە مېنىڭ ئۇقىدىغانلىرىم ئاز.

بەزى ئەھۋاللارنى ماڭا دەپ بەرسەڭ قانداق؟

بولسىدۇ، دەپ بېرەي. بىراق مەنىمۇ باشقىلاردىن

ئاڭلىغان. سۇلايمان شەيخىم بۇ يەردىكى ئىسمائىلىيە پىرقىسى

نىڭ رەئىسى راشىددىن سىناننىڭ يېقىن دوستى ئىكەن. راشىد

دىن سۇلايمان شەيخىمنىڭ ياردىمى بىلەن بۇ پىرقىنىڭ رەئىسى

بولغان ئىكەن. كېيىن سۇلايمان ئۇنىڭ رەئىسلىك تەختىگە

چىققىنىغا ھەسەت قىلىپ، ئاچچىقى كەپتۇ، باشقا جايلارغا بېرىپ،

يەر-جاھاننى زىلزىلىگە سالغۇدەك بىرەر ئىش قىلىپ، ئۇ

نىڭغا كۆز-كۆز قىلماقچى بولۇپ، بۇ يەردىن كېتىپتۇ. ئۇ كېيىن

مىسىرغا بېرىپ، مىسىرغا خەلىپە بولۇش تاماسىغا چۈشۈپتۇ.

خەلىپىلىكنى قولغا چۈشۈرۈش ئۈچۈن، ئۆزىنى فاتىمىيە خەلىپە

لىرىنىڭ ئەۋلادى دەپ ئاتايتۇ. ئاندىن ئىسمىنى ئەبۇ ھەسەنگە

ئۆزگەرتىپتۇ. ئۇ مىسىر خەلىپىسى ئازىدلىدىنلىلانىڭ ئېغىر

كېسەل ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ، ئۆزىنىڭ تەخت ۋارىسى بولۇشىنى

ھىمايە قىلىشقا بىر تۈركۈم شېرىك سېتىۋاپتۇ. لېكىن ئۇنىڭ

سۈيىقەستى تېزلا ئاشكارىلىنىپ قېلىپ، شېرىكلىرىنىڭ ھەممىسى

بىراقلا سالاھىدىنىڭ تورىغا چۈشۈپتۇ، يالغۇز ئۆزىلا قېچىپ

كېتىپتۇ. كېيىن ئۇ يەنە بىرنەچچە جېنىدىن توپىغانلار بىلەن

تىل بىرىكتۈرۈپ، ئوردىدىن بۇ قىزنى ئېلىپ قېچىپتۇ. ئۇ قېچىپ

كېلىۋاتقان يول ئۈستىدە بىزگە ئۇچراپ قالدى. ئاندىن بىزنى ئۆزى بىلەن بىللە بۇ يەرگە ئېلىپ كەلدى. ئىشى مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشكەندىن كېيىن، بىزگە چوڭ ئىنئام بېرىشى ۋەدە قىلدى. ئۇ راشىددىنى ھەيدىۋېتىپ، ئۆزى ئۇنىڭ ئورنىغا رەئىس بولماقچى. لېكىن ئۇنىڭ ئىشى ئەمەلگە ئاشامدۇ، ئاشامدۇ، كىم بىلىدۇ دەيسەن؟

ئىمادىدىن بۇ ئىككىيلەننىڭ سۆھبىتىدىن ئۆزى ئۆلتۈرگەن سۇلايماننىڭ ئەبۇ ھەسەن ئىكەنلىكىنى ئۇقۇپ، خوشاللىقىدىن يۈرىكى گۈپ-گۈپ سېلىپ كەتتى. ئۇ كۈتۈلمىگەندە سالامىدىن ئۈچۈن يوشۇرۇن ئاپەتنى يوقىتىدىغانلىقىنى، يەنى ئەبۇ ھەسەننى ئۆلتۈرىدىغانلىقىنى خىيالغا كەلتۈرۈپمۇ باقمىغان ئىدى. ئۇ، بەلكى بۇمۇ ئاللاننىڭ ھىكمىتىدۇر، بەلكى ئەبۇ ھەسەننىڭ پەيمانى توشقان بولغىنىدى، دەپ ئويلىدى.

ئىمادىدىن بۇ ئىككىيلەننىڭ سۆھبىتىدىن يەنە ئەبۇ ھەسەننىڭ بۇ ئۆيىدىكى خان قىزىنى تەپتارماسىتىن خارلىغانلىقى ئۈچۈن، ئىككى چاكارنىڭ بۇ قىزغا ئىچى ئاغرىغانلىقىنى چۈشەندى. ئۇ ئەبۇ ھەسەننىڭ ئۆلۈش ئالدىدا ئۇنىڭغا، بۇ قىزنى ئۆلتۈرۈۋېتىشىنى تاپىلىغانلىقىنى ئېسىگە ئالدى - دە، بۇ قىزغا ھىسداشلىق تۇيغۇسى قوزغىلىپ، بۇ بىچارە قىزنى قۇتقۇزۇۋېلىش نىيىتىگە كەلدى.

ئىمادىدىن ئېشىكىنى قاقتى، ئۆيىدىكى ئىككى چاكار ئالاقىزادە بولۇپ كېتىشتى. ئۇلاردىن بىرسى: «كىم؟» دىدى. ئاندىن ھەمىيىغا:

— خوجام كەلگەن ئوخشايدۇ. مەن ئۇنىڭ چىراق يورۇغىنى كۆردۈم دىمىگەنمىدىم! — دىدى.
— مەن سۇلايمان شەيخىم ئەۋەتكەن كىشى، — دىدى
ئىمادىدىن ئىشىكىنىڭ سىرتىدا.

چاكارلاردىن بىرسى ئىشىكنى ئاچتى، يەنە بىرسى چىراقتى
ئىمادىدىننىڭ يۈزىگە يېقىن تۇتۇپ، باش ئايىغىغا سەپ
سېلىپ چىقىپ:

— نىمە ئىش بىلەن كەلدىڭ؟ — دەپ سورىدى.
— سۇلايمان شەيخىم مېنى بىر ۋەزىپە بىلەن ئەۋەتتى.
قارا، مانا بۇ پانۇس ئۇنىڭ ماڭا بەرگەن بەلگىسى. — ئىمادىدىن
دىن پانۇسنى ئۇنىڭغا كۆرسەتتى.

— بۇنىڭغا ئىشەندىم، خوش، نىمە ئىش قىلماقچىسەن؟
— سۇلايمان شەيخىم مېنى بۇ يەردىكى قىزنى ئېلىپ
كېلىشكە بۇيرۇدى، ئۆزى قەلئە دەرۋازىسى يېنىدا
ساقلاپ قالدى!

ئىككى چاكار ئىنتايىن ئەجەبلىنىپ بىر بىرىگە قاراشتى.
ئۇلارنىڭ چىرايىدىن: «سۇلايمان بۇ قىزنى نىمىشقا ئالدۇرۇپ
كېتىدۇ؟ ئۇنى نىمە قىلماقچىدۇ؟» دەپ ئىچىدە غۇدۇڭشىۋاتقان
لىغى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— ئۇنىڭ نەرسە - كېرەكلىرىنىمۇ ئالەمسەن؟ — سورىدى
چاكاردىن بىرسى.

— ھەئە، ئۇنىڭ ئۆزىگە كېرەكلىك نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى
ئېلىپ كېتىمەن، — دېدى ئىمادىدىن.

— مەن ئۇنىڭغا ئېيتاي، — چىراق كۆتەرگەن چاكار
ئىچكىرىگە كىرىپ كەتتى. شۇ چاغدا ئىمادىدىن ئىچكىرىكى
ئۈيىدىن بىر قىزنىڭ ئىگرىغان ۋە خورسىغان ئاۋازىنى ئاڭلىدى،
ئاۋاز ناھايىتى زەئىپ ئىدى.

ئىمادىدىن ئاۋازنى ئاڭلاپ تىتىرەپ كەتتى: بۇ ئاۋاز
سەيپىدەنىڭ ئاۋازىغا ئەجەپمۇ ئوخشايدىغۇ! ئۇ ھاياجانلانغىنىدىن
ئېتىلىپ كىرىپ، ئۆيىدە زادى كىم بارلىغىنى كۆرمەكچى بولسىدۇ،
لېكىن ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ، ئۇنىڭ چاكار بىلەن نىمە دېيىشىدىدە

خانلىغىنى ئاڭلاپ باقماقچى بولۇپ قۇلاق سالىدى. چاكار قىزغا مۇنداق دىدى:

— غوجام سىزنى ئېلىپ كېلىشكە ئادەم ئەۋەتىپتۇ، ئۆزى قەلئە ئالدىدا ساقلاپ تۇرغۇدەك.

— جۇۋاينىمەك ئالۋاستى مېنى ئۇ يەرگە ئېلىپ كېتەمدىكەن؟ بارمايمەن. ئۇنىڭ ئازاپلاشلىرى يەتمەپتىمۇ؟ — قىز غەزەپ بىلەن ۋاقتىدى.

— خېنىم، خاپا بولماڭ. غوجام ئەۋەتكەن كىشى راشىد دىنىنىڭ قول ئاستىدىكى ئادەم ئىكەن. ئۇ سىزنى يۈك - تاقىلىرىڭىزنى يىغىشتۇرۇپ، دەرھال مېڭىشىڭىزنى ئېيتىۋاتىدۇ. — ياق، بارمايمەن. خۇدايىم بۇ ئادەملەرنىڭ جاجىسىنى بەرسۇن!

ئىمادىدىن بۇ ئاۋازنى ئاڭلاپ، بۇ قىزنىڭ سەيپىدە ئىكەنلىكىنى تېخىمۇ جەزەملەشتۈردى، لېكىن يەنە ئويلاپ قالدى: قاھىرە بۇ يەردىن ناھايىتى يىراق تۇرسا، ئۇ بۇ يەرگە قانداق كېلىدۇ؟ يەنە كېلىپ ئۇ سالاھىتىدىننىڭ ھىمايىسى ئاستىدا نۇرسا؟

شۇ چاغدا ھىلىقى كىرىپ كەتكەن چاكارنىڭ يەنە: — كەلگەن ئادەم سىرتتا كۈتۈپ قالدى، بىز غوجامنىڭ ئەمىرىگە بويۇن تاۋلىق قىلالمايمىز. سىزچە قانداق قىلساق بولىدۇ؟ — دىگىنىنى ئاڭلىدى.

قىز تېخىمۇ غەزەپ بىلەن ۋاقتىراپ ئېيتتىكى: — سەنمۇ مېنى زورلاۋاتامسەن؟ مېنى يەنە ئاشۇ مەلئۇنلارنىڭ قولىغا تۇتۇپ بەرمەكچى بولۇۋاتامسەن؟ ئۇلار مېنى شۇنچە ئازاپلىدى! نەچچە قېتىم تۇتۇپ كەتتى. رەھىملىك ئاللا، مېنى قۇتقۇزغىن! باتۇر پەرىشتە ئىمادىدىننى بۇ يەرگە يەنە بىر قېتىم چۈشۈرۈپ بەرگىن! — قىز سۆزلەپ شۇ يەرگە

كەلگەندە، بىر ئۇھ تارتىپ: — ئاھ، ئىمادىدىن، قەيەردە سەن؟! — دەپ ۋاقتىدى.

ئىمادىدىن بۇ نالە - پەرياتلارنى ئاڭلاپ، بۇ قىزنىڭ ئۆزى كېچە - كۈندۈز سېغىنىپ كەلگەن مەھبۇبىسى سەيپىدە ئىكەنلىكىگە پەرھەق ئىشەندى - دە، ئۆيگە باستۇرۇپ كىرىپ، ھاياجان بىلەن ۋاقتىراپ كەتتى:

— مېنى بۇ يەرگە كەلتۈرگەن ئاللاغا مىڭ رەھىمەت: مانا مەن ئىمادىدىن كەلدىم. مەلىكەم، كۆپ ئازاپ چەكتىڭىز! كىمدۇر بىرسىنىڭ ئۆيىگە ئۇشتۇمتۇت بېسىپ كىرگەنلىكى ھەم ئۆزىنى ئىمادىدىن دەپ ئاتىغانلىقى سەيپىدەنى ھاڭ - تاڭ قالدۇردى. ئۇ، چۈش كۆرۈۋاتسام كېرەك دەپ ئويلىدى. ئۇ ئىمادىدىنغا ھاڭۋاقتان ھالدا سىنچىلاپ قارىغىنىچە كالىۋگىنى مىدىرلاتتى، لېكىن ئاغزىدىن گەپ چىقمىدى. ئاخىر يىغىدىن بوغۇنۇققان ھالدا:

— ئىمادىدىن... ئىمادىدىن... مەن چۈش كۆرۈۋاتام دىمەن؟ — دىدى ئۇزۇپ - ئۇزۇپ.

ئىمادىدىن سەيپىدەنىڭ يۈرەك ئالدى بولۇپ، روھى چۈشۈپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ، ئىختىيارسىز يىغلىۋەتتى ۋە سەيپىدەگە يېقىن كېلىپ دىدى:

— مەلىكەم، بۇ چۈشىڭىز ئەمەس! مەن ئىمادىدىن، ئەمدى قورقماڭ، مەن سىزنى جېنىم بىلەن قوغدايمەن.

* * *

ئىمادىدىننىڭ يېقىملىق ئاۋازىنى ئاڭلىغان سەيپىدە ياش يۇقى كۆزلىرى بىلەن ئۇنىڭ باش - ئايىغىغا سەپسىلىۋىدى، ئىمادىدىن بۇرۇنقىغا ئوخشىمىغان قىياپەتتە يات بىر كىشى

بولۇپ كۆرۈنىدى. لېكىن ئۇنىڭ ئاۋازىلا تونۇش ئاڭلاندى،
 سەيپىدە ئىمادىدىنىڭ چىرايىغا يەنە سىنىچىلاپ قارىدى، بىراق
 كۆزلىرى ياش بىلەن غۇۋالمىشىپ تۇرغاچقا، ئوچۇق تونۇيالماستى.
 ئاندىن كۆزلىرىدىكى ياشنى يېڭى بىلەن ئېرتىۋەتكەندىن كېيىن،
 ئىمادىدىنى كۆزىدىن تونۇدى - دە، ئۆكسۈپ يىغلاپ:
 — ئىمادىدىن؟ سىز ئىمادىدىنىمۇ؟ سىزنى بۇ يەرگە
 كىم ئەۋەتتى؟ — دەپ سورىدى ۋە يەنە گۇمانلىنىپ: — ياق!
 سەن ئىمادىدىن ئەمەس. ھىلىقى ئېلىنىڭ چاكىرى،
 سەن مېنى ئۇنىڭغا ئاپىرىپ بەرمەكچى. ھەي ئاللا، ئېيتساڭچۇ،
 بۇ ئىمادىدىنىمۇ؟ — دىدى - دە، بىردىنلا سەۋدايىلەردەك قاقاق
 لاپ كۈلۈپ كەتتى. — سەن ئۆزەڭنى ئىمادىدىن دەۋاتامسەن؟
 ياق. مۆجىزە دىگەن بولۇۋەرمەيدۇ. توغرا، ئىمادىدىن بۇرۇن
 مېنى قۇتقۇزغان. خۇدايىم، ھازىرمۇ بۇ يەرگە كېلىپ
 قالسىدى... — ئۇ ھازىر ھۇشىغا كەلگەندەك، يەنە شۇك بولۇپ
 قالدى. كۆزلىرىنى يەنە بىر ئېرتىۋېتىپ، ئىمادىدىنغا سىنىچىلاپ
 قارىدى. ئىمادىدىن يۈزىگە پىچاق سانچىغانىدەك بىسئارام
 بولۇپ، سەيپىدەنىڭ كۆزىگە تىكىلگىنىچە قاراپ تۇراتتى.
 سەيپىدە ئالدىدا تۇرغان ئادەمنىڭ ھەقىقەتەن ئىمادىدىن
 ئىكەنلىكىنى ئەمدى تونۇدى - دە، چۈش كۆرۈۋېتىپ ئويغانغان
 ئادەمدەك: «ئىمادىدىن! ئىمادىدىن!» دەپ ۋاقىرىغان پىتى
 ئۆزىنى ئۇنىڭ قوينىغا ئاتتى ۋە ئارتۇقچە ھاياجانلىنىپ كەتكەن
 لىكتىن ھۇشىدىن كەتتى. ئىمادىدىن ئۇنى يۆلۈۋالدى. ھودۇقۇپ
 كەتكەن چاكار دەرھال سۇ ئېلىپ كېلىپ، ئۇنىڭ يۈزىگە
 پۈركىدى، ئىمادىدىن ئۆز ياغلىغى بىلەن سەيپىدەنىڭ ياشلىق
 رنى ئېرتتى. بىر پەستىن كېيىن، سەيپىدە ھۇشىغا كېلىپ،
 ئىمادىدىنغا يەنە تىكىلىپ قارىدى. خۇددى ئامراق نەرسىسىنى
 يوقىتىپ قويۇپ، كۆڭلى يېرىم بولۇپ يىغلىغان كىچىك بالا

شۇ نەرسىنى قايتا تاپقاندا خوشال بولۇپ كەتكەندەك،
سەيپىدەنىڭ چىرايىدا خۇش تەبەسسۇم جىلۋە قىلدى.
ئىمادىدىن سەيپىدەنىڭ سۇلغۇن چىرايىنى كۆرۈپ بەكمۇ
ئىچ ئاغرىتتى. ئۇ ئۆتكەنكى كۈنلەردىكى گۈزەل مەلىكىنىڭ —
خەلىپىنىڭ ئاچمىسىنىڭ لەنەتكەردى ئەبۇ ھەسەننىڭ قولىدا ئازاپ
لىنىپ، مۇشۇنداق ھالغا چۈشۈپ قېلىشىنى زادىلا خىيالغا
كەلتۈرمىگەن ئىدى. ئۇ ئەبۇ ھەسەن دىگەن بۇ ئىبلىسنىڭ كۆز-
دىن يوقىتىلغانلىغىنى ئەسلىپ، سەل دەردى چىققاندا بولدى.
— ماڭا ئىشىنىڭ، مەلىكەم، مەن سىزنىڭ سادىق
چاكىرىڭىز ئىمادىدىن بولمىمەن، — دەپ سەيپىدەگە
تەسەللى ئېيتتى.

— ياق، سىز مېنىڭ چاكىرىم ئەمەس، خوجايىنىم، —
ددى سەيپىدە ھاياجانلىق بىلەن. — سىز مېنىڭ نىجات
يۇلتۇزۇم. سىز مېنى ئۆلۈمدىن، خورلۇقتىن ئىككى قېتىم قۇتۇل
دۈردىڭىز، سىز مېنىڭ جېنىم، يۈرىگىم، — دىدى. ئاندىن
خىجىللىق بىلەن يەنە: — مېنى تاشلىۋېتىڭ، مەن ئىپتىمىنى
يوقاتتىم، — دىدى — دە، ئۇيىلىپ ئالقىنى بىلەن
يۈزىنى يېپىۋالدى.

ئىمادىدىن يېنىدا ئىككى چاكىرنىڭ تۇرغانلىغىدىن، نىمە
قىلىشىنى بىلمەي، ئۇلارغا:

— بۈگۈن كەچتە سادىر بولغان بۇ ئىشلاردىن ھەيران
قىلىۋاتىدىغانلىقىم. ئىككىڭلار ئەبۇ ھەسەن دىگەن بۇ ھازۇلدىن
نەپرەتلىنىپ، بۇ مەلىكە سەيپىدەگە رەھىمىڭلار كەلگەنلىكىنى
بىلىدىم، — دەپ، يانچۇغىغا قولىنى سېلىپ، ئەبۇ ھەسەننىڭ
يېنىدىن ئالغان پۇلدىن بىر سىمىم ئېلىپ ئۇلارغا بەردى.
چاكىرلار ئىمادىدىننىڭ مەرتىلىگىگە قايىل قېلىشتى.
ئۇلاردىن بىرسى ئىمادىدىننىڭ سۆزىگە جاۋابەن مۇنداق دىدى:

— دىگىنىڭىز راست. مېنىڭچە، سىز چاكار ئەمەس، بۇ
بىچارە قىزنى قۇتقۇزۇشقا ئاللا تەرىپىدىن ئەۋەتىلگەن نىجات
يۇلتۇزىدەك قىلىسىز. بىزمۇ بۇ قىزنىڭ ھالىغا كۆپ
ئېچىنغان ئىدۇق.

— ئۇنداق بولسا، سىلەرمۇ بۇنىڭغا ياردەم قىلىشنى
خالايدىكەنسىلەر — دە؟

— شۇنداق. خىزمىتىڭىزگە تەييار بىز. قانداق خىزمەتكە
بۇيرۇسىڭىز، ھەتتا لەنىتى ئەبۇ ھەسەننى ئولتۇر دىسىڭىزمۇ
تەييار بىز، — دىدى بىر چاكار.

— ھاجىتى قالمايدى. بۈگۈن كەچتە ئاللا ئۇنىڭ قىلغان —
ئەتكەنلىرىدىن ھىساپ ئالدى. مانا بۇ پۇللار ئاشۇنىڭ پۇللى
رى، — دىدى ئىمادىدىن، ئۇلارغا يەنە بىر ئاز پۇل بەردى.

— ئۇنى ئولتۇرۇۋەتتىڭىزمۇ؟ — دەپ سورىدى
ئىككىسى تەڭلا.

— ئاللا ھازىر ئۇلارنى ئەپۇ قىلمايدۇ، — دىدى
ئىمادىدىن جاۋابەن.

سەيپىدە ئىمادىدىننىڭ ئىككى چاكار بىلەن قىلىشىۋاتقان
پاراڭلىرىغا قۇلاق سېلىپ جىم تۇراتتى. ئۇ زەئىپلىشىپ،
— كۆزلىرى ئولتۇرۇشۇپ كەتكەن، ھەددىدىن زىيادە قايغۇرغانلىق
تىن، كۆزلىرىنىڭ خۇنى قالمىغان ئىدى. ئەبۇ ھەسەننىڭ
ئولتۇرۇلگەنلىكىنى ئاڭلىغاندا، ھەيرانلىق ۋە خوشاللىق ئىچىدە
كاپ قىلىپ ئىمادىدىننىڭ قولىغا ئېسىلىپ:

— ئۇنى ئولتۇرۇۋەتتىڭىزمۇ؟ — دەپ سورىدى.

— ھەئە، ئولتۇرۇۋەتتىم، — دىدى ئىمادىدىن چىشلىرىنى
غۇچۇرلىتىپ، — بۇ ئەبلەخنىڭ ئەبۇ ھەسەن ئىكەنلىكىنى بۇرۇن
راق بىلگەن بولسام، پارە — پارە قىلىۋەتكەن بولاتتىم ۋە جان
ئۆزۈشتىن ئىلگىرى ئۆزەمنىڭ ئىمادىدىن ئىكەنلىكىمىنى،

مەلىكە سەيپىدە ئۈچۈن ئىنتىقام ئالغانلىغىمنى ئۇنىڭغا ئېيتىپ
قويغان بولاتتىم.

بۇ چاغدا، ئىككى چاكار مەلىكە سەيپىدەنىڭ بۇ يەردىن
قايتىش تەييارلىغىنى قىلىشقا چىقىپ كەتتى. ئىمادىدىن
سەيپىدەگە ئۆزىنىڭ بۇ قەلئەگە سالاھىدىنىڭ بۇيرۇغان ۋەزى-
پىسى بىلەن كەلگەنلىكىنى ئېيتتى. سالاھىدىنىڭ ئىسمى
چىقىش بىلەنلا سەيپىدەنىڭ چىرايى ۋىلىلىدا نۇرلىنىپ:
— سالاھىدىغا ئاللا بەرىكەت ئاتا قىلسۇن. ئۇ ئۇلۇغ

سۇلتان، — دىدى.

— خۇداغا شۈكرى، پات ئارىدا ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشمىز.
ئانگلىشىمچە، سۇلتانىمىز بىزنىڭ بەختلىك، كۆڭۈلۈك ئۆتۈ-
شمىزنى تىلەپتۇ.

— دىمىسىمۇ، ئۇ دانا سۇلتان.

ئىككى چاكار قايتىپ كىردى، ئۇلار ئاتلارنى توقۇپ،
يۈك - ئاقلارنى تېگىپ قويغان ئىدى. تۆتەيلەن بولغا چىقىشقا
تەييارلاندى. ھازىر تۈن خېلى بىر يەرگە بېرىپ قالغان، ئاي
سىماق تېغىنىڭ ئارقىسىدىن باش كۆتەرگەن ئىدى. ئىمادىدىن
دوستى ئابدۇرەھىم تاپىلىغان ئىشنى ئېسىگە ئالدى - دە، چاكار-
لارنى تۈز يەرگە چىقىپ ئىككى تال مەشئەل يېقىشقا بۇيرۇدى.
چاكارلار شۇ بويىچە قىلدى.

ئاشىق - مەشۇقلارنىڭ مۇرات - مەقسەت

بىرىگە يېتىشى

ئۇلار تېزلا يولغا چىقىشتى. سەيپىدەنىڭ خېچىرى ئىما-
ددىدىنىڭ ئېتى بىلەن يانمۇ - يان ماڭاتتى. ئۇلار ماڭغاچ،
ئايىرىلىشقاندىن كېيىنكى كەچۈرمىشلىرىنى بىر بىرىگە ئىزھار
قىلىشتى، تارتقان رەنج - كۈلپەتلىرىنى تۆكۈشتى، ئوچۇق كۆ-
كۈللۈك بىلەن بىر بىرىگە ئىزھار قىلىشقان چىن مۇھەببەت
رىشتىسى ئۇلارنىڭ قەلبىنى بىر بىرىگە تېخىمۇ
مەھكەم باغلىدى.

ئۇلار مۇشۇ تەرىقىدە مېڭىۋېرىپ، سىماق تېغىدىن خېلىلا
يىراقلاپ كەتكەنلىگىنى سەزمەي قالدى. ئۇشتۇمتۇت ئارقا تەرەپ
تىن ئات تۇيىغىنىڭ بىلىنەر - بىلىنمەس شەپىسى ئاڭلاندى.
ئىمادىدىن قۇلاق سېلىپ تىڭشاپ، دوستى ئابدۇرەھىمنىڭ
كېلىۋاتقانلىغىنى دەرھال پەرق ئەتتى. ئۇ قەلئەدە قانداق ئىش-
لارنىڭ يۈز بەرگەنلىگىنى بىلىش ئۈچۈن، ئابدۇرەھىم بىلەن
كۆرۈشۈشكە تولىمۇ ئىنتىزار ئىدى.

ئاتنىڭ تۇياق ئاۋازى بارغانسېرى يېقىنلاشماقتا ئىدى.
ئىمادىدىن سەيپىدە بىلەن چاكارلارغا كېتىۋېرىشىنى ئېيتىپ،
ئۆزى ئېتىنى ئاستىلاتتى ۋە ماڭغاچ ئابدۇرەھىمنى ساقلىدى.
ئۇزاق ئۆتمەي يىراقتىن دوستى ئابدۇرەھىمنىڭ، ئارقىسىدىن

كىسىمىدۇر بىرى قوغلاۋاتقاندا تېز ئات چاپتۇرۇپ
كېلىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ:

— ھەي، ئابدۇرەھىمىمۇ سەن؟ — دەپ ۋاقتىدى.

— ئىمادىدىنىمۇ سەن؟ — دېدى قارشى تەرەپ.

ئابدۇرەھىم يېقىن كەلگەندە، ئىمادىدىدىن ئۇنىڭدىن:

— ئاتنى بۇنداق تېز چاپتۇرۇپ كەلگىنىڭدىن قارىغاندا،

ئارقاڭدىن بىرسى قوغلاپ كېلىۋاتامدۇ ياكى بىرەر جىددى ئىش

بولدىمۇ؟ — دەپ سورىدى.

— ياقەي، مەن سىلەردىن ئەنسىرەپچۇ!

— سېنى بىزدىن ئەنسىرتىدىغان نىمە ئىش بولدى؟

ھەممە ئىشىمىز ئوڭۇشلۇق بولدىغۇ مانا.

— ئۇنداق بولسا بوپتۇ، — دېدى ئابدۇرەھىم، — ئۇ

لەنەتكەردىكى بىر پىچاق بىلەن ئۇجۇقتۇرۇپ ئىشنى جايىدا

قىلىدىك. شۇ چاغدا مەن خېلى ۋاقتىچە ئارقاڭدا يۈردۈم. كېيىن

مۆكۈپ يۈرۈپ، ھەر كىتىڭگە سەپسالىدىم. سېنىڭ ئۇ ئەبلەخنىڭ

ئۆيىگە كىرىپ كەتكەنلىكىڭنى كۆرۈپ، خېلى ئۇزاق ساقلاپمۇ،

سېنىڭ بەلگە ئۈچۈن ئوت ياققانلىغىڭنى كۆرمىدىم. سېنى بىرەر

پالاكەتكە ئۇچراپ قالدىمىكىن دەپ ئەنسىرەپ، ئېتىمغا

مىنىدىم. — دە، باشقا بىر يول بىلەن ئايلىنىپ ھىلىقى ئۆيىنىڭ

يېنىغا كەلدىم، ئۆيىگە كىرىپ قارىسام، ئۆزەڭ تۈگۈل قاراڭمۇ

يوق. ئۆيىدىن چىققاندىن كېيىن ئاندىن ئوت يورۇغىنى

كۆردۈم. — دە، شۇ ئان ئارقاڭدىن قوغلاپ كەلدىم. بىرەر

پىشكەللىككە ئۇچرىمىغانسەن؟

— ئەلھەمدۇللىلا شۇكىرى، خۇدا بىزنى ئامان - ئېسەن

ھەم بەختلىك قىلدى.

— ئۆزەڭ ئۆلتۈرگەن ھىلىقى سولايمان دىگەننىڭ كىملى

كىنى تېخى بىلمەيسەنغۇ دەيمەن؟

— بىلىدىم. ئۇ ئەبۇ ھەسەن دىگەن مۇناپىق ئىكەن، —
ددى ئىمادىددىن مەنىستىمگەن ھالدا، — سەن مەندىن ئۇنى
ئۆلتۈرۈشىنى جىددى تەلەپ قىلغان ۋاقتىڭدا، بۇ ئىشنىڭ
تېگىدە نچوقۇم بىر گەپ بار دەپ ئويلىغان ئىدىم، دەل شۇنداق
بولۇپ چىقتى، ھەقىقى ئەھۋال ئاشكارا بولدى. بۇ مۇقەددەس
ۋەزىپەنى ئورۇنلىشىمغا ھەيدەكچى بولغىنىڭغا كۆپ رەھمەت. بۇ
خۇش خەۋەرنى مەۋلانمىم سالاھىددىنغا يەتكۈزۈمەن. بۇ ئىشتا بىر
كىشىلىك تۆھپەڭ بار. مەن مەۋلانمىمغا ھەم ساڭا يەنە بىر
زور خۇش خەۋەرنى يەتكۈزۈمەن، بۇ ئىش مەن ئۈچۈن ھەرقانداق
ئىشتىن مۇھىم!

— قانداق زور خۇش خەۋەر ئۇ؟

— سەن ئاۋۇ ھەسسەپەرلىرىمنىڭ كىملىكىنى

سورماقچى ئەمەسمىدىڭ؟

— ھەئە، بىراق ئۇلارنىڭ كىملىكىنى بىلىمەن. دېسەم —

دېمىسەم ئۇلار ھىلىقى ناكەسىنىڭ چاكارلىرى ھەم ئۇنىڭ

خوتۇنىدۇ. ئەمدى ئۇ سېنىڭ ئاغىچاڭ بولدى — دە، ئەلۋەتتە.

— ياق، ياق، ئۇ ئىپلاس ھىچقاچان خوتۇن ئالمىغان.

— ئۇنداق بولسا، كىم ئۇ؟

— بۇرۇن ساڭا بىر مەلىكىنى تونۇشتۇرغانلىغىم ئېسىڭىدە

مۇ؟ سەن قاھىرەگە بارغاندا ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشكەن. ئۇنىڭ

نازاكەتلىكىگى ۋە گۈزەللىكىدىن ھەيران قالغانلىغىڭنى ماڭا

ئېيتىپ بەرگەن ئىدىڭ.

— ئۇ مەلىكە سەيبىدە، خەلىپىنىڭ ئاچىسى دەمەن؟ —

ددى ئابدۇرەھىم تەئەججۈپلەنگەن ھالدا.

— شۇنداق، ئۇ سەيبىدە، ھىلىقى مۇناپىق ئىسمائىلىيە

پىرقىسىنىڭ قولى ئارقىلىق ئۇنى ئېلىپ قېچىپ، قاھىرەدىن

مۇشۇ يەرگە ئېلىپ كەپتۇ. ئۇنى دەپسەندە قىلىپتۇ، ئازاپلاپتۇ.

مېنى ئۇنى يەنە قۇتۇلدۇرۇشۇمغا نېمىسى قىلغان
تەقدىرگە رەھمەت.

— ئۇنداق بولسا، ئاۋۇ خېچىرغا مىنگەن سەييارىدە
ئىكەن — دە؟

— ھەئە شۇ، سەن كۆرۈشمەسەن؟

— كۆرۈشمەيدىغان، ھازىرچە ئالدىراش يوق. سىرتاز
ماڭايلى، تاڭ ئاتقاندا دەم ئالىدىغان جاي نېپىپ
ئاندىن كۆرۈشمەن.

— مېسىرغا بىز بىلەن بىللە بارامسەن؟

— ماقۇل كۆرسەڭلار، بىللە بارمەن.

— مېسىرغا بىللە بېرىشىڭنى تولىمۇ ئۈمىت قىلاتتىم، —

دىدى ئىمادىدىن شۇئان خوشال بولۇپ، — سۇلىمانىز

سالامىدىن تاپشۇرغان مۇققەددەس ۋەزىپىنى ئورونلىيالىغانلىغىم

پۈتۈنلەي سېنىڭ كۆرسەتكەن ياردىمىڭ ۋە ئەقلىڭدىن بولدى،

سېنى ئوبدان رازى قىلمىسام بولمايدۇ، سېنى سۇلىمانىز

سالامىدىنغىمۇ تونۇشتۇرۇپ، تۆھپەڭنى رويىخەتكە ئالدۇرمىەن.

بىراق، سېنىڭمۇ بۇ يەردىن نىمىشقا كېتىدىغانلىغىڭغا ھەيرانمەن.

چۈنكى سەن ھازىر ئىسمائىلىيە پىرقىسىنىڭ مۇھىم كىشىسى،

ئۇنىڭ ئۈستىگە شەيخ ھەزرەتنىڭ ئىشەنچىسىگە ۋە ئېتىۋارىغا

مۇشەررەپ بولدۇڭ.

— شۇنداق. بۇ يەردە شەيخ ھەزرەتنىڭ ئالاھىدىدە

ئىشەنچىسىگە ئېرىشتىم، — دىدى ئابدۇرەھىم، كەسكىن

قىياپەتتە، — لېكىن بۇ ئادەملەرگە قانچە ئارىلاشساڭ ئۇلاردىن

شۇنچە نەپەرەتلىنەسەن. ئۇلارنىڭ سىرىنى بىلمۇۋالغاندىن كېيىن،

ئالدىنغانلىغىڭنى سېزىسەن. چۈنكى بۇ خۇنجور پىدائىلار ئۆزلىك

رىنىڭ ھەر خىل ئارزۇ-ھەۋەسلىرىگە، جۈملىسىدىن جىسمانى

جەھەتتىكى ھوزۇر-ھالاۋەتكە ئېرىشىش ئۈچۈن، ھەر خىل

سېھىر - جادۇلارنى ئىشلىتىپ، كىشىلەرنى قايىمۇقتۇرىدۇ. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئەبۇ ھەسەنگە ئوخشاش بىۋاپا، نومۇسىز ناكەسلەر. مەن ئۇلار بىلەن بىللە بۇلغىنىشنى ھەم ئۇلار ئۈچۈن فالچىلىق قىلىشنى خالىمىغاچقا، بۇ يەردىن كېتىش نىيىتىگە كەلەم.

ئىمادىدىن چوڭقۇر ئويغا پاتتى، ئۇ بارماقلىرى بىلەن ئاتنىڭ يايلىنى تارىغاچ سورىدى:

— ئۇنداق بولسا، راشىدىننىڭ كارامەتلىرى قانداق

ئىش زادى؟

— مەنىمۇ ئۇنىڭ كارامەتلىرىنى راست دەپ ئىشىنىپ

يۈرگەن. لېكىن ئۇنىڭدىكى سىرنى ئۇقۇپ قالغاندىن كېيىن،

كارامەت دىگىنىنىڭ ئادەم ئالدايدىغان ھىيلە - مىكر ئىكەنلىكىنى

بىلىدىم. ئوچۇغىنى ئېيتسام، كارامەت دىگىنى ئۈستىلىق بىلەن

ئورۇنلاشتۇرۇلغان ئالدامچىلىق. ئۇنىڭدا ئادەمنىڭ قولىدىن

كەلمەيدىغان بىرەر ئىشىمۇ يوق، — ئابدۇرەھىم بىر پەس

جىملىقتىن كېيىن، قولى بىلەن ئۇدۇل تەرەپنى كۆرسىتىپ:

— قارا، ئاۋۇ يەردە ساراي بار ئىكەن، شۇ يەرگە

چۈشۈپ ئازراق دەم ئالايلى، — دىدى.

ئىمادىدىن ئېتىنى قامچىلىغان پېتى سەيپىدەگە يېتىشىپ

ۋېلىپ، ئۇنىڭغا دوستى ئابدۇرەھىمنىڭ كەلگەنلىكىنى، سەيپىدە

بىلەن كۆرۈشكۈسى بارلىغىنى ئېيتتى. سەيپىدە ناھايىتى خوشال

بولدى. ئىمادىدىن ئابدۇرەھىمنىڭ نام - ئەمالىنى تونۇشتۇر-

غاندىن كېيىن، سەيپىدە ئۇنىڭ ئادالەت يولىدا پىمداكارلىق

كۆرسىتىشتەك مەردانىلىكىگە ئاپىرىن ئوقۇدى ۋە ئۇنىڭ ياردىمىگە

مىننەتدارلىق بىلدۈردى.

ئىمادىدىن، سەيپىدە قاتارلىق ھەسسەپەرلەر سارايدا

دەم ئېلىپ تۇرسۇن. ئەمدى بىز مىسىردىكى ئەھۋاللار

ئۈستىدە پاراڭلىشايلى.

قاھىرەدە ئەبۇ ھەسەننىڭ سۈيىقەستى پاش بولۇپ قېلىپ،
ئۇنىڭ شېرىكلىرىنىڭ ھەممىسى سالاھىدىن تەرىپىدىن چاقىرىپ
مومىلارغا مىخلاندى. ئۆزى تەلىمى ئوڭ كېلىپ دەمەشقە
قېچىپ بارغاندىن كېيىن، سۇلتان نۇرىددىننىڭ ئالدىدا ھىيلە -
نەيرىڭى ئاقماي بۇرۇنغا يىمدى. لېكىن ئۇ يەنىلا نىيىتىدىن يان
ماي، ئىنتىقام ئېلىشقا بەل باغلىدى، ئۇ ئىسمائىلىيە پىرقىسى
دىكىلەردىن بىرنەچچە پىدا ئى بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، مىسىرغا
قايتىپ كەلدى. مەلىكە سەيىدە ئوردا بېغىدا سەيلە قىلىپ يۈر -
گەندە، ئۇنى ئۇرۇپ ھۇشسىز لاندۇرۇپ ئېلىپ قاچتى. سۇلتان
سالاھىدىن بۇ ئىشتىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن تىت - تىت
بولۇپ، تىرەپ - تەرەپكە ئادەم ئەۋەتىپ ئىزلەتتى. لېكىن
مەلىكە سەيىدەنىڭ ئىز - دېرىگىنى ئالالمىدى. سالاھىدىن
سەيىدەنىڭ يوقاپ كېتىشى مۇناسىۋىتى بىلەن، سىرتتا ئۆزى
ئۈچۈن ۋەزىپە ئۆتەۋاتقان ئىمادىدىننى ئەسلىدى. ئۇ، ئىمادىدىن
دىن ۋەزىپىنى ئورۇنلاپ قايتىپ كەلسە، ئىككىسىنىڭ تويىنى
قىلىپ قويماقچى بولغان ئىدى. ئىمادىدىننىڭ تېخىچە خەۋەر
كەلمىدى، ئەمدى سەيىدە بۇلاپ كېتىلدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە
ئەھلى سەلىپ بىلەن بولغان جەڭ ئوتى لاۋىلىدماقتا، شۇ تاپتا
سالاھىدىن بەيتۈلمۇقەددەسكە يۈرۈش قىلىشقا تەييارلىق
قىلىۋاتاتتى. شۇڭا ئۇنىڭ تازا بېشى قاتتى. دەل شۇ چاغدا،
ھەرەم بېگى باھائىدىن كېلىپ مەلۇم قىلدى:

— ئىمادىدىننىڭ خەۋەر كەلدى. بۈگۈن ئۇ ئەۋەتكەن
كىشىنىڭ ئېيتىشىمچە، ئۇ سۇلتانىمىز تاپشۇرغان ۋەزىپىنى
ئورۇنلاپتۇ، مەلىكە سەيىدەنىمۇ قۇتۇلدۇرۇۋاپتۇ. ھازىرلا يېتىپ
كېلىپ، سۇلتانىمىزنىڭ ھۇزۇرىغا سالامغا كىرمەكچى.

سالاھىدىن بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، ئىنتايىن خوشال

بولدى - دە، باھائىدىنىغا غەلبە بىلەن قايىتىپ كەلگەن
ئىمادىدىنى داغدۇغا بىلەن قارشى ئېلىشنى بۇيرۇدى.

باھائىدىدىن سۇلتان سالاھىدىنىنىڭ بۇيرۇغىغا بىنائەن،
كاتتا مۇراسىم ئەسلىھەلىرىنى ئورۇنلاشتۇردى، ئاندىن بىر توپ
چەۋەندازلارنى ۋە تەختراۋان ئورنىتىلغان بىر تۇڭىنى ئېلىپ،
قاھىرەنىڭ سىرتىغا، ئىمادىدىنىنىڭ ئالدىغا چىقتى. ئىمادىدىنىلار
سۇلتان سالاھىدىنىنىڭ باھائىدىنىنى ئالدىغا چىقارغانلىغىدىن

ئىنتايىن تەسىرلىنىپ، دەرھال سالاھىدىنىنىڭ ھۇزۇرىغا سالامغا
كىرمەكچى بولدى. ئاتلىق سەپ مەلىكە سەيپىدە تۇرىدىغان
بەرجىۋان سارىيى ئالدىدىن ئۆتكەندە، مەلىكىنىڭ ئىنىگانىسى
ياقۇتە مەلىكىنىڭ قايىتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، خوشاللىغىدىن

ئاغزى قۇلىغىغا يەتكەن ھالدا ئېتىلىپ بېرىپ ئۇنىڭ قوللىرىنى
سۆيدى، مەلىكىنى تېچ - ئامان كەلتۈرگەن ئاللاننىڭ ھىكمىتىگە
ئاغزى بېسىلماي ھەمدۇ - سانا ئوقۇدى. لېكىن مەلىكىنىڭ
جۈدەپ، ئاجىزلاپ قالغانلىغىنى كۆرۈپ، ئىچى ئاغرىپ يىغلاپ
كەتتى. مەلىكە سەيپىدە ئىنىگانىسىغا ئۆزىنىڭ بۇلاپ كېتىلىگەندە
دىن كېيىنكى كەچۈرمىشلىرىنى، ئىمادىدىنىنىڭ قۇتقۇزۇۋېلىش

جەريانىنى سۆزلەپ بەردى.

ئىمادىدىدىن باھائىدىنىنىڭ ھەمراھلىقىدا سۇلتان قەسىرىگە
قاراپ ماڭدى. ئۇ قەسىرگە يېقىنلاشقاندا ئاتتىن چۈشۈپ،
قەسىرگە پىيادە كىردى ۋە سالاھىدىنىنى كۆرۈپلا، دەرھال
ئالدىغا بېرىپ ئېگىلىپ، ئۇنىڭ قولىنى سۆيدى ۋە:

— سادىق چاكارلىرى ئىمادىدىدىن ھۇزۇرلىرىغا سالامغا

كەلدىم، — دىدى.

— سېنى ئامان - ئېسەن قايىتىپ كېلىشكە نېسىپ قىلغان

ئاللاغا مىڭ رەھمەت، — دىدى سالاھىدىدىن خوشال ھالدا.

سورۇنىدىكى باشقا مۈلكىي ۋە ھەربىي بەگلەرمۇ ئىسا -

دېدىنىنىڭ غەلبە بىلەن قايتىپ كەلگەنلىكىنى ئارقا-
۱- ئارقىدىن تەبىرىكلەشتى.

بۇ چاغدا سالاھىدىدىن ئىمادىدىن بىلەن باھائىدىدىنى
ئېلىپ قېلىپ، باشقىلارنىڭ چىقىپ كېتىشىگە ئىجازەت بەردى.
ئاندىن ئىمادىدىدىن ۋەزىپىنى ئىجرا قىلىش جەريانى بىر -
بىرلەپ سورىدى. ئىمادىدىدىن ئۆز سەرگۈزەشتىلىرىنى باشتىن -
ئاياق تەپسىلى سۆزلەپ بەردى. سالاھىدىدىن ئەبۇ ھەسەن دېگەن
بۇ ئايەتنىڭ يوقىتىلغانلىغىنى، مەلىكە سەيپىدەنىڭ تېچ - ئامان
قايتىپ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ، خوشال كۈلۈپ مۇنداق دېدى:

— بارىكالا، يىگىت. ھەقىقى باتۇر ئىكەنسىن! زور بىر
ۋەزىپىنى ئادا قىلدىڭ. ھازىردىن باشلاپ مېنىڭ چوڭ قەھرىم
جانىم ۋە خاس يىگىتىم بولدۇڭ.

ئاندىن باھائىدىدىغا چاخچاق قىلىپ مۇنداق دېدى:

— قەسىرىنى سادا بۇرۇنۇڭنىڭ ئاستىدىن قېچىپ چىقىپ

كەتكەن يىگىت مانا مۇشۇ. ئەمدى بۇنى تۇتۇپ جازالىساڭ بولىدۇ!

— بۇ، يىگىتلىرىنىڭ يىگىتى، يولۇاس يۈرەك باتۇر

ئىكەن، — دېدى باھائىدىدىن كۈلۈپ، — مەرھۇم سۇلتانىمىز

نەجىمىدىنىڭ ئۈمىدىنى يەردە قويمىدى. ئاللا رەھمەت قىلسۇن!

سالاھىدىدىن ئىمادىدىدىغا يەنە مۇنداق دېدى:

— مەلىكە سەيپىدە بىلەن ئىككىڭلارنىڭ يۈرىكى بىر -

بىرىگە سوقۇدىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاللا ئىككىڭلارنىڭ سەر -

گۈزەشتىنى بىر قىلىپتۇ. ئەمدى سىلەرنىڭ تويۇڭلارنى قىلىپ

قويمەن. تويۇڭلار شاھزادىلەرنىڭ تويىدەك تەنتەنىلىك بولىدۇ.

ئىمادىدىدىن مىننەتدارلىق بىلىدۈرگەن ھالدا ئىگىشىپ،

سالاھىدىدىنىڭ ئىككى قولىنى سۆيىدى. ئاندىن دېدىكى:

— سۇلتانىمىزنىڭ ئىلتىپاتىغا رەھمەت. مەن خوشلىنىشىم

تىن ئاۋال ئۆزلىرىگە دوستۇم ئابدۇرەھىمنى تونۇشتۇرۇپ ئۆت

مەكچىمەن: مەن ئۆزلىرى ئاپشۇرغان مۇھىم ۋەزىپىنى ئۇنىڭ جاسارىتى ۋە ئەقىل - پاراسىتى ئارقىسىدىلا ئوڭۇشلۇق ئورۇنلىدىم. بۇندىن كېيىن بىزنىڭ ئەھلى - سەلىپكە قارشى ئۇرۇشىمىزدا ئۇنىڭ بىزگە زور ياردىمى تېگىدۇ. چۈنكى ئۇ بەيتۇلمۇقەددەس نىڭ ھەر بىر ئۆي، ھەر بىر كوچىسىنى بەش قولىدەك بىلىدۇ... سالاھىدىدىن ئىمادىدىنىڭ گېيىنىڭ تۈگىشىنى كۈتمەيلا، ئۇنىڭ دىگىنىگە قوشۇلۇپ ئېيتتىكى:

— ئابدۇرەھىمنىڭ ئەھۋالىنى باھائىدىدىن ئۇقتۇم. مەن ئۇنى ياخشى رازى قىلىمەن. ئۇ مېنىڭ خاس يىگىتلىرىمدىن بولىدۇ. خوش، ئەمدى مەن بېسىپ مەلىكە سەيپىدە بىلەن كۆرۈشەي، ئۇنى تەبرىكلىمەسەم بولمايدۇ.

باھائىدىدىن سۇلتان سالاھىدىنىڭ سەيپىدەنى يوقلاشقا بارىدىغانلىغىنى ئاڭلاپ، مەلىكە سەيپىدەنىڭ سۇلتاننى كۈتۈۋېلىشقا تەييار تۇرۇشىنى خەۋەر قىلىش ئۈچۈن، دەرھال بەرجىۋان سارىيىغا كەلدى.

سالاھىدىدىن بەرجىۋان سارىيىغا كېلىپ، مەلىكىنى قىزغىن تەبرىكلىدى ھەم ئۇنىڭغا چاخچاق قىلىپ دىدىكى:

— باتۇرىمىز ئىمادىدىن سىزنى ئىككى قېتىم ئاپەتتىن قۇتۇلدۇردى، سىزنىڭ ئۇنىڭغا شۇنچە ئاشۇق بىقارار بولغىنىڭىز بىكار گەپ ئەمەسكەن - دە، كۆزىڭىز خېلى ئۆتكۈر ئىكەن. بۇرۇن مېنى ياراتمىغىنىڭىزمۇ ئالانىڭ ئىرادىسى ئوخشايدۇ. مەلىكە، مەن سىزنى چىن كۆڭلۈمدىن تەبرىكلەيمەن. مەن سىلەرنى تەنتەنىلىك توي قىلىپ قويىمەن، چۈنكى مەنىمۇ ئالانىڭ نىڭ ئىرادىسىگە خىلاپلىق قىلالمايمەن - دە!

مەلىكە سەيپىدە سالاھىدىنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئاڭلاپ، ئىزا تارتقان ھالدا كۈلۈپ يەرگە قارىۋالدى ۋە ئاندىن ئىنتايىن مىننەتدارلىق بىلەن ئېيتتىكى:

— ھۆرمەتلىك سۇلىتىن، بىز ئۆزىڭىزنىڭ ھىمايىسى ئاستىدىلا بولۇپ كەلگەنلىگىمىز ئۈچۈن، بۈگۈن مانا سالامەت تۇرۇپتىمىز. سىزنىڭ ئىلتىپاتىڭىز شاراپىتىدىن بىز زالالەت ۋە بەختسىزلىكتىن غالىپ كەلدۇق، سىزگە بولغان مېھرى - مۇھەببىتىمنى تىل بىلەن ئىپادىلەشكە ئاجىزلىق قىلىمەن. رەھملىك ئاللا گۇۋا بولسۇنكى، مەن داۋاملىق سىزنىڭ ھامىلىغىڭىز ۋە ئىلتىپاتىڭىزغا مۇھتاجمەن.

سالاھىدىدىن سەيپىدەنىڭ بۇ گەپلىرىدىن تولىمۇ خوشال بولۇپ مۇنداق دىدى:

— سىزنىڭ مانا بەرگەن ياخشى تەئرىپىڭىز مەن ئۈچۈن شەرەپ. ئاللا گۇۋاكى، مەن ھاكىمىيەت يۈرگۈزگەندىن بۇيان سىلەرگە ئامانلىق ۋە بەخت - سائادەت كەلتۈرۈش يولىدا كېچە - كۈندۈز جان كۆيدۈرۈپ، تىرىشىپ كۈرەش قىلىپ كەلدىم. سىز مېنىڭ ھامىلىغىمدا بولۇپ كەلگەن بولسىڭىز، ئەمدى بۈگۈندىن باشلاپ قەھرىمانىمىز ئىمادىدىنىڭ قوغدىشىدا بولسىز. سىز ئۇنىڭدىن پەخىرلەنگىنىڭىزدەك، بىزمۇ ئۇنىڭدىن پەخىرلىنىمىز. سىلەرنىڭ بەختلىك، كۆڭۈللۈك بولۇشۇڭلارنى چىن كۆڭلۈمدىن تىلەيمەن! — سالاھىدىدىن گېپىنى تۈگىتىپ، مەلىكە سەيپىدە بىلەن خوشلاشتى - دە، بەرجىمەۋان سارىيىدىن چىقىپ كەتتى.

نەچچە كۈندىن كېيىن، قۇتلۇق كۈنلەرنىڭ بىرىدە، سالاھىدىدىن ئىمادىدىن بىلەن مەلىكە سەيپىدەنىڭ توي مەرىكىسىنى ئۆزى بىمۇستە باشقۇردى. توي شاھزادىلەرنىڭ توي مەرىكىسىدىن قېلىشىمىغۇدەك ھەشەمەتلىك، كەڭتاشا ئۆتكۈزۈلۈپ، پۈتۈن مىسىر شات - خوراملىققا چۆمدى.

بۇ كىتاپ شىنخۇا نەشرىياتى تەرىپىدىن 1981 - يىل 6 - ئايدا
نەشر قىلىنغان خۇبېي 1 - نەشرى 1 - باسىمىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر
قىلىندى.

本书根据新华出版社1981年6月湖北第一版第一次印刷本翻译出版·

سالاھىدىدىن

ئاپتورى: جورجى زەيدان
تەرجىمانى: مامۇت سابىت

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھەر ئازاتلىق كوچا 306-نۆ)
شىنجاڭ شىنخۇئا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ شىنخۇئا 2 - باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى
فورماتى: 787×1092 مىللىمېتىر 1/32
باسما تۈزۈمى: 11 125 قىستۇرما ۋاردىغى: 2
1985 - يىلى 6 - ئاي 1 - نەشرى
1985 - يىلى 11 - ئاي 1 - بېسىلىشى
كىتاپ نومۇرى: M10098-981
قىممىتى: 25,000 — 1
باھاسى: 0.98 يۈەن

萨 拉 丁 (维吾尔文)

乔治·宰丹著

马木提沙比提译 托呼提巴克校订

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放路306号)

新疆新华书店发行 新疆新华印刷二厂印刷

787×1092毫米 32开本 11.125印张 2插页

1985年6月第1版 1985年11月第1次印刷

印数: 1—25,000

统一书号: M10098·981 定价:0.98元